PROGRAMUL TERRA
UN ATENTAT EXTRATERESTRU ASUPRA OMENIRII

Toni Victor Moldovan

Dedicație: ***Celor "sacrificați" pe altarul adevărului, celor pentru care țelul elucidării fenomenului OZN, a istoriei noastre vechi şi a marilor secrete ale lumii contemporane a fost mai presus de existența fizică.***

Motto: ***Nimeni să nu se amăgească. Dacă i se pare cuiva, între voi, că este înțelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept.*** **(Corinteni 3 – 18)**

AVERTISMENT!

Dacă sentimentul religios, credința în Dumnezeu, înseamnă foarte mult pentru dumneavoastră, vă aduce bucurie, siguranță, protecție psihică, rațiunea de a fi, **NU CITIȚI ACEASTĂ CARTE!** Definirea mai clară, demitizarea credinței dumneavoastră este posibil să vă angoaseze sau chiar să vă facă nefericiți? **NU CITIȚI ACEASTĂ CARTE!** Dacă nu v-ați pus niciodată întrebările: Cine suntem? De unde venim? Încotro ne îndreptăm?, **NU CITIȚI ACEASTĂ CARTE!** Rămâneți fericiți şi trăiți clipa! Această carte se citeşte pagină cu pagină! Are o anumită cronologie a informației. Fără ABC-ul capitolului I nu veți înțelege nimic! Cartea mea nu deține adevărul, este doar o conectare logică de informații. Dar care este relația între adevăr şi logică?

CUVÂNTUL AUTORULUI ÎN FAȚA EDIȚIEI A DOUA

A trecut un an de la apariția primei ediții a „Programul Terra". Ştiam încă din momentul naşterii ei că nu este un produs finit. Ştiam că ceea ce aveam eu de spus este greu de sistematizat, greu de prezentat dintr-o dată unui alt om, mai mult sau mai puțin pregătit în fața acestui tip de informație. Poate că fiecare autor este nemulțumit de lucrarea sa. Mi-am reproşat uneori că nu am făcut suficient pentru a facilita asimilarea informației. Ştiam de la început că nu toți cei ce vor dori să parcurgă cartea vor reuşi să o şi termine. Faptul s-a adeverit. Deşi este scrisă pentru nivelul tuturor celor care au terminat cu bine liceul, mulți s-au poticnit după primele pagini. Alții nu au avut suficientă motivație pentru a o termina sau au fost mai motivați în a stopa cititul. Cea mai mare parte însă, au considerat această carte un câştig real în modul de abordare a vieții, în special a aşa-zisei vieți spirituale. În cele din urmă, majoritatea celor ce au crezut că-şi vor pierde sistemul de valori, construit de generații, şi-au dat seama că, de fapt, nu au avut de pierdut, ci de câştigat. În orice caz, nu ştiu ca cineva să se fi aruncat de la etaj din cauza acestei cărți. Într-o țară întoarsă din cursul dezvoltării economico-sociale cu 180 de grade, am constatat că sunt mulți oameni de toate categoriile sociale, care au făcut chiar un hobby din cartea mea. Temerile mele cu privire la atacurile unor persoane, instituții, la adresa mea, s-au adeverit în mică parte.

Deşi această carte este **un brevet românesc de decodare a Bibliei şi a altor texte vechi ce au la bază genetica şi alte ştiințe moderne**, am ştiut de la început că nu trebuie să mă aştept la critici favorabile în mass-media. Puțini în această țară ar avea curajul să facă aprecieri publice pe tema dezbătută în carte. Faptul s-a adeverit atunci când domnii Radu Grozea şi Mihai Bădescu, realizatori TVR ai emisiunii „Universul Cunoaşterii", au găsit cu greu persoanele apte pentru o discuție în fața micului ecran. „Cutia Pandorei" a domnului Aristide Buhoiu de la televiziunea Tele7abc a găsit de asemenea un colțişor şi pentru problematica cărții mele. Pe de altă parte, am avut surpriza anulării unei invitații de prezentare detailată a cărții la Radio România Cultural şi a unor interviuri în câteva reviste importante de pe piața românească. Nimeni nu vrea să aibă necazuri şi este de înțeles în timpurile pe care le trăim. Probabil că un scaun sigur şi emiterea informațiilor care par să gâdile urechea şi sufletul sunt mai importante pentru unii. S-a întâmplat să fiu aspru judecat în presă, de indivizi care în mod sigur nu au citit cartea, dar care... ştiau ei că

este vorba despre o erezie. Timpul părea că s-a dat în urmă cu sute de ani. Şi dacă mă gândesc mai bine, asta este de fapt situația reală.

Dincolo de toate acestea, cartea mi-a adus şi multe satisfacții. Cutia poştală este din ce în ce mai plină cu cereri de carte, scrisori de admirație şi invitații la dezbateri, pe care, din păcate, nu le pot onora. Cartea îşi are propriul drum, cu sau fără mass-media. Epuizarea primului tiraj în condițiile de astăzi, când românul nu-şi mai poate permite să intre în librării, a făcut posibilă apariția ediției a doua. Ce vă aduce nou? În primul rând, informația generală a cărții este adusă la zi. O bună parte din carte este restructurată, asimilarea informației este mai facilă. Noua ediție răspunde unor întrebări pentru care nu găseam un răspuns coerent. De exemplu, vă aduce argumentele de ordin genetic pentru care evreii erau monoteişti, în timp ce vecinii lor aveau o încrengătură bogată de zei şi zeițe. De asemenea, sunt dezbătute separat programele de inginerie genetică sumerian, asiro-babilonian, fenician, egiptean, dac, indian şi din America Centrală. Veți găsi noi informații despre modul în care zeii se pregătesc pentru încheierea actualului ciclu de dezvoltare umană pe Terra. Oricum, scriam în prima ediție că cei mai mulți vor înțelege bine cartea după a doua citire. În această ordine de idei, invit cititorii mei să treacă din nou testul de perspicacitate, alături de mine. Vă doresc lectură plăcută!

PREFAȚĂ

În multe puncte geografice ale globului, există oameni care au aceeaşi pasiune ca şi mine, care caută un răspuns întrebărilor fundamentale ale existenței umane, derivate din cunoaşterea posibilă astăzi, 1998. Este posibil ca aceşti oameni, nemulțumiți de afirmațiile istoriei oficiale, să fi găsit aceleaşi răspunsuri nonconformiste întrebărilor-cheie. Poate fi adevărul cunoscut? Este adevărul cunoscut? Deține cineva tot adevărul? A integrat cineva oare, informațiile privind istoria noastră mai veche, mai puțin cunoscută? Ne este ascuns acest adevăr? Cu ce risc, generațiile viitoare, dacă vor exista, vor avea acces la adevărul despre noi? E oare prea devreme să conştientizăm cine suntem, mai exact ce suntem? Cred că trăim o secvență a istoriei caracterizată de întrebări şi inevitabil de o trezire a omenirii. Cred că răspunsurile la întrebările incomode bat cu putere la uşa istoriei. Cred că omul nu mai poate accepta ocolirea conştientă a adevărurilor incomode, cred că a venit timpul conectării informațiilor, chiar dacă această conectare riscă să spulbere civilizația noastră. Developarea filmului istoriei trecute nu mai poate fi oprită, iar istoria viitoare îşi va urma calea nestingherită, chiar dacă această cale nu ne convine. Nu vom putea ocoli viitorul.

Poate că sunt prea misterios acum, la început de drum. Nu asta e intenția mea. Dimpotrivă, încerc să înlătur mistere, să fac un pic de lumină prin prezentarea unor informații inter-disciplinare, legate de evoluția trecută şi viitoare a omului, de influențele externe pe care le-a suferit. Ca într-un joc de puzzle, încerc să vă ofer imaginea lumii noastre în dinamică, vizualizată prin prisma miturilor vechi ale omenirii, a scrierilor sacre, a fenomenului OZN, a profeților şi a ipotezelor ce fac posibilă conectarea informațiilor prezente în capitolele de mai jos. Am acordat credibilitate oamenilor trecuți şi celor contemporani, am găsit o logică, o coerență între diversele date ce aparțin tuturor timpurilor umanității actuale. Dacă miturile nu au suport real, dacă scrierile ce stau la baza principalelor religii sunt pure acte de creație artistică ale unor oameni inteligenți, care au trăit în antichitate, dacă milioane de oameni relatează astăzi experiențe uimitoare, trăite în preajma ființelor extra/intraterestre sau a navelor lor, ei bine, dacă toate acestea nu au nimic de-a face cu realitatea, rămâne în sarcina dumneavoastră să apreciați.

Cred că există mai multe modalități, mai multe căi de investigare a problemelor fundamentale ale omenirii, care duc spre aflarea adevărului. Acestea sunt mai ales:
- studiul fenomenului OZN, în complexitatea sa;
- studiul mitologiilor şi textelor sacre;
- studiul organizațiilor secrete, pătrunderea secretelor deținute de acestea.

Calea cea mai bună de investigare constă în a corela toate informațiile oferite de cele trei direcții. Deşi alte texte vechi, ca de pildă tăblițele sumeriene de lut, conțin descris aproape tot programul

din care facem parte, am ales ca ax principal al demonstrației Biblia, care cuprinde tot, are cap şi coadă. Pe parcursul lucrării voi face apel la suratele Bibliei, care vă vor oferi, pe lângă imaginea unității de expresie a textelor vechi, multă informație ce poate fi sintetizată în ceea ce eu am denumit „Programul Terra". Metoda aleasă de mine integrează şi celelalte două căi, cu ajutorul informațiilor tehnice la zi. Consider că o astfel de lucrare trebuie scrisă în echipă, deoarece are la bază informații multidisciplinare. Din această cauză, e posibil ca specialiştii în diverse domenii – fizică, matematică, genetică, antropologie, istorie etc. – să observe unele greşeli de limbaj tehnic, chiar de interpretare uneori, dar vor trebui să fie indulgenți şi să privească fondul prezentării.

Copil fiind, am fost fascinat de fenomenul OZN şi de tot ce este legat de el. Întotdeauna a existat în mintea celor ce au scris în acest domeniu o legătură între istoria veche a pământului, mai ales acea parte presărată cu relicvele şi misterele paleoastronauticii, şi fenomenul OZN în evoluție. Am îndrăgit aceste cărți, dar în acelaşi timp am simțit lipsa unei viziuni unitare, atotcuprinzătoare. Imediat după citirea unei astfel de lucrări, în mintea mea curgeau întrebările. Mi-am format un răspuns la problemele de fond ale omenirii, dar prezentarea lui a întârziat, deoarece pe de-o parte a suferit o continuă modelare, iar pe de alta, acest răspuns nu era unitar. RĂSPUNSUL trebuie să mulțumească ansamblul problemelor.

Ar trebui să menționez în bibliografie cam tot ce s-a scris şi s-a tradus în România în domeniul OZN şi al istoriei vechi a pământului, deoarece fiecare carte în parte a contribuit la formarea mea în acest domeniu. Nu fac acest lucru, dar mulțumesc autorilor care şi-au dedicat timp investigării acestui domeniu: Victor Kernbach, Erich von Daniken, Doru Davidovici, Allen Hyneck, Timothy Good, Ioan Hobana, Florin Gheorghiță, Jacques Vallée, Charles Berlitz, Dan Apostol şi mulți alții. Mulțumesc tuturor celor care s-au implicat în traducerea textelor vechi, în special semitologilor români Constantin Daniel şi Athanase Negoiță care, cu pasiune şi competență profesională, au tradus în româneşte multe dintre textele spațiului geografic semit. Mulțumesc, de asemenea, învățământului românesc performant, practicat în anii "pre-revoluționari", care mi-au format o instrucție intelectuală plină de informație multilaterală, ferită de falşi prieteni ai cunoaşterii, de concepții primitive care n-au nimic de-a face cu lumea modernă în care trăim.

Pe de altă parte, mulțumesc revoluției române, care a permis editarea unei literaturi bogate în domeniul ezoteric, paranormal, la limita cunoaşterii, literatură altădată pentru noi imposibil de cunoscut. Autori precum Patrick Drouot, Jeanine Fontaine, Martin Sorge şi alții mi-au deschis alte porți ale cunoaşterii. Nu pot să trec peste acest punct, fără a constata, cu amărăciune, că o parte dintre cuceririle anilor de comunism, exact cele care privesc instruirea tinerilor, informația dobândită în şcoală, ca şi informația oferită populației, suferă astăzi. Această informație este parazitată de o religie primitivă, rezultată din interpretarea dogmatică, neştiințifică, a textelor vechi, descătuşată, agresivă, expansivă, împinsă deseori la absurd, folosită uneori drept armă politică eficientă. Dacă în anii trecuți studiul religiei a fost declarat facultativ (de fapt obligatoriu) pentru copii claselor I-IV, astăzi, în 1999, toți elevii trebuie să asimileze obligatoriu dogmele Bisericii. Ce diferență credeți că există între practica Ministerului Învățământului din România şi introducerea Legii Islamice în Pakistan? După mintea mea, situația este comparabilă. Sărăcia, lipsa de informație, accesul limitat la cultură modernă şi la educație atrag după sine singura alternativă culturală: cea mai veche, care mulțumeşte masele – cultura care are la bază religia dogmatică. Guvernanții, incapabili de o conducere economică şi socială coerentă, ştiu să se ascundă abil în spatele dorinței Domnului. În această ordine de idei, cartea de față ar putea fi o alternativă la studiul obligatoriu al religiei, deşi cred că ar fi prea dură pentru un psihic de copil.

În sfârşit, această lucrare n-ar fi fost posibilă în forma de azi, dacă destinul nu m-ar fi împins spre cursurile de acupunctură, care m-au ajutat în cristalizarea unui anume mod de a gândi. Specialitatea medicală în care lucrez, anestezie - terapie intensivă, fiind mai aproape de pragul dintre viață şi moarte, a contribuit, poate, la abordarea mai largă a problemelor existențiale.

Mulţumesc tuturor celor care m-au încurajat şi m-au ajutat să-mi menţin tenacitatea în a căuta şi a conecta informaţia biblică, astfel încât să vă pot prezenta astăzi sintezele de faţă. Mulţumesc în mod special familiei ing. Radu şi Mariana Roşianu, care, dezinteresat, cu tenacitate şi competenţă profesională, au redactat computerizat întreaga lucrare.

Pentru cei mai mulţi dintre dumneavoastră, cartea de faţă aduce în prim plan o cantitate mare de informaţie din diverse domenii. Am avut greutăţi în a găsi calea cea mai simplă de sistematizare a materialului. De multe ori, o demonstraţie se realizează în trepte, fără să vă avertizez că aspectul pe care-l îmbracă la un moment dat rezolvarea unei probleme nu este cel final. Adăugarea informaţiilor pe parcursul lucrării definitivează în cele din urmă răspunsul la problema în cauză. Tabloul general al „Programului Terra" este mai larg decât pare la prima vedere; de aceea, este imposibil de cuprins toate detaliile dintr-o singură privire. Cu toate acestea, sper că prezentarea mea va fi uşor de urmărit pentru cititorul care o va aborda pagină cu pagină.

Celor ce-mi reproşează această carte le fac cunoscut de la început că, dintr-un anume punct de vedere (pe care s-ar putea să vi-l însuşiţi la finele lecturii), dacă această lucrare este scrisă şi apare pe piaţă, asta se întâmplă pentru că deja s-a întâmplat, aşa cum programul din care facem parte este unul încheiat, deoarece finalul lui a putut fi vizualizat deja de cineva! Cu alte cuvinte, folosind termeni biblici, lucrarea de faţă este scrisă pentru ca totul să se întâmple, pentru că, dintr-un anume punct de vedere, totul s-a întâmplat, pentru ca Sfânta Scriptură (vom vedea cât este de sfântă) să se împlinească. Oricum, mai devreme sau mai târziu, o lucrare ce vizează subiectul de faţă ar fi fost scrisă aici sau în altă parte, mai bine sau mai puţin bine decât o fac eu. Sunt convins că în alte zone geografice, dacă până în momentul de faţă n-au apărut astfel de lucrări, urmează să apară cât de curând. De ce? Pentru că "a venit vremea", "a sosit ora", "s-a terminat timpul". Istoria începe să se precipite. Programul este în ultimele lui secvenţe.

Cartea se adresează, în primul rând, celor pasionaţi de decodări ale principalelor religii, celor dornici de a dezlega enigme, celor ce cunosc textele vechi, sacre ale omenirii. Totuşi, sper ca modul de prezentare să facă lucrarea pe înţelesul tuturor. Lectură plăcută!

Autorul
noiembrie, 1998 – noiembrie, 1999

LISTA DE ABREVIERI

A.D.N.M.P. – Acid dezoxiribonucleic în materie pozitivă
A.D.N.M.N. – Acid dezoxiribonucleic în materie negativă
C.S. – Corp spiritual
C.D.M. – Complexul Dumnezeu – Miel
D.T. – Distorsiune temporală
E.T. – Extraterestru(ă)
I.T. – Intraterestru(ă)
L.I. – Lumea intraterestră
L.N.H. – Legea nonhibridării
M.F.E. – Marea finanţă evreiască
M.N. – Materie negativă
M.P. – Materie pozitivă
OZN – Obiect zburător neidentificat
P.I.G. – Program de inginerie genetică
P.T. – Programul Terra
P.V. – Pomul vieţii
R.E.G. – Războaie de epurare genetică
R.V. – Râul vieţii
S.D. – Supercivilizaţia lui Dumnezeu
S.S. – Staţia supercivilizaţiei lui Dumnezeu – noul cer, noul pământ, raiul, noul Ierusalim

T.A. – Timp aberant
N.T. – Noul Testament

FIINȚA UMANĂ

Acest capitol este absolut necesar pentru buna înțelegere a lucrării. Acum vom crea vocabularul necesar investigațiilor noastre, vom trata ființa umană prin prisma altor ştiințe, ce țin cont de data aceasta de materie şi energie, de materie şi spirit, de trup şi duh sau, aşa cum vom stabili împreună, de materie pozitivă şi materie negativă.

Diagrama Tiller. Ființa energetică OM

Dr. Gerard Feinberg a formulat în 1967 teoria fizico-matematică a particulelor ce depăşesc viteza luminii. Aceste particule, tahionii, lipsite de masă, nonfizice, există teoretic numai la viteze ce depăşesc viteza luminii – 3x10 m/s. Ne aducem aminte din fizică faptul că fotonul se situează la limita existenței materiale, fiind undă şi corpuscul în acelaşi timp.

Am făcut cunoştință cu cartea lui Patrick Drouot, „Vindecare spirituală şi nemurire", în vara anului 1994. Este o lucrare interdisciplinară, în care autorul face o prezentare modernă a ființei energetice om. Drouot face parte dintre puținii autori care integrează filozofiile orientale cu datele moderne de laborator şi mai ales cu percepția propriei ființe, în starea de conştiență lărgită. Precum o diagramă a profesorului William Tiller, fizician la Universitatea Stanford – California, Patrick Drouot descrie evoluția materiei pozitive (materia Universului nostru clasic, în care sunt valabile legile fizicii cunoscute şi ale materiei negative, materie nonfizică, numită de alții materie subtilă, eterică etc. Această materie există teoretic doar la viteze superioare vitezei luminii.

Curba exponențială din cadrul (1) descrie evoluția materiei pozitive (MP) în funcție de viteză. Energia particulei creşte spre infinit, atunci când viteza se apropie de viteza luminii, existența fizică a particulei nefiind posibilă dincolo de bariera impusă de viteza luminii. Curba exponențială din cadrul (2) descrie evoluția particulelor tahionice, nonfizice, a materiei negative (MN), a cărei existență începe la viteze superioare vitezei luminii şi a cărei energie creşte o dată cu viteza. Conform teoriei profesorului Tiller, aceste particule tahionice constituie substratul radiației magnetoelectronice, care caracterizează materia negativă şi care evoluează în spațiul-timp negativ din cadranul (2). Unificând cele două spații, putem spune că Universul nostru este caracterizat de particule cu masă pozitivă, ce evoluează cu viteze până în preajma vitezei luminii şi care, la depăşirea acestei viteze, trec inevitabil în universul spațiu-timp negativ. Ideea este aceea a unității celor două spații: pozitiv şi negativ, a continuității şi coexistenței simultane. Urmează să descoperim legile ce guvernează cadranul (2), legi care în parte sunt bănuite, în parte descoperite prin elaborarea de modele adaptate. Astfel, timpul, care are în cadranul (1) o curgere uniformă, lineară, este supus altor legi în cadranul (2), curgerea lui fizică (nu percepția) fiind neuniformă.

Ființa umană şi viul, în general, este de asemenea, un continuum de materie pozitivă şi negativă, de materie şi energie. Fiziologia ei este destul de greu de sistematizat şi mai ales de cunoscut, în stadiul actual al ştiințelor. Zeci de ani, cunoaşterea derivată din ştiințele "exacte": biologie, fizică, matematică, chimie, biofizică, genetică, au ignorat scrierile vechi, orientale, cu privire la ființa energetică om. Astăzi asistăm cu uimire la redefinirea viului în laboratoare ultramoderne, ce folosesc acele discipline "exacte" mai sus amintite în descoperirea a ceea ce anticii defineau cu precizie, cu mult timp în urmă, şi anume celelalte corpuri, corpurile eterice nonfizice. Astfel, ființa energetică om este redefinită ca un câmp energetic în care materia pozitivă de natură electrică, ce conține particule care evoluează până în viteza luminii, se îmbină cu materia nonfizică, eterică, negativă, de natură magnetică, alcătuită din particule nonfizice, ce evoluează cu viteze superioare vitezei luminii.

Una dintre diferențele dintre corpul somatic şi corpurile nonfizice constă în diferența de frecvență, corpurile alcătuite din materie negativă având o vibrație superioară. Ştiințele orientale vechi ne

învaţă că fiinţa energetică umană este alcătuită din şapte corpuri care se întrepătrund şi care au densităţi şi frecvenţe diferite, conform reprezentării:
corp somatic – frecvenţă mică – densitate mare
corp eteric
corp astral
corp mental
corp cauzal
corp budic
corp atmic – frecvenţă mare – densitate mică

Specialiştii din avangarda ştiinţelor sugerează astăzi, la fel ca şi învăţăturile orientale, că natura solidă a materiei nu este decât o iluzie a simţurilor noastre. Nu mai despic firul în patru ca să vă demonstrez cât de gol e un atom. Viziunea dual undă-particulă asupra materiei duce la realizarea unui nou model al fiinţei umane, alcătuit dintr-un lanţ de sisteme energetice deschise, dinamice, inteligente, înlănţuite, aflate în permanentă relaţie de interdependenţă, de fiziologie complexă, ce-i determină homeostazia energetică generală. Informaţii abundente, dar nu complete, avem doar despre corpul somatic. Ceva mai puţine informaţii deţinem despre corpul energetic (eteric), iar de aici mai departe, spre periferia fiinţei energetice totale, datele noastre se reduc drastic. Voi trata pe rând corpurile componente ale fiinţei umane şi voi considera, pentru simplificare, trei corpuri, deoarece didactic dar şi informaţional este mai uşor de înţeles. Cele trei corpuri sunt:
- corpul somatic
- corpul energetic "eteric"
- C.S – corpul spiritual (sufletul, duhul)
Vom vedea că cele trei corpuri au destine diferite "după moartea cea dintâi" sau moartea clasică, despre care vorbim în mod curent. Vă ofer o reprezentare schematică, logică a fiinţei energetice totale. Totuşi, o prefer pe următoarea, care mi se pare mai didactică şi mai frumoasă în acelaşi timp: Săgeţile indică relaţia strânsă, de fiziologie, între cele trei corpuri, rolul privilegiat al corpului energetic de a modula informaţia de fiziologie între C.S. şi cel somatic.

Corpul somatic; noţiuni de genetică

Este alcătuit din materie pozitivă, care se supune legităţilor cadranului (1) al diagramei Tiller. Unitatea structurală a corpului somatic este celula. **Modelul holografic**, ce poate fi astăzi atribuit microuniversului, macrouniversului, inclusiv sistemelor informaţionale vii, este perfect valabil şi pentru corpul somatic, deoarece fiecare celulă poate defini întregul, prin informaţia deţinută de A.D.N., situat în nucleul celular. Acidul dezoxiribonucleic (A.D.N.) reprezintă materialul genetic ce poartă informaţia de structură şi funcţie, adică de morfologie şi fiziologie a corpului somatic. Pentru înţelegerea lucrării, cred că e necesară o abordare mai largă a A.D.N. Deoarece este alcătuit din materie pozitivă, îl voi numi A.D.N.M.P. (acid dezoxiribonucleic în materie pozitivă), pentru a-l diferenţia, vom vedea, de presupusa lui imagine negativă.

Macromolecula de A.D.N. este formată din două lanţuri polinucleotidice, înfăşurate helicoidal antiparalel, în jurul unui ax comun, astfel încât formează un dublu helix. Unitatea de structură de bază a A.D.N. este nucleotida, care, la rândul ei, este alcătuită dintr-o bază azotată, un zahar şi un radical fosforic. Bazele azotate sunt de două feluri: purinice şi pirimidinice. Bazele purinice prezente în A.D.N.-ul uman sunt adenina (A) şi guanina (G). Acestea au un nucleu - purina - alcătuit dintr-un heterociclu cu cinci atomi de carbon şi patru atomi de azot. Bazele pirimidinice au o structură asemănătoare benzenului, la care doi atomi de carbon sunt înlocuiţi cu doi atomi de azot. Deci vor conţine patru atomi de carbon şi doi atomi de azot.

În A.D.N. uman, există două tipuri de baze pirimidinice: citozina (C) şi timina (T). Am disecat A.D.N. până la stadiul de atomi pentru ca cititorul să înţeleagă că în momentul de faţă M.P. practic nu mai are taine pentru noi. Forma generală a A.D.N. uman este următoarea: A.D.N. conţine programul sintezei de proteine, adică informaţia genetică ce determină ordinea de succesiune a

aminoacizilor care structurează proteinele. Gena reprezintă un segment din macromolecula de A.D.N. care conține informația genetică necesară sintezei unei catene polipeptidice sau unei alte macromolecule. Este alcătuită dintr-o secvență de codoni, care codifică succesiunea aminoacizilor într-o catenă polipeptidică, care la rândul ei structurează proteinele. Unele proteine necesită ca bază informațională două sau mai multe gene, în funcție de catenele polipeptidice ce le alcătuiesc. Codul genetic reprezintă relația dintre secvența nucleotidelor din A.D.N. şi secvența aminoacizilor din molecula proteică. Codul genetic e universal la organismele vii, în sensul că aceiaşi codoni codifică acelaşi aminoacid. Această observație duce la ideea potrivit căreia codul genetic are o origine filogenetică foarte veche, constituind, de fapt, baza materială a apariției vieții pe Terra. Dar despre acest lucru vom vorbi separat, ceva mai încolo.

A.D.N. este conținut, în cea mai mare parte, în nucleul celulelor (A.D.N. nuclear), fiind stocat în cromozomi sub formă de secvențe unice de nucleotide, în care sunt incluse genele (A.D.N. informațional) şi sub formă de secvențe repetitive (A.D.N. noninformațional), cele două tipuri fiind intercalate. O mică parte a A.D.N. este situat extranuclear, în mitocondrii, organite celulare cu rol energetic, situate în citoplasmă. Acest A.D.N. se replică independent de materialul genetic din nucleu şi se transmite ereditar, exclusiv pe linie maternă. De aceea, teoretic, A.D.N. mitocondrial are cea mai veche structură filogenetică, iar studiul său a stat la baza teoriei "Evei mitocondriale". Harta cromozomială (cariotipul) a speciei *Homo sapiens* conține 46 cromozomi, dispuşi în 22 de perechi de autozomi şi o pereche de heterozomi (cromozomi ce determină sexul - xy la bărbat, xx la femeie). Aceste 23 de perechi de cromozomi conțin cele aproximativ 100.000 de gene care dau toate caracterele de morfologie şi fiziologie ale corpului somatic.

O informație care vă ajută la înțelegerea lucrării este aceea că genele pot suferi mutații, adică modificări de structură, sub acțiunea unor agenți mutageni naturali sau artificiali. Mutații se pot produce azi prin diverse metode descrise de genetică. Se apreciază că frecvența medie a mutațiilor naturale per/genă şi per/generație este de 1/100.000. Acest proces stă la baza evoluției. Mutațiile artificiale pot apărea sub influența diverşilor agenți mutageni: chimici, biologici, fizici, cum ar fi radiația nucleară. Mutațiile genice pot produce modificări ale întregii gene sau numai modificări ale unor secvențe de nucleotide din genă. După tipul celulei în care apar mutațiile, acestea pot fi gametice (vor afecta numai materialul genetic ereditar şi se vor manifesta numai la descendenți) şi somatice. Mutațiile somatice afectează materialul genetic al celulelor corpului somatic şi se produc sub acțiunea unui agent mutagen puternic, cum este radiația nucleară. Aceasta din urmă, în anumite doze despre care vom vorbi la momentul oportun, poate produce modificări ale hărții cromozomiale, determinând moartea organismului. Rețineți această informație ca pe un punct important al lucrării.

În cadrul noțiunilor de genetică, alte informații necesare înțelegerii lucrării sunt cele legate de reproducere. Ființa umană se reproduce sexuat, iar gameții (factorii ereditari) – spermatozoidul şi ovulul – dețin jumătate din numărul de cromozomi, adică 22+X pentru ovul şi 22+X sau 22+Y pentru spermatozoid. Zigotul rezultat prin fecundarea ovulului de către spermatozoid deține întreaga zestre genetică a speciei, 44+XX (la femeie) sau 44+XY (la bărbat).

Ca o paranteză, fecundarea are loc, în marea majoritate a sarcinilor, în mod natural. În ultimii ani, s-au descris diverse metode de fecundare artificiale, în eprubetă, urmate de implantarea zigotului în uterul viitoarei mame. Această metodă s-a aplicat în diverse situații de sterilitate de cuplu şi a fericit mulți părinți cu copii sănătoşi. Cea mai înaintată vârstă la care s-a practicat un implant uterin de zigot rezultat al fecundării artificiale a fost, până în 1997, vârsta de 62 ani! Evenimentul a avut loc în Italia, în 1994. În prezent, acest record al timpurilor moderne este deținut de o americancă: în 1997 a născut o sarcină implantată artificial la vârsta de 63 ani.

Revenind la noțiunile de genetică, amintesc că **hibridarea este fenomenul prin care doi indivizi, care se deosebesc prin unul sau mai multe caractere se încrucişează.** Produsul de concepție va fi hibrid, adică un mix al caracterelor genetice aduse de cei doi gameți**.** Fenomenul de recombinare

genetică, de mixaj al caracterelor genetice aduse de cei doi gameți, oferă poliformism genetic şi face din fiecare un unicat genetic. Individul din cadrul unei populații nu moşteneşte, de fapt, un mixaj al programului genetic al părinților, ci o combinație particulară a programelor genetice ale ascendenței. Această recombinare se face după regulile precise ale segregării caracterelor, legi ale geneticii în care nu este necesar să intrăm. Deci, din punct de vedere genetic, teoretic (până la proba contrarie) nu există populații pure şi nici rase pure, deoarece acestea ar trebui să fie pure pentru toate genele, adică ar trebui să fie homozigote.

O observație care ne ajută în înțelegerea lucrării este aceea că se pot obține populații mai pure din punct de vedere genetic, cu mai multe caractere homozigote, prin încrucişări între membri ai aceleiaşi familii, prin consangvinizare. Prin această metodă, indivizii descendenți vor avea mai multe dintre caracterele genetice ale ascendenței îndepărtate, adică vor avea ceea ce, biblic, se numeşte "rădăcină adâncă". Rețineți acest termen!

Prin homozigotare există riscul ca unele boli ereditare latente să devină manifeste, adică să se transmită dominant. Prin terapie genică (genetică), care azi poate îmbrăca multe aspecte tehnice, se urmăreşte înlocuirea genei mutante (care produce boala ereditară) cu o genă sănătoasă. Tehnicile de inginerie genetică ne sunt astăzi parțial accesibile, iar într-un viitor îndepărtat ar putea reprezenta baza eradicării bolilor genetice.

Cam ce tehnici de inginerie genetică am acumulat până în prezent? Nu sunt în măsură să prezint un dosar complet, dar enunț câteva. Spre exemplu, am învățat să transferăm gene de pe o structură A.D.N. pe o alta, sau pe una A.R.N., folosind ca vectori pentru transfer virusuri sau plasmide. Tehnica se numeşte A.D.N. recombinat şi se practică din 1975! Această tehnică A.D.N. a permis sinteza interferonului, a leucotrienelor şi a multor alte substanțe ce se găsesc în stare naturală în noi. Tehnici mai noi pentru transferul de gene sunt electroforarea şi bombardarea celulelor cu microproiectile de aur şi tungsten învelite în A.D.N., în scopul obținerii de plante şi animale transgenice, de importanță economică sporită. Revista *Science et vie* din luna iulie 1997 anunța o premieră mondială, istorică: sintetizarea primului cromozom uman artificial de către o echipă de geneticieni a Universității din Cleveland (S.U.A.).

Capul de afiş al realizărilor ingineriei genetice pentru anul 1997 îl constituie **clonarea oiței Dolly.** Revista *Newsweek* din 10 martie 1997 acorda un amplu comentariu acestui eveniment deschizător de drumuri spre terapiile genetice şi spre... visare. Procedeul tehnic imaginat de geneticienii scoțieni a constat în prelevarea de celule mamare de la o oaie gravidă, în vârstă de 6 ani. Celulele mamare (nu numai ele) conțin cópii ale fiecărei gene necesare obținerii unei noi ființe, adică a materialului A.D.N.M.P. complet. Fiecare celulă deține însă şi informație genetică ce ține de specializarea ei. Pasul mare făcut de geneticieni în urmă cu doi ani a constat în punerea în evidență a **materialului genetic primar** dintr-o celulă specializată, respectiv din celula mamară. Acest deziderat a fost obținut prin sărăcirea mediului nutritiv în care celulele mamare prelevate erau crescute. Atunci când porția de hrană a fost redusă la a 20-a parte din necesarul de creştere, celulele au fost aduse într-un "stadiu liniştit", ce permite "reprogramarea expresiei genetice". Aceste celule ce dețin **material genetic primar** pot lua din acest stadiu orice specializare viitoare, conform programului genetic general al speciei pe care o reprezintă. Pe de altă parte, s-au recoltat de la alte oi ovule care au fost menținute în viață în condiții de laborator. Din aceste ovule s-a extras nucleul, care ştim că include informația A.D.N. Celulele mamare aduse în "stadiul liniştit", propice reprogramării genetice, au fost combinate cu ovulele lipsite de nucleu. Din 277 de celule mamare combinate cu astfel de ovule s-au dezvoltat 13 embrioni, implantați ulterior în uterele unor oi "mame". Dintre aceste 13 sarcini, doar Dolly s-a născut vie. Tot în anul 1997 s-a obținut mielul Polly, care se caracterizează prin deținerea în A.D.N. a unor gene umane. Acesta este drumul către primele terapii genetice adevărate.

Reprezintă experimentul Dolly o clonare adevărată? În opinia mea, nu! Acest experiment a presupus existența unui ovul prelucrat şi creşterea unei sarcini, totuşi, în condiții naturale. Pe de

altă parte, celulele mamare prelevate şi cultivate artificial suferă influenţe datorate mediului nutritiv. Probabil că tehnicile de inginerie genetică vor permite într-un viitor nu prea îndepărtat clonări pornind de la celula adusă în "stadiul liniştit", ce va fi crescută într-un mediu artificial, obţinându-se fiinţe cu material genetic identic. Credeţi că e posibil? Eu cred că nu! Lipseşte ceva, acel ceva despre care voi vorbi în capitolul următor. Oaia Dolly, obţinută cu greu, a avut „ceva" provenit atât de la ovul, cât şi de la celula reprogramată genetic.

Evident, lista tehnologiilor genetice poate continua, dar n-are niciun sens. Important e momentul tehnic, istoric, în care omul a ajuns: joaca cu genele. Odată intrat în acest joc teribil, omului i-a încolţit ideea de a reproduce semeni prin clonarea A.D.N. E posibil acest lucru? E posibil să facem ceea ce Dumnezeul biblic a făcut, şi anume "să facem oameni după chipul şi asemănarea noastră?" (Facerea 1-26) Nu! Prin clonarea A.D.N. am obţine doar corpuri somatice, şi nu fiinţe vii. Şi vom vedea de ce. Răspunsul vine surprinzător, dar am terminat de vorbit despre corpul somatic. Asta, pentru că A.D.N.M.P., despre care am discutat până acum, "ştie" totul despre corpul somatic, îl reprezintă cu demnitate şi deţine codificată întreaga informaţie de morfologie şi fiziologie.

Corpul energetic (eteric)

Pentru mine, corpul energetic reprezintă o structură aparte a materiei negative, care face parte din fiinţa energetică om, datorită situaţiei diferite în care se află după "moartea cea dintâi" (moartea somatică), în raport cu restul materiei negative din noi. În realitate nu putem face o reprezentare netă a acestui corp, deoarece el se întrepătrunde atât cu corpul fizic, somatic, chiar dacă acesta este constituit în materie pozitivă, cât şi cu C.S (corpul spiritual). Racordul realizat de corpul energetic cu celelalte două corpuri este un racord complex, care astăzi poate fi parţial înţeles. Subiecţii care au percepţii extrasenzoriale şi pot vedea aurele corpurilor, percep acest corp ca pe un ţesut luminos, în diverse culori, ce variază în funcţie şi de explorator, dar mai ales de starea de sănătate a celui investigat şi de starea lui de afect. Culorile variază: gri, verde, bleu, violet, iar strălucirea este mai mult sau mai puţin intensă.

Corpul energetic, asemenea unui scut protector, îmbracă corpul somatic până la o distanţă de 15-20 cm. Structura lui, bine îmbinată cu cea a corpului somatic, creează la suprafaţa somei un câmp protector, ale cărui linii de forţă sunt perpendiculare pe somă. Câmpul poate fi pus în evidenţă electronografic, prin fenomenul Kirlian. Tehnica constă în descărcarea unui curent electric într-un sistem viu şi înregistrarea grafică a câmpului energetic pe o placă fotografică. Tehnica a fost perfecţionată de mai mulţi autori. În România, dr. ing. Ioan Mămulaş are o contribuţie esenţială în dezvoltarea tehnicii şi interpretarea datelor oferite de electronografie. Metoda se foloseşte cu succes în diagnosticarea diverselor afecţiuni, la Centrul de Acupunctură Bucureşti.

Am constatat mai devreme că informaţia A.D.N. e foarte complexă, înregistrând secvenţialitatea nucleotidelor celor peste 100.000 gene răspunzătoare de morfologia şi fiziologia corpului somatic. Ar putea oare corpul energetic să fie alcătuit mai simplu? NU! Organizarea viului în materie negativă a fost pe măsură, şi asta nu întâmplător! După părerea mea corpul energetic ce racordează corpul somatic reuşeşte acest racord pentru fiecare funcţie, organ şi celulă ce corespunde corpului somatic. De ce? Cum e posibil? Simplu! CORPUL ENERGETIC MODULEAZĂ PERMANENT ACEEAŞI INFORMAŢIE: INFORMAŢIA A.D.N.! ACEASTA ESTE, DUPĂ PĂREREA MEA, FUNCŢIA CORPULUI ENERGETIC. Această supoziţie are un caracter de noutate în abordarea viului în general şi a fiinţei umane în particular, dar n-ar avea nicio valoare dacă n-ar putea fi dovedită! Să încerc să vă conving.

„Anatomia" corpului energetic

Dacă privim mai atent, mai detailat, racordul corpului energetic cu corpul somatic, respectiv dacă disecăm corpul energetic, observăm că "anatomia" sa este foarte complexă, pe măsura informaţiei A.D.N. Ea conţine:
- 7 chakre energetice primare – centri energetici primari de control al fiziologiei corpului somatic;

- 21 de chakre secundare;
- 361 de centri terțiari de control, ce corespund punctelor de acupunctură – adevărate porți somatoenergetice, despre care vom discuta pe larg.
Conform învățăturii yoghine, acest sistem energetic este completat de o rețea de canale energetice - cele 72.000 de nadisuri, canale energetice înlănțuite inteligent, fiziologic, care realizează un adevărat scut energetic al somei (corpului somatic).

Chakrele energetice își datorează denumirea aspectului lor de vârtejuri energetice, vârtejuri de materie negativă (M.N.). În hindusă, termenul de chakră înseamnă roată. Cei ce posedă capacitatea de percepție extrasenzorială vizualizează chakrele ca depresiuni circulare la suprafața corpului energetic. Deoarece în fiecare chakră energia vibrează cu o frecvență diferită, fiecare chakră va fi vizualizată în altă culoare. Cu cât o ființă umană atinge un grad de deschidere spirituală mai mare, cu atât vârtejurile cresc viteza de rotație, aceasta însemnând că sunt deschise (Patrrick Drouot). Sensul de rotație este sensul acelor de ceasornic. La nivelul chakrelor, frecvențele energiilor primite de la nivelul energetic superior (C.S.) sunt decodate şi recodate în semnale stimul pentru sistemul neuroendocrin (somatic), la nivelul căruia se obține un răspuns biologic adecvat, tradus în eliberarea de neurohormoni şi alte substanțe biologic active.

Cunoaştem din medicina clasică, occidentală, importanța capitală a sistemului neuroendocrin în homeostazia organismului şi mai ştim că endocrinologia, neurofiziologia şi imunologia sunt câteva dintre ştiințele medicale în care volumul de informație creşte spectaculos, pe măsură ce se adânceşte cunoaşterea în biologie moleculară, genetică, informatică, biofizică. Domeniile acestea sunt extrem de importante, deoarece hormonii, mediatorii chimici umorali, reprezintă de fapt baza sistemului de control al fiziologiei corpului somatic. Despre acest lucru se poate scrie la infinit şi nu e cazul în această lucrare. Important e că azi, cei ce încearcă să dea o concepție unitară, logică, ființei energetice om consideră că chakrele energetice modulează de fapt activitatea glandelor endocrine principale. **Fiecare chakră este în relație directă cu o glandă endocrină din punct de vedere anatomic, energetic şi fiziologic.** Cele 21 de chakre secundare sunt asociate anatomic şi fiziologic cu alte organe şi structuri anatomice.

Centrii terțiari energetici descrişi de vechii hinduşi corespund punctelor de acupunctură descrise de chinezi, puncte pe care eu le-am denumit porți somato-energetice. Dedic un spațiu mai larg discutării acestor centri, deoarece în acest domeniu am un cuvânt de adăugat, rezultat din propria-mi experiență. În mare, organizarea sistemului energetic legat de aceşti centri terțiari energetici cuprinde 12 meridiane şi 2 vase mediane, ce conțin cele 361 de puncte de acupunctură descrise. Dintre aceste puncte, 309, care aparțin celor 12 meridiane principale, sunt duble (pereche), deci în total vor fi 309 x 2 = 618 puncte. Cele două vase mediane dețin 52 de puncte. În afara acestora mai sunt descrise încă 36 de puncte situate extrameridian. În total vor fi deci, 618 + 52 + 35 = 706 puncte. Cele 12 meridiane principale şi cele două vase mediane reprezintă scheletul energetic de bază al corpului energetic. Acest lucru este sugerat clar de denumirea lor în chineză: Jing Zheng (Zheng = cel mai important, care guvernează, principalul). Fiecare meridian principal are traiect longitudinal şi câte două segmente:
- unul superficial, de suprafață, periferic, pe care sunt înşirate punctele.
- unul intern sau profund, prin care fiecare meridian vine în contact cu un organ parenchimatos (Zang) sau cu un viscer cavitar (Fu)
În acest fel, realizăm mai bine că **racordul M.P.-M.N. este extrem de intim, că M.P. şi M.N. se întrepătrund în ființa energetică om.** În afara scheletului energetic de bază mai sus descris, echipamentul energetic este completat de meridianele secundare, ce realizează derivații, conexiuni între meridianele principale şi organele interne, țesuturi etc. Aceste meridiane secundare sunt:
- meridianele tendinomusculare (centripete);
- meridianele distincte (divergente);
- meridianele Lo longitudinale;
- meridianele Lo transversale;

- cele 8 meridiane extraordinare, care împrumută puncte ale meridianelor principale, realizând o țesătură între ele.

Între cele 12 meridiane principale se pot face considerații de polaritate yin-yin; yang-yang sau yang-yin; care duc la constituirea celor 6 loji energetice şi a celor 6 axe energetice. Pentru lucrarea de față n-are importanță descrierea meridianelor, ci complexitatea sistemului energetic al ființei umane. De unde ştim că el există? Scepticii de azi se pot numi mai degrabă ignoranți, deoarece azi, tehnica modernă reuşeşte să pună în evidență aceste meridiane. Cel mai spectaculos moment al acestor căutări consider că este tehnica de punere în evidență a meridianelor principale de acupunctură cu radionuclizi – Techneţiu radioactiv. Prin injectarea marker-ului în punctele distale Jing s-au pus în evidență în anii trecuți 11 dintre cele 12 meridiane. Deşi tehnica a fost imaginată şi pusă în practică pentru prima dată în România, de către dr. Bâgu Virgiliu de la Galați, premiera a fost semnată de o echipă de autori francezi. Substanța marker nu a migrat după traseele anatomice (somatice), ci a urmat traseele energetice descrise de anticii chinezi. Cine ignoră existența meridianelor principale după această informație e rupt de realitatea înconjurătoare.

În privința stabilirii proprietăților fizico-chimice ale punctelor de acupunctură, sarcina a fost mai uşoară, deoarece la investigarea materiei pozitive ne pricepem ceva mai bine, legile fizicii cunoscute fiind valabile în bună parte pentru aceste puncte. Am subliniat cuvintele de mai sus pentru a subînțelege că ceea ce se întâmplă în poarta somato-energetică este mai greu de surprins cu tehnicile actuale. Vorbim despre caracteristici electrice, magnetice, măsurabile; ştim, de asemenea că la nivelul porții are loc o traducere a frecvențelor unui câmp magneto-electric în semnale electrice care vor determina stimuli în a elibera sau opri producția de ceva: hormoni, enzime, prostaglandine, leucotriene – în general, substanțe biologic active. Cred însă cu putere că în prezent nu avem încă posibilitatea tehnică de a surprinde evenimentul cel mai important şi de a-l măsura. Evenimentele surprinse de noi în poarta somato-energetică sunt, după părerea mea, perifenomene. Totuşi, evidențierea şi măsurarea lor a fost importantă prin faptul că ne-au permis reidentificarea punctelor şi înțelegerea la nivelul tehnicii actuale a ceea ce se întâmplă în punct. În principal, porțile somato-energetice se diferențiază de punctele indiferente ale pielii prin:
- potențiale electrice crescute – până la 300 mV;
- valori mari ale capacității electrice – până la 1 uF;
- rezistență electrică scăzută – 20-250 m
- respirație cutanată crescută evidențiabilă prin emisie crescută de bioxid de carbon;
- temperatură locală mai mare;
- emisie fotonică crescută de 1,5 ori față de punctele indiferente (ştim că anticii au "văzut" energia băltind în punctele de acupunctură);
- emisie de semnale sonice cu frecvența de 2-15 Hz.

Punctul are 1-2 mm suprafață, iar aspectul pe secțiune este de trunchi de con, cu baza mare situată în profunzime la 1-3 cm subcutanat. În profunzime, punctul se caracterizează prin:
- prag scăzut de electropercepție;
- poate stoca o cantitate mare de sarcini electrice;
- are electrorezonanță cu alte puncte (senzație de meridian);
- are electrorezonanță cu energiile din mediu;
- conductibilitate electrică crescută;
- migrare crescută a radionuclizilor.

Chinezii au denumit aceste puncte Qi Xue, adică orificii ale energiei, sau mai sugestiv Kong Xue – găuri de transport. Sistemul energetic este în continuă activitate, iar nivelul acesteia este în funcție de integrarea în mediu, de starea de sănătate. Boala modifică fiziologia şi morfologia punctului, care suferă variații de dimensiune (se deschide sau se închide) şi caracteristicile fizice enunțate mai sus. Cu aceste date, sper că v-am convins că nu vorbesc despre cai verzi pe pereți, ci despre ceva măsurabil prin tehnicile de care dispunem în prezent.

Corpul energetic este „măsurabil” şi cu propriile simţuri. Fiind alcătuit din M.N. cea mai densă şi antrenând sarcini electrice (ce ţin de M.N. a corpului somatic), corpul energetic poate fi „palpat” la o distanţă de până la 15-20 cm de corpul somatic. Percepţia tactilă a corpului energetic este mai uşoară de-a lungul meridianelor de acupunctură. Dacă vreţi să încercaţi, aveţi puţină răbdare. Insistaţi mai multe minute în şir cu palma dreaptă, cu degetele răsfirate deasupra aceleiaşi zone, făcând mişcări fine de rotaţie în sensul acelor de ceasornic. Pentru început, încercaţi percepţia tactilă între cele două palme, sau cu palma dreaptă situată deasupra unei chakre energetice. După câteva mişcări, percepţia tactilă va fi tradusă în senzaţie de căldură şi parestezii (furnicături). Încercaţi şi veţi reuşi. Toţi avem cam acelaşi echipament energetic. Toţi trebuie să reuşiţi! Pentru cei ce practică zilnic acest lucru, palparea meridianelor de acupunctură le poate aduce informaţii privitoare la starea corpului energetic. Pentru cei ce practicaţi acupunctura, veţi observa cum acele amplifică mult percepţia tactilă.

Dacă tot m-am pus pe scris, aş vrea să vă prezint o parte din experienţa proprie în acupunctură, acea parte a activităţii care mi-a permis concluzionarea unor idei... nu ştiu cât de noi. Observaţiile mele nu fac altceva decât să vă ajute mai mult la înţelegerea funcţionării fiinţei energetice globale – OM. Am observat la pacienţii aflaţi în comă profundă, cu reflexe abolite, că pot obţine anumite mişcări ale membrelor prin stimularea unor puncte de acupunctură. De exemplu, am montat ace în punctul R1 (rinichi 1) situat bilateral în aria plantară (talpă), relativ central, în dreptul articulaţiei metatarsofalangiene II-III. Acest punct e folosit deseori în reanimare, indicaţia lui precizată de antici fiind: comă, şoc, stop cardiorespirator, convulsii. Acest punct, stimulat la pacienţii în comă, cu reflexe abolite, determină flexia piciorului şi uneori chiar a gambei pe coapsă. Au fost situaţii în care retracţia membrului inferior a fost completă. Am numit manevra: reflex de ac. Situaţia este mai interesantă la cei hemiplegici în urma unui accident vascular cerebral. Înţeparea şi stimularea punctului R1 de partea bolnavă, cu reflexe abolite, duce la evidenţierea reflexului de ac, mai ales în primele zile de la accident. În zilele şi săptămânile următoare reflexul diminuează, hemiplegia devine veche, pacientul prezintă atrofie de nervi şi muşchi, dar înregistrează stimularea produsă de ac ca pe o senzaţie de neplăcere, durere.

Cum se explică acest lucru, ţinând cont că acţionez pe un membru inferior deconectat central atât din punct de vedere motor cât şi senzitiv? Cred că este vorba de un reflex prin feedback negativ energo-somato-energetic. Acest tip de reflex m-a inspirat în a denumi punctele de acupunctură porţi somato-energetice. Corpul energetic rămâne activ pe un segment somatic deconectat central motor şi senzitiv. Stimularea energetică este posibilă prin canale specifice energetice, care asigură un răspuns somatic. Aceste canale rămân accesibile. Pentru a adânci observaţiile anterioare, am făcut un studiu pe un lot semnificativ, omogen. Am practicat rahianestezie la acelaşi nivel, la 30 de pacienţi, şi am încercat combaterea efectelor secundare, adică a bradicardiei şi a hipotensiunii arteriale, folosind strict acupunctura şi doar punctele din interiorul supus rahianesteziei (denervării preganglionare). La cei mai mulţi pacienţi am reuşit corectarea efectelor secundare, chiar dacă nu la fel de eficient comparativ cu terapia clasică. **Concluzia celor două experienţe e următoarea: într-un teritoriu (segment somatic) denervat de la orice nivel (central sau periferic) corpul energetic rămâne activ.**

Următorul pas al studiului meu a fost determinat de întrebarea: cât timp după moartea corpului somatic se păstrează reflexele de ac? Învăţăturile orientale ne spun că aşa-zisul corp energetic colabează progresiv după moartea somei în aproximativ 40 de zile. Creştini au la 6 săptămâni un parastas, care, cred eu, semnifică acelaşi lucru. Colabarea corpului energetic are loc în timp după o curbă exponenţială, prăbuşirea având loc brusc în primele ore, apoi lent. De fapt, fiecare ţesut sau organ va avea propria curbă de colabare energetică, în relaţie cu rezistenţa la lipsa acută de oxigen. Anoxia (lipsa oxigenului) ucide celulele diferenţiat, în timp, în funcţie de ţesutul din care fac parte (celula nervoasă moare în 5 minute, miocardul în 20 minute, ţesutul renal în 120 minute ş.a.m.d.)

Curiozitatea m-a împins spre cel mai spectaculos eveniment al carierei mele, modestă, de altfel, în acupunctură. Este cazul unei femei tinere – 40 de ani, care a suferit un accident vascular cerebral

masiv prin ruptură de anevrism. Coma profundă s-a instalat rapid, iar moartea cerebrală a putut fi definită, prin criteriile clinice ale medicinii occidentale, în primele ore de comă. Totuşi, această pacientă a rămas protezată respirator cca 60 de ore. După momentul deconectării de la plămânul artificial, cordul, anterior sănătos, a continuat să bată timp de 20 de minute (fusese hiperventilată anterior cu oxigen 100% pentru testul de apnee). După 20 de minute s-a instalat linia izoelectrică continuă pe monitorul EKS. După alte 20 de minute, stimularea punctului R1 a dus la reapariţia complexelor QRS largi. Asta se întâmpla pe un corp somatic cu moarte cerebrală de mai mult de două zile, cu tot ce implică acest fapt: tendinţă la hipotermie şi hipotensiune, devitalizare progresivă a ţesuturilor! La început, fiecare stimulare era urmată de apariţia complexelor QRS largi, rare. După aproximativ 10 minute n-am mai obţinut complexe, ci numai activitate electrică rudimentară. Atunci am montat ace în punctele Cord 7, indicate în aritmii. Stimulând toate cele patru puncte Rinichi 1 şi Cord 7 am obţinut pentru 30-40 de secunde ritm ventricular. La 40 de minute de la instalarea liniei izoelectrice am sistat stimularea. În uimirea generală, nici eu şi nici altcineva nu a verificat dacă activitatea electrică cardiacă a avut şi un răspuns mecanic. Personal, cred că a fost o disociaţie electro-mecanică, dar asta nu mai este important. Un alt fapt devine însă extrem de important: să respectăm ceea ce chinezii vechi ştiau de milenii. Ei spuneau: „Nu este medic cel ce cunoaşte numai medicamentele, după cum nu este medic cel ce cunoaşte numai acupunctura, ci doar cel ce le practică pe amândouă”. Cu alte cuvinte, întotdeauna terapia somatică trebuie însoţită de cea energetică. Pe de altă parte, o bună terapie energetică poate fi profilactică, şi astfel boala nu afectează soma. Aşa înţelegem de ce acupunctorii antici chinezi erau plătiţi de comunitate atâta timp cât toţi membrii ei erau sănătoşi...

În cazul de faţă rezultă două idei:
1. Corpul energetic rămâne activ imediat după moartea somei, răspunsul somatic la stimularea energetică fiind condiţionat de viabilitatea ţesuturilor, determinată de toleranţa fiecăruia la lipsa acută de oxigen.
2. Resuscitarea cardio-pulmonară trebuie să cuprindă întotdeauna, pe lângă respiraţia artificială, masaj cardiac extern, defibrilare, droguri (terapie somatică) şi terapie energetică practicată simultan. Aceasta va oferi suportul energetic necesar obţinerii unui rezultat superior.
Sunt sigur însă că va mai trece mult timp până la introducerea terapiei energetice în algoritmul de resuscitare cardio-pulmonară şi în protocoalele medicinii de urgenţă, deoarece lumea medicală nu e receptivă la informaţii care se află dincolo de baza informaţională a medicinii occidentale. Am constatat că nici acupunctura românească, prin unii dintre reprezentanţii ei, n-a putut ingurgita observaţiile mele, deoarece lucrările care vizau aceste aspecte nu s-au putut prezenta la Congresul naţional de acupunctură de la Arad, din 1995. Dar toate acestea au trecut şi eu cred că trebuie să privim spre victoriile lumii medicale. Cel mai semnificativ fapt în acest sens consider a fi confruntarea hărţii A.D.N.M.P. cu harta A.D.N.M.N. Sunt multe studii astăzi care stabilesc relaţii clare între activitatea diverselor enzime şi modularea energiei în poarta somato-energetică corespunzătoare. Cu mândrie trebuie să subliniez că şcoala românească de acupunctură are un rol important în realizarea hărţii A.D.N.M.N. Colectivul dr. Florin Brătilă, dr. Corneliu Moldovan – Centrul de Acupunctură Bucureşti, are lucrări foarte importante în acest nou domeniu.

Modularea energiei în punct produce variaţii măsurabile ale activităţii enzimatice urmărite, modifică nivelul elementelor figurate ale sângelui, scade temperatura cutanată sau determină eliberări de hormoni. De exemplu, eliberarea de peptide opioide endogene prin stimularea anumitor puncte stă astăzi la baza tehnicilor de anestezie acupuncturală. Acestea ocupă 80% din totalul anesteziilor practicate în China! De ce vă spun toate acestea? Ca să realizaţi că **astăzi tindem să decodăm o hartă A.D.N. a corpului energetic**, mai exact, o modalitate de a modula relaţia de fiziologie a corpului somatic, care este menţinută, ştim bine, şi în A.D.N.M.P, folosind însă echipamentul corpului energetic. Rolul acestui corp este acela de a menţine în homeostazie standard informaţia A.D.N. a fiinţei energetice totale. Tot referitor la corpul energetic, am speranţa că într-un viitor ce ne va aparţine progresul tehnic va face posibilă vizualizarea corpului energetic, scanarea, tomografierea lui; diagnosticul energetic va fi unul tehnic, computerizat, având la bază o

scanare cu înregistrare grafică, vizuală. Sper că, în mare, racordul corpului energetic cu cel somatic a fost înțeles, dar pentru ca ființa să fie vie, nu este suficient doar atât. Corpul energetic există pentru a racorda şi C.S., pentru a fi de fapt liantul între corpul somatic şi cel spiritual. Înțelegeți mai bine acum că, de fapt, corpul energetic nu deține informație A.D.N. proprie, ci modulează, mediază racordul între cele două corpuri, somatic şi spiritual, care dețin aceeaşi informație complexă, exprimată însă în forme fizico-energetice diferite. În esență este doar o diferență de frecvență vibratorie!

Corpul spiritual (C.S.)

C.S. este alcătuit din materie negativă, ce se supune legităților cadranului 2 al diagramei Tiller. Reprezintă câmpul energetic cu frecvența cea mai înaltă, realizat din M.N. de cea mai scăzută densitate. Conform tradițiilor orientale, scrierilor vechi şi mai ales Bibliei, C.S. se detaşează după "moartea cea dintâi" (moartea somatică). Având o destinație distinctă, cred că merită să fie discutat separat. Un alt motiv pentru care abordez acest subiect atât cât ne permite cunoaşterea astăzi, este faptul că C.S., numit în Biblie duh, suflet, este eroul principal al Cărții Cărților, viitorul măr al discordiei între Supercivilizația lui Dumnezeu şi Lumea Intraterestră. Informațiile despre structura C.S. sunt relativ sărace. Sursele provin din scrierile vechi orientale, din datele oferite de persoanele cu capacitate de percepție extrasenzorială şi din date biblice care, interpretate şi corelate cu alte informații, ne oferă o imagine, nu ştiu cât de reală, asupra structurii şi fiziologiei C.S. Oricum, de existența sa eu nu mă îndoiesc.

Revin la ghidul meu în acest domeniu mai puțin palpabil, la Patrick Drouot, şi vă prezint o sinteză adaptată a informațiilor oferite de domnia sa. Părerea mea este că Drouot reuşeşte foarte bine să integreze datele scrierilor vechi cu învățătura şcolilor orientale spre deschidere spirituală existente astăzi, cu percepția proprie câştigată şi cultivată, dar mai ales cu informația tehnică, modernă de laborator, ce oferă astăzi un suport ştiințific bazei de date referitoare la C.S..
În concepția filozofiilor orientale, C.S., care are o fiziologie proprie şi forța de a exista fără suport material pozitiv, include mai multe corpuri. Acestea sunt:
- corpul astral
- corpul mental
- corpul cauzal
- corpul budic
- corpul atmic

Corpul astral este alcătuit din materie negativă, care vibrează cu o frecvență mai înaltă decât cea a corpului energetic. Aceste frecvențe depăşesc mult percepția umană normală. Totuşi, persoanele care au percepții extrasenzoriale pot vizualiza acest corp care păstrează încă o formă umanoidă până la 50-80 cm de corpul somatic. În câmpul astral există de asemenea 7 chakre, care realizează racordul pe de o parte cu corpul energetic şi pe de alta cu corpul mental, astfel încât aceste chakre devin adevărate relee energetice, transformatoare de vibrații care dețin informație inteligent codificată. Energia captată din universul energetic este transformată, modelată şi folosită inteligent de ființa energetică om. Probabil că racordul cu corpurile înconjurătoare este mai complex decât ne-am pute închipui. Chakrele astrale fac parte din sistemul energetic general al ființei. Centrii energetici astrali sunt receptori – transformatori – emițători de energie astrală către chakrele corpului energetic. Corpul astral în totalitate realizează un racord intim cu corpul energetic, în toate structurile lor corespondente. Structura acestor chakre e studiată azi în centre medicale moderne, precum cel de la U.C.L.A. Patrick Drouot vizualizează chakrele ca vârtejuri energetice, în care energia este dispersată de la centru spre periferia petalelor. Deşi sunt mai strălucitoare decât chakrele corespunzătoare corpului energetic, sunt mai greu de perceput. Viteza de rotație în vârtejul energetic depinde de asemenea de starea de sănătate a ființei globale.

Învățăturile orientale ne sugerează că **astralul este substratul emoțiilor, gândurilor, memoriei vieții în curs şi al vieților anterioare.** Memoriile diverse se organizează în M.N. structurată în

corpul astral ca nişte bile colorate, culoarea fiind dată de frecvența în care vibrează structura respectivă. Materia negativă a corpului astral apare clarvăzătorilor ca fluidă, colorată, în culori ce variază cu starea sufletească a individului, de la albastru în cursul meditației, roz la bucurie până la negru-cenuşiu la mânie şi supărare. Corpul astral fiind legat de emoții, diversele stări emoționale modifică fiziologia chakrelor astrale respective, care vor determina o modulare corespunzătoare a chakrelor energetice. Acestea vor determina la rândul lor răspunsul somatic, tradus în eliberare de hormoni: plâns, râs etc. Aceste evenimente încep să fie cunoscute din ce în ce mai bine.

Corpul mental vibrează la o frecvență mai înaltă față de corpul astral, cu care se racordează după modelul racordului precedent astral-energetic. Este structurat în materie negativă mai puțin densă, ce deține codificate aspectele personalității, caracterul moral, idealurile, aptitudinile mentale active sau latente. La acest nivel sunt structurate şi chakrele corpului mental. Aici se derulează aceeaşi recepție energetică de la nivelul superior – decodare, recodare, transmitere mesaj energetic către chakra astrală corespunzătoare şi mai departe către cea energetică, ce va determina un eveniment somatic. Astfel, perturbările ce apar pe corpul mental se vor răsfrânge în final pe corpul somatic. Relațiile armonioase de viață se traduc în fluxuri energetice ritmice, de pe un nivel superior de materie subtilă către unul mai dens. Stresul cotidian supune aceste fluxuri ritmice la perturbații energetice care se răsfrâng în final pe starea de sănătate a corpului somatic. Cei ce percep corpul mental îl descriu ovoid, mai mare şi mai puțin dens decât cel astral.

Corpul cauzal este structurat bineînțeles într-o M.N. (materie negativă) mai puțin densă decât cea a corpului mental şi va vibra cu o frecvență mai înaltă. Conştiența cauzală e legată de capacitatea de analiză, de prelucrare a informațiilor. În această materie sunt codificate cauzele reale, esențiale ale lucrurilor, ideile abstracte, cunoaşterea. Aici se produc gândurile, conştiința de sine, definirea eu-lui. Corpul cauzal este perceput în culori irizate, ovoid, mai mare decât dublul corpului fizic.

Ultimele două corpuri, budic şi atmic, sunt structurate în M.N. de densitate mai scăzută şi de frecvență vibratorie mai înaltă. Conectarea cu corpurile subjacente se realizează după modelul M.N.-M.N. (exemplu corp astral – corp mental), iar în aceste conexiuni chakrele cred că joacă de asemenea un rol important în recepționarea – decodarea – recodarea – emisia informației spre corpul subjacent, şi în final spre corpul somatic. Ele integrează ființa în energiile universale şi o conectează la informația universală, contopeşte practic omul cu Universul. Sistemele energetice vii sunt sisteme deschise, care interacționează cu alte sisteme vii şi cu mediul înconjurător într-un continuum energetic, care înseamnă materie structurată în toate densitățile posibile. Nu trebuie să vedem aceste subcorpuri ale C.S. cu bariere fixe, ci dimpotrivă, ca structuri ce se îmbină unitar, armonios. Eu văd organizarea M.N. din noi ca un continuum ce înconjoară corpul somatic, pătrunzându-l în acelaşi timp, cu densitatea scăzută la periferie şi crescută spre corpul somatic, cu care se conectează într-o manieră complexă, aşa cum am descris-o. Chakrele le consider, de asemenea, un continuum de M.N. sub forma unor pâlnii, în care M.N. se densifică de la periferie (marginea pâlniei) spre centru (vârf), acolo unde densitatea e maximă şi devine practic de natură materială, somatică. Cu cât canalul de formă conică (pâlnia) se apropie de secțiunea lui minimă (vârf) cu atât informațiile sunt prelucrate în scopul traducerii lor exacte în efecte neuro-endocrine (acțiune somatică).

Fiziologia ființei energetice om descrisă în texte antice

Între upanişade, Prasna Upanişad se detaşează ca un veritabil manual de fiziologie complexă a ființei energetice totale numită OM. În filozofia Hindu, la fel ca în alte filozofii asiatice, Universul este alcătuit din cinci elemente de bază: pământul, apa, focul, aerul şi spațiul. Fiecare dintre aceste elemente există însă în două forme: grosieră şi subtilă sau, aşa cum am convenit în această lucrare: materie pozitivă şi materie negativă. Totul este dual. Aceeaşi teorie ne spune că proporția celor două forme de existență a materiei este diferită. Textul reprodus mai jos subliniază în prima parte dualitatea celor cinci elemente. În a doua parte, această dualitate este aplicată ființei umane.

Conținutul bilelor de memorie şi apartenența lor la structurile energetice şi materiale ale viului sunt explicate într-un mod simplu şi direct:

Pământul şi elementul subtil al pământului; apa şi elementul subtil al apei; focul şi elementul subtil al focului; aerul şi elementul subtil al aerului; spațiul şi elementul subtil al spațiului; ochiul (organul vederii) şi obiectul vederii; urechea şi obiectul auzului; mirosul şi obiectul mirosului; gustul şi obiectul gustului; atingerea şi obiectul atingerii; vorbirea şi obiectul vorbirii; cele două mâini şi obiectul apucării; organele plăcerii (sexului) şi obiectul satisfacției; organul excreției şi ceea ce este excretat; cele două picioare şi ceea ce este călcat; mintea şi ceea ce este gândit; intelectul şi ceea ce este cunoscut; ego-ul şi obiectul ego-ului; Citta (organul intern de conştiință) şi obiectul de care trebuie să fie conştient; lumina (cunoaşterea) şi ceea ce este iluminat (cunoscut); Prana şi ceea ce sprijină Prana; ***- toate acestea se unesc cu Sinele Suprem (Atman)*** (Prasna Upanişad – Întrebarea a patra – 8)

Textul ne spune clar că nu putem să separăm materia pozitivă (M.P.) din noi, respectiv organele de simț, de materia negativă (M.N.), adică amintirea a ceea ce este simțit. Totodată ne semnalează un fapt important: <u>toate elementele ființei umane mai sus descrise se unesc cu Sinele Suprem</u>. Ce reprezintă oare acest „Sine”? Filogenetic, nu se poate să discutăm despre viu, în particular despre ființa umană, fără să lămurim cât de cât această întrebare. Despre Sinele Suprem voi scrie pe larg în capitolul dedicat programului de inginerie genetică (P.I.G.) indian. El semnifică cea mai simplă structură energetică standard, comună tuturor ființelor umanoide galactice, lipsită atât de elemente ce oferă apartenența la o anumită rasă, cât şi de elementele câştigate în cursul vieții, prin învățare. Este ceea ce voi denumi într-un alt capitol A.D.N. primordial, cel mai simplu A.D.N.M.N. uman viu, inclus în orice structură A.D.N. umanoidă din Galaxie. Bineînțeles că lumea ştiințifică actuală contestă existența acestei structuri. Nu ar fi prima.

18. ***Spiritul Suprem nu este născut şi nu moare.*** *Acesta nu a apărut de undeva şi nici nu a apărut din el. Este nenăscut, etern, permanent, vechi.* ***Nu este omorât prin moartea corpului.***
21. ***În trecut, până şi zeii s-au îndoit de acest Sine, deoarece natura acestuia, foarte subtilă, nu este lesne de înțeles.*** (Katha Upanişad – partea întâi – capitolul întâi)

În cele din urmă, Sinele Suprem este o structură genetică simplă, dar imposibil de izolat chiar şi pentru zeii care stăpânesc cel mai bine tehnicile de inginerie genetică. Se pare că nimeni nu ştie unde anume se situează limita de simplitate a acestei structuri. Veți vedea în capitolele următoare că ființele extraterestre care folosesc în reproducere tehnici de inginerie genetică tind spre formule (mărci) A.D.N. din ce în ce mai simple. Sinele Suprem este un ideal de marcă A.D.N. spre care tind şi zeii. Oricât de mult se subțiază formula A.D.N., Sinele Suprem, deşi este conținut în oricare A.D.N., rămâne un ideal.

4. Acel Unul (Sinele Suprem), *fiind nemişcat, este mai iute decât mintea.* ***Zeii nu-l pot ajunge din urmă. Stând, îi depăşeşte pe alții care aleargă.*** (Isa Upanişad*).* Ideal fiind, Sinele Suprem nu poate fi atins. Prin Sinele Suprem, conținut în toate formulele A.D.N. umane, **specia este unitară.** <u>Celelalte gene care se supraadaugă Sinelui Suprem dau aspectul general al ființei umane şi diversitatea în cadrul speciei.</u> Fiecare individ însă este o hologramă. Unitatea de structură conține întregul. Deci, fiecare celulă M.P. şi fiecare unitate de structură M.N. va deține informația A.D.N. primordială.
29. ***Fiind fără de început şi lipsit de tendințe,*** *Sinele Suprem este neclintit; deşi* ***sălăşuieşte în corp*** *ca fiu al lui Kunti, el nu făptuieşte şi nu este întinat.*
32. Precum eternul omniprezent nu este întinat din cauza subtilității sale, aşa şi Sinele care ***sălăşuieşte pretutindeni în trup*** *nu este întinat.*
(Bhagavad-gita cap. XIII – Yoga discriminării între natură şi spirit)

Aşa este! De fapt, se poate spune că fiecare celulă a corpului deține în ea structura Sinelui Suprem. De exemplu, experimentul clonării oii Doly a pornit de la reducerea hranei celulelor specializate de uger de oaie până la limita când nucleul celular nu a mai conservat decât informația primordială

a A.D.N., cea a primelor celule nespecializate. Acestea deţin de fapt tot programul, informaţia A.D.N. a fiinţei respective. Evident că şi acest A.D.N. de bază, al oricărei fiinţe, deţine informaţie A.D.N. a Sinelui Suprem. Fiinţele sunt complexe. Organele şi celulele lor sunt specializate. Ce anume le determină specializarea, transformarea în celulă de organ cu funcţii specifice? Ce determină diversificarea morfologiei şi fiziologiei unităţii de structură cu conservarea concomitentă a informaţiei primordiale? Astăzi vorbim despre program genetic, dar cred că deocamdată suntem în imposibilitatea detectării mecanismului subtil care stă la baza derulării programului. Zeii spun că răspunzător pentru acest mecanism este Prana, energia vitală intrisecă Sinelui suprem.

*1. **Acest Prana vine din Sine. Aşa cum umbra este legată de om, Prana este legată de sine.** Prana vine în acest corp prin acţiunile minţii.*
*4. Aşa cum împăratul desemnează funcţionarii spunând: Guvernează peste aceste şi aceste sate, **astfel Prana stabileşte funcţii, sarcini distincte celorlalte pranasuri*** (organe).
5. Apana se află în organele excreţiei şi reproducerii; în ochi, urechi, în gură şi în cele două nări stă Prana însuşi; în mijloc este desigur Samana, care distribuie hrana sacrificată prin ardere (adică mâncată) *şi de aici sunt cele şapte flăcări* (chakrele).

Şi totuşi, această energie vitală îşi păstrează un centru al său, un centru de coordonare a cărui funcţie derivă, evident, tot din Sinele Suprem. Fiziologia viului în M.N. este complexă. Canalele energetice principale, aparent independente de structurile M.P. pe care le cunoaştem, asigură legăturile de comandă şi de feed-back între centrul morfo-fiziologic, adevăratul Sine Suprem al fiinţei respective. De aici pornesc alte "cabluri", care învăluie practic toată fiinţa.

6. Sinele (Atma) se află în inimă. Aici sunt o sută unu canale (nadis, nervi), care se divid în o sută de subcanale, fiecare având şaptezeci şi două de mii de ramuri. În acestea se mişcă Vyana. (Prasna Upanişad-A şasea întrebare).
16. Arterele inimii sunt o sută şi una. Dintre ele, una ţâşneşte spre creştetul capului. Sinele înălţându-se spre ea, ajunge la starea de nemurire; prin oricare alta, ei revin în moarte.

Versetul de mai sus afirmă că în anumite condiţii, în momentul morţii, acest centru vital numit Sine Suprem poate să părăsească trupul mort printr-un canal energetic central, care se termină în chakra superioară. În acest caz, fiinţa devine "nemuritoare". De fapt, veţi vedea că acest lucru înseamnă că fiinţa are o puritate genetică ridicată, fapt ce permite folosirea ei în programele zeilor. Centrul vital numit Sine Suprem deţine, pe lângă informaţia genetică intrisecă Sinelui Suprem, întreaga informaţie genetică a fiinţei respective. Oameni sunt mai mult sau mai puţin hibrizi. Deţin informaţia genetică ascendentă (a părinţilor, bunicilor, străbunicilor ş.a.m.d.). Cu cât această informaţie este mai diversificată, cu atât A.D.N. este mai complex, mai greu. Centrul vital numit sine suprem deţine în acest caz toată încărcătura informaţională genetică a individului respectiv. Aceasta este de fapt regula; **pentru zei, Sinele Suprem reprezintă o structură ideală.** Pentru a diferenţia centrul vital ideal de centrul vital al omului, acesta din urmă a fost denumit **Puruşa.**

17. Puruşa, de mărimea degetului mare, sinele lăuntric, este situat în inima oamenilor. Pentru aceasta ar trebui smuls din propriul corp precum smulgi trestia din iarba munja. Pe el trebuie să-l cunoască ca pur şi nemuritor. (Katha Upanişad - partea doua - al treilea capitol)
12. Puruşa, stăpânul trecutului şi al viitorului, stă în mijlocul capului.
*13. Purusa, stăpânul trecutului şi al viitorului, **este asemenea luminii fără fum.** El este astăzi şi de asemenea, el este mâine.* (Katha Upanişad - partea a doua - primul capitol)
*2. O, Somya, **acel Puruşa este în interiorul corpului, în spaţiul din lotusul inimii; în acesta îşi au originea cele şaisprezece părţi.*** (Prasna Upanişad - A şasea întrebare)

Structura energetică numită Puruşa este definitorie pentru un individ, este "amprenta" sa genetică în M.N. Amprenta genetică a zeilor este omogenă şi relativ simplă, particularităţi cu atât mai accentuate, cu cât tehnicile de inginerie genetică ale supercivilizaţiei sunt mai avansate. Şi totuşi... cum arată Puruşa? Beneficiem în textele vechi de mai multe descrieri, dar apelez la cea

mai sugestvă, înscrisă în Zohar, ce vine din partea supercivilizației Dumnezeului biblic. Ea descrie într-o pildă atât centrul vital Puruşa, cât şi învelişurile energetice ale ființei umane:

Când regele Solomon a coborât în gradina cu nuci, a luat o coajă de nucă şi a făcut o ***asemuire între învelişurile unei nuci şi acele duhuri care insuflă dorinți*** *pătimaşe în ființele omeneşti. După cum e scris "plăcerile fiilor oamenilor se trag din demoni femeieşti şi bărbăteşti". ...Sfântul - binecuvântat fie El - a găsit că este de trebuință să zidească toate lucrurile în lumea aceasta, spre a-i asigura acesteia continuitatea; astfel ca să fie – să spunem aşa – un creier înconjurat de multe cămăşuțe. Lumea întreagă este construită după principiul acesta, lumea de sus şi lumea de jos, de la cel dintâi punct tainic până la cea mai îndepărtată dintre etape. Există tot felul de învelişuri, unul pe deasupra celuilalt, şi un duh în alt duh, astfel că fiecare lucru este coaja de nucă a altuia.* ***Punctul primordial este o lumină lăuntrică aşa de străvezie, aşa de fină şi aşa de curată, încât este mai presus de orice închipuire.*** *Întinderea acestui punct ajunge să fie un palat care alcătuieşte un înveliş al punctului acestuia, cu care dă naştere la* ***raze ce încă nu se pot cunoaşte de noi din pricină că sunt străvezii.*** *Palatul, care este învelişul acestui* ***punct necunoscut pentru noi,*** *posedă o iradiere de neînțeles şi de nevăzut, totuşi mai puțin subtilă şi mai puțin străvezie decât punctul tainic de la început. Acest palat este întins în lung şi în lat în lumina cea de la început, care este un înveliş pentru el. Începând de la acest punct* ***aflăm învelişuri peste învelişuri şi întinderi peste întinderi, fiecare căutând un înveliş pentru cel următor, aşa cum este cămăşuța creierului şi creierul unul față de celălalt.*** *În felul acesta, fiecare lucru mai întâi este un înveliş, şi devine creier în etapa următoare. Acelaşi proces se petrece în jos, astfel că în lumea aceasta,* ***după un astfel de model, omul combină creierul cu pielița ce-l înveleşte, duhul cu trupul****, totul ca să fie ordinea cea mai desăvârşită a lumii.* (Zohar-simbolul nucii – 1, 19 b)

Practic, în textul de mai sus, ființele extraterestre recunosc că tehnica încă nu le permite o analiză foarte exactă a A.D.N.M.N., ci doar una grosieră. **Nici vorbă de posibilitatea LOR de a produce în serie C.S.** (corp spiritual). Acesta este un obiectiv relativ îndepărtat. Până atunci, aşa cum omul a ajuns să facă analiza A.D.N. material, să manipuleze şi chiar să producă gene umane, tot aşa zeii fac analiza grosieră a A.D.N.M.N., pot să manipuleze şi chiar să producă anumite structuri genetice în M.N. Despre aceste lucruri însă voi discuta pe larg, la timpul potrivit.

<u>Concluzii</u>

Revin la reprezentarea schematică de la începutul de capitol şi reiau ideea că cea mai corectă reprezentare este aceea care imaginează ființa energetică om, cu niveluri energetice mai largi de materie subtilă-negativă, ce conțin nivele subjacente de materie mai densă şi frecvență a vibrației mai scăzută, având în centru corpul fizic, ca maximum de densificare a ființei energetice totale. Această reprezentare arată echilibru dinamic, interdependența fiziologică a celor trei corpuri şi mai ales faptul că centrul ființei reprezentate – corpul energetic – are rolul de a media relația fiziologică între corpul spiritual şi corpul somatic. Scriam cu convingere la corpul energetic faptul că el modulează informația A.D.N., motivând complexitatea structurii şi mai ales complexitatea de realizare a racordului cu corpul somatic tocmai prin complexitatea informației de modelat – informația A.D.N.M.P. Observăm că, de fapt, următorul racord corp energetic/corp astral este la fel de complex. Eu consider însă un singur racord în materie negativă, cel între corpul energetic şi corpul spiritual în ansamblu. Acest racord este la fel de complex ca cel între corpul energetic şi corpul somatic, pentru că el se realizează codificat pentru toate elementele informației A.D.N. De ce? Simplu şi logic: **Corpul spiritual deține informație A.D.N.M.N.!** Nu ştiu dacă structura A.D.N.M.N. este codificată ca structură unică a C.S., sau dacă C.S. deține unități de structură ce conțin informație A.D.N.M.N. la fel cum corpul somatic are unități de structură (celula) ce conțin A.D.N. Eu cred că varianta a doua este mai logică. Unitatea centrală a ființei în M.N., denumită de vechii indieni Puruşa, deține, se pare, toate elementele structurale corespunzătoare unei ființe umane. Această unitate rămâne vie după moartea corpului somatic.

Ideea că spiritul deține informație A.D.N. este puternic sugerată de Biblie. În clasa a 5-a toți copiii învață la matematică "metoda reducerii la absurd". Aceasta se aplică într-o situație alternativă (A şi B), atunci când nu ai suficiente elemente să susții varianta A, ce pare logică. Concret, ştii că varianta A e adevărată, dar n-o poți demonstra. Atunci presupui că varianta B e cea adevărată. Introducerea datelor false care susțin varianta B vor dovedi însă că aceasta nu poate fi susținută. Rezultă logic că varianta A este singura soluție corectă a problemei. În cazul Bibliei, vom asista la un program riguros de inginerie genetică, prin care se creează cele 12 semiții ale lui Israel. Programul se încheie prin recoltarea unei părți din această familie, fiecare individ fiind în stare ("formă") de spirit. Recunoaşterea celor 12 ramuri ale familiei Israel presupune reprezentarea detailată, foarte fină, a A.D.N.M.N. pe *corpurile* spirituale recoltate. Este logic că dacă structura A.D.N.M.N. n-ar fi reprezentată pe corpurile spirituale, triajul genetic (judecata de apoi) n-ar mai fi posibil. Faptul că acest triaj există, dar mai ales modalitatea în care se desfăşoară, sugerează puternic existența A.D.N.M.N. codificată în C.S. Despre aceste lucruri însă, vom vorbi foarte detailat. Şi dacă am început să fac deja referiri la Biblie, trebuie subliniat că în această carte apar deseori situații care ne sugerează alcătuirea unei ființe vii din complexul corp somatic – corp spiritual. Ideea este prezentată în multe feluri, unul dintre acestea fiind chiar conceperea lui Adam:

Atunci, luând Domnul Dumnezeu țărână din pământ, a făcut pe om (corpul somatic - n.a.) *şi apoi a suflat în fața lui suflet de viață şi s-a făcut omul ființă vie.* (Facerea 2-7). Adică a racordat cele două corpuri. Acelaşi lucru ne este sugerat de aşa zisele învieri prezente în Biblie:
21. Şi suflând de trei ori peste copil a strigat către Domnul şi a zis: "Doamne Dumnezeul meu, să se întoarcă sufletul acestui copil în el. Şi a ascultat Domnul glasul lui Ilie şi s-a întors sufletul copilului acestuia în el şi a înviat. (Regi 17). Sau un alt exemplu:
54. Iar El (Iisus) *scoțând pe toți afară şi apucând-o de mână, a strigat:"Copilă, scoală-te"!*
55. Şi duhul s-a întors în ea şi a înviat îndată; şi a poruncit El să i se dea să mănânce. (Luca 8).

Dacă cei doi subiecți au fost în moarte clinică sau nu este mai puțin important acum. Observați, vă rog, doar racordul corp somatic – corp spiritual. **Acest racord înseamnă viață.**
În concluzie: racordul corp spiritual – corp somatic se realizează prin efortul continuu al corpului energetic, care menține informația A.D.N. într-un echilibru dinamic. Ființa energetică globală OM menține în totalitate informația A.D.N. Întreaga homeostazie biochimică, energetică, materială, imaterială, întregul efort energetic – VIAȚA – se desfăşoară pentru a modula în parametri optimi relația A.D.N.M.P. / A.D.N.M.N., pe scurt, pentru a menține informația A.D.N.

Moartea

Tradițiile orientale, ca şi cele creştine, ne învață că omul moare numai somatic, spiritul având capacitatea de a trăi ca ființă energetică independentă, organizată în materie subtilă, negativă. Atunci ce este de fapt moartea? Definiție: Moartea somatică (fizică) reprezintă incapacitatea corpului energetic de a corela informația A.D.N.M.P. cu informația A.D.N.M.N. Această definiție este echivalentă cu moartea despre care noi oamenii vorbim în mod curent. Din punct de vedere biblic, este echivalentă cu "moartea cea dintâi". În urma morții somatice, corpul spiritual (C.S.) se desprinde de corpul fizic; racordul corpului energetic încetează să existe. Acest proces nu are loc într-o clipă, ci este un proces de durată, care se întinde practic înainte şi după momentul în care noi declarăm oficial moartea. Însă nu veți vedea scris în nicio foaie de observație dintr-un spital că pacientul a murit între orele 9:30 şi 10:15, de pildă, ci la ora 9:45. De obicei, excluzând morțile traumatice, accidentale, există semne care anunță că moartea somatică se apropie, traduse în principal prin deprimarea funcțiilor vitale, pierdere în greutate, deshidratare, hipotensiune, hipotermie, tulburări senzoriale şi ale stării de conştiență, respirație modificată, cu deprimarea centrilor respiratorii. Toate aceste procese sunt observabile şi măsurabile cu instrumentele medicinii occidentale.

Atunci când respirația încetează, orientalii spun că prana sau Qi nu mai intră în corp şi nu mai poate hrăni ființa energetică totală. Ei susțin că o parte a energiilor structurate în corpul energetic

capătă o nouă structură, fluidă, care curge spre prima chakră. De aici, energia ascensionează spre chakra corespunzătoare nivelului de conştientizare a lumii la care a ajuns individul. Acesta este momentul oficial al morţii din punct de vedere occidental, moment în care fiinţa eterică, în materie negativă, începe să perceapă realitatea de dincolo, trecerea în lumea materiei negative. Fiinţa eterică începe să se desprindă de corpul somatic, iar partea de energie negativă ce aparţine corpului energetic care părăseşte corpul somatic va ieşi din acesta prin chakra mai sus amintită. Acest proces are loc în cca o jumătate de oră şi e preferabil să se desfăşoare în liniște, demnitate, dacă se poate în prezenţa celor dragi. În acest mod ne despărţim de fiinţa spirituală pe care am iubit-o (civilizat, demn) şi o ajutăm să depăşească acest moment fără dificultate. În urma acestui proces fiziologic, corpul somatic rămâne împreună cu o parte a corpului energetic colabat şi intră într-o degradare progresivă. Corpul energetic va dispărea complet după 40 de zile, aşa cum am mai discutat. **C.S. cu memoria vieții codificată în bile de memorie** începe voiajul astral. Ce se întâmplă în lumea materiei negative este mai greu de aflat (dar nu imposibil).

Se naşte o nouă întrebare, pentru mine importantă, pentru alţii fără sens. Pacienţii din terapie intensivă care intră în comă profundă, având îndeplinite toate criteriile de moarte cerebrală, cu funcţiile vitale deprimate, aşa-zisele "legume" care sunt protezate respirator şi nu numai, dar care din lipsa aparatelor "mor" imediat, mai au C.S. racordat sau nu? În această viziune generală asupra fiinţei umane, întrebarea devine extrem de importantă, mai ales pentru noi, medicii de specialitate A.T.I. Părerea mea este că aceşti pacienţi îşi pierd totuşi în primele ore C.S. Desprinderea fiinţei eterice de somă este mai dificilă, are loc într-un mediu neprielnic (agitaţie, zgomot), iar noi, cei ce hotărâm protezarea "funcţiilor vitale" facem mai mult rău fiinţei în materie negativă OM. De cele mai multe ori, un anestezist cu ceva experienţă poate estima care dintre pacienţi se va întoarce la viaţa fizică şi care nu. Deocamdată însă, nu putem proceda decât conform algoritmilor în vigoare. Aceasta este una dintre întrebările pe care un anestezist şi le poate pune. A fi aproape de pragul dintre viaţă şi moarte îţi schimbă uneori, fără să vrei, modul de a gândi. Credeţi că, întâmplător, anestezista Janine Fontaine, care a lucrat ani de zile într-un centru de chirurgie cardiovasculară, autoarea celebrei "Medic de trei corpuri", a apreciat valorile medicinii alternative? Eu cred că nu...

Să vedem ce se întâmplă mai departe cu corpul spiritual (C.S.). Este el veşnic? Este indestructibil? Nici una, nici alta, după părerea mea. Veşnicia... ce este veşnicia? De fapt, totul este relativ. Dacă ne gândim la Adam, despre care Dumnezeu spune: "...acum, nu cumva să-şi întindă mâna şi să ia roade din pomul vieţii, să mănânce şi să trăiască în veci" (Facerea 3-22), vom vedea pe parcursul lucrării că acest „în veci" înseamnă vreo 900, max. 1000 de ani pământeşti. Sigur, în comparaţie cu speranţa noastră de viaţă, e foarte mult. Dar ce-ar spune o muscă despre noi sau o biată eferemidă care are un ciclu de viaţă de câteva ore? Pentru ele, noi suntem veşnici!

Parcurgând paginile cărţii, fără a vrea să anticipez prea mult, veţi vedea că decodificarea bilelor memoriei este posibilă prin hipnoză regresivă. Faptul că supra-amintirea vieţilor mult anterioare păleşte în comparaţie cu cea a vieţilor mai apropiate pe axa timpului de viaţă în curs, este un argument pentru "ştergerea" acestor memorii structurate, sub acţiunea factorului timp. Este posibil ca şi alţi factori, pe care nu-i cunoaştem, să contribuie la deteriorarea C.S. Cel mai solid argument în favoarea acestei idei constă în necesitatea ca Dumnezeu, fiinţă spirituală, să fie revigorat, înnoit. Pe de altă parte, faptul că un C.S. se poate reîncarna la distanţă de sute şi chiar mii de ani pe axa timpului sugerează capacitatea acestuia de a fi viu multe mii de ani. Părerea mea este că viaţa somatică constituie o regenerare din punct de vedere al informaţiei A.D.N.M.N. pentru un C.S. Cu cât va avea mai multe reîncarnări succesive, cu atât memoria lui A.D.N. va fi mai solidă. Lipsa reîncarnărilor într-o perioadă de mii de ani consecutiv cred că duce la ştergerea progresivă a memoriilor C.S., la o dezorganizare a arhitecturii generale, inclusiv la ştergerea memoriei A.D.N. făcând posibilă o altă viaţă somatică. Aceasta este doar o părere proprie. Despre reîncarnare vom mai vorbi separat...

În Biblie e definită şi a doua moarte, care înseamnă moartea sufletului, a corpului spiritual (C.S.). Această moarte, distrugerea spiritului, este posibilă într-un dispozitiv special numit "iezerul de

foc" – noțiune despre care vom discuta pe larg. În acest dispozitiv, moartea se datorează supunerii C.S. radiației nucleare sau unei radiații de însoțire a acesteia: *...moartea şi iadul au fost aruncate în râul de foc. Aceasta este moartea cea de-a doua: iezerul de foc*. (Apocalipsa 14-21). Nu fac nici un comentariu, deoarece voi explica pe larg la timpul potrivit.

Creierul - un analizor de frecvențe

Cred că vă întrebați: dacă gândurile, memoria, logica, stocarea informației aparțin C.S., M.N., atunci ce rost mai are creierul, sistemul nervos central? Putem trăi fără creier? Bineînțeles, nu! O ştie şi un puşti de 5 ani. Atunci care este rostul lui? Creierul este organul despre care s-a scris cel mai mult. De ce? Pentru că, în ciuda acestui fapt, e cel mai puțin cunoscut. Cercetările întreprinse în ultimii ani asupra ființei umane au pus în evidență natura bio-electro-magnetică a energie sale. Azi se ştie că principalul generator de unde bioelectromagnetice este sistemul nervos, în special sistemul nervos central. Se află din ce în ce mai mult despre modul în care sunt generate bioundele se cunosc destul de bine fenomenele biofizice şi biochimice de generare şi transport al sarcinilor electrice în corpul neuronal şi interneuronal. Numeroase institute de cercetări studiază procesele intime care definesc omul ca generator şi rezonator de microunde electromagnetice. Dintre acestea amintesc: Institutul Național de Inventică, Iaşi şi Institutul de Fiziologie din Universitatea Kyan Kenhaus Eppendorf, Hamburg – Germania.

Cercetările au demonstrat că influxul nervos are o viteză mare şi un caracter electric. El dezvoltă simultan şi biounde electromagnetice. Din punct de vedere biofizic, neuronul şi întregul sistem nervos constituie biogeneratori de unde electromagnetice care însoțesc întreaga activitate umană. Astăzi se elaborează noi concepte biofizice ale funcționării celulei, în particular ale neuronului. Observațiile pornesc chiar din nucleul celulei, unde informația genetică constituită în A.D.N. este structurată pe un ax antiparalel dubluhelicoidal, spiralat, cu caracter dielectric, ce determină căi rapide de acces şi de transport al electronilor în nucleul celular şi mai departe, în celule. Celula nervoasă (neuronul) este o celulă particulară, caracterizată histologic prin existența mai multor terminații numite dendrite şi o terminație cu lungime mare numită axon. Acesta este acoperit cu o teacă întreruptă din loc în loc, la intervale egale, formând mici strangulări. Circulația electronilor de-a lungul axonului şi cantitatea de sarcină electrică care trece prin axon sunt reglate de un singur nucleu. Trecerea fluxului nervos este însoțită de flux magnetic, datorită profilului cilindric al axonului, în a cărui compoziție intră diverse substanțe chimice cu dispunere spațială, ce determină efectul de câmp magnetic – biocâmp. Constantin Bursuc şi colaboratorii demonstrează, în paralel cu alți cercetători diseminați pe mapamond, că învelişurile axonului se comportă ca nişte oglinzi bioelectromagnetice, în care câmpul este amplificat, neuronul fiind un adevărat biolaser inclus într-o succesiune de circuite oscilante. Pe de altă parte, este demonstrat că circulația de sarcină de-a lungul axonilor transformă ființa umană într-un circuit biologic oscilant, adică într-o bioantenă.

Diverse experimente extrem de sofisticate au demonstrat că sistemul nervos central generează şi opereză cu biounde electromagnetice. Astăzi s-a experimentat montarea de microprocesoare care valorifică superior potența radio-bio-energetică a sistemului nervos central. S-a reuşit ca prin intermediul acestora să fie transmise semnale auditive sub formă de impulsuri electrice de la distanță către microprocesor şi mai departe către analizorul auditiv, care a decodat informația. Se pare că astfel de studii sunt destul de avansate în institutele care practică deja implanturi cerebrale de microprocesoare, care transformă omul în robot. Tocmai de aceea, despre astfel de studii veți auzi mai puțin.

Nu intenționez să țin un curs de neurologie, ci doar să subliniez că efortul făcut în această ştiință în ultimii ani a fost orientat spre a găsi modele, soluții de funcționare a creierului pornind de la unitatea lui de structură – neuronul, de la modalitatea în care acesta se conectează cu alți neuroni, realizând structuri mai complicate: centri, stații, etaje de analiză şi control. Au fost făcuți paşi importanți în neurofiziologie, capitol fascinant al fiziologiei. Se cunoaşte în prezent modalitatea de sintetizare – stocare – eliberare de diverşi mediatori chimici produşi de neuron, marea majoritate

având structură proteică. Neurochirurgul american Karl Pribram a căutat timp de 30 de ani sediul memoriei. Sacrificarea şoarecilor pe altarul ştiinţei pentru a afla acest lucru nu a dus nicăieri, pentru că şoarecii, deşi lipsiţi de diverse părţi ale creierului lor, nu puteau fi determinaţi să uite...

Se cunoaşte mult din neurofiziologie, din modul în care creierul coordonează viaţa de zi cu zi a fiinţei noastre, dar cu toate miile de pagini scrise, cu toată cunoaşterea materiei pozitive numită creier, tonele de cărţi scrise nu ajută prea mult la dezlegarea enigmei privind modul de a gândi, de a conştientiza, de a prezenta mental, de a elabora modele logice, de a stoca amintirea şi aşa mai departe. În acest domeniu are loc o adevărată revoluţie în două sensuri. În primul rând noutatea modului de a aborda funcţiile creierului reprezintă o revoluţie; în al doilea rând, momentul devine revoluţionar prin numărul mare de oameni de ştiinţă ce devin adepţii noilor concepte.

Modelul holografiei este unul dintre aceste concepte care stau la baza noilor teorii ce privesc funcţionarea creierului. Holograma este o realizare tehnică superbă, o imagine tridimensională, spaţială, care are o proprietate deosebită: fiecare părticică a ei este în stare să reproducă întreaga imagine sau, cu alte cuvinte, unitatea de structură defineşte (conţine) întregul. Creierul se pare că funcţionează asemănător. Vizualizarea unui far de Renault Megane duce la reprezentarea mentală instantanee a întregului autoturism sau vederea unei mâini reproduce mental imaginea omului. În anul 1947 Dennis Gabor a descoperit modalitatea de a transforma imagini ale obiectelor în game de frecvenţe înregistrate pe un film holografic şi de a transforma aceste frecvenţe în imaginea obiectului iniţial, realizând astfel primele holograme. Inventarea holografiei l-a condus pe Karl Pribram la abandonul căutării substratului material al memoriei.

Computerul numit creier realizează, prin simţuri, analize complexe asupra frecvenţelor tuturor datelor pe care le primeşte. Imaginile recepţionate nu sunt decât decodări ale gamelor de frecvenţă pe care creierul le percepe. Filmul holografic se proiectează permanent mental, ca imagine recepţionată. Cam acelaşi lucru se întâmplă şi pentru celelalte simţuri – receptori – analizori de frecvenţe. Nu numai ochiul, dar şi urechea şi celelalte simţuri sunt analizori de frecvenţă. Teoria care se impune este: "creierul construieşte o realitate concretă, interpretând frecvenţele dintr-o dimensiune care transcende timpul şi spaţiul" (Patrick Drouot).

Pentru a sublinia natura dinamică a universului ce se reflectă în imaginile recepţionate de creier, David Bohm a introdus termenul de holomişcare. Profesorul William Tiller de la Universitatea Stanford, California, autorul diagramei ce-i poartă numele, este adeptul acestui model holografic de creare a reprezentărilor realizate de creier şi afirmă că toate lucrurile trebuie considerate "corpuri de realitate impermanentă". Cu alte cuvinte, tot ceea ce percepem nu reprezintă decât o iluzie dată de propriile noastre simţuri. Sub acest aspect, se ştie bine că diverse fiinţe ale scării filogenetice creează imaginea aceluiaşi obiect total diferit; vederea poligonală a albinelor este un exemplu în acest sens.

Rămâne întrebarea: unde se codifică aceste frecvenţe, unde stocăm amintirea, unde este eul, sinele? Se pare că acest superb organ – creierul – permanent obiect de studiu, nu reprezintă decât computerul fiinţei energetice globale care se numeşte om. Creierul "are rolul de interfaţă între expresia sufletului şi viaţa fizică" (Patrick Drouot), conectează realitatea M.N. la cea a M.P. având rolul de traductor şi analizor, sintetizează şi interpretează evenimentele care au loc la graniţa material/imaterial. Stocarea informaţiei se face însă în aşa-zisele "bile de memorie", organizate pe C.S. în M.N. Cum se face accesul la informaţie? Nu voi descrie intim acest acces, nici nu m-aş pricepe prea bine, dar voi face câteva observaţii. Neurofiziologia ne învaţă că stările funcţionale ale creierului sunt în număr de patru:
- starea de veghe;
- starea de somn lent;
- starea de somn paradoxal, în cursul căruia se elaborează visele;
- starea de hipnoză.

Decodarea bilelor memoriei se face având în vedere stările funcţionale ale creierului, în mai multe moduri: 1. fiziologic; 2. suprafiziologic; 3. tehnic.
1. Cea mai fiziologică decodare a bilelor memoriei are loc în starea de veghe. Accesul la amintirile noastre este simplu; putem reproduce mental o mulţime de evenimente trecute care se înlănţuie ordonat şi au o situare destul de clară, corectă pe axul timpului, mai ales dacă acel eveniment nu este prea îndepărtat.
2. Există două posibilităţi suprafiziologice de decodare a informaţiilor din bilele memoriei, care au unele asemănări, dar şi multe deosebiri. Ele se referă la stări fundamentale diferite ale creierului, în care supraamintirea este posibilă.

I. Prima modalitate de acces la supraamintire constă în aplicarea tehnicilor de meditaţie, în scopul conştientizării superioare. Meditaţia, expansionarea nivelului de conştienţă, reprezintă noţiuni greu de ordonat şi de definit, cel puţin pentru mine. Ce bine e când beneficiem de definiţii clare, care nu-ţi lasă loc de îndoieli şi care te lămuresc pe deplin! N-am nicio pretenţie că voi face lumină în acest domeniu. Nici n-aş putea, deoarece eu nu am fost niciodată într-una din situaţiile clinice în care se încadrează noţiunile de mai sus. Învăţăturile vechi, nu contează din ce colţ de lume (indiene, chinezeşti, amerindiene, africane, africane etc.), au îndemnat omul la meditaţie! Ce este meditaţia şi ce oferă ea? N-am găsit o definiţie clară, dar aş putea s-o numesc acea stare de linişte cultivată, în care fiecare încearcă să-şi descopere eul, în care accede la un nivel superior de înţelegere a lumii înconjurătoare, în scopul găsirii şi integrării propriei dimensiuni în mediu, găsirii sentimentului de uniune cu Universul şi a modului de a transcende spaţiul şi timpul. Acest lucru se poate face având un învăţător, caz în care şansele de reuşită sunt mai mari. Pentru unii însă, totul se întâmplă de la sine.

Ne întoarcem acum cu picioarele pe pământ, la cartea de faţă, ce-şi propune o abordare a învăţăturii vechi din unghiul de vedere al ştiinţelor moderne. Apelez din nou la Patrick Drouot, personajul cheie al acestui capitol. Menţionez încă o dată metoda prospectivă, ştiinţifică, integrată, multilaterală, în care el ne informează despre aceste aspecte atât de puţin palpabile, abstracte pentru unii dintre noi, de neînţeles pentru alţii. Vom urmări împreună filmul unui experiment de expansiune a stării de conştienţă descris de Patrick Drouot, experiment ce a avut loc pe data de 20 iulie 1989 în SUA, la Institutul Monroe. În cursul unor experimente anterioare fusese evidenţiat faptul că starea de expansiune a conştiinţei pe un nivel superior a fost însoţită de înregistrarea electro-encefalografică (E.E.G.) de unde delta, caracteristice somnului paradoxal, şi unde cu totul particulare, cu frecvenţă ridicată şi amplitudine mare, care au fost denumite y (gamma). În mod normal, în cursul stărilor meditative se înregistrează unde alfa şi theta. Experimentul, ce-i drept, avea o notă cu totul aparte şi urmărea prospectarea "bilelor de memorie" ale unui subiect ce nu se afla în imediata apropiere a exploratorului. Alternanţa de unde alfa şi theta înregistrate E.E.G. au coincis cu înregistrarea unei activităţi sincrone în ambele emisfere cerebrale într-un ritm coerent şi unic, eveniment neurofiziologic ieşit din comun, care a putut fi reprezentat grafic şi cartografiat (raportat la întreaga activitate cerebrală). Cei care au condus tehnic experimentul au încercat reproducerea lui. Nu numai cu undele y (gamma) au fost din nou înregistrate, dar prin acest experiment, azi beneficiem (cred eu) de cea mai interesantă şi mai frumos descrisă stare de expansiune a conştienţei. Reproduc:

Am trecut prin erupţia y, gaura neagră. De cealaltă parte, o stare de conştienţă imensă, infinită. M-am simţit căpătând o dimensiune originală, dimensiunea MEA, aceea pe care am avut-o, pe care o am şi pe care o voi avea în eternitate. E ca şi cum aş fi realizat că ceea ce sunt în formă nu este decât o proiecţie a acestei conştienţe şi că fiinţele umane nu sunt decât proiecţii reîncarnate a ceva ce le depăşeşte... Există acolo o impresie de putere imanentă, de generozitate, căldură, aur. Aceste valori energetice nu sunt nici fluide, nici solide, ci seamănă cu nişte pulberi energetice. Este foarte multă lumină, dar nu pot să spun strălucire, ci pur şi simplu lumină. E ca şi cum s-ar compune dintr-o multitudine de mici pete de aur, cu o putere fantastică închisă în ele şi căldură. ...Pot să mă transform, dar nu pot să dispar. Nu mai am impresia că merg în planuri inaccesibile, sunt ca şi cum aş fi ajuns la ceva continuu. Această poartă este făcută din toate

culorile, care se combină fără să se amestece. Totul pare să fie format dintr-o multitudine de pete luminoase. Acesta pare să fie modul real al fiinţei... În acest stadiu nu mai eram Patrick Drouot, fiinţă încarnată ce se exprima, ci realmente Universul care vorbea prin Univers, o conştiinţă nelimitată ce vorbea printr-o conştiinţă fără limite. Totuşi, nu eram separat de "bază", nu eram separat de corpul meu, îmi cunoşteam dimensiunea încarnată acolo jos, foarte jos, într-o vibraţie inferioară.

Cuvintele n-ar face decât să păteze trăirea înaltă descrisă mai sus. Ce este foarte important pentru noi? Faptul că în cursul experimentului, aparatele, bietele noastre construcţii tehnice care scot la suprafaţă doar perifenomenele, evenimentele fizice mai puţin importante, au înregistrat din nou "erupţia de unde y" şi activitatea sincronă a undelor cerebrale. Este important că aceste stări de expansiune a conştienţei pot fi evidenţiate, măsurate prin ceva. Mai mult decât atât: în urma unor studii riguroase, azi se pot obţine stări asemănătoare ale creierului folosind diverşi stimuli externi: lumini, câmpuri electromagnetice, sunete. Astfel, se pot induce stări artificiale asemănătoare meditaţiei profunde, dar se poate obţine şi euforie sau trăirea sentimentului de uniune cu ceilalţi sau concentrare sporită, creativitate, supraamintire vigilă. Acest domeniu este foarte aproape de un altul, extrem de "sensibil", şi anume de studiile privind armele psihotronice. Deşi se cercetează mult, vom afla foarte puţin referitor la acest gen de studiu. În concluzie, subliniez faptul că laboratoarele moderne încep să aibă acces la studiul tainelor C.S. Acest fapt este important!

II. A doua modalitate suprafiziologică de decodare a bilelor de memorie este hipnoza. Nu cred că există în momentul de faţă o definiţie a hipnozei legată de mecanismele ei intime. De aceea vă voi prezenta o definiţie descriptivă, ce surprinde o sinteză a evenimentelor clinice: "Hipnoza este o stare specifică neuro-psiho-fiziologică, ce poate fi provocată de o altă persoană sau autoprovocată şi în care pot apărea fenomene disociative neuropsihice particulare, cu instalare spontană sau ca răspuns la diferiţi stimuli. Starea hipnotică se caracterizează prin modificări neuro-fiziologice şi psihice, prin modificări sau alterări ale câmpului conştienţei, datorită unei permeabilităţi sugestive sau faţă de autosugestie şi prin apariţia unor răspunsuri şi conduite care nu caracterizează în mod normal subiectul. Acesta, în stare de veghe, nu-şi mai aminteşte ce s-a petrecut cu el în somnul hipnotic". (Mihai Şelaru – Hipnoza, 1996).

Datele E.E.G. şi alte date de fiziologie, ca metabolismul bazal, respiraţia, rezistenţa electrică a pielii etc. justifică încadrarea hipnozei ca stare particulară a stării de veghe. Deşi este cunoscută de cel puţin 6.000 de ani de către toate civilizaţiile vechi precum sumerienii, egiptenii, care au folosit hipnoza în cele mai diverse scopuri, de la magie la anestezie şi ritualuri, se consideră că bazele moderne au fost puse în secolul trecut. Părintele modern al acestei discipline este James Braid (1795-1860) cel care a publicat în 1843 lucrarea *Neurohypnology*. În funcţie de profunzimea hipnozei, aceasta este caracterizată de un bogat polimorfism clinic, de la imposibilitatea efectuării mişcărilor voluntare până la amnezie, anestezie şi uneori la recepţionarea telepatică de diverse mesaje, de obicei la comanda hipnotizatorului (telerecepţie). Pentru ilustrarea polimorfismului clinic al stării de hipnoză vă prezint una dintre scalele de hipnotizare.

Scala Duorot cu 18 grade

Hipnoza lejeră

1. Paralizie a membrelor;
2. Contractări ale membrelor;
3. Rigiditate;
4. Mişcări automate;
5. Anestezie localizată;
6. Alterare tactilă.

Hipnoza mijlocie

7. Sugestii posthipnotice;
8. Halucinaţii simple;
9. Posibilitatea de a conversa;

10. Amnezie.

Hipnoza profundă

11. Posibilitatea deschiderilor ochilor;
12. Halucinații vizuale complete;
13. Hipermnezie; posibilitatea de regresie hipnotică;
14. Mişcări involuntare;
15. Sugestii posthipnotice;
16. Anestezia planurilor profunde;
17. Anestezie totală.

Ultimul stadiu

18. Coma hipnotică sau anestezia generalizată.

După alte scale, în ultimul stadiu intră amneziile sistematizate sau complete posthipnotice.

Prezentarea evenimentelor clinice care au loc în cursul hipnozei este foarte importantă pentru înțelegerea lucrării mele, deoarece după părerea mea, toate cărțile sacre ale omenirii au fost scrise în urma acumulării, implantării de informații sub hipnoză. Vom vedea că Lumea Intraterestră (L.I.) îşi prezintă astăzi cartea de vizită utilizând aceeaşi metodă ancestrală. În funcție de gradul de profunzime al hipnozei, de abilitatea, experiența, "forța" celui ce induce-conduce hipnoza, dar mai ales de calitățile subiectului aflat în hipnoză, se poate obține telerecepția.

Cel mai interesant fenomen de telerecepție al istoriei noastre cunoscute este legat de personalitatea lui Edgar Cayce (1877-1945). Astăzi continuă să se studieze atât modalitatea prin care Cayce, aflat sub hipnoză, a enunțat cele 14.246 de "lecturi" ale sale, cât şi veridicitatea acestora. Cel ce a fost numit "profetul adormit" nu a avut niciodată un control asupra "lecturilor" sale şi a negat existența unui singur spirit controlor-informator. Edgar Cayce a avut acces sub hipnoză la rezervorul de informație universal. A fost în stare să contacteze corpuri spirituale (ale viilor şi morților) şi să găsească oriunde informația dorită. Aici însă se pune problema corectitudinii acestor informații. Părerea mea este că un C.S. poartă şi multă informație falsă. De exemplu, întreaga mea teorie s-ar putea să nu aibă corespondent în realitatea prezentă şi viitoare, dar ea va fi purtată de corpul meu spiritual. Un eventual decodor ar putea s-o ia de bună într-o zi. Problemele puse de cazul Edgar Cayce sunt multiple, iar lecturile care privesc istoria timpurilor trecute, contemporane şi viitoare, sfaturile medicale, problemele legate de reîncarnare, enigmele Terrei ş.a.m.d. trebuie privite cu mult discernământ. În privința datelor istorice, mai ales cele ale istoriei vechi, precum civilizația atlantă, nu putem decât să acceptăm acele informații, în lipsa posibilității de a le corela şi verifica. Englezoaica Eileen Garett – medium renumit al epocii, ce pretindea că se află sub controlul "unei entități persane numite Uvani" – intră în transă (prefer termenul autohipnoză) şi întreabă entitatea de unde vine forța mediumică a lui Edgar Cayce. Răspunsul nu întârzie: "El foloseşte resursele propriului spirit pentru a vedea, a auzi şi a înțelege. Dar o poate face pentru a dobândi în viețile anterioare înțelegerea multor lucruri. Informațiile date de acest corp fizic sunt obținute prin puterile spiritului asupra materiei fizice, datorită sugestiei hipnotice care este dată părții active a subconştientului. Acesta îşi ia informațiile din ceea ce a acumulat altădată sau din ceea ce-i dau alte spirite trecute". Mă veți acuza poate că-mi plec urechea la informații mediumice, că alunec pe tărâmul faptelor greu verificabile, ce par la marginea şarlataniei. Dar citiți singuri şi veți vedea că informția universului lui Edgar Cayce nu poate fi ignorată în totalitate.

O bună parte a psihologilor şi psihiatrilor consideră că hipnoza, transa, meditația, activitatea mediumică sunt noțiuni total diferite. Eu cred însă, fără a fi specialist în acest domeniu, că aceste teme au cel puțin un element comun: o penetrabilitate crescută spre bilele memoriei, comparativ cu starea de veghe, către acele bile organizate în M.N. ce aparțin atât propriului C.S. cât şi spre "bilele" altei persoane, care este explorată de cel ce conduce şedința de hipnoză sau "spiritism". Privind accesibilitatea la informație, hipnoza se aseamănă inclusiv cu stările de expansiune ale conştienței. Dacă revedeți scala Duprot, veți vedea înscris în dreptul numărului 13: hipermnezie, posibilitate de regresie hipnotică. Acesta este studiul care ne interesează mai mult, deoarece în acest stadiu este permisă o decodare a bilelor memoriei într-o manieră cu totul aparte.

Unul dintre psihologii care aşează pe baze incontestabil ştiinţifice hipnoza regresivă este Martin Sorge. Cu un profesionalism şi o logică greu de combătut, domnia sa construieşte şi explorează lumea multidimensională (pentadimensională – cu trei variabile pentru spaţiu şi două pentru timp) în care călătoreşte spiritul după moartea cea dintâi. Abilitatea lui Martin Sorge nu constă numai în a conduce o hipnoză regresivă dincolo de segmentul temporal al vieţii în curs a celui hipnotizat, ci şi în cercetarea "tărâmului", lumii vecine, a materiei negative (M.N.) pe care corpul spiritual (C.S.) liber o percepe, parcurge, explorează. Sunt extrem de interesante concluziile legate de capacitatea de percepţie a C.S. aflat între două reîncarnări. Iată cum construieşte Martin Sorge spaţiul pentadimensional al lumii vecine în M.N. (nu o numeşte paralelă, pentru simplu motiv că avem acces la explorarea ei). Observaţiile sunt simple şi logice şi pleacă de la ideea că pe axa timpului, pe care noi îl percepem ca trecut şi viitor, prezentul este reprezentat de un punct practic fără dimensiune, deoarece acest punct aparţine instantaneu trecutului. Dimensiunea lui e zero. Dacă se lărgeşte timpul lumii de dincolo cu o dimensiune, el va deveni o dreaptă, de-a lungul căreia C.S. poate exista în acelaşi timp în două locuri diferite, adică parcurge distanţa dintre două puncte instantaneu, cu viteză infinit de mare, care îi permite existenţa concomitentă în două puncte diferite. Acest eveniment e posibil numai dacă C.S. e lipsit de masă. Observăm că deja suntem pe calea cea bună a modelului, deoarece acesta se supune legităţilor diagramei Tiller. Dacă dreapta timp sporeşte cu încă o dimensiune, va deveni o suprafaţă pe care evenimentele devin imposibil de ordonat în secvenţialitate, trăirile nu se află ordonate în timp, ci se aşează indiferent, una lângă alta, astfel încât, dintr-o singură privire, putem îmbrăţişa grupuri întregi de evenimente învecinate pe axa timpului.

Vă rog, reţineţi această idee ca fiind **extrem de importantă**. Are mare legătură cu modul în care Biblia a fost "imprimată şi redactată ulterior. De exemplu, imaginile surprinse de Ioan, cel care a scris Apocalipsa, sunt acronologice. Noi suntem cei care, în mod logic, reuşim înlănţuirea lor pe axa lineară a timpului. Vom vedea că, de fapt, Ioan surprinde câteva imagini suprapuse în timp, ce sunt "filmate" din unghiuri diferite. Despre asta vom discuta însă pe larg.

Construcţia plană a timpului din lumea de dincolo corespunde pe de o parte sentimentului de atemporalitate pe care l-au avut cei aflaţi în moarte clinică şi mai ales perspectivei fulgerătoare pe care o au aceştia asupra evenimentelor întregii vieţi. Aceste evenimente se succed cu viteză uimitoare, individul chiar retrăind în plan psihic sentimentele trecute. Nu pot să mă abţin de la o speculaţie. Am descris mai devreme modalitatea în care C.S. se desprinde de corpul somatic în cursul procesului numit moarte. În timpul de cca 30 de minute cât are loc desprinderea, creierul are ocazia să revadă pentru ultima oară bilele de memorie în ordinea în care acestea îi "trec pe sub nas" şi se despart de corpul fizic. Are loc o decodare rapidă, instantanee a evenimentelor codate în înaltă frecvenţă, la trecerea bilelor prin faţa celui mai îndreptăţit analizator. Martin Sorge a prospectat capacitatea de percepţie a spiritului în stare liberă, cu mijloacele regresiei hipnotice, şi consideră că această capacitate este relativ limitată. Spiritul percepe alte spirite ca sfere de lumină de diverse dimensiuni, cu un nucleu central strălucitor. Fenomenul este posibil dacă ne gândim că lumina este undă şi corpuscul, este un câmp electromagnetic ce nu are nevoie de lumină pentru a se propaga. Lumina este percepută în toate culorile posibile, fapt precizat şi de Patrick Drouot. Comunicarea ce are loc între spirite este asemănătoare cu cea telepatică; este instantanee şi nu are ca suport limbajul, "sunt traduceri în modul nostru de comunicare, tot aşa cum ne reamintim visele, fără ca acestea să fi avut loc efectiv în plan acustic." (Martin Sorge).

Lucrurile se complică puţin dacă ne gândim la morţile clinice care au loc de exemplu în cursul anesteziilor generale la pacienţii critici. Pacienţii povestesc cu lux de amănunte cele întâmplate în sala de operaţie, îşi văd propriul corp pe masa de operaţie, văd, aud şi percep toate evenimentele care au loc acolo. În această situaţie particulară, pacientul rămâne legat prin "firul de argint" de corpul fizic, conform tradiţiei orientale, la fel ca în procesele de expansiune a conştienţei. Sub acest aspect, tehnic, cele două fenomene sunt înrudite. Dar ce legătură are asta cu hipnoza? Are! În anumite stadii ale hipnozei pacientul practic este decorporalizat, C.S. expansionează şi culege

informații din M.N. sau din M.P., la fel ca în stările de expansiune a conştienței, la fel ca în moartea clinică. În aceste trei situații cred că "firul de argint" care leagă C.S. de corpul fizic face posibilă interpretarea informației de către creier. În aceste situații este posibilă interpretarea evenimentelor care au loc în M.N. şi M.P. concomitent. Ideea este importantă. Vom vedea că acest aspect de percepție concomitentă de decodare a unei largi game de frecvențe ce aparțin celor două lumi, materială şi imaterială, este prezent în tehnicile de hipnoză la care au fost supuşi cei care au redactat Biblia.

Am vorbit despre decodările bilelor de memorie care sunt posibile în diverse stări ale creierului. Cred că nu greşesc când afirm că aceste stări funcționale distincte sunt în număr de cinci:

- stare de veghe;
- stare de somn lent;
- stare de somn paradoxal;
- stare de hipnoză;
- **stare de expansiune a conştienței**

19. Decodarea tehnică a bilelor de memorie

Această modalitate este pur imaginară deocamdată; ține de un stadiu al tehnicii extrem de avansat. Metoda ar consta în scanarea C.S. cu aparate similare computerului tomograf, care face radiografii în secțiune ale corpului somatic, sau cu aparatele de rezonanță magnetică nucleară, care realizează cam acelaşi lucru. Decodarea evenimentelor prezente în bilele de memorie s-ar face prin recodarea frecvențelor înalte caracteristice materiei negative (M.N.) în frecvențe joase, adaptate simțurilor noastre. În această modalitate, bila de memorie decodată ar putea oferi o imagine în mişcare, pe un ecran de televiziune holografică. Evident, imaginea ar fi însoțită de sunet, dar şi de miros, senzația de pipăit şi tot ce înseamnă simț uman tradus în game de frecvențe. Ce îndeletnicire grozavă pentru mileniul al treilea. O astfel de decodificare prin scanare ar localiza precis bila respectivă, sediul memoriei unui anumit eveniment, şi ar da posibilitatea curățării C.S. de memoriile nedorite, în scop terapeutic (adevărată terapie spirituală) sau în alte scopuri... Recunosc că ideea mi-a venit citind Biblia, deoarece cam aceasta este modalitatea în care îngerii Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.) "îi curăță", "îi lămuresc" pe cei "culeşi".

Reîncarnarea

Motto: *Aşa cum o persoană îşi leapădă hainele uzate şi se îmbracă cu altele noi, tot aşa sufletul încarnat îşi leapădă corpurile uzate şi la momentul potrivit se acoperă cu altele noi, continuându-şi existența în una din cele trei lumi* (Bhagavad-gita II, 22*).*

Acoperişul lumii – Tibetul

Într-o zonă uitată de lume, un popor de 4 milioane de locuitori ce ocupă şi o mică arie în nordul Indiei, unde se află un guvern în exil, îşi continuă tradițiile de mii de ani, tradiții ce au la bază o învățătură riguroasă. Credința în reîncarnare, element de bază al filozofiei tibetane, este mai mult decât o credință, este un mod de trai, o constatare! Sanctitatea Sa Ling Rimpoche, astăzi în vârstă de 11 ani, este reîncarnarea Sanctității Sale Ling Rimpoche mort în decembrie 1985. Cum se ştie acest lucru? Tehnicile de astrologie tibetană permit descoperirea momentului reîncarnării unui anumit corp somatic (C.S.), conform profilului său astrologic, cunoscut de maeştrii spirituali ai comunității. Urmează căutarea şi recunoaşterea copilului, eveniment asupra căruia nu insist. Interesantă este certitudinea pe care o au tibetanii cu privire la identitatea unui C.S. reîncarnat. În cazul Sanctității Sale, succesiunea reîncarnărilor a putut fi stabilită cu exactitate începând cu secolul XII! Este reîncarnarea un concept împrumutat din filozofiile asiatice? NU! Dacă privim atent în dosarele antichității, observăm că ideea apare la toate civilizațiile vechi: egipteni, druizi, daci, greci, amerindienii din nord şi sud – civilizația preincaşă Moche, şi chiar la evrei.

Textele vechi care au stat la baza Bibliei originale se pare că au conținut numeroase referiri la reîncarnare. Aceste texte au fost epurate de cel puțin două ori. Prima revizuire nu ştiu ce a vizat, însă este amintită de Coran: Spune: „Cine a trimis cartea pe care a adus-o Moise cu lumină şi ocârmuire pentru oameni, pe care ați pus-o pe pergament, ați dat-o pe față, însă ați ascuns mult din ea şi ați învățat ceea ce n-ați ştiut voi şi părinții voştri?" (Sura vitelor VI – 91). O altă epurare a Bibliei a avut loc în secolul VI. Împărăteasa Teodora, care-şi dorea divinizarea după moarte, a dispus condamnarea învățăturilor lui Origene – marele specialist creştin al reîncarnării. Soțul ei, împăratul Justinian, a convocat în anul 553 Consiliul Ecumenic al Constantinopolului la Niceea şi a ordonat scoaterea din Biblie a tuturor referirilor la reîncarnare. Cartea a fost drastic epurată... Datorită modului particular în care este concepută "Cartea cărților", o epurare a unor informații este extrem de greu de realizat. În Biblie, o informație importantă este repetată, reluată în zeci de feluri, de formulări, metaforizări, îmbinări de versete şi uneori chiar mai multe informații apar în acelaşi verset! De aceea, oricât s-ar scoate din această carte, restul face posibilă înțelegerea programului. Privind reîncarnarea, părerea mea este că în Biblie au rămas suficiente versete care sugerează acest concept. Voi da şi eu câteva exemple:

35. Dar va zice cineva: "Cum învia morții şi cu ce trup au să vină?
36. Nebun ce eşti! Ce semeni tu nu dă viață dacă nu va fi murit.
37. Şi ceea ce semeni nu este trupul ce va să fie (corpul somatic n.a.) *ci grăuntele gol poate da grâu sau altceva din celelalte.* (Corinteni 15)
Clar, negru pe alb, nu are nevoie practic de niciun comentariu! Iată un alt exemplu:
16. De aceea noi nu mai ştim de-acum pe nimeni după trup; chiar dacă am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-l mai cunoaştem.
17. Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, toate s-au făcut noi.
(II Corinteni 5)
Unele femei şi-au luat pe morții lor înviați. Iar alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea ca să dobândească mai multă înviere. (Evrei 11-35*).*

Exemple veți mai găsi pe parcursul cărții de față, nu insist acum, dar fac precizarea că, de fapt, conceptul reîncarnării stă la baza întregului program biblic, reprezintă piatra de temelie a întregului program tehnic din care Biblia face parte! Fără descoperirea de către supercivilizația lui Dumnezeu a legilor ce guvernează reîncarnarea, programul actual, Biblia şi Dumnezeul biblic şi cartea pe care o citiți n-ar fi existat! Vă veți convinge parcurgând-o pagină cu pagină. Scrierile vechi orientale excelează în disecarea conceptului reîncarnării, de obicei într-un limbaj direct: *Precum cel întrupat în acest trup trece prin copilărie, tinerețe şi bătrânețe, tot aşa trece după moarte şi în alt trup*. (Bhagavad-gita II-13). Coranul la rândul lui alocă suficient spațiu vieții de apoi, fie în exprimări directe, fie mai subtil, ca în exemplul următor: *Nu vă căsătoriți cu muierile cu care s-au căsătorit părinții voştri doar dacă s-a întâmplat înainte*. (IV-Sura muierilor-26)

Ca un scurt istoric al acestui concept , menționez că noțiunea a fost introdusă în literatura ezoterică de către Allan Kardec (1804-1869). Noțiunea de reîncarnare a fost apoi preluată de Helena Blavatsky (1831-1891) în cadrul şcolii ei teozofice. Apoi Rudolf Steiner, inițial discipol al teozofilor, creează o nouă şcoală, antropozofia, opera sa fiind de mare importanță în spiritualitatea mondială. Edgar Cayce va avea mai târziu multe lecturi dedicate reîncarnării. Dacă şcolile europene sus-amintite îmbrăcau conceptul într-un stufos ornament oriental, spiritele informatoare ale lui Edgar Cayce îl intoxică, zic eu, cu multă informație falsă.

Înaite să ne ocupăm de legile care guvernează reîncarnarea, aş vrea să vă prezint pe scurt un caz deosebit, cules şi prezentat în urma unei anchete riguroase, inițiată de profesorul Ian Stevenson de la Universitatea Virginia, SUA. Pe scurt, povestea este a unui copil hindus pe nume Jasbir Jat, în vârstă de 3 ani şi jumătate, din satul Rasulpur, la nord de Delhi, care, suferind de varicelă, este declarat apoi mort de către medic. Mama sa constată la câteva ore că micuțul începe să mişte, apoi starea acestuia se îmbunătățeşte progresiv, se însănătoşeşte şi... încep problemele. Copilul "înviat din morți" are memoria unui alt individ (ce avea să se dovedească că fusese ucis recent) se declară

ca fiind un altul şi demonstrează cunoştinţe ce nu se potrivesc unui copil de 3 ani! Cazul lui Jazbir Jat stârneşte senzaţie în India şi adună o serie de savanţi, printre care şi pe prof. Ian Stevenson, cel care va face cazul cunoscut lumii occidentale. Ancheta dovedeşte că toate afirmaţiile "micuţului" sunt conforme cu realitatea, identitatea lui fiind aceeaşi cu a persoanei lui Sabba Ram, adult brahman dintr-un sat vecin, care fusese ucis cam în acelaşi timp în care Jasbir Jat murea. Investigaţiile continuă, ucigaşul îşi recunoaşte crima (datora celui ucis 600 de rupii), iar familia celui ucis îl recunoaşte pe Jasbir Jat ca fiind Sabha Ram şi-l repune în toate drepturile! Cazul analizat şi intens mediatizat constituie unul dintre cele mai autentice probe ale reîncarnării. De ce e aşa de important pentru lucrarea mea? Eu cred că dovedeşte faptul că personalitatea, memoria, gândirea, nu aparţin creierului, ci corpului spiritual (C.S.), creierul având doar rolul de a conecta informaţia materiei negative (M.N.) la viaţa fizică, fiind cel ce conectează fiinţa superioară la realitatea lumii materiale. În al doilea rând, e un caz veritabil de reîncarnare. Conceptul e cel mai justificat în acest caz. C.S. voiajor se implantează nu pe un corp somatic care-şi începe dezvoltarea intrauterin, ci pe unul matur, care a beneficiat de serviciile altui C.S.

Care este sensul reîncarnării? Să credem într-o motivaţie karmică? Dar ce este karma? Voi vorbi şi despre memoriile karmice. Să credem într-o necesitate de evoluţie, de desăvârşire spirituală, de acumulări cantitative de informaţie, de încărcare cu bile de memorie, sau de evoluţie calitativă ce urmăreşte drumul filogenetic, evoluţia speciei Homo sapiens? Nu ştiu! Oricare ar fi necesitatea de reîncarnare, ştiu că acest lucru nu se poate face oricând şi oricum, pentru că sunt necesare cel puţin două chei ce vor deschide poarta spre lumea materială. Prima cheie este a energiilor astrale, care dau pofilul astrologic al fiinţei spirituale. Tibetanii determină reîncarnarea Sanctităţii Sale după mişcarea astrelor. Această observaţie este făcută şi de Edgar Cayce în cursul lecturilor şi de mulţi alţii, dar este meritul lui J. Martin Sorge de a vedea aspectele logice şi de a da o notă ştiinţifică acestei observaţii. Profilul astrologic marchează fiinţa spirituală pentru totdeauna; eventualele reîncarnări vor avea loc cam în acelaşi moment energetic astral. Martin Sorge demonstrează că lumea pentadimensională "păstrează mişcările principiilor stelare relative unele faţă de altele. O fiinţă oarecare corespunde într-o formă cifrată unei anumite constelaţii globale de principii planetare. În situaţiile energetice în continuă mişcare ale sistemului cosmic apare la un moment dat o structură aproximativ concordantă cu cea a fiinţei în cauză. În acest moment forma cifrată intră în broască, poarta se deschide şi dă drumul fiinţei să intre într-o nouă viaţă pe pământ... Structura psihică şi spirituală a omului aduce deci cu sine din lumea pentadimensională o imagine energetică ce corespunde poziţiei corpurilor astrale la naştere. Interesant este cum anticii ştiau la fel de bine, poate chiar mai bine, ceea ce noi descoperim astăzi.

Şi totuşi, în încercarea de a păstra nota ştiinţifică a lucrării, menţionez că nu acord credibilitate deplină existenţei "cheii astrale" a reîncarnării. De curând, doi astronomi francezi, François Biraud şi Philippe Zarka de la Observatorul Paris-Meudon, au publicat în *Le journal des astronomes français* un studiu preluat de *Science et vie* în numărul 981 din iunie 1999, care încearcă să arate că astrologia n-are nicio bază ştiinţifică. Cei doi demonstrează că atât gravitaţia, cât şi lumina emise de planetele sistemului nostru solar nu pot avea o influenţă determinantă asupra fiinţei umane. Spre exemplu, forţa gravitaţională exercitată de planeta Jupiter asupra unui nou-născut este inferioară celei exercitate de un munte cu masă medie, situat la distanţă de doi kilometri. Cei doi iau în calcul şi alte aspecte ce ţin de astrologie. De exemplu, astrologii nu ţin cont de variaţia zodiilor în funcţie de mişcarea Soarelui faţă de constelaţii. Ei demonstrează că zodia berbecului, păstrată de astrologi în mod constant în martie-aprilie, ar fi putut fi a berbecului acum circa 2000 de ani. În prezent, acest interval aparţine, de fapt, zodiei peştilor, conform poziţiei Soarelui, care în aprilie se află mai aproape de Constelaţia Peştilor.

Dacă ar fi să credem în principiile astrologiei, influenţele exercitate de astre ar trebui să fie mult mai complexe. În realitate, forţele exercitate de alte astre, cu excepţia Soarelui şi a Lunii, sunt ridicole în comparaţie cu forţele telurice. Practic, în acest stadiu al dezvoltării ştiinţelor, nu există nicio forţă fizică cunoscută dezvoltată de un astru, care să interacţioneze cu comportamentul uman. Faptul că există un profil al psihicului uman, al temperamentului, care variază cu naşterea

sau concepția într-o anume perioadă a anului, cred că are mai puțină legătură cu astrologia şi prin urmare cu "cheia astrală". Totuşi, ca să nu vă supăr prea mult, să considerăm şi această cheie. Ei bine, momentul astral e favorabil. Haide să ne reîncarnăm! Unde? Oriunde? Într-un crab, într-un trandafir, într-un om negru, galben sau alb? Putem răspunde? Da! Oare ce-am învățat până acum? Una dintre cele mai importante informații ale acestei lucrări este aceea că spiritul deține informație A.D.N.M.N. Atunci e logic ca racordul A.D.N.M.N.- A.D.N.M.P. să se realizeze cât mai intim cu putință, urmărind cât se poate de mult detaliile. Compatibilitatea genetică A.D.N.M.-A.D.N.M.P. va fi mai mare, mai fidelă, pentru membrii aceluiaşi grup populațional şi va fi mai greu de realizat cu cât ne depărtăm de arealul familiei extinse. Deci o **altă cheie a reîncarnării constă în compatibilitatea A.D.N.M.N.-A.D.N.M.P.** Nici eu n-am descoperit un lucru nou, ci doar l-am definit tehnic, cu un vocabular mai adaptat acestui sfârşit de secol. Tibetanii ştiu la fel de bine acest lucru şi de aceea îşi caută mereu Sanctitatea reîncarnată în Tibet şi nu în România.

Bun! Am mai trecut o etapă în a deveni. Am realizat un racord solid, sănătos între A.D.N.M.N şi A.D.N.M.P., între corpul spiritual şi corpul somatic în devenire, dar oare acest corp somatic nu are el propriul lui corp spiritual? Ba da! Eu, Toni Victor Moldovan, cred cu toată ființa mea că factorii ereditari – spermatozoidul şi ovulul – vin cu zestrea genetică M.N. necesară formării unei ființe complete. Materia negativă este o proprietate a materiei vii şi nevii. Toată materia pozitivă se înconjoară şi este pătrunsă de M.N., se însoțeşte cu o aură proprie. Tot ceea ce este viu se însoțeşte de M.N., care-i va da aspectul de ființă energetică globală. Gameții – spermatozoidul şi ovulul – dețin câte o jumătate din numărul total de cromozomi. Ei dețin de asemenea şi câte o jumătate din M.N. necesară viitoarei ființe, M.N. ce are imprimate caracterele A.D.N.M. Procesul fecundației are loc atât pentru M.P., rezultând zigotul cu numărul total de cromozomi caracteristic speciei (44+XX sau 44+XY la om), cât şi pentru M.N. Rezultă zigotul în M.N. ce va deține A.D.N.M.N. complet (matricea A.D.N.M.N.) al viitoarei ființe energetice globale. În acest moment, după fecundație, cred că un alt C.S. compatibil A.D.N.M.N. şi A.D.N.M.P. cu noua ființă se poate grefa pe aceasta. Grefa de corp spiritual din situația descrisă de mine contribuie la dezvoltarea corpului somatic. Prin racordul intim A.D.N.M.N.-A.D.N.M.P. cred că se selectează şi anumite caractere genetice care vor deveni dominante sau recesive şi nu vor respecta o segregare normală a caracterului respectiv. În acelaşi timp, ființa spirituală inițială, "zigotul" în M.N., va fi inhibată în dezvoltare, de fapt, cred că va fi inclusă în noul C.S. adoptat.

Filozofiile orientale ne intoxică cu conceptul reîncarnării, necesară desăvârşirii spirituale a individului. Cum ar fi asta? În logica celor scrise în această lucrare, desăvârşirea spirituală constă tocmai în modificarea hărții A.D.N. într-un curs favorabil dorinței zeilor. Dispariția elementelor genetice hibride ar fi rezultatul reîncarnărilor succesive ale unui spirit pe structuri somato-energetice noi, ce dețin o informație A.D.N. mult asemănătoare şi mai apropiată de standardul impus de zei. Iată cum formulează acest lucru Bhagavad-gita:
„Yoghinul îşi redobândeşte concentrarea minții din întruparea anterioară şi se străduieşte pentru desăvârşirea spirituală. Exercițiile repetate din trecut (reîncarnările - n.a.) îl duc mai departe, chiar fără vrerea lui; cine doreşte să cunoască yoga trece dincolo de Brahman-Cuvântul. Yoghinul care prin stăruință a ajuns stăpân pe sine, curățat de păcate, desăvârşit prin numeroase naşteri, ajunge la condiția supremă". În acest mod, noțiunea de desăvârşire spirituală o putem asimila cu cea de evoluție genetică, dezideratul genetic al zeilor. La capătul acestor reîncarnări succesive ce privesc produşii de concepție ai părinților care respectă o anumită lege a castei, a nonhibridării, harta genetică a individului se transformă progresiv într-un A.D.N. intens compatibil cu cel al "Sinelui Suprem", al zeilor.

Dacă în exemplul de mai sus Bhagavat explică cum ar putea să contribuie mecanismul reîncarnării la desăvârşirea spirituală, la modificarea hărții A.D.N.M.N. în sensul dorit de zei, Iisus ne spune o pildă extrem de interesantă, în care arată cum acelaşi mecanism poate altera harta A.D.N.M.N. a spiritului unui produs de concepție rezultat din părinți care nu au respectat legea nonhibridării. Înțelegerea dv. ar fi completă dacă această lege ar fi discutată aici. Din motive de cronologie a Programului Terra (P.T.) şi de o anumită ordonare a informațiilor, veți beneficia de explicații

complete ceva mai târziu. Totuşi, vă prezint acum pilda lui Iisus, cu rugămintea de a reveni mai târziu asupra ei:
24. Când duhul cel necurat iese din om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă şi negăsind zice: „Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieşit”. Duhul "necurat" cu caractere A.D.N.M.N. hibride, necurate, nedrepte, necredincioase ş.a.m.d. este eliberat după moartea unui individ cu caractere genetice hibride. După un timp, C.S. cu A.D.N.M.N. hibrid se întoarce la casa din care a ieşit, acolo unde locuieşte familia sa.
25. Şi venind, o află măturată şi împodobită. Adică, găseşte casa curată din punct de vedere genetic, măturată – toţi ceilalţi hibrizi au fost depărtaţi.
26. Atunci merge şi ia cu el alte şapte duhuri mai rele decât el şi intrând, locuieşte acolo şi se fac cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Deci, va merge în locuinţa curată genetic şi se va reîncarna într-un produs de concepţie ce ar trebui teoretic să fie curat – nehibridat (părinţii sunt A.D.N.M.N. şi A.D.N.M.P. relativ puri din puncte de vedere genetic – casa este curată şi măturată). Racordul duhului necurat peste acest produs de concepţie se va dovedi un dezastru pentru zestre genetică A.D.N.M.N., pentru că cele de pe urmă (C.S. eliberat după moartea acestui produs de concepţie) vor avea caractere genetice şi mai depărtate de cele care vizează compatibilitatea cu rasa pură.

Practic, aceste două exemple ne avertizează asupra intervenţiei A.D.N.M.N. reîncarnat în evoluţia speciei Homo sapiens. Teoretic, un racord imperfect A.D.N.M.N.-A.D.N.M.P. poate duce la un "efort" al corpului energetic în perioada de organogeneză, efort ce se concretizează în mutaţii naturale care, de fapt, stau la baza evoluţiei materiei vii. În mare, cam acesta cred că e mecanismul reîncarnării despre care se vorbeşte în mod curent. Ţinând cont că fiinţa nou concepută ar avea teoretic tot ce-i trebuie pentru o dezvoltare normală, poate că noţiunea de reîncarnare nu e tocmai nimerită. Acum înţelegeţi mai bine de ce consideram cazul Jat Jasbir unul veritabil ca noţiune de reîncarnare.

Cartea morţilor tibetană pune punctul pe i, explicând limitele acestui fenomen. De-a lungul lucrării mele veţi observa că toate scrierile vechi descriu programe de inginerie genetică ce au drept scop obţinerea de fiinţe umane purtătoare ale unui corp spiritual (C.S.) compatibil genetic cu îngerii. Cartea tibetană a morţilor descrie cazul ideal de reîncarnare a C.S. într-o somă de îngeri numită "naştere matriceală supranormală", ca o finalitate fericită, dorită, a programului de inginerie genetică, subiect pe care-l voi aborda mult mai târziu, alături de o "naştere matriceală normală", adică de o reîncarnare în trup uman. Iată explicaţia extrasă din capitolul "Naşterea matriceală: întoarcerea în lumea oamenilor" din cartea mai sus amintită:

"Dacă totuşi o asemenea naştere supranormală nu este posibilă şi dacă te bucură să intri într-o matrice, există o învăţătură pentru alegerea porţii matricei a impurei Sangara. Dacă naşterea trebuie să se facă pe o mulţime de impurităţi (A.D.N. hibrid, linie genetică intens heterozigotă - n.a.), o senzaţie de miros plăcut te atrage spre acea masă impură şi prin aceasta vei obţine naşterea. Oricum îţi par a fi (matricele), nu le privi aşa cum sunt şi nelăsându-te nici atras nici respins, îţi vei alege o matrice bună. Şi aici dirijează-ţi dorinţa – fiindcă e important s-o dirijezi – astfel: „Ah, trebuie să mă nasc ca un împărat universal sau ca un brahman, ca un mare arbore sau ca fiu al unui adept cu puteri siddihice, sau într-o linie ierarhică fără pată, sau în casta unui bărbat care este plin de credinţă: şi astfel născut, dotat cu mari merite, trebuie să fiu apt să slujesc toate fiinţele vii".

Ce ne spun aceste fraze? Traducerea mea ar fi cam aşa: Dacă C.S. nu are suficientă compatibilitate genetică cu creatorii programului, arhitectura lui genetică ar putea fi ameliorată prin naşteri repetate pe matrice (fiinţă nouă) cu grad crescut de compatibilitate genetică cu îngerii. Se pare că acest fenomen al reîncarnării (posedării) are loc oricum, din motive pe care nu le cunosc şi nu le discut. Conform textului de mai sus, se pare că un C.S. dispune de suficientă dorinţă şi capacitate de a hotărî sau nu un cuplaj cu o nouă fiinţă. În mod normal, fiziologic, cuplajul e posibil numai cu o compatibilitate genetică remarcabilă. Textul îndrumă C.S. să-şi aleagă dintre multiplele posibilităţi o matrice cât mai compatibilă cu linia genetică creată de îngeri („dintr-o linie ierarhică

fără pată**"**). Deşi compatibilitatea genetică între cele două structuri cuplate nu este ideală în acest caz, speranța este aceea de a modela şi ameliora caracterele genetice ale C.S. reîncarnat. Bagajul genetic pur sau impur al C.S., tradus în scrierile vechi orientale prin karmă, poate fi în acest fel ameliorat sau agravat, ca un exemplu dat de Iisus.

Testele de hipnoză regresivă aplicată în masă nu descoperă la toate personale vieți anterioare. Părerea mea e că acest fenomen e inconstant, cu o frecvență pe care n-o pot aprecia. Urmează ca anii ce vin să facă mai multă lumină în jurul acestei noțiuni. Atunci când M.N. va fi mai bine cunoscut se vor descoperi cu siguranță şi alte chei ce guvernează reîncarnarea. Nu cred în miliarde de suflete de origine divină eliberate (eventual de Dumnezeu) în scopul desăvârşirii lor evolutive pe Terra. Veți vedea citind cartea că Dumnezeul biblic cunoaşte foarte bine legile economiei de piață şi nu şi-ar putea permite acest lucru. Nu cred în reîncarnări succesive ale sufletelor pe diverse planete, în cursul unor cicluri evolutive ce țin de legi astrale îmbârligate, sau cel puțin consider aceste poveşti foarte puțin probabile.

Dacă am zgândări acest domeniu, cred că ar fi bine să duc ideea până la capăt. Care capăt? Acela îndepărtat, care priveşte originea vieții şi a speciilor. Emit şi eu o ipoteză: M.N. este <u>unul dintre motoarele evoluției speciilor!</u> M.N., cred eu, intervine în evoluție, în selecția mutațiilor, prin racorduri imperfecte între A.D.N.M.N. şi A.D.N.M.P. în cursul procesului de reîncarnare şi chiar în cursul procesului normal de concepție, când intră în ecuația noului produs patru componente: gametul bărbătesc A.D.N.M.P.-A.D.N.M.N. şi gametul femeiesc A.D.N.M.P.-A.D.N.M.N. Cei ce susțin cu ardoare imposibilitatea apariției vieții în oceanul primordial ştiu că acizii aminați, A.D.N., enzimele, primele molecule proteice nu puteau da naştere vieții, deoarece nu conțineau viață. Şi teoria mea spune acelaşi lucru. Mai mult, zeii Indiei Antice vorbesc despre acel Sine Suprem, obiect al Cunoaşterii, identificat de mine cu A.D.N. primordial: *Este supremul Brahman, fără început, despre care se spune că nu este nici Ființă, nici Neființă*. (Bhagavad-gita XIII-12).

Am şi observat până acum, în versete şi în practică, faptul că nimic biologic nu poate fi viu fără un cuplaj cu M.N., materie negativă vie corespunzătoare. Unii s-au hazardat în calcule probabilistice pentru a demonstra imposibilitatea ca viața să apară printr-un simplu joc, prin înlocuirea atomilor şi înlănțuirea lor inteligentă, care adus la formarea primelor molecule organice. Eu cred că dacă viața pe Terra nu a fost însămânțată artificial (teoria panspermiei), fiind bombardată cu germenii vieții, atunci materia negativă a avut un rol important în declanşarea acestui proces.

Zeii Indiei ne indică unde am putea găsi Sinele Suprem – A.D.N. primordial:
13. El are pretutindeni mâini şi picioare; pretutindeni ochi, capete şi fețe, pretutindeni are urechi; se află în lume, învăluind totul. 14. Părând a avea însuşirile tuturor simțurilor, el este lipsit totuşi de toate simțurile; este desprins şi susține totul; lipsit de Tendințe, are totuşi parte de Tendințe. 16. Înăuntrul şi în afara ființelor, mişcător şi nemişcător, este necunoscut din cauza subtilității sale; când este aproape este departe. (Bhagavad-gita XIII)

Formularea de mai sus e magistrală. A.D.N.M.N. primordial, Sinele Suprem, se supune în primul rând legităților diagramei Tiller (când este aproape, este departe), are parte de tendințe, de evoluție naturală sau condusă după legi impuse de zei. Deşi are înscrise în memorie "însuşirile tuturor simțurilor, este lipsit de toate simțurile". Conform principiului holografic de organizare a ființelor vii, acest Sine Suprem - A.D.N. primordial - se află în fiecare unitate de structură a viului, dar şi în afara acestuia, "învăluind totul". O veritabilă panspermie a M.N. vii are loc în Univers, în Galaxie. Corpuri spirituale de toate morfologiile posibile plutesc în spațiul cosmic. Fragmente ale acestor corpuri sau poate cele mai simple organizări de materie negativă vie pot influența organizarea şi chiar evoluția M.P., pot determina apariția viului, materia organică, din elementele constitutive ne-vii. Materia este inteligentă; M.N. modelează, poate chiar recreează M.P.

Materia negativă vie ar putea fi unul dintre motoarele evoluției şi chiar unul dintre factorii determinanți ai apariției vieții pe Terra. Veți întreba: "De unde provine această materie vie"? Nu ştiu! Un lucru pentru mine este însă sigur: nu de la Dumnezeu! Poate pentru alte zone ale

Universului calculul probabilistic amintit mai sus a fost bun! Oricum, cred că nu cade în sarcina generației noastre un astfel de răspuns. Noi trebuie doar să pregătim terenul minuțios, solid, pe care răspunsurile viitorului să stea în siguranță. Mai mult, zeii ne spun negru pe alb că nici ei nu cunosc originea A.D.N.-ului primordial. Veți citi în capitolul intitulat "Lecția de genetică" despre evoluția... creației şi despre acest A.D.N. primordial, denumit în Bhagavad-gita **Sinele Suprem.** Iată ce declară "...supremul Brahman, Spiritul cel veşnic, cel ceresc, obârşia zeilor, cel nenăscut..." (Bhagavad-gita X-12): *Nici mulțimea zeilor, nici marii Rşi nu cunosc naşterea mea, căci eu sunt singura obârşie a zeilor şi a marilor Rşi.* (Bhagavad-gita X-2)

Concluzie: Trăgând linie sub toate informațiile, ipotezele, teoriile înlănțuite până în acest punct referitoare la ființa umană, constatăm că ele respectă un model unitar, integrat, logic. Observăm că legile care guvernează corpul fizic nu contravin legilor care se aplică C.S., ci chiar le completează şi se îmbină într-un tot ce respectă principiile de bază enunțate la începutul capitolului, cele ce definesc M.N. şi M.P. Suntem la sfârşitul unui capitol mai dificil al cărții. Ați obosit? Luați o pauză şi beți un ceai! Dacă aveți lucruri nelămurite, reveniți acum asupra lor! Dacă nu, luați-vă ceaiul şi citiți mai departe.

BIBLIA ŞI CORANUL
CĂRȚI DE VIZITĂ ALE SUPERCIVILIZAȚIEI LUI DUMNEZEU

Motto: *Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos spre învățătură, spre mustrare spre îndreptare, spre înțelepțirea cea întru dreptate. (II Timotei 3-16)***.** *Şi Coranul acesta nu putu fi născocit fără de Dumnezeu, ci este o adeverire a celor premergătoare şi o tâlcuire a Scripturii: nu este îndoială în el; din partea Domnului Veacurilor. Sura lui Iona X 38)*

Biblia, Coranul, Cartea lui Enoh şi alte texte vechi sunt veritabile cărți de vizită ale S.D. Nu încape nici o îndoială că aceste cărți au fost trimise omenirii de către creatorii programului. Formulările de mai sus cred că sunt grăitoare în acest sens. În Biblie vom găsi mai puține **versete** care să precizeze clar că întreaga Scriptură este trimisă de Supercivilizația lui Dumnezeu. Modul în care e scrisă face din ea o operă a S.D. fără doar şi poate. Veți înțelege mai bine acest lucru peste câteva pagini. Coranul, ale cărui capitole se numesc sure, abundă în semne ce insistă asupra provenienței comune a celor două cărți. Pentru a vă convinge am să aleg şi eu câteva semne:
Mărire lui Dumnezeu care a trimis asupra servului Său Scriptura şi n-a făcut-o strâmbă. (XVII – Sura drumului nopții)
Să cer eu afară de Dumnezeu alt judecător? El este doar acela care v-a trimis vouă cartea; iar aceia cărora le-am dat noi Scriptura asemenea ştiu că aceasta s-a trimis în adevăr de Domnul tău; deci, să nu fii între cei ce se îndoiesc. (VI – Sura vitelor – 114)
Această carte pe care am trimis-o Noi este binecuvântată. (VI Sura vitelor – 92)
Noi v-am trimis vouă carte în care este îndemânarea voastră. (XXI – Sura profeților – 10)
Şi noi i-am dat lui Moise Scriptura – deci nu te îndoi cu privire la întâlnirea cu El şi Noi am pus-o drept ocârmuire pentru fiii lui Israel. (XXXII – Sura închinării- 23)
156. Şi această Scriptură (Coranul, n.a.) *pe care am descoperit-o este binecuvântată; urmați-o şi temeți-vă de Dumnezeu, ca să fiți părtaşi la îndurare.*
158... Doar de la Domnul vostru a venit de la Noi învățătura răsvedită şi ocârmuirea şi îndurarea...(VI – Sura vitelor)
Exemplele ar putea continua, dar consider că este suficient.

Oficial, Biblia, o carte care respectă destul de bine cronologia evenimentelor, a fost elaborată între anii 1230 î.e.n. şi 96 e.n., fiind trimisă, ca şi Coranul, "rând pe rând". Fiecare om care a scris cuvintele pe tăblițe sau pe hârtie, începând de la Moise şi terminând cu Ioan, cel ce va scrie în insula Patmos, acum 1901 ani, Apocalipsa, a primit informația biblică de la îngeri. Nu toate scrierile ce urmau să ajungă în Biblie sunt astăzi prezente la locul lor, din diverse motive. În primul rând, cartea a suferit cel puțin două epurări: una într-o perioadă precoranică şi o alta în anul 553, când s-a vizat scoaterea versetelor referitoare la reîncarnare. Am mai vorbit dspre acest lucru.

Alte manuscrise, cum sunt cele de la Marea Moartă, găsite târziu, de mare importanță, au ajuns în muzee, în colecții particulare, unele sunt studiate şi păstrate în secret... În vremuri antice, alături de Scriptură se studia şi Cartea lui Enoh, extrem de interesantă, din care voi insera deseori fragmente. Mai erau prezente acolo Apocrifele lui Baruh, la care voi face referiri în capitolul "Distorsiunile temporale – profețiile".

Cu toată această bogăție de informație, S.D. trimite Coranul lui Mohamed (570-632 e.n.) care, începând cu anul 610 şi până aproape de sfârşitul vieții, primeşte mesajele de la îngerul Gabriel. De ce? Aflaseră îngerii de epurările la care fusese supusă Biblia? Aflaseră că o bună parte dintre manuscrisele "trimise" nu ajunseseră la destinație? Informația programului trebuia completată şi veți vedea că ultima carte trimisă de S.D., Coranu, este, într-adevăr, complementară Bibliei.

Toate zonele geografice ale lumii au dezvoltat în aceeaşi perioadă mituri mult asemănătoare, scrise sau nescrise. Textele egiptene, asiriene, sumeriene, babiloniene, hitite, feniciene, indiene, tibetane etc. sunt surse importante, care ne ajută în reconstituirea unei alte istorii a Terrei, poate mai apropiată de adevăr. Multe similitudini am găsit în miturile chinezilor, adunate de Yuan Ke. Interesante sunt şi miturile druizilor, cercetate şi puricate la sânge de către E. Coarer – Kalondan şi Gwzenn – Dana. Dar niciun efort de oriunde, zic eu, nu l-a egalat pe cel făcut de Supercivilizația lui Dumnezeu - S.D. - în Orientul Apropiat. Acest fapt nu este deloc întâmplător, rațiunea o veți înțelege curând. Toate informațiile mitice adunate din culturile lumii dau o coerență, o unitate acestui tot care se numeşte "Programul Terra" (P.T.). Pentru înțelegerea lui nu este necesar să parcurgem împreună amănunțit toate aceste mituri. Nici n-ar fi posibil în cadrul unei singure lucrări, ce se vrea modestă. Scheletul raționamentului meu va fi clădit pe Cartea Cărților, deşi, deseori voi face referiri la Coran, Bhagavad-gita şi la multe alte texte.

Nu mi-am închipuit niciodată că voi citi Biblia, pentru că n-am dat doi bani pe dogme, pe ritualuri bisericeşti, pe care le-am considerat, ca şi acum, primitive. Întâmplarea a făcut ca în toamna anului 1994 să citesc primele pagini ale Bibliei şi... „am văzut" imediat programul de inginerie genetică logic, coerent, în toată splendoarea lui. Am răsfoit cartea şi am găsit anestezia pivot, agent anestezic inhalator la Iisus, alături de multă altă tehnică. Având instrucția fenomenului OZN, a paleoastronauticii, a miturilor diverselor civilizații, am luat Biblia în serios şi în trei luni a fost decodată... M-am cutremurat! Scuzați-mi devierea de la subiect.

Nu vă aşteptați să parcurgem împreună Biblia, verset cu verset, capitol cu capitol. În acest mod nu veți înțelege nimic. Tocmai aici e secretul! Modul aparte în care e scrisă Biblia, dar şi Coranul, face ca aceste cărți să fie aparent greu de citit. Cei mai mulți renunță după câteva pagini. Deoarece comparațiile, metaforele, sunt deseori folosite în aceste lucrări, îmi permit şi eu una: aceste scrieri sunt precum jazz-ul, adică prezintă variațiuni pe aceleaşi teme. Creatorii Bibliei se întrec în a ne prezenta acelaşi segment al programului în multiple variante. De multe ori, fiecare dintre variante adaugă informații unice segmentului vizat, care nu-şi găsesc imaginea în oglindă într-o altă formulare. De aceea, atât Biblia cât şi Coranul sunt mult mai uşor de digerat sintetic. Numai sintezele, care reunesc întreaga cantitate de informație referitoare la un anumit punct, segment al programului, pot să vă ofere o imagine clară asupra lui. Să nu vă închipuiți că acest lucru e chiar uşor de făcut, corelarea, conectarea, ordonarea informațiilor, versetelor fiind, cel puțin la început, mai dificilă. Descoperind însă cheia, sensul programului, totul devine mai uşor. Am încercat să alcătuiesc sintezele de care vorbeam mai sus alegând cele mai sugestive versete, de obicei pe acelea care au o informație directă, mai uşor de asimilat. Au rămas însă foarte multe versete, sinonime în informație, care nu şi-au găsit locul în lucrarea de față.

Informația coranică şi biblică a fost trimisă exact în forma prezentată. Teoretic, ea ar fi putut fi inserată în orice formă, chiar într-o prezentare ce-ar depăşi nivelul nostru de înțelegere. Modul arhaic de prezentare nu se datorează distorsionării acelei informații "trimise" de către pământean, adică nu se datorează unui acord între nivelul tehnic al lui Iezechiel spre exemplu, cu nivelul tehnic al prezentării versetelor. Alegerea unei variante arhaice, tâlcuite în pilde, a prezentării, are o

raţiune ce ţine de funcţionarea unui subprogram despre care vom vorbi la timpul potrivit. Părerea mea este că dacă niciuna dintre cărţile "sfinte" n-ar fi reuşit să supravieţuiască secolelor, o altă carte ar fi fost trimisă de îngeri, pentru a activa subprogramul legat de aceste cărţi şi posibil, programul general ar fi fost ceva mai lung decât a fost până acum. Atât Biblia cât şi Coranul ne spun direct că informaţia lor a fost mult timp codată, de nepătruns înţelegerii noastre:
Atunci mi-am dat seama, privind lucrarea lui Dumnezeu, că omul nu poate să înţeleagă toate câte se fac sub soare, dar se osteneşte căutându-le, fără să le dea rost; iar dacă înţeleptul crede că le cunoaşte, el nu poate să le pătrundă. (Eclesiastul 8-17). Acest verset nu mai este valabil astăzi, vremea decodării a venit, iar această lucrare cam asta încearcă să facă.
10. Domnul a turnat peste voi un duh de toropeală. El a închis ochii voştri, profeţilor şi capetelor voastre văzătorilor, le-a acoperit cu văl.
11.Drept aceea orice descoperire este pentru voi ca graiurile dintr-o carte pecetluită. Dacă le dai cuiva care ştie carte şi-i zici:"Citeşte"! el îţi va răspunde: "Nu pot, căci ea este pecetluită"!
12. Şi dacă o dai cuiva care nu ştie carte şi-i zici: "Citeşte"! el îţi va răspunde: "Nu ştiu carte. (Isaia – 29)

Deci, din cauza lipsei de informaţie tehnică, nu numai analfabeţii, ci şi cei relativ instruiţi erau în imposibilitatea înţelegerii celor trimise de îngeri. Iată cum prezintă Coranul acelaşi lucru:
Dacă s-ar aduna oamenii şi duhurile să facă un Coran ca acesta, ei nu l-ar putea face asemenea, chiar de şi-ar ajuta întreolaltă (XVII Sura drumului nopţii – 90)
Adică toţi oamenii ce au trăit până la un anume moment istoric nu ar putea realiza împreună aşa ceva, deoarece nu au nivelul ştiinţific necesar. Acel moment, vă asigur, a trecut! Sau:
Astfel tâlcuim Noi semnele Noastre, chiar dacă ei zic: Tu tălmăceşti încurcat, noi vom tâlcui răsvedit oamenilor pricepuţi. (VI Sura vitelor – 105)

Cele două cărţi avertizează pe tot parcursul lor că tot ceea ce este legat de Supercivilizaţia lui Dumnezeu trebuie luat în serios, atenţionează omenirea asupra seriozităţii problemei generate de S.D. Deşi în Biblie vom găsi multe ameninţări şi formulări agresive, care ţin de pedepsele pentru nerespectarea legilor impuse, campion absolut al acestor ameninţări e Coranul, care le transformă chiar în raţiunea lui de a fi trimis oamenilor: *Şi aşa l-am trimis Noi drept Coran arabic şi am amestecat în el ameninţări, ca să fie ei cu frica lui Dumnezeu şi ca el să le înnoiască amintirea".* (XX Sura TH –112)

Cum au reuşit îngerii "să trimită" oamenilor Biblia, Coranul şi alte scrieri "sacre"? Răspuns: prin tehnica implantului de informaţie. Implantul de informaţie se aplică direct pe C.S., constituit în bile de memorie. Acest tip de implant este de fapt dublu. Un alt implant va fi la nivelul creierului şi va media traducerea exactă a informaţiilor codate în M.N. Dacă implantul cerebral (în joasă densitate – M.N. sau în densitate înaltă M.P.) are şi funcţia de emiţător-detector, sau dacă un al treilea implant este practicat în acest scop, asta e mai puţin important. Cert este că aceşti oameni folosiţi la imprimarea datelor biblice puteau fi detectaţi oricând şi oriunde. Întâlnirile lor cu îngerii pentru înmagazinarea de informaţie au fost multiple. Astăzi ne este uşor să înţelegem toate aceste lucruri, deoarece Lumea Intraterestră (L.I.), deţinând o tehnologie asemănătoare, practică acelaşi tip de implant pentru a prezenta omenirii cartea sa de vizită. Deşi nu vreau să deconspir în avans, menţionez doar că datele contemporane privind aceste tipuri de implanturi arată că acestea au loc în prezent în interiorul navelor tip OZN sau în afara lor, sub hipnoză, calea aleasă pentru implantul cerebral nazală sau retro-oculară. Persoanele care au suferit un implant au, de obicei, diverse tulburări, de la o simplă cefalee până la scăderea capacităţii de concentrare, de muncă şi până la tulburări psihice. Hipnoza regresivă aplicată acestor indivizi demonstrează că prima răpire are loc la vârstă foarte mică, pentru ca mai apoi să continue astfel de răpiri toată viaţa. Despre toate acestea vom vorbi pe larg în capitolul referitor la L.I. Sumarul de idei vă ajută să înţelegeţi mai bine faptul că S.D. şi-a recrutat profeţii cam în aceeaşi manieră. Iată ce aflăm de la Ieremia, unul dintre profeţii biblici:
20. (Ieremia) *Către care a fost cuvântul Domnului, în zilele lui Iosia, fiul lui Avram, regele lui Iuda, în anul al treisprezecelea al domniei acestuia. Precum şi în zilele lui Ioachim, fiul lui Iosia,*

până în luna a cincea din anul al unsprezecelea al lui Sedechia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, adică până la robirea Ierusalimului.

Aflăm că întâlnirile îngerului (Domnului) cu Ieremia s-au desfăşurat de-a lungul unei lungi perioade, care a cuprins practic trei domnii în Iuda. În continuare: *Fost-a cuvântul Domnului către mine şi mi-a zis: "Înainte de a te fi zămislit în pântece, te-am cunoscut şi înainte de a ieşi din pântece te-am sfinţit şi te-am rânduit proroc peste popoare".* Informația este extraordinară. Nu numai că aflăm despre Ieremia că s-a născut în urma aplicării tehnicii implantului uterin (lucru de altfel banal, după cum veți vedea în această carte), fiind un rezultat al fecundării artificiale în eprubetă, dar Domnul ne spune că Ieremia a fost sfințit (a beneficiat de implant) chiar înainte de a fi ieşit din pântece, asta însemnând fie înainte de practicarea implantului uterin, fie în viața intrauterină! Astfel, Ieremia "a fost rânduit proroc peste popoare" şi celelalte întâlniri despre care aflăm în versetele 2 şi 3 au fost posibile. În continuare, Ieremia către Domnul: *6. "O, Doamne, eu nu ştiu să vorbesc pentru că sunt tânăr". 9. Şi Domnul mi-a întins mâna, mi-a atins gura şi mi-a zis. "Iată am pus cuvintele mele în gura ta".* (Ieremia 1)

Dacă credeți că versetul 9 nu vorbeşte despre un implant de informație, lucrurile se vor clarifica în curând. Să vedem cum decurgea o întâlnire a unui proroc cu îngerul. Putem lua o grămadă de descrieri de la Iezechiel, Zaharia, Daniel, Isaia, Ilie şi alții, dar prefer o singură descriere mai completă a unui astfel de tablou. Îl prefer pe Daniel:
4. Dar în ziua a douăzecişipatra a lunii întâi, eu, Daniel, mă aflam pe malul fluviului celui mare, adică Tigrul. Şi mi-am ridicat ochii mei şi iată un om îmbrăcat în veşminte de in, iar coapsele lui închise cu aur curat şi de preț; 5. Trupul lui ca şi crisolitul şi fața lui ca fulgerul, iar ochii lui ca flăcările de foc, brațele şi picioarele lui străluceau ca arama lustruită şi sunetul cuvintelor lui ca sunetul unei mulțimi.
Formularea "mi-am ridicat ochii mei", des folosită în astfel de întâlniri, îmi sugerează că îngerul, de a cărui prezentare standard beneficiați în versetele 5 şi 6, a venit țintit spre Daniel cu o navă de tip OZN luminoasă, incandescentă, ce l-a obligat pe Daniel să-şi plece privirea. În continuare:
5. Şi am văzut numai eu, Daniel, o vedenie, iar oamenii care erau cu mine nu au văzut vedenia; ci o mare spaimă a căzut peste ei şi au fugit să se ascundă.
Avem acum certitudinea că din toată acea mulțime doar Daniel era interesant pentru înger. Întâlnirea n-ar fi fost posibilă dacă Daniel n-ar fi avut un implant emițător.
5. Atunci eu am rămas singur şi am văzut această mare vedenie, şi n-a rămas în mine putere, fața mea şi-a schimbat înfățişarea stricându-se şi nu mai aveam vlagă.
6. Şi am auzit glasul cuvintelor lui şi am căzut înmărmurit cu fața la pământ.
11... Şi pe când îmi grăia cuvintele acestea, m-am sculat tremurând.
12. Şi a zis către mine: Nu te teme Daniele etc.
14. Şi am venit să-ți fac cunoscut ce se va întâmpla poporului tău la sfârşitul zilelor; că mai este o vedenie pentru zilele cele din urmă".
Daniel este informat că îngerul a venit pentru încă un implant de informație.
15. Şi pe când grăia cu mine astfel de cuvinte... am rămas ca un mut.
16. Acela care avea înfățişarea Fiului Omului s-a atins de buzele mele; atunci am deschis gura şi am grăit şi am zis către cel ce sta înaintea mea: "O, stăpânul meu! Din pricina acestei vedenii m-au cuprins zvârcolirile de durere şi am rămas fără putere... şi de spaimă îmi piere toată puterea şi suflarea mi se opreşte".
Asemenea situației prezentate de Ieremia, îngerul atinge buzele lui Daniel şi implantul e montat.

V-am prezentat toate aceste versete deoarece puteți compara ceea ce eu am subliniat cu fazele clinice ale aprofundării hipnozei prezentate de scala Diprot. În mod cert Daniel se afla în hipnpză. Posthipnotic, Daniel ne relatează întâmplarea atât cât permite reglajul implantului, atât cât se doreşte, dar în aşa fel încât noi să putem să înțelegem astăzi. Din pricina acelei vedenii (citiți din cauza implantului) "m-au cuprins zvârcoliri de durere şi am rămas fără putere". Din păcate, actul implantării cerebrale a fost dureros pentru Daniel. Dacă el ar mai trăi, am putea afla prin hipnoză regresivă multe detalii despre implantul suferit. Putem însă face analogii cu modalitatea în care

aceste implanturi au loc astăzi. Spre exemplu, în unele cazuri întreaga anestezie este realizată strict prin hipnoză. În cazul lui Daniel, se pare că faptele decurg similar, din moment ce vocea îngerului calmează imediat durerea lui Daniel:
18. Atunci s-a atins iarăşi de mine acela care avea înfăţişarea Fiului Omului şi mi-a dat tărie.
19. Şi mi-a zis: "Nu te teme, om plăcut lui Dumnezeu! Pace ţie! Şi curajos"! Şi pe când grăia cu mine, m-am simţit întărit şi am zis:"Spune, stăpâne, că Tu m-ai întărit"!

Bietul Daniel, câte a mai pățit! Dar nu este singurul. Biblia descrie, la fel de interesant, şi alte implanturi în M.N. Descrierile suferă, de asemenea. Ne este prezentat numai atât cât să înțelegem în mare ce se întâmplă. Să-l urmărim pe Iezechiel:
1. În anul al treizecilea, ziua a cincea, luna a patra, când mă aflam între robi, la râul Chebar, mi s-au deschis cerurile şi am văzut vedenii dumnezeieşti.
3. Acolo a fost peste mine mâna Domnului.
Urmează descrierea navei de tip OZN, una dintre cele mai interesante din Biblie. Scopul în care îngerul îl "vizitează" pe Iezechiel este imediat precizat:
1. Atunci am auzit glasul Unuia care mi-a zis: "Fiul omului, scoală în picioare, că am să-ți vorbesc"! 2. Şi cum mi-a zis Acela vorbele acestea, a intrat Duhul în mine şi m-am ridicat în picioare şi am ascultat pe cel ce-mi vorbea.

Expresia "a intrat Duhul în mine" sugerează inițierea hipnozei. Pentru cei ce au citit despre răpirile de persoane practicate astăzi de navele OZN este uşor de făcut o comparație cu inițierea hipnozei la care sunt supuşi contemporanii noştri. Cred că pregătirea acestui moment are loc chiar de la contactul vizual între om (Iezechiel) şi navă: galben – portocaliu – verde – albastru – roşu inițiază activitatea sincronă a celor doi lobi temporali, "deschid porțile gama", cu inducerea concomitentă a sentimentului de linişte, siguranță. Altfel, Iezechiel şi alții ca el sau noi astăzi am lua-o la fugă la vederea unei astfel de apariții în preajma noastră. Revin la povestea lui Iezechiel. Hipnoza a fost inițiată şi odată cu ea, accesul la bilele de memorie era liber:

1. Acela mi-a zis: "Fiul omului, am să te trimit la fiii lui Israel... (cu mesajul)
*8. Tu, însă, fiul omului,... **deschide-ți gura şi mănâncă ce am să-ți dau!***
9. Şi primind eu, am văzut o mână întinsă şi în ea o hârtie strânsă sul.
10. Şi a desfăşurat-o înaintea mea şi am văzut că era scrisă pe o parte şi pe alta: plângere, tânguire şi jale era scris în ea. (Iezechiel cap 2)

Continuăm cu Iezechiel, cap. 3. Fiind în somn hipnotic, lui Iezechiel îi era sugerat că mesajul (implantul de informație) ar conține imagini de gravitatea sugerată.
*1. Apoi mi-a zis: "Fiul omului, **mănâncă ceea ce ai dinainte, mănâncă această hârtie şi mergi de grăieşte casei lui Israel"!*** Adică fiul omului, fii conținătorul acestui implant şi mergi şi decodifică informația pentru casa lui Israel. *Atunci eu mi-am deschis gura şi Acela mi-a dat să mănânc cartea aceea.* Operațiunea de implant a început.
*2. Şi mi-a zis: Fiul omului, **hrăneşte-ți pântecele şi satură-ți lăuntrul tău cu această carte pe care ți-o dau Eu"**! Şi eu am mâncat-o şi era în gura mea dulce ca mierea.*
Citiți: Omule, fii conținătorul acestei informații! Acesta este momentul implantului. Iezechiel conținea acum implantul; mesajul acestuia putea fi decodat de către el însuşi.
4..."Fiul omului, scoală şi mergi la casa lui Israel şi le spune cuvintele Mele". Adică mergi şi decodifică informația pentru casa lui Israel.
*5. Căci nu eşti trimis la un popor cu grai necunoscut şi cu limba neînțeleasă, ci la casa lui Israel. Nici la multe popoare cu grai necunoscut şi cu limba neînțeleasă ale căror cuvinte nu le-ai pricepe... **chiar la unele de acelea de te-aş trimite, ele tot te-ar asculta"***.

Ideea este că mesajul nu era scris într-o limbă anume, ci conținea "filmul mesajului" codificat în frecvențe înalte, tipice bilelor de memorie ale C.S. Decodarea lor se face simplu de către creier, care are acces la acest tip de informație şi va recoda frecvențele înalte în frecvențe joase, tipice lumii materiale. În acest mod, amintirea lui Iezechiel, cunoştințele lui, sunt mult îmbogățite. El

constată dintr-o dată că ştie. În felul acesta, va putea de exemplu să ne comunice complicatele date ale construcției templului lui Dumnezeu din Ierusalimul ceresc. Un muritor de rând poate să citească cele câteva pagini de date cifrice exacte de 100 de ori, fără a reține toate detaliile. Faceți o încercare şi vă veți convinge singuri de acest lucru! Iezechiel însă ştia, pentru că acum informația făcea parte din el. Implantul de informație pe care l-a suferit Iezechiel este un model standard. Tocmai pentru a sublinia acest lucru, Biblia ne descrie un caz similar. Este vorba de Ioan, cel ce va scrie Apocalipsa. El va primi filmul sfârşitului de program într-o manieră asemănătoare:

1. Şi am văzut alt înger puternic, pogorându-se din cer, învăluit într-un nor...
2. Şi în mâna lui avea o carte mică deschisă. Şi a pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ.
8. Iar glasul din cer pe care-l auzisem iarăşi a vorbit cu mine, zicând: Mergi de ia cartea cea deschisă din mâna îngerului care stă pe mare şi pe pământ.
9. Şi m-am dus la înger şi i-am zis să-mi dea cartea. Şi mi-a răspuns: Ia-o şi mănânc-o şi va amărî pântecele tău, iar gura ta va fi dulce ca mierea.
10. Atunci am luat cartea din mâna îngerului şi am mâncat-o: şi era gura mea dulce ca mierea, iar după ce am mâncat-o, pântecele meu s-a amărât.
11. Şi apoi mi-a zis: Tu trebuie să proroceşti încă o dată la popoare şi la neamuri, la limbi şi la împărați.

Sper că vă este clar că această operațiune legată de cartea mâncată în scopul devenirii proroc şi de cunoaştere în general a unor aspecte ale programului constituie de fapt un implant de informație. Dacă nu este de ajuns, vă prezint aceeaşi operațiune în miturile druizilor, pentru a vă convinge că metoda a fost în acel moment universală. Taliesin, personaj celt, hibrid compatibil A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. (veți înțelege pe parcurs ce înseamnă asta) a fost contemporan, cred eu, cu poporul evreu, pe când acesta era condus de Judecători, deoarece aceeaşi perioadă preregală e consemnată în miturile celte (druide). După părerea mea, Taliesin este chiar Judecătorul, şi a fost, ca şi Ieremia sau ca mulți Judecători evrei un produs al fecundării artificiale în eprubetă şi al implantului uterin:
"Mai întâi am fost modelat sub forma unui om, pentru a fi purificat. Cu toate că aveam o comportare rezervată şi modestă eram o personalitate în sanctuarul celor înalți. Pe când eram prizonier, o dulce inspirație mă împlini, legile fiindu-mi date într-o limbă fără grai".
Insist asupra primei părți subliniate ce sugerează fecundația artificială şi implantul uterin şi asupra părții celei de-a doua, care sugerează implantul de informație (dulce inspirație = gură dulce ca mierea; legi într-o limbă fără grai = implant de cunoştințe).

Vă ofer un ultim exemplu, deşi cronologic este primul situat pe axa timpului. Se pare că singurul profet care a făcut călătorii reale cu navele îngerilor a fost Enoh. Desele întâlnirile cu ființele extraterestre s-au concretizat într-un implant de informație consistent. Enoh a avut ordinul să scrie informația codificată înainte de a părăsi planeta pentru totdeauna.
1. Şi el (îngerul Uriel) mi-a zis: "O, Enoh, priveşte această carte care este coborâtă din Ceruri; citeşte ce este în ea şi încearcă să înțelegi tot ce cuprinde ea".
2. Atunci am văzut tot ce a venit din Cer şi am înțeles tot ce era scris în carte. Citindu-le, am cunoscut toate lucrările oamenilor.
5. Atunci cei trei sfinți m-au apucat şi m-au dus pe Pământ, lăsându-mă în fața uşii casei mele.
9. Timp de un an noi te vom lăsa cu copiii tăi, ca să-ți găseşti puterile dintâi şi să-ți poți învăța familia, să scrii toate lucrurile pe care le-ai văzut şi să le desluşeşti copiilor tăi. Dar în mijlocul anului viitor te vom ridica din mijlocul alor tăi şi inima ta se va întoarce la puterea sa dintâi.

Aş vrea să subliniez că, în legătură cu anumite aspecte, aflăm din scrierile vechi atât cât a dorit El să aflăm. Aceste implanturi permit două tipuri de reglaje: unul se referă la fidelitatea decodării informațiilor de către receptorul de implant, iar celălalt se referă la momentul în care accesul la anumite nivele de informație este posibil. Faptul acesta se cunoaşte astăzi din şedințele de hipnoză regresivă aplicate celor răpiți în nave de tip OZN. În al doilea rând, eu cred că majoritatea acestor informații înscrise în cărțile sacre este corectă, adică fidelă, a fost transmisă exact cum au dorit El

(îngerii). Un caz particular în acest sens este cel al lui Mohamed. Dacă Biblia este o culegere de scrieri trimise "rând pe rând" unui număr mare de profeți şi inițiați, Mohamed este singurul om care a primit Coranul în întregime. Expresia "rând pe rând", care semnifică multiplele întâlniri ale lui Mohamed cu îngerul Gabriel, am preluat-o dintr-un semn: *Coranul l-am trimis Noi, ca să-l citeşti asupra oamenilor în răstimpuri şi l-am trimis rând pe rând*. (XVII Sura drumul nopții, 107)

Este extrem de sugestiv. De când a început oare Mohamed să recepționeze Coranul? Eu cred că acumulările au început în copilărie. Să nu vă închipuiți că îngerul Gabriel a ales un copil bolnav pentru implant. Ştim bine că Mohamed prezenta de mic copil crize epileptice, halucinații, iar doica sa, crezând că este "îndrăcit", nu l-a mai acceptat. Boala lui Mohamed ținea, cred eu, de tehnica deficitară a implantului. Gabriel şi-a făcut lamentabil meseria! Nu numai că Mohamed a prezentat diverse tulburări, dar şi "reglajul" decodării a fost deficitar. Mohamed nu a citit niciodată Biblia sau alte texte vechi care au ținut de ea. Chiar dacă, cu mult timp în urmă, lumea arabă avusese o conştiință religioasă ce ținea de S.D., (arabii fiind constituenți ai "patului A.D.N." pe care s-a clădit poporul evreu), această religie nu mai era reprezentată în anul 600 decât de "urme fine", nimic coerent, logic, concret, uniform, ordonat. Aceşti doi factori – incoerența unei religii pre-existente şi boala generată de implant – au contribuit la deformarea multor semne trimise de S.D., mai mult sau mai puțin voit. Aceste semne sunt astăzi ştiute sau intuite de cunoscătorii Coranului.

Eu consider că pentru cei ce cunosc mai ales Biblia, dar şi alte texte ajutătoare, este foarte uşor de "îndepărtat" informația falsă, mai ales acolo unde două informații se bat cap în cap! Biblia ne ajută mult în a hotărî care dintre cele două informații este corectă. De pildă, vom afla din Biblie că în rai nu există femei. E şi logic, urmarea fiind "Programul Terra". Deşi Coranul precizează şi el acest lucru în mai multe moduri, are şi informații contradictorii. Despre grădinile raiului afirmă:
70. În ele sunt copile bune şi frumoase
72. Oacheşe, închise în corturi,
74. Pe care nu le-a atins nici om, nici duh. (LIV Sura Lunei)
E o informație falsă ce ține de închipuirile şi dorințele lui Mohamed. Noroc că modalitatea în care este scris Coranul, aceea de a repeta aceleaşi idei şi imagini uşor diferit, nu lasă loc de dubii în a hotărî corectitudinea unei astfel de informații. În general, veți observa că faptele sunt prezentate în Biblie destul de direct şi chiar pe înțeles tehnic. Interpretarea este minimă şi ține doar de un vocabular mai adus la zi cu tehnica. Coranul chiar surprinde plăcut prin folosirea unor termeni adaptați tehnicii noastre de azi. Consider că pentru multe dintre informațiile ştiințifice prezentate de Coran termenii tehnici au fost extrem de bine şi de avansat aleşi.

În altă ordine de idei, construcția particulară a Bibliei şi a Coranului face greoaie nu atât alcătuirea unor sinteze de informație, cât mai ales modul lor de prezentare, deoarece acestea, la rândul lor, sunt întrepătrunse în conținut. Eu am încercat, cât am putut o sistematizare logică a elementelor programului, cu cât mai puține trimiteri la alte capitole. Uneori însă, acest lucru nu mi-a reuşit atât de bine... Dacă Biblia este necesar s-o citeşti de mai multe ori şi să reiei apoi fragmente din ea ca s-o poți înțelege, sper ca lucrarea mea să fie bine înțeleasă de la prima citire completă, pagină cu pagină. Dacă va fi necesară o a doua citire, (pentru mulți va fi) aceasta va fi pe înțelesul tuturor**.**

Începând cu capitolul următor intrăm practic în dezbaterea Programului Terra. Cum evenimentele legate de program consider că trebuie tratate într-o ordine cronologică, mă voi ocupa mai întâi de S.D. – Supercivilizația lui Dumnezu.

SUPERCIVILIZAȚIA LUI DUMNEZEU (S.D.)

Dacă examinăm un anuar statistic de tip "Statele lumii", constatăm că fiecare stat este descris prin anumiți parametri şi informații standard ce privesc: localizare; suprafață; capitală; condiții naturale de relief; climă, vegetație, faună; şeful statului; structura populației; culte; partide politice; economie; agricultură, industrie, comerț; nivel de dezvoltare tehnică; învățământ; sănătate; mass-media; relații cu alte state. Credeți că este posibil să aflăm toate aceste lucruri despre S.D.? Sincer, la o lectură sumară a Bibliei, nici eu nu am crezut că este posibil. Acum însă, Cartea Cărților mi-a

oferit o imagine S.D. aproape completă, demnă de introdus în "Statele lumii" ca un adaus prețios, uşor diferit de ceea ce cunoaştem despre alte state.

Israel II

1. Localizare: un "colţ" al Galaxiei Calea Lactee, despre care ştim că deține aproximativ o sută de miliarde de stele. Unde? Undeva aproape de noi. Stelele cerului nostru par a fi grupate. Oamenii au asociat poziția lor cu forme de animale, obiecte etc. şi le-au botezat. Oare ei a făcut acest lucru sau denumirile şi astrologia a fost un dar de la zei, asemenea altor daruri? Profitând de avansul tehnologic, zeii chiar se lăudau în fața omului neinstruit, necunoscător, cu forța lor de a produce... constelații. Să-i ascultăm pe zei:
Căutați pe Cel care a făcut Orionul şi Pleiadele,...Domnul este numele Lui! (Amos 5-8)
El a zidit Carul Mare, Ralița, Pleiadele şi cămările stelelor de miazăzi. (Iov 9-9)
31. Poți tu să legi cataramele Pleiadelor sau să deznozi lanțurile Orionului? 32. Poți să scoți la vreme cununa Zodiacului şi vei fi tu cârmaci Carului Mare şi stelelor lui? (Iov - 38)
El este Domnul lui Sirius. (LIII Sura stelei – 50)

La rândul lor, esenienii, autorii Manuscriselor de la Marea Moartă, măsurau timpul în perioade de câte 50 de ani, numite jubilee. Un an jubiliar se repeta la 50 de ani, timp în care Sirius B executa o rotație completă în jurul lui Sirius A. Babilonienii, asirienii, fenicienii şi grecii venerau şi ei steaua Sirius, aflată la 8,5 ani-lumină de Terra. Dacă privim harta cerului, observăm că toate stelele situate relativ aproape de noi, observabile cu ochiul liber sunt descrise ca aparținând zeilor, adică S.D.: Ursa Mare, Ursa Mică, Ralița, Pleiadele, Casiopeea, Orion, Sirius şi probabil alte constelații cu nume la fel de vechi, botezate de zei. Se pare că originea îndepărtată a S.D. este Sirius, dar în prezent, dacă se poate vorbi de prezent, S.D. nu mai este reprezentanta lui Sirius şi nici a unei alte stele. Deşi S.D. are un vast teritoriu galactic, care este posibil să fie dimensionat asemenea unei sfere de mai mulți ani-lumină, localizarea "nucleului" acestei civilizații este imposibilă pentru noi, deoarece are o poziție variabilă. Nu e vorba de o planetă locuită, ci de o mare stație ce călătoreşte cu viteze impresionante în spațiul controlat. Deşi în teritoriul galactic S.D. dispune de multe alte stații, unele poate chiar de dimensiunea "nucleului", dotate cu mijloace energetice care permit călătorii astrale sau nu, S.D. îşi are sediul central într-o singură stație supratehnicizată. "Teritoriul" S.D. interferează în unele zone cu teritoriul altor civilizații. S.D. preferă să ascundă limitele teritoriului galactic controlat, cred eu, nu prea extins. De aceea se autodefineşte ca fiind locuitoarea stației centrale. Pentru cei care au vizionat cu pasiune serialul "Star Trek – Generația următoare", precizez că S.D. este asemenea civilizației Borg sub anumite aspecte. Se pare că Gene Roddenberry, creatorul faimosului serial era un bun cunoscător al Bibliei...

Descrierea stației centrale "Noul Cer, Noul Pământ, Noul Ierusalim, Raiul" - prescurtat Staţia Supercivilizației (S.S.)

Beneficiem de o prezentare succintă, sintetică, dar foarte precisă a S.S. în Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul – capitolul 21. După cum am precizat în capitolul anterior, Ioan se afla în somn hipnotic în timp ce avea loc implantul de informație. Datele prezentate de Ioan sunt exacte, în forma în care îngerul a dorit transmiterea lor. Ioan "primeşte" mai întâi filmul momentului apocaliptic în care viața pe Terra este distrusă. Apoi "ia în cadru" imaginea S.S.:

1. *Şi am văzut cer nou şi pământ nou. Căci cerul cel dintâi şi pământul cel dintâi au trecut şi marea nu mai este".*
2. *Şi am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru mirele ei.*
3. *Şi am auzit din tron un glas puternic care zicea: Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii şi el va sălăşlui cu ei şi ei vor fi poporul Lui şi însuşi Dumnezeu va fi cu ei.*

După ce citim de sute de ori în Biblie că Dumnezeu este în cer, îngerii vin din cer, dintr-o altă lume, de foarte departe, ei bine, observăm că ceva ca o cetate "gătită ca o mireasă pentru mirele ei" coboară de la Dumnezeu, împreună cu Dumnezeu, pe orbita Terrei. Unul dintre cei şapte îngeri

i se adresează lui Ioan: "Vino să-ți arăt pe mireasa, femeia Mielului" (9). Ca să nu avem dubii, îngerul precizează clar că între metaforele Bibliei, Mielul este mirele, iar mireasa este S.S. Ceva mai târziu vom identifica nuntaşii, Împăratul, pe fiul său şi alte personaje.

9. *Şi m-a dus pe mine în duh, într-un munte înalt şi mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul pogorându-se din cer de la Dumnezeu.*

E clar că S.S. vine din spațiul cosmic, Ioan este în somn hipnotic. Să nu vă închipuiți că a făcut cine ştie ce excursie cosmică. S.S. este extrem de luminoasă, înconjurată de lumină clară: "Lumina ei era asemănătoare cu a pietrei de mare preț, ca piatra de iaspis, limpede precum cristalul" (11). Cetatea cu "zid mare şi înalt avea douăsprezece porți, doisprezece îngeri şi nume scrise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminții ale lui Israel" (12). Spre fiecare punct cardinal sunt plasate câte trei porți. (13) Versetul următor aduce o informație importantă: **"**zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie şi în ele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului" (14). Acum vom beneficia de detalii ce întregesc imaginea. Îngerul "avea pentru măsurat o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile ei şi zidul ei" (15). Cel ce conducea şedința de hipnoză îi sugerează dimensiunile stației. Putem asemăna "trestia de aur" cu o rază LASER.

16. ***Şi cetatea este în patru colțuri şi lungimea ei este tot atât cât şi lățimea. Şi a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii de stadii, lungimea şi lărgimea şi înălțimea sunt deopotrivă***.

Interesant! Primele date exacte spun că stația are formă cubică (L=l=h). Un stadiu = 185m. Latura cubului = 185m x 12000 = 2.220.000m = 2.220 km! Suprafața bazei cubului = 4.928.400 km. Această suprafață este aproximativ jumătate din suprafața Europei în granițele ei geografice până la Munții Urali, Munții Caucaz, Marea Caspică. Înălțimea dă clar senzația de cer. Ca o comparație, atmosfera Terrei este de aproximativ 100 km! Oare nu au un cer prea înalt? Vom vedea... Volumul stației este egal cu 10.941.048.000 km. Apoi îngerul ne comunică chiar şi grosimea zidului cetății: **"o sută patruzeci şi patru coți, după măsura omenească, care este şi măsura îngerului**" (17). Întotdeauna datele prezentate cifric sunt acordate cu sistemul de măsură al oamenilor (1 cot = 0,48 m). Grosimea zidului stației = 144 x 0,48 = 69,12 m (70 m). Este plauzibil! La dimensiunea stației nici nu pare mult, dar probabil materialul component are o rezistență şi alte proprietăți necesare extrem de performante. Despre aceste materiale aflăm: "zidăria zidului este iaspis, iar cetatea e de aur curat ca sticla cea curată". Cetatea este strălucitoare. Ioan nu are niciun termen de comparație pentru imaginea prezentată de înger şi cred că nici noi astăzi n-am fi departe de Ioan...

19. Temeliile zidului cetății sunt împodobite cu tot felul de pietre scumpe: întâia piatră de temelie este de iaspis, a doua de safir, a treia de halcedon, a patra de smarald. A cincea de sardonix, a şasea de sardiu, a şaptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iachint, a douăsprezecea de ametist.

Şi cu asta, imaginea "ambalajului exterior" al S.S. este aproape completă: **douăsprezece straturi de culoare cu strălucire diferită.** Aceste douăsprezece straturi de culoare corespund unor nivele distincte în stație. În acest mod, înălțimea fiecărui strat este de 2.220 km: 12 = 185 km. Comparând cu atmosfera de 100 km a Terrei, înălțimea unui strat de 185 km pare extrem de logică. Senzația de cer rămâne valabilă pentru fiecare strat în parte şi în al doilea rând suprafața stației devine de fapt 4.928.400 km x 12 = 59.140.800 km. Această suprafață, uşor superioară Eurasiei, (55.000.000 km) este într-adevăr considerabilă. Spațiul interior al stației este folosit cu eficiență maximă. Inginerii specialişti în tehnică spațială ar putea calcula cu o aproximație bună gravitația fiecărui nivel.

Părerea mea "din ochi" e că cei 185 de km înălțime pentru fiecare nivel permit, pe lângă grosimea dată de structura solidă (structură de rezistență + relief, ape, construcții etc.), nu numai crearea unei atmosfere eficiente, în orice caz sub 100 km, dar şi o independență relativă gravitațională a unui strat față de celălalt. În acest mod, stația, care "pluteşte" în spațiul cosmic, este extrem de echilibrată şi are condiții de viață mult asemănătoare unei planete, iar în interiorul ei fiecare nivel "pluteşte" deasupra celuilalt. Deşi nicio altă descriere a S.S. prezentă în Biblie nu sugerează stratificarea pe nivele a stației, presupun că la fiecare nivel vom găsi cam acelaşi grad de

dezvoltare, aceeaşi dotare de subzistenţă necesară nivelului respectiv: culturi, ape, atmosferă, oraşe, centrale energetice, mijloace de comunicaţie etc. Accesul de pe un nivel pe altul este posibil în interior prin porţi în sisteme canaliculare. Spre exterior, fiecare nivel are o singură poartă: "...cele douăsprezece porţi sunt douăsprezece mărgăritare, fiecare dintre porţi este dintr-un mărgăritar. Şi piaţa cetăţii este din aur curat şi străvezie ca sticla". Lumina ce răzbate din staţie spre exterior prin porţi, sau poate un sistem de localizare, face ca aceste porţi să fie vizibile de la distanţă. Aspectul lor de departe este strălucitor ca un mărgăritar. Lipsa termenului de comparaţie este evidentă, dar descrierea mi se pare foarte sugestivă şi frumoasă în acelaşi timp.

S.S. – Staţia Supercivilizaţiei lui Dumnezeu – este construită după principiul modular sau, dacă vreţi, după principiul vapoarelor cu structură compartimentată. În acest mod, o eventuală avarie poate fi izolată imediat, atât în plan vertical, cât şi orizontal. La nevoie (agresiune, avarie etc.) cred că e posibilă chiar o descompunere în feliile componente. Modelul arată ca un sandvici. Principiul modular explică necesitatea dotării cu mijloace de subzistenţă pentru fiecare felie în parte. Cartea lui Enoh descrie această superbă staţie într-un mod asemănător. La rândul lui, Enoh nu călătoreşte în S.S., ci are o "viziune" în capitolul XIV:

9. Iată: M-am văzut înconjurat de nori şi de ceaţă deasă; priveam cu îngrijorare mişcarea astrelor şi a fulgerelor, în timp ce vânturi prielnice îmi ridicau aripile şi grăbeau drumul meu.
10.Am fost înălţat astfel până în Cer şi am ajuns curând la un zid din pietre de cleştar. Flăcări mişcătoare îi învăluiau marginile...
11. Cu toate acestea, m-am vârât în mijlocul acestor flăcări.
12. Şi am pătruns într-o vastă locuinţă care era pavată cu pietre de cristal. Pereţii şi podeaua erau de asemenea din cristal şi la fel şi ***temeliile.*** *Tavanul era făcut din stele rătăcitoare şi fulgere de lumină şi în mijloc se vedeau mişcându-se heruvimi de foc într-un cer agitat. Flăcările tremurau împrejurul zidurilor şi poarta era de foc. Când a fost să intru în această locuinţă, ea era în acelaşi timp arzătoare ca focul şi rece ca gheaţa;*

Enoh descrie şi cele 12 porţi ale cetăţii, fie mai detailat, ca în capitolele XXXIII, XXXIV şi XXXV, fie mai succint, ca în capitolul LXXV:
1....am văzut douăsprezece porţi pentru toate vânturile, care ies din timp în timp pentru a se răspândi pe Pământ.
4. Trei dintre aceste porţi se deschid în partea opusă a Cerului, celelalte trei la apus, trei spre dreapta şi trei spre stânga. Primele trei privesc spre răsărit, ultimele trei spre miazănoapte. Cele care sunt aşezate la dreapta şi la stânga privesc spre miazăzi şi spre apus. (Cartea lui Enoh).

Cea mai frumoasă descriere este însă, cea din capitolul LXXIV:

10. Uriel mi-a arătat douăsprezece porţi care se deschid pentru carul Soarelui, de unde izvorăsc raze fără număr.
12.Am văzut douăsprezece porţi în Cer la marginile Pământului, prin care ies Soarele şi Luna şi stelele şi toate lucrările Cerului la răsărit şi la apus.
13. Şi alte ferestre se deschid încă la dreapta şi la stânga.
14. Una dintre aceste ferestre măreşte căldura verii, ca şi porţile prin care pleacă şi unde se reîntorc fără încetare aceste stele fără sfârşit.
15. Şi am văzut în Cer carul pe care se află aceste stele rotindu-se deasupra lumii fără a obosi vreodată... (nave spaţiale tip OZN – n.a.)

Observăm că, deşi Enoh este situat pe axa lineară a timpului cu aproximativ 4000 de ani înainte de Ioan, descrierea staţiei este aproape identică. Cetatea are drept conducător absolut complexul Dumnezeu – Miel. Ritualuri legate de alte zeităţi nu există, "pentru că Domnul Dumnezeul Atotţiitorul şi Mielul este templul ei": *23. Şi cetatea nu are trebuinţă de soare, nici de lună ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o şi făclia ei este Mielul.*

Cât se poate de concis: "staţia e luminată spiritual de Dumnezeu, iar fizic – "făclia" – lumina – energia vine prin ştiinţa Mielului. Fiind de fapt o staţie, "porţile cetăţii nu se vor mai închide ziua, căci noaptea nu va mai fi acolo". Cetatea nu face parte din niciun sistem solar şi ciclul noapte-zi nu se realizează; este luminată tot timpul, ritmurile biologice fiind probabil modificate genetic. În cetate "vor aduce în ea slava şi cinstea oamenilor", "iar împăraţii pământului vor aduce la ea mărirea lor". Adică C.S. – corpurile spirituale recoltate vor fi duse acolo, în cetate, în S.S. Fiecare nivel al staţiei primeşte probabil un tip diferit de "rod", potrivit numelui seminţiei înscrise în dreptul fiecăreia dintre cele 12 porţi, respectiv, nivele ale staţiei. În staţie au acces numai C.S. compatibile A.D.N.M.N. cu S.D., triate conform criteriilor de compatibilitate deţinute de Miel. Cu alte cuvinte, "în cetate nu va intra nimic pângărit şi nimeni care e dedat cu spurcăciunea şi cu minciuna, ci numai cei înscrişi în cartea vieţii Mielului".

Pentru a întări ideile de mai sus, în Apocalipsa capitolul 22 sunt reluate aspectele independenţei energetice şi ale conducerii S.S. de către complexul Dumnezeu – Miel: ....." noapte nu va mai fi şi nu au trebuinţă de lumina lămpii sau lumina Soarelui; pentru că Domnul Dumnezeu le va fi lor lumină...". În final, îngerul precizează: "Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare şi adevărate..." Deci nu vă îndoiţi nicio clipă, informaţiile sunt venite de la înger prin tehnica de care am vorbit în capitolul anterior şi sunt corecte.

Complexul Dumnezeu – Miel (C.D.M.)

Biblia, Coranul şi alte scrieri "sacre" nu abundă în informaţie privitoare la Dumnezeu; mai mult, induc cititorului mai puţin avizat faptul că această fiinţă trăieşte, raţionează, conduce. Să-l privim, deci deocamdată cu naivitate pe Dumnezeu. În general, desprindem ideea că Dumnezeu e veşnic, e cel dintâi şi cel de pe urmă, e conducătorul absolut al programului. Pentru ca această afirmaţie să fie valabilă, Dumnezeu trebuie să existe sub formă de spirit. Deci este o fiinţă vie în M.N., este duh, spirit îmbogăţit, în continuă perfecţionare, dornic de cunoaştere. Are toate sentimentele ce pot domina o fiinţă vie, de la iubire la ură, de la admiraţie la dispreţ, de la bunătate la răutate, de la milă la cruzime, de la cinste la perfidie. Dumnezeu le are deci pe toate, şi bune şi rele, este o fiinţă completă care, vom vedea pe parcursul lucrării, triază şi curăţă memoriile nedorite ale slujitorilor săi, dar nu-şi triază niciodată propria memorie. Numai aşa, autoritar fiind, poate să-şi conducă în stil dictatorial programele. Dumnezeu are o părere extraordinar de bună despre el însuşi. Nu cunoaşte modestia. Declară că nu ştie o altă fiinţă mai dotată. Fiind perfect, crede că nimeni nu i se poate împotrivi:

12. Căci cine ar putea să-ţi zică: Ce-ai făcut? Sau cine va sta împotriva judecăţii Tale? Sau cine te va scoate vinovat pentru neamurile cele nimicite, pe care Tu însuţi le-ai făcut? Sau cine se va ridica asupra Ta cu judecată pentru oamenii cei nedrepţi?
13. Că nu este alt Dumnezeu afară de Tine, care să aibă grijă de toate şi căruia să-i dovedeşti că judecăţile tale sunt întotdeauna drepte.
14. Nu este nici împărat, nici stăpânitor ca să poată să ridice ochii în faţa Ta şi să-ţi ceară socoteală pentru cei pe care I-ai nimicit. (Înţelepciunea lui Solomon – 12)
Toţi locuitorii pământului sunt socotiţi ca o nimica şi El va face ce voieşte cu oştirea cerească şi locuitorii pământului şi nimeni nu poate să-l împiedice la lucrul Lui şi să-i zică: "Ce faci Tu"? (Daniel 4-32).

Să analizăm acum modul în care este totuşi prezentat Dumnezeu: *Eu sunt Alfa şi Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine, Atotţiitorul.* (Apocalipsa I-8)
Dumnezeu se crede deci un continuum temporal, martorul evenimentelor universale, capacitate pe care numai o fiinţă în M.N. o poate avea.
15... fericitul şi singurul Stăpânitor, Împăratul Împăraţilor şi Domnul domnilor.
16. Cel ce singur are nemurire şi locuieşte întru lumină neapropiată, pe Care nu L-a văzut nimeni dintre oameni şi nici nu poate să-l vadă; a căruia e cinstea şi puterea veşnică! Amin. (Timotei-6)

Avem o grămadă de informații. Dumnezeu este: singurul stăpânitor; singur are nemurire; este viu în M.N. şi nici nu are nevoie de corp somatic; nimeni nu-l poate vedea, deoarece este M.N.; în M.N. este perceput ca ființă de lumină. Ideea că Dumnezeu este spirit, este lumină este întărită deseori: "Dumnezeu este lumină şi niciun întuneric nu este întru El. (Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan 1-5). Iată o altă formulare: "Domnul este Duh şi unde este Duhul Domnului, acolo este libertate". (Corinteni 3-18). Există şi alte versete din care putem deduce că Dumnezeu nu este somatic. De exemplu, Iov ne sugerează ideea că o percepție, un contact cu Dumnezeu nu este posibil decât după moartea somatică – moartea cea dintâi, în stare de spirit. Am aflat în capitolul unu despre capacitatea unui spirit de a percepe un altul.
25. Dar eu ştiu că Răscumpărătorul meu este viu şi că El, în ziua cea de pe urmă (momentul apocaliptic n.a.) *va ridica iar, din pulbere, această piele a mea ce se destramă.*
26. Şi afară din trupul meu voi vedea pe Dumnezeu.
27. Pe El îl voi vedea şi ochii mei îl vor privi nu ai altuia. (Iov 19)

Clar şi frumos, nu-i aşa? Nu numai Biblia are darul de a ne convinge că Dumnezeu nu există somatic, ci şi Coranul.
1. Spune: "El este Dumnezeul cel unic,
2. *Dumnezeu cel veşnic,*
3. El nu se naşte şi nu este născut, (veți vedea, este... construit, fabricat n.a.)
4. *Şi nimenea nu-i este asemenea.* (CXII Sura Curăției)
Clar şi fără nevoie de comentarii!
Dumnezeul vostru este Dumnezeu, afară de care nu este Dumnezeu. El cuprinde toată ştiința (XX Sura TH' - 98). Scurt şi cuprinzător! Se subliniază unicitatea acestui tip de ființă şi atotcuprinderea informației de către Dumnezeu. La fel ca şi Biblia, Coranul precizează că cei ce vor fi culeşi (robii) vor putea avea un contact cu Dumnezeu în stare de spirit.
94. Nimenea din ceruri şi de pe pământ nu se poate apropia de cel Îndurat decât ca rob. El a socotit şi a numărat numărul lor.
95. Fiecare din ei va veni la El în ziua învierii singur. (XIX Sura Mariei).

Coranul are un mare merit în a clarifica o situație mai puțin înțeleasă de evrei şi de creştini mai ales. Punând puntul pe i în privința existenței strict spirituale (M.N.) a lui Dumnezeu, Coranul precizează relația între Iisus şi Dumnezeu. Acest lucru se face insistent, iar pentru mine, într-un mod chiar amuzant.
Şi zic jidovii "Ezdra este fiul lui Dumnezeu"! Şi nazarinenii zic "Mesia este fiul lui Dumnezeu"! Acesta este cuvânt greu în gurile lor. Ei poartă vorbe asemenea ca şi cei ce erau necredincioşi de-nainte. Bată-i Dumnezeu. Cât sunt de proşti! (Sura căinței – 30).
69. Ei zic (evreii n.a.): *"A născut Dumnezeu un copil"! Mărire lui, El este bogat! Ale lui sunt cele din ceruri şi de pe pământ! Aveți împuternicire la aceasta sau vorbiți ceea ce nu ştiți?*
70. Spune: "Celor ce născocesc minciuni asupra lui Dumnezeu nu le va merge bine"! (Sura lui Iona 69-70)
1. Şi ei zic (evreii n.a.)*: "Cel îndurat a născut un fiu"! Voi ziceți un lucru straşnic.*
92. Aproape că se sfâşie cerurile de aceasta şi se despică pământul şi munții se năruie în fărâme pentru că ei adaugă Celui Îndurat un fiu şi Lui nu i se cade să nască un fiu. (XIX – Sura Mariei)
Nu se cuvine lui Dumnezeu să nască un fiu. Mărire Lui! Dacă hotărăşte un lucru, îi zice:"Să fii"! şi este. (XIX Sura Mariei –36)
..."Mărire lui Dumnezeu, care n-a născut fiu şi n-are tovarăşi la stăpânire, nici n-are scut din slăbiciune". Şi preamăreşte mărirea Lui. (XVII Sura drumului nopții – 111)
Acesta este un semn mai bogat în informație care avertizează că Dumnezeu nu are tovarăşi de talia sa, nu poate naşte, fiind spirit, conduce singur, este puternic.

Bun! Am aflat până acum că Dumnezeu este spirit. Dar unde este locul lui? Este oare Dumnezeu peste tot şi în toate, aşa cum se spune? Nu, este doar o metaforă sau un lucru prost înțeles. Ambele scrieri vechi precizează cu exactitate locul lui Dumnezeu. Sunt mai multe argumente care-mi sugerează că această ființă complexă are un loc bine stabilit şi fix, fiziologia şi poate chiar

siguranţa lui putând fi periclitate în afara acestui loc. Din Coran aflăm: "Cel îndurat şade pe tron". (*XX Sura TH – 4*) Acest tron este situat în rai, în S.S. (Staţia Supercivilizaţiei lui Dumnezeu).
Descrierea amănunţită, magistrală, a lui Dumnezeu, sau mai bine zis a C.D.M. (Complexul Dumnezeu – Miel) ne-o furnizează Ioan Teologul, care, fiind în somn hipnotic, "vizitează cu duhul" S.S. În capitolul 4 din Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul se numeşte: "Privelişte cerească, Tronul lui Dumnezeu cu douăzeci şi patru de bătrâni şi patru heruvimi":

1. Îndată am fost în duh şi iată un tron era în cer şi pe tron şedea Cineva.
2. Şi Cel ce şedea semăna la vedere cu piatra de iasp şi de sardiu, iar de jur împrejurul tronului era un curcubeu cu înfăţişarea smaraldului.
3. Şi douăzeci şi patru de scaune înconjurau tronul şi pe scaune douăzeci şi patru de bătrâni, şezând, îmbrăcaţi în haine albe şi purtând pe cap cununi de aur (aura – n.a.)
Ne este sugerată ideea că acel "Cineva" de pe tron este o fiinţă de lumină în diferite culori.

4. Şi din tron ieşeau fulgere şi glasuri şi tunete; făclii de foc ardeau înaintea tronului, care sunt cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu
Aflăm că Dumnezeu e alcătuit din 7 corpuri spirituale, e o superfiinţă în M.N. (materia negativă)

5. Şi înaintea tronului, ca o mare de sticlă asemenea cu cristalul, iar în mijlocul tronului şi împrejurul tronului patru fiinţe pline de ochi dinainte şi dinapoi.
"Marea de sticlă" asemenea cristalului îmi sugerează un ecran de monitor. Pe acest ecran, Ioan va vizualiza filmul atacului nuclear din spaţiu la care este supusă Terra, şi alte evenimente. Să vedem ce este cu cele patru fiinţe "pline de ochi dinainte şi dinapoi"; sunt oare computere?:

6. Şi fiinţa cea dintâi era asemenea leului, a doua fiinţă asemenea viţelului, a treia fiinţă ca de om, iar a patra fiinţă era asemenea vulturului care zboară.
Ne-am lămurit buştean! Sunt oare fiinţe ciudate, realizate prin inginerie genetică?

7. Şi cele patru fiinţe, având fiecare dintre ele câte şapte aripi, sunt pline de ochi de jur împrejur şi pe dinăuntru şi odihnă nu au, ziua şi noaptea zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Dumnezeul, Atotţiitorul, Cel ce era şi Cel ce este şi Cel ce vine.
Faptul că cele patru fiinţe au "ochi" peste tot şi mai ales pe dinăuntru, faptul că nu au odihnă, ne orientează. Fiinţele sunt computere. Este posibil ca aceste computere să fie realizate prin tehnici de inginerie genetică, din materiale biologice, adică să fie vii. Ar fi un fel de Data al lui Gene Roddenberry, însă cu adevărat viu şi realizat în forme ciudate. S.D. ne încarcă imaginaţia... Oricum ar fi, să continuăm:

9. Şi cele patru fiinţe dădeau slavă, cinste şi mulţumire Celui ce şade pe tron, Celui ce este viu în vecii vecilor.
10. Atunci, cei douăzeci şi patru de bătrâni, căzând înaintea Celui ce şade pe tron, se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor şi aruncau cununile lor înaintea tronului zicând:
11.Vrednic eşti, Doamne Dumnezeul nostru să primeşti slava şi puterea, căci Tu ai zidit toate lucrurile şi prin voinţa Ta ele erau şi s-au făcut.
Deci, Dumnezeu primeşte de undeva slava şi puterea (informaţia). Să vedem cine i le furnizează:

1. Am văzut apoi în mâna dreaptă a Celui ce şedea pe tron o carte deschisă înăuntru şi pe dos, pecetluită cu şapte peceţi. (Apocalipsa – 5)
Cartea deschisă, pecetluită şi cu şapte coduri ne avertizează asupra alcătuirii ei cu totul speciale.

2. Dar nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ (lumea intraterestră n.a.) *nu poate deschide cartea, nici să se uite în ea.*
Adică, nimeni nu avea posibilitatea să decodifice informaţia cărţii cu şapte coduri deoarece nu deţinea nici dispozitivul de decodat şi nici codul de acces la informaţie. Din acest moment privesc această carte specială ca pe o dischetă de computer cu totul specială (are imprimate filme) sau dacă vă este mai simplu, ca pe o videocasetă.

3. Şi unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plânge. Iată, (Mielul) a biruit Leul din seminţia lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea şi cele şapte peceţi ale ei.
Aparent un verset fără valoare, conţine multă informaţie. Mielul – căci, veţi vedea, despre el este vorba, are o anumită acţiune cronologică, exact ca să deschidă cartea cu cele şapte peceţi care, de fapt, conţine imagini ale momentului apocaliptic filmate de pe orbita Terrei. Cronologia este: seminţia lui Iuda, creată în urma programului de ingineria genetică, constituie rădăcina lui David – cel care apare mai târziu pe axa timpului. Această seminţie e biruită (ucisă) în timpul momentului apocaliptic în scopul recoltării C.S., dar cu această ocazie sunt surprinse şi imaginile din spaţiu şi acum cartea poate fi decodată (filmul poate fi văzut). Cu alte cuvinte, toată cronologia descrisă se desfăşoară pentru ca Mielul să deschidă cartea cu cele şapte peceţi.

5. Şi am văzut la mijloc, între tron şi cele patru fiinţe şi în mijlocul bătrânilor, stând un Miel înjunghiat care avea şapte coarne şi şapte ochi care sunt şi cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.
Deci, şapte ochi – şapte coarne – şapte duhuri. Deşi nu se poate pune un semn al egalităţii, înţelegem că Mielul şi Dumnezeu au elemente comune. Relaţia de fiziologie a Mielului cu Dumnezeu este complexă, intimă şi decurge dintr-o morfologie unitară.

6. Şi a venit (Mielul n.a.) *şi a luat cartea din dreapta celui ce şedea pe tron.*
7. Şi când a luat cartea, cele patru fiinţe şi cei douăzeci şi patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului având fiecare alăută şi cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinţilor.
Asta este de-a dreptul uimitor! Observăm că Mielul primeşte din partea asistenţei aceleaşi onoruri ca şi Dumnezeu, deci e la fel de important!

8. Şi cântau o cântare nouă zicând: Vrednic eşti să iei cartea şi să deschizi peceţile ei, fiindcă ai fost înjunghiat şi ai răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele tău, oameni din toată seminţia şi limba şi poporul şi neamul.
E logic! Mielul e vrednic să decodifice informaţia "cărţii" (filmul atacului nuclear) pentru că, deşi rănit în războiul cu pământenii şi Lumea Intraterestră - L.I. (S.D. va avea pierderi serioase!), a ieşit victorios şi a recoltat pentru Dumnezeu Corp Spiritual - C.S. din toată seminţia (adică din cele 12 seminţii ale lui Israel).

10. Şi i-a făcut Dumnezeului nostru împărăţie şi preoţi şi vor împărăţi pe pământ (Noul Pământ)
Este scris negru pe alb: nu Dumnezeu îşi face împărăţia, el doar ordonă acest lucru, ci Mielul este cel ce traduce ordinele şi îndeplineşte nevoile, programele lui Dumnezeu.

11. Şi am văzut şi am auzit glas de îngeri mulţi de jur împrejurul tronului şi al fiinţelor şi al bătrânilor şi era numărul lor zeci de mii de zeci de mii şi mii de mii.
12. Zicând cu glas mare: "Vrednic estee Mielul cel înjunghiat ca să ia puterea şi bogăţia şi înţelepciunea şi tăria şi cinstea şi slava şi binecuvântarea".
De unde? De la cine? Traducerea este: Vrednic este Mielul "rănit" în războiul apocaliptic să trieze informaţia corpurilor spirituale recoltate, s-o analizeze şi s-o ofere (adauge) fiinţei spirituale Dumnezeu.

13. Şi toată făptura care este în cer şi pe pământ şi sub pământ şi în şi în mare şi toate câte sunt le-am auzi zicând: Celui ce şade pe tron şi Mielului să fie binecuvântarea şi cinstea şi puterea în vecii vecilor.
Observăm cu stupoare că Mielul, cel ce execută, îi înfăptuieşte împărăţia lui Dumnezeu conform versetului 10, este ridicat la acelaşi rang cu Dumnezeu. De ce? Pentru că, conform versetului 13 subliniat e vorba de o unitate, un complex Dumnezeu – Miel, care stă la baza întregului program, un complex care deţine "binecuvântarea, cinstea, slava şi puterea" adică informaţia, aceeaşi informaţie care este recoltată şi triată de Miel, iar apoi oferită de către Miel fiinţei spirituale Dumnezeu. În continuare, Mielul decodifică cartea cu cele 7 peceţi şi Ioan poate vedea filmul momentului apocaliptic. Exemplu:

Şi am văzut când Mielul a deschis pe cea dintâi dintre cele 7 peceți şi am auzit pe una dintre cele patru ființe zicând cu glas de tunet:Vino şi vezi! (Apocalipsa 6-1)
Unde să vezi? Pe marea de sticlă din fața tronului. Urmarea decodării este filmul distrugerii civilizației noastre. Mielul era singurul în stare să "citească cartea cu şapte peceți", pentru că, asemenea unui computer care citeşte discheta, Mielul este într-un fel un supercomputer. Cele patru ființe "pline de ochi pe dinăuntru şi pe dinafară" sunt şi ele computere cuplate la Miel, adevărate traductoare ale programelor S.D., dotate inclusiv cu sintetizator de voce, idee deductibilă din versetul de mai sus. Astfel, unitatea vie Dumnezeu este cuplată la o unitate tehnică ce deține cel puțin la nivelul Mielului elemente biologice, respectiv structurile standard A.D.N.M.N. ce compun superființa.

Conform acestor prime date, cred că acest complex Dumnezeu – Miel este indivizibil, fiecare element îl recreează pe celălalt odată cu acumularea din diverse programe. Dumnezeu este ființa vie, sofisticată, îmbogățită, alcătuită din şapte duhuri, şapte C.S. ce cuprind întreaga informație deținută de Miel, dar care evaluează pasul următor şi ordonă Mielului acțiunile următoare. Mielul este probabil cel mai grozav computer, deoarece poate lucra în M.N., fiind un analizor şi un transformator de game de frecvență, traducătorul dorințelor lui Dumnezeu, cel ce-i îndeplineşte programele, nevoile materiale. E posibil ca Mielul să fie realizat prin tehnici de inginerie genetică, să fie asemenea celor patru ființe, un supercomputer biologic. Mielul reprezintă pentru Dumnezeu ceea ce creierul reprezintă pentru ființa spirituală om; este cel ce îl integrează pe Dumnezeu în mediul înconjurător, liantul ce-l conectează pe Dumnezeu la lumea materială. De aceea C.D.M. are un loc foarte bine stabilit, în deplină siguranță şi, vom vedea, în condiții optime de funcționare, de fiziologie.

Aceasta este modalitatea în care se pot produce oricâți dumnezei. Acum înțelegeți mult mai bine versetele începutului de capitol, în care S.S. este comparată cu o mireasă, iar Mielul cu mirele: "...Vino să-ți arăt pe mireasa, femeia Mielului... Şi m-a dus pe mine în duh, într-un munte mare şi înalt, şi mi-a arătat cetatea cea sfântă" (9;10) În concluzie, mireasa este S.S., iar mirele este Mielul. Prin aceasta este subliniat din nou rolul major al Mielului de executor al programelor materiale. Aşa cum din Adam (mire) s-a luat o coastă (A.D.N.) şi cu ştiință a fost realizată Eva (mireasa), tot aşa, cu ştiința extrasă din Miel a fost realizată tehnic S.S. Nu ştiu dacă această comparație e una fericită. Acum înțelegeți mai bine de ce această cetate, care n-are nevoie de soare ca s-o lumineze, are drept "făclie" Mielul. Înțelegeți de asemenea valoarea versetului: ...templu n-am văzut în ea, pentru că Domnul Dumnezeu Atotțiitorul şi Mielul este templul ei".

Deci Complexul Dumnezeu – Miel este invizibil! Dar unde este situat C.D.M.? Într-un loc sigur! În centrul stației, nu pot preciza pe ce nivel: 6?, 7? Oricum, se află în centru, într-un complex ce cuprinde templul, râul vieții (R.V.) În Apocalipsa capitolul 22 aflăm scurt, dar foarte cuprinzător, în două versete, toată această localizare şi înlănțuire.
1. Şi mi-a arătat apoi râul şi apa vieții limpede cum e cristalul, şi care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului (complex indivizibil - n.a.)
2. Şi în mijlocul pieței din cetate, de o parte şi de alta a râului creşte pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de rod pe an, în fiecare lună dându-şi rodul; şi frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor.
Avertizez că în unele Biblii apare formularea "făcând rod de douăsprezece ori pe an, în fiecare lună dându-şi rodul". Această formulare/traducere, după părerea mea nu e corectă şi pe parcursul lucrării vă veți convinge de ce susțin asta. Corectă e varianta prezentată inițial, care de altfel apare în majoritatea bibliilor. Rețineți aceste două versete pentru a le întregi mai târziu imaginea!

Biblia ar fi suferit mult, înțelegerea ce ne este permisă ar fi fost ştirbită dacă din carte s-ar fi scos capitolul Iezechiel! Acest personaj care a trăit la sfârşitul secolului VI şi începutul secolului V î.e.n. este contactat de înger în modul descris deja anterior, în scopul implantării şi scrierii apoi a datelor oferite de S.D. Îngerul îi va spune: "Iar tu, fiul omului, descrie casei lui Israel acest templu.

Şi să le arăți chipul templului, planul, forma lui şi toate întocmirile şi legile lui; pune toate acestea în scris înaintea ochilor lor, ca ei să-i vadă forma şi întocmirile lui să le urmeze întocmai". (*Iezechiel 43-10;11*)
Iată acum povestea lui Iezechiel, cel ce ne oferă datele templului începând cu capitolul 40:
1...a fost mâna Domnului peste mine şi m-a dus în țara lui Israel. Dar am fost dus acolo prin vedenii dumnezeieşti şi am fost aşezat pe un munte foarte înalt. Pe acest munte, pe partea lui de miazăzi era un fel de ziduri de cetate.

Observații:

1. Deja, formularea "a fost mâna Domnului peste mine şi am fost dus prin vedenii dumnezeieşti" ne avertizează că Iezechiel se află în somn hipnotic şi are loc implantul de informație.

2. Iezechiel este dus în țara lui Israel. Care țară? Statul Israel nu exista, iar statul poporului evreu se numea Palestina. Este adevărat că poporul evreu este poporul lui Israel, că arborele genealogic al lui Iacov, cel care mai târziu se va numi Israel, generează poporul evreu. Dar schimbarea numelui lui Iacov nu este întâmplătoare. Poporul ce se va naşte din el va fi al lui Israel, dar al celui ceresc! Denumirile geografice din spațiul evreu sunt împrumutate din S.S. Poporul îngerilor este poporul lui Israel. Capitala S.S. e Ierusalim şi vom vedea multe alte copii de denumiri geografice.

3. Muntele cel foarte înalt pe care este situat templul lui Dumnezeu, ne dovedeşte că afirmațiile de mai sus sunt corecte. Întotdeauna când veți fi avertizat(ă) că acțiunea se desfăşoară într-un decor cu un munte foarte înalt, veți şti că este vorba de S.S. De fapt, spațiul evreu nici nu deține un munte înalt; cele mai mari înălțimi abia depăşesc 1.000 de metri. Un alt indiciu că imaginea nu este de pe Terra sunt acele ziduri, mai exact, "un fel de ziduri de cetate". Iezechiel descrie foarte sugestiv neavând nici un termen de comparație pentru ceea ce "vede". Îngerul "a cărui înfățişare era ca înfățişarea aramei strălucitoare"(3), a venit cu instrumentele de măsură pentru că are de comunicat alte date cifrice importante; "el avea în mână o sfoară de in şi o prăjină de măsurat şi stătea la poartă". Toată imaginea are loc în somn hipnotic.

4. Omul acela mi-a zis: "Fiul omului, priveşte cu ochii tăi, ascultă cu urechile tale şi ia aminte la toate câte am să-ți arăt, căci de aceea ai fost adus aici, ca să-ți arăt acestea. Să vesteşti casei lui Israel tot ce vei vedea. Apoi, este indicată unitatea de măsură:
5... un zid înconjura templul pe dinafară şi în urma omului aceluia era o prăjină de măsurat, lungă de şase coți, socotind cotul cât lungimea mâinii de la cot în jos, cu palmă cu tot. Omul acela a măsurat zidul şi era gros de o prăjină şi înalt tot de o prăjină. (Iezechiel-40)
1 cot = 0,48 m; 1 prăjină = 0,48 m x 6 = 2,88 m

În cele ce urmează, beneficiem de o descriere extrem de amănunțită a templului, de la zidurile exterioare tapetate cu camere de pază sau alte utilități, fiecare cu dimensiunile ei, până la detaliile curților interioare şi, în final, ale templului. Această descriere se pretează a fi introdusă într-un program de arhitectură asistat de computer. Cine are răbdarea, timpul şi priceperea necesară poate să încerce. Inginerul contactat de mine în acest scop m-a privit cu neîncredere, a motivat că este credincios şi prea şocat de informație şi... şocat a rămas. Nu este prea greu. Încercați, aveți toate datele la dispoziție. De exemplu: Iezechiel, cap.41 – Rânduiala templului:

1. După aceea m-a dus în templu, a măsurat stâlpii şi a găsit şase coți în lățime de o parte şi şase coți de cealaltă parte; aceasta era lărgimea cortului adunării.
2. Lărgimea uşii era de zece coți şi de amândouă părțile uşii câte cinci coți. A măsurat apoi lungimea templului şi a găsit-o de patruzeci de coți şi lățimea de douăzeci de coți.
5. Apoi a măsurat peretele templului şi l-a găsit gros de şase coți; lățimea camerelor de pe laturile templului de jur împrejur a găsit-o de patru coți. În jurul templului sunt trei rânduri de câte treizeci de camere. Cameră lângă cameră. Ele intră într-un zid care este făcut împrejurul templului anume pentru aceste camere ca ele să fie întărite dar de peretele templului nu se ating.

6. Camerele cu cât sunt mai sus, cu atât sunt mai încăpătoare, subţiindu-se peretele. Din camerele de jos, te urci la cele din mijloc şi de la cele din mijloc la cele de sus; suişul este învârtit, căci te sui ca pe o scară în chipul melcului.
Ideea e că templul lui Dumnezeu are un tip particular de izolație. De ce? Cu ce? Nu știu. Oricum, e interesant, nu? Acesta este modul de a descrie templul: cifre, multe cifre și detalii, desfășurate pe câteva pagini! Este într-adevăr un exercițiu de perspicacitate să aşezi toate datele la locul lor și să desenezi templul. Încercați!

Apoi, Iezechiel vede slava lui Dumnezeu (în somn hipnotic):
5. Şi m-a ridicat Duhul şi m-a dus în curtea cea dinăuntru şi iată slava Domnului umplea tot templul. Şi mi-a zis glasul: "Fiul omului, acesta este locul tronului Meu şi locul pe care-Mi pun tălpile picioarelor, unde voi locui veşnic în mijlocul fiilor lui Israel; (Iezechiel – 43)
Sper că vă este clar că imaginea descinde din stație, acolo unde se află Dumnezeu în templul său, acolo unde este poporul lui Israel cel ceresc, acolo unde populația îngerilor nu întâlneşte nicio altă populație cu care ar putea schimba caractere genetice. Tronul lui Dumnezeu se află în templu, templul de pe muntele cel înalt, iar acesta din urmă pe unul din nivelele S.S.

Din descrierea făcută până la acest punct a datelor furnizate de Iezechiel e de reținut dimensiunea templului: "A măsurat în cele patru laturi... Lungimea era de cinci sute de coți și lățimea de cinci sute de coți...." (Iezechiel 42 – 20). Aria templului este de 500 coți x 500 coți = 240m x 240m = 57.600 m = 0,0576 km. În cadrul arealului sfânt, templul propriu-zis ocupă un pătrat cu latura de 100 coți = 48m (S = 2304 m) Acest areal mai conține în dreptul celor patru porți dispuse central clădiri legate de zidul înconjurător, cu rol de pază a complexului. Templul are o poziție centrală.

Să continuăm explorarea zonei: cap. 47 – Poziția templului şi împrejurimile:
1. Apoi m-a dus înapoi la uşa templului şi iată, de sub prag curgea o apă spre răsărit. Şi apa curgea pe sub partea dreaptă a templului, pe partea de miazăzi a jertfelnicului.
2. Când bărbatul acela mergea spre răsărit, ţinea în mână sfoara şi a măsurat o mie de coți (480 metri - n.a.) *şi m-a dus prin apă şi apa era până la glezne.*
3. A mai măsurat apoi o mie de coți şi m-a dus prin apă şi apa era până la genunchi. Şi a mai măsurat încă o mie de coți şi apa era până la brâu.
4. Şi a mai măsurat încă o mie de coți şi era un râu pe care nu-l puteam trece, căci apele crescuseră; erau ape de trecut înotând, un fluviu care nu se poate trece.

Datele prezentate cu privire la acest râu ce curge din templul lui Dumnezeu, de sub tronul C.D.M., îmi sugerează că este un râu artificial, care în aproximativ doi kilometri de la izvor (4 x 1000 coți) se transformă într-un fluviu, despre care aflăm că se varsă imediat într-o mare. Să vedem ce proprietate nemaipomenită are apa!
5. Şi când am venit înapoi, iată, pe malurile râului erau mulți arbori pe o parte şi pe alta.
8. Şi mi-a zis acela: Această apă curge în partea de răsărit a țării, se va coborî la şes şi va intra în mare şi apele ei se vor face sănătoase.
9. Toată vietatea care mişună pe unde va trece râul va trăi. Peştele va fi foarte mult, pentru că va intra acolo apa aceasta şi apele din mare se vor face sănătoase. Unde va intra râul acesta, toate vor trăi acolo.
10. Lângă el vor sta pescarii de la En-Gaddi până la En-Eglaim şi vor arunca mrejele. Vor fi peşti de tot soiul, ca cei din Marea cea Mare (Mediterana) *şi foarte numeroşi.*
Este prima comparație cu spațiul geografic evreu – fapt ce avertizează că topografia este alta decât cea a Israelului pământesc.

Şi acum, ESENȚA:
11. La râu, pe amândouă laturile vor creşte tot felul de arbori ce dau hrană (cui? n.a.). *Frunzele lor nu se vor veşteji şi fructele din ei nu se vor mai isprăvi. În fiecare lună se vor coace fructe noi, pentru că apa pentru ele vine din locul cel sfânt; fructele se vor întrebuința ca hrană, iar frunzele ca leacuri.*

V-ați dat seama, sper, că e vorba despre P.V. - Pomul Vieții, iar râul presupus artificial ce-şi are izvorul în templul lui Dumnezeu e apa vieții "limpede cum e cristalul". Datele trebuie corelate cu cele din Apocalipsa şi reiau versetul privind P.V. pentru a fi aproape de ochii noştri:
Şi în mijlocul pieței din cetate, de o parte şi de alta a râului, creşte pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de rod pe an, în fiecare lună dându-şi rodul şi frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor. (Apocalipsa 22 – 2)
Mai aflăm: *Iar de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei prorociri, Dumnezeu va scoate partea lui* (corpul lui spiritual - n.a.) *din pomul vieții şi din cetatea sfântă şi de la cele scrise în cartea aceasta.* (Apocalipsa 22 – 19). Cu alte cuvinte, cei recoltați, corpurile spirituale A.D.N.M.N. compatibile cu îngerii S.D., vor intra în P.V.

Enoh încearcă şi el să întregească informația privitoare la P.V.:
...fiecare copac îşi alcătuieşte coroana de frunze, apoi o pierde, cu excepția a paisprezece copaci privilegiați, care rămân întotdeauna verzi şi care în timpul multor ierni creează impresia de primăvară. (Cartea lui Enoh – cap. IV*). Printre aceşti arbori, există unul cu miros împrospătat fără încetare şi atât de suav, încât nu mai există altul în grădina Edenului care să răspândească un miros atât de încântător. Frunzele sale, florile sale, lemnul său nu se veştejeau niciodată şi fructele sale erau frumoase.* (cap. XXIV – 3). *(P.V.) era asemănător cu un tamarin şi fructele sale de o frumusețe remarcabilă semănau cu ciorchinii de strugure: parfumul lor înmiresma locul de jur-împrejur. Am strigat: Ce arbore frumos! Ce spectacol minunat!* (cap. XXXI – 4). *Cât despre acest arbore cu mirosul său suav, al cărui parfum nu are nimic senzual,* ***nimeni nu va putea pune mâna pe el până în ziua judecății.*** *Atunci când cei răi vor fi abandonați chinurilor veşnice, acest arbore va fi dat celor drepți şi umili.* ***Fructele sale vor fi păstrate pentru cei aleşi.*** *Aici viața va fi resădită într-un loc sfânt către miazănoapte, către locuința Regelui veşnic.* (cap. XXIV-9)

Dar ce este pomul vieții? Cred că deja bănuiți! De-a lungul secolelor mulți cercetători ai Bibliei au încercat să-şi explice imaginea P.V. Poate că cel mai aproape de adevăr a fost Athanasius Kirscher, care în anul 1569 reconstituie cea mai tehnică imagine a P.V. în lucrarea „Ars Magna Sciendi". Desenul ține cont de toate datele oferite de Biblie, asta demonstrând încă odată că pentru decodarea Cărții Cărților este nevoie în primul rând de o logică elementară îmbinată cu răbdare şi pasiune. Lucrarea se găseşte la biblioteca Teleki-Bolyai din Târgu Mureş (România).

Pomul vieții are o dublă semnificație. În toată Biblia suntem confruntați cu două tipuri de noțiuni: unele ce aparțin lumii materiale M.P. şi altele lumii imateriale, spirituale M.N. P.V. este şi o noțiune duală extrem de plastică. În M.P., P.V. reprezintă imaginea A.D.N. cu ax dublu helicoidal antiparalel, constituit din două lanțuri de polinucleotide răsucite în jurul unui ax central. Seamănă cu un pom? Eu zic că da! Verificarea constă în afirmația că frunzele pomului (genele) folosesc la tămăduirea neamurilor sau în cealaltă formulare, ca leacuri, adică folosesc terapiei genetice.

În M.N., P.V. constituie locul unde sunt depozitate C.S. recoltate, compatibile cu îngerii S.D. din punct de vedere A.D.N.M.N. Cum Israel are 12 seminții, vor fi 12 feluri de C.S., A.D.N.M.N. compatibile cu îngerii S.D., deci vor fi de fapt 12 pomi ai vieții, situați, aşa cum ne spune Iezechiel, de o parte şi de alta a râului. Ei vor rodi în fiecare lună petrecută în stație, adică la 30 de zile. Aici trebuie să facem corelări cu alte versete: *El Dumnezeu) ne-a mântuit... prin baia naşterii celei de-a doua şi prin înoirea Duhului Sfânt.* (Tit 3 –5). Unul dintre obiectivele programului este regenerarea, înoirea lui Dumnezeu. Chiar unul dintre dezideratele creştinilor este acela de a se contopi cu Dumnezeu. Acest lucru e posibil şi vom vedea în ce mod.

O altă informație ne arată că triajul final, calitativ al C.S. recoltate, adică triajul A.D.N.M.N. este făcut înainte de accesul în cetate, dar conform imaginii (structurii) A.D.N.M.N. deținută de Miel, cel ce păstrează în "cartea" sa - "cartea vieții" cele 12 structuri A.D.N.M.N. compatibile cu îngerii S.D: "În cetate nu va intra nimic pângărit ci numai cei scrişi în Cartea vieții Mielului" (Apocalipsa 21-27) Acesta este motivul pentru care cartea Mielului se numeşte Cartea Vieții Mielului.

Reamintesc că recolta – Corpurile Spirituale (C.S.) recoltate – foloseşte "construirii de îngeri ai Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.). Şi un ultim verset ajutător: "...rodul lor (al hibrizilor A.D.N.M.N. incompatibili cu S.D. (din context) **este crud la mâncare şi de nimic bun**... Fiindcă pruncii născuți din somnul necurat (hibrizii) sunt martori ai nelegiuirii părinților când stai să-i cercetezi" (din punct de vedere A.D.N.M.N.) În acest sistem energetic sunt introduse numai C.S. cu structuri standard A.D.N.M.N., controlate riguros, compatibile genetic cu îngerii. Pentru cine este rodul crud la mâncare şi de nimic bun? Sau cui folosesc fructele pomilor vieții ca hrană (în versetul lui Iezechiel 477-11)? Singura ființă care are nevoie de regenerare, de înnoire, conform versetului Tit 3-5 prin "baia naşterii celei de-a doua" este Dumnezeu, conform aceluiaşi verset.
22. Unele fețe în ziua aceea vor luci
23. Privind la Domnul lor
30. Spre Domnul tău va fi mâncarea în ziua aceea (LXXV Sura învierii)

Reamintesc concepția biblică: moartea cea dintâi (somatică) îți deschide poarta spre naşterea cea de-a doua – eliberarea C.S. În aceste C.S. "va face baie" Dumnezeu. Aşa cum corpul somatic deține în fiecare unitate de structură A.D.N.M.P. (informația de structură şi fiziologie a corpului somatic) tot aşa, cred eu, C.S. deține informație A.D.N.M.N. în fiecare unitate de structură. În acest caz, afirmația lui Dumnezeu cu privire la "rodul" (C.S.) celor netrebnici (al hibrizilor, A.D.N.M.N. incompatibili) cum ar fi "crud la gust şi nimic bun", e perfect justificată. Dumnezeu nu se poate "înnoi", regenera cu corpuri spirituale incompatibile cu el, din cauza rejectului genetic în materie negativă! Tocmai de aceea Enoh punctează precis triajul genetic executat conform criteriilor de compatibilitate înscrise în Cartea Vieții Mielului, triaj ce permite strict "celor drepți" accesul în P.V. Obținerea "fructelor bune la gust", a "celor drepți", justifică rigurozitatea programelor de inginerie genetică, după cum vom vedea.

Revenind la arhitectura C.D.M. – R.V. – P.V. nu pot să nu mă abțin de la o speculație. Ştim că ființele vii degajă un flux energetic vindecător, pe care noi azi îl numim destul de rău bioenergie. Anticii chinezi îl denumeau Qi. Îi voi spune şi eu la fel. Cred că arhitectura unui pom al vieții trebuie să fie extrem de bine gândită. "Fructele" – C.S. cu aspect de strugure direcționează Qi spre o anumită țintă. În acest fel, fructele (C.S.) împreună cu rețeaua directoare de Qi dau aspectul general de pom. Astfel, comparația ar fi de pildă cu un coş de fructe. Qi rezultat dintr-un arbore este direcționat spre Dumnezeu via Miel, unde suferă o amplificare a semnalului energetic şi unde are loc un ultim control al structurii A.D.N.M.N., conform informației standard deținute de Miel. Qi amplificat "spală", regenerează superființa spirituală, care va emite la rândul ei un Qi puternic spre Miel. Aici, semnalul energetic este amplificat a doua oară şi se va îndrepta către C.S. din pomii vieții, conform versetului "căci apa pentru ele (fructe C.S. – n.a.) vine de la locul cel sfânt". Astfel, toate aceste ființe spirituale se regenerează unele pe altele într-un flux energetic continuu, ce are loc în dublu sens, menținând fiziologia C.S. şi a lui Dumnezeu în maximă homeostazie. "Apa vieții limpede ca cristalul" e de fapt un râu energetic. Dacă el conține şi apă (ceea ce eu nu cred) fluxul energetic va genera şi forța vindecătoare a apei vii. Mai simplu, mai logic exprimat, cre eu, corpul spiritual (C.S.) fiind materie negativă (M.N.) extrem de maleabilă, de fluidă, aceste C.S. – fructele – migrează în sistemul canalicular descris, spălând permanent ființa Dumnezeu şi generând fluxul energetic amintit.

Iată cum reflectă Coranul funcționalitatea Complexul Dumnezeu-Miel – Râul Vieții – Pomul vieții (C.D.M. – R.V. – P.V.) Dacă Dumnezeu are multe denumiri biblice, ca şi coranice, atunci şi R.V. are mai multe denumiri, ca de exemplu: Kafur, Salsabâl.
5. Cei drepți (A.D.N.M.N. compatibili n.a.) *vor bea dintr-un pahar cu Kafur. Un izvor din care vor bea servii lui Dumnezeu, lăsându-l să curgă;*
9. "Noi vă hrănim de dragul lui Dumnezeu,...
10. Noi ne temem de o zi posomorâtă şi nenorocită de la Domul nostru" (atacul nuclear în momentul apocaliptic n.a.)
11. Deci îi păzeşte Dumnezeu de răul acelei zile (îi pre-triază şi-i captează preferențial) *şi pune asupra lor strălucire şi bucurie* (marker)

12. Şi-i răsplăteşte, pentru că au fost statornici (nu au caractere hibride n.a.), *cu o grădină şi cu mătase* (grădina raiului n.a.).
13. Ei sunt întinşi acolo pe tronuri de nuntă; nu văd acolo nici soare, nici ger. C.S. se află într-un sistem închis, în interiorul S.S., în grădina raiului.
14. Şi aproape asupra lor sunt umbrele ei (ale grădinii, deci ei (C.S.) vor fi acolo îmbrăcate în strălucire n.a.) *iar strugurele ei atârnă* (P.V.)
15.Şi vor umbla pe la ei cu pahare de argint şi cu ulcioare ca şipurile,
16. Şipuri de argint cu măsura măsurată (C.S. vor fi "hrănite" din râul energetic după o tehnologie precisă, "apa pentru ele vine de la locul cel sfânt")
17. Şi să fie adăpați acolo cu un pahar amestecat cu Ghimber (C.S. vor primi hrana energetică)
18. Acolo este un izvor numit Salsabâl (R.V.)
19. Şi umblă pe la el băieți nemuritori, când îi vezi, crezi că sunt mărgăritare împrăştiate (C.S.)
21. Asupra lor sunt haine de mătase verde şi brocart şi sunt împodobiți cu brățare de argint şi-i adapă Domnul cu băutură curată (hrană energetică din R.V. pornit din C.D.M. va "adăpa" C.S. din P.V.)
22. Aceasta este răsplata voastră şi râvna voastră a primit mulțămită (cam asta li se întâmplă celor A.D.N.M.N. compatibili cu îngerii S.D.) (Lxxvi Szraomului)

Deşi Coranul mai are descrieri de acest fel, cred că am ales-o pe cea mai completă şi sugestivă dintre ele. Insist asupra opiniei mele că R.V. nu conține apă, ci este un flux energetic în care C.S. plutesc, circulă într-un circuit continuu. Acestea sunt comparate cu peştii din Marea cea Mare, precum şi cu mărgăritarele sau strugurii, deoarece în M.N. nucleul lor este perceput ca luminos. Comparația cu peştii va fi repetată în Biblie în pildele lui Iisus, cu ocazia hrănirii celor 40.000. Vom vedea mai târziu, că **Dumnezeu conține de fapt structuri A.D.N.M.N. ale tuturor C.S. existente în P.V. şi R.V. Toată structura energetică C.D.M. – R.V. – P.V. conține aceleaşi informații A.D.N. pure!** Recircularea lor are rol de **control şi corecție** a structurilor A.D.N.M.N. existente în circuit, care determină structura A.D.N.M.P. a îngerilor S.D. şi de regenerarea permanentă a superființei în M.N. denumită Dumnezeu! În capitolul "Perpetuarea speciei îngerilor" veți afla mai multe despre modul în care anumite structuri ale C.S. sunt îndepărtate şi înlocuite cu altele, corespunzătoare viitorului înger, produs în laborator. Până atunci, să-l ascultăm pe Enoh, care în câteva versete ne lămureşte asupra rolului R.V.:

1. Apoi ei m-au ridicat într-un loc unde exista un foc mistuitor, şi ***unde după bunul lor plac, ei luau înfățişarea unui om.***
"Focul mistuitor" are rolul de modelator al „înfățişării" – structurii „omului".
2. M-au condus pe un loc ridicat, pe un munte al cărui vârf se avânta către Ceruri.
3.Şi eu ***am văzut izvorul tunetelor şi fulgerelor la marginile acestui loc, în colțul său cel mai adânc. Era acolo un arc de foc şi săgeți într-o tobă şi sabie de foc şi toate felurile de fulgere.***
4. Apoi ei m-au dus în apropierea unei ***ape țâşnitoare şi tot mai mult către apus,*** *către focurile Soarelui ce apune. Am ajuns la marginea* ***unui râu de foc care curgea ca apa şi se vărsa în marea cea mare de la apus.***
5....în acest loc în care orice carne îl părăseşte... (XVII)
...am zărit izvorul dreptății, care nu seacă niciodată şi de unde se răspândesc o mulțime de râulețe, care sunt râulețele înțelepciunii. Acesta este locul în care veneau să bea toți cei însetați şi astfel se încărcau îndată de înțelepciune şi îşi făceau casa lor alături de cei drepți, cei aleşi şi cei sfinți. (XLVIII-1)
aceste ape dând viață spiritelor îngerilor, vor da moarte trupurilor lor (al oamenilor) (LXVI 15)

Observați unitatea de expresie între Iezechiel şi Enoh, neştirbită de miile de ani lineari ce-i despart. "Apa țâşnitoare" – "râul de foc" ce se varsă în marea cea mare de la apus, loc în care "orice carne îl părăseşte pe om", are rolul de a modifica structurile genetice ale C.S. Cei modificați A.D.N.M.N. conform unui standard precis, adică "încărcați cu înțelepciune", sunt apoi racordați la un corp fizic de înger – "îşi fac casa alături de cei drepți".

Unitatea de structură a superființei A.D.N.M.N. conține informația tuturor celor 12 serii A.D.N.M.P. – A.D.N.M.N. ale actualului program; de aceea, în mod sigur, structura lui Dumnezeu pentru programul în curs conține 12 C.S. Structura cu 7 C.S. aparține unui program mai vechi, desfăşurat în 7 serii genetice. Astfel, nu numai noi, ci şi Dumnezeu se conformează principiului hologramei conform căruia unitatea de structură reprezintă întregul – conține informația întregului – descrie întregul. Acest sistem viu este de fapt un artificiu tehnic menit să corecteze structura C.S. recoltate, necesare producerii de ființe extraterestre. Deşi mă voi referi pe larg, la momentul potrivit, la structura şi rolul ființelor în M.N. de tip "Dumnezeu", aş dori să vă fie clar încă de pe acum un aspect pe care cred că deja îl bănuiți: **Aceste ființe sunt fabricate de ființe extraterestre (îngeri) prin tehnici de inginerie genetică şi reprezintă standardul genetic al îngerilor unei supercivilizații, la un moment dat. Ele nu au putere de decizie în cadrul societății respective. Textele vechi atribuie dorințe sau acțiuni acestor ființe strict metaforic. Acest artificiu a ajutat civilizațiile extraterestre în supunerea voinței omului şi în simplificarea explicațiilor pe care ni le datorează.** Atât timp cât El apelează la acest artificiu, îl preiau şi eu, din când în când, pentru simplificarea exprimării.

Deocamdată mă opresc aici cu prezentarea complexului viu C.D.M. – R.V. – P.V.

Biblia conține un capitol întreg, mic ce-i drept, dedicat în întregime unei descrieri metaforice a Stației supercivilizației lui Dumnezeu (S.S). Capitolul se numeşte "Cântarea cântărilor" şi laudă frumusețea "mirelui" şi a "miresei". Un ochi avizat îşi dă seama imediat că singurii miri din această carte sunt mireasa S.S. şi mirele Mielul. Din păcate, descrierea nu este dintre cele mai grozave şi orientative din punct de vedere tehnic. Imaginile însă ne dau o idee asupra aspectului general al stației. Vă invit să citiți "Cântarea cântărilor" numai după ce parcurgeți toată cartea mea, deoarece conține câteva subtilități legate de programul general.

Mai întâi să urmărim descrierea unității vii Dumnezeu – Miel, cap.5, Frumusețea mirelui:
10. Iubitul meu e alb şi rumen şi între zeci de mii este întâiul.
11. Capul lui, aur curat; părul lui, păr ondulat, negru-închis, pană de corb.
12. Ochii lui sunt porumbei, ce în lapte-şi scaldă trupul, la izvor stând mulțumiți. (R.V. n.a.)
13. Trandafir mirositor sunt obrajii lui, strat de ierburi aromate. Iar buzele lui sunt un fel de crini roşii, în mir mirositor sunt scăldate.
14. Brațele-i sunt drugi de aur cu topaze împodobite; pieptul lui e scut de fildeş cu safire ferecat.
15. Stâlpi de marmură sunt picioarele lui, pe temei de aur aşezate (Tronul lui Dumnezeu n.a.). *Înfățişarea lui e ca Libanul şi măreț ca cedrul.*
16. Gura lui e negrăit de dulce şi totul este în el fermecător; iată cum este al meu iubit, fiice din Ierusalim, iată cum este al meu mire.

V-ați lămurit cum arată mirele? Cred că nu, dar versetele sugerează aceeaşi ființă luminoasă percepută în M.N. foarte probabil conform descrierii. Să privim acum "mireasa": cap. 4 Frumusețea miresei:
7. Cât eşti de frumoasă tu, draga mea şi fără nicio pată!
11.Ale tale buze miere izvorăsc iubito, miere curge, lapte curge de sub limba ta; mirosul îmbrăcămintei tale e mireazmă de Linan.
12. <u>Eşti grădină încuiată</u>, sora mea, mireasa mea, fântână acoperită şi <u>izvor pecetluit</u>.
15. În grădină-i o fântână un izvor cu apă vie (R.V. n.a.) *şi pâraie din Liban.*
16. Scoală vânt de miazănoapte, vino vânt de miazăzi, suflați prin grădina mea şi miresmele-i stârniți; iar iubitul meu (C.D.M. n.a.) *să vină în grădina sa şi din roadele ei scumpe* (C.S. n.a.) *să culeagă să mănânce* (fiziologia sistemului C.D.M. – R.V. – P.V. n.a.).

Cap.6 iarăşi laudă frumusețea miresei:
4. Frumoasă eşti, iubita mea, frumoasă eşti ca Tirța şi Ierusalimul dar ca oastea în război temută.
10. Cine-i aceasta, <u>care ca zarea străluceşte şi ca luna-i de frumoasă, ca soarele-i de luminoasă şi ca oastea de război temută?</u>

11. La grădina nucilor m-am dus să văd verdeaţa văii, dacă a dat viţa de vie şi merii au înflorit.
12. Şi nu ştiu cum s-a petrecut că a mea inimă m-a dus la oştirea de război a viteazului meu neam.

Aici "iubirea" faţă de C.S. A.D.N.M.N. compatibile cu îngerii S.D. determină uciderea purtătorilor lor, recoltarea şi punerea la loc de cinste, în P.V., în schimb "gelozia" faţă de C.S. hibride, A.D.M.N. incompatibile cu S.D., determină distrugerea lor în iezerul de foc (cu flacără).
10. Zid sunt eu acum (S.S. după recoltă n.a.) *şi sânii mei sunt turnuri.*

Grozavă mireasă! Mireasa mea a fost total diferită. Dac-aş fi vorbit despre ea, nicio inspiraţie nu m-ar fi condus la astfel de comparaţii! La rândul lor, imnurile vedice indiene şi tăbliţele de lut sumeriene conţin aceeaşi metaforizare a staţiei şi a Mielului, dând unitate de expresie scrierilor aşa-zise sacre. Asupra lor însă, nu mi se pare important să mai insist. Avem acum o imagine plastică asupra S.S., care, alături de cea tehnică, ne întregeşte viziunea generală asupra unei realizări într-adevăr de excepţie. Cam aceasta este în mare funcţionalitatea C.D.M. – R.V. – P.V. aşa cum o văd eu.

După prezentarea complexului de importanţă primară situat în mijlocul cetăţii, îngerul îl poartă pe Iezechiel mai departe prin S.S. Afirmam mai devreme că denumirile geografice din spaţiul evreu, chiar şi vecine acestuia, sunt denumiri de împrumut din S.S. Trebuie puţină abilitate în a discerne apartenenţa unei denumiri geografice, Una dintre cele mai interesante prezentări în acest sens are loc în capitolele 47 şi 48 ale lui Iezechiel. Îngerul precizează că hotarele pământului pe care-l va moşteni Israel pe Terra se împart în 12 zone, între cele 12 seminţii ale lui Israel, <u>prin tragere la sorţi.</u> Prin contrast, o parte a pământului sfânt din S.S. se va împărţi celor douăsprezece seminţii <u>după un plan foarte riguros,</u> bineînţeles după reconversia somatică a celor aleşi. Voi prezenta mai întâi versetele acestor capitole, apoi voi trage concluziile.

13. Aşa zice Domnul Dumnezeu: Iată hotarele pământului pe care îl veţi împărţi ca moştenire celor douăsprezece seminţii ale lui Israel: Iosif va avea două părţi.
15... Iată care sunt hotarele ţării acesteia: în partea de miază noapte de la Marea cea Mare, drumul Hetlanului până la intrarea Hamadului: Ţedad,
16. Berat, Sihraim care e între hotarul Damascului, având la miazănoapte ţinutul Hamat. Aceasta este latura de miazănoapte ş.a.m.d. (Iezechiel-47)

Deşi o bună parte dintre aceste denumiri geografice sunt de împrumut din Israelul ceresc, împărăţia prezentată mai sus este valabilă pentru poporul evreu pe Terra. Că este aşa, ne-o indică următoarele versete:
22. Şi <u>s-o moşteniţi la sorţi</u> ca moştenire a voastră şi a străinilor care vor trăi cu voi, care au născut copii între voi; şi el trebuie să se socotească între fiii lui Israel deopotrivă cu locuitorii băştinaşi. Cu voi să primească şi ei la sorţi moştenirea lor între seminţiile lui Israel.
23. "În care seminţie va trăi străinul, în aceea i se va da moştenire"! zice Domnul Dumnezeu.

Câtă mărinimie! Incredibil! La prima vedere, aceste versete nu pot fi adevărate. Veţi vedea în capitolele următoare programul de inginerie genetică ce conţine epurări inimaginabile pentru noi aszi, pe care l-au avut "popoarele străine" care au locuit cu evreii. Această afirmaţie contradictorie din versetele 22 şi 23 este prezentă pentru a sublinia contrastul cu următoarea împărţire, cea a teritoriului "sfânt". Ei bine, ştim că în acest teritoriu nu există "străini", fiind o singură populaţie, cea a îngerilor, ce-i drept, cu 12 seminţii. Acest teritoriu "sfânt" este distribuit celor 144.000 de recoltaţi şi reconvertiţi somatic după criterii exacte, conform cap. 48 Iezechiel, Împărţirea <u>pământului celui sfânt</u> la cele douăsprezece seminţii:

1. Iată numele seminţiilor: de la capul de miazănoapte al ţării, pe calea care duce la Hetlon, la Hamat, Haţar-Enon la hotarul Damascului, pe hotarul de miazănoapte, care este spre Hamat, pe toată întinderea aceasta de la răsărit până la mare este o singură parte.
2. Lângă hotarul lui Dan, de la hotarul de răsărit până la cel de apus, este partea lui Aşer.
3. Lângă hotarul lui Aşer, de la hotarul de răsărit până la cel de apus este partea lui Neftali.

8. Iar de la hotarul lui Iuda la hotarul de răsărit până la cel de apus este partea sfântă, în lățime de douăzeci şi cinci de mii de coți iar în lungime deopotrivă cu celelalte părți, de la marginea de răsărit a țării până la cea de apus. În mijlocul acestei părți va fi templul.
9. Partea pe care o veți osebi Domnului va fi lungă de douăzeci şi cinci de mii de coți, iar lățimea de zece mii de coți.
10. Şi această parte sfântă trebuie să fie a preoților; la miazănoapte douăzeci şi cinci de mii de coți, la apus în lățime de zece mii de coți, spre răsărit în lățime de zece mii de coți şi spre miazăzi în lungime de douăzeci şi cinci de mii de coți iar la mijloc va fi lăcaşul sfânt al Domnului.
12. Leviții vor primi lângă partea preoților o parte de douăzeci şi cinci de mii de coți în lungime şi zece mii de coți în lățime; toată partea douăzeci şi cinci de mii de coți în lungime şi zece mii de coți în lățime.
15. Iar următoarele cinci mii în lățime şi douăzeci şi cinci de mii în lungime se dau pentru cetate, pentru întrebuințarea obştească pentru locuințe şi piețe. Cetatea va fi în mijloc. Iată măsurile ei: latura de la miazănoapte patru mii cinci sute de coți, latura de miazăzi patru mii cinci sute de coți, latura de răsărit patru mii cinci sute de coți şi latura de apus patru mii cinci sute de coți.
15. Iar ce rămâne din lungime în linie cu porțiunea sfântă zece mii spre răsărit şi zece mii spre apus va forma un venit pentru hrana muncitorilor din cetate.
16. În cetate pot să lucreze lucrători din toate semințiile lui Israel.
17. Toată partea aceasta, un pătrat de douăzeci şi cinci de mii de coți în lungime şi douăzeci şi cinci de mii în lățime va fi partea sfântă şi va cuprinde pământul cetății.
23. Şi acum celelalte seminții; alături de partea leviților de la hotarul de răsărit al țării până la cel de apus, este partea lui Veniamin. ş.a.m.d.
25. Aceasta este țara pe care o veți împărți prin sorții semințiilor lui Israel (cea cu denumiri geografice ce aparțin Terrei din cap. 47 – n.a.) *şi acestea sunt părțile zice Domnul Dumnezeu* (cele repartizate exact în S.S., fără tragere la sorți n.a.). Acesta este versetul în care-ți dai seama că de fapt capitolele 47 şi 48 vorbesc de două repartiții de teritorii total diferite.

În continuare, aflăm că cetatea, de formă pătrată, are latura de 4.500 coți şi câte trei porți pe fiecare latură, câte una pentru fiecare seminție. Capitolul 48 se încheie cu o precizare scurtă care ne verifică raționamentul: "De jur împrejurul cetății sunt optsprezece mii de coți; iar din ziua aceea înainte numele cetății va fi: Domnul este acolo". Adică, cu siguranță despre S.S. este vorba; Ziua aceea este probabil ziua reconversiei somatice a celor culeşi.

Observații

1. Spre deosebire de modalitatea de tragere la sorți prin care sunt împroprietărite semințiile poporului evreu – adică "cum dă gena", poporul lui Dumnezeu (cele douăsprezece seminții) îşi primesc fiecare un teritoriu bine gândit, măsurat, repartizat.

2. Vom afla din capitolul Apocalipsa faptul că S.D. va păstra după ultimul triaj strict 144.000 de C.S., câte 12.000 de C.S. din fiecare seminție. La reconversia somatică, aceşti viitori îngeri vor primi "moştenire" un teritoriu cu mult mai mic față de actualul teritoriu al statului evreu, dar, vom vedea, suficient, adaptat numărului locuitorilor.

3. Deşi aparent acest teritoriu nu are măsurile prezentate, suprafața se poate calcula uşor. Aflăm că în cadrul părții sfinte ce are 25.000 x 25.000 de coți, partea leviților este de 10.000 x 25.000. Versetul 8 ne spune că lungimea părții sfinte este egală cu a celorlalte părți, adică 25.000 de coți. Dacă leviții au 10.000 x 25.000 de coți, atunci şi celelalte seminții, egale în număr de "oameni" vor avea tot atât. Deci teritoriul total al celor 144.000 este teritoriul părții sfinte 25.000 x 25.000 de coți la care se adaugă teritoriul celorlalte 11 seminții adică 11 x 10.000 x 25.000 de coți (1cot = 0,48 m). Acest teritoriu este un dreptunghi cu dimensiunile de 135.000 coți x 25.000 coți = 64,8 km = 12 km. Densitatea de populație în acest teritoriu este de 185 loc/km. Teritoriul, ca o insulă, ca o mică țară pe unul din nivelele S.S., deține un singur oraş, ce conține întreaga populație a

teritoriului – cetatea cu piațete, locuințe ş.a.m.d. Acest oraş are o suprafață de 25.000 coți x 5.000 coți = 12 km x 2,4 km = 28,8 km . Densitatea în acest oraş este de 5.000 de loc/km = 1 loc/ 200 m

4. De fapt capitolul 47 ne informează că o şarjă de rod, o recoltă, o serie de reconvertiți somatic de 144,000 de îngeri vor locui într-un oraş de 28,8 km având o densitate de 5.000 loc/km ceea ce este foarte modern şi pentru noi astăzi. Această "şarjă" va ocupa totodată un areal minuțios împărțit între cele 12 seminții, ceva mai larg 777,6 km . Toate aceste date mie mi se par foarte plauzibile. Logica lor mă face să cred că implantul lui Iezechiel a funcționat corect.

5. Spre deosebire de teritoriile geografice ale statului Israell pământean, marcate de munți, de deşert, de râuri de mare, de alte forme de relief, teritoriile distribuite în S.S. au formă standard, fiind adaptate nevoilor societății şi geografiei particulare a stației. Referitor la această geografie, eu cred că cele 12 nivele ale stației au o geografie standard. Odată găsită soluția ideală, aceasta este repetată. Regula se poate observa în multe dintre acțiunile S.D., de exemplu, ritmicitatea recoltelor ce îmbogățesc P.V., dezvoltarea aceloraşi forme de programe de inginerie genetică, simetria în organizarea generală a S.S. Teoretic, fiecare nivel are aceleaşi nevoi, pentru că necesită independență totală la nevoie, cred eu. Descrierile geografice sunt valabile pentru fiecare nivel în parte. În Facerea, cap.2 găsim o astfel de imagine:

8. Apoi Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, şi a pus acolo pe omul pe care-l zidise.
9. Şi a făcut Dumnezeu să răsară din pământ tot soiul de pomi, plăcuți la vedere şi cu roade bune de mâncat; iar în mijlocul raiului era pomul vieții şi pomul cunoştinței binelui şi răului.
10. Şi din Eden ieşea un râu care uda raiul, iar de acolo se împărțea în patru brațe.
11. Numele unuia era Fisan. Acesta înconjoară toată țara Havila în care se află aur.
12. Aurul din țara aceea este bun; tot acolo se găseşte bdeliu! şi piatra de onix.
13. Numele râului al doilea este Gihon. Acesta înconjoară toată țara Cuş.
14. Numele râului al treilea e Tigru. Acesta curge prin fața Asiriei. Iar al patrulea este Eufratul.

Observații

1. Râul Vieții, izvorât din Eden, din C.D.M., "creşte" spectaculos, după două mii de metri devine un adevărat fluviu şi aflăm că se divide în patru râuri, care probabil se scurg, conform indicațiilor lui Iezechiel, într-o mare. Ar fi foarte interesant să aflăm cum se face circuitul apei în stație:
- dacă are legătură între nivele (eu nu cred să aibă),
- dacă se face cu cheltuieli de energie şi în caz că da, cu ce tip de energie?

Formularea râul X care înconjoară toată țara Y denotă un circuit aproape complet al acestui râu, adică se întoarce de unde a plecat, iar pe de altă parte aflăm că se varsă în mare, iar apele mării se vor face sănătoase. Părerea mea este că aceste râuri care au legătură cu râul vieții într-un mod pe care nu-l pot preciza, "izvorăsc" din mare şi se întorc tot acolo. Circuitul apei este sugerat foarte plastic de Coran: „Pentru aceia sunt grădinile Edenului, pătrunse cu râuri pe dedesubt; vor străluci acolo cu brățări de aur" (XVIII Sura peşterii – 30) sau: "Răsplata lor la Domnul lor sunt grădinile Edenului, pătrunse de râuri pe dedesubt; acolo vor petrece în veci." (XCVIII Sura dovezii răzvedite – 7). Dintr-o mare pleacă râuri ce vor uda pe dedesubt grădina raiului, toată zona ce conține muntele înalt, templul C.D.M., râul vieții (care nu conține apă) şi pomul vieții. La aproximativ 2 km de templul C.D.M. râurile devin de suprafață şi descriu patru teritorii ce vor da un aspect asemănător unui trifoi cu patru foi, vărsându-se toate în mare de unde circuitul se reia. Bineînțeles este o ipoteză.

Cartea lui Enoh ne încurcă socotelile sau încearcă imaginația; Enoh descrie traseul a şapte fluvii:
5. Am văzut şapte fluvii pe pământ, mai mari decât toate celelalte fluvii; unul curge de la apus spre răsărit şi merge să se verse în Marea cea Mare.
7. Celelalte două curg din miazănoapte spre mare şi vin să se verse în Marea Eritreei, către răsărit. Cât le priveşte pe celelalte patru, două curg din nord către Marea Eritreei, ultimele două venind să se verse în Marea cea Mare, acolo unde se găseşte un pustiu foarte mare.

8. Am văzut ***şapte insule mari pe această mare,*** *două în apropierea ţărmului; cinci în Marea cea Mare*. (capitolul LXXVI)
Dacă râurile, insulele, ar fi în număr de şapte, logica lor ar consta în relaţionarea la cele şapte serii genetice ale fostului program. Teritoriile delimitate de cele patru (şapte?) râuri găzduiesc probabil domenii de activitate distincte, ce formează infrastructura economiei S.D. Este amintit depozitul de metale din ţara Havila, unde se găsesc aur curat, bdeliu!, piatra de onix şi altele.
Enoh descrie în cartea ce-i poartă numele, alte depozite de metale:
9. Acolo ard, noapte şi zi, şase munţi din pietre preţioase, trei în partea de la răsărit, trei în partea de la miazăzi.
10. Cei dinspre răsărit erau făcuţi din pietre de diverse culori; perle şi antimoniu; cei dinspre miazăzi erau din pietre roşii. (capitolul XVIII*)*

Flora şi fauna sunt bine reprezentate în S.S. Tehnicile de inginerie genetică au putut dezvolta forme şi frumuseţi de neînchipuit pentru noi. Imaginea prezentată de Isaie 35 este săracă şi cred nereprezentativă: "...Pământul cel fără apă se preface în bălţi (este vorba din context despre Terra după momentul apocaliptic) şi ţinutul cel însetat (S.S.) va fi izvor de apă. Acolo va fi <u>veselia păsărilor, iarbă, trestie şi bălţi.</u> Acolo nu va fi leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea şi nici nu se vor afla acolo." (7;9). Iezechiel 47 – 10 adaugă: ...vor fi peşti de tot soiul, ca cei din Marea cea Mare şi foarte numeroşi".

Cartea lui Enoh are darul de a ne da informaţii sumare despre fauna S.S. Condus de îngerul Uriel, Enoh relatează: "<u>acolo am văzut animale mari, cu înfăţişări diferite, păsări diferite ca formă şi înfăţişare şi având glasuri diferite</u>." (cap. XXXII –1) Alte aspecte ale staţiei sunt abordate pe larg de către Enoh, deoarece aproape întreaga viziune se referă la elementele de bază ale staţiei.
1... m-am îndreptat către părţile de răsărit, către un munte care se înalţă în mijlocul unui deşert...
2. El era acoperit de arbori ieşiţi din seminţele despre care s-a vorbit şi o apă cobora de pe el.
3. Din acest loc, căderea de apă, alcătuită din altele nenumărate, se desprindea către apus şi către răsărit. Pe o latură creşteau arborii, pe cealaltă se vedeau apă şi rouă. (cap. XXVII). Atunci am înaintat către o altă parte a deşertului, către răsăritul muntelui, de care m-am apropiat. Acolo am observat arbori de soi, mai ales din cei care se fac arome cu mirosuri suave, tămâia, smirna, toţi arborii deosebiţi unii de ceilalţi. Şi mai era în acest loc, dominând toţi aceşti arbori, o mulţime către răsărit care nu era departe. (cap. XXVIII)
1.Am mai văzut încă un loc, cu văi prin care se <u>rostogoleau ape care nu secau niciodată.</u>
2.Am văzut un arbore falnic care avea un parfum egalând pe cel al arborilor de mastic.
3. Şi pe laturile acestei văi am observat cinamonul, cu un parfum delicat. Am mers apoi către răsărit. (cap. XXIX)
1. Atunci am observat un alt munte, plin de arbori, de unde izvora o apă asemănătoare cu "neketra". Numele era Sarira şi Colbanen. Şi pe acest munte am văzut un altul pe care creşteau arbori de aloe. Aceşti arbori erau încărcaţi ca migdalii şi groşi, iar fructele pe care le făceau aveau un parfum care depăşea orice alt miros cunoscut. (cap.XXX*). După aceea, m-am întors la partea de miazănoapte şi <u>am văzut intrările pe sub munţi</u> şi am observat şapte munţi acoperiţi de lavandă fină, de arbori parfumaţi, de scorţişoară şi papirus.*
2. Apoi am lăsat în urma mea culmile acestor munţi şi am înaintat către răsărit, trecând de Marea Eritreei. Şi când am ajuns dincolo de ea, m-am îndreptat spre îngerul Zatael şi am ajuns în <u>grădina dreptăţii.</u> Acolo am văzut între altele mulţi arbori înalţi acoperiţi de flori.
3. Parfumul lor era minunat, formele lor erau deosebite şi gingaşe. Era de asemenea acolo <u>pomul înţelepciunii, fructele căruia deschideau mintea celui care se hrănea cu ele.</u> (cap. XXXI)

Prezenţa P.V. în descriere nu lasă îndoieli asupra perimetrului supus "viziunii" lui Enoh. "Intrările pe sub munţi" şi alte detalii tehnice mai greu de înţeles completează aspectul general al S.S. Nu pierd timpul să mă gândesc cum se realizează acolo lanţurile trofice, dar sunt sigur imaginea mult lăudată a S.S. este într-adevăr plăcută, verdeaţa fiind prezentă din plin, spaţii largi cu plante asigură o atmosferă oxigenată, sănătoasă, ecologică. Putem să ne închipuim orice, dar e bine ca un astfel de scenariu să aparţină biologilor integraţi în programele spaţiale.

În mare, acestea sunt informațiile pe care le avem despre S.S. ca descriere şi funcționalitate. Am inclus în această descriere sistemul viu C.D.M. – R.V. – P.V. deoarece el face parte din mijloacele fixe ale stației. Alte detalii vor fi tratate în continuare la capitolul Tehnică. După cum vedeți, descrierile tehnice din Biblie şi Coran te orientează destul de bine asupra obiectului descris. Imaginația noastră, chiar dacă e mai bogată, nu face decât să găsească soluția care se potriveşte cel mai bine descrierii tehnice acoperite de metafore. Încercați şi judecați, imaginați-vă aceste lucruri cât mai funcțional posibil şi completați golurile jocului de puzzle. Cu siguranță veți reuşi.

Îngerii

Dacă am întreba un credincios oarecare cum arată un înger dilema ar fi destul de mare. Majoritatea semenilor noştri cred că noțiunea de înger defineşte un spirit bun, care stă în preajma fiecăruia şi-l fereşte de necazuri. Ar fi minunat să fie aşa, deoarece şi necazurile noastre ar fi mai puține dacă ar fi preluate, măcar din când în când, de câte un înger. Contactul cu Biblia te face să observi că şi ceea ce ai crezut în această privință este eronat. Încă din primul capitol al Bibliei avem de-a face cu îngeri somatici, foarte bine definiți, care fac parte dintr-o populație de asemenea bine definită – poporul lui Dumnezeu sau cum spun eu, poporul S.D. Beneficiem de o descriere generală a acestui popor (fără a fi singura de acest gen) în Isaia cap. 18, "Pustiirea pământului".
7. În vremea aceea (momentul apocaliptic din context n.a.) *se vor aduce daruri* (rachete nucleare n.a.) ***de la neamul de statură înaltă, cu pilea lucie, de la poporul de temut, cel de departe, de la poporul cel plin de putere şi viteaz,*** *a cărui țară este străbătută de fluvii către locul numelui Domnului Savaot, muntele Sionului.*

Am ales special această descriere succintă, dar precisă, deoarece localizează originea acestui popor în S.S. În capitolul "Biblia şi Coranul cărți de vizită ale S.D." am abordat deja aspectul somatic al îngerilor. Acesta seamănă cu aspectul nostru somatic, şi asta nu întâmplător, pentru că Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră..." (Facerea 1-26).

Vă prezint succint câteva descrieri şi apoi tragem concluzii:
2. Atunci (Avram n.a.), *ridicându-şi ochii săi a privit şi iată, trei Oameni stăteau înaintea lui; şi cum I-a văzut, a alergat din pragul cortului său în întâmpinarea Lor...*
4. "Se va aduce apă să Vă spălați picioarele şi să Vă odihniți sub acest copac.
5. Şi voi aduce pâine şi Veți mânca, apoi Vă veți duce în drumul Vostru"! Zis-au aceia: "Fă precum ai zis"! (Facerea 18)
1. În toate zilele am fost văzut de voi, dar eu n-am mâncat şi n-am băut ci numai ochilor voştri s-a părut aceasta. (Tobit 12-19)
2. Şi s-a făcut cutremur mare, că îngerii Domnului, coborând din cer şi venind a prăvălit piatra şi şedea deasupra ei.
3. Şi înfățişarea lui era ca fulgerul şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.
4. De frica lui s-au cutremurat cei ce păzeau şi s-au făcut ca morți. (Matei 28)

Reiau descrierea lui Daniel deoarece este foarte sugestivă:
5. Şi mi-am ridicat ochii mei şi iată un om îmbrăcat în veşminte de in, iar coapsele lui încinse cu aur curat şi de preț.
6. Trupul lui ca şi crisolitul şi fața lui ca fulgerul, iar ochii lui ca flăcările de foc, brațele şi picioarele lui străluceau ca arama lustruită şi sunetul cuvintelor lui ca vuietul unei mulțimi. (Daniel – 10)

Descrierea făcută de Ioan:
13. Şi în mijlocul sfeşnicelor pe Cineva asemenea cu Fiul Omului, îmbrăcat în veşmânt lung până la picioare şi încins pe sub sân cu brâu de aur.
14. Capul Lui şi părul Lui erau albe ca luna albă şi ca zăpada şi ochii Lui, ca para focului.
15. Picioarele Lui erau asemenea aramei arse în cuptor, iar glasul Lui ca un vuiet de ape multe. (Apocalipsa-1)

6. A venit la mine un om a lui Dumnezeu, a cărui înfăţişare era ca a unui înger al lui Dumnezeu, foarte luminos; nici eu nu l-am întrebat de unde este şi nici el nu mi-a spus numele său.
15. Atunci Manoe a zis: Îngăduie-ne să te oprim până vom găsi un ied.
16. Iar îngerul a zis către Manoe: "Deşi mă vei opri, eu nu voi mânca pâinea ta" (Judecători-13)
Iisus ne informează despre statura exactă a îngerilor: **"cine dintre voi îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot?"** (Marcu 6-27; Luca 12-25). Versetul se referă la cei ce vor fi recoltaţi (C.S.) care, după reconversia somatică, vor fi mai înalţi cu un cot. Practic, acest verset ne informează asupra diferenţei de înălţime dintre cele două populaţii evrei – îngeri.

Observaţii:

1. Din primul verset prezentat de Isaia aflăm că îngerii sunt înalţi şi cu pielea lucie.
2. Înfăţişarea îngerilor le era în acea vreme foarte cunoscută pământenilor (Judecători 13-6).
3. Înălţimea media a unui înger este de 2,25 m (1,75 m – înălţimea medie a bărbaţilor evrei + 0,48 m – 1 cot). Impresionant, nu?
4. Din celelalte descrieri rezultă că au păr blond, auriu, ochii mari, hipnotici, tulburători, "ca para focului" roşii, de formă alungită?!
5. Arată somatic asemănător nouă, dar au costume strălucitoare/luminoase în diferite culori, iar în picioare poartă cizme. Uneori apar îmbrăcaţi în costume albe "ca zăpada" sau ca de "in curat".
6. Se hrănesc ca şi noi, dar tipul de alimentaţie diferă (Judecători 13-16). Foarte probabil hrana lor este obţinută prin concentrare de principii alimentare naturale în cea mai mare parte aparţinând regnului vegetal. "Mana cerească" cu care îngerii au hrănit ani de zile poporul evreu în deşert este foarte sugestivă în acest sens. Mana era aruncată noaptea din navele cereşti.
14... ceva mărunt, ca nişte grăunţe şi albicios, ca grindina de pământ.
15. Şi văzând fiul lui Israel, au zis unii către alţii: "Ce e asta"? Că nu ştiau ce e. Iar Moise le-a zis: "Aceasta este pâinea pe care v-o dă Dumnezeu să o mâncaţi.
16. Iată ce a poruncit Domnul: Adunaţi fiecare cât să vă ajungă de mâncat; câte un omer de om.
19. Zis-a Moise către ei: "Nimeni să nu lase din aceasta pe a doua zi".
20. Dar ei n-au ascultat pe Moise, ci unii au lăsat din aceasta pe a doua zi; dar a făcut viermi şi s-a stricat etc.
21. Fiecare aduna mană dimineaţa cât îi trebuia pentru mâncat în ziua aceea, căci dacă se înfierbânta soarele, ceea ce rămânea se topea. (Ieşirea 16).
7. Iar mana era ca sămânţa de coriandru şi înfăţişarea ei era ca înfăţişarea cristalului.
8. Poporul se ducea şi o aduna, o râşneau în râşniţe sau o pisau în piuă, o fierbeau în căldări şi făceau din ea turte: iar gustul ei era ca gustul turtelor cu untdelemn.
9. Când dădea noaptea roua pe tabără, atunci cădea peste ea şi mana.

Cred că acest concentrat aruncat evreilor constituie hrana îngerilor. Metabolismul trebuie să fie diferit, modificat de-a lungul miilor de ani prin tehnici de inginerie genetică. Atrezia de căi biliare mai frecventă la evrei mă face să mă gândesc la lipsa căilor biliare la populaţia îngerilor.
7. În mod normal Biblia îi prezintă pe conducătorii poporului evreu conversând cu îngerii. Sunt astăzi argumente profetice care susţin chiar că limba ivrit seamănă cu cea a îngerilor.
8. Îngerii dovedesc calităţi telepatice neobişnuite şi posibilităţi de a induce rapid hipnoza oricărui pământean. Dacă inducerea hipnozei este facilitată sau nu de o tehnică specială are mai puţină importanţă. Eu sunt adeptul acestei teorii – inducţia e facilitată de luminile navei, ultrasunete etc.

În hipnoză, mesajul telepatic este recepţionat ca un "vuiet de ape" sau ca "vuietul unei mulţimi". Modalitatea în care are loc hipnoza a fost deja discutată. După cum am mai sugerat sau am scris direct despre acest lucru, tehnologia "fabricării" îngerilor constă în a racorda un corp somatic obţinut prin tehnica clonării, la un C.S. luat din containerul P.V., după ce acest C.S. şi-a petrecut un anumit ciclu de corecţie genetică în sistemul viu C.D.M. – R.V. – P.V. Acest ciclu, deşi mai greu de înţeles pentru noi, are menirea de a-l înnoi pe Dumnezeu, de a-l regenera. Cu privire la "fabricarea" corpului somatic, acest capitol ar trebui conceput de îngerii geneticieni care cunosc mai bine ce se poate şi ce nu în acest domeniu. Am putea crede că fabricarea este asemănătoare

fabricării Evei – prin clonarea A.D.N. în clone de celule vii ce dezvoltă zigotul – morulă blastulă. Probabil că racordul corp somatic – C.S. are loc în stadiul de zigot – blastulă şi ulterior fiinţa rezultată este supusă unei creşteri artificiale, într-un uter artificial. Aşa ne-ar fi cel mai simplu să gândim în stadiul actual al ştiinţelor noastre... dar expresia biblică: "L-am făcut pe om din ţărână" ne poate duce cu gândul la proiectarea întregului lanţ A.D.N., conform dorinţei inginerului genetician, din elementele chimice constituente. Dacă astăzi noi putem analiza lanţul A.D.N. şi chiar proiecta gene, cred că saltul spre proiecţia întregului lanţ nu poate fi atât de îndepărtat. Acest lanţ ar fi bineînţeles neviu. El poate deveni viu numai prin cuplajul materiei negative vii care are o structură corespondentă, adică, prin cuplajul cu C.S. compatibil genetic. Această idee este în acord cu enunţul biblic şi cu principiile considerate în primul capitol cu privire la apariţia/fabricarea viului din neviu. Voi reveni la timpul potrivit pe larg. Oricare ar fi tehnica fabricării îngerilor, important e că aceasta aparţine ingineriei genetice, că nu presupune existenţa unei bănci de ovule şi spermă, ca în tehnica implanturilor uterine aplicată în P.I.G.

Îngerii se declară bărbaţi. Personal nu cred în aptitudinile virile ale populaţiei S.D. Mai aproape de realitate cred că ar fi asexualitatea lor. Probabil însă că hormonii predominanţi ce dau caracterele somatice au rămas cei masculini, motiv pentru care nu sunt numiţi "îngeriţe". Atât Biblia, cât şi Coranul, menţionează într-o manieră categorică faptul că în staţie nu există îngeriţe sau alte femei.
21. Să aveţi voi fii şi El fiice?
22. Aceasta ar fi o împărţire nedreaptă.
23. Acestea sunt numai denumiri pe care le-aţi numit voi şi părinţii voştri...
24. Oare să aibă omul ceea ce doreşte?
25. Iară lui Dumnezeu este ceea ce este pe urmă şi ceea ce este întâi (C.S.)
28. Cei care nu cred în lumea de apoi numesc pe îngeri cu nume muiereşti.
29. Ei însă n-au ştiinţă despre aceasta; ei urmează numai unor credinţe deşarte şi credinţa deşartă nu foloseşte faţă de adevăr. (Sura Stelei).

Îngerii nu pot avea act sexual dar, pot fabrica la nevoie fiinţe cu calităţi procreative, precum Adam şi Eva. Iată o altă formulare: *Oare v-a ales Domnul vostru ca fii şi a primit fiice între îngeri? Voi vorbiţi greu.* (XVII Sura drumului nopţii – 42)
Modalitatea amuzantă pentru mine, dar categorică în care Coranul susţine lipsa femeilor în S.S. face posibilă şi detectarea tehnicii fabricării îngerilor. Semnul 25 subliniat arată că primordial este C.S., care se racordează la corpul somatic şi care ulterior este recaptat, fiind şi cel din urmă. Asta îmi spune că tehnica n-are la bază procesul fecundaţiei gameţilor, ci constă în clonare A.D.N.M.P.

Biblia consemnează şi lipsa femeilor în rai. Cum poate fi un rai fără femei? În Cartea Cărţilor, atât actul sexual, cât uneori, chiar şi femeia, sunt privite cu repulsie. Formulările unor versete indică clar că îngerii au ales alte tehnici pentru reproducere decât banalul act sexual.
Cum ar putea un om să fie fără prihană înaintea lui Dumnezeu sau cum ar putea să fie curat cel ce se naşte din femeie? (Iov 25 – 4). *Ce este omul ca să se creadă curat şi cel născut din femeie ca să se creadă neprihănit?* (Iov 15 – 14)
Dacă cel născut din femeie este necurat, cum s-ar putea naşte să nu fie? Nu mai insist, ştiţi. Ceea ce nu ştiţi însă este cum este văzută femeia în Biblie, statutul ei. Acest statut biblic în privinţa femeii este deplorabil, tocmai pentru a se sublinia imposibilitatea morală a existenţei femeii în S.S. Iată imaginea biblică a femeii:
...am găsit femeia mai amară decât moartea, pentru că ea este o cursă, inima ei este un laţ şi mâinile ei sunt cătuşe.
...Am găsit însă un om la o mie, dar n-am găsit nicio femeie din câte sunt. (Ecclesiastul 7-26;28)
18. Mai bine a locui cu un leu şi cu un balaur, decât cu femeia cea rea.
19. Răutatea femeii îi schimonoseşte obrazul şi-i întunecă faţa ca un sac.
21. Orice răutate este mai mică decât răutatea femeii.
22. Cum este suişul nisipos sub picioarele bătrânului, aşa este femeia limbută pentru bărbatul liniştit. (Înţelepciunea lui Isus Sirah – 25)

Diferența dintre valoarea biblică a sufletelor celor două sexe o deducem şi din prețul pentru afierosirea (?) sufletului:
3. Prețul pentru un bărbat de la douăzeci până la şaizeci de ani să fie cincizeci de sicli de argint, după siclul sfânt.
4. Iar dacă este femeie, prețul să fie treizeci de sicli.
5. De la cinci până la douăzeci de ani, prețul să fie pentru bărbat douăzeci de sicli şi pentru femeie zece sicli. (Leviticul 27)
Nu este singurul loc în care este stipulată inegalitatea femeii cu a bărbatului. Nici la recensăminte femeile nu sunt numărate, ci numai bărbații de la 20 de ani în sus. Drept este? Acestea toate însă, numai pentru a sublinia neimportanța sufletului femeii pentru program.

La sfârşitul acestui program, Domnul va recolta 144.000 de suflete feciorelnice, neîntinate cu femei, adică suflete de copii adolescenți, ce nu au o amintire a femeii, aşa cum are un bărbat. Mai mult decât atât, dacă o astfel de amintire există, ea va fi "curățată", îndepărtată printr-o tehnică de chirurgie a C.S. De aceea, Iisus avertizează: "Că oricine se uită la femeie poftind-o, a şi săvârşit cu ea adulter în inima lui". (Matei – 28) Imaginea, chiar creată mental, organizează o bilă de memorie pe C.S. ca şi un fapt petrecut real. La "cercetarea sufletelor", îngerii nu vor putea deosebi o imagine care a avut un suport material de una creată mental. Pentru ei va fi acelaşi lucru: imaginea trebuie să dispară. Aşa că amatorilor le sugerez că e păcat ca o astfel de imagine să n-aibă şi suport material din moment ce realul nu poate fi deosebit de imaginar! Tot Iisus explică: "când vor învia din morți (când vor fi convertiți somatic n.a.), nici nu se mai însoară, nici nu se mai mărită, ci sunt ca îngerii în ceruri." (Marcu 12 – 25). Aceste informații sugerează că sufletul C.S. este sexuat, fapt care mie mi se pare logic, din moment ce relația A.D.N.M.N.- A.D.N.M.P. este strânsă!

Dacă v-am convins că în rai nu există femei, să trecem la un nou punct. Puntea de legătură cu acesta să fie versetul următor: *Omul născut din femeie are puține zile de trăit, dar se satură de necazuri.* (Iov 14-1). Întrebarea este: Cât trăieşte un înger? Tot lui Iov îngerii îi spun: *Printre noi se află oameni vechi de zile, bătrâni mai în vârstă decât tatăl tău*! (Iov 15 – 10). Ca să apreciez vârsta la care poate ajunge un înger, fac o analogie cu prima serie genetică prezentată de Biblie. Veți vedea că această serie nu este, de fapt, una veritabilă. Voi insista la P.I.G. asupra faptului că toți descendenții de la Adam II la Noe au avut acelaşi material genetic cu Adam II - ființa de laborator care a trăit 930 de ani. Dacă privim "seria", observăm că cel mai mult a trăit Matusalem – 969 de ani – şi asta în condițiile traiului pe Terra, fiind produs, vom vedea, din gameți tip Adam II şi Eva II, foarte probabil fără terapie genetică suplimentară. Veți vedea de asemenea că am apreciat vârsta la care a ajuns Eva II la peste 1.200 de ani! Ea a beneficiat, ca şi Adam II, de terapie genetică. Îngerii, apropiați genetic de Adam II şi Eva II, beneficiază de terapie genetică încă din stadiul de proiectare. Această terapie vizează atât terapia bolilor, ("şi frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor"), cât şi blocarea genelor îmbătrânirii. Pe de altă parte, proiecția genetică a îngerilor este adaptată traiului predominant în interiorul S.S. şi călătoriilor spațiale. Având aceste argumente, consider că îngerii ar trebui să aibă o speranță la viață de aproximativ 1.000 de ani pământeşti.

Am terminat cu o descriere a aspectului general şi a caracteristicilor morfo-fiziologice ale îngerilor. Ce mai pot spune? Câte ceva despre înzestrarea tehnică a unui înger. Cel mai important mi se pare modul în care se desfăşoară procesul de învățământ. Acesta este, după părerea mea, de tip ad-hoc! La fel cu profeții biblici, îngerii primesc implant de informație. E posibil ca, chiar din procesul de "fabricație", un C.S. de viitor înger să fie dotat cu tot ce trebuie el să ştie în viața viitoare. Pe parcursul vieții va mai putea primi informație care să-l ajute în munca lui specifică. În mod logic, informația aceasta ar trebui să fie mediată de un implant cerebral ce va media traducerea informației şi mai ales accesul la informație, supraamintirea. Şi astfel, îngerii, asemenea lui Iezechiel, constată că ştiu; şi ştiu o mulțime de lucruri. Aceste implanturi practic îi robotizează, fac din ei supercomputere inteligente, vii, umane. Un astfel de implant poate fi realizat fie în densitate joasă, submaterială, fie în densitate materială din materiale biologice perfect integrate în masa cerebrală, având probabil şi amprenta A.D.N. a individului respectiv. Pe

lângă funcția de a media accesul la informație şi acuratețea acesteia, implantul e posibil să dea un număr de cod, o identitate îngerului şi să-l localizeze precis față de o stație centrală. Dezolant pentru noi pământenii este că nu ştim mai nimic din ce-ar putea constitui o noutate pentru ei: *Ce ştii tu pe care să nu-l ştim şi noi? Ce pricepi tu şi noi nu pricepem?* (Iov 15-9). Eu cred însă, că nu e chiar aşa; chiar dacă în domeniul tehnic suntem deficitari, s-ar putea ca în arte să fim superiori. Cine ar putea aprecia? Numai un arbitraj galactic! Ar fi interesant de ştiut, măcar acum, pe ultima sută de metri...

Un înger are abilitatea de a se dematerializa, de a dispărea instantaneu din câmpul nostru vizual: *Şi sculându-se, ei nu l-au mai văzut*. (Tobit 12-21). În dotarea unui înger intră de obicei costumul de protecție, colorat, strălucitor, luminos, care are probabil multe calități, arme paralizante şi uneori arme ce emit raze de tip LASER, comparate sugestiv cu o „sabie goală". Dispozitivul pus în funcțiune – emisia razei către un obiectiv – îi dă aspectul de sabie.
13. Aflându-se însă Iosua aproape de Ierihon, a căutat cu ochii săi şi iată, stătea înaintea lui un om. Acela avea în mână o sabie goală. Şi apropiindu-se Iosua de dânsul i-a zis: "De-ai noştri eşti sau dintre duşmanii noştri"?
14. Iar acela a răspuns: "Eu sunt căpetenia oştirii Domnului şi am venit acum"! Atunci Iosua a căzut cu fața la pământ, s-a închinat şi a zis: "Stăpâne, ce porunceşti slugii tale" (Iosua 5)
16. Ridicându-şi David ochii săi, a văzut pe îngerul Domnului stând între cer şi pământ cu sabia goală în mâna sa întinsă asupra Ierusalimului etc.
30. Şi nu s-a putut duce David acolo, ca să întrebe pe Domnul, pentru că era îngrozit de sabia îngerului Domnului.
Cert e că şi noi am fi la fel de îngroziți să fim în locul lui David...

Precizez că pe parcursul Bibliei apar deseori contacte între conducătorii poporului evreu şi cel al îngerilor, care va fi numit invariabil Domnul. Acesta va da indicații şi va conduce într-un fel destinele poporului evreu. Să nu faceți o confuzie între Domnul – şeful de program local – şi Dumnezeu, care, ştim, are un loc sigur, unic şi fix. Aceşti îngeri circulă cu aceleaşi tipuri de nave, de obicei realizate în tehnologia OZN, nave pe care le cunoaştem destul de bine azi. Emisia de lumină şi căldură pe care o degajă la aterizare face invariabil ca pământenii să-şi plece capul şi să se protejeze. De aceea există tot timpul la aceste întâlniri înger-om expresia: "X şi-a ridicat ochii şi iată, un înger..." Şi cu asta, cam atât despre îngerii biblici.

Populația Superciviliației lui Dumnezeu (S.D.)

Ce pot spune despre populația îngerilor şi organizarea lor socială? Am văzut că ei se prezintă ca fiind: poporul cel înalt de statură, cel de departe, cel mult la număr şi cam atât. Chiar Iisus amenință: "ți se pare că nu pot să rog pe Tatăl Meu să-Mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri". Avea "tatăl lui" această posibilitate? Cred că da, dar nu imediat, în acel moment. Teoretic, putem calcula populația îngerilor cu o aproximație destul de bună. Un înger are speranța la viață de cca 1.000 de ani. Este puțin probabil că el se va îmbolnăvi, şi chiar dacă s-ar întâmpla, nu-i o nenorocire. Medicina de vârf, cu triplă terapie: spirituală, energetică şi somatică, face adevărate minuni. Cei ce nu trăiesc 1.000 de ani au în majoritatea cazurilor morți traumatice. C.S. de înger sunt extrem de valoroase pentru S.D. Aceste C.S. vor avea un racord A.D.N.M.N.-A.D.N.M.P. superior comparativ cu C.S. din P.V. De aceea, după moartea cea dintâi a îngerilor, teoretic, aceste C.S. trebuie recaptate, pentru a fi refolosite la "fabricarea" îngerilor. S-ar putea ca populația îngerilor să aibă chiar un cult în a muri în condiții speciale, poate chiar conforme unei legislații, condiții ce permit recaptarea în condiții de siguranță (în laborator) a C.S.

Calcule exacte putem face doar în ceea ce priveşte populația ce provine din P.V. Această populație suplimentează pierderile anuale de C.S. ce nu pot fi recaptate. Teoretic, pe un anumit segment de timp care pentru noi înseamnă mii de ani, dar pentru ei, datorită distorsiunilor temporale, numai câțiva ani sau poate nici un an, această populație nu are nevoie de un spor atâta timp cât ocupă acelaşi teritoriu galactic. Raționamentul este valabil doar pentru segmentul "actual" al istoriei lor.

P.V. primeşte anual o recoltă de 144.000 x 12 = 1.728.000 de C.S. Acelaşi număr de corpuri spirituale din P.V. vor fi cuplate somatic anual, pentru a face loc în P.V. "recoltelor" noi. Acum intervine prima eroare. Oare câte C.S. pierde anual S.D.? Cât la sută pierde în războaiele de la marginea teritoriului său galactic? Civilizaţia S.D. se declară deosebit de războinică şi de temut. Înseamnă că are cu cine să lupte. Vom şi cunoaşte unii adversari, în curând. Eu apreciez că, anual, S.D. nu reuşeşte recaptarea a aproximativ 25% din C.S. ce aparţin numărului total de îngeri morţi (bătrâni+morţi traumatice). Este un procentaj bun de recaptare pentru o supercivilizaţie războinică, agresivă. Deci, P.V. suplimentează pierderea de 25%. Atunci 1.728.000 de îngeri fabricaţi ce au C.S. din P.V. vor reprezenta 25% din numărul total de îngeri "fabricaţi" anual. Numărul total de îngeri "produşi" anual = 1.728.000 x 4 = 6.912.000. Dar un înger trăieşte 1.000 de ani. Dacă teritoriul vital al S.D. nu a fost modificat în ultimii 1.000 de ani şi un spor nu a fost necesar sau dacă un alt „Dumnezeu" n-a impus reducerea numărului îngerilor S.D., atunci numărul lor total ar trebui să fie cca 6.912.000 x 1.000 = 6.912.000.000 îngeri, considerând că timp de 1.000 de ani nu a murit niciunul. Dar nu toţi reuşesc să trăiască 1.000 de ani. O parte au morţi traumatice – am spus mai înainte 25%, evident de toate vârstele. Deci 25% din cei ce mor înainte de a împlini 1.000 de ani nu sunt prezenţi la recensământul meu, iar C.S. ale lor nu pot fi recaptate. Ei vor fi în număr de 1.728.000.000 de îngeri. Scăzuţi din numărul total de 6.912.000.000, rămân totuşi 5.184.000.000. În concluzie, cred că putem să apreciem numărul total al îngerilor la aproximativ 5 miliarde. Să vedem dacă este plauzibil.

Teoretic, cea mai mare parte a acestei populaţii va locui în Staţia supercivilizaţiei lui Dumnezeu (S.S.), acolo unde este baza infrastructurii S.D. şi centrul civilizaţiei lor. O bună parte locuieşte la marginea teritoriului galactic, ocupat în staţii fixe, şi pe mulţi sateliţi artificiali, în preajma planetelor pe care se desfăşoară programe de inginerie genetică. Oricum ar fi, trebuie să aibă o bună prezenţă în această zonă galactică, care de fapt, este adevărata lor "ţară". Considerând că 2 miliarde vor fi dislocaţi în teritoriul galactic "propriu", iar 3 miliarde vor locui în S.S., atunci putem continua calculele.

Suprafaţa desfăşurată a S.S. este de 59.040.800 km. Considerăm aproximativ 60 milioane km. Atunci densitatea îngerilor în staţie va fi de 50 îngeri/km. Este plauzibil? Este! Densitatea europeană se apropie de 100 loc./km . Dar cât balast social şi uman există în Europa? Câţi şomeri sau adulţi care nu au muncit niciodată sau câţi handicapaţi, bolnavi incurabili, tâlhari liberi sau închişi există în Europa? Ce populaţie de bătrâni şi copii ineficienţi economic există în Europa? Populaţia îngerilor realizează ceea ce aş denumi densitate eficientă socio-economică în interiorul staţiei. În afara ei, în teritoriul galactic controlat, S.D. are o densitate eficientă economico-militară.

Am introdus aceste noţiuni ce nouă ne par aberante, în afara umanului, deoarece trebuie să înţelegeţi că S.D. este o supercivilizaţie în primul rând eficientă şi în al doilea rând umană. Biblia, prin modul în care este concepută, demonstrează cu vârf şi îndesat că în rezervorul informaţional al S.D. există toate valorile umane, negative şi pozitive, de toate gradele posibile. Sub acest aspect suntem două civilizaţii compatibile. Biblia şi Coranul mediază această compatibilitate prin cantitatea valorilor umane incluse în ele. Întotdeauna însă, pentru S.D. primează eficienţa. Noi nu suntem eficienţi şi încă nu avem un cult extrem de dezvoltat pentru eficienţă. Mai important în situaţia dată este faptul că pentru S.D. nu este suficient ca noi, civilizaţia Terra, să existăm eficient. Dar despre asta vom vorbi foarte detailat. Ce observăm deocamdată? Observăm că aceste calcule, ce-i drept aproximative, sunt totuşi concordante, leagă diversele informaţii, oferă o imagine ce se potriveşte logicii umane. Apropo de compatibilitate între civilizaţii ... aceasta există cu adevărat.

Organizarea socială a Supercivilizaţiei lui Dumnezeu (S.D.)

Vorbeam mai devreme despre eficienţă. Ei, bine, eficienţa este emblema S.D. Organizarea socială a S.D. oglindeşte eficienţa, iar aceasta spune: omul potrivit la locul potrivit. Instrucţia îngerilor, dacă se realizează în modul imaginat de mine, face din aceştia superfiinţe polivalente. Ei vor avea

un loc de muncă sigur (nu există şomaj), muncă pentru care de altfel au fost proiectați. Această muncă nu e desfăşurată în scopul obținerii unui salariu, ci pur şi simplu pentru desfăşurarea programelor S.D. Toate mijloacele de subzistență sunt asigurate de către "stat" în mod automat şi subînțeles, şi nu ca un schimb la munca prestată. Polivalența face din fiecare înger un luptător perfect, curajos, tenace, inteligent, agil, mânuitor al unei tehnici de vârf. De aceea, cred că ierarhia militară este prioritară. Ea va subordona automat ierarhia ştiințifică în sensul că cel înalt în grad coordonează o activitate ştiințifică, dar este în acelaşi timp şi autorizat ierarhic ştiințific. Gradul de pregătire individuală trebuie să fie foarte înalt.

Biblia vorbeşte de 24 de bătrâni care stau în preajma unității vii Dumnezeu – Miel: "...douăzeci şi patru de scaune înconjurau tronul şi pe scaune, douăzeci şi patru de bătrâni, şezând, îmbrăcați în haine albe şi purtând pe cap cununi de aur" (Apocalipsa 4-4). Aceşti 24 de bătrâni, ce-şi au locul de muncă în preajma C.D.M. – "tatăl şi mama" tuturor membrilor supercivilizației, formează Consiliul Suprem al S.D. Programele, ordinele, sunt distribuite treptei inferioare de decizie şi apoi probabil ultimei trepte cu atribuții de conducere. Nu există prea mulți şefi, directori şi directori adjuncți şi adjuncți ai acestora din urmă, ca pe la noi. Este doar o societate eficientă. Întotdeauna însă, chiar acolo unde sunt doi, ierarhia este respectată, gradul militar primează, iar acesta e dat, ca şi la noi, de fapt, de vârstă. Este o societate care-şi respectă bătrânii. Nu-mi închipui dacă aceşti bătrâni au o eficiență economică sau nu. Cred că tehnicile de inginerie genetică au putut rezolva două lucruri prioritare – scurtarea copilăriei sau chiar dispariția ei totală prin creşterea somatică în laborator (maternitate) până la stadiu de adult şi pe de altă parte, prelungirea activității economice până la o bătrânețe respectabilă. Implantul cerebral face posibilă detectarea fiecărui individ în orice moment şi monitorizarea activității lui.

Deşi pare o societate ce funcționează perfect, cu o supraveghere totală a membrilor ei, paradoxal, mai au loc din când în când "fisuri sociale" şi chiar conflicte ce pot degenera în războaie civile. Războinicii se "aprind" uşor, hormonii masculini numai la asta folosesc. Un astfel de conflict a făcut posibil războiul dintre Dumnezeu şi Satana, cu separarea ulterioară a două supercivilizații ce se află în permanență pe picior de război. Sunt versete în Biblie care sugerează că nici în prezent nu domneşte o încredere totală între membrii S.D.:
15. Dacă Dumnezeu nu are încredere în sfinții Săi şi dacă cerurile nu sunt destul de curate înaintea ochilor Săi,
16. Cu atât mai puțin va avea încredere într-o făptură urâcioasă şi stricată cum este omul, cel ce bea nedreptatea ca apa. (Iov-15*)*
Cred că acolo sus, la propriu şi la figurat, în jurul tronului, cei 24 de sfinți bătrâni, cu cunună pe cap, fac jocurile S.D. Acolo se încheie şi se dezleagă alianțele diverselor fracțiuni, acolo se întâmplă ceea ce e cu adevărat important în acest colț de Galaxie, acolo se va hotărî când va expira timpul, când "va sosi ora"... De prisos să vă mai spun **că partide politice nu există. Ele sunt o mascaradă ce se pierde în negura timpurilor.** S.D. a ajuns în era eficienței, era cântărilor nesfârşite ce preaslăvesc C.D.M., era conducătorului iubit – veşnic viu, era dictaturii de diamant.

Tehnica Supercivilizaţiei lui Dumnezeu (S.D.)

Unui muritor de rând, care trăieşte la sfârşitul acestui mileniu, îi e greu să aprecieze nivelul tehnic la care a ajuns S.D. Acest nivel ar putea fi estimat cu mare aproximație de specialiştii în fiecare domeniu ştiințific, care pot corela ceea ce ştiu cu ceea ce ar vrea să ştie şi mai ales cu datele prezentate de Biblie. Cred că cel mai bine imaginea tehnicii S.D. ar putea fi oferită de un grup de specialişti pasionați şi de S.F., asemenea grupului de consultanți ştiințifici ai serialului Star Trek. Ei ne-ar putea oferi cea mai fidelă imagine a S.D. Greutatea interpretării diverselor situații în care este prezentă tehnica se datorează decalajului ştiințific enorm între civilizația noastră şi S.D. Din fericire, nu mai suntem nici în situația profeților biblici care, deşi asistă la desfăşurarea tehnicii de vârf, nu sunt în stare nici măcar să o descrie prea bine. Nu în ultimul rând, eu sunt un medic cu o pregătire tehnică medie, care nu va reuşi o decodare la nivel ştiințific superior. Mă adresez în

principal masei oamenilor cu aceeaşi pregătire tehnică medie. Specialişti în diverse domenii vor putea găsi în versetele selecționate mai mult decât ofer eu.

Cu aceste considerații intrăm acum în subiectul nostru: "tehnica S.D." . Nu ştim exact care sunt tehnicile S.D., dar ştim cam ce sunt în stare să realizeze aceste tehnici. Biblia ne prezintă pe o pagină unul dintre cele mai interesante capitole ale ei. Aceasta conține lista principalelor produse ale S.D., ce include multe alte produse tehnice de vârf. Pe această listă de „sortimente" S.D. ne prezintă ca principale "produse": "preafrumoasa mireasă" – S.S., Luna, Curcubeul şi navele tip OZN. Fiți atenți la prezentare: Înțelepciunea lui Isus Sirah (dată de implant - n.a) cap.43 – "Dumnezeu este lăudat pentru zidirea tuturor făpturilor; dar decât toată lauda, El este mai mare". Ia să vedem acum, ce făpturi „a zidit" Dumnezeu... cu alte cuvinte să vedem ce a înfăptuit, ce a construit S.D. Veți rămâne uimiți de bogăția informațiilor acestor versete. Observăm că lista ordonează "produsele" principale ale S.D. în ordinea cronologiei producției, a gradului de tehnicitate (tehnica inclusă), a importanței, a dimensiunii. În aceeaşi ordine le voi trata şi eu.

Energia Stației supercivilizației lui Dumnezeu (S.S.)

Nu intenționez să rediscut descrierea S.S. cap de serie a listei de produse ale S.D., ci numai să punctez anumite informații ce întregesc imaginea ei. Este primul produs foarte important al S.D., cu cel mai mare grad de tehnicitate, de primă importanță, de mare dimensiune aşa cum am mai vorbit. Pentru o supercivilizație tehnică ce a depăşit cu succes era călătoriilor spațiale, cea mai economică şi eficientă soluție de existență e aceea care oferă independență de mişcare, deplasarea rapidă şi permanentă în Galaxie, în scopul asigurării teritoriului deținut, dar mai ales, în scopul explorării axei timpului spre cei doi poli ai săi. Călătoria în timp, distorsiunile temporale, fac posibil furtul de informație din rezervoarele situate de-o parte şi de alta a axei timpului. Astfel, distorsiunile temporale sunt motorul progresului tehnic. Pentru asta însă, este nevoie de deplasări cu viteze în preajma vitezei luminii, conform transformărilor lui Lorentz şi teoriei relativității a lui Einstein sau de deplasări cu viteze superioare vitezei luminii. Deplasările, ca şi toată activitatea S.D., nu sunt posibile fără ENERGIE.

Aici am vrut să ajung. Ce energie dezvoltă S.S. Putem şti? Culmea, Isus Sirah tocmai despre asta ne vorbeşte:
1. Soarele în ivire vesteşte, când se arată, ca un vas minunat făptura Celui Preaînalt. Ce "soare" credeți că poate vesti făptura Celui Preaînalt şi arată ca un vas? Fără îndoială este vorba de S.S., care-l conține pe Dumnezeu şi care va fi prezentă în preajma planetei noastre în momentul apocaliptic.
2. Când este la amiază usucă pământul şi înaintea arşiței lui cine va sta? Acum este clar că acest "soare" va fi prezent "la amiază" şi va fi cauza "arşiței" din momentul apocaliptic. Formularea "cine va sta înaintea arşiței lui"? este tipică pentru descrierea atacului nuclear final.
3. Cuptorul arde pentru lucrurile făuriei, dar de trei ori mai tare este soarele arzând munții.
"Cuptorul făuriei" îl asimilez cu centrala energetică ce asigură "făuria", adică întreaga activitate a S.D. desfăşurată în S.S. Ei bine, soarele nostru, care arde în mod obişnuit munții, are o energie de trei ori mai mare decât energia dezvoltată de centralele S.S. Să vedem ce mai poate face "cuptorul făuriei":
5. Suflând abur de foc şi strălucind rază (cuptorul făuriei) întunecă ochii. Este imaginea plastică tipică ce descrie atacul nuclear final (abur de foc şi rază strălucitoare) trimise de "cuptorul făuriei" ce vor produce moartea planetei şi instalarea nopții nucleare care "întunecă ochii". Pe de altă parte poate sugera la fel de bine şi degajarea de lumină şi căldură din cursul deplasării.
6. Mare este Domnul Cel care l-a făcut şi cu porunca Lui (cuptorul făuriei), grăbeşte mergerea.
Cuptorul făuriei, ce produce o energie de trei ori mai mică decât a soarelui nostru, la porunca Domnului "grăbeşte mergerea", adică-i asigură propulsia. Aceasta este interpretarea mea. Mai mult decât atât, suntem informați şi asupra tipului de energie folosit – fuziunea nucleară. În Soare au loc reacții termonucleare necontrolate de fuziunea nucleară: doi atomi de hidrogen se contopesc pentru a forma unul de heliu. Reacția dezvoltă cantități uriaşe de energie. În prezent, mai multe

state, în cooperare, elaborează tehnologia construcției primului reactor nuclear ce va folosi fuziunea nucleară (unirea, contopirea nucleelor unor atomi) şi nu fisiunea (dezintegrarea nucleului cu scăderea numărului atomic şi formarea unui alt element). Un singur astfel de reactor ar degaja energii impresionante ce ar acoperi deficitul energetic actual al planetei! Câteva astfel de reactoare ar putea asigura energia necesară omenirii. Dar câteva astfel de reactoare pot forma o singură centrală. Foarte probabil că tehnologia şi controlul reacțiilor pot fi perfecționate. Conform principiului independenței energetice a celor 12 nivele ale S.S., fiecare secțiune va avea propria centrală energetică (cel puțin una). Puterea instalată totală a acestor centrale a S.S. dezvoltă 1/3 din puterea soarelui nostru, estimată la 10 wați. Puterea instalată a centralelor S.S. este de 3,33 x 10 GW (gigawați). Dacă vreți o comparație, trebuie să știți că puterea produsă în prezent pe Terra, inclusiv puterea umană, este de 10 wați, adică de 333 milioane de ori mai puțin decât puterea instalată a S.S. Este impresionant pentru o stație cu un volum egal cu jumătate din volumul Lunii! Este un adevăr de necrezut!

Ca o concluzie, S.S. dezvoltă energie prin fuziune nucleară şi nu numai! Ea deține de asemenea energie magnetică, energia apei, energie cosmică şi probabil multe alte tipuri de energie ce-i asigură independența şi supremația într-un vast teritoriu galactic. Probabil că S.D. cunoaşte şi foloseşte cu succes şi energia degajată din reacția materie-antimaterie în centrale ce folosesc drept combustibil antimateria. Se estimează că această reacție dezvoltă energii de 10.000 de ori superioare energiei dezvoltate prin fuziune nucleară. Oricum ar fi, energia dezvoltată a făcut ca S.S. să fie comparată cu Soarele. Oare cu ce viteză se poate deplasa prin Galaxie?

Un articol din numărul 33 al revistei *Paranormal* preia un articol din *Weekly World News*, care dezbate cercetările astronomului dr. Henry Eastcreaven. Acesta a cercetat traiectoria asteroidului descoperit în toamna anului 1998, denumit A-5201. Calcule sofisticate au demonstrat că forma asteroidului este de cub perfect, cu latura egală cu cea a stației descrisă de Biblie. Mai mult decât atât, analiza spectrală a detectat majoritatea componentelor ce intră în compoziția "Cetății Sfinte"! Se pare că are o traiectorie bine stabilită: Terra! spre care se deplasează cu o viteză de 186.000 mile pe oră (299.274 km pe oră; 833 km pe secundă) Fără să ofere prea multe detalii, articolul mai precizează că, dacă ciudatul obiect îşi păstrează cursul, impactul cu Terra va fi la începutul anului 2.000. **Dacă articolul nu în cauză nu este o poveste,** deocamdată nu vă temeți! Contactul cu S.D. nu va fi în anul 2.000, ci... mai târziu.

<u>Iezerul de foc</u>

Fiind un dispozitiv ce foloseşte drept energie tot energia nucleară, cred că este bine să discutăm despre el în acest capitol. Ce este "iezerul de foc"? Cărțile "sfinte" ne spun că în acel loc, asimilat popular cu „cazanul cu smoală", sunt aruncați păcătoşii, cei necredincioşi, adică, spun eu, cei A.D.N.M.N. incompatibili cu îngerii S.D. Apocalipsa ne spune: „moartea şi iadul au fost aruncate în <u>lacul de foc.</u> Aceasta este moartea cea de-a doua: <u>iezerul de foc.</u>"

Am scris şi vom vorbi pe larg despre capacitatea radiației nucleare sau a unei radiații de însoțire a acesteia de a modifica structura, matricea A.D.N.M.N. a C.S., determinându-i practic moartea. Am presupus, citind Biblia, că iezerul/lacul de foc e dezvoltat de o centrală nucleară. Citind Coranul, ipoteza a devenit certitudine: "...temeți-vă de **<u>focul care arde oameni şi pietre</u>** şi este pregătit pentru cei necredincioşi" (II Sura vacii). Semnul acesta "ne loveşte" cu o informație tehnică de excepție: "focul care arde oameni şi pietre". Mesajul se adresează unei societăți tehnice şi ne spune că focul ce arde pietre poate distruge C.S.(A.D.N.M.N.) Cei mai mulți dintre dv. știți că energia nucleară, indiferent de tehnică (fuziune sau fisiune) e produsă prin arderea unor "pietre", adică au drept combustibil material nuclear îmbogățit, ce se prezintă sub diverse aspecte: bare, bile etc. adică "pietre". Vă ofer o descriere plastică a râului de foc numit de această dată El-Hotamoh:
3. El crede (necredinciosul n.a.) *că averea lui* (caracterele A.D.N.M.N.) *poate să-l facă veşnic.*
4. Ba nu, el va fi aruncat în El-Hotamoh.
5. Şi ce-nvață ce este El-Hotamoh?

6. Este focul aprins al lui Dumnezeu.
7. Care vine asupra inimilor.
8. El este asupra lor ca o boltă
9. Pe stâlpi înalți (!? n.a.). *(Sura clevetitorului)*
O ultimă descriere aparține lui Enoh:
4. De aici am mers într-un alt loc al groazei.
5. Acolo am văzut lucrând un foc imens, dogoritor şi mistuitor, în mijlocul căruia exista o despicătură şi coloanele de foc se luptau între ele şi se înfundau în genuni. Mi-a fost peste putere să apreciez atât mărimea cât şi înălțimea lui; nu am putut cunoaşte nici originea sa. Şi am strigat încă o dată în fața a ce am văzut: Ce loc teribil! Şi cât de greu este să cercetezi aceste taine.
6. Uriel.mi-a spus: ...Aici este închisoarea; şi aici vor fi ei închişi pentru totdeauna! (Cartea lui Enoh – XXI)
Deci, focul-radiația nucleară este dezvoltată ca o boltă pe stâlpi înalți şi învăluie, transformă caracterele C.S. Tehnicienii specialişti în reactoare nucleare cred că înțeleg mai mult. Şi cu asta, gata cu iezerul de foc!

Luna

Următorul "produs" pe lista capitolului 43 a lui Isus Sirah este Luna. Reproduc versetele:
7. Şi luna, întotdeauna exactă, însemnează lunile şi împarte timpul.
8. Din lună este semnul sărbătorii, lumină care scade până la sfârşit.
9. Lunile anului sunt după mersul ei, minunate schimbări face crescând.
10. Cort taberelor întru înălțime, întru tăria cerului strălucind.
11. Frumusețea cerului este mulțimea stelelor, podoabe luminând întru cele înalte ale Domnului.
12. După pravila Celui Sfânt, ele stau în rânduiala lor şi nu obosesc în străjile lor.

Ce observații pot să fac?

1. În versetul 7 aflăm că luna, mereu exactă are menirea de a ne ajuta să împărțim timpul şi să însemnăm lunile. Aşa este, calendarul folosit astăzi este un calendar lunar. Dar oare tot timpul a fost aşa? Nu! Populațiile foarte vechi ale Terrei, cum ar fi mayaşii, populațiile preincaşe, indienii, foloseau în urmă cu mai bine de 12.000 de ani calendarul venusian. Motivul e foarte simplu. Luna nu exista pe atunci în sistemul nostru solar; calendarele urmăreau evoluția celui mai luminos corp nocturn al acelor timpuri - planeta Venus.

2. De versetul 8 mă voi ocupa mult mai târziu în această lucrare.

3. Versetul 9 reaminteşte în prima jumătate corespondența lunilor anului, cu evoluția cerească a Lunii, iar în a doua parte vorbeşte despre minunatele schimbări pe care le face crescând. Nu ştiu despre ce schimbări minunate poate să vorbească îngerii, dar noi, pământenii, mai ales persoanele labile psihic, femeile, prezintă perturbări mai uşoare sau mai importante de la caz la caz ale stării psihice. Nu întâmplător somnambulii au fost denumiți lunatici. Nu întâmplător anticii au interzis practicarea acupuncturii în perioadele de lună plină.

4. În sfârşit, versetul 10 este de importanță capitală. El ne spune negru pe alb că Luna este "cort taberelor întru înălțime" şi că străluceşte dovedind puterea "cerului" adică a Supercivilizației lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, este o veritabilă bază S.D.

5. Versetele 11 şi 12 ne explică, încă o dată, că aceste podoabe minunate ale cerului, adică Luna şi curcubeul, stau în rânduiala lor, adică au o mişcare foarte exactă, conform dorinței lui Dumnezeu şi "nu obosesc niciodată în străjile lor". Aceste corpuri au fost proiectate special spre a face strajă, pentru a observa ceva, au o misiune clară.

Credeți toate acestea? Numai cu aceste argumente este într-adevăr greu de crezut. Nici eu n-aş lua în seamă astfel de informații. Datele problemei puse de Lună sunt însă cu mult mai complicate.

Astăzi există argumente zdrobitoare ce dovedesc că Luna este un corp artificial. Din dosarul încărcat al acestui satelit de împrumut vă prezint şi eu câteva date.

Diverşi autori s-au ocupat în modul cel mai serios de astrul „nostru" nocturn şi au demonstrat clar că Luna noastră nu ne aparţine, tot aşa cum eu încerc în această lucrare să vă demonstrez că nici măcar Pământul nu ne aparţine. Diferenţa între cele două corpuri cereşti este totuşi mare: Luna este o bază, construită probabil de S.D. Există atâta informaţie în acest sens, încât trebuie să ai un coeficient minim de inteligenţă ca să negi acest fapt, după ce ai citit dosarul Lunii. Dacă doriţi un dosar complet, îl puteţi sintetiza citind autorii români în domeniul OZN. Doru Davidovici a avut inspiraţia de a denumi "pepenele galben" sub care-şi plimba iubita în nopţile de vară "cel mai mare OZN". Într-adevăr, Luna, clădită să fie "cort taberelor" are un volum de aprox. 22 miliarde de km, adică de două ori volumul S.S. (Staţia Supercivilizaţiei lui Dumnezeu), cel mai mare corp artificial cu care am făcut cunoştinţă până în prezent.

Argumentele în favoarea teoriei parcării de către cineva în preajma Terrei ar putea fi împărţite în dovezi indirecte şi dovezi directe. Argumentele indirecte constau în diverse calcule făcute de specialişti, care demonstrează că Luna se învârte în jurul Pământului într-un mod bizar, nu în plan orbital, ci într-unul eliptic, unghiul între cele două planuri având valoarea de 5. Astronomul britanic H.P. Wilkins, bazându-se pe o serie de calcule laborioase, a estimat că sub adâncimea de 30-50 km Luna prezintă multe spaţii libere, care însumează peste 36 de milioane de km. Faţă de volumul Lunii, nu pare mult (6%). Argumentele directe au o istorie recentă, determinată de progresul tehnic şi pot fi împărţite în observaţii de aproape. Până la zborurile în spaţiul cosmic, activitatea de pe Lună a fost observată prin telescop.
- Drumul a fost deschis de Societatea Britanică de Astronomie, care în anii 1879 şi 1881 a raportat cca 2.000 fenomene ciudate pe suprafaţa Lunii: linii luminoase, pete de lumină, figuri geometrice.
- În 1950 au descris "domurile lunare" – formaţiuni emisferice albe cu diametrul de 200 de metri, care-şi schimbă poziţia intermitent. Au fost studiate de astronomii Observatorului Harvard.
- În 1955 astronomul spaniol Garcia observa trei lumini ce se deplasau deasupra Lunii.
- În 1956 astronomul american Robert Curtis fotografiază în craterul Fra Mauro o imensă cruce luminoasă.
- În 1958 astronomul amator John O'Neil a fotografiat în Marea Crizelor o construcţie asemănătoare podului Sidney, cu o lungime de 18 km! Observaţia a fost ulterior confirmată de alţi astronomi, cum ar fi prof. P. Moore şi H.P. Wilkins.
- Între anii 1958 şi 1964 astronomul sovietic Nikolai Kozîrev observă craterul Aristarh şi constată existenţa unei activităţi vulcanice! După această perioadă aveau să fie raportate multe observaţii de activitate luminoasă în zona craterului amintit.

Lista acestor observaţii este foarte bogată. Mult asemănătoare, rapoartele indică o activitate bogată, luminoasă în preajma Lunii. Mai multe informaţii aveau să aducă mai târziu misiunile spaţiale cu sau fără echipaj uman la bord. În primul rând, aproape toate aceste misiuni au fost însoţite de nave tip OZN. Dan Apostol sintetizează într-un tabel 27 de misiuni spaţiale însoţite de nave "străine". Martorii constau de obicei în echipajul navei pământene, iar numărul navelor escortă variază de obicei între 1 şi 5. Tabelul conţine misiuni ce au avut loc între 02.02.1962 şi 20.08 1977 şi cuprind: Mercury 6,7,8,9; Voshod 1,2; Gemeni 1,4,7,10,11,12; Mariner 7,9; Apollo 10,11,12,13; Skylab II,III; sonda Viking 1, Voyager 2 şi altele. Nava Apollo 13 şi sondele Viking 1 şi Voyager 2 au fost avariate. După cum vedeţi, tabelul nu cuprinde tot. Navele Apollo 8, 15, 16, 17 şi multe altele nu sunt prezente. Care a fost rostul acestor însoţiri? Supravegherea misiunilor noastre! Aproape fiecare ieşire pe orbită a fost atent observată. Drumul spre Lună şi misiunile de explorare a satelitului Terrei au fost în mod special interesante pentru EI. Astronautul Roland Evans, membru al echipajului Apollo 17, exclama atunci când s-a apropiat de Lună: "Ce multe sunt (OZN-urile), roiesc ca albinele în stupi!" Frumos spectacol!

La data de 20 iulie 1969, modulul "Vulturul" al misiunii Apollo 11 aseleniza în Marea Liniştii. Deşi Neil Armstrong ar fi trebuit să spună în momentul păşirii pe Lună: "Un pas mic pentru om,

un pas mare pentru omenire!", a spus totuşi altceva: "Drăcia dracului! Aş dori să ştiu ce fel de nave sunt astea care au aselenizat înaintea mea de cealaltă parte a craterului?". Ele aveau misiunea să supravegheze expediția Apollo. Deasupra modulului de serviciu staționa o altă navă imensă, de 1,5 km lungime, cilindrică, în formă de trabuc. A fost fotografiată şi filmată în evoluție.

Misiunile Apollo au avut probleme cu transmisiile radio atunci când navele LOR erau pe aproape. Apollo 13 a fost avariată atunci când nava străină s-a apropiat prea mult. A rămas înregistrată celebra declarație: "Ei au ucis elementul de combustie!" Tot EI au reuşit să împiedice explozia pe Lună a unei încărcături nucleare de mică putere, ce făcea parte din programul Apollo.

Marea manipulare a opiniei publice a făcut ca informația statornicită în mintea noastră să nu fie clară nici cu privire la satelitul Terrei. La extrema acestor tipuri de informații se află scenariul potrivit căruia "aselenizarea" a avut loc la Hollywood. Argumentele în favoarea acestei teorii sunt sistematizate într-un dosar consistent, ce analizează raportul umbrelor astronauților, a modulului lunar, poziția steagului american înfipt în "solul lunar", viteza de cădere şi de deplasare a astronauților pe suprafața Lunii etc. Un ultim argument la acest dosar este adus de imagini preluate prin intermediul telescopului Hubble în care apar o mulțime de stele pe "cerul Lunii", stele care lipsesc cu desăvârşire în imaginile preluate de satelit în 1969. Cert este că pământenilor le este interzisă explorarea Lunii, motiv pentru care programele selenare au încetat.

Misiunile Apollo au adus de pe Lună o grămadă de roci. Una dintre curiozități constă în faptul că solul lunar este cu totul aparte, nu se aseamănă cu cel terestru. Conținutul în metale este deosebit de ridicat. Au fost izolați izotopi de xenon care demonstrează că Luna este foarte veche. Cât de veche? Vechimea unor roci a fost estimată la 5-10 miliarde de ani. Cea mai veche rocă adusă de misiunile Apollo are vechimea de 20 de miliarde de ani. Asta pune probleme mari teoriilor care apreciază vârsta Universului. Practic, Luna nu ar aparține Universului nostru! Oricum acest satelit nu aparține în mod natural sistemului nostru solar! Asta este clar!

Ce au mai văzut misiunile de explorare a Lunii? Apollo 14 a fotografiat în zona craterului Fra Mauro un cap de om sculptat în stâncă, care priveşte cerul negru. Gândul ne duce deopotrivă la Sfinxul terestru, ca şi la alte capete săpate în stâncă în Bucegi, în Marcahuashy, ca şi la sfinxul marțian înconjurat de piramidele lui.

Misiunile Apollo au mai verificat un fapt ştiut de demult: Luna este goală în interior. Diversele expediții au lăsat să cadă pe suprafața satelitului părți componente ale misiunii, ca de exemplu: etajul de revenire al modulului lunar (Apollo 12), treapta a treia a rachetei Saturn (Apollo 13, Apollo 24). De fiecare dată seismografele montate au înregistrat vibrațiile satelitului produse de impactul cu aceste obiecte. Luna este totuşi imensă; are diametrul de 3.476 km. Şi totuşi a vibrat ca un corp gol pe dinăuntru, ca o minge, timp de 3 ore şi 20 de minute după impactul cu treapta a treia a rachetei Saturn V, impact echivalent cu explozia a 11 tone de TNT. Vibrațiile s-au transmis bine până la 40-60 km sub scoarță, adâncime la care se presupune că se află învelişul metalic al marelui OZN. Ce se află sub această adâncime? Nu ştim încă, dar pe satelitul nostru au loc cutremure cu periodicitate fixă, cu epicentrul la 650-850 km sub scoarță, adică în preajma unirii 2/3 interioare – 1/3 externe a razei Lunii. Înregistrările seismografelor instalate pe Lună sunt identice şi complexe, fapt ce presupune repetarea aceloraşi operațiuni ce stau la originea lor; "vibrațiile" Lunii sunt controlate şi determinate de acțiuni similare, conduse inteligent. Misiunile Apollo au mai remarcat că anumite zone de sub scoarța Lunii au un magnetism neobişnuit, care accelerează şi decelerează navele noastre în cursul survolării. De asemenea, din Lună în unele locuri țâşnesc vapori de apă!? sub presiune (Guiness Book).

Cred că ajunge. Toate aceste informații cred că vă sunt suficiente ca să vă demonstrez că Luna este un satelit artificial al Pământului. Dacă a fost produs în întregime de S.D., fiind o mare bază de circa 3.400 km diametru, camuflată cu 30-40 km de sol lunar, sau dacă este un corp ceresc natural amenajat drept "cort" taberelor de îngeri S.D. nu mai are importanță prea mare pentru noi. Cert este că Luna aparține cuiva, iar proprietarul îşi protejează proprietatea, astfel încât n-o putem

zgândări prea mult. Misiunile Apollo au demonstrat acest lucru şi programul Apollo a fost abandonat. Planurile NASA privind oraşele lunare, staţiile viitorului sunt praf în ochi, fac parte din programul general de manipulare a minţii umane. Pentru mine, ca şi pentru NASA, e clar că nu putem da buzna în casa altora. Comparaţia lui Roland Evans pentru navele tip OZN din jurul Lunii cu albinele ce intră într-un stup este magistrală. Ea subliniază încă odată, ca observaţie pe viu, că Luna a fost concepută să fie: "Cort taberelor întru înălţime, întru tăria cerului strălucind". (Înţelepciunea lui Isus Sirah 43-10).

Curcubeul

Dacă acum v-am convins că Isus Sirah nu ne vinde gogoşi, haideţi să vedem ce este curcubeul şi ce vrea el de la noi. Înainte de a analiza versetele lui Isus Sirah, este bine să facem cunoştinţă cu acesta într-o ordine cronologică. Primul care află de existenţa lui este Noe, patriarh ce a trăit mii de ani înaintea lui Isus Sirah. Astfel, imediat după potop, Noe se întâlneşte cu Domnul. Cu această ocazie se încheie celebrul legământ al Domnului, prezentat pe larg în Facerea cap. 9, „Legământul lui Noe. Curcubeul, semnul legământului". Domnul promite: „nu voi mai pierde tot trupul cu apele potopului şi nu va mai fi potop ca să pustiască tot pământul". (10) Legământul este de doi bani, deoarece acelaşi "Domn" ne explică în Isaia 54, când îşi aduce aminte de acest legământ, că într-adevăr, nu apa va fi în viitor spre pustiirea lumii, ci focul! V-am liniştit, nu? Să continuăm legământul: "Iată, ca semn al legământului pe care-L închei cu voi din neam în neam şi de-a pururi" *13. Pun curcubeul Meu în nori* (pe orbita Terrei n.a.) *ca să fie semn al legământului dintre Mine şi pământ.14. Când voi aduce nori deasupra pământului se va arăta curcubeul Meu în nori.*

Situaţia este asemănătoare versetelor lui Isus Sirah referitoare la S.S., alt obiect ceresc pe care îl compară ba cu un soare, ba cu un "cuptor al făuriei", încât îţi trebuie abilitate să discerni când e vorba de Soare – staţia şi când de Soare – astru. De această dată, cuvântul cheie este „nori", folosit atât pentru a desemna orbita Terrei, ca în (13) cât şi pentru a desemna nave tip OZN care, ştim din istoria acestui fenomen, se pot deghiza sub formă de nori. Deci, în (14) aflăm că atunci când S.D. va aduce nave de război deasupra Terrei va observa curcubeul pe orbită (în nori). Deci, acest curcubeu este material, este montat permanent pe orbită şi poate fi văzut.
15. Şi-mi voi aduce aminte de legământul Meu pe care l-am încheiat cu voi şi cu tot sufletul viu şi cu tot trupul şi nu va mai fi potop spre pierzarea a toată făptura.
16. Va fi deci curcubeul Meu în nori (pe orbită n.a.) *şi-l voi vedea, şi-mi voi aduce aminte de legământul veşnic dintre Mine şi pământ şi tot sufletul viu din tot trupul ce este pe pământ"!*

Deşi Domnul mai insistă pe această temă, curcubeul fiind foarte important pentru program, eu cred că pentru dv. e suficient. Păi, dacă Domnul îl poate vedea, oare nu-l putem vedea şi noi? Cum să nu! A şi fost văzut. În 1991, după aşa – zisa revoluţie română, ziarele au fost intoxicate cu tot felul de ştiri mai mult sau mai puţin verificabile, în scopul captării pieţei. Una dintre aceste ştiri, apărută în "Tineretul Liber" se referea la descoperirea de către americani şi ruşi deopotrivă a unui satelit artificial, situat pe orbita Terrei, neobişnuit prin dimensiuni şi grad avansat de tehnicitate, de forma cristalului de diamant – prismă în unghi de 52°. După un timp de suspiciuni reciproce, cele două părţi au făcut pasul decisiv şi au atacat problema într-o conferinţă. Astăzi se ştie bine că acest satelit nu aparţine pământenilor. N.A.S.A. declară că suspectul obiect este indestructibil (?) şi poate observa "toate aspectele vieţii umane". Cum au ajuns americanii la această concluzie, nu ştiu, dar e descurajant, nu? Poate că acesta a fost momentul decisiv care a determinat semnarea tratatului de acţiune comună între Rusia şi S.U.A. în caz de agresiune din spaţiul cosmic!

Prezint câteva afirmaţii ale oamenilor de ştiinţă privitoare la acest satelit neobişnuit de mare şi de avansat tehnologic:
- Doctorul George Millard declara: "Misteriosul obiect zburător ce gravitează în jurul Pământului nu seamănă cu niciun fel de tehnologie spaţială pe care o cunoaştem. Cred că avem de-a face cu un fel de satelit spion, provenit din altă lume. Dacă ipoteza mea se va dovedi corectă, cred că fiecare om de pe faţa Pământului va trebui să facă faţă unui pericol extrem de mare".

- Doctorul Maksud Chernova afirma în conferința de presă de la Geneva dedicată studiului acestui satelit: "misteriosul satelit are o formă identică cu cea a unui diamant şi se pare că este protejat de un câmp de forță".

Acest obiect misterios, descoperit recent, este, după părerea mea, "curcubeul" biblic. Curcubeul îşi trage numele de la modul său de funcționare, care este deosebit de complex, incluzând mai multe aspecte. Aspectul tehnic cel mai evident îl voi discuta aici. Las în suspans subtilitățile pentru capitolul "Biblia ca subprogram al Programului Terra". Dumnezeu îşi spune Lumină. El trimite permanent din S.S. semnale curcubeului, pe care putem să le numim semnale luminoase. Acest semnal va întreba tot timpul curcubeul: Pot să vin la "seceriş"? adică este momentul să vin pentru declanşarea apocalipsei? Curcubeul, ca orice curcubeu, va descompune lumina (semnalul) şi se va informa. El va diseca întrebarea în multe alte întrebări, la care va trebui să răspundă singur. Observând şi analizând permanent aspectele vieții umane, acest satelit "va judeca" şi va hotărî momentul în care stația lui Dumnezeu trebuie să ajungă pe orbita Terrei. Semnalul luminos recombinat, ce rezultă în urma informării, analizei, sintezei informațiilor şi formulării unui răspuns poate fi deci sub două forme:

1 – semnalul care decodat semnifică: "Mai beți o cafea"!
2 – semnalul care decodat semnifică: "Veniți de urgență"!
Ar fi minunat să putem bloca satelitul pe semnalul 1. Din păcate, se pare că nu avem acces în preajma curcubeului. Foarte posibil, sofisticatul satelit e dotat cu mijloace de apărare eficiente.

Cu aceste informații revenim acum la "lista produselor" S.D. După Soare şi după Lună, lista continuă cu celebrul curcubeu. Am aflat deja în versetul 12 că aceste corpuri (Luna şi curcubeul, "după pravila Celui Sfânt stau în rânduiala lor şi nu obosesc în străjile lor". Deci, aşa cum vă spuneam şi eu, curcubeul stă de strajă. Continuăm:

13. Vezi curcubeul şi binecuvântează pe Cel ce l-a făcut; că foarte frumos este în strălucirea lui.
Nu încape îndoială. S.D. a construit acest satelit. Faptul că încă străluceşte demonstrează că, deşi e de mulți ani pe orbită, nu a "ruginit" – funcționează perfect.
14. A înconjurat cerul împrejur (orbitează n.a.) *mâinile Celui Preaînalt l-au atins pe el*
Este cu certitudine un produs al S.D..
15. Cu porunca Lui a grăbit zăpada şi grăbeşte fulgerele după judecata Sa.
Funcționează exact cum vă spuneam: curcubeul hotărăşte cu judecata sa dacă vom avea şi anul acesta zăpadă (varianta semnalului 1) sau dacă vom primi fulgere – rachete nucleare (varianta semnalului 2). Iată ce se întâmplă în varianta emiterii semnalului 2.
16. Pentru aceea se deschid visteriile (captatoarele de C.S. - n.a.) *şi norii zboară ca păsările* (navele de luptă ale S.D. - n.a.)
17. Cu slava sa <u>întăreşte norii şi sfărâmă pietrele grindinei.</u>
Curcubeul având multe informații acumulate despre tehnica militară pământeană şi intraterestră, va conduce atacul nuclear, va fi creierul operațiunii militare, un veritabil punct decomandă, care "întăreşte norii". Acest satelit poate chiar el să "sfarme pietrele grindinei", adică dispune de mijloace de apărare, probabil de tip LASER. Este normal ca el să constituie prima țintă militară a pământenilor şi intratereştrilor.
18...de privirea Lui se vor cutremura munții (în momentul atacului nuclear - n.a.)
19. Cu voia Lui suflă vântul de miazăzi; glasul tunetului Lui a făcut să mugească pământul.
Este clar că deține un rol important, de comandă, la atacul nuclear.
24. Vântul rece va sufla de la miazănoapte şi va îngheța apa toată, adunarea apei va acoperi şi se va îmbrăca apa ca şi cu o platoşă (iarna nucleară - n.a.)
25. Puterea Domnului va mânca munții şi va arde pustiul şi va stinge verdeața ca focul.
Observăm că satelitul, drăguțul curcubeu este implicat până-n gât în viitoarea distrugere a vieții pe Terra! Lăsând gluma la o parte, aveți dreptate, este înspăimântător! Voi relua mecanismele de funcționare ale curcubeului în capitolul de care am amintit.

Navele spațiale tip OZN ale Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.)

Trec acum la ultimul articol prezentat de lista lui Isus Sirah.

28. Cei ce umblă pe mare povestesc primejdiile ei şi istoriile lor ne umplu de uimire.
29. Şi acolo sunt lucruri de necrezut şi minunate tot felul de animale şi de vieţuitoare de mare.
Dacă aceste versete n-ar face parte din lista lui Isus Sirah şi dacă n-aş fi familiarizat cu fenomenul OZN bineînțeles că n-aş acorda niciun fel de importanță acestor două versete. Biblia te învață că singurele "lucruri minunate" sunt cele confecționate, elaborate de Dumnezeu, de S.D. Ce lucruri minunate şi de necrezut, primejdioase, comparabile cu viețuitoarele marine, pot exista în adâncuri? Aceleaşi care ne uimesc şi ni se par de necrezut astăzi: faimoasele, minunatele şi incredibilele obiecte zburătoare şi submersibile neidentificate, pe care eu şi alții ca mine le identificăm cu nave ce aparțin altor civilizații, superioare tehnologic.

Cine cunoaşte fenomenul OZN recunoaşte cu uşurință nave de acelaşi tip prezente peste tot în Biblie. Invariabil, Domnul, îngerii, Fiul Omului, toți reprezentanții S.D. călătoresc cu aceleaşi tipuri de nave sofisticate, ce nu cunosc bariere de mediu (spațiu cosmic – atmosferă – adâncurile mărilor), mai mari sau mai mici, de diverse forme – disc, trabuc, roată, luminoase sau nu, colorate, emițătoare de raze strălucitoare, majoritatea incandescente, emițătoare de lumină şi căldură la aterizare, fapt ce-i obligă pe pământeni să-şi plece privirea, aşa cum am mai scris. Nu intru acum în problematica fenomenului OZN, ci vă prezint doar câteva descrieri de nave mai semnificative, uşor identificabile cu navele altor civilizații, ce au străbătut cerurile planetei în toate timpurile istoriei noastre cunoscute, dar mai ales astăzi.

Din Biblie s-a scos "Cartea lui Enoh", celebrul patriarh care a trăit numai 365 de ani pe Terra, fiind mutat apoi de îngeri în alt colț de Galaxie. El descrie, poate, primul zbor spațial al unui reprezentant al Terrei, la fel de frumos ca astronauții de astăzi şi la fel de uimit ca alți zburători la cer din vechime. Eu vă prezint doar nave. Cel mai complex fenomen aerian descris în Biblie aparține lui Iezechiel. Să-l urmărim:
2. Eu priveam şi dinspre miazănoapte venea un vânt vijelios, un nor mare şi un val de foc care răspândea în toate părțile raze strălucitoare; iar mijlocul focului strălucea ca un metal în văpaie.
5... în mijloc am văzut ceva ca patru fiare...
6. Fiecare dintre ele avea patru fețe şi fiecare din ele avea patru aripi.
13. Înfățişarea acestor fiare se asemăna cărbunilor aprinşi, cu înfățişarea unor făclii aprinse; printre fiare curgea foc, iar din foc țâşneau raze şi fulgere.
14. Fiarele alergau înainte şi înapoi, iute ca fulgerul.
15. Când mă uitam eu la fiare, iată, am văzut jos, lângă aceste fiare, câte o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor.
16. Aceste roți, parcă erau de crisolit, iar după făptură, toate aveau aceeaşi înfățişare. Şi după alcătuirea şi făptura lor ele parcă erau vârâte una în alta.
17. Ele înaintau în toate cele patru părți, şi în timpul mersului nu se întorceau.
18. Obezile lor formau un cerc larg şi de o înălțime înfricoşătoare şi aceste obezi, toate cele patru, erau pline de ochi de jur împrejur.
19. Când mergeau fiarele, mergeau şi roțile de lângă ele şi când se ridicau fiarele de la pământ se ridicau şi roțile.
20. Ele mergeau încotro le da duhul să meargă şi roțile se ridicau împreună, căci duh de viață era şi în roți.
22. Deasupra capetelor fiarelor se vedea un fel de boltă, întinsă sus deasupra capetelor, care semăna cu cristalul cel mai curat.
24. Când mergeau fiarele auzeam fâlfâitul aripilor lor ca un vuiet de ape mari (se inițiază hipnoza n.a.) *ca glasul Celui Atotputernic – zgomot straşnic, ca zgomotul dintr-un lagăr ostăşesc; iar când ele se opreau îşi lăsau aripile jos.*
26. Pe bolta de deasupra capetelor fiarelor era ceva care semăna cu un tron şi la înfățişare era ca piatra de safir; iar sus pe acest tron era ca un chip de om.

27. Şi am văzut ceva ca un metal înroşit în foc, ca nişte foc, sub care se afla acel chip de om şi care lumina împrejur; de la coapsele acelui om în sus şi de la coapsele aceluia în jos se vedea un fel de foc, un fel de lumină strălucitoare care-l împresura de jur împrejur.
28. Cum este curcubeul ce se află pe cer la vreme de ploaie, aşa era înfăţişarea acelei lumini strălucitoare care-l înconjura. Astfel era chipul slavei Domnului. Şi când am văzut eu aceasta, am căzut cu faţa la pământ.

Interesant? Ce a văzut Iezechiel? Oameni din ziua de azi care asistă la un asemenea spectacol de lumină şi culori au o comparaţie destul de frumoasă: "ca un pom de Crăciun"! Atunci când nava este mai mare şi mai sofisticată, comparaţia este cu un oraş zburător. Iezechiel ştie foarte bine ce a văzut şi ne prezintă detalii impresionante pentru nivelul tehnic al secolului VI î.e.n. Iezechiel dă viaţă la tot ce mişcă, de aceea înzestrează diversele părţi tehnice ale vehiculului spaţial cu denumiri de părţi de animale sau de om. Dar asta nu este o problemă pentru noi... Ce cred eu că a văzut Iezechiel? Cred că a fost spectatorul evoluţiei interesante a unei nave a S.D. Iniţial, nava camuflată sub formă de "nor mare" se transformă apoi într-un "val de foc" incandescent, ce răspândeşte lumini strălucitoare.

Descrierea integrală sugerează că nava este destul de mare şi sofisticată, compusă din mai multe elemente: 4 nave mai mici de formă predominant discoidală, conţinând şi elemente de formă distinctă se vor desprinde "de sub boltă" – din nava mamă şi vor avea o evoluţie spectacol. Cele 4 nave vor merge "în toate părţile fără să se întoarcă înapoi" într-o mişcare rapidă, imposibilă, aşa cum ne-au obişnuit OZN-urile de astăzi. Discurile, destul de mari, au marginile (obezile) pline de ochi de jur împrejur (lumini? hublouri?) de toate culorile posibile. În cursul evoluţiei se pot observa roţi ce se învârtesc, element comun unor evoluţii OZN. Cele 4 nave se reunesc apoi sub bolta iniţială în nava mamă, moment în care lumina emisă şi probabil alţi stimuli pe care nu-i cunoaştem iniţiază inducţia hipnozei lui Iezechiel – aude "fâlfâit de aripi ca vuietul de ape mari" – asemenea glasului Celui Atotputernic. Eu cred că aceasta este cea mai interesantă şi spectaculoasă evoluţie a navelor S.D. prezentată de Biblie. În afara acesteia sunt multe alte descrieri de nave luminoase sau camuflate sub formă de nor, sau numite "stâlp de nori", sau sub formă de trabuc – "sul zburător" sau alte forme ce azi sunt comparabile cu fenomenul OZN. Întotdeauna observările navelor S.D. sunt însoţite imediat de apariţia îngerului (îngerilor). Aleg şi eu câteva exemple: "...<u>am ridicat ochii</u> şi am privit şi iată <u>un sul de carte se înalţă în zbor</u>... "Ce vezi tu"? Şi am zis: "Văd un sul de carte care zboară, lung de douăzeci de coţi şi lat de zece". (Zaharia – 5) Aceasta a fost o navă tip "trabuc" lungă de cca 10 m, cu diametru de cca 5 m. O altă descriere, de data aceasta luminoasă, apare în Numerii 9-15: "În ziua când a fost aşezat cortul, nor a acoperit cortul adunării şi de seara până dimineaţa a fost deasupra cortului ca o vedere de foc". Poporul evreu a fost deseori condus în drumurile sale impuse, de navele S.D.
21. Iar Domnul mergea înaintea lor: Ziua un stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea un stâlp de foc, luminându-le ca să poată merge şi ziua şi noaptea.
22. Şi n-a lipsit stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea dinaintea poporului. (Ieşirea – 13)

Nu mai insist cu exemplele. Lista de produse ale S.D. prezentată de Isus Sirah se termină cu versetul: "Am putea spune multe, fără să terminăm; într-un cuvânt, El este toate" (Isus Sirah 43-31). Cu alte cuvinte, lista produselor continuă, dar ei le prezintă pe cele mai importante.

Până să analizez alte "produse făurite" de S.D., să vedem cam de ce sunt în stare navele S.D., mai ales ce energii pot să dezvolte. În primul rând, aceste nave, asemenea OZN-urilor de astăzi sau vimanelor indiene din antichitate, au posibilitatea de a se dematerializa (ele şi echipajele lor). În Biblie nu sunt prezente astfel de dematerializări cu excepţia unei dematerializări de înger: "Aşadar preaslăviţi acum pe Dumnezeu, căci eu mă înalţ la Cel care m-a trimis, şi scrieţi într-o carte toate cele ce s-au săvârşit. Şi sculându-se ei nu l-au mai văzut:" (Tobit 12-20;21)

Dematerializările de nave şi echipaje, chiar dacă nu sunt bine exprimate în versete, sunt presupuse prin analogie cu fenomenul OZN şi mai ales conectând informaţia legată de posibilităţile

energetice de realizarea distorsiunilor temporale. Acestea din urmă presupun viteze superioare vitezei luminii sau pur şi simplu o tehnică a dematerializării cu teleportare concomitentă. Împrumut deja termeni din S.F., dar aceştia au totuşi un suport ştiinţific şi chiar substrat istoric. Experimentul Philadelphia a constat într-o teleportare realizată pe mare, cu mijloace tehnice pământeşti, şi asta în 1942!

Consultanţii ştiinţifici ai serialului Star Trek – Generaţia următoare îşi puneau problema tehnică a teleportării viului (omului). Dacă pentru neviu, teoretic, e mai simplu, la organismele vii problema ţine de reconstituirea fidelă a aceluiaşi "moment A.D.N.". Materia trece prin noi; noi suntem în permanentă schimbare şi asta se face cu un consum energetic necesar menţinerii aceleiaşi structuri vii. Problemele puse de materializarea corpului somatic ţineau în special de afectarea activităţii cerebrale, a gândirii, a personalităţii. Eu cred că aceasta este o falsă problemă. Rematerializarea viului – dacă tehnica există – nu trebuie să difere de cea a neviului. Gândirea, personalitatea, rezervorul de amintiri, aparţin C.S. (corpului spiritual), M.N. (materia negativă) din noi. În timpul teleportării, în călătoria instantanee, M.N. din noi călătoreşte cuplată la "energia" corpului somatic transformat. M.N. se află practic în domeniul ei natural de evoluţie şi nu cred să sufere vreo transformare în cursul teleportării. Mai mult, M.N. conectată la corpul somatic transformat în undă este responsabilă, după părerea mea, de reconstituirea aceluiaşi "moment A.D.N." al corpului somatic în cursul rematerializării, moment conform cu propriul ei moment A.D.N. Acest lucru e posibil deoarece **cuplajul A.D.N.M.N.-A.D.N.M.P. trăieşte tot timpul un moment concordant.** Este drept că în cursul experimentului Philadelphia au avut loc accidente, traduse în tulburări psihice, dispariţii de persoane pe axa timpului şi multe fenomene încadrate astăzi în paranormal. S.D. nu este însă în stadiul nostru de dezvoltare tehnico-ştiinţifică. Tehnica teleportării a ajuns la o generaţie înaltă. Cu tehnica şi posibilităţile energetice poţi realiza multe.

Raportul Cordon apreciază numai energia luminoasă degajată de un banal disc zburător (OZN) între 500-900 MW, adică aproape un gigawatt (IGW). Ce energie totală poate dezvolta atunci o astfel de navă? Savantul R. Forward a estimat energia minimă necesară unei nave să ajungă din Alfa Centauri – cea mai apropiată stea de sistemul nostru solar (4,2 ani-lumină), până la Terra. Energia minimă este de 65 GW. Astăzi asistăm neputincioşi la răpiri de avioane de luptă sau chiar de bombardiere de către nave de tip OZN. Ce energii dezvoltă aceste nave? Nu ştiu, dar foarte mari! Ceea ce ştiu, este că aceste energii, dezvoltate de astfel de nave, au fost la baza fenomenelor extraordinare la care au asistat anticii, cum ar fi: potopul, crearea unui culoar uscat în Marea Roşie, oprirea Pământului din mişcarea de rotaţie în jurul axei sale în timpul lui Iosua, producerea de mici cutremure de pământ ş.a.m.d.

Potopul

În capitolul următor veţi înţelege necesitatea potopului. N-o discut acum. Iată descrierea lui:
11. În anul 600 al vieţii lui Noe, în luna a doua în ziua 27 a lunii acesteia, chiar în acea zi s-au desfăcut toate izvoarele adâncului celui mare şi s-au deschis jgheaburile cerului.
12. Şi a plouat pe pământ 40 de zile şi 40 de nopţi.
18. Şi a crescut apa mereu şi s-a înmulţit foarte tare pe pământ şi corabia se purta deasupra apei.
20. Şi a acoperit apa toţi munţii cei înalţi ridicându-se cu 15 coţi mai sus de ei.
21. Şi a murit tot trupul ce mişca pe pământ; păsările, animalele, fiarele, toate vietăţile care mişunau pe pământ şi toţi oamenii.
24. Iar apa a crescut mereu pe pământ 150 de zile. (Facerea – 7)
2. Atunci s-au încuiat izvoarele adâncului şi jgheaburile cerului şi a încetat apa de a mai creşte.
3. După 150 de zile a început a se scurge apa de pe pământ şi a se împuţina. (Facerea 8).
Dumneavoastră credeţi că s-a întâmplat întocmai? Eu da! Chiar dacă adevărul e puţin deformat pe alocuri, astăzi este cert că potopul a avut loc. Avem suficiente dovezi istorice, arheologice, mitice care să susţină acest lucru.

Cea mai bine susținută teorie privind existența potopului este cea a **miturilor vechi.** Corabia, cu zestrea genetică dorită, salvată de inginerul genetician şef, este un simbol pe care-l regăsim la multe popoare ale lumii vechi. Cel mai frumos este descris potopul în miturile chineze adunate de Yuan Ke într-o culegere cronologică, pe alocuri asemănătoare Bibliei. Într-o poveste de fantasme tipic chinezeşti, Fuxi, pesonaj mitologic care a semnat trigramele ce-i poartă numele, regăsite astăzi în colțurile steagului sud-coreean, hibrid cu zestre genetică asemănătoare sau echivalentă cu Noe, semizeitate care a înființat acupunctura, este salvat împreună cu sora sa Nuwa din calea furiei apelor şi tunetului – Leigong. Zeul îi dăruieşte lui Fuxi un "bostan" special, bine etanşat, veritabilă navă ce avea să-i salveze pe Fuxi şi pe sora lui, care după potop i-a devenit soție. Cei doi au fost capii de serie, cu material genetic asemănător lui Adam, care au generat omenirea actuală.

Descrierea potopului este asemănătoare; apar din nou acele ape suspecte, izvorâte din adâncuri, prezente şi în tăbliţele de lut sumeriene. Acestea din urmă, menționează numai şapte zile de potop de revărsări de ape din cer şi din adâncuri. Literatura asiro-babiloniană conține mai multe mituri referitoare la potop. Epopeea lui Ghilgameş şi Epopeea lui Atrahasis, scrise în mai multe variante, ne oferă o imagine a evenimentelor potopului. Eroul sumerian se numeşte Utnapiştin sau Ziusudra care, asemenea lui Noe, e salvat de zei într-o corabie special construită. Într-un alt mit, sumerianul Atrahazis este singurul salvat în fața potopului. Acest mit are o importanță colosală, deoarece este singurul mit găsit de mine care menționează amploarea distrugerii şi mijloacele diverse folosite de zei în scopul limitării populației acelui moment. Zeii trimit pe rând seceta, potopul, apoi diverse "plăgi" (ciuma, frigurile, căldurile, amețelile, durerile), în care recunoaştem arme moderne bacteriologice, nucleare, posibil chimice. Această diversitate de mijloace de distrugere în masă desăvârşeşte distrugerile provocate de potop, loveşte zonele în care apele nu au putut să ajungă. Textul menționează şi un alt obiectiv al dezastrului, realizat probabil cu ajutorul armei nucleare, şi anume limitarea fecundității, a numărului de sarcini, care în acel moment ar fi purtat material genetic departe de standardul genetic al zeilor.

51. ***Pântecele să fie legat, să nu mai nască vlăstare!***
52. S-a tăiat smochinul poporului,
53. ***În pântecele lor, <u>zarzavaturile au fost puține</u>.***
60. Peste popor au năvălit frigurile;
*61.****Pântecele a fost legat şi n-a mai născut vlăstare.***
(Astrahasis, fragmentul D – coloana a III-a)
Urmările sunt semnificative. Textul chiar menționează că oamenii rămaşi sunt puțini la număr.

Alături de mituri, **arheologia** ne ajută să înțelegem astăzi amploarea revărsărilor de ape provocate de zei. Descoperirea urmelor potopului o datorăm unui grup de arheologi englezi şi americani conduşi de Sir Charles Leonard Woolley. După 6 ani de săpături, în vara anului 1929, Wooley a descoperit... potopul în actualul Irak, la Tell al Muqayyar, aproape de ruinele cetății Ur. Săpând puțuri adânci, arheologii au descoperit ruinele cetății Ur din sec. III î.e.n. Săpând mai departe, sub straturile atribuite ultimelor 5 milenii, s-a descoperit un strat consistent de lut. Cum nivelul puțului era deasupra cursului Eufratului, s-a considerat că stratul de lut nu poate avea vreo legătură cu nivelul apelor fluviului. Sub stratul de lut au fost descoperite vase şi alte urme de activitate umană, care au fost încadrate uşor în mileniul IV î.e.n. În acel moment, Wooley a fost sigur că descoperise urmele potopului, încadrat destul de corect temporal, adică, cu aproximativ 6000 de ani în urmă. Confirmarea avea să vină în anii următori, pe măsură ce alte puțuri similare au fost săpate. A fost realizată o adevărată hartă a revărsărilor de ape din timpul potopului. S-a demonstrat că dezastrul a coprins toată aria de nord-vest a Golfului Persic, lunca celor două mari fluvii, inundată pe o lungime de circa 630 km. Teoretic, se poate calcula cu cât a crescut nivelul apelor. Nu am găsit astfel de date, dar în prezent, la circa 600 km în interiorul Câmpiei Mesopotamiei, altitudinea cursului Eufratului este de circa 60 m, iar cea a Tigrului de circa de 80 m. Asta ar însemna că față de nivelul actual al oceanului planetar, apele s-au ridicat cu 80-100 m. Dacă ne gândim că două treimi din suprafața planetei sunt acoperite de oceane a căror adâncime medie este de 3.800 m,

artificiul tehnic de ridicare a nivelului cu **numai** 100 de metri nu mi se pare o enormitate pentru posibilitățile zeilor.

Realizarea tehnică a potopului nu cred că a fost o problemă pentru Supercivilizația lui Dumnezeu (S.D.), capabilă să construiască stații precum Luna. Inginerii consultanți ai serialului Star Trek ar putea avea aici o grămadă de idei, iar Enterprise ar rezolva cu succes o astfel de problemă. Numai că potopul a avut loc în realitate! Deşi nu mă pricep deloc la aşa ceva, emit şi eu o ipoteză: Astfel, ştim că navele tip OZN dezvoltă energii colosale şi mai ştim că cel puțin o parte dintre aceste nave folosesc energii magnetice ce creează câmpuri magnetice puternice. Dacă un disc banal dezvoltă energii uriaşe, atunci ce energii poate dezvolta de exemplu o navă ca cea care l-a însoțit pe Neil Amstrong în misiunea sa (de 1,5 km lungime)? De asemenea, ştim că mareele care ajung în unele locuri la 20 de metri sunt determinate de forța de atracție exercitată de Lună. O navă plasată ca un satelit orbital ar putea exercita o forță de atracție strict pentru densitatea 1 – densitatea apei. Acest fapt ar determina deplasarea apelor oceanului planetar spre punctul maxim de atracție exercitat de navă. Nava ar putea însoți pământul precum un satelit în mişcarea de rotație, dar depăşind cu puțin viteza de rotație a Terrei în jurul axei, astfel încât efectul maxim să fie realizat pentru 75 de zile, cu durata totală a efectului de 150 de zile. Efectul maxim este în perpendiculara coborâtă de la navă pe Terra. În acest mod, potopul vine pe rând în diverse zone geografice.

Miturile nu consemnează locuri ale Terrei secătuite de ape în perioada în care a avut loc potopul. Acest lucru are două explicații:
1. În primul rând, potopul a avut loc în zonele vizate pentru derularea P.I.G. Aceste zone aparțin în special Eurasiei, deşi un program mai puțin riguros a fost derulat peste tot. În zona opusă Eurasiei este Oceanul Pacific – rezervor incomensurabil de apă. În Pacific n-a prea avut cine consemna o eventuală scădere a nivelului oceanului.
2. N-a avut loc o scădere semnificativă a nivelului oceanului planetar în zona opusă potopului deoarece atracția a avut un caracter local, zonal, fără migrări foarte mari ale apei.

În altă ordine de idei, crearea ploilor artificiale timp de 40 de zile aproape că nu mai constituie o problemă tehnică nici pentru noi. Important este cât de ecologic se realizează acest obiectiv. Ca o paranteză, menționez că la 7 noiembrie 1995, cu ocazia paradei militare ce aniversa la Moscova Revoluția Bolşevică, norii au fost descărcați dinainte, pentru a nu avea surprize în cursul paradei.

Ce putem spune despre "izvoarele adâncului"? Dacă ținem cont de informațiile privind existența apei dulci şi mai calde în preajma polilor, de migrarea animalelor spre aceste zone mai calde, de vântul aducător de polen, de tunelurile între spațiile intraterestre şi suprafața Pământului, atunci putem acorda credit acestor izvoare. Cartea spune că în urma potopului munții au fost acoperiți cu 15 coți. Care munți? În mod sigur nu Himalaya, ci munții din arealul de experiment genetic, care în spațiul evreu de-abia depăşesc 1.000 de metri. Oricum, este foarte mult.

<u>Trecerea poporului evreu prin Marea Roşie</u>

Acest eveniment a implicat energii asemănătoare celor care au produs potopul. De data aceasta câmpul a îndepărtat apa, forța acestor energii fiind cu mult inferioară celor care au determinat potopul. Navele S.D. ce au produs câmpul necesar au protejat în permanență poporul evreu. Iată descrierea din Ieşirea, cap. 14 – Trecerea prin Marea Roşie:
19. Atunci s-a ridicat îngerul Domnului, care mergea înaintea taberei fiilor lui Israel şi s-a mutat în urma lor; şi s-a ridicat stâlpul cel de nor (nava n.a.) *dinaintea lor şi a stat în urma lor.*
21. Iar Moise a întins mâna sa asupra mării (degeaba - n.a.) *şi a alungat Domnul marea toată noaptea cu vânt puternic de la răsărit şi s-a făcut marea uscat, că s-au despărțit apele.*
22. Şi au intrat fiii lui Israel prin mijlocul mării mergând ca pe uscat, iar apele le erau perete la dreapta şi la stânga lor.
24... în straja dimineții a căutat Domnul din stâlpul cel de foc şi din nor spre tabăra Egiptenilor şi a umplut tabăra Egiptenilor de spaimă.
Simplu, nu? Mult mai simplu față de potop! Să vedem însă ce urmează!

Oprirea Pământului din mişcarea de rotaţie în jurul axei sale

Este un fapt de-a dreptul uimitor pentru noi, pentru nivelul de cunoaştere de astăzi. Evenimentul s-a petrecut pe vremea lui Iosua, urmaşul lui Moise la conducerea destinului poporului evreu. Istoria descoperirii acestei întâmplări relatate de Biblie e de asemenea interesantă. Cercetătorilor biblici le-a fost atrasă atenţia de următoarele versete din Iosua:
12. În ziua în care Dumnezeu a dat pe Amorei în mâinile lui Israel şi când i-a bătut la Ghibeon şi au fost zdrobiţi înaintea feţei fiilor lui Israel, a strigat Iosua către Domnul şi a zis înaintea Israeliţilor: "Stai soare deasupra Ghibeonului şi tu lună opreşte-te deasupra văii Aialon".
13. Şi s-a oprit soarele şi luna a stat până ce Dumnezeu a făcut izbândă asupra vrăşmaşilor lor. Oare nu de aceea se scrie în Cartea Dreptului: "Soarele a stat în mijlocul cerului şi nu s-a grăbit către asfinţit aproape toată ziua?".
14. Şi n-a mai fost nici înainte, nici după aceea o astfel de zi în care Domnul să asculte aşa glasul omului: că Domnul lupta pentru Israel.

Unii cercetători au studiat axa timpului şi au constatat că ziua luptei lui Iosua a fost într-o zi de miercuri, dând calendarul înapoi. Invers, derulând timpul de la potop spre Iosua, ziua luptei a fost într-o zi de marţi. Era dovedit că ziua a fost dublă. Pe de altă parte, popoarele contemporane cu Iosua menţionau şi ele în calendare o zi dublă. Aceste argumente au atras atenţia NASA, deoarece Iosua menţiona "aproape toată ziua". În 1970, ziarul *Evening World* din Spencer, Indiana, S.U.A. anunţa că ceasurile atomice de la NASA au putut măsura exact ziua "dublă". Această zi, n-a fost chiar dublă, ci mai lungă cu 23 de ore şi 20 de minute. Unde erau cele 40 de minute lipsă? Cercetătorii de la NASA au găsit răspunsul tot în Biblie. Completarea unei zile din calendar s-a făcut sute de ani mai târziu. Iată prezentarea ei în Isaia, cap. 38:
7. Iată semnul ce ţi se va da ţie de la Domnul că El îşi va împlini cuvântul Său.
8. Iată, voi întoarce umbra cu atâtea linii pe care soarele le-a străbătut pe ceasornicul lui Alhaz, să zic cu 10 linii. Şi soarele s-a dat înapoi cu 10 linii pe care le străbătuse.

Din fericire, ceasul de piatră de la Alhaz s-a păstrat. Măsurând 10 linii, specialiştii au putut găsi exact cele 40 de minute lipsă din curgerea timpului. Dacă lucrurile stau întocmai, înseamnă că astăzi, NASA şi alte organisme situate informaţional pe acelaşi nivel, inclusiv de secret, nu mai au niciun fel de probleme în privinţa determinării temporalităţii evenimentelor descrise de Biblie. Să fie chiar aşa? Cât despre evenimentul de mai sus, specialiştii în fizica Pământului sunt de acord că o oprire a Pământului din mişcarea de rotaţie practic nu este simţită de oameni. Ce sens a avut însă o astfel de oprire? Ce ceasuri galactice trebuiau potrivite? Trebuie să existe un răspuns logic, care ne scapă deocamdată. În orice caz, evenimentul nu s-a produs pentru ca Supercivilizaţia lui Dumnezeu (S.D.) să ne dovedească încă o dată forţa ei tehnologică. De acest lucru nu mai era nevoie. Simpla construcţie a Staţiei Supercivilizaţiei lui Dumnezeu (S.S.) sau a Lunii sunt exemple suficiente pentru a banaliza un act ca cel descris de Iosua. Totuşi nicio civilizaţie inteligentă nu consumă energie fără un scop bine determinat.

Armamentul Supercivilizaţiei lui Dumnezeu

S.D. se prezintă întotdeauna ca fiind deosebit de războinică. Declară că nu are prieteni. Poporul e descris ca fiind viteaz, încercat în luptă (înseamnă că are cu cine lupta...), curajos. S.D. îşi duce războaiele cu armament sofisticat, care-i permite controlul spaţiului vital. Interesant este că vitejii îngeri ai lui Dumnezeu nu au, totuşi, ...spirit cavaleresc. În războaiele de epurare genetică ce au avut loc pe Terra, aceşti îngeri nu se luptă nici în luptă dreaptă, precum Făt-Frumos şi zmeul cel rău, nici în săbii, ci pur şi simplu folosesc armele de nimicire în masă (A.N.M.), nefiind interesaţi de aspectul ecologic al războiului. Atunci când nu-şi realizează obiectivele cu A.N.M., apelează totuşi la moduri mai ecologice de epurare genetică, dar şi mai costisitoare. Potopul este una dintre ele... Biblia ne prezintă o gamă destul de largă a armamentului S.D. Pentru mine, cea mai interesantă descriere este cea a unei nave de luptă.

Iov ne face cunoştinţă în capitolul 41 cu un alt produs al S.D.: Leviatanul.
13. Cine a ridicat pulpana veşmântului lui şi cine poate pătrunde în căptuşeala armurii lui?
14. Cine a deschis vreodată porţile gurii lui? Zimţii lui sunt îngrozitori!
15. Spinarea lui este ca un şirag de scuturi, pe care le-ai fi întărit şi pecetluit puternic.
16. Ele sunt strânse unul în altul atât de tare, că nici vântul nu pătrunde printre ele.
18. Din strănutul lui scapără lumină şi ochii lui sunt roşii ca pleoapele zorilor.
19. Din gura lui ies parcă nişte torţe aprinse şi izbucnesc valuri de scântei.
20. Din nările lui iese fum ca dintr-o căldare pusă la foc şi care fierbe.
21. Răsuflarea lui este ca de cărbuni aprinşi şi din gura lui ţâşnesc flăcări.
23. Carnea lui e îndesată; oricât ai apăsa în ea nu se lasă.
24. Inima lui e tare ca piatra, ca piatra râşniţei cea de dedesupt.
27. Fierul pentru pielea lui este ca paiul, iar arama ca lemnul putred.
28. Săgeata lui pune pe fugă şi petrele din praştie cad pe el ca nişte pleavă.
29. O săgeată pentru el este ca un pai în vânt şi îşi bate joc de vâjâitul unei lănci ce zboară.
30. Sub pântecele lui sunt nişte solzi ascuţiţi; când dă prin noroi, pare că dă cu grapa.
31. Când se afundă apa fierbe ca-ntr-o căldare; el preface marea într-un cazan de fiert mirodenii.
32. El lasă în urmă o dâră luminoasă şi adâncul pare un cap cu plete albe
33. Pe pământ el nu-şi află perechea şi e făcut să nu cunoască frica.

Iov, asemenea lui Iezechiel, dă viaţă unei nave şi-i atribuie diverse părţi de animale. Ce putem vedea noi? O superbă navă realizată în tehnologia tipică OZN, cu precizarea că Leviatanul este o navă specială de luptă. Sintetizez puţin informaţia. Leviatanul:
- este impresionant la vedere şi de mari dimensiuni
- este alcătuit din materiale extrem de rezistente (13,15,23,27-29);
- este foarte rapid (29);
- dispune de energii impresionante (24);
- poate deveni incandescent, emite căldură şi lumină (19-21);
- străbate toate mediile: aer, apa, noroi;
- lasă "dâră luminoasă", la fel ca multe dintre navele ce ţin de fenomenul OZN;
- este un produs al S.D.;
- este o navă specială de luptă, care nu are egal, se pare.

Armamentul convenţional al S.D. constă în raze tip LASER, ca în filmele S.F., ce poate fi în dotare individuală, aşa cum am văzut (sabia goală a îngerilor) sau în dotarea navelor. Aceste nave sunt dotate chiar şi cu proiectile, numite în Biblie grindină:
Domnul a aruncat din cer asupra lor grindină mare, până la Azeca, şi cei ce au murit de grindină au fost mai mulţi decât cei ucişi de fiii lui Israel cu sabia în mână. (Iosua 10-11)

Arma nucleară

A fost folosită deseori în antichitate de S.D. pentru distrugerea populaţiilor nedorite. Foarte probabil, încărcăturile nucleare folosite n-au fost de mare putere, ci adaptate spre a distruge strict anumite cetăţi şi oraşe. Să nu vă închipuiţi că numai populaţia veche din spaţiul geografic al actualului Israel a beneficiat de asemenea cadouri din partea S.D. În cadrul epurărilor genetice practicate de alţi zei în istoria veche a Terrei, arma nucleară a fost destul de des folosită. Vestigii cred că am putea găsi în apropierea tuturor "insulelor A.D.N. compatibile", create de S.D.

O astfel de "urmă" a trecerii S.D. se află în Turcia. Cetatea Huyul are o istorie de cel puţin 8.500 de ani. Vestigiile celor mai vechi locuitori ai ei au putut fi datate prin metoda dezintegrării izotopului Carbon 14. Interesant e că urmele foarte vechi ale acestei cetăţi coexistă cu urme mult mai noi, fără ca între acestea să existe o legătură logică. Istoricii au constatat o discontinuitate în istoria cetăţii, reluată brusc acum aproape 4.000 de ani (1900 î.e.n.). Au fost iniţiate studii serioase ce s-au bazat pe datarea prin metoda Carbon 14, studiul inelelor bucăţilor vechi de lemn, analiza planului cetăţii, măsurarea câmpului magnetic al zonei, determinarea de izotopi radioactivi cu

timp lung de înjumătățire, fotografii din satelit. În urma unui dosar riguros, specialiştii au stabilit cauza discontinuității istoriei acestei cetăți: o explozie nucleară, care a avut loc în anul 5720 î.e.n., adică acum 7717 ani! Cine i-a atacat nuclear pe bieții păstori de acum aproape 8000 de ani? Cine avea interes să înlocuiască populațiile vechi cu altele, diferite genetic? Răspuns: zeii!

Astfel de urme ale atacurilor nucleare împotriva cetăților antichității îndepărtate se regăsesc şi în Deşertul Nevada, unde ruinele unui vechi oraş sunt presărate cu rocă vitrificată, supusă acțiunii temperaturilor înalte, în Liban, India, China şi alte locuri. Biblia a păstrat înscris în paginile sale un alt atac nuclear, probabil cel mai dur din spațiul evreu, soldat cu distrugerea a 5 cetăți: Sodoma, Gomora, Țeboim, Adma şi Țoar. Atacul a dus la modificarea locală a reliefului – apariția Mării Moarte şi mai ales la contaminarea radioactivă a solului. Facerea cap. 19:
24. Atunci Domnul a slobozit peste Sodoma şi Gomora ploaie de pucioasă şi foc din cer.
25. Şi a stricat cetățile acestea, toate împrejurimile lor, pe toți locuitorii cetăților şi toate plantele ținutului aceluia.
Numai aceste două versete ar fi suficiente pentru a ne orienta asupra naturii atacului, dar Biblia mai precizează:
26. Femeia lui Lot s-a uitat înapoi şi s-a prefăcut în stâlp de sare.
Femeia lui Lot, despre care veți afla că a fost programată să întârzie, fiind A.D.N. incompatibilă cu îngerii S.D., a privit spre emisia de lumină, fiind tatuată cu propriile-i veşminte, asemenea japonezilor la Hiroşima.
27. Iar Avram s-a sculat dis de dimineață şi s-a dus la locul unde stătuse înaintea Domnului.
28. Şi, căutând spre Sodoma şi Gomora şi spre toate împrejurimile lor, a văzut ridicându-se de la pământ fumegare, ca fumul dintr-un cuptor
Din înțelepciunea lui Solomon, cap.10, aflăm că Lot "cel drept" a fost sfătuit să fugă în munți, departe de focul coborât peste cele cinci cetăți şi că: "...acest ținut pustiit fumegă şi astăzi, pomii dau roadă înainte de vreme şi un stâlp de sare se înalță acolo, spre pomenirea necredinciosului suflet al femeii lui Lot". Toate aceste date:

- sfatul îngerilor către Lot să se refugieze în munți;
- atacul cu "ploaie de pucioasă" şi "foc din cer de la Domnul";
- distrugerea concomitentă a cinci cetăți;
- distrugerea plantelor în toată zona;
- contaminarea radioactivă (locul care fumegă şi astăzi);
- apariția unei mări într-adevăr moarte, contaminată radioactiv;
- emisia de lumină şi căldură care o ucide pe femeia lui Lot;
- ciuperca nucleară;
- radioactivitatea solului mult peste nivelele normale, prezentă şi astăzi, ca şi nisipul pe alocuri vitrificat, sugerează puternic atacul nuclear.

Epopeea lui Ghilgameş şi Ramayana menționează de asemenea folosirea de către zei a unor arme pe care le recunoaştem astăzi ca fiind arme nucleare.

Arma bacteriologică

Cu efecte mai limitate în timp, mai ecologică, arma biologică este o armă ceva mai "umană", este una dintre armele preferate ale S.D.: "...a trimis Domnul asupra lui Israel şi au murit şaptezeci de mii de israeliți". (Paralipomena 21-14) Evenimentul s-a produs pe vremea regelui David, iar semnificația lui o vom discuta la timpul potrivit. Cum evreii numărau întotdeauna numai bărbații de la 20 de ani în sus, înseamnă că numărul morților a fost cu mult mai mare – sute de mii. Spre deosebire de arma nucleară, care nu iartă nimic, arma bacteriologică loveşte mai ales organismele tarate, bătrânii şi copiii.

Un eveniment biblic important, motiv de sărbătoare pentru lumea creştină e sărbătoarea paştelui. În realitate, eu îl consider un serios motiv de comemorare. Majoritatea veți rămâne contrariați, dar asta e! V-am avertizat să nu citiți această carte! Încă mai aveți ocazia să renunțați!

În urmă cu aproximativ 3500 de ani poporul evreu, de-abia format, era în sclavie în Egipt. Este scos din acel teritoriu de S.D., care, cu această ocazie, îşi demonstrează cunoştinţele ştiinţifice, forţa tehnologică. Motivul care-l convinge pe faraon să elibereze poporul evreu este un atac al S.D. cu arma bacteriologică, în urma căruia cad victime, cum era de aşteptat, oameni şi animale. Una dintre victime este chiar fiul cel întâi născut al faraonului, urmaşul tronului. Să urmărim povestea descrisă în Ieşirea, cap. 12: "Mielul pascal şi moartea întâilor născuţi ai Egiptenilor".

1. Apoi a grăit Domnul către Moise; ...
3...În ziua a zecea a lunii acesteia să-şi ia fiecare din capii de familie un miel.
6. Să-l ţineţi până în ziua a paisprezecea a lunii acesteia şi atunci toată adunarea obştii fiilor lui Israel să-l înjunghie către seară.
8. Şi să mănânce în noaptea aceea carnea lui friptă la foc; dar s-o mănânce cu azimă şi cu ierburi amare.
9. Dar să nu-l mâncaţi nefript de-ajuns sau fiert în apă, ci să mâncaţi totul fript bine pe foc şi capul cu picioarele şi măruntaiele.
10. Să nu lăsaţi din el pe a doua zi şi oasele lui să nu le zdrobiţi. Ceea ce va rămâne pe a doua zi să ardeţi în foc.
11. Să-l mâncaţi însă aşa: să aveţi coapsele încinse, încălţăminte în picioare şi toiegele în mâinile voastre. Şi să-l mâncaţi cu grabă, căci este Paştile Domnului.
12. În noaptea aceea voi trece peste pământul Egiptului şi voi lovi întâiul născut în pământul Egiptului al oamenilor şi al dobitoacelor etc.
15. Şapte zile să mâncaţi azime; din ziua întâi să vă depărtaţi din casele voastre dospituri, căci cine va mânca dospit din ziua întâi până în ziua a şaptea sufletul aceluia se va stârpi din Israel.
16... şi în zilele acelea să nu faceţi niciun fel de lucru decât numai cele ce trebuie fiecăruia de mâncat, numai acelea să vi le faceţi.
18. Începând din seara zilei a paisprezecea a lunii întâi şi până în seara zilei a douăzeci şi una a aceleiaşi luni să nu mâncaţi pâine nedospită.
19. Şapte zile să nu se afle dospitură în casele voastre...
21. Apoi a chemat Moise pe toţi bătrânii fiilor lui Israel şi le-a zis: "Mergeţi şi vă luaţi miei după familiile voastre şi înjunghiaţi Paştile.
22. După aceea... să ungeţi pragul de sus şi amândoi uşorii uşii cu sângele cel din vas, iar voi să nu ieşiţi niciunul din casă până dimineaţa.
23. Căci are să treacă Domnul să lovească Egiptul; şi văzând sângele de pe pragul de sus şi de pe cei doi uşori, Domnul va trece pe lângă uşă şi nu va îngădui pierzătorului să intre în casele voastre ca să lovească.
29. Iar la miezul nopţii a lovit Domnul pe toţi întâi-născuţii în pământul Egiptului.
30. Şi s-a sculat noaptea Faraon şi s-a făcut bocet mare, căci nu era casă unde să nu fie mort.

Observaţii

1. Domnul îi supune pe evrei unui regim alimentar strict, ce avea ca scop eliminarea gazelor din tubul digestiv. Regimul a constat în trei etape:
- 7 zile hrană fără dospitură;
- 7 zile fără hrană (de aceea li se spune să nu facă absolut nimic; nu vor avea energia necesară)
- în ziua a 14-a au mâncat miel bine fript cu azime şi ierburi amare (din nou nedospit);
- apoi încă 7 zile fără dospitură.

De ce acest regim? Pentru a obţine un tub digestiv foarte bine pregătit, fără gaze, fără bacterii care ne populează în mod normal colonul. Postul negru dinaintea zilei a 14-a a îndepărtat şi mai mult gazele şi a sărăcit populaţia bacteriană a colonului. O armă bacteriologică ce acţionează pe un astfel de tub digestiv este un dezastru, din cauza fenomenului de translocare bacteriană pe care-l suferă un intestin gol de aproape orice conţinut. De aceea, acest tub digestiv trebuia ocupat chiar înainte de atacul cu bomba bacteriologică. Bacteriile folosite pe care nu le pot identifica oricât aş încerca, fac parte din clasa Enterobacteriacee şi/sau dintr-o altă clasă cu migrare transcutanată.

Cred că cocteilul bacteriologic din clasele mai sus amintite administrat egiptenilor conținea bacterii deosebit de gazogene, cu înmulțire rapidă, consumatoare de zaharuri şi amidon şi cu producție ulterioară de gaze.

2. Trebuie să menționez că toate armele bacteriologice conțin germeni modificați prin tehnici de inginerie genetică. Or, aceste tehnici, ştim bine, sunt specialitatea numărul unu a S.D. Cocteilul bacteriologic, menit probabil să afecteze strict populația egipteană, mai conținea germeni cu poartă de intrare transcutanată, motiv pentru care evreii sunt sfătuiți să se încalțe şi să-şi protejeze membrele inferioare, în mod normal descoperite. Corpul era oricum acoperit. Nu în ultimul rând, concentrația germenilor era mai scăzută în zonele locuite probabil compact de populația evreiască, deoarece "pierzătorul" a ştiut să ocolească acele zone însemnate conform avertismentului. Domnul insistă asupra indicației ca mielul să fie bine fript, iar ceea ce rămâne (urma să fie contaminat) să se arunce. Tubul digestiv trebuia în următoarele 7 zile ocupat tot cu hrană ce nu conținea bacterii gazogene. Cert este că S.D. a lovit de Paşti cu arma bacteriologică poporul egiptean. Cam asta se sărbătoreşte în fiecare an! De prisos să vă mai spun că între Paşti şi trezirea din anestezie a lui Iisus Hristos nu este decât o simplă coincidență. La fel de bine în ziua aceea ar fi putut face o călătorie în Ierusalimul ceresc. Dar despre asta vom mai vorbi.

În prezent, se pare că trecutul i-a inspirat pe evrei. În ianuarie 1999, *Sunday Times* dezvăluia că programul militar israelian are în vedere fabricarea unei arme bacteriologice "etnice". Geneticienii de la institutul din Ness Ziona (la sud de Tel Aviv) au identificat gene aflate doar în moştenirea genetică a anumitor comunități arabe. Acestea fac posibilă producerea unor arme bacteriologice cu germeni modificați genetic, menite să afecteze strict populația arabă.

Arma psihotronică

Alături de alte arme pe care vi le puteți imagina, dar mai ales pe care nu vi le puteți imagina, S.D. foloseşte cu succes arma psihotronică. Noi, pământenii, vorbim despre această armă numai de vreo 10 ani în mass media şi cu 20-25 de ani în urmă s-au făcut primele studii în acest domeniu. Ce urmăreşte o astfel de armă? Simplu: câştigarea unei bătălii fără luptă armată, prin subjugarea voinței adversarului, crearea de panică, dezorientare, dezordine, teamă sau, dacă vreți, poate chiar inducerea unui sentiment de uniune, de admirație față de adversar! Ce am reuşit noi, pământenii, în acest domeniu? Americanii, britanicii şi alții probabil, au creat aşa-zisa rază a fricii, emisii de ultrasunete şi intrasunete cu o anumită frecvență (5-7 Hz) care stimulează/induc frica, panica. Mai ştim că în cursul războiului din Golful Persic, soldații teribilei Gărzi Republicane irakiene au aruncat armele şi s-au predat... ziariştilor prezenți pe câmpul de luptă.

La folosirea armei psihotronice tabloul taberei adversarilor ar trebui să arate cam aşa:
15. Atunci s-a făcut învălmăşeală în tabăra din câmp şi în tot poporul; rândurile dinainte ce pustiau țara s-au umplut de frică şi nu voiau să se lupte; toată țara s-a cutremurat şi i-a cuprins frică mare de la Domnul.
16. Atunci străjile... au văzut că mulțimea se împrăştie şi fuge încolo şi încoace.
18. A zis Saul către Ahia: "Adu chivotul lui Dumnezeu"...
19. Şi pe când încă vorbea Saul cu preotul, tulburarea din tabăra Filistenilor se lățea şi creştea din ce în ce mai mult...
20. Şi a strigat Saul şi tot poporul care era cu el... şi iată acolo sabia fiecăruia era ridicată asupra aproapelui său şi tulburarea era foarte mare. (I Regi 14)
În cazul de față, arma psihotronică a produs adversarului: frică (chiar groază); fugă dezorganizată; dezorientare, nerecunoaşterea adversarului. În Biblie mai există astfel de situații, dar exemplul ales este edificator. Şi cu asta închei capitolul armament, bineînțeles fără să-l fi epuizat nici pe departe.

Chivotul

Este un aparat sofisticat, produs de S.D., o adevărată piatră de încercare pentru cei ce doresc să pătrundă adânc tainele Bibliei. Încerc să fac o sinteză privind funcțiile acestui aparat complex şi

sper să nu vă plictisesc. Chivotul a fost construit cu ştiinţă extraterestră, pe timpul lui Moise, în perioada de primă ajustare genetică a poporului evreu, perioadă trăită în deşert în mare parte, în cursul căreia evreii au fost ridicaţi la stadiul de popor distinct. Vom vorbi pe larg despre acest lucru. Cărţile lui Moise ne intoxică cu construcţia chivotului şi a cortului care-l adăposteşte. De ce? Pentru că e important. Deşi au fost realizate de meşteri evrei, ştiinţa construirii lor a venit de la inginerul şef de program, care a administrat informaţiile şi pregătirea necesară meşterilor după tehnica implantului de informaţie.

Domnul se adresează lui Moise:
2. "Iată, Eu am rânduit pe Betaleel, fiul lui Uri, fiul lui Or din semiţia lui Iuda.
3. Şi i-am umplut de duh dumnezeiesc şi înţelepciune, pricepere, ştiinţă, iscusinţă, de tot lucrul.
6. Şi iată, i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamoc din seminţia lui Dan şi am pus înţelepciune în mintea fiecăruia, om iscusit ca să facă toate câte ţi-am poruncit:
7. Cortul adunării, chivotul legii, capacul cel de deasupra şi toate lucrurile lui. (Ieşirea – 37).

Urmează apoi enumerarea obiectelor accesorii cortului adunării şi chivotului legii. Cam cum arăta chivotul? Avem o descriere destul de exactă în cap. Ieşirea – 37:
"Chivotul era din lemn de salcâm, lung de doi coţi şi jumătate (1,20 m), larg de un cot şi jumătate şi înalt tot de un cot şi jumătate (0,72 m) ...îmbrăcat în aur curat şi pe dinăuntru şi pe dinafară... (cu) patru inele de aur, pentru cele patru colţuri de jos ale lui; două inele pe o latură şi două pe cealaltă latură" (1;2;3) Meşterul Betaleel a dotat chivotul cu două pârghii de salcâm, "apoi a făcut capacul chivotului din aur curat". Cine vrea detalii suplimentare privind construcţia chivotului şi are răbdare poate continua lectura singur, cu Biblia în faţă. Nu aceste detalii sunt importante pentru chivot, ci aparatura montată în interior. Aceasta are grad înalt de tehnicitate. Imediat după terminarea lucrărilor, a cortului adunării şi a chivotului, Moise raportează inginerului şef misiunea îndeplinită.

Urmează apoi momentul instalării aparaturii extraterestre în chivot, descris în două capitole distincte ale Bibliei, ca orice eveniment biblic important:

34. Atunci un nor (o navă - n.a.) *a acoperit cortul adunării, pentru că-l cuprinsese pe acesta norul şi slava Domnului umpluse lăcaşul.*
35. Şi Moise n-a putut să intre în cortul adunării, pentru că-l cuprinsese pe acesta norul şi slava Domnului umpluse lăcaşul. (Ieşirea – 40)
15. În ziua când a fost aşezat cortul, un nor a acoperit cortul adunării şi de seară până dimineaţa a fost deasupra cortului, ca o vedere de foc.
16... ziua îl acoperea un nor şi noaptea o văpaie de foc. (Numerii 9)

După datele Bibliei, cortul adunării avea o suprafaţă de aproximativ 250 m, iar curtea acestuia 1.152 m (100x50 coţi). Ne putem face o idee asupra dimensiunii norului ce cuprindea cortul adunării. Dar asta este mai puţin important pentru noi. Trecând la problemele noastre, se pare că îngerii au avut ceva de lucru la montarea aparaturii adiacente chivotului. În paralel cu acest proces, Moise era instruit în folosirea chivotului, a obiectelor sfinte din cortul adunării. Inginerul şef îi spune lui Moise: "...să pui acest capac deasupra chivotului, iar în chivot să pui **legea ce-ţi voi da"**. De aceea se numeşte chivotul legii."... între cei doi heruvimi de deasupra chivotului legii, Mă voi descoperi ţie şi-ţi voi grăi de toate câte am a porunci prin tine fiilor lui Israel". Acest verset ne anunţă încă de pe acum că aparatura îndeplinea şi funcţia de comunicare (emisie-recepţie) între îngeri şi poporul evreu.
Iar pe masă ***să pui pâinile puterii înainte, care se vor afla pururea înaintea Mea.*** (Ieşirea 25-30)
Masa de lângă chivot era confecţionată de asemenea după planurile speciale ale Domnului. Mai aflăm că în chivot Moise a pus **"cele două table ale legii, table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu"**. (Ieşirea. 31-18) Beneficiem şi de o altă formulare: ***Tablele acestea erau lucrul lui Dumnezeu şi scrierea era scrierea lui Dumnezeu, săpată pe table.*** *(Ieşirea 322-16)*

Observații:

Chivotul legii conținea tablele legii, "lucrul lui Dumnezeu, scris cu degetul lui Dumnezeu". Despre ce lege era vorba? Bineînțeles, despre singura lege importantă şi prezentă constant de-a lungul întregii Biblii, cea care asigură succesul "Programului Terra", LEGEA NONHIBRIDĂRII. Care ar fi fost semnul includerii enunțului ei în chivot? Niciunul! Altceva a fost introdus în chivot, şi anume ceva ce putea verifica dacă legea nonhibridării este respectată sau nu. Ei bine, acel ceva, introdus în chivot – tablele legii scrise cu degetul lui Dumnezeu, era reprezentat tocmai de acele structuri A.D.N.M.N. ale Corpurilor spirituale (C.S.) compatibile cu îngerii S.D., cu Dumnezeu. Aparate sofisticate introduse în chivot aveau posibilitatea să scaneze A.D.N.M.N.-C.S. al fiecărui membru al societății de sex masculin, pentru că ordinul Domnului era: **„De trei ori pe an să se înfățişeze înaintea Dumnezeului lui Israel toți cei ai tăi de parte bărbătească."** (Ieşirea 34-23) Unde să se înfățişeze, unde se putea lua contact cu Dumnezeu? Conform versetului 23 anterior, între cei doi heruvimi de deasupra chivotului legii Domnului. Dar ce mai era acolo? Masa cu cele 12 pâini ale facerii, câte una pentru fiecare seminție a lui Israel. Veți vedea în capitolul referitor la metaforizarea P.I.G. ce reprezintă o pâine biblică. O pâine simbolizează un C.S. cu matrice A.D.N.M.N. compatibilă cu Dumnezeu. Ştiu că e greu de înțeles, dar deocamdată credeți-mă pe cuvânt! Veți citi capitolul respectiv şi cred că-mi veți da dreptate.

Continuăm! Deci, pe masă, în fața chivotului, erau cele 12 feluri de pâine, cele 12 tipuri de A.D.N.M.N. compatibile cu S.D. Foarte sugestiv numite "pâinile punerii înainte". Fiecare membru de sex masculin al poporului evreu trebuia să se "pună înainte" în fața "pâinilor punerii înainte", pentru a fi scanat (cercetat) A.D.N.M.N.-ul, comparat cu A.D.N.M.N.-ul corespunzător seminției lui şi existent în banca de date a "tablelor legii, scrise cu degetul lui Dumnezeu". Vă puteți gândi bineînțeles la sensul figurat "degetul lui Dumnezeu", deoarece ştiți că nu există somatic şi atunci veți vedea în degetul lui Dumnezeu chiar A.D.N.M.N. – compatibil cu ce? – cu tablele legii! Şi cu mai ce? Cu "pâinile punerii înainte care se vor afla pururea înaintea Mea". Unde? În P.V. (Pomul Vieții). Vedeți, acestea sunt legăturile şi sensurile. Este important să înțelegeți încă de acum aceste lucruri. Dacă vă este greu, ele oricum vor fi reluate şi explicate pe larg pe parcursul lucrării. În acest mod, chivotul legii Domnului putea face controlul genetic al poporului evreu, putea verifica respectarea legii nonhibridării (încrucişării cu alte neamuri, păstrării purității genetice a celor 12 seminții ale lui Israel). Ce se întâmpla dacă legea nu era respectată? La un procentaj ce constituia limita de alarmă, intervenea epurarea genetică. Dar acesta este un alt capitol. În acesta continuăm să analizăm din punct de vedere tehnic chivotul.

Avem alte versete care ne orientează asupra existenței unei aparaturi sofisticate în chivot. Astfel, în cortul adunării, acolo unde era montat chivotul, aveau acces doar Leviții, instruiți special în munca lor: "Iată ce trebuie să faceți ca să trăiască şi să nu moară, când se vor apropia de sfânta sfintelor să nu vină să privească la cele sfinte când le învelesc ca să nu moară" (Numerii 4-19;20). "Sfânta sfintelor" desemna locul amplasării chivotului şi celorlalte obiecte – aparate montate de îngeri în cortul adunării. Erau oare surse radioactive în jurul chivotului sau pericolul era de altă natură? Greu de spus. Sensibilitatea aparaturii introduse în chivot este sugerată şi de un eveniment ce are loc în timpul domniei lui David, în operațiunea de strămutare a chivotului. Domnul îl ucide cu "sabia goală" pe Uza, care "şi-a întins mâna ca să sprijine chivotul, căci boii era să-l răstoarne". (Paralipomena. 13-9) Transferul chivotului era important, pretențios din punct de vedere tehnic şi avea loc în prezența şefului de program. Solonon, fiul lui David, avea să construiască un nou sediu chivotului – templul lui Dumnezeu din Ierusalim, alcătuit de asemenea după planurile exacte ale îngerilor. Lucrarea, pretențioasă, sofisticată, s-a desfăşurat cam în aceleaşi condiții în care Moise a construit cortul adunării.

Cu ocazia construirii templului aflăm că drăguțul de chivot conținea doar cele două table ale Legii lăsate de Moise. Formularea este:
10. În chivot nu era nimic, fără numai de două table pe care le pusese Moise în Hareb când încheiase legământul cu fii lui Israel, după ieşirea din Egipt. (II Paralipomena-5)

Un ochi experimentat însă, în tipicul prezentării biblice, observă că şi de această dată, la fel ca în urmă cu sute de ani, după instalarea chivotului are loc montarea accesoriilor de înaltă fidelitate. Imediat după realizarea transferului, "...templul Domnului s-a umplut de norul Slavei Lui... încât preoţii nu puteau sta la slujbă din pricina norului, pentru că Slava Domnului umpluse templul Domnului." Nu cred că greşesc afirmând că pe timpul transportului chivotul fusese lipsit de aparatura sofisticată, sensibilă, necesară securităţii programului: supravegherea genetică a poporului evreu.

Să investigăm acum, celelalte funcţii ale chivotului! Biblia ne lasă să facem aprecieri asupra calităţilor chivotului ca staţie de emisie-recepţie. Staţia, tot timpul pe stand-by, era deservită de preoţii leviţi, care aveau acces în cortul adunării. Poporul evreu a primit în înzestrare chivotul în momentul în care îngerii n-au mai avut o prezenţă permanentă, ci una sporadică. Posibilitatea de a lua legătura prin staţie era limitată de distanţă la fel ca la toate staţiile noastre de azi. În momentul sosirii pe Terra, îngerii staţionau într-o bază situată de obicei pe înălţimile montane, de unde puteau lua legătura cu cei din preajma chivotului. Evident, în aceste perioade de activitate pe Terra, îngerii erau responsabili de "vedeniile şi semnele cereşti". Iată de unde deducem aceasta:

1. Şi pruncul Samuel slujea Domnului sub povaţa preotului Eli. În zilele acelea cuvântul Domnului era rar şi nici vedeniile nu erau dese (îngerii erau în concediu n.a.!)
3. Când sfeşnicul Domnului nu se stinsese încă şi Samuel era culcat în cortul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu,
4. A strigat Domnul către Samuel: "Samuele, Samuele"! Iar el a răspuns: "Iată-mă"!
5. Şi a alergat la Eli şi a zis: "Iată-mă! La ce m-ai chemat"? Însă acela a răspuns: "Nu te-am chemat. Du-te şi te culcă"! Şi s-a dus Samuel şi s-a culcat.
6. Iar Domnul a strigat a doua oară... (şi istoria se repetă n.a.)
7. Samuel nu cunoştea atunci glasul Domnului şi cuvântul lui nu i se descoperise încă. (I Regi-3)

Samuel era copil încă şi nu auzise glasul în staţie niciodată până în acel moment, de aceea era contrariat. Îngerii sosiseră la bază şi ştiau deja că un copil se află în faţa chivotului. E şi normal ca acest aparat sofisticat să fie dotat cu cameră de luat vederi. Şi noi am proceda la fel în ziua de azi. **Eu consider că funcţiile de bază ale chivotului legii erau supravegherea genetică a poporului evreu şi realizarea unei comunicări cu acesta.** Alte funcţii putem să le atribuim sau nu chivotului. Acestea au caracter militar şi decurg din evenimentele ce au loc în prezenţa lui. Cred că navele îngerilor sunt mai susceptibile de producerea unor astfel de evenimente decât pivotul. Prezint şi eu câteva situaţii:

- În războaiele evreilor cu filistenii, chivotul este capturat de aceştia din urmă şi ascuns lângă Dagon, dumnezeul cioplit al filistenilor. Într-una din dimineţi, filistenii îl găsesc pe Dagon: *...cu faţa la pământ înaintea chivotului Domnului; dar capul lui Dagon şi amândouă picioarele şi mâinile lui zăceau tăiate în prag, fiecare deosebi şi rămăsese numai trunchiul lui.* (I Regi 5-4).
Apoi *a apăsat mâna Domnului asupra Aşdodenilor şi i-a lovit şi i-a pedepsit cu bube usturătoare pe cei din Şdod şi din împrejurimile lui, iar înăuntrul ţării s-au înmulţit şoarecii.* (I Regi 5-6)

- Filistenii mută chivotul în Gat, apoi în Ecron şi au loc aceleaşi dezastre. În final, căpeteniile filistenilor hotărăsc: *Trimiteţi de aici chivotul Dumnezeului lui Israel; lăsaţi-l să se întoarcă la locul său, ca să nu ne ucidă pe noi şi pe poporul nostru* (Regi 6-11), crezând că întregul necaz se datorează prezenţei aparatului dăruit de Domnul evreilor. Să fi fost chivotul responsabil de aceste acţiuni sau "mâna Domnului" (îngerii) erau în culisele acestei regii cu tehnică accesorie? Înclin spre a doua variantă.

- Un alt moment în care forţe care pot fi atribuite chivotului ajută poporul evreu în urmarea destinului său este traversarea Iordanului pe vremea lui Iosua. Îngerii poruncesc poporului:
3. Când veţi vedea chivotul legământului Domnului Dumnezeului vostru şi preoţii voştri şi pe leviţii ce-l duc, să porniţi şi voi de la locul vostru şi să mergeţi după el.

4. Iar depărtarea între voi şi el să fie ca de două mii de coţi; să nu vă apropiaţi prea mult de el, ca să puteţi vedea bine calea pe care aveţi să mergeţi, căci înainte n-aţi mai umblat pe calea asta niciodată (ce fel de cale? - n.a.).
8. Tu (Iosua) *să porunceşti preoţilor care poartă chivotul legământului şi să zici: "Îndată ce veţi intra în mijlocul apelor Iordanului să vă opriţi în Iordan"!*
13. Şi îndată ce tălpile picioarelor preoţilor ce duc chivotul Domnului, Stăpânul a tot pământul, vor călca în apa Iordanului, apele Iordanului se vor despărţi; cele de la vale se vor scurge, iar cele care vin de sus se vor opri ca un perete.
17. Preoţii care duceau chivotul legământului Domnului stăteau ca pe uscat în mijlocul Iordanului, cu picioarele neudate; iar fiii lui Israel au mers ca pe uscat, până ce poporul a trecut prin Iordan. (Iosua-3)
Dacă forţele fizice care au oprit curgerea Iordanului în matca sa au fost dezvoltate de chivot sau de navele îngerilor care supravegheau evenimentul e foarte greu de precizat. Cert e că chivotul legii şi-a făcut, cel puţin aparent, şi de data aceasta datoria, protejând comunitatea lui Israel.

- Am lăsat spre sfârşitul comentariului cel mai spectaculos eveniment în care e implicat chivotul: dărâmarea zidurilor cetăţii Ierihon în timpul lui Iosua, moment descris în cap. Iosua 5. După ce îngerii îl instruiesc pe Iosua, are loc desfăşurarea practică a evenimentului: "... cei şapte preoţi care purtau cele şapte trâmbiţe sfinte înaintea Domnului au pornit şi au început a suna tare din trâmbiţe şi chivotul legământului Domnului mergea în urma lor". La indicaţia îngerilor, Iosua ordonă poporului: "Să nu strigaţi! Nimeni să nu audă glasul vostru şi nicio vorbă să nu iasă din gura voastră până în ziua când vă voi zice eu să strigaţi; atunci să strigaţi". Urmează înconjurarea cetăţii cu chivotul o singură dată. Operaţiunea este repetată zilnic, timp de şase zile. Apoi,
15....în ziua a şaptea s-au sculat de dimineaţă în revărsatul zorilor şi au mers tot aşa împrejurul cetăţii de şapte ori; numai în această zi au înconjurat cetatea de şapte ori.
16. Iar când au sunat preoţii a şaptea oară din trâmbiţe Iosua a zis către fiii lui Israel: "Strigaţi că v-a dat Domnul cetatea"!
17. Atunci au trâmbiţat preoţii din trâmbiţe. Şi cum a auzit poporul glasul de trâmbiţă, a strigat tot poporul împreună cu glas tare şi puternic şi s-au prăbuşit toate zidurile împrejurul cetăţii până la temelie.(Iosua 5)

Cercetătorii ştiinţifici din domeniul militar ar putea fi invidioşi pe această comunicare ce vine de acum aproape 3.500 de ani. De câtva timp, ei lucrează, deocamdată fără succes, la arme care să funcţioneze după principiul decodării frecvenţei diverselor materiale. Decodarea frecvenţei materialelor din care este fabricat un tanc, de exemplu, permite acestor arme emiterea unui semnal amplificat pe frecvenţa respectivă, care ar produce intrarea în rezonanţă a materialelor şi distrugerea/dezintegrarea tancului. Se pare că în istorioara de faţă avem de-a face cu un astfel de dispozitiv – chivotul – ce realizează decodarea frecvenţei zidurilor. Trâmbiţele sfinte emit sunete care lovesc zidurile cetăţii, iar frecvenţa imprimată de aceste sunete ce le loveşte poate fi decodată de chivot atunci când recepţionează ecoul. Pentru ca decodarea să fie exactă, operaţiunea trebuia să se desfăşoare în linişte absolută. Înconjurarea cetăţii realizează o adevărată hartă a frecvenţelor zidurilor cetăţii. Dărâmarea zidurilor este produsă de semnalul emis de frecvenţa acestora şi amplificat de strigătul evreilor. Zidurile intră în rezonanţă şi... cad! Explicaţia mea nu foloseşte termenii tehnici cei mai adecvaţi, dar, în mare, cam aşa cred că au stat lucrurile. De asemenea, cred că este greu de absolutizat rolul chivotului în această operaţiune. Îngerii, cei ce-l instruiseră pe Iosua, erau acolo şi supravegheau acţiunea. E posibil să fi fost implicată şi tehnică ce aparţine navelor extraterestre. Nu vom şti probabil niciodată cu exactitate...

Concluzii:

Datele prezentate până acum cred că vă oferă o imagine destul de satisfăcătoare a Supercivilizaţiei lui Dumnezeu. Am observat că tehnica S.D., ce are la bază cunoştinţe avansate, poate produce cam orice. În domeniul industrial-spaţial S.D. produce staţii independente energetic de dimensiuni impresionante, sateliţi artificiali pentru diverse planete, sateliţi de observaţie, nave de toate

tipurile. Tot aşa, ar putea foarte bine să producă rachete de tenis, mingi de fotbal, haine din blănuri scumpe, femei gonflabile etc. În domeniul agricol tehnicile de inginerie genetică au făcut minuni – culturi pe suprafeţe mici dau roade îndestulătoare pentru toată populaţia. S.D. produce sigur hrană concentrată, aproape total absorbabilă. Ar putea produce, dar sigur nu vom găsi, un restaurant cu sarmale şi nici măcar un McDonald. În domeniul sănătăţii S.D. practică medicina erei a III-a, medicina triplei terapii: somatică, energetică şi spirituală. S.D. poate produce chiar şi corpuri fizice de îngeri, prin culturi de clone de celule vii sau prin proiectarea A.D.N.M.P. din elementele chimice constituente (din „ţărână"). S.D. cunoaşte medicina C.S., poate recunoaşte structura unui C.S., poate face "chirurgia" C.S., însă S.D. nu poate produce corpuri spirituale în scopul fabricării de noi îngeri. De aceea, S.D. are nevoie de PROGRAMUL TERRA. Corpurile spirituale necesare vor fi recolta finală a unor culturi umane compatibilizate A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. În capitolul următor veţi vedea cum decurge un astfel de program de compatibilizare.

Israel II - fişa tehnică

Sub această denumire, S.D. ar putea figura între "statele lumii". Fişa tehnică a acestui "stat" ar putea arăta cam aşa:

Localizare: În interiorul zonei controlate de S.D., un "colţ" al Galaxiei Calea Lactee. Localizare exactă imposibilă.
Vecini: Teritoriul lui Satana, alţi vecini necunoscuţi.
Suprafaţa: 59.040.800 km - suprafaţa desfăşurată a S.S. În afara acestui teritoriu S.D. deţine şi alte staţii, sateliţi artificiali a căror suprafaţă nu o comunică.
Populaţie: 5.000.000.000 locuitori – populaţie totală estimată, 3.000.000.000 locuitori populaţia estimată a S.S. Densitatea 50 locuitori/km². Spor natural (artificial, de fapt) = 0.
Structura populaţiei: O singură rasă, albă cu păr blond, înaltă, unisex – se declară bărbaţi şi îşi spun îngeri. Alte populaţii existente în teritoriul S.D. sunt considerate vasale, nu contează pentru S.D.
Istoria: Necunoscută; se pare că nici populaţia nu-şi cunoaşte istoria. Au o existenţă continuă de câteva milioane de ani în timp linear. Din puntul lor de vedere au o istorie de mii de ani. Diferenţa se datorează distorsiunilor temporale.
Şeful statului: C.D.M.
Organizarea de stat Dictatură.
Partide politice: Nu există.
Capitala: Ierusalim, situat în centrul staţiei principale. Cel mai vechi dintre oraşele S.S. construit pe cea mai verde "felie" a staţiei. Străbătută de R.V., Ierusalimul, situat în zona Eden, nu are rol economic. Oraşul este centrat de Templul C.D.M. situat "pe un munte foarte înalt". Este sediul unic al C.D.M. şi al "parcului viu" C.D.M. – R.V. – P.V.
Oraşe principale: Damasc, Sidon, Tir ş.a.m.d.
Condiţii geografice Variate în cadrul unui nivel al S.S., cuprinzând munţi, câmpii, dealuri.
Rezerve minerale: Foarte variate; deţine locul I în Galaxie la extracţia de aur pe care-l apreciază mult. Mai deţine bdeliu şi alte rezerve de elemente chimice îmbogăţite, rezerve pure. Pietre semi-preţioase: smarald, onix, ametist, sardoniu, halcedoniu, turcoaz.
Floră şi faună: Floră adaptată prin inginerie genetică cu o varietate greu de estimat. Faună variabilă transformată prin inginerie genetică, adaptată staţiei: păsări, peşti, animale necunoscute nouă, neagresive.
Potenţial hidrologic: O mare centrală, patru fluvii şi alte râuri ce circulă în

sistem închis cu consum de energie. Sistem identic pe cele 12 nivele. Nu sunt amenajate hidrocentrale.

Energie: Predominant energie nucleară produsă prin fuziune controlată 3,33x10 waţi. Deţine de asemenea energie magnetică, cosmică etc.

Economie, industrie: Poate produce cam orice ne putem închipui: staţii cosmice, sateliţi artificiali pentru diferite planete, sateliţi de observaţie, nave cosmice, computere, bunuri de larg consum cu repartiţie după nevoi.

Agricultură: Bine dezvoltată, transformă prin tehnici de inginerie genetică. Se cultivă cereale, porumb, cartofi, tomate ş.a.m.d.

Produs naţional brut: Nu se poate estima.

Cultură: Artele nu sunt dezvoltate, simţ artistic atrofiat.

Transporturi: Nave spaţiale cu producţie şi repartiţie după nevoi.

Cercetare ştiinţifică: Foarte avansată, facilitată de tehnica furtului din viitor prin distorsiuni temporale.

Apărare: Mobilizare instantanee a peste 90% din populaţie, înzestrare de excepţie, cu tehnică variată, având la bază ultimele descoperiri ştiinţifice.

Servicii speciale: Eficiente, facilitate de implanturi cerebrale montate din stadiul de fabricare, ce permit monitorizarea activităţii fiecărui individ.

Învăţământ: Specializări după nevoi, tehnicieni polivalenţi, care au trecut cu succes examenul implantului de informaţie.

Sănătate: Practică eficient medicina celor trei corpuri; produce corpuri somatice; nu poate produce corpuri spirituale. De aceea practică programe tip "Programul Terra".

Mass media: Televiziune holografică. Toate mediile de informare în masă alocă 50% din spaţiul preaslăvirii C.D.M.

Relaţii cu alte state: Încordate, veşnic pe picior de război. **S.D. NU ARE PRIETENI!_**

ORIGINEA OMULUI

Motto: *Omul are nevoie de Dumnezeu, dar se pare că Dumnezeu are şi mai mare nevoie de om, altfel nu l-ar fi creat.* W. Raymond Drake

Trebuie să menţionez încă de la începutul acestui capitol că nu am pregătirea necesară pentru a face lumină într-un domeniu atât de controversat. Interesant e că nici cei care au o pregătire de vârf în acest sens n-o fac. Şi veţi înţelege de ce se întâmplă aşa... Eu încerc doar să conectez câteva informaţii. Instrumentele care ne ajută în descifrarea atât de discutatei probleme a originii omului actual sunt paleoantropologia şi genetica moleculară.

Pe scurt, teoriile moderne privind evoluţia omului ne învaţă că oamenii, maimuţele africane şi maimuţele asiatice au o origine comună, în trunchiul ramapitecilor. În urmă cu 15 milioane de ani evoluţia maimuţelor africane şi a oamenilor se scindează de cea a maimuţelor asiatice. Un alt moment crucial este reprezentat de separarea drumului evolutiv al maimuţelor africane de cel al hominidelor, în urmă cu aproximativ 5 milioane de ani. Studiile de genetică moleculară elaborate în 1967 demonstrează că în acel monent primatele ce stau la originea omului au dezvoltat staţiunea bipedă. Un alt punct important pe axa timpului îl constituie apariţia genului Homo, cu o cutie craniană de capacitate crescută, în urmă cu 2,5-3 milioane de ani. În urmă cu 1,6 milioane de ani apare pe scara evoluţiei Homo erectus, care va dezvolta o cutie craniană de la 900 cm^3 la începutul existenţei sale, până la 1.100 cm^3 la sfârşitul prezenţei sale, în urmă cu 0,5 milioane de ani. În intervalul de timp în care a trăit, se presupune că Homo erectus a migrat şi a populat Asia şi apoi Europa, deşi nu sunt încă dovezi arheologice directe.

Dacă Homo erectus constituia, până nu de mult, o descoperire importantă a paleontologilor, astăzi locul său este luat de Homo ergaster, precursorul lui Homo erectus, care a trăit acum cca două milioane de ani. Se pare că Homo ergaster este adevăratul precursor al lui Homo antecessor, din care mai târziu au evoluat speciile de Homo sapiens. În Spania s-au găsit 6 exemplare aparţinând lui Homo antecessor, care ar fi populat nordul Africii şi Europa vestică acum 800.000 de ani. J.M. Bermudez de Castro consideră că acest hominid este precursorul tuturor speciilor Homo sapiens. Pe de altă parte, astăzi este aproape sigur că Homo erectus nu a evoluat spre Homo sapiens.

Priviți tabloul cu arborele genealogic al omului şi observați toată filiația ce se dezvoltă din trunchiul comun al ramapitecilor. Este extrem de dificil să găsim cheia exactă a filiației. Tabloul este conform cu ultimele teorii în vigoare. El a suferit multe modificări în ultimii 30 de ani şi probabil va suferi şi alte schimbări, cu fiecare fosilă ce se va dovedi de luat în seamă în schema logică a evoluției omului. Am ajuns cu greu la Homo sapiens. După cum vedeți, totul este vag! Din păcate, nici acum istoria devenirii noastre nu e scutită de mari aproximări şi presupuneri.

Teoriile aflate astăzi în vigoare ne mai spun că evoluția spre omul modern a avut loc în intervalul situat între acum 500.000 şi 35.000 de ani. Cele mai multe fosile din această perioadă îi aparţin lui Homo sapiens de Neanderthal, dezvoltat din Homo antecessor în intervalul 135.000 la 34.000 de ani în urmă. Nu mai insist asupra lui, enumerându-i caracteristicile antropologice. Specialiştii consideră că omul de Neanderthal a fost foarte bine adaptat mediului. Mi se pare interesantă migrarea acestuia dinspre Orientul Mijlociu şi Apropiat spre Asia şi Europa vestică, eveniment urmat de dispariția sa bruscă. Astăzi este demonstrat, atât din punct de vedere arheologic, cât mai ales pe calea imbatabilă a geneticii moleculare, că Homo sapiens de Neanderthal nu are nimic în comun cu omul modern de astăzi (secvențialitatea A.D.N. diferită).

Există dovezi arheologice care susțin că omul modern a coexistat cu omul de Neanderthal pe toată perioada de timp în care acesta din urmă a trăit. Mai mult decât atât, metodele moderne de datare prin rezonanță electronică de spin şi termoluminiscență, care se bazează pe studiul dezintegrării unor izotopi radioactivi, au demonstrat că fosilele omului modern găsite la Skhul şi Qafzeh, în Orientul Mijlociu, sunt mai vechi cu cca 40.000 de ani decât majoritatea fosilelor de Neanderthal. Astfel, originea acestui om modern ar fi împinsă în intervalul 200.000 la 150.000 de ani în urmă.

Teoriile nu se opresc aici. Parcă pentru a demonstra că în acest domeniu nu ştim aproape nimic, paleontologi pasionați mai sapă şi mai scot la iveală câte un craniu de om premodern de acum 3,5-4 milioane de ani! De exemplu, în articolul intitulat „Adio Lucy!”, revista *Science et vie* din mai 1999 prezintă ultima descoperire în domeniu. Cercetătorul Ron Clarke a studiat australopitecul de Sterkfontein (Africa de Sud), care a trăit acum 3,3 milioane de ani (cu 100.000 de ani mai vechi decât Lucy) şi care face legătura între prehominidele arboricole şi cele cu staţiune bipedă. Cu această ocazie revista reaşează în axa timpului hominidele care l-au precedat pe omul modern.

Cu privire la locul originii omului modern există în prezent două teorii. Una dintre ele, teoria “Out of Africa” situează tendința evolutivă care a dus la apariția omului modern undeva în Africa Subsahariană, loc de unde s-ar fi răspândit în restul continentelor. Teoria e susținută de Cristopher Stinger, de la Muzeul de istorie naturală din Londra. Cealaltă teorie, a evoluției multiregionale, având drept susținător principal pe Milford Wolpoff, arată că în timpuri străvechi migrația era minimă, iar tendințele evolutive spre omul modern s-au putut dezvolta în mai multe zone din Africa, Asia şi Europa.

Las aceste teorii în seama specialiştilor şi trec la explorarea unui segment de timp mai apropiat de lucrarea de față. Din fericire, pentru susținerea teoriei mele, studiile moderne de genetică moleculară realizate în scopul desluşirii originii omului modern explorează exact intervalul de timp imediat anterior Programului de Inginerie Genetică P.I.G. Reamintesc că studiile de genetică moleculară reprezintă cea mai sigură metodă de datare şi de descifrare a originii omului.

În anii '80, cercetători din două laboratoare diferite au făcut studii de genetică moleculară şi au elaborat simultan teoria Evei mitocondriale. Este vorba de Douglas Wallace şi colaboratorii săi de la Universitatea Emory şi Allan Wilson şi echipa sa de la Universitatea Berkeley – California. Teorie este sugestiv numită a Evei Mitocondriale, deoarece studiul realizat s-a limitat la A.D.N. mitocondrial. Aşa cum am amintit la noţiunile de genetică, A.D.N. din mitrocondrii (organite celulare cu rol energetic) se moşteneşte exclusiv de la mamă, adică, după procesul fecundării ovulului de către spermatozoid, zigotul va avea mitocondrii numai de la ovul. De aceea, A.D.N.-ul mitocondrial oferă informaţii asupra A.D.N.-ului generaţiilor trecute; urmărit în evoluţie, teoretic, duce în final spre un singur tip de femeie. Ei bine, cele două laboratoare mai sus amintite au ajuns la concluzia că acel tip de femeie care, înţelegeţi, nu a fost unică, a trăit în Africa Subsahariană cu circa 150.000 de ani în urmă. Teoretic, A.D.N.-ul mitocondrial al fosilelor studiate ar trebui să fie la fel cu cel al omului modern actual. Curiozitate constă tocmai în faptul că aceste tipuri de studii au putut dovedi că A.D.N.-ul mitocondrial al omului de azi este diferit de cel al lui Homo sapiens modern de acum 35.000 de ani. Studii în masă, pe mii de oameni de pe toate continentele, n-au pus în evidenţă niciun A.D.N. mitocondrial atât de vechi. Aceste studii demonstrează deci că A.D.N.-ul mitocondrial din noi în primul rând este foarte asemănător de la un grup populaţional la altul, demonstrând o origine comună, şi în al doilea rând are o origine relativ recentă. Cum a fost posibil acest lucru? Asta înseamnă că alte populaţii de Homo sapiens modern (apărute în ce mod?) au înlocuit treptat şi complet populaţiile de Homo sapiens premodern de acum 35.000-50.000 de ani. Acestea erau până nu demult, datele de genetică moleculară, singurele care ofereau cât de cât o informaţie exactă cu privire la originea omului modern.
Originea Omului, adaptat după *Science et vie*, nr.958,959 iulie-august 1997
Evoluţia omului, după "Science et Vie", mai 1999
Un studiu computerizat elaborat de Ezra Zubrow de la Universitatea de Stat Buffalo din New York demonstrează că interacţiunea a două populaţii, dintre care una este în avantaj de două procente asupra celeilalte, duce la eliminarea celei de-a doua în mai puţin de un mileniu. Este doar un model computerizat şi atâta tot! În practică, în interacţiunea a două populaţii diferite intervin foarte mulţi factori ce trebuie luaţi în calcul. Chiar eu, în această carte, voi da un exemplu de o astfel de situaţie, în care rezultatul este pe dos. Părerea mea e că astăzi avem suficiente argumente să considerăm pe de o parte corecte studiile de până acum de genetică moleculară bazate pe analiza A.D.N. mitocondrial, iar pe de altă parte, sunt suficiente argumente care să susţină teoria genocidului, a înlocuirii într-un mod violent a lui Homo sapiens premodern cu omul actual. Aceste din urmă argumente chiar abundă!

Din fericire, studiile de genetică moleculară nu s-au oprit aici. S-a analizat minuţios A.D.N. nuclear cu rezultate asemănătoare. Cel mai grozav, năucitor de-a dreptul, studiul al A.D.N. nuclear a fost elaborat în anii 1995-1996 de către o echipă de geneticieni britanici. Informaţia prinsă la radio B.B.C. în august 1996 comunica rezultatele analizei A.D.N. nuclear recoltat de la aproape 1000 de subiecţi din toate zonele Europei, ştiindu-se că Europa este o zonă cu populaţie hibridă. Acest studiu confirmă în primul rând că omul actual n-are nicio legătură de rudenie cu omul de Neanderthal, fapt cunoscut şi până acum. Geneticienii britanici consideră că A.D.N.-ul omului actual provine din cinci grupe populaţionale distincte din punct de vedere A.D.N. Patru dintre acestea s-au dezvoltat într-o perioadă cuprinsă între acum 40.000 şi 20.000 de ani şi au fost populaţii de vânători. Al cincilea grup este de agricultori şi apare brusc acum 10.000 de ani. Din mixtura celor cinci grupe A.D.N. distincte a rezultat A.D.N.-ul omului modern de astăzi - Homo sapiens sapiens. Studiul nu s-a încheiat. În cursul anului 1997, acelaşi grup de cercetători şi-a propus analiza A.D.N. a unui grup de 1.700 de subiecţi britanici. Insula britanică are una dintre cele mai hibride populaţii din Europa şi din lume: vechii celţi, apoi romanii, iar celţii, saxonii, normanzii, vikingii – toţi au contribuit la zestrea genetică a britanicilor. Rezultatele trebuiau să apară la sfârşitul anului 1997.

Dacă paleontologia, antropologia şi arheologia ar putea răspunde mai uşor la întrebările: din ce precursori şi în ce mod s-au dezvoltat cele patru grupe de vânători, cred că cu greu aceste ştiinţe ar

putea răspunde de unde vine grupul de agricultori. Într-un fel, acest fapt este paradoxal, deoarece agricultorii apar ultimii în acest scenariu – acum 10.000 de ani. Deja nu mai vorbim de milioane, nici de sute de mii, nici de zeci de mii, ci de zece mii de ani. Fiind o dată recentă, s-ar putea ca cineva să-şi amintească câte ceva. Cine? Noi, cu toţii! Noi, actuala populaţie a Terrei!

Există o ştiinţă ce poate da cu siguranţă răspunsul la întrebarea: De unde vin agricultorii? Această ştiinţă este mitologia – ştiinţa decodificării vechilor scrieri, a conectării informaţiilor cuprinse în vechile mituri, a cercetării amintirilor noastre scrise şi nescrise. A venit timpul să punem de acod informaţia tehnică modernă cu cea pe care o putem extrage din scrierile vechi. A ignora în continuare aceste documente nu mai e de actualitate. Toate mitologiile informează că lumea veche a fost învăţată de zei să cultive pământul şi atribuie principalelor plante agricole – cerealelor şi legumelor – proveniență extraterestră. A crede că cineva a avut un astfel de program de *know how* pe Terra pentru nişte populaţii de vânători ce trăiau primitiv dar liniştit doar de dragul transferului tehnologic şi al plăcerii de a vedea aceste populaţii mâncând cartofi, porumb, pâine, orz etc. este eronat, ridicol, absurd! Legile economice guvernează probabil tot Universul! Programul de schimbare a obiceiurilor alimentare ale unei populaţii nu face parte decât dintr-un alt program mai larg, mai complex, cu obiective exacte, economice în cele din urmă!

PROGRAMUL DE INGINERIE GENETICĂ (P.I.G.) AL SUPERCIVILIZAŢIEI DUMNEZEULUI BIBLIC

Motto: *Oare n-au văzut ei câte neamuri am pierdut Noi înaintea lor? Pe aceia îi întăriserăm mai tare pe pământ de cum v-am întărit pe voi şi am trimis din ceruri ploaie şi am dat râuri care curgeau sub ei, însă în urma păcatelor lor i-am pierdut şi am făcut după ei alte neamuri.*
(VI Sura vitelor – 6)

Notă explicativă asupra denumirii P.I.G.

Denumirea aleasă pentru această etapă a Programului Terra nu reflectă foarte corect nici obiectivul nici acţiunile practice ale diverselor etape. Acestea au fost realizate prin tehnici diverse, dintre care numai o parte au legătură cu ingineria genetică. Epurarea genetică, distrugerea până la dispariţie, cu tehnică militară, a unei populaţii, au mai puţi sau deloc legătură cu ingineria genetică. Deoarece programul urmăreşte crearea unei rase genetice cu grad ridicat de puritate şi compatibilitate genetică cu îngerii S.D., indiferent de tehnica şi metodele alese, am preferat noţiunea generală de P.I.G. Nu în ultimul rând, m-am ataşat mental de această noţiune, mi se pare simplă şi cuprinzătoare, iar pentru mine reprezintă fidel întreaga istorie a segmentului de program în care se desfăşoară.

Etapa zero a Programului de Inginerie Genetică (P.I.G.)

Numesc etapa zero a P.I.G., descris de Biblie, etapa lipsă, nedescrisă, etapa pregătitoare pentru preprogramul Adam I. Această etapă a pregătit terenul genetic pentru P.I.G. descris în Biblie.

Este posibil ca omul premodern, a cărui origine este presupusă în Africa Subsahariană şi Orientul Mijlociu, să fi fost selectat, înnobilat genetic, modelat, adaptat într-o perioadă cuprinsă între acum 40.000 şi 20.000 de ani. Selectare şi modelarea genetică a acestor grupuri, cu metode pe care le veţi găsi descrise în etapele următoare ale P.I.G. este posibil să fi fost dirijată de către S.D. Împingerea şi distrugerea sistematică a celorlalte populaţii nedorite, cum a fost populaţia de Neanderthal acum 33.000-34.000 de ani, s-a făcut cu metodele pe care le veţi găsi, de asemenea, în etapele următoare ale P.I.G. Este doar o ipoteză, dar care răspunde coerent multor întrebări.

Personal, mă îndoiesc că Supercivilizaţia lui Dumnezeu (S.D.) a acţionat cu mijloacele specifice ingineriei şi protecţiei genetice de-a lungul întregii evoluţii a omului sau, dacă vreţi, a primatelor, deoarece perioada e cu mult prea lungă, iar programul ar deveni neeconomic. Cel mult, S.D. ar fi susţinut tehnic salturile "evolutive" în punctele cheie, cum ar fi: adoptarea staţiunii bipede, apariţia genului Homo, apariţia lui Homo sapiens timpuriu ş.a.m,d., deşi nu cred! Perioada este prea lungă

pentru un program, în ciuda distorsiunilor temporale aplicate. Nu cred ca cineva să facă programe "amorțite", cu bătaie așa de lungă, doar dacă între timp alte programe se consumă economic (pe alte planete). A crede într-o etapă lungă de sute de mii sau chiar milioane de ani, înseamnă a subestima posibilitățile tehnico-ştiințifice ale S.D. Veți vedea în etapele următoare că ingineria genetică face salturi spectaculoase într-un timp relativ scurt.

Apreciez că S.D. ar fi putut realiza tot programul de transformare genetică, de la ramapitheci la omul de astăzi, în maximum 100.000 de ani, având la dispoziție tehnicile descrise în etapele următoare de P.I.G. Se pare însă că nici aşa nu e economic pentru S.D. Cred că limita impusă de distorsiunile temporale (jocul timp terestru - timp S.S.) şi prețul de cost (eficiența) al fiecărei etape al unui astfel de program fac din ipoteza intervenției lui Dumnezeu în fiecare etapă a evoluției omului, ipoteză de neluat în calcul. Acum, cunoscând posibilitățile tehnice ale S.D., eu pot elabora pentru ei programe scurte, eficiente economic, cu etape puține, care asigură la timp îndeplinirea dezideratului.

Astfel, deşi nu sunt autorizat s-o fac, eu atribui evoluției naturale etapele lungi de transformare a primatelor inferioare în omul premodern. Din acest stadiu, S.D. a modelat destinul genetic al lui Homo sapiens premodern către noi. Astfel, împac şi capra şi varza, considerând valabile, în parte, atât evoluționismul cât şi creaționismul, fiecare fiind bine reprezentate pe axa timpului. Îmbinarea, jocul lor, trebuie deduse de către specialişti. A nega evoluționismul înseamnă a nu avea habar de genetică, de biologie, de ştiință în general! A nega creaționismul înseamnă a păta amintirea strămoşilor noştri îndepărtați, a refuza conştient informații tehnice din trecut, dar care aparțin viitorului. Cu asta, să trecem la punctul următor şi să vedem ce vrea de fapt S.D. de la noi.

Obiectivul Programului de inginerie genetică (P.I.G.)

Motto:
47. Omul cel dintâi este din pământ pământesc, omul cel de-al doilea este din cer.
49. Şi după_cum am purtat chipul (C.S. n.a.) *celui pământesc să purtăm şi chipul celui ceresc.* (II Corinteni cap.15)

P.I.G. în urma căruia a rezultat Homo sapiens în variantele sale rasiale, reprezintă axul central al "Programului Terra". Buna lui înțelegere ajută la pătrunderea subtilităților segmentelor următoare ale programului. Reamintesc că Biblia este o carte deosebit de exactă în informațiile importante, ce formează scheletul programului general. De aceea, cu siguranță, ea ne prezintă tot ceea ce este important, astfel încât să înțelegem ce s-a întâmplat cu ființa umană din punct de vedere genetic în ultimii 10.000 de ani.

Menționam în paginile anterioare etapa zero a P.I.G., etapa omisă, nedescrisă de Biblie. În această etapă cu valoare de program are loc preselecția grupurilor umanoide, de Homo sapiens premodern pentru P.I.G. riguros. Populațiile nedorite, mult diferite A.D.N. de îngerii S.D., cum a fost omul de Neanderthal, sunt decimate, împinse spre zona situată în afara viitoarelor insule de experiment genetic, distruse sistematic până la dispariție.

Ce populații erau pe Terra în urmă cu 10.000 de ani? Cred că polimorfismul genetic era destul de mare. Nu ştiu ce răspuns ar putea da istoria oficială la această întrebare. Nici măcar nu ştiu dacă are un răspuns pentru noi, marea masă. Ce ştiu este că S.D. în acea perioadă era în plină activitate pe Terra, era deja activă de câteva mii de ani. Dacă e să credem că Luna a fost instalată pe orbita Pământului acum 12.000 de ani, dacă credem miturile populațiilor vechi păstrate mai ales oral, de acum 12.000 de ani, observăm că zeii erau aici ca la ei acasă. Istoria Sumerului şi cea a Americii Centrale sunt mărturii în acest sens. Bazele extraterestre deveniseră o realitate permanentă. "Buldozerul zeilor" distrugea în această perioadă vechi populații şi nivela terenul genetic pentru derularea P.I.G. Acest lucru s-a făcut, bineînțeles, riguros ştiințific.

Analiza A.D.N. a diverselor grupuri de populații ale Terrei a dus la concluzia că o bună parte a populațiilor vechi putea fi compatibilizată A.D.N. cu îngerii. Că acesta a fost obiectivul P.I.G. nu încape nicio îndoială. El este bine subliniat, alături de multe aspecte ce privesc realizarea acestui scop, în II Corinteni, cap.15. Prntru a fi cronologic şi coerent, am să schimb ordinea versetelor. În primul rând, iată ce ştia S.D. acum mii de ani:
39. Nu toate trupurile sunt acelaşi trup (sunt genetic diferite, A.D.N: diferite - n.a.), *ci unul este trupul oamenilor şi altul al dobitoacelor, şi altul este trupul păsărilor şi al peştilor.*
Mai exact, în cazul problemei de față,
40. Sunt şi trupuri cereşti (ale îngerilor S.D. de exemplu - n.a.) *şi trupuri pământeşti* (A.D.N.M.P. diferite - n.a.) *dar alta este slava celor cereşti şi alta a celor pământeşti.*
Aceste ființe sunt diferite A.D.N.M.N., C.S. având o structură A.D.N.M.N. diferită. Şi acum, o informație năucitoare, care zguduie din temelii atât evoluționismul cât şi creaționismul atunci când aceste teorii încearcă să dea o explicație logică apariției omului pe Terra:
47. Omul cel dintâi este din pământ pământesc, omul cel de-al doilea este din cer.
Clar, negru pe alb, fără să necesite comentarii. Mai mult, pentru a fi mai expliciți ni se subliniază diferența dintre ei:
48. Cum e cel pământesc aşa sunt şi cei pământeşti şi cum e cel ceresc aşa sunt şi cei cereşti.

Bun! Am ajuns la punctul cunoscut. Suntem în fața a două tipuri umanoide distincte. Cum facem să compatibilizăm omul pământesc cu cel ceresc? Simplu! Mai întâi să vedem care este obiectivul:
49. ***Şi după cum am purtat chipul* (C.S. n.a.) *celui pământesc să purtăm şi chipul celui ceresc.***
Acest verset de primă importanță în Biblie explică clar obiectivul P.I.G. – purtarea unui C.S. asemănător celui de înger, de către omul pământesc. Acest obiectiv odată îndeplinit, menținerea zeilor în viață conform motto-ului nu mai e o problemă. Dacă vă închipuiți că versetul 49 se referă la o apropiere somatică a celor două populații, versetele următoare exclud această posibilitate. Acestea chiar subliniază obiectivul de compatibilizare strictă a C.S. şi nu a corpului somatic, care va rămâne "stricăcios". S.D. cunoaşte modalitatea de a racorda un C.S. la un corp somatic şi mai ştie că un cuplaj imperfect A.D.N.M.N.-A.D.N.M.P. duce la mutații genetice. Deşi am amintit aceste versete la capitolul Reîncarnarea, le pun din nou în pagină deoarece sunt foarte importante:
36. ...Tu ce semeni nu dă viață dacă nu va fi murit.
Moartea cea dintâi dă posibilitatea C.S. de-a avea o nouă viață somatică. Astfel, aflăm că în modul de înmulțire al îngerilor, primordial este C.S., ce rezultă în urma unei morți; acesta este "semănat", iar S.D. ştie să explice magistral acest lucru:
37. Şi ceea ce semeni nu este trupul ce va să fie (corpul somatic- n.a.) *ci grăunte gol* (C.S. - n.a.) *poate de grâu sau de altceva din celelalte.* Mai exact,
38. ***Nu se seamănă trupul, ci grăuntele gol* (Corpul Spiritual - C.S.) *peste trup,*** *iar Dumnezeu îi dă un trup grăuntelui gol precum a voit, şi fiecărei semințe îi dă un trup al său.*

Este subliniat cât se poate de clar că fabricarea unui înger porneşte de la un C.S. care deține o anumită memorie A.D.N.M.N. Corpul somatic va fi modelat, adaptat structurii C.S. astfel încât racordul M.N.-M.P. să fie fiziologic. Prin P.I.G. numai C.S. al omului va fi compatibil cu îngerii S.D., nu şi trupul. Cum este oare posibil acest lucru? Dacă un C.S. cu memorie A.D.N. poate lega două corpuri somatice diferite, înseamnă că mă contrazic singur! Cheia constă în transformarea Corpurilor Spirituale, recoltate sub acțiunea radiației nucleare în cursul apocalipsei. O radiație nucleară controlată se află la originea transformării voite într-o anumită direcție a structurii A.D.N.M.N. a C.S. recoltate. Iată cum sunt formulate aceste lucruri:
42. Aşa este şi învierea morților: se seamănă trupul întru stricăciune (A.D.N.M.P.) înviază întru nestricăciune (C.S.-A.D.N.M.N - n.a.)
Altfel spus, trupul somatic, diferit de cel al îngerilor, adică stricăcios, leagă un C.S. compatibil – nu identic. Iată altă formulare:
43. Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă, se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere.

44. Se seamănă trup firesc (corp somatic pământean n.a.) *înviază trup duhovnicesc* (se eliberează C.S. compatibil - n.a.) *Dacă este trup firesc este şi trup duhovnicesc.*
Este subliniat încă o dată că un exemplar de Homo sapiens cu trup firesc poartă un C.S. compatibil cu cel al îngerilor.
50. Aceasta vă spun fraţilor: carnea şi sângele nu pot să moştenească împărăţia lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moşteneşte nestricăciunea.
51. Iată taină vă spun vouă: ***Nu toţi vom muri, dar toţi ne vom transforma.***
52. Deodată, la trâmbiţa cea de apoi. Căci trâmbiţa va suna şi morţii vor învia nestricăcioşi, iar noi ne vom schimba.
În 50 este subliniat clar, pentru ultima oară în acest grupaj de versete, faptul că recolta va fi una de corpuri spirituale, "carnea şi sângele" neputând să moştenească împărăţia cerurilor. Nici n-ar avea cum, deoarece ştim deja că A.D.N.M.P. uman este "stricăcios", "nedrept", "slab", "necinstit" etc. Versetele 51 şi 52 sunt de o importanţă capitală, deoarece ne informează că C.S. recoltate vor suferi mai înainte, ca toate celelalte de altfel, o transformare sub acţiunea trâmbiţei de apoi (atacul nuclear). Această transformare va face recolta nestricăcioasă, adică asemănătoare celei din P.V.
Astfel, C.S. transformate A.D.N.M.N. vor putea racorda la sfârşitul programului some de înger. Voi reveni pe larg asupra acestor aspecte. În continuare să vedem cum a fost conceput practic PIG.

Etapa întâi a Programului de Inginerie Genetică (P.I.G.): Adam I–Adam II - 1500 ani
Activitatea S.D. pe Terra în etapa zero a P.I.G. s-a concretizat în corecţii, dirijări, modelări ale fiinţelor umane, realizate relativ imperfect, inegal, parţial controlat, ce au avut rolul de a propulsa omenirea spre momentul prielnic începerii programului riguros de transformare genetică a omului. Acest moment e situat cu 9.000-10.000 de ani în urmă. Etapa I a P.I.G. are într-un fel tot valoare de preprogram. Dacă etapa zero era etapa nedescrisă sau omisă de P.I.G., atunci etapa I este o etapă greu sesizabilă, camuflată. De ce? Pentru că este tot o etapă pregătitoare! Dacă aţi întreba Biserica câţi Adami au existat, această instituţie ar răspunde contrariată că, desigur, unul singur. A existat un singur Adam! Fals! Nu e nevoie de prea multă abilitate ca să-ţi dai seama că Biblia vorbeşte de două personaje cu numele Adam. Deja făcând acest lucru putem înţelege în Adam un anumit simbol genetic. Dar e nevoie de ceva mai multă subtilitate pentru a-i descoperi pe ceilalţi "Adami", care bineînţeles au purtat alte nume. Voi fi imediat explicit. În primul rând, informaţia privitoare la cei doi Adam se află tot în II Corinteni, cap.15 – vedem cât de important.

45. Precum şi este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi Adam cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh dătător de viaţă.
Acest verset, de primă importanţă, subliniază diferenţa mare între A.D.N.-ul omului pământesc şi cel al omului ceresc din acel moment. Compatibilitatea celor două umanităţi nu se putea obţine prin simpla hibridare, prin încrucişarea membrilor celor două populaţii. Diferenţa era aşa de mare, încât hibridarea celor două specii nu era posibilă genetic; nu se puteau obţine hibrizi fertili. Genetica explică foarte bine acest lucru şi ne învaţă că două specii diferite nu se pot încrucişa. Totuşi, dacă evenimentul se produce, hibrizii sunt sterili. Aceasta este raţiunea pentru care primul Adam obţinut în laboratoarele de inginerie genetică a fost proiectat special pentru a face legătura genetică între populaţia îngerilor şi cea a Terrei din acel moment. Astfel, obiectivul creării primului Adam a fost diferit de cel al creării celui de-al doilea.

Conform versetului, Adam I a fost doar viu, nici măcar el nu avea "duh dătător de viaţă", adică de viaţă veşnică, adică recoltabil, compatibil cu cel al îngerilor. Prin hibridarea dintre descendenţii săi şi ai primei Eve cu fiicele pământenilor va rezulta un nou grup populaţional, mai apropiat din punct de vedere genetic cu S.D. Această populaţie nou creată reprezintă obiectivul I al P.I.G. şi baza de plecare pentru etapa a II-a. Aşa cum e scris în primul motto al Coranului, compatibilizarea s-a făcut în trepte "ca lumea de apoi să aibă mai mari trepte şi mai mari înălţători" (Sura drumului nopţii-22).

Iată acum ilustrarea în versete a primei etape a P.I.G. Aflăm din Facerea cap.1 că în ziua a şasea Dumnezeu a hotărât: **"Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră"** adică după chipul şi

asemănarea membrilor civilizației lui, a îngerilor; drept urmare, "a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; bărbat şi femeie" (Facerea 1-27). Despre modalitatea tehnică de realizare a lui Adam aflăm:
El este acela care v-a făcut din lut, (VI Sura vitelor-2)
El (Dumnezeu) *v-a făcut dintr-un singur suflet*...(VI Sura vitelor-98)

Trebuie subliniat că proiecția genetică a lui Adam, adică alegerea, prelucrarea A.D.N. optim pentru această ființă de legătură a fost extrem de dificilă, deoarece trebuiau luate în calcul foarte multe variabile, şi anume:
- caracterele genetice ale populației terestre cu care urmau încrucişările.
- numărul de generații hibride posibile, astfel încât caracterele genetice ale S.D. să nu se dilueze prea mult.
- modalitatea de transmitere a genelor (dominant sau recesiv).
- fondul general de gene al hibrizilor trebuia să rămână în limite compatibile cu fondul de gene A.D.N.M.N. al P.V.
Veți spune că alegerea A.D.N. optim a fost făcută pe computer. Evident, însă acesta trebuia să țină cont şi de istoria următorilor 1.500 de ani, adică de posibilitatea la distanță a practicării unui P.I.G. riguros într-un anumit areal, însoțit de programe adiacente de protecție genetică şi epurare genetică ce viza populațiile vecine, rămase în afara experimentului.

O altă problemă legată de proiectarea lui Adam I este legată de racordul corp somatic – corp spiritual (C.S.). Teoretic, acest racord la Adam I a fost mai dificil decât la Adam II şi veți înțelege imediat de ce consider aşa. Vă aduceți aminte de la noțiunile de genetică de ipoteza conform căreia fiecare gamet aduce pe lângă zestrea genetică somatică A.D.N.M.P. şi zestrea genetică spirituală A.D.N.M.N. În urma fecundării, a unirii celor doi gameți (ovulul şi spermatozoidul) noua ființă va avea întreaga zestre genetică necesară dezvoltării (A.D.N.M.N.+A.D.N.M.P.). Dacă procesul de recombinare genetică este posibil şi pentru A.D.N.M.N., oricum, ființa rezultată are o integrare bună a informației A.D.N.M.P. <-> A.D.N.M.N., viața fiind posibilă. Problema de racord corp somatic – corp spiritual (C.S.) practic nu există, mai ales când fondul general de gene ale gameților este asemănător. Ce se întâmplă însă atunci când clonăm A.D.N. somatic şi îl prelucrăm, înlocuind multe din secvențele de nucleotide cu altele, urmărind distrugerea sau selectarea unor caractere? Cu ce C.S. vom racorda o astfel de creatură rezultată prin clonare? Problema este dificilă atâta timp cât nu ştim, nu reuşim să modelăm corespunzător şi A.D.N.M.N., astfel încât racordul să fie perfect. Se pare că S.D. nu ştie să facă acest lucru sau este în stadiul primelor manipulări de informație genetică în M.N., aşa cum noi astăzi practicăm primele tehnici M.P. Dacă ar fi ştiut, ar fi fost la un pas de "clonarea" A.D.N.M.N., adică de înmulțirea artificială a A.D.N.M.N. şi n-ar fi avut nevoie de programe ca cel de față, iar eu nu mi-aş mai fi pierdut timpul cu cartea asta. Ei bine, S.D. ştie doar să recunoască un A.D.N.M.N., să-l examineze şi eventual să-l aleagă pe cel optim pentru racordul cu un anumit corp somatic. Ea va lua acest C.S. din P.V. În cazul lui Adam I foarte probabil acest C.S. nu a fost luat din P.V., ci dintr-o rezervă specială de C.S. cu caractere A.D.N.M.N. hibride, deoarece ştim că acest Adam n-a avut duh dătător de viață. Aş vrea să înțelegeți totuşi, că acest racord, chiar dacă a legat două elemente cu informație apropiată, a fost numit <u>imperfect</u>, cele două elemente trebuind, pe lângă a fi compatibile între ele, să îndeplinească în acelaşi timp foarte multe cerințe deja discutate. Fiind astfel realizat, Adam I era o ființă firavă, la limita viabilului. Medicina erei a III-a a reuşit totuşi să ducă la maturitate această ființă. Corpul energetic a fost solicitat la maximum pentru a face față unui racord imperfect între două structuri ce purtau o informație relativ diferită. Ce era de făcut în acest caz? Exact ce a făcut şi Dumnezeu:
21. Atunci a adus Domnul Dumnezeu asupra lui Adam somn greu şi dacă a adormit, a luat una din coastele lui şi a plinit locul ei cu carne.
22. Iar coasta luată din Adam a făcut-o Domnul Dumnezeu femeie şi a adus-o la Adam.
23. Şi a zis Adam: Iată acesta-i os din oasele mele şi carne din carnea mea; ea se va numi femeie pentru că este luată din bărbatul său. (Facerea 2).

Ce ne spun aceste versete? Dacă "formula" Adam I a fost greu de găsit, pentru Eva n-a mai fost nicio problemă. Din Adam adus în "somn greu", adică somn anestezic, s-a recoltat A.D.N.M.P. – celule vii care, clonate prin tehnica S.D. au putut duce la realizarea Evei. Evident, în harta cromozomială a acestor celule vii rezultate din Adam I,cromozomul sexual Y a fost înlocuit cu unul X. Având doi cromozomi sexuali XX, Eva a fost femeie. Soma Evei a fost racordată de asemenea la un C.S. compatibil din rezerva specială cu caractere A.D.N.M.N. hibride. Eva, astfel realizată, nu a fost o ființă mai avantajată fiziologic decât Adam. Alt lucru important s-a realizat însă. Zestrea genetică cel puțin somatică a celor doi fiind identică, cei doi puteau procrea. Produşii de concepție erau de data aceasta viguroşi din punct de vedere genetic; ei reprezentau o rasă creată, viguroasă, erau produşi naturali, cu un racord corp spiritual–corp somatic viguros.

Realizarea tehnică a lui Adam şi a Evei şi posibil chiar şi a primului produs de concepție a avut loc în S.S., acolo unde există laboratoarele de inginerie genetică. Adam I şi Eva I nu au părăsit niciodată stația. Aşa îmi pare logic. Ei au creat prima bancă de gameți cu echipament genetic identic care, prin fecundare artificială, au dus la primii embrioni implantați în uterele femeilor de pe Terra, alese pentru P.I.G. Aceste femei au dat naştere la descendenți tip Adam I şi Eva I cu caractere genetice 100% caracterele părinților. Aceştia, la rândul lor, au format bănci de gameți pe de o parte, iar pe de altă parte, bărbații au însămânțat un număr mare de femei alese pentru P.I.G. Dar despre aceste fapte mă voi ocupa ceva mai încolo.

Odată formată banca de gameți cu caractere Adam I/Eva I, au putut fi inițiate primele experimente adevărate de înnobilare genetică a omului terestru. Astfel de "insule A.D.N." înnobilate au existat pe toată suprafața Terrei: Orientul Apropiat şi Mijlociu, Grecia, China, Britania, Dacia, America de Sud. În general, au fost preferate pentru experimentul genetic populațiile situate în zone calde, ştiut fiind faptul că viața sexuală a femeilor începe mai devreme în aceste zone, programele având deci o durată mai mică (se câştigă 3-4 ani la fiecare generație). Au fost distruse sistematic populațiile vechi, prin metode pe care le veți găsi descrise în etapele următoare ale P.I.G.

Specialiştii de astăzi consideră că în urmă cu 10.000 de ani populația globului număra aproximativ 10 milioane de oameni. Eu cred că este extrem de greu de făcut astfel de aprecieri, deoarece S.D. a fost un adevărat tăvălug distrugător de populații, şi asta timp de mai multe mii de ani. În mod cert distrugerea acestor populații vechi n-a avut loc zilnic! În capitolul următor voi aborda alte P.I.G., desfăşurate de alți zei pe Terra. Nu ştiu dacă în această fază eforturile supercivilizațiilor implicate în P.T. a fost comun sau dacă Terra fusese deja împărțită între zei, în zone distincte. Cheltuiala în această perioadă a fost mai mică, programele demarând în acelaşi timp în zone diferite ale Terrei, lucru ştiut din toate mitologiile importante ale lumii. Oricum, Biblia nu precizează unde are loc acest preprogram legat de Adam I, pentru că el a fost prezent peste tot. Denumirile geografice apărute în Facerea cap.2 aparțin evident stației şi le-am discutat deja la descrierea acesteia. Spațiul evreu actual avea să primească aceste denumiri mult mai târziu.

Să vedem ce ne prezintă Biblia ca istorie a acestei perioade. Acest eveniment este bine simbolizat şi subliniat de tragedia familiei primordiale descrisă în Facerea-cap. 4.
1. După aceea, a cunoscut Adam pe Eva, femeia sa, şi ea zămislind a născut pe Cain şi a zis: "Am dobândit om de la Dumnezeu".
2. Apoi a născut pe Abel, fratele lui Cain. Abel a fost păstor de oi, iar Cain lucrător de pământ.
Ciudat este că lucrătorul de pământ, Cain, îşi ucide fratele, păstorul Abel, fără să fie mustrat de Dumnezeu: Cain îşi recunoaşte vina şi spune:
13. Pedeapsa mea este mai mare decât aş puteau-o purta.
14. De mă izgoneşti acum din pământul acesta mă voi ascunde de la fața Ta şi voi fi zbuciumat şi fugar pe pământ şi orice mă va întâlni mă va ucide".
Răspunsul lui Dumnezeu (inginerul genetician şef) este contrariant, la prima vedere de neînțeles:
15. Nu aşa, <u>ci tot cel ce va ucide pe Cain</u> (şi pe descendenții săi - n.a.) *<u>înşeptit va fi pedepsit</u>". <u>Şi a pus Domnul Dumnezeu semn lui Cain, ca tot cel care îl va întâlni să nu-l omoare.</u>*
Cu alte cuvinte, Dumnezeu a realizat două lucruri:

1. protecția lucrătorului de pământ şi înfăptuirea revoluției agricole;
2. constituirea primelor insule de populație hibridă aflată sub protecție.
Începe să ne informeze asupra epurării genetice practicată în jurul arealului de experiment genetic: raport 1:7 – "înşeptit va fi pedepsit".

Iată ce mai aflăm despre prima etapă a P.I.G., din acelaşi capitol al Facerii:
17. După aceea, a cunoscut Cain pe femeia sa şi ea zămislind, a născut pe Enoh.
Este prima informație cronologică din Biblie care ne precizează că pe Terra existau, de fapt oameni (femeia sa), deoarece singurele ființe descrise până acum sunt cele cereşti, realizate prin inginerie genetică de S.D. în stație şi aduse pe Pământ. În continuare ne este prezentată într-un singur verset linia descendentă din Cain.
18. Iar lui Enoh i s-a născut Irad; lui Irad i s-a născut Malaleil; lui Malaleil i s-a născut Lameh.
Iar din istoria acestei serii aflăm:
19. Lameh şi-a luat două femei; numele uneia este Ada şi numele celeilalte este Sela.
20. Ada a născut pe Iabal; acesta a fost tatăl celor care trăiesc în corturi la turme.
21. Fratele lui se numea Iubal; acesta este tatăl tuturor celor ce cântă din chitară şi din cimpoi.
22. Sela a născut şi ea pe Tubalcain, care a fost făurar de unelte de aramă şi fier. Şi sora lui se numea Noema.
23. Şi a zis Lameh către femeile sale, Ada şi Sela, ascultați glasul meu! Femeile lui Lameh, luați aminte la cuvintele mele: Am ucis un om pentru rana mea şi un tânăr pentru vânătaia mea.
24. Dacă pentru Cain va fi răzbunat de şapte ori, pentru Lameh de şaptezeci de ori cîte şapte.

Toate aceste versete ne sugerează tabloul vremii. Omul agricultor păstrat, protejat de Dumnezeu, nu numai că lucrează pământul, dar este învățat să crească şi animalele, să aibă viață socială, să se distreze, să cânte la chitară şi cimpoi şi dezvoltă sub îndrumarea îngerilor o adevărată industrie a metalelor din aramă şi fier. Evenimentele sunt în acord cu ceea ce învățăm oficial şi cu celelalte mituri ale lumii, care plasează zeii învățători în aceeaşi perioadă. O altă observație este aceea că pe lângă instaurarea patriarhatului, se instalează şi poligamia. Un individ valoros genetic va însămânța mai multe femei. Nu în ultimul rând, suntem informați asupra dimensiunii epurării genetice practicate de S.D. în arealul ocupat de populația hibridă. Pe măsură ce aceasta se va dezvolta în progresie geometrică, fiind protejați de îngeri, distrugerea populațiilor vechi are loc în acelaşi ritm.

Etapa întâi a P.I.G. sfârşeşte odată cu un eveniment presupus de mine la prima lectură a Genezei şi confirmat apoi de cap.15 din Corinteni II: crearea în laboratoarele de inginerie genetică a celui de-al doilea Adam – cel cu duh dătător de viață. Iată ce aflăm despre el reluând firul biblic exact de unde l-am întrerupt:
25. Adam a cunoscut iarăşi pe Eva, femeia sa, şi ea zămislind, a născut fiu şi i-a pus numele Set, pentru că şi-a zis; "Mi-a dat Dumnezeu alt fiu în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain".
26. Lui Set de asemenea i s-a născut un fiu şi i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii a chema numele lui Dumnezeu.
După ce vom parcurge următoarea etapă a P.I.G., veți înțelege şi mai bine că aceşti Adam şi Eva de care ne vorbeşte Biblia nu pot fi aceiaşi cu cei primordiali. De ce? Foarte simplu. Dacă reprezentăm schematic arborele genealogic descins din primul Adam putem privi cele 7 generații dintre Adam şi Set. Observăm că cele 7 generații, generații de descendenți din Adam, l-ar face eventual pe Iubal, ultimul descendent, contemporan cu Set, ceea ce biologic este total anormal, indiferent de vârsta pe care au trăit-o oricare dintre ei. În această serie nu se precizează vârsta fiecăruia dintre patriarhi şi nici vârsta la care au avut primul fiu. Putem face însă o analogie cu următoarea serie genetică, la care aceste date sunt bine precizate. Prin analogie, echivalentul lui Set ca a 8-a generație din Adam I este Lameh, al 8-lea descendent din Adam II. Ei bine, Lameh se va naşte la 1.474 de ani de la crearea lui Adam II. Or despre acest Adam – cu duh dătător de viață, aflăm că a trăit 930 de ani pământeşti, deci nu putea să fie unul şi acelaşi personaj, iar despre Set aflăm că s-a născut în anul 230 al vieții lui Adam. Veți contraargumenta că Set putea fi fiul lui Adam, deoarece împărțind cei 230 de ani la 8 generații înseamnă peste 28 de ani de fiecare

generație. Dacă judecăm biologia noastră, acest lucru pare normal, dar în realitate trebuie să ținem cont de două lucruri:
1. Arborii genealogici prezentați de Biblie sunt falşi (voi vorbi despre acest lucru)
2. Adam (atât primul cât şi al doilea) erau ființe de laborator, cu terapie genetică efectuată încă din stadiul de proiectare, probabil cu gene ale îmbătrânirii modificate, asemenea îngerilor. Despre Adam II am aflat că a trăit 930 de ani; primul a trăit probabil tot cam atât. Asta explică de ce primul descendent nu a apărut la 28 de ani, ci la 230 de ani. În general, ființele de pe Terra devin mature sexual la o vârstă egală cu o şesime din speranța lor de viață. Cu aceste argumente sper că ați înțeles că Biblia vorbeşte despre două personaje Adam.

Adam II apare deci la cca 1.500 de ani de la Adam I, apariția lui fiind determinată de succesul primei etape. Iată pe scurt ce a realizat prima etapă:
- consolidarea numerică a insulelor de orientare A.D.N. spre o compatibilitate crescută cu S.D.; spațiul în care se desfăşoară acțiunea e nedeterminat; e un program simbol ce a avut loc peste tot;
- ridicarea cu o treaptă a compatibilității genetice între vechile populații şi îngerii S.D.; programul are ca scop în această fază o uniformizare pe cât posibil a populațiilor, o distribuție relativ egală a înnobilărilor genetice practicate pe Terra; cu toate acestea, poliformismul genetic poate a devenit chiar mai mare decât la începutul etapei;
- consolidarea revoluției agricole, ridicarea standardului de viață al populațiilor create; aceste populații devin şi agricole, încep să lucreze pământul, învățați de zei, cultivând în general plante aduse de zei şi adaptate Pământului. Revoluția agricolă a fost impusă. Schimbarea obiceiurilor alimentare reprezintă un eveniment de însoțire a corecției genetice produse;
- îndepărtarea şi distrugerea populațiilor nedorite, fără ca raportul de populație să fie favorabil zonelor de experiment genetic;

<u>Etapa a doua a P.I.G. Adam II – Potop – 2.262 ani</u>

Această etapă trebuia să valorifice cuceririle genetice ale etapei întâi, etapă ce a realizat insule A.D.N. compatibilizate cu îngerii S.D. pe o hartă geografică A.D.N. extrem de neomogenă. De aceea, obiectivul acestei etape va fi:
- selectarea grupurilor de populație apte să păstreze un fond genetic comun cu îngerii S.D. pe tot globul;
- începerea unor P.I.G. riguroase în ariile geografice alese;
- continuarea protecției genetice a grupurilor populaționale selectate şi practicarea exterminării în masă a populațiilor nedorite.

Etapa este deosebit de bogată în evenimente, unele importante chiar şi pentru istoria S.D. Am considerat această etapă începând odată cu crearea lui Adam II şi a Evei II. În mod normal ar trebui începută cu Set, adică cu rezultatele celei de-a doua creații. Doar aceste rezultate sunt vizibile în P.I.G. şi nu însăşi creația. Dar, pentru o bună cronologie, considerăm etapa de la Adam II la Potop, Adam II şi iubita sa Eva II au fost creați în aceeaşi modalitate tehnică ca şi prima pereche concepută în laborator. De data aceasta obiectivul urmărit a fost altul. Teoretic, din punct de vedere tehnic, această creație a fost mult mai simplă, deoarece viza realizarea unei legături între o populație compatibilizabilă A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. şi A.D.N.M.N. al îngerilor S.D. Din punct de vedere somatic, A.D.N. prezent în Adam II a fost mai apropiat de cel al îngerilor. Acest lucru a permis racordul cu un C.S. luat chiar din P.V. şi modelat puțin, încât să fie reprezentativ pentru toate cele 12 feluri de rod din P.V. Cu alte cuvinte, structura A.D.N.M.N. a C.S. racordat la soma Adam II a fost o mixtură a calităților de structură a celor 12 tipuri de C.S. din P.V. Scriam mai sus "modelat puțin", aceasta însemnând atât cât a permis tehnica îngerilor de manipulare de informație "genetică" în M.N. Această tehnică nu e foarte dezvoltată. Adam II în urma racordului devine "viu", este dus în somn greu şi după aceeaşi tehnică i se recoltează celule vii, care vor fi clonate cu cromozomul Y schimbat în X şi... rezultă soma Evei II. Aceasta va fi racordată la un C.S. luat tot din P.V. şi modelat în acelaşi sens ca cel al lui Adam II. A doua pereche creată putea

constitui a doua bancă de gameți pentru P.I.G., de data aceasta cu caractere genetice mai apropiate de îngerii S.D.

De unde credeți că ştiu eu toate aceste lucruri? Le mai scriu şi ca sigure... În primul rând sunt logice. În al doilea rând, această carte, Biblia, despre care S.D. ne spune s-o citim cu atenție pentru că vom găsi totul în ea, ne informează asupra celor scrise mai sus, chiar dacă o face în metafore. Cap.12 – "Femeia care naşte şi balaurul. Balaurul biruit de Mihail urmăreşte pe femeie şi pe cei din sămânța ei", din Apocalipsa sfântului Ioan Teologul, ne dă informații prețioase despre Eva II. Evenimentele prezentate de acest capitol o identifică pe femeia din poveste cu Eva. Ca să înțelegeți bine, trebuie să prezint o parte din acest capitol, consider foarte important, al Bibliei. Totodată, introduc în scenă un alt actor principal al programului Terra – Satana. Din punct de vedere al cronologiei evenimentelor, locul său este în etapa a II-a a P.I.G. După multe variante de intercalare a acestei informații am ales această soluție de compromis. Iată despre ce este vorba:

1. Şi s-a arătat din cer un semn mare; o femeie înveşmântată cu soarele şi luna sub picioarele ei purta pe cap cunună din douăsprezece stele şi era însărcinată şi striga, chinuindu-se şi muncindu-se să nască. Femeia "înveşmântată" cu soarele şi luna, venită din cer, înzestrată cu un C.S. modelat din 12 stele, adică 12 feluri de A.D.N.M.N. distincte nu e alta decât Eva II. Acest verset mi-a oferit informația privind modul în care a fost realizat C.S. al Evei. Ştim că Eva a fost "pedepsită" de Dumnezeu să nască în chinuri, nu insist, informația apare strict ca noi s-o recunoaştem pe Eva: *...În dureri vei naşte copiii... "* (Facerea 3-16*).*
3. Şi un alt semn s-a arătat în cer: iată un balaur mare, roşu, având şapte capete şi zece coarne şi pe capetele lui şapte cununi împărăteşti.
4. Iar coada lui târa a treia parte din stelele cerului şi le-a aruncat pe pământ. Şi balaurul stătu înaintea femeii care era să nască pentru ca să înghită copilul, când ea îl va naşte.
Balaurul e personajul nedescris până în prezent, Satana, o superființă în M.N. concepută asemenea lui Dumnezeu, fiind alcătuită din şapte C.S. înlănțuite ("şapte cununi împărăteşti"). Despre cele zece coarne voi vorbi mult mai târziu. Satana era foarte important în ierarhia politico-militară a S.D. Dintr-un motiv pe care nu-l discutăm acum, Satana a dorit distrugerea lui Set – cap de serie al omenirii actuale, primul născut din materialul genetic tip Adam II - Eva II.
5. Şi a născut (Eva II - n.a.) *copil de parte bărbătească, care avea să păstorească toate neamurile cu toiag de fier. Şi copilul ei fu răpit la Dumnezeu şi la tronul lui.*
6. Iar femeia a fugit în pustie unde are loc gătit de Dumnezeu s-o hrănească acolo 1.260 de zile.

Îngerii fideli lui Dumnezeu reuşesc să protejeze copilul Set înainte ca acesta să fie distrus de Satana. Bineînțeles că același risc vital ca şi Set îl aveau şi Eva II şi Adam II. Eva a fost evacuată de urgență din S.S. într-un laborator de inginerie genetică din "pustie". Denumirea de pustie desemnează în Biblie un areal geografic nelocuit de îngeri sau de o populație compatibilă genetic cu ei, în cazul nostru un loc unde P.I.G. de-abia fusese inițiat. Cele 1.260 de zile nu ştiu ce pot reprezenta. Ce fel de zile sunt, pământeşti? Atunci Eva a trăit pe Terra numai trei ani şi jumătate! Nu ştiu! Sunt echivalente zilele cu anii? A trăit Eva 1.260 de ani? E posibil!

Din același capitol, aflăm că superființa în materie negativă, alcătuită asemeni lui Dumnezeu din şapte C.S. dispunea de o întreagă armată de îngeri fideli, bineînțeles la fel ca îngerii lui Dumnezeu. Între cele două facțiuni politico-militare a avut loc un război spațial dur, pierdut în cele din urmă de Satana, care s-a retras pe Terra, sau mai exact în Terra, în baze subterane ce erau amenajate probabil de mii de ani. Care a fost motivul exact al războiului? Dacă Biblia ne spune adevărul, acest conflict a fost declanşat în momentul găsirii formulei A.D.N. al părinților lui Set şi al concepției lui. Set este un personaj extrem de important, practic primul patriarh, este cel de la care avea să pornească adevăratul program de ingineri genetică. De ce voia Satana să-l ucidă pe Set? Dorea el o diversificare a speciilor de îngeri, conformă cu unele nevoi? S-a orientat oare S.D. spre un alt curs al evoluției genetice? Veți avea un răspuns în capitolul dedicat L.I. Deocamdată încercați, dacă puteți, să priviți indiferent, echidistant, rațional, relația Dumnezeu-Satana, asemenea unui arbitru cosmic neutru. Numai aşa veți reuşi să ajungeți în preajma adevărului.

Să revenim acum la problemele etapei a doua a P.I.G. şi să aruncăm o privire asupra patriarhilor acestei perioade:
1. Iată <u>acum</u> cartea neamului lui Adam. Când a făcut Dumnezeu pe Adam, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu.
2. Bărbat şi femeie i-a făcut, şi i-a binecuvântat şi le-a pus <u>numele om</u> în ziua în care i-a făcut.
Acel „acum" subliniat în versetul 1 semnifică intrarea în linie dreaptă a P.I.G., importanța programelor viitoare. Aceşti Adam II şi Eva II sunt numiți "om" deoarece poartă corpuri spirituale "dătătoare de viață", adică luate chiar din P.V., sunt la fel cu cele ale îngerilor. De aceea şi Set va avea acelaşi echipament genetic. Iată seria:
3. Adam a trăit 230 de ani şi atunci i s-a născut un fiu după asemănarea şi după chipul său şi i-a pus numele Set.
4. Zilele pe care le-a trăit Adam după naşterea lui Set au fost 700 de ani şi i s-au născut fii şi fiice.
5. Iar de toate, zilele lui Adam au fost 930 de ani şi apoi a murit.
6. Set a trăit 205 ani şi i s-a născut Enos.
7. După naşterea lui Enos, Set a mai trăit 707 ani şi i s-au născut fii şi fiice.
8. Iar de toate zilele lui Set au fost 912 ani şi apoi a murit.
32. Noe era de 500 de ani când i s-a născut trei feciori: Sem, Ham şi Iafet. (Facerea 5)
6. Noe însă, când a venit asupra pământului potopul de apă, era de 600 de ani. (Facerea 7)
Date asemănătoare avem despre toți patriarhii seriei a II-a, etapei a II-a a P.I.G., care aparent au fost în număr de 10 de la Adam şi Noe. Durata etapei: 2262 ani.

<u>Observații:</u>

Oare e suficient un singur Adam pentru desfăşurarea unui astfel de program? Nu! E şi motivul pentru care toți exponenții seriei au avut acelaşi echipament genetic, toți au trăit în jur de 900 de ani, toți au avut primul "descendent" de sex masculin cam la 175 de ani, toți sunt de fapt "Adami". Cum a fost posibil acest lucru? Seria prezentată mai sus e o serie falsă. Dacă toți aceşti aşa-zişi "descendenți" ar fi fost rezultatul încrucişării tatălui numit în textul biblic cu femeile autohtone ale spațiului geografic ales pentru P.I.G., caracterele genetice s-ar fi diluat, descendenții ar fi trăit din ce în ce mai puțin, fapt care nu se observă. Această diluție a caracterelor inițiale imprimate de S.D. se va observa de-abia la următoarea serie. Deci, aceştia nu sunt de fapt descendenți, ci ființe care au echipamentul genetic al lui Adam. Aceste ființe se puteau obține în două moduri:
1. Fiecare exponent al "seriei" este rezultatul încrucişării tatălui (ex. Set) cu o femeie care ar fi avut echipamentul genetic al Evei, construită special pentru el. În acest mod, descendenților li se asigură un echipament genetic asemănător. Dumnezeu, care cunoaşte bine legile economiei de piață, n-a ales această variantă deoarece era scumpă şi relativ ineficientă. Mult mai logică şi mai ieftină pare varianta următoare:
2. Adam şi Eva, o dată creați prin tehnica descrisă, l-au zămislit pe Set. Dacă Biblia ne informează că Set a fost născut (Apocalipsa – 12), haideți să credem acest lucru, deşi nu pare logic. Naşterea lui Set este un simbol, după părerea mea. Cel mai important lucru după proiectarea lui Adam şi a lui Adam cu cromozomi sexuali XX (Eva), a fost construirea băncii de gameți, de spermatozoizi tip Adam II şi ovule tip Eva II. Această bancă a servit la obținerea zigoților numiți Set, Enos, Cainan, Maleleil, Iared, Rnoh, Matusalem, Lameh şi Noe în eprubetă. Metoda o practicăm în prezent, cu succes, dar Supercivilizația lui Dumnezeu (S.D.) este cea care a inventat-o:
<u>Noi l-am făcut pe om dintr-o picătură amestecată</u>... (LXXVI Sura omului-2)
Iată o altă formulare:
*...**El a făcut perechile, bărbătuş şi femeiuşcă***
Dintr-o picătură când s-a vărsat. (LIII Sura Stelei-46; 47)
Cea mai exactă, cea mai reuşită formulare este următoarea:
6. (Domnul)*... a făcut frumoase toate lucrurile şi **<u>a scos făptura omului din lut.</u>***
*7. Apoi **<u>a făcut urmaşii săi din sămânță, din apă lepădată.</u>***
*8. Apoi l-a plăsmuit şi **<u>a suflat în el duhul său</u>** şi v-a dat vouă auz şi văz şi inimi. Puțini îi sunteți mulțumitori.* (XXXII Sura închinării)

Sunt perfect de acord cu ultima afirmație. Cele trei semne de mai sus conțin practic sinteza etapelor I şi II ale P.I.G., respectiv Adam I este "scos din lut", din formulă A.D.N. proiectată în laborator; urmează prima serie genetică de legătură. Apoi e "plăsmuit" Adam II, "cu duh dătător de viață" şi în sfârşit urmează a doua serie genetică, cea care de această dată are impregnate calitățile genetice A.D.N.M.N. ale îngerilor S.D. Set, Enos, Cainan, Maleleil... şi alți exponenți ai acestei serii au venit pe lume prin tehnica implantului uterin. Vedeți cât de plastic dar cât de clar, de tehnic în acelaşi timp este descrisă de Coran crearea lui Adam şi a urmaşilor săi. Fecundația artificială, "în eprubetă", presupune exact "picătura lepădată şi amestecată".

Deci, produşii de concepție Set –> Noe, cu sex cunoscut, obținuți în eprubetă, au fost implantați în uterul femeilor autohtone. Cred că Adam şi Eva nici măcar n-au părăsit S.S. sau dacă au fost aduşi pe Terra, locul lor a fost într-un laborator de inginerie genetică. E vorba mai ales de Eva. Câteva recoltări de spermă tip Adam II erau suficiente pentru a obține mii de exemplare identice genetic, dar Eva nu putea elibera decât un singur ovul, la mijlocul fiecărui ciclu menstrual. Biblia şi Coranul nu ne informează despre durata ciclului menstrual al Evei (sau cel puțin eu n-am găsit astfel de informații), dar durata durata vieții fiind tot sute de ani, atunci şi perioada de maturitate sexuală, de ciclu menstrual, a fost pe măsură, adică sute de ani, timp în care a eliberat mii de ovule. Dacă reluăm versetul ce anunță că femeia care naşte (Eva) este dusă în pustie 1260 de zile, eu cred că aceste zile sunt de fapt ani şi că aceasta este vârsta Evei exprimată în ani pământeşti. Pare o logică de moment, ce a beneficiat de aceeaşi terapie genetică ca şi Adam. Totuşi, vârsta Evei rămâne o ipoteză.

Gameții recoltați tip Adam II – Eva II au constituit banca de factori ereditari pentru fecundarea artificială. E posibil ca 50% dintre ovule să fi fost purtătoare de cromozomi XX, adică au dus la obținerea de noi Eve de tip Eva II. Noile Eve au putut prelua munca Evei II de eliberatoare de ovule tip Eva II, recolta de ovule identice genetic putându-se astfel extinde pe toată perioada etapei de 2.262 de ani şi posibil chiar şi în etapa următoare a P.I.G. De obicei însă au fost preferate pentru fecundația artificială ovulele cu cromozomi sexuali XY, adică cele ce duc la crearea de băieți. Este un principiu al geneticii ce ține de aspectul economic, de eficiență. Un bărbat poate avea în cursul vieții mii de copii, în timp ce o femeie nu poate naşte mai mult de câteva zeci. Aspectul e cunoscut şi de țărani din cele mai vechi timpuri şi de aceea ei practică metoda taurului comunal pentru păstrarea zestrei genetice a unei anumite rase de animale, valoroasă din punct de vedere economic. Chiar dacă nu vă place comparația, toți exponenții acestei serii prezentate de Biblie de la Adam la Noe au rolul de taur comunal. Doctrina impusă de geneticianul şef a fost ca urmaşii lui Adam să aibă cât mai mulți copii cu fiicele oamenilor, ceea ce se şi întâmplă.

Atunci când Biblia ne prezintă vârsta la care "tatăl" a avut un "fiu" (de exemplu, Adam la 230 de ani l-a avut pe Set) nu ne informează asupra ritmicității practicării implanturilor, ci mai degrabă ne comunică caracteristicile ființelor de tip Adam II. Vârsta la care aceste ființe erau mature sexual era de 150-200 de ani, adică aproximativ o şesime din speranța de viață. Raportul este valabil şi pentru omul de astăzi. La această vârstă, ființele erau capabile fie să aibă copii naturali cu femeile hibride ale arealului de program genetic, fie puteau oferi gameți pentru banca de factori ereditari.
E important de menționat că în această perioadă a P.I.G. se practică poligamia şi cosangvinizarea, evident sub control genetic, având drept scop păstrarea unui procentaj cât mai mare din caracterele genetice ale îngerilor S.D.

Să ne imaginăm împreună cam cum se derula un astfel de program într-o insulă de compatibilizare genetică. Am să iau un exemplu grosier: Un bărbat tip Adam II însămânțează timp de 20 de ani, o dată pe an, o sută de femei hibride. În această perioadă rezultă 2.000 de copii – 1.000 de băieți şi 1.000 de fete, având 50% din caracterele îngerilor S.D. Băieții acestei serii vor fi îndepărtați şi vor ridica uşor standardul genetic al populațiilor vecine sau vor fi uciși. După 20 de ani, bărbatul tip Adam II va continua să însămânțeze atât mamele, primele femei, cât şi pe fiicele acestora. În fiecare an vor fi încă 50 de noi candidate la însămânțare, care vor da naştere la câte 25 de băieți şi

25 de fete cu caractere genetice segregate conform legilor lui Mendel. Pentru această a doua generație, 50% dintre descendenți vor avea între 50% şi 100% din caracterele genetice ale ființelor tip Adam II. După încă 20 de ani, bărbatul de tip Adam II poate însămânța şi nepoatele, iar strănepoții rezultați vor avea caractere genetice mult apropiate de cele ale îngerilor S.D. Însămânțările, bineînțeles, sunt în cea mai mare parte artificiale, pentru că S.D. ține la o anume etică... Speranța de viață a bărbatului de tip Adam II permite acestuia să însămânțeze chiar şi stră-stră-nepoatele. Prin astfel de calcule simple se poate demonstra că în areal închis, protejat genetic şi militar de îngerii geneticieni, pornind de la un singur bărbat de tip Adam II şi 100 de femei autohtone rezultat al primei etape a P.I.G. se pot obține în 60 de ani cel puțin 20.000 de indivizi cu caractere genetice minimum 75% S.D. Teoretic, în 100 de ani se pot obține sute de mii de indivizi relativ puri din punct de vedere genetic, având peste 75% din caracterele genetice ale bărbatului de tip Adam II. Corpurile spirituale ale acestor indivizi vor putea racorda probabil o somă de înger. Nu luați aceste cifre drept absolute, ci doar ca un exemplu orientativ al modului în care se poate derula un astfel de program.

Iată ce aflăm din Biblie despre primele hibridări ale etapei:
1. Iar după ce au început a se înmulți oamenii pe pământ şi li s-au născut fiice,
2. Fiii lui Dumnezeu, văzând că fiicele oamenilor sunt frumoase, şi-au ales dintre ele soții, care pe cine a voit. (Facerea 6)
Este subliniată crearea unei insule de prelucrare A.D.N. de către un fiu al lui Dumnezeu tip Adam II şi mai multe femei hibride. Îngerul genetician ştia că hibrizii vor combina genele părinților şi că în final nu vor mai reuşi să trăiască 900 de ani:
Nu va rămâne Duhul meu pururea în oamenii aceştia pentru că sunt numai trup. Deci, zilele lor să fie o sută douăzeci de ani. (Facerea 6-3).
Deşi a doua etapă a P.I.G. nu menționează niciun nume hibrid, în această etapă se nasc milioane de hibrizi pe Terra şi sute de mii de hibrizi în viitorul spațiu geografic evreu, care vor constitui baza genetică a următoarelor etape. Dacă privim totuşi foarte atent "seria" etapei a II-a a P.I.G., observăm că doi dintre exponenți au trăit mai puțin decât ceilalți, adică semnificativ sub 900 de ani. Aceştia sunt Enoh (365 de ani) şi Lameh (753 de ani).

În privința lui Enoh, lucrurile sunt clare: ca într-un film ştiințifico-fantastic, Enoh a fost mutat în galaxie, servind probabil într-un alt P.I.G., pe o altă planetă. Ne putem închipui orice, dar iată ce spune Cartea Cărților: "a plăcut Enoh lui Dumnezeu şi apoi nu s-a mai aflat, pentru că l-a mutat Dumnezeu" (Facerea 5-24). O altă formulare este: "Enoh, bine plăcut Domnului fiind, **s-a mutat cu trupul**..." (Înțelepciunea lui Isus Sirah 44-16) sau mai exact, "Prin credință (compatibilitate A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. - n.a.), Enoh a fost luat de pe pământ ca să nu vadă moartea, şi nu s-a mai aflat, pentru că Dumnezeu îl strămutase..." (Evrei 11-5). Chiar Enoh, în carte ce-i poartă numele, afirmă:
1. Înainte de a se împlini toate aceste lucruri, Enoh a fost răpit de pa Pământ; şi nimeni nu a ştiut locul unde a fost şi nici ce a devenit.
2. Toate aceste zile el le-a petrecut cu sfinții şi cu îngerii veghetori. (Cartea lui Enoh-XII)
Enoh a fost mutat în altă zonă galactică din motive pe care numai le bănuim. Nu ştiu cât a trăit, dar fiind "bine-plăcut lui Dumnezeu", înseamnă că a depăşit limita celor 900 de ani. Acest Enoh este celebrul autor al cărții ce-i poartă numele, atât de plină de informație, inclusiv în descrierile de zboruri spațiale.

În privința lui Lameh însă, am toate motivele să cred că nu a fost tocmai "curat". El a fost hibrid, ce-i drept, de calitate superioară. A trăit totuşi 753 de ani. Aş fi putut crede că Lameh a avut o moarte traumatică dacă nu s-ar fi găsit în anul 1947, pe malul Mării Moarte, celebrele manuscrise. Aceste pergamente datate în secolul al II-lea î.e.n. conțin o poveste ce demonstrează că Lameh nu a "bine plăcut lui Dumnezeu". Acesta este motivul pentru care el nu a avut un fiu natural - Noe, ci acest Noe a fost obținut prin tehnica implantului uterin. Povestea acestor manuscrise este identică cu cea din Cartea lui Enoh.
1. După câtva timp, Matusalem, fiul meu, dădu o femeie fiului său Lameh.

2. Aceasta rămase gravidă, aduse pe lume un copil care avea pielea albă ca zăpada şi roză ca un trandafir; şi un păr alb şi lung ca lâna şi ochii de o mare frumusețe. De-abia i-a deschis, că ei au inundat cu lumină toată casa, ca strălucirea Soarelui.
Reacția lui Lameh a fost firească:
3... Atunci Lameh, tatăl său, plin de uimire, aleargă să-l găsească pe Matusalem şi l-a anunțat că are un fiu care nu se poartă ca ceilalți copii. Acesta nu este un om, a zis el, acesta este un înger din Cer, fără îndoială el nu este din neamul nostru. (Cartea lui Enoh - CV)
Convins că noul-născut nu poate să fie copilul său, Lameh cere sfatul tatălui şi apoi al bunicului, învățatul Enoh, în vârstă de 352 de ani. Enoh îl sfătuieşte pe Lameh să crească copilul, pentru că acesta este ales să supraviețuiască "marii judecăți" – potopul.
Acest copil care vi s-a născut va fi singurul care va supraviețui marelui dezastru împreună cu cei trei fii ai săi. Când toate ființele umane vor fi nimicite, el singur va fi salvat. (Cartea lui Enoh – CV – 15)
Astfel, Lameh, deşi hibrid de calitate superioară, nu este lăsat să aibă fii naturali moştenitori ai titlului de patriarh, ci este înzestrat cu un fiu rezultat al implantului uterin. Noe avea să fie capul de serie genetică al actualului P.I.G. desfăşurat de zei în Orientul Mijlociu şi Apropiat. Ca o verificare că Lameh a fost hibrid, în Petru II aflăm: "...(Dumnezeu) n-a cruțat lumea veche, ci a păstrat numai pe Noe, ca al optulea propovăduitor al dreptății, când a adus potopul peste cei fără credință". (II Petru-5). Dacă numărăm patriarhii de la Adam la Noe, ei sunt 10. Dar, aşa cum spuneam, Adam, ființă de laborator, nu a părăsit stația, ci doar factorii lui ereditari au fost aduşi pe Terra. Lameh de asemenea nu a putu fi un "propovăduitor al dreptății",el însuşi fiind nedrept, adică hibrid. De aceea, Noe a fost într-adevăr al 8-lea. Povestea este interesantă şi prin faptul că emite posibilitatea ca Noe să fie "fiu al cerului". Să înțelegem prin "fiu al cerului" fiu de înger sau de bărbat tip Adam II, la fel ca Enoh sau ca Matusalem? Au îngerii calități virile? Pot procrea?

Să analizăm alte poveşti ale vremii şi apoi să încercăm formarea unui răspuns. Biblia consemnează în această etapă apariția uriaşilor pe pământ: *În vremea aceea s-au ivit pe pământ uriaşii, mai cu seamă de când fiii lui Dumnezeu începuseră a intra la fiicele oamenilor şi acestea începuseră a le naşte fii; aceştia sunt vestiții viteji din vechime.* (Facerea 6-4)
Din Biblie, despre aceşti uriaşi nu aflăm foarte multe date, dar mai putem deduce câte ceva. Istoria perioadei etapei a II-a a P.I.G. a fost mult "subțiată" de Biserică, de cei care au epurat Cartea Cărților. În primul rând lipseşte cartea lui Enoh, scrib ce a trăit în această perioadă. Voi face însă o referire la această carte, pentru a mai afla ceva despre uriaşi.
"...Şi iată că paznicii Marelui Sfânt (ai lui Dumnezeu - n.a.) *m-au chemat pe mine, scribul Enoh, şi mi-au spus: "Enoh, scribul dreptății, du-te şi anunță paznicii cerului care au părăsit înaltul cerului, eternul şi sfântul loc de şedere, care s-au corupt cu femeile aşa cum fac fiii oamenilor... Aceştia şi-au luat femei, fiecare dintre ei şi-a ales una şi a început să se spurce cu ea...! Ele au rămas grele şi au adus pe lume giganți de trei sute de coți..."*
Iată acum o posibilă explicație a apariției giganților:
"Vino aici (Enoh - n.a.) *şi ascultă ce-ți spun. Te vei duce la paznicii cerului care te-au trimis* (la mine- n.a.) *pentru a interveni în favoarea lor şi le vei spune: "Voi trebuia să serviți drept intermediari pentru oameni, nu oamenii pentru voi". De ce ați părăsit înălțimile cerului etern, ați dormit cu femei, v-ați spurcat cu fiicele oamenilor...şi ați dat naştere la fii giganți?"*

Etapa a doua a P.I.G. a fost o operațiune de mare anvergură ce a cuprins toate continentele. Nu ştiu câte baze a avut S.D. în zonă, dar cred că nu prea multe. Controlul exercitat în fiecare program inițiat n-a fost foarte mare şi nici continuu. Nici nu era nevoie, pentru că logic este ca îngerii să fi practicat serii de implanturi (de exemplu, o dată pe an pentru femeile din program). Aveau oare îngerii S.D. aptitudini pentru sex în perioada aceea? Apariția uriaşilor a fost un accident genetic sau un sabotaj al P.I.G.? Veți avea un răspuns ceva mai târziu, în capitolul dedicat lumii intraterestre. Atunci voi formula explicații mai coerente. Cât erau de înalți? Greu de spus. În orice caz, nu cred c-au avut 300 de coți, adică aproape 150 m, aşa cum ne spune Enoh. Dimensiunea somatică actuală a populațiilor Terrei permite unor populații să se considere pitice față de altele.

Dacă aşezăm un pigmeu african de 1 metru lângă un baschetbalist din N.B.A., avem o astfel de situaţie. Chiar şi biologia pigmeului african, cu speranţă la viaţă de 38-39 de ani şi maturitate sexuală la 7-8 ani, este total diferită de cea a unui scandinav, spre exemplu. Şi asta putem observa aici, la noi acasă.

Argumentele biblice nu se rezumă la versetul amintit deja din Facerea, cap.6. În cartea lui Baruh 26;28 aflăm că uriaşii cei vestiţi, înalţi de statură şi iscusiţi în război ...pierit-au, pentru că n-au avut înţelepciune...". În capitolul dedicat metaforizării P.I.G. veţi găsi "înţelepciunea" asimilată cu compatibilitatea A.D.N.M.N. Cartea lui Baruh, scrisă în anul 604 î.e.n., a fost epurată; ea conţinea şi un recensământ al uriaşilor. Textul original spune: "Domnul a adus potop pe pământ şi a nimicit orice fiinţă, inclusiv cei patru milioane nouăzeci de mii de giganţi. Apa a depăşit cu cincisprezece coţi cei mai înalţi munţi." Informaţia e extraordinară; ea face din populaţia uriaşilor una distinctă, compactă. Faptul că avea un recensământ ne demonstrează că şi tehnologic era destul de avansată. Să fie oare uriaşii cei ce au construit edificiile megalitice de acum mii de ani? Populaţia uriaşilor, deşi distrusă în mare parte din cauza potopului, a păstrat multe exemplare, încă cel puţin 2.000 de ani după potop. După ieşirea poporului evreu din Egipt, iscoadele trimise pentru investigarea teritoriului viitorului stat iudaic aduc veşti:
Acolo am văzut noi şi uriaşi, pe fiii lui Enac, din neamul uriaşilor; şi nouă ni se părea că suntem faţă de ei ca nişte lăcuste şi tot aşa le păream şi noi lor. (Numerii13-34)

Raportul de dimensiune somatică între uriaşi şi evrei prezentat de versetele de mai sus ne face să-i dăm dreptate lui Enoh, care preciza la 300 de coţi înălţimea acestei populaţii. Numai că, circa 400 de ani mai târziu de evenimentul de mai sus avem o descriere concretă a unuia dintre puţinii uriaşi ce mai rămăseseră la mai bine de 2000 de ani de la potop "...Goliat din Gat... era la statură de şase coţi şi o palmă" (cca 3 m) (Regi 17-4). Echipamentul lui Goliat prezentat amănunţit corespunde dimensiunilor din text. Am văzut Micene în Grecia. Această cetate din Peloponez e total diferită de cetăţile greceşti ca arhitectură, concepţie, vechime. Se apreciază că Micene a fost construită acum 5.500 de ani de o populaţie ce încerca să se apere de atacurile susţinute ale uriaşilor. Că această populaţie practica trepanaţia craniului şi avea rezultate avansate în tratamentul cancerului este mai puţin important pentru lucrarea de faţă.

Uriaşii sunt prezenţi şi în legendele Olimpului şi în Epopeea lui Ghilgameş şi în toate miturile popoarelor contemporane cu ei. Săpăturile arheologice din ultimii 50 de ani au scos la iveală, alături de arme şi unelte ce puteau aparţine unor giganţi (Siria, Maroc), chiar şi scheletele unor oameni de 3,5-4 m înălţime (Java, sudul Chinei, Transvaal, Mexic). Studii elaborate special în problematica giganţilor stabilesc astăzi existenţa lor în perioada în care miturile îi descriu. Dr. Burkhalter de la Societatea Franceză de Preistorie nu are îndoieli în acest sens. Totuşi, se pare că o enigmă a enigmelor există: arheologii au dezgropat în Siri, la 6 km de Safita, arme de silex cântărind 3,8 tone = 3.800 kg. Dimensiunile acestor arme ne fac să punem din nou în balanţă descrierile giganţilor făcute de Enoh şi de primele iscoade ale evreilor în Orientul Apropiat. Astfel de dimensiuni (140-150 m înălţime) sunt în afara oricărei logici. Dar nu totul trebuie să fie logic. Trebuie găsit un răspuns care să stea în picioare. Putem spune că argumentele în favoarea existenţei uriaşilor din vechime sunt istorice, biblice, arheologice şi mitice.

Ipoteză: Să fie oare giganţii un produs de inginerie genetică al inginerilor lui Satana, scindaţi din S.D.? Să fi avut ei scopul limitării P.I.G., desfăşurat de S.D. pe Terra? Oricare ar fi răspunsul, oricare ar fi fost dimensiunile exacte ale acestor giganţi, e clar că ei trebuiau distruşi. Aruncând „o privire" asupra Terrei, Dumnezeu şi-a privit lucrarea şi "s-a luat cu mâinile de păr": "a căutat Domnul Dumnezeu spre pământ şi iată, era stricat, căci tot trupul se abătuse de la calea sa pe pământ" (Facerea 6-12). Este într-adevăr greu să-ţi recunoşti greşelile, mai ales când eşti într-o funcţie... şi, enervat de fapt pe propria persoană, decide: "Sosit-a înaintea feţei Mele sfârşitul a tot Omul, căci s-a umplut pământul de nedreptăţile lor şi iată, eu îi voi pierde de pe Pământ." (Facerea 6-13). Şi cu aceasta, după o etapă de 2262 de ani, S.D. ajunge în apropierea punctului de plecare: un singur om "cu duh dătător de viaţă", adică cu echipament genetic tip Adam II, salvat împreună

cu familia lui de la un cataclism indus de S.D., urma să promoveze caracterele genetice ale îngerilor în etapa a III-a a P.I.G. Dimensiunea distrugerii propriei lucrări urma să fie uriaşă. Noul inginer şef al proiectului Terra (vechiul fusese destituit pentru incompetenţă) decide un cataclism pe pământ – potopul. Am discutat deja despre această operaţiune tehnică în capitolul destinat energiilor navelor S.D.

Înainte ca furia apelor să fie declanşată, Noe este chemat la îngerul şef cu logistica, care îi oferă planurile pentru corabia salvatoare.
14. Tu însă să-ţi faci o corabie de lemn de salcâm. În corabie să faci despărţituri şi smoleşte-o cu smoală pe dinăuntru şi pe dinafară.
15. Corabia să o faci aşa: lungimea corabiei să fie de trei sute de coţi (144 m) *lăţimea ei de cincizeci de coţi* (24 m), *iar înălţimea ei de treizeci de coţi* (14,4 m)
16. Să faci corăbiei o fereastră la un cot de la acoperiş, iar uşa corabiei să o faci într-o parte a ei... să faci într-însa trei rânduri de cămări: jos, la mijloc şi sus. (Facerea – 6)

Probabil că şi dumneavoastră aţi citit despre studiile moderne, asistate de calculator, elaborate azi în lume, care dovedesc că nava de salvare a lui Noe avea dimensiunile ideale pentru a rezista furtunilor. Dimensiunile alese conferă vasului cea mai bună stabilitate şi rezistenţă la impactul cu furia apei. Dacă Noe a avut un ajutor important în proiectare, cred că acesta a fost pe măsură şi în execuţie. Deşi pare ilogic, ca o poveste de adormit copiii, totuşi această corabie a existat. Resturile ei au fost descoperite exact acolo unde indică Biblia – în munţii Ararat. *Iar în luna a şaptea, în ziua a douăzeci şi şaptea lunii acesteia, s-a oprit corabia pe munţii Ararat.* (Facerea 8-4) Mi s-ar fi părut mai simplu ca Noe, familia sa şi alte personaje cu zestre genetică valoroasă să fi fost protejate la una dintre bazele îngerilor pe perioada potopului.

Nu avem prea multe informaţii despre ceea ce ştiau să facă hibrizii mei acum 5.000 de ani. Cert este că prin transfer tehnologic în areal închis au reuşit să facă multe, chiar şi celebra corabie lungă de aproape 150 de metri. Noe a luat pe corabie soţia, cei trei fii împreună cu soţiile lor şi câte o pereche din fiecare specie de animal din arealul său, pentru a putea reînsămânţa viaţa după retragerea apelor. Conform Bibliei, acest grup de 8 oameni este singurul ales, protejat voit de S.D. Restul erau în voia soartei. "...în zilele lui Noe... puţine suflete, adică opt, s-au mântuit prin apă". (I Petru 3-20)

Este foarte posibil ca şi alte populaţii din "insule compatibile A.D.N. cu îngerii S.D. să fi fost protejate într-un mod nedescris de Biblie (de exemplu prin retragerea în zone înalte). Miturile chineze, de pildă, descriu salvarea lui Fuxi şi a Nuwei – fiinţe cu echipament genetic echivalent celui al lui Noe, care aveau să reînsămânţeze viaţa după retragerea apelor. Tăbliţele sumeriene povestesc cu lux de amănunte evenimentele legate de potop. Eroul Ziusudra (Utnapiştim în acadiană) este salvat de către zeul Enki – al Lumii Inferioare, împotriva deciziei votului celorlalţi zei. La fel ca în povestea biblică, Utnapiştim primeşte indicaţii exacte cu privire la construcţia corabiei: "Corabia ce o vei construi / Măsurile ei ţi le voi da eu." (Tăbliţele de lut sumeriene)

Zecharia Sitchin demonstrează că sofisticata corabie era de fapt un submarin. Potopul este prezent în sute de mituri ale tuturor popoarelor cu istorie veche, de pe toate meridianele. Citiţi miturile! Cum civilizaţiile vechi, ca şi cele moderne de fapt, s-au dezvoltat pe malul mărilor şi oceanului planetar, multe dintre ele au putut fi distruse. Mai puţin au avut de suferit populaţiile continentale. Acestea aveau să beneficieze de un tratament mult mai puţin ecologic în etapa următoare a P.I.G.

Ce a realizat potopul? Cred că putem sistematiza:
- reducerea semnificativă a populaţiei Terrei;
- distrugerea în mare parte a populaţiilor nedorite, diferite din punct de vedere genetic, printre care, evident, giganţii;
- realizarea unui raport între populaţia insulelor compatibile A.D.N. cu îngerii S.D. şi restul populaţiei Terrei, în favoarea primului grup;
- protecţia fiinţelor cu echipament genetic tip Adam II şi a familiilor lor.

Ce a realizat etapa a doua a P.I.G.? Cred că nu a realizat prea mult pentru o etapă lungă de 2262 de ani. Acest lucru se explică în primul rând prinapariția uriașilor fie ca o eroare de program S.D. fie aşa cum am mai presupus ca o acțiune a lui Satana de contrapondere la P.I.G. Oricum, P.I.G. în această etapă nu a curs în direcția dorită de S.D., motiv pentru care după 2262 de ani se recurge la ştergerea parțială a programului şi cu păstrarea ființelor tip Adam II – Eva II. Potopul a fost o operațiune tehnică exactă, bine monitorizată, care a urmărit rezultate precise. Practic, programul trebuia reluat.
39... ei ştiu din ce i-am făcut Noi
40. Şi jur pe Domnul răsăritului şi al apusului că ***Noi suntem în stare să schimbăm mai buni în locul lor şi nimenea nu ne poate opri.*** (Sura treptelor LXX)
Dezarmant, nu? Trebuie să vă spun că "sura treptelor" este valabilă pentru oricare dintre etapele P.I.G., inclusiv pentru cea care ne aflăm. Asta e! Trebuie să încercăm să nu ne pese!

Etapa a treia a P.I.G. Potop – Iacov (Israel) – 1232 ani

Această etapă începe imediat după încetarea potopului şi constituie etapa premergătoare formării poporului evreu. Apele retrase au distrus în mare parte populațiile nedorite, însă au murit şi mulți dintre hibrizii valoroşi pentru program. Totuşi, datele problemei sunt altele acum; în unele arii geografice hibrizii mei sunt chiar majoritari. Ei vor constitui baza terenului genetic extins pe care se vor crea noile insule A.D.N. cu compatibilitate crescută cu populația cerească.

Capitolul 10 al Genezei informează scurt şi concis că popoarele Orientului Apropiat şi Mijlociu s-au format din cei 8 oameni coborâți din corabia lui Noe, ce aveau caractere genetice asemănătoare. Acest lucru nu s-ar fi putut întâmpla fără prezența în teritoriile respective a unui bogat sortiment de hibrizi deja compatibili A.D.N. cu cei 8. Copiii lui Noe şi urmaşi acestora au construit toate cetățile importante din zona mai sus amintită din Fenicia – Sidon, Tir, până în Mesopotamia – Ninive de exemplu, până în Babilonia – Babilon, Eveh, până în Gaza şi spre viitoarea mare moartă – Sodoma, Gomora, A.D.N., Teboim şi altele. Cu toții: filisteni, canaaneni, fenicieni, babilonieni, suntem informați în cap.10 că sunt urmaşii lui Noe. Aria de omogenizare genetică este extrem de întinsă şi cuprinde zona geografică în care se află astăzi Liban, Siria, Israel, Iordania, Irak şi o parte din alte state. Descendenții lui Noe reuşesc să ridice standardul genetic al acestor populații, având asigurarea logistică cu care ne-am obişnuit deja. Cred că nu trebuie să mai insist în calcule ca, pornind de la cei 8, să-i înmulțesc pe hârtie şi să demonstrez că în sute de ani au putut genera fiecare sute de mii de hibrizi de calitate superioară.

Înnobilarea genetică s-a desfăşurat prin metodele obişnuite:
- însămânțarea mai multor femei de către un singur individ valoros genetic;
- consangvinizare;
- mariaj controlat, dirijat;
- implanturi uterine în masă, cu material genetic controlat, compatibil cu îngerii.

Aceste metode s-au practicat cu intensitate diferită, urmărindu-se două programe importante:
1. Un program riguros, bine urmărit şi consolidat, ce a avut drept scop păstrarea unei linii pure, a unui arbore genealogic important ce avea să dea naştere ulterior poporului evreu.
2. Un program mai puțin riguros privind standardizarea A.D.N. a populației unei arii geografice extinse.

1. Programul ce avea drept scop crearea poporului riguros compatibil A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. a continuat pe linia lui Sem, unul dintre cei trei fii ai lui Noe, despre care ştim că este echivalentul genetic al lui Adam
2. La arborele genealogic ce urmează veți constata scăderea progresivă a duratei vieții indivizilor şi implicit întinerirea vârstei de maturitate sexuală. Să urmărim seria:
10. Iată acum istoria vieții neamului lui Sem: Sem era de o sută de ani, când i s-a născut Arfaxad, la doi ani după potop.
11. După naşterea lui Arfaxad, Sem a mai trăit cincisute de ani, a născut fii şi fiice şi apoi a murit.

12. Arfaxad a trăit o sută treizeci şi cinci de ani şi atunci i s-a născut Cainan. După naşterea lui Cainan, Arfaxad a mai trăit trei sute treizeci de ani şi a născut fii şi fiice şi apoi a murit.
13. Cainan a trăit o sută treizeci de ani şi atunci i s-a născut Şelah. După naşterea lui Şelah, Caian a mai trăit trei sute treizeci de ani şi a născut fii şi fiice şi apoi a murit.
14. Şelah a trăit o sută treizeci de ani şi atunci i s-a născut Eber (ş.a.m.d.)
26. Terah a trăit şaptezeci de ani şi atunci i s-a născut Avraam, Nahor şi Haran.
27. Iar spița neamului lui Terah este aceasta: lui Terah i s-au născut Avraam, Nahor şi Haran; lui Haran i s-a născut Lot.

Observații asupra celei de-a treia serii genetice

Opinia mea este că aceasta este prima serie adevărată sau mai apropiată de adevăr, tatăl şi fiul prezentați de Biblie fiind în general, cu unele excepții, naturali. Observăm scăderea bruscă a duratei vieții descendenților, de la cei 950 de ani ai lui Noe la 600 de ani – Sem, pentru ca apoi, spre sfârşitul seriei, durata de viață a acestor ființe să scadă sub 200 de ani. Versetul biblic privind diluția caracterelor inițiale până la vârsta finală medie de 120 de ani începe să se împlinească. Trebuie ținut cont că Noe avea caracterele genetice ale lui Adam II. El a beneficiat de terapie genetică ce viza şi blocarea genelor îmbătrânirii, cu rezultatul spectaculos concretizat într-o viață de peste 900 de ani pământeşti. Noe venea dintr-o etapă în care nici nu se poate vorbi de mariaj controlat, ci mai degrabă de principiul taurului comunal. În etapa precedentă "patriarhii" nu aveau o femeie sau 5 sau 10, ci menirea lor era să însămânțeze sute de femei pe parcursul unei perioade cât mai lungi. Ei erau pilonii insulei A.D.N. cu compatibilitate crescută. În etapa a treia acest principiu cade, nu mai este atât de necesar, iar progresul social al insulelor A.D.N. nu mai permite astfel de artificii. De aceea, progresiv, se renunță la principiul taurului comunal în favoarea mariajului controlat.

Scăderea duratei vieții în etapa de față nu se datorează unor caractere genice mult diluate față de ascendență, ci mai degrabă diferenței cu care genele îmbătrânirii sunt tratate de data aceasta, lipsei terapiei genetice. Dacă în zona mai îndepărtată a seriei, cea caracterizată totuşi de durate mai lungi ale vieții, nu beneficiem de niciun nume de femeie, asta se întâmplă pentru faptul că trecerea de la principiul etapei precedente la mariajul controlat s-a făcut progresiv. În zona caracterizată de mariaj controlat scăderea duratei vieții devine avantajoasă pentru program. Numărul mic de femei pe care-l poate avea fiecare descendent este compensat prin întinerirea vârstei de maturitate sexuală a descendenților şi prin propagarea în progresie geometrică a caracterelor genice dorite prin aceşti descendenți. Asigurarea unei zone genetice corespunzătoare descendenților se face deseori prin consangvinizare. De multe ori, aceasta însă nu este reală ci, în acel "nod genetic" suntem avertizați de fapt asupra unui implant uterin. Nu este însă o regulă. În cadrul seriei fiecărui exponent al arborelui genealogic îi este precizat un singur fiu, dar doctrina de-a avea cât mai mulți fii şi fiice cu femeile predestinate, valoroase din punct de vedere genetic, nu fusese abrogată. Prin predestinare se înțelege fie orientarea mariajului făcută chiar de inginerul genetician extraterestru pentru arborele genealogic principal – trunchi, fie de preoți inițiați în legile segregării caracterelor pentru periferie – ramurile mai îndepărtate ale acestui arbore.

Tabloul vremii ne înfățişează primele oraşe stat în care locuiesc comunități restrânse de familii extinse. În cadrul acestor oraşe controlul genetic, mariajul controlat este mult mai uşor de realizat. În acest stadiu este urmărită evoluția unui arbore genealogic ce-şi întinde ramurile în teritorii extinse, unde, aceste ramuri se întrepătrund cu alți arbori genealogici mai puțin riguroşi, ce aparțin unor programe asemănătoare. În mijlocul acestui areal extins, în zona geografică de maximă compatibilitate A.D.N. cu îngerii S.D., urma să fie implantat poporul evreu. Pentru observații suplimentare la această etapă, ne întoarcem la trunchiul arborelui genealogic.

Constatăm că lui Avram i se hărăzeşte o femeie stearpă. E un artificiu tehnic des folosit în Biblie. De fiecare dată când inginerul genetician doreşte revigorarea arborelui genealogic cu echipament genetic superior, el recurge la tehnica implantului uterin şi nu avertizează asupra acestui lucru,

predestinând unui exponent al seriei o femeie stearpă. Incapacitatea acestei femei de a naşte era bineînțeles indusă. De pildă, una dintre tehnici ar fi putut fi legarea, secționarea trompelor uterine. Aceste femei, culmea, vor naşte târziu, după instalarea menopauzei, băieți cu caractere genetice şi aspect somatic uşor modificat, ce aveau să revigoreze arborele genealogic. Aceste implanturi, deşi valoroase genic, nu vor da naştere unor ființe cu o durată a vieții superioară contemporanilor lor, deoarece noile condiții ale sfârşitului de etapă a III-a:
- relativă omogenitate genică a insulelor A.D.N.;
- organizarea socială în oraşe state;
- limbă distinctă;
- mariaj controlat cu număr limitat de femei
nu mai făceau necesară terapia de blocare a genelor îmbătrânirii.

Să urmărim acum, cum au venit pe lume copiii lui Avraam. Capitolul 17 din Facerea ne lămureşte pe deplin. Personaj biblic important, adevărat "nod genetic" al neamurilor. Avraam, înaintat în vârstă nu avea copii de la femeia sa – Sarai. Când Avraam ajunge la vârsta de 99 de ani, conştient că nu şi-a îndeplinit misiunea de părinte al neamului de importanță majoră pentru S.D., merge la inginerul genetician şef de program să întrebe dacă mai este de făcut ceva.
Domnul îi promite: "...o voi binecuvânta (pe Sarai) numită de acum Sarra şi-ți voida din ea un fiu"...(13) Contrariat Avraam "a râs zicând în sine: "E cu putință oare să mai aibă fiu cel de o sută de ani? Şi Sarra cea de nouăzeci de ani este cu putință să mai nască?" (17)
19. Iar Dumnezeu i-a răspuns lui Avraam: "Adevărat, însă şi Sarra , femeia ta, îți va naşte un fiu şi-i vei pune numele Isaac şi Eu voi încheia cu el legământul Meu.
20... Îl voi creşte şi-l voi înmulți foarte, foarte tare; doisprezece voievozi se vor naşte din el şi voi face din el popor mare.
21. Dar legământul Meu îl voi încheia cu Isaac, pe care-l va naşte Sarra la anul, pe vremea aceasta!" (Facerea 17)
Am aflat deci, de hotărârea inginerului genetician şef de a implanta Sarrei un ovul fecundat cu sex masculin, evident cu caractere genice superioare, adaptat atât zestrei genetice a mamei pentru ca aceasta să poată purta sarcina, cât şi structurii genetice a arealului geografic respectiv. Isaac, conform celor spuse de Domnul, ar fi urmat să fie capul de serie al celor 12 familii ale lui Israel. Inginerul genetician şef îşi trimite îngerii, celebrul echipaj spațial despre care am mai scris la capitolul legat de tehnică, echipaj ce formează "sfânta treime de la stejarul Mamvri". Ei practică implantul uterin.
9. Şi l-au întrebat Oamenii aceia: "Unde este Sarra, femeia ta?" Iar el a zis: "Iată, în cort"!
10. Zis-a unul: "Iată, la anul pe vremea asta am să vin iar la tine şi Sarra, femeia ta, va avea un fiu". Iar Sarra a auzit de la uşa cortului, de la spatele lui.
11. Avraam şi Sarra însă erau înaintați în vârstă şi Sarra nu era în stare să zămislească (era la menopauză - n.a.).
12. Şi a râs Sarra în sine şi şi-a zis: "Să mai am eu oare această mângâiere acum, când am îmbătrânit şi când este bătrân şi stăpânul meu?"
13. Atunci a zis Domnul către Avraam: "Pentru ce a râs Sarra în sine şi a zis : "Oare cu adevărat voi naşte, bătrână cum sunt?
14. Este oare ceva cu neputință la Dumnezeu? La anul pe vremea aceasta am să fiu pe la tine şi Sarra va avea un fiu!" (Facerea 18)
1. Şi a căutat Domnul spre Sarra cum îi spusese şi i-a făcut Domnul Sarrei, cum îi făgăduise. (i l-a implantat în uter pe Isaac - n.a.)
1. Şi a zămislit Sarra (nici vorbă de Avraam - n.a.) *şi a născut lui Avraam fiu la bătrânețe, la vremea arătată de Dumnezeu*. (Facerea 21)

Poate că v-am plictisit cu această "zămislire" artificială descrisă de Biblie, dar este primul implant uterin prezentat explicit şi este important. Nu are nevoie de comentariu larg, cel puțin pentru mine totul este clar. Remarc doar că Sarra a născut după un an; sarcina a depăşit 9 luni, caracterele genetice ale lui Isaac fiind modificate. Rareori au loc descrieri pe larg ale implanturilor uterine. De

obicei suntem doar avertizaţi asupra lor prin precizări asupra sterilităţii unor femei biblice (cutare era stearpă) sau avertizarea vine de la formularea "şi a primit fiu de la Domnul". Pentru a fi şi mai clar, primim precizări suplimentare în capitolul "Romani" al Noului Testament, cap.9:
8 .Nu copii trupului (cei naturali- n.a.) *sunt ai lui Dumnezeu, ci fiii făgăduinţei se socotesc urmaşi.*
9. Căci al făgăduinţei e cuvântul acesta: La anul pe vremea asta voi veni şi Sarra va avea un fiu.

Este clar sper, că copiii lui Dumnezeu sunt cei rezultaţi dintr-un implant uterin. De prisos să mai menţionez că îngerii aveau o bancă de factori ereditari bine dotată cu gameţi recoltaţi de la hibrizi de la toate generaţiile superioare ale primelor hibridări. Din largul sortiment de gameţi, îngerul genetician alegea pentru fecundarea în eprubetă gameţii cei mai adaptaţi atât între ei, cât şi zestrei genetice a "mamei" purtătoare de implant.

Se pare că, fie ceva n-a fost în regulă cu zestrea genetică a lui Isaac, fie alte motive legate de ameliorarea "patului genetic" au prelungit cu încă o generaţie momentul apariţiei celor "12 voievozi". Aşa se face că Isaac îl va da doar pe "bunicul" celor 12. Avraam şi familia locuiau în acele vremuri în ţara Canaan şi se pare că erau singurii din zonă cu caractere genetice superioare, mai apropiate de cele ale îngerilor. De aceea, la vârsta de 40 de ani, Isaac este sfătuit de Sarra să meargă în Mesopotamia, la rude!, pentru a-şi găsi o soţie cu gene pe măsură.
3. Jură-mi pe Domnul Dumnezeul cerului şi pe Domnul pământului că fiului meu Isaac nu-i vei lua femeia dintre fetele Canaanenilor, în mijlocul cărora trăiesc eu.
4. Ci vei merge în ţara mea, unde m-am născut eu, la rudele mele şi vei lua de acolo femeie lui Isaac, fiul meu". (Facerea 24)

Aflăm de la Avraam că mariajul acestor exponenţi ai seriei era controlat: *...Domnul Dumnezeu, înaintea Căruia umblu, va trimite cu tine pe îngerul Său, va binecuvânta calea ta şi vei lua femeie pentru feciorul meu din rudele mele şi din casa tatălui meu.* (Facerea 24-40)
Isaac, la vârsta de 40 de ani, merge în Mesopotamia şi ia de soţie pe Rebeca, "fata lui Batuel, fiul lui Nahor, pe care i l-a născut Milca". Nahor era fratele lui Avraam. Deci Isaac se căsătoreşte cu nepoata de bunic al lui Nahor, fratele tatălui său. Culmea culmilor! Ca un făcut, de parcă toată seria ar fi falsă, aţi ghicit – şi Rebeca era stearpă. Ca de obicei însă, această problemă apare tocmai pentru a fi rezolvată la superlativ de către înger: *...s-a rugat Isaac Domnului pentru că* ***Rebeca, femeia sa, era stearpă,*** *şi l-a auzit Domnul, şi femeia lui, Rebeca a zămislit*. (Facerea 25-21)
Sarcina Rebecăi a fost gemelară bivitelină. Îngerul a plantat doi zigoţi cu caractere genetice diferite, parcă special să ne demonstreze că în acest domeniu e atotcunoscător. Chiar se laudă cu reuşita implantului: *În pântecele tău sunt două neamuri şi două popoare se vor ridica din pântecele tău; un popor va ajunge mai puternic decât celălalt şi cel mai mare va sluji celui mai mic!* (Facerea 25-23). Poporul mic, dar puternic este poporul evreu, intens compatibil cu îngerii, iar cel mare şi slab este patul A.D.N. al celui dintâi ...arabii. Biblia subliniază diferenţele dintre cei doi "gemeni":
25. Şi cel dintâi care a ieşit era roşu şi peste tot păros ca o pielicică şi i-a pus numele Isav.
26. După aceea a ieşit fratele acestuia, ţinându-se cu mâna de călcâiul lui Isav; şi i s-a pus numele Iacov. Isaac era însă de şaizeci de ani când s-au născut aceştia din Rebeca. (Facerea 25)

Povestea e scrisă cu tâlc. Era normal ca mai întâi să se nască Isav, "tatăl" arabilor şi apoi Isaac, elementul intens compatibil, deoarece întotdeauna într-un astfel de program se organizează mai întâi patul A.D.N. şi apoi se inserează elementul genetic de maxim interes. Fără un pat genetic adecvat, acest ultim element nu poate supravieţui. De aceea Isaac se ţine la naştere cu mâna de călcâiul lui Isav. Acest tip de analogie reprezintă deseori sarea şi piperul Bibliei.

Poate vă întrebaţi de ce a mai fost necesar ca Isaac să facă drumul în Mesopotamia, dacă soţia sa a născut în urma unui implant uterin? Văd următoarele răspunsuri:

1. Arborele genealogic intens compatibil cu îngerii, axul central al P.I.G., era de fapt cu mult mai extins, cuprinzând alături de Palestina, Fenicia, Libanul şi Siria – întreaga Mesopotamie. La o cercetare atentă a textelor sumeriene înscrise pe tăbliţe de lut iese la iveală o civilizaţie explozivă,

născută parcă din nimic, rod al acțiunii zeilor. După potop, descris remarcabil de vechii sumerieni, asirienii îi venerau pe cei proveniți din "sămânța de dinainte de potop". Ei aveau să constituie baza genetică a viitoarelor orașe și sate, de fapt, orașe genetic închise, uluitoarele Nippur, Sippar, Larsa, Ur, Lagaș, Eridu, Ninive, Babilon, Sidon, Tyr și altele. Aceste orașe au constituit axul central al unui alt P.I.G. dezvoltat în paralel cu programul evreu, de către îngerii scindați din S.D.
Ameliorarea genetică a patului A.D.N. s-a realizat simultan în tot Orientul Apropiat și Mijlociu. Pasul următor a fost "nașterea" celor doi arbori genealogici, intens compatibili cu îngerii S.D., în Canaan și în Mesopotamia. Inițial, în această etapă a P.I.G., cei doi arbori au făcut schimb de gene sau chiar au fost contopiți la bază. De aceea "fiii" lui Terah – Avraam, Nahor și Haran – au locuit diferite segmente temporale, atât în Canaan cât și în Mesopotamia, însămânțând de-a lungul vieții lor o mulțime de femei valoroase genetic, din cele două arii geografice. Terah a locuit în Ur, apoi în orașul Haran (Mari). Fiii săi au locuit în Mesopotamia, cu excepția lui Avraam, care a făcut naveta între cele două teritorii, în scopul inițierii unui P.I.G. riguros în Canaan. În această ordine de idei, se pare că baza genetică preluată primordial își are originea în Mesopotamia. Acolo, Isaac avea să găsească femeia ideală încrengăturii genetice. Calitățile, echipamentul genetic al Rebecăi, făcea posibilă implantarea unui/unor embrioni cu echipament genic apropiat de cel al îngerilor S.D. O femeie ca aceasta nu prea era de găsit în Canaan. Un astfel de implant practicat la o femeie genetic indiferentă s-ar fi putut solda cu un avort genetic.

2. Membrii familiei nu realizau irealitatea consangvinizării, de aceea făceau din consangvinizare, un principiu, un mod de a păstra caracterele genetice ale familiei.

3. Povestea este construită special ca noi să observăm toate aceste legături, implanturi, arbori genealogici, și să ne "batem capul" cu ele.

Iacov, unul dintre cei doi embrioni implantați în uterul Rebecăi avea să fie "tatăl" celor 12 familii ale viitorului popor evreu. Ghilimelele semnifică modalitatea de venire pe lume a celor 12 – tehnica implantului uterin. Practic, de numele lui Iacov, cel ce va fi numit mai târziu Israel, este legată formarea poporului evreu, eveniment care pentru mine echivalează cu a patra etapă a P.I.G. Despre venirea pe lumea lui Isaac și a lui Iacov semnele Coranului abundă. Aleg pe cele mai semnificative:
72. Și Noi i-am dat lui (Avraam n.a.) *în dar pe Isaac și pe Iacov și pe toți i-am făcut cinstiți* (compatibili A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. - n.a.)
73. ***Și Noi i-am făcut pe ei <u>prototipuri</u>*** *ca să ocârmuiască după porunca noastră... și* ***<u>ei ne-au fost servi.</u>*** (XXI Sura profeților)
Dacă cuvântul "prototipuri" e tradus corect, e cel mai tehnic cuvânt din scrierile vechi. Descrie cu exactitate obiectivul S.D. Iată o altă exprimare: "...Noi îi dădurăm (lui Avraam) pe Isaac și pe Iacov și dădurăm urmașilor lui profeția și scriptura; și Noi îi dădurăm răsplata lui în lumea de acum, iar în lumea de apoi va fi între drepți". (XXIX Sura păianjenului 26)

Tehnica implantului uterin, des folosită în această perioadă este explicată pe larg în cap. Galateni-4, ca modalitate de venire pe lume a lui Isaac: "...Avraam a avut doi fii: unul din femeia roabă și altul din femeia liberă. "... cel din roabă s-a născut după trup (copil conceput și născut natural - n.a.), iar <u>cel din cea liberă s-a născut prin făgăduință</u> (implant uterin - n.a.)" Explicațiile continuă prin analogii interesante, asupra cărora nu insist. Cred că vă este destul de clar.

Biblia ne spune în capitolul 10 al Facerii cum au migrat urmașii lui Noe, nepoții și strănepoții săi, pentru a forma popoare, <u>pentru a ridica standardul genetic al unei zone întinse, conform dorințelor și planurilor îngerilor.</u> De exemplu: "Din Canaan s-au născut: Sidon – întâi născut al său, apoi Het, Iebuseu, Amareu, Ghergheseu, Heveu, Argheu, Sineu, Armadeu, Țemoreu, Hamateu. Mai pe urmă neamurile canaanene s-au răspândit". (Facerea 10-15; 16; 17; 18)

Ce observăm? Aceste nume de fii, nepoți sau strănepoți ai lui Noe are mai puțină importanță. Ei dețineau un important bagaj genetic, asemănător lui Noe. În prima parte a acestei etape, atunci când încă funcționa destul de bine principiul taurului comunal, acești indivizi valoroși genic au

format insule A.D.N. cu femeile populațiilor rămase. Foarte probabil bărbații acelor populații au fost uciși. Veți vedea în etapele următoare că practica epurării în scopuri nobile a fost folosită des. De aceea, aceşti indivizi au dat numele unor oraşe-state, cetăți, unor mici popoare ce ocupau arii restrânse. Vom vedea că peste 1500-2000 de ani poporul evreu, riguros compatibilizat genetic cu îngerii S.D., aveau să lupte pentru teritorii şi supremație numerică tocmai cu aceste popoare formate din insulele A.D.N. trecute, inițiate de urmaşii lui Noe. De ce? Pentru că zestrea genetică adusă de aceştia n-a ridicat suficient standardul genetic al acestor populații, care se vor numi fiecare după tatăl său; priviți versetele amintite mai sus, Iebusei, Amorei, Gherghesei, Hevei şi alte neamuri canaanene (de la Canaan – fiul lui Ham şi nepotul lui Noe).

Biblia ne oferă un tablou al vremii destul de cuprinzător. Depinde numai de noi să vedem detaliile sau nu. În programul de standardizare, de omogenizare a A.D.N. al populațiilor Orientului Mijlociu şi Apropiat, îngerii au încercat pe cât posibil evitarea greşelilor etapei anterioare. În acest scop au recurs la un artificiu tehnic foarte eficient: **amestecarea limbilor Pământului**. Lingviştii sunt astăzi de acord că în vremuri străvechi exista o singură limbă, probabil cu mai multe dialecte. Asemănări lingvistice se găsesc astăzi între limbi aparținând unor populații îndepărtate geografic. Poate cele mai aparent inexplicabile asemănări sunt între limbile tibetană şi sioux sau între elemente ale limbii române şi cea a unor triburi amerindiene din Peru, ce trăiesc în semisălbăticie (studiu făcut în anii trecuți de lingviști români). Şi dacă tot vorbim despre români, menționez că dr. Napoleon Săvescu demonstrează magistral că urmaşii dacilor nu au împrumutat o limbă latină, ci romanii – străluciți urmaşi ai lui Enea din Troia, au adus cu ei în Dacia o limbă tracică mult asemănătoare celei vorbite de daci. Acesta este motivul aşa-zisei lipse a cuvintelor dacice din limba română.

Iată ce aflăm din Biblie despre începuturile segregării lingvistice: "...a zis Domnul: Iată, toți sunt de un neam şi de o limbă... să ne pogorâm şi să amestecăm limbile lor, ca să nu se mai înțeleagă unul cu altul". Evenimentul a avut loc în Babilon: "...acolo a amestecat Domnul limbile a tot pământul şi de acolo i-a împrăştiat Domnul pe toată fața pământului" (Facerea 11-6; 7; 9) şi este extrem de important, pentru că limba îți dă apartenența la un grup, la o populație, la o familie extinsă, cu anumite caractere, inclusiv genetice. Atunci când dezvolți un P.I.G., <u>limba te ajută extrem de mult în controlul hibridărilor cu populațiile de alt neam.</u> Este un motiv foarte serios, acela de a da o limbă distinctă poporului ales, poporului căruia îi construieşti un fond genetic aparte. Limba a fost unul dintre principalele instrumente de control al P.I.G. şi astăzi ştim bine că atât limba cât şi scrisul evreilor sunt cu totul aparte, nu pot fi încadrate în niciun grup lingvistic.

Se pare că există asemănări între ebraică şi limba îngerilor S.D. Argumentele în acest sens sunt însă numai de ordin profetic. Sunt convins că, pe lângă posibilitatea de a transmite mesaje telepatice într-un limbaj universal, îngerii S.D. dețin şi o limbă vorbită. Modalitatea tehnică în care s-a făcut "împărțirea limbilor pământului" este o enigmă pentru mine. Poate lingviştii ar putea spune ceva în acest sens. Limba a ajutat mult la separarea populațiilor, a grupurilor A.D.N. de diverse grade de compatibilitate cu cei din P.I.G. riguros.

Este foarte interesant că trunchiul principal al arborelui genealogic nu este implantat într-o singură zonă geografică, ci pe o arie foarte întinsă, între Canaan, Mesopotamia şi alte zone. Acest fapt se întâmplă pentru că toți membrii acestui arbore au avut o dublă funcție:
1. de a dezvolta trunchiul principal al arborelui genealogic creat, mai departe în timp;
2. de a extinde geografic arborele dând numeroase ramuri hibride de diverse grade.

De exemplu aflăm despre Avraam că, după ce a murit Sarra la vârsta de 127 de ani (Avraam avea 137 de ani în acel moment), el şi-a luat o altă femeie, cu numele Chetusa, tot din ținutul Canaan. Aceasta i-a născut 6 fii, capi de serie în teritoriul Canaan. În afară de această femeie, Biblia ne spune că Avraam a mai avut multe „țiitoare", cu care a zămislit fii şi fiice. Este cel puțin dubios pentru un bărbat care până la 137 de ani n-a avut niciun copil natural, să „toarne" brusc, după această vârstă, 6 băieți. Mă rog, hai să credem, căci altfel mă veți acuza că văd peste tot numai

implanturi uterine. Hai să-i considerăm pe toți cei 6 băieți (de ce tocmai băieți?) copii naturali ai lui Avraam şi să-l considerăm pe acesta, aşa cum o face şi Biblia, „tată de popoare”.

Afirmam că până la 137 de ani Avraam n-a avut copii. S-ar putea să fi avut cu „țiitoarele”, în orice caz nu-a avut nici cu Sarra şi nici măcar cu Agar, slujnica egipteancă. Povestea lui Ismael, născut din Agar, este de asemenea interesantă. Neavând copii de la Sarra, soția îl îndeamnă s-o cunoască pe Agar, slujnica ei. Aceasta rămâne însărcinată şi este întâmpinată de înger, care-i spune: „...Voi înmulți pe urmaşii tăi foarte tare, încât nu se vor putea număra din pricina mulțimii... şi vei naşte fiu şi-i vei pune numele Ismael, pentru că a auzit Domnul de suferința ta” (Facerea 16-10; 11) Din nou apare copilul al cărui sex era cunoscut de înger, născut prin voia Domnului, mai exact prin practica lui. Despre copil aflăm că: „...va fi ca un asin sălbatic între oameni şi mâinile tuturor vor fi asupra lui, dar el va sta dârz în fața tuturor fraților lui”. (Facerea 16-12) Dacă îngerii tot erau acolo şi practicau implanturi uterine în zonă, în special celor din arborele genealogic principal, se ocupau din când în când şi de câte o slujnică din afara arborelui, care putea primi prin implant numai hibrizi cu caractere genice sub 100%, formați din banca de gameți a îngerilor. Implantul primit trebuia să fie la limita rejectului genetic; dacă Agar ar fi primit un implant precum Isaac, de pildă, acesta ar fi fost rejectat (avortat). De aceea îngerul, ştiind bine ce a plantat, a avertizat-o pe Agar că Ismael va fi ca un asin sălbatic între oameni. Arabii consideră că Ismael este ascendentul lor cel mai îndepărtat.

Un alt personaj care şi-a făcut datoria de născător de neamuri este Lot. Povestea lui e destul de tristă şi are legătură din plin cu epurările genetice practicate de S.D. Soția lui Lot a fost sodomită, fără importanță genică pentru program. Ea i-a născut lui Lot două fete care vor fi salvate împreună cu Lot din calea atacului nuclear de la Sodoma şi Gomora. Interesant este că fetele lui Lot, având 50% din caracterele lui genetice, sunt salvate de înger pentru a da naştere unor urmaşi cu caractere hibride. Fiind încă în munți, feriți de urmările imediate ale dezastrului nuclear, cele două adolescente rămase doar cu tatăl lor îşi pun problema imposibilității asigurării de urmaşi. De aceea, ele hotărăsc: „...să îmbătăm pe tatăl nostru cu vin şi să ne culcăm cu el şi să ne ridicăm urmaşi dintr-însul”. (Facerea 19-32) Asta vor şi face: „au rămas amândouă fetele lui Lot grele de la tatăl lor... a născut cea mai mare un fiu şi i-a pus numele Moab, zicând : „Este din tatăl meu”. Acesta este tatăl Moabiților care sunt şi astăzi... a născut şi cea mică un fiu şi i-a pus numele Ben-Ammi. „Acesta-i fiul neamului meu”. Acesta este tatăl Amoniților care sunt şi astăzi.” (Facerea 19-36;37;38) Fetele au îmbunătățit prin consangvinizare zestrea genetică a urmaşilor lor, oferindu-le fiilor mai mult decât aveau ele din zestrea genetică a lui Lot, conform legii lui Mendel privind segregarea caracterelor genetice. Copiii, la fel ca şi alți fii importanți ai Bibliei, au fost tați de neamuri care le-au purtat numele. Probabil de aceea Biblia scrie aceste nume de popoare cu majusculă.

Astfel, avem imaginea unui arbore genealogic extins geografic, ramificat, dar al cărui trunchi este diseminat dintr-o zonă de asemenea extinsă a întregului areal. Acest mare arbore se întrepătrunde probabil cu alții mai puțin viguroşi, mai puțin lucrați cu tehnicile specifice ingineriei genetice. În capitolul 12 din Macabei aflăm: *21. Aflatu-s-a în scrieri vechi despre Spartani şi Iudei că sunt frați şi sunt din neamul lui Avraam.* De asemenea, este amintit în Biblie programul lui Zeus Olimpianul - înger cu responsabilități de inginer genetician şef în spațiul elen, cu baza pe muntele Olimp. Programe asemănătoare s-au dezvoltat în Asiria, în insula britanică (miturile druizilor), în Dacia - programul lui Zamolxe şi probabil şi în alte zone apropiate viitorului spațiu evreu. Turcia este de asemenea o zonă interesantă din punct de vedere al relicvelor vechilor civilizații, Anatolia fiind patria Imperiului Hittit, a cărui populație făcea parte din acelaşi pat A.D.N. Paralel cu acest mare program de ameliorare genetică a teritoriului, de standardizare A.D.N. la cote cât mai înalte posibil, s-a dezvoltat alt program: cel de distrugere a populațiilor care nu au putut intra în P.I.G., în special al populațiilor cu A.D.N. mult diferit de ceea ce doreau îngerii.

În această etapă, am descris un atac nuclear major care avea să şteargă de pe fața pământului cinci cetăți ce n-au putut intra în P.I.G. Îngerii au preferat „să piardă” aceste cetăți decât să le integreze,

adică au preferat varianta economică, eficientă. Pe tot parcursul lucrării mele veți vedea cât de importantă este eficiența la S.D. În orice caz, primează umanul. Îngerii care practică implantul uterin lui Sarra sunt aceiaşi care vor ataca nuclear cele cinci cetăți. Ei îi destăinuie lui Avraam planul atacului, iar acesta se cutremură şi protestează:
24. Poate în cetatea aceea să fie cincizeci de drepți (A.D.N. - compatibili cu îngerii S.D. - n.a.); *pierde-vei, oare şi nu vei cruța tot locul acela pentru cincizeci de drepți de se vor afla în cetate?*
25. Nu se poate ca tu să faci una ca asta...
Avraam ştia că cetățile sunt prospere. Cunoştea pe mulți dintre locuitori, el fiind destul de aproape situat geografic de zona respectivă. În orice caz, nu înțelegea de ce trebuie rase de pe suprafața pământului aceste cetăți şi privea supărat decizia Domnului.
26. Zis-a Domnul: De se vor găsi în cetatea Sodomei cincizeci de drepți voi cruța pentru ei toată cetatea şi tot locul acela"

Cincizeci de „drepți" puteau duce un P.I.G. în zona celor cinci cetăți. Întrebările şi târguiala dintre Avraam şi Domnul de-abia acum încep. Avraam îl întreabă ce decizie va lua Domnul în privința cetăților dacă acolo vor fi numai 45, apoi 30, 20 şi în final numai 10 „drepți". Răspunsul este favorabil dorinței lui Avraam de fiecare dată, dar zece era numărul minim de „drepți" care ar fi putut iniția un program de reabilitare genetică în fața Domnului, pentru cele cinci cetăți... *Pentru zece drepți nu o voi pierde* (Facerea 18-32). Un număr al drepților sub zece presupunea evacuarea acestora şi distrugerea ulterioară a cetăților. Cei doi îngeri fac cercetarea genetică A.D.N.M.N. şi ajung la concluzia că singurul drept din acel areal e Lot. Mai ştiu la fel de bine că Lot era A.D.N. compatibil cu îngerii S.D., deoarece el era fiul lui Haran, fratele lui Avraam. Îngerii îl vor evacua pe Lot împreună cu familia restrânsă, adică fără doi gineri, originari din Sodoma, deci nedrepți. Cu o eficiență fără milă, îngerii fac ca şi soția lui Lot să întârzie pe drumul spre munți şi astfel mai înlătură o nedreaptă, o necredincioasă. Soția era sodomită. Atacul nuclear magistral descris de Biblie este prezentat în capitolul Tehnica S.D., iar alte comentarii referitoare la Lot şi soția lui veți găsi în capitolul referitor la metaforizarea P.I.G.

Coranul istoriseşte şi el la fel această poveste tristă:
83. Ei ziseră: „O, Lot, Noi suntem trimişii Domnului tău. Ei nu vor ajunge la tine. Deci, purcede în noaptea cea mai întunecoasă cu gloata ta şi să nu se întoarcă cineva din voi! Numai muierea ta, pe ea o va ajunge ceea ce-i va ajunge pe ei. Ceea ce li s-a amenințat se va împlini mâine. Oare nu este dimineața aproape?
84. Şi când veni porunca Noastră, am făcut ca ceea ce era deasupra ei (aerul - n.a.) *să fie dedesubtul ei* (cetatea a fost aruncată în aer n.a.) *şi am lăsat să plouă asupra ei pietre de lut ars* (supuse temperaturii înalte - n.a.), *însemnate de Domnul tău* (radioactive - n.a.) *şi ea* (porunca, atacul nuclear n.a.) *nu este în depărtare de cei nelegiuiți.* (XI Sura lui Hud)
Apoi, numeşte alte cetăți din alte zone geografice, care au avut o soartă asemănătoare: Madian, Ad, Thamud. În această sură se povesteşte cum, asemenea lui Lot evacuat din Madian, a fost evacuat Şaeib, după care cetățile au fost distruse prin atac nuclear. Se pare că Lot, Hud, Salih, Şaeib nu şi-au putut îndeplini cu succes misiunea în aceste cetăți. De aceea a fost mai economic să fie distruse, iar exemplarele valoroase genetic să fie exploatate cu succes în alte zone, în care P.I.G. avea şansă de reuşită.

Aş vrea să înțelegeți că cetățile amintite sunt de fapt simbolul unei distrugeri uriaşe. Relicvele atacurilor nucleare din antichitate sunt azi mărturie a distrugerilor zeilor pe toate continentele planetei. Despre epurările genetice ale antichității îndepărtate, referirile Coranului bundă. Cetățile erau distruse numai după o minuțioasă cercetare A.D.N.M.N. făcută de îngeri cu tehnică de vârf:
59. Iară Domnul tău n-a dărâmat cetățile până ce nu trimise la maica lor, ca să le citească semnele Noastre (cercetarea structurii A.D.N.M.N. - n.a.) *şi* ***noi nu dărâmarăm cetățile decât dacă poporul era nelegiuit*** (dacă era incompatibil A.D.N.M.N. - n.a.) (Sura istoriei XXVIII)
Oare nu bagă ei de seamă câte cetăți am nimicit Noi înaintea lor, în a căror locuință umblă ei? Întru acestea sunt semne pentru oameni cu pricepere. (Sura TH 128)

18. Şi câte neamuri am nimicit Noi după Noe, căci Domnul tău de ajuns ştie şi vede păcatele semenilor săi.
22. Priveşte cum i-am ales Noi pe unii înaintea altora însă lumea de apoi să aibă mai mari trepte (compatibilitate A.D.N.M.N. sporită - n.a.) *şi mai mari înălțători.* (XVII Sura drumului nopții)
3. Câte cetăți am pierdut Noi şi le-a ajuns pedeapsa Noastră noaptea sau când se odihneau de amiază? Iar când i-a ajuns pedeapsa Noastră n-a fost strigătul lor altul, decât au zis: „Noi am fost nelegiuiți". (VII Sura zidurilor)
39. Şi pe toți îi apucarăm întru păcatele lor, unora dintre ei le trimiserăm vânt cu pietre, pe alții îi apucară strigătul, pe alții îi cufundăm în pământ, pe alții îi înecarăm. Şi nu Dumnezeu le-a făcut strâmbătate, ci ei înşişi s-au strâmbățit (s-au hibridat şi au devenit incompatibili A.D.N.M.N. cu îngerii S.D.) (XXIX Sura păianjenului)
Şi acele cetăți le-am dărâmat Noi, pentru că au fost nelegiuiți şi le-am dat o veste despre pieirea lor. (XVIII Sura peşterii-58)
Deşi există multe alte formulări, nu le mai prezint, deoarece nu aduc informații în plus. Am reprodus o parte dintre acestea pentru a semnala că operațiunea de epurare genetică a fost de anvergură, considerată importantă şi de S.D., care ne trimite aceste informații în Biblie şi Coran. Alături de programul de compatibilizare A.D.N.M.N. a populațiilor din aria geografică despre care am discutat, epurările au creat condițiile favorabile intrării în linie dreaptă în P.I.G., şi anume formării poporului evreu.

Etapa a patra a P.I.G. Iacov (Israel). Ieşirea din deşert. Formarea poporului evreu. 520 ani.

Am ajuns într-un punct important al programului. Dacă privim retrospectiv axa timpului, observăm durata mare a pregătirii terenului genetic pe care urma să se implanteze poporul evreu. De fapt, De fapt, pregătirea acestui teren, deşi nu avem informații în acest sens, a continuat cu siguranță pe toată perioada de aproape 600 de ani în care poporul evreu s-a format. Istoria P.I.G. derulată până la momentul premergător formării poporului evreu cuprinde:

Etapa O	- ? ani
Etapa Adam I - Adam II	- 1500 ani
Etapa Adam II - Potop	- 2262 ani
Etapa Potop - Iacov	- 1232 ani
	Total - 5000 ani

După 5000 de ani de prelucrări genetice, de relativă omogenizare a structurii genetice a populațiilor Terrei, în special a Orientului Apropiat şi Mijlociu, S.D. face pasul decisiv al programului, urcă treapta cea mai importantă a P.I.G. – formarea poporului evreu. În această etapă se disting trei perioade importante:

1. Crearea familiei de bază a viitorului popor evreu;
2. Dezvoltarea numerică a poporului evreu în Egipt;
3. Ajustarea genetică şi instruirea poporului evreu în deşert.

Voi analiza pe rând cele trei perioade, în evenimentele care interesează P.I.G.

Crearea familiei de bază a viitorului popor evreu. Iacov (Israel)

Formarea poporului evreu este legată de Iacov - „fiul" lui Isaac şi al Rebecăi, de fapt, rezultatul unui implant uterin. Cred că membrii familiei nu aveau cunoştință exactă despre aceste implanturi. Tehnica avea loc sub hipnoză (ca şi astăzi), în laboratoare situate în nave. Pe plan psihologic îngerii inserau familiei, importanța apartenenței la un anume grup, cu caractere genetice uşor modificate. Tinerii acceptau cu uşurință „ consangvinizarea" pentru păstrarea zestrei genetice a familiei. Cred că aceste consangvinizări chiar ne avertizează asupra implanturilor uterine. Menționăm de asemenea că Isaac a fost inițial proiectat pentru a fi tatăl celor 12 familii, dar se pare că acest „prototip" nu a fost prea reuşit sau din motive care ne scapă (poate de istorie locală sau de pat genetic), îngerii au amânat cu 60 de ani apariția „capului" celor 12 familii ale lui Israel.

Ca şi „tatăl” său Avraam în urmă cu ani de zile, Isaac îşi cheamă „fiul” ajuns la maturitate sexuală pentru sfaturi privind mariajul: „***Să nu-ți iei femeie dintre fetele Canaanenilor*”.** (Facerea 28-1)
2. Ci scoală şi mergi în Mesopotamia în casa lui Batuel, tatăl mamei tale (!? n.a.) *şi-ți ia femeie de acolo, din fetele lui Laban, fratele mamei tale.*
4. Şi aşa, Isaac i-a dat drumul lui Iacov, iar acesta s-a dus în Mesopotamia, la Laban, fiul lui Batuel Arameul şi fratele Rebecăi, mama lui Iacov şi a lui Isav. (Facerea 28)
Iacov o ia deci pe urmele „tatălui” său şi ajunge în Mesopotamia la „unchiul” său Laban, care avea două fete: Rahila şi Lia. Deşi o place pe Rahila, cea mai mică dintre surori, printr-un şiretlic al lui Laban, motivat: „Aici, la noi, nu se pomeneşte să se mărite fata cea mică înaintea celei mari” (Facerea 29-26), Iacov o va lua întâi de soție pe Lia şi apoi pe Rahila. Şi... încep surprizele:
30. A intrat deci Iacov şi la Rahila şi iubea el pe Rahila mai mult decât pe Lia...
31. Văzând însă Domnul că Lia era disprețuită, a deschis pântecele ei, iar Rahira fu stearpă.
E clar: Domnul a deschis pântecele Liei, cea neiubită. Suntem în fața primului implant uterin. Se menționează că Rahira era stearpă.
32. A zămislit deci Lia şi a născut lui Iacov un fiu, căruia i-a pus numele Ruben, zicând: „A căutat Domnul la smerenia mea şi mi-a dat fiu; de acum mă va iubi bărbatul meu”.
Ca să nu avem nici un dubiu asupra implantului uterin, Lia ne spune că Domnul, şi nu Iacov, „a căutat la ea” şi i-a dat fiu, motiv ce-i dă speranță că de-acum soțul o va iubi - ceea ce înseamnă că până în acel moment n-o iubise (nu avuseseră relații sexuale).
33. Apoi a zămislit Lia iarăşi şi a născut lui Iacov al doilea fiu şi a zis: „Auzit-a Domnul că nu sunt iubită şi mi-a dat şi pe acesta”. Şi i-a pus numele Simeon.
Este limpede că şi Simeon a venit pe lume prin această tehnică.
34. Şi iarăşi a zămislit ea şi a mai născut un fiu şi a zis: „De acum se va lipi de mine bărbatul meu, căci i-am născut trei fii”. De aceea i-a pus acestuia numele Levi.
Textul este destul de convingător; până atunci Iacov „nu se lipise” de Lia. El tot pe Rahira cea stearpă o iubea, dar o iubea degeaba, căci nu năştea. Ce contrariat trebuie să fi fost Iacov...
35. Şi iarăşi a zămislit şi a mai născut un fiu şi a zis: „Acum voi lăuda pe Domnul!” De aceea i-a pus numele Iuda. Apoi a încetat Lia de a mai naşte, (Facerea cap.29)
Lia este cea care ne spune că Domnul şi nu Iacov şi-a făcut datoria cu vârf şi îndesat şi i-a dăruit şi cel de-al patrulea „fiu”. Iacov rămâne în continuare neimpresionat de „efortul disperat” al Liei de a naşte. Rahira, necăjită de imposibilitatea de a avea copii, îi oferă soțului pe roaba sa, Bilda:
5. Iar Bilda, roaba sa, a zămislit şi a născut lui Iacov un fiu.
6. Atunci Rahila a zis: „Dumnezeu mi-a făcut dreptate, a auzit glasul meu şi mi-a dat un fiu. De aceea i-a pus numele Dan.

Aşa cum era şi normal, fiul este dăruit tot de Dumnezeu. Logic, dacă Lia şi Rahira, care făceau parte din trunchiul arborelui genealogic creat de S.D., nu au dat naştere capetelor de serie ale poporului evreu, cum ar fi putut s-o facă tocmai roaba lor? Legic şi logic, toți cei născuți de roabe au luat naştere în eprubetă, prin fecundație artificială, gameții fiind bine aleşi din banca de factori ereditari ai S.D.
7. Şi a mai zămislit iarăşi Bilda, roaba Rahilei, şi a mai născut un fiu lui Iacov.
8. Iar Rahila a zis: „Luptă dumnezeiască am luptat cu sora mea, am biruit şi am ajuns deopotrivă cu sora mea!”. De aceea i-a pus numele Neftali.
Lia, văzând cum stau lucrurile îşi împinge şi ea roaba în patul lui Iacov, unde oricum nu mai are importanță ce se întâmplă. Domnul o va înzestra şi pe Zilpa cu doi băieți, ce se vor numi Gad şi Aşer. Lia primeşte şi cel de-al cincilea implant uterin:
17...a auzit Dumnezeu pe Lia şi a zămislit şi a născut lui Iacov al cincilea fiu.
18. Atunci a zis Lia: „Mi-a dat răsplată Dumnezeu pentru că am dat bărbatului meu pe roaba mea”. Şi a pus numele copilului Isahar, adică răsplată.
19. Apoi a mai zămislit Lia încă o dată şi a născut lui Iacov al şaselea fiu.
20. Şi a zis Lia: „Dar minunat mi-a dăruit Dumnezeu! De-acum, bărbatul meu va şedea la mine, că i-am născut şase feciori”. Şi a pus copilului numele Zabolon.

Speranțe deşarte avea Lia... După cum se vede, Iacov nu a întreținut relații sexuale cu Lia, toți aceşti „fii" apărând în scenă într-un mod identic, datorat exclusiv îngerilor. Aceştia însă, obosiți fiind de atâtea implanturi, scapă din greşeală în eprubetă un ovul XX. Rezultatul: „...Lia a mai născut o fată şi i-a pus numele Dina". Evenimentul s-ar putea să nu fie un accident, ci să demonstreze că Lia avea potențial procreativ. Această fetiță cred că este un copil natural, pentru că ştim bine că Domnul nu se ocupă cu producerea de fetițe în eprubetă. Oricum, Dina nu va fi importantă pentru cele 12 familii ale lui Israel. În final, Dumnezeu îşi aduce aminte şi de Rahila. Asta nu înseamnă că-i dezobstruează trompele uterine, ci-i însămânțează un zigot de sex masculin:
23. Şi zămislind, ea născu lui Iacov un fiu; şi a zis Rahila: Ridicat-a Dumnezeu ocara de pe mine!
24. Şi a pus copilului numele Iosif zicând: „Domnul îmi va mai da şi alt fiu".
Astfel este precizat că ambii fii sunt dăruiți de Domnul. Rahila va naşte pe drumul de întoarcere spre Canaan încă un fiu, pe Veniamin şi, epuizată, moare imediat după naştere.

Aceşti 12 fii, născuți cu toții în eprubetă, sunt fiii lui Israel. Care Israel? Acela din capitolul 3 al cărții mele - S.D. Da, Supercivilizația lui Dumnezeu, poporul lui Israel, cel ceresc, avea în acel moment 12 fii pe Terra, cu cea mai bună compatibilitate posibilă A.D.N.M.N., cu A.D.N.M.N. al îngerilor. Pe bună dreptate, aceştia erau fiii lui Israel. De aceea, Dumnezeu hotărăşte schimbarea numelui lui Iacov, tatăl adoptiv al celor 12 în Israel:
10. ..."De acum nu te vei mai chema Iacov, ci Israel va fi numele tău". Şi-i puse numele Israel...
11."Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic! Sporeşte şi te înmulțeşte! Popoare şi mulțimi de neamuri se vor naşte din tine, şi regi vor răsări din coapsele tale!
12. Țara, pe care am dat-o lui Avraam şi lui Isaac o voi da ție; iar după tine, voi da pământul acesta urmaşilor tăi". (Facerea 30)

Biblia ne prezintă în continuare istoria amănunțită a familiei lui Iacov care se stabileşte în Canaan. Iacov va trăi 180 de ani, iar cei 12 copii cresc, se căsătoresc, au copii la rândul lor. În această perioadă se întâmplă un eveniment important: Iosif - penultimul dintre frați ca vârstă şi ultimul născut în Mesopotamia, probabil cu 1-2 ani înainte de plecare - este vândut de frații săi unei caravane de Ismaeliți. Iosif avea în acel moment 17 ani. La vârsta de 30 de ani, după o întreagă istorie, Iosif ajunge mâna dreaptă a Faraonului egiptean. Nouă ani mai târziu, în condiții de foamete în Canaan, Iosif îşi aduce familia înfometată în Egipt. Iacov, cel numit acum Israel, primeşte în somn dispozițiile de la Domnul: *„...nu te teme a te duce în Egipt, căci acolo am să te fac neam mare. Am să merg Eu Însumi cu tine în Egipt şi tot Eu am să te scot de-acolo. Iar Iosif îți va închide ochii cu mâna sa".* (Facerea 46-2;3) Israel se conformează, şi astfel:
26 ...sufletele care au intrat cu Iacov în Egipt şi care au ieşit din coapsele lui au fost de toate şaizeci şi şase, afară de femeile fiilor lui Iacov.
27. Fiii lui Iosif, născuți în Egipt, erau de toți nouă suflete. Deci, de toate sufletele casei lui Iacov care au venit în Egipt cu el erau şaptezeci şi cinci. (Facerea - 46)
O altă formulare, prezentă în acelaşi capitol, este:
6. Luând Iacov averile sale şi toate vitele cele agonisise înpământul Canaan, el a mers în Egipt împreună cu tot neamul lui.
7. Şi a adus el cu sine în Egipt pe fiii şi nepoții săi, pe fiicele şi nepoatele sale şi tot neamul său.

Biblia enumeră toți copiii şi nepoții celor 12 capi de familie ai lui Israel care au intrat în Egipt. Aici este o nepotrivire de date biblice, de aceea insist, poate, mai mult. Din datele biblice, Iosif avea 39-40 de ani în momentul strămutării familiei lui în Egipt. Cum ştiu asta? „Iosif era de treizeci de ani când s-a înfățişat înaintea lui Faraon..." (Facerea 41-46) Imediat urmează 7 ani de belşug în Egipt, apoi doi ani de foamete, după care Iosif îi convinge pe frații săi că este bine să vină cu toții în Egipt: *Că iată, doi ani sunt de când foametea bântuie în această țară şi mai sunt încă cinci ani în care nu va fi nici arătură, nici seceriş.* (Facerea 45-6).

Trebuie să menționez că, datorită lui Iosif, Egiptul a acumulat hrană în perioada celor 7 ani de belşug. După explicațiile Bibliei, hrana suficientă a Egiptului este motivul pentru care Iosif îşi cheamă familia. Mai ştim, de asemenea, că Iosif şi Veniamin au fost născuți de Rahila, Veniamin

fiind ultimul născut în drumul de întoarcere spre Canaan. Între cei doi, diferența de vârstă este de minimum 1 an, adică vârsta unei sarcini. Deci, Veniamin avea cel mult 38 de ani în momentul strămutării în Egipt. Atunci, vă întreb şi poate cineva să răspundă... **Cum e posibil ca Veniamin să fi venit în Egipt împreună cu nepoții săi?**
21. Fiii lui Veniamin (sosiți în Egipt - n.a.) *au fost: Bela, Becher, şi Aşbel; Fiii lui Bela au fost: Ghena şi Maaman, Ehi, Roş, Hupim şi Ard.* (!)
Deci, la 38 de ani Veniamin avea şapte nepoți de la întâiul său născut! Aş fi curios cum a reuşit performanța. Dar poate mai curios este faptul că Iosif, căsătorit în Egipt numai de maximum 9 ani, avea deja nepoți de la cei doi fii ai săi, Efraim şi Manase. O altă dată neconcordantă este vârsta lui Iacov, care avea 130 de ani în momentul strămutării. Diferența între vârsta lui şi vârsta copiilor săi este mult prea mare. Toate aceste date ar fi în concordanță dacă între momentul chemării lansate de Iosif fraților săi de a veni în Egipt şi momentul sosirii acestora ar fi trecut cel puțin 20 de ani! lucru ce nu reiese din Biblie. De ce oare? De ce este necesară toată harababura de date ilogice care sfidează exactitatea generală a Bibliei? De fapt, e neînchipuit de simplu! Povestea cu foametea în Egipt e pentru adormit copiii. **Ea maschează adevăratele argumente ale strămutării şi acestea sunt de ordin genetic**. Hrană era din belşug în Canaan. Da, ați citit bine! În Egipt era în acel moment la fel de multă hrană ca şi în Canaan. Calculele mele au fost zadarnice. Datele prezentate de Biblie sunt puse special ca să nu se potrivească, special să ne dăm seama că evreii au plecat în Egipt mult după perioada foametei. Încă o dată se dovedeşte cât de inteligent e construită Biblia! Trebuie să recunosc că n-a fost chiar uşor să descopăr camuflajul. Am pierdut cam trei ore din viață cu partea asta. Datele prezentate sunt destul de bine ascunse. Verificați singuri dacă vreți.

Pentru o bună cronologie a evenimentelor, reluăm acum datele de mai sus, pentru a estima când au venit evreii în Egipt, adică cât timp au staționat în Canaan. Vom vedea că acest lucru e important de ştiut. Problema e de simplă: vom reprezenta în primul rând arborele genealogic al lui Iosif şi vom considera că s-a căsătorit la 30 de ani, după ridicarea la rang înalt de către Faraon.
Lui Iosif i s-au născut în țara Egiptului Manase şi Efraim, pe care i-a născut Asineta... Fiul lui Manase, pe care i l-a născut țiitoarea sa Sira este Machir. Iar lui Machir s-a născut Gaalad; iar fiii lui Efraim, fratele lui Manase, au fost: Sutalaam şi Taam. Sutalaam a avut fiu pe Edom. (Facerea 46-20)

Am considerat că Asineta a născut în primii doi ani de căsătorie cei doi copii şi am acordat câte 25 de ani pentru fiecare generație descendentă. Consider, de asemenea, că evreii au sosit în Egipt imediat după naşterea strănepoților lui Iosif. Iosif a ajuns de asemenea în Canaan la vârsta minimă de 2 ani: sarcina Rahilei cu Veniamin, la care se adaugă perioada restului de drum din Mesopotamia în Canaan. Aceasta înseamnă că între vârsta de 2 şi 30 de ani a lui Iosif, adică 28 de ani, restul familiei a locuit în Canaan. Toată perioada de staționare în Canaan a evreilor a fost de 28 de ani, până la căsătoria lui Iosif, plus 52 de ani după căsătoria lui Iosif = **80 de ani.** Să verificăm: *Iacov a mai trăit în țara Egiptului 17 ani. Zilele lui Iacov au fost deci, 147 de ani* (Facerea cap. 47-28)

Cu alte cuvinte, aflăm că Iacov a ajuns în Egipt la 130 de ani. Ce a făcut Iacov până atunci? Nu avem date exacte ale deplasărilor lui, dar după o logică universală la vârsta de aproximativ 30 de ani este trimis de Isaac în Mesopotamia la Laban. Aici, în primii 7 ani, conform povştii nu va avea copii. Îi acordăm lui Iacov încă 13 ani pentru a primi în dar de la dumnezeu 12 copii născuți de 4 femei (cel mai mult naşte Lia - 7 copii - 6 + Dina). Aceşti 13 ani includ şi drumurile dus-întors între Mesopotamia şi Canaan. Astfel, Iacov se va întoarce la vârsta de 50 de ani cu cei 12 copii în Canaan, unde îşi va mări şi consolida genetic familia timp de 80 de ani. În acest timp, copiii cresc şi ajung să dezvolte fiecare câte un arbore genealogic asemănător cu al lui Iosif, diferențele de vârstă între cei 12 fiind foarte mici. Aproape toți au strănepoți la venirea în Egipt. Aşa se face că Iacov va avea vârsta de 130 de ani la strămutarea în noua țară. Astfel prezentate, aceste date concordă. Astfel, totul ar fi fost pe dos. De exemplu, Iacov ar fi trebuit să plece în Mesopotamia să se însoare la 80 de ani! Acestea fiind precizate, să trecem acum la problemele cu adevărat importante pentru program.

Dezvoltarea numerică a poporului evreu

Iacov, şeful familiei, îşi aduce, la îndemnul inginerului genetician şef de program, fiii, nepoții şi strănepoții în Egipt. Împreună cu Iosif şi familia sa erau 75 de oameni de sex bărbătesc. Pe lângă aceştia, evreii (pot să le spun deja evrei) şi-au adus şi femei, poate chiar mai multe pentru un singur bărbat şi bineînțeles că au adus şi roabe! Nu trebuie să uităm nepoatele şi strănepoatele lui Iacov (necăsătorite), un număr aproximativ egal cu cel al nepoților şi strănepoților (necăsătoriți). Dacă ne gândim că toți cei 12 nu erau de fapt frați şi că în familiile lor prelucrate genetic mai erau de asemenea mulți indivizi rezultați din implanturi uterine, ne aflăm în fața unei comunități de 200-250, poate chiar 300 de suflete care ajung în Egipt şi vor trăi în areal închis o lungă perioadă. Pentru mine e clar că n-a ajuns oricine în Egipt, ci numai cei cu A.D.N.M.N. compatibil cu îngerii S.D. Spre exemplu, iată ce aflăm despre întâiul născut al lui Iuda: „...Ir, întâiul născut al lui Iuda, a fost rău înaintea Domnului şi de aceea l-a omorât Domnul" (Facerea 38-7). Înțelegeți că Ir a fost A.D.N.M.N. incompatibil cu îngerii S.D.

Ce a realizat „Domnul" prin strămutarea evreilor în Egipt? Extraordinar de mult! În primul rând, ar fi putut să-şi ia în sfârşit concediu de odihnă pentru vreo 300 de ani pământeşti, lucru pe care l-a refuzat cu conştiinciozitate. Lăsând gluma la o parte, ideea este într-adevăr excelentă. Inginerul şef genetician a avut mai multe motive pentru strămutare. Populația egipteană autohtonă şi poporul evreu erau, din punct de vedere genetic, relativ diferiți. Din punt de vedere somatic, diferențele erau şi mai mari. Aspectul somatic al vechilor egipteni relevat de mozaicuri, fresce, mumii, măşti, ne dezvăluie o populație cu pigment de culoare diferită (spre roşu) şi cu o cultură diferită, care ne uimeşte, populație care astăz, din păcate, este complet dispărută.

Relicve genetice ale vechilor egipteni se pare că mai există azi în Somalia şi Etiopia. Mai important decât diferențele genetice, culturale, sociale, lingvistice, de scriere etc. ce existau între cele două populații, era modul în care acestea se priveau una pe cealaltă:
Şi i s-a dat lui (Iosif - mâncare) *deosebi şi lor* (fraților lui Iosif) *iarăşi deosebi, şi Egiptenilor celor ce mâncau cu dânşii tot deosebi, căci Egiptenii nu puteau să mănânce la un loc cu Evreii, pentru că aceştia sunt spurcați pentru Egipteni.* (Facerea 43-32)
Iosif îşi sfătuieşte familia:
33. Şi dacă vă va chema Faraon şi vă va zice: „Cu ce vă îndeletniciți?"
34. Să-i răspundeți: „Robii tăi, au fost crescători de vite din tinerețile noastre şi până acum şi noi şi părinții noştri", ca să ne aşeze în pământul Goşen. Căci pentru Egipteni este spurcat tot păstorul de oi. (Facerea 46)

Diferențele în multiple planuri dintre cele două populații făceau controlul hibridărilor aproape inutil. Pe de altă parte, evreii erau conştientizați asupra venirii lor pe pământ şi n-ar fi acceptat hibridarea. În aceeaşi ordine de idei, inginerul genetician, aşa cum a promis în Facerea 35-16: „Am să merg cu tine în Egipt, Eu, Însumi!" se ține de cuvânt: va conduce mariajul, va practica implante uterine şi va supraveghea desfăşurarea corectă a programului propus. Între aproape cei 300 de membri ai grupului evreu adus în Egipt, nu existau mari legături de rudenie. Cei 300 erau însă ordonați în 12 grupe distincte ce reprezentau cele 12 varietăți de fruct al Pomului Vieții (P.V.) Astfel, fiecare grupă, „familie", a pornit probabil de la cca 25 de persoane care au trebuit să dezvolte repede, în sute de ani, poporul evreu. Sper că nu mai trebuie să înmulțesc oamenii pe hârtie ca pe vremea lui Adam II, ca să vă demonstrez că inginerul genetician nu dorea imposibilul. Nu în ultimul rând, evreii au primit în Egipt un ținut destul de extins, bogat, propice creşterii animalelor, nelocuit de egipteni. Această zonă a constituit, cel puțin inițial, areal închis de P.I.G. Riscul hibridării a existat doar în perioada de sclavie a poporului evreu, atunci când n-a mai locuit chiar compact, într-o arie restrânsă. Ce s-a întâmplat în principal în Egipt? Aflăm din Ieşirea, cap.1-7: *Fiii lui Israel s-au născut în număr mare şi s-au înmulțit, au crescut şi s-au întărit foarte tare şi s-a umplut țara de ei.* **Dezvoltarea numerică, fără risc de hibridare, a fost motivul strămutării poporului evreu.**

Dumnezeu îşi scoate poporul din Egipt într-un mod extrem de „zgomotos”. Evenimentul constituie pentru S.D. un bun prilej de a-şi demonstra forța tehnologică. „Surprizele” pregătite în acest scop nu vor fi uitate mii de ani de evrei, şi cred că nici de egipteni. Multe dintre minunile săvârşite de S.D. în aceea perioadă rămân o enigmă tehnică pentru noi, în timp ce altele au explicații adecvate, conforme cu o logică ce are ca suport cunoaşterea ştiințifică. În momentul eliberării din sclavie, evreii se deplasează către granița estică a Egiptului sub îndrumarea navelor spațiale ale S.D. Marea evadare, demnă de un episod Star Trek Next Generation, este descrisă magistral de Biblie. Evenimentele, în parte descrise la capitolul dedicat tehnicii S.D., sunt însă de importanță secundară pentru această lucrare. Ceea ce ne interesează este:
37. Fiii lui Israel au plecat din Ramses spre Sucat ca la 600.000 bărbați pedeştri, afară de copii.
38. Şi a mai ieşit împreună cu ei mulțime de oameni de felurite neamuri şi oi şi boi ş turme mari.
40. Timpul cât fiii lui Israel şi părinții lor au trăit în Egipt şi în țara Canaan a fost de 430 de ani.
41.Iar după trecerea celor 430 de ani a ieşit toată oştirea Domnului din pământul Egiptului noaptea. (Ieşirea 12)
Aşadar, evreii au stat în Egipt şi Canaan 430 de ani. Scăzând perioada de cca 80 de ani în care „familia” lui Iacov - Israel s-a consolidat în Canaan, rămân pentru staționarea în Egipt cam 350 de ani. În această perioadă, o familie extinsă de cel mult 300 de membri ajunge să dezvolte un popor de cca 2 milioane şi jumătate, poate 3 milioane de indivizi. Erau aceştia un popor adevărat? Nu! Tocmai de aceea, pentru a deveni un popor, au avut nevoie de istoria ciudată a următorilor ani.

Ajustarea genetică şi instruirea poporului evreu în deşert

Ajustarea genetică

După spectaculoasa evadare din Egipt, poporul evreu face o escală de 40 de ani în Deşertul Sinai. Prima operațiune de importanță majoră constă într-un recensământ ordonat de către Domnul. Rezultatele lui ne sunt comunicate în cap. 4 din Numerii 45-46, care precizează că evreii de la 20 de ani în sus au fost 603.550, evident, „după familiile lor”. La aceştia se adaugă Leviții, familie din care făceau parte preoții, şi care aveau alt tip de numărătoare, respectiv... „parte bărbătească de la o lună în sus au fost douăzeci şi două de mii”. (Numerii 4-39)

Tabloul ne arată un lucru important. La un an de la fuga din robie, evreii se debarasează de populațiile de alt neam ce profitaseră de fugă sub protecția OZN. Recensământul populației are loc de-abia după un an şi o lună, timp necesar construirii cortului adunării şi a chivotului. Operațiunea a durat ceva mai mult decât îndepărtarea celor de alt neam. Odată aflată structura exactă a comunității evreieşti, a început ajustarea genetică. Acesta a fost unul dintre motivele staționării timp de 40 de ani în deşert. Aflăm de asemenea din Numerii 4-1 că „Domnul a grăit lui Moise în cortul adunării”. Unde mai exact? între cei doi heruvimi ai chivotului. Dacă nu este clar, **recitiți <u>acum</u> descrierea tehnică şi funcțiile chivotului.** Acesta, odată instalat, putea descoperi uşor în ce familie este încadrabil fiecare membru al comunității, conform tablelor legii, „scrise cu degetul lui Dumnezeu”, adică conform structurii A.D.N.M.N. ținută în memoria chivotului, corespunzătoare fiecărei varietăți de rod al P.V. Astfel, fiecare membru al comunității a trebuit să vină în fața chivotului pentru scanare. De ce se făcea acest lucru la început de drum? Poporul evreu, de-abia scos din sclavie, divizat, întrepătruns o lungă perioadă etnic şi geografic, în special cu poporul egiptean, dar şi cu alte popoare aflate în sclavie, trebuia în primul rând verificat din punct de vedere al purității A.D.N.M.N. corespunzătoare familiilor. S-ar putea să mă înşel asupra puterii de decizie a preoților în a dirija mariajul membrilor comunității evreieşti aflate în sclavie. Părerea mea este că chivotul doar a încadrat membrii comunității corect, după A.D.N.M.N. al fiecăruia.

Modul de „judecată” al chivotului a fost de tipul: X deține 10% structură A.D.N.M.N. al familiei lui Iuda, 5% al lui Veniamin, 80% al lui Neftali şi 5% de tip egiptean. Rezultatul: - X este încadrat de chivot în familia lui Neftali. Este doar un banal exemplu. Condițiile de trai deosebit de dure au determinat îngerii să practice o primă epurare genetică imediat după acest recensământ. Această epurare nu a vizat numai exemplarele hibridate între cele 12 familii şi cele hibridate între evrei şi

cei de alt neam, ci a fost vorba, cred, de o epurare biologică a celor lipsiți de potențial procreativ - bătrâni, femei la menopauză. Când ultimele rezerve de hrană s-au terminat, poporul evreu a fost hrănit cu alimente concentrate aruncate din navele extraterestre, în cursul nopții - mana cerească.

Epurarea masivă a fost necesară, în primul rând, pentru a pune în valoare cele 12 familii pure A.D.N.M.N. ale poporului evreu, conform structurii A.D.N.M.N. a C.S. din P.V. Veți vedea că am argumente serioase să susțin această epurare. Ea nu numai că este logică, aşa cum totul este logic, eficient şi mai puțin „uman" la S.D., dar se reflectă obiectiv în viitorul recensământ al evreilor, practicat la circa 50 de ani distanță de acesta. De-a lungul acestor 40 de ani, îngerii au avut o prezență permanentă în preajma poporului evreu. Ei trebuiau să-şi justifice programul şi existența. De aceea, neobosit, au practicat poate zeci de mii de implanturi uterine, realizând astfel ultima mare înnobilare genetică a poporului creat. Aceste zeci de mii de sarcini trebuiau să se reflecte semnificativ la o populație protejată, în următorul recensământ, fapt care nu se întâmplă; numeric, populația va fi aceeaşi peste 50 ani, fapt anormal pentru programele S.D. Acest lucru presupune o epurare genetică masivă după primul recensământ din deşert.

Deşi vom întâlni sporadic tehnica implantului uterin şi în etapa ulterioară P.I.G., această perioadă, cea a vieţuirii în deşert, a fost propice marii corecții genetice a evreilor. Familiile bine stabilite aveau viață conjugală total separată, cele 12 feluri de rod fiind bine puse în valoare. Dacă Biblia ne spune o poveste de doi bani despre scoaterea apei din stânca lovită de Moise cu toiagul, Coranul apare după 500 de ani şi face lumină în înțelegerea noastră:
159. Şi din poporul lui Moise este un neam care cârmuieşte cu dreptate.
160. Şi Noi l-am împărțit în douăsprezece seminții, neamuri, şi i-am descoperit lui Moise, când ceru de la el de băut poporul său, zicând: „Loveşte cu toiagul tău stânca!" Şi au curs de acolo douăsprezece izvoare, încât fiecare om ştia unde să bea. (VII - Sura zidurilor).

Într-adevăr, poporul care „cârmuieşte" cu dreptate, adică A.D.M.M.N. compatibil cu cel al îngerilor S.D., poporul lui Moise, nu putea să ajungă „legiuit" dacă nu ar fi băut fiecare din izvorul lui, pentru că fiecare, aparținând unei familii, avea dreptul de a conviețui, de a se căsători, de a avea copii strict în sânul acestei familii, ce-i drept de sute de mii de oameni. Metafora nu ascunde decât separarea, în primul rând genetică, a celor 12 seminții ale lui Israel. Probabil că poporul evreu număra la intrarea în deşert cam 2,5 milioane de oameni (copii, bărbați, femei, bătrâni). Este posibil ca marea epurare de după recensământ să fi vizat cam jumătate din populație (hibrizi, bătrâni, bolnavi). Atât anii premergători evadării, cât mai ales „ieşirea" şi staționarea în Egipt abundă în tehnică de vârf, folosită de S.D. în scopuri diverse. Unul dintre aceste scopuri este asigurarea rolului de conducător divin, supranatural al poporului creat.

Perioada de 40 de ani, cât a durat ajustarea genetică şi instruirea poporului, a fost greu suportată de evrei, în chinuri şi lipsuri de neimaginat. Actele de nesupunere, indisciplină, au fost sancționate imediat, dur, fără milă de Domnul care nu voia să audă „cârtirea poporului". Închipuiți-vă o tabără de mărimea oraşului Bucureşti, de 2 milioane şi jumătate de oameni obligați să trăiască în deşert. Atunci când limitele umane au fost depăşite, cei mai mulți s-au răzvrătit chiar în fața îngerilor, a Domnului care, „auzind, se aprinse mânia Lui, izbucni între ei foc de la Domnul şi începu a mistui marginile taberei" (Numerii 11-1). După acest mic avertisment, poporul înfometat primeşte prepelițe, aruncate din cer de la Domnul şi începe să le adune cu lăcomie. Dar, mai bine să prezint sumar povestea, având, recunosc, un interes ascuns, pe care vi-l voi descoperi mai târziu.

Capitolul „Numerii" - 11 ne spune că vântul trimis de Domnul „a adus prepelițe dinspre mare şi le-a presărat în jurul taberei, în strat gros de doi coți de la pământ". Poporul, harnic, a adunat 36 de ore la aceste prepelițe, „şi cine a adunat puțin, tot a adunat 10 coşuri" (Numerii - 11-32). Domnul însă, în loc să fie mulțumit de hărnicia poporului şi de bucuria adusă acestuia pentru un prânz îndestulat, îi loveşte pe evrei „cu bătaie foarte mare". Numele locului va fi botezat „Chibriot-Hataava, adică mormântul poftei" (Numerii 11-34). Am argumente să consider povestea credibilă sub aspectul severității pedepsei. În privința prepelițelor credeți de vreți. Exemplele cu pedepse cu

moartea pentru fapte ce ne par astăzi mărunte abundă în această perioadă, în care disciplina trebuia să fie de fier, iar legile se înrădăcinau în conştiinţa poporului evreu. De exemplu, Domnul îi porunceşte lui Moise să ucidă cu pietre un om care a muncit în „ziua odihnei". Urmează o altă pedeapsă, anume uciderea a „două sute cincizeci de bărbaţi care au adus tămâie" (Numerii 15-35). Poporul se va răzvrăti din nou împotriva lui Moise şi a lui Aaron, care executau orbeşte poruncile Domnului. Rezultatul avea să fie pe măsură: vor muri „paisprezece mii şapte sute de oameni, afară de cei ce muriseră pentru răzvrătirea lui Core" (Numerii 15-49).

Deocamdată aş vrea să arăt cât de greu a fost în deşert timp de 40 de ani, obligat fiind să trăieşti în lipsuri, cu veşnica teroare deasupra, la propriu şi la figurat. Nu era uşor să faci parte din poporul creat de Dumnezeu. Evreii au plătit cu mult mai mult decât îşi pot închipui. Poate de aceea, astăzi, legea compensaţiei universale acţionează în consecinţă... Dar, mă rog, cine l-a numit pe Domnul Iubire, Lumină, Milă? Eu nu! Cred că şi-a spus singur. Cu acestea, hai să vedem ce s-a întâmplat în deşert. Pentru ce au avut nevoie de peregrinare timp de 40 de ani în Deşertul Sinai şi Paran?

Legea nonhibridării (L.N.H.). Instruirea poporului evreu

Inserarea acestei legi între legile de bază ale evreilor a constituit cel de-al doilea motiv important al staţionării poporului evreu în deşert timp de 40 de ani. Poporul scos din sclavie, neinstruit, needucat, fără o organizare socială proprie, de stat, fără armată proprie, fără legi, este adus în această perioadă la stadiul de popor distinct. Un popor fără elementele mai sus amintite n-ar fi putut supravieţui celorlalte popoare din zonă, bine organizate din punct de vedere social. Astfel, evreii primesc un pachet de legi destul de consistent din partea S.D., legi ce aveau să le ordoneze viaţa. Într-o regie cu care ne-am obişnuit: glasuri din cer, lumini, nave etc., lui Moise şi poporului său îi sunt prezentate „Cele zece porunci", care conţin Legea nonhibridării.

3. Să nu ai alţi Dumnezei afară de Mine!
4.Să nu-ţi faci chip cioplit şi niciun fel de asemănare a niciunui lucru din câte sunt în cer, sus, şi din câte sunt pe pământ, jos, şi din câte sunt în apele de sub pământ.
5. Să nu te închini lor, nici să nu le slujeşti, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepseşte pe copii pentru vina părinţilor ce mă urăsc pe mine până la al treilea şi al patrulea neam.
6. Şi mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce mă iubesc şi păzesc poruncile mele.
7. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert, că nu va lăsa Domnul nepedepsit pe cel ce ia în deşert numele lui.
8. Adu-ţi aminte de ziua odihnei ca să sfinţeşti
9. Lucrează şase zile şi-ţi fă în acelea toate treburile tale
10. Iar a şaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău; să nu faci în aceea zi niciun lucru; nici tu; nici fiul tău; nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine
11. Că în şase zile a făcut Dumnezeu cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt într-însele, iar în ziua a şaptea S-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua a şaptea şi a sfinţit-o.
12. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să-ţi fie bine şi să trăieşti mulţi ani pe pământul pe care domnul Dumnezeul tău ţi-l va da ţie.
13. Să nu ucizi!
14. Să nu fii desfrânat
15. Să nu furi!
16. Să nu mărturiseşti strâmb împotriva poporului tău!
17. Să nu râvneşti ceva aproapelui tău; nici ogorul lui, nici sluga lui, nici animalul lui, niciunul dintre dobitoacele lui şi nici din câte are aproapele tău! (Ieşirea-20)

Cea mai importantă lege pe care o primeşte poporul evreu este **Legea nonhibridării (L.N.H.)** Bineînţeles că, dacă citiţi Biblia, nu veţi găsi niciun capitol cu acest titlu. Cu toate acestea, legea este foarte bine explicată în multe capitole ale Bibliei, S.D. folosind termeni simpli, din vorbirea curentă de acum mii de ani. Eu însă n-o voi numi legea interzicerii încrucişării cu alte neamuri,

nu-i voi spune nici „oprirea prieteniei cu păgânii” ci, pentru că trăim într-un sfârşit de mileniu tehnic, o numesc LEGEA NONHIBRIDĂRII. Importanța ei e covârşitoare, P.I.G., axul central al Bibliei fiind structurat chiar pe această lege. Esența L.N.H. izvorâtă din versetele 5 şi 6 de mai sus este întărită cu formulări asemănătoare dar la fel de clare, astfel încât să nu existe dubii:
7. (Dumnezeu) Care păzeşte adevărul şi arată milă la mii de neamuri; Care iartă vina şi răzvrătirea şi păcatul (orice păcat - n.a.), *dar nu lasă nepedepsit pe cel ce păcătuieşte* (hibridează n.a.); *Care pentru păcatele părinților* (hibridarea cu alte neamuri - n.a.) *pedepseşte pe copii şi pe copiii copiilor, până la al treilea şi al patrulea neam.*
15. Nu cumva să intri în legătură cu locuitorii ţării aceleia; pentru că ei, urmând dumnezeii lor şi aducând jertfe dumnezeilor lor, te vor pofti şi pe tine să guşti din jertfa lor.
16. Şi vei lua fetele lor de soții pentru fiii tăi şi fetele tale le vei mărita după feciorii lor şi vor merge fetele tale după dumnezeii lor şi fii tăi vor merge după dumnezeii lor. (Ieşirea-34)

Pentru mine este foarte clară interdicția de combinare cu alte neamuri; alte formulări ale acestei interdicții pot fi surprinse la Moise, la Iosua şi, dacă deschideți Biblia, le veți găsi în fiecare capitol, conform principiului hologramei în care este construită. Esența legii constă în faptul că Dumnezeu va ucide copiii şi descendenții de generație trei şi patru din părinții ce greşesc (ce hibridează) nerespectând L.N.H. Vă aduceți aminte cum Dumnezeu îl ucide pe Ir - copilul lui Iuda - fiul lui Israel, „pentru că a fost rău înaintea Domnului”. E normal; va păstra toți descendenții celor ce nu hibridează, respectând astfel legea. Versetele de mai sus denunță foarte clar cel mai grav păcat, singurul ce nu se poate ierta, vina părinților, pentru care copiii şi descendenții acestora trebuie ucişi. Care vină?! Evident, vina în urma căruia se nasc aceşti copii - încrucişarea cu alte neamuri - păcatul hibridării, singurul păcat biblic, de fapt. Prin încălcarea L.N.H. rezultă „păcatul” - singurul păcat biblic real - păcatul hibridării, adică încrucişarea cu populații având caractere genice uşor diferite, căsătorii rezultate cu copii hibrizi „păcătoşi”, „nedrepți”, „necinstiți”, „spurcați”. Asupra acestui aspect Biblia insistă foarte mult, de aceea şi eu vă voi mai plictisi pe măsură, pentru că este extrem de important ca înțelegerea L.N.H. şi a urmărilor nefaste apărute în urma nerespectării ei să fie aprofundată. Aceasta este esența L.N.H. Sper să fie clar acest lucru.

Particularitatea L.N.H. face ca tot pachetul de legi enunțat mai sus să fie privit prin L.N.H.
Astfel, atunci când poporului evreu i se vorbeşte de lege, el ştie foarte clar despre care dintre legi e vorba - singura importantă pentru comunitate, singura a cărei nerespectare duce la moarte. Această lege a călăuzit poporul timp de 1.500 de ani. Restul legilor înscrise în cele 10 porunci, spre deosebire de L.N.H., nu conțin nimic tehnic, nimic deosebit, sunt legi care vrând nevrând au fost inserate în toate culturile vechi ale Terrei. Pentru ca astfel de legi să fie instaurate, nu e nevoie ca cineva din afara societății să le impună. Sunt legi care se adresează bunului simț, care reglează motorul social şi moralitatea oricărei culturi dotate cu inteligență, conştiință.

Alături de **Cele 10 porunci,** evreii primesc şi alte legi. În general, le putem enumera numai citind capitolele acestui sector din Cartea Cărților:

Legi privind conducerea societății;
Construirea şi înzestrarea armatei;
Legi pentru război;
Inserarea sărbătorilor în calendar;
Pedeapsa pentru furt şi alte păcate;
Constituirea ritualurilor religioase;
Slujba şi veniturile preoților şi leviților;
Sfințirea preoților;
Alcătuirea veşmintelor sfinte;
Jertfele;
Elaborarea bucătăriei evreieşti;
Noțiuni de medicină; diagnostic; tratament; rolul medicului în societate;
Legi de construcție familială; oprirea consangvinizărilor;
Rânduieli pentru casnici şi pentru uciderі ş.a.m.d.

După 40 de ani de ajustare genetică şi construcţie, poporul evreu, înzestrat cu legi, poate ieşi în lume în scopul îndeplinirii ultimului obiectiv: ocuparea spaţiului geografic vital. Asistăm astfel, poate, la singura situaţie din istorie în care un popor distinct genetic, cultural şi religios este format într-un spaţiu geografic pentru a fi implantat într-un alt spaţiu geografic. Privind retrospectiv, etapa aceasta a avut o durată de cca 520 de ani.
Să vedem acum, cum şi-a îngrijit S.D. „copilul" în etapa următoare.

Etapa a cincea a P.I.G. Formarea statului modern evreu .Ultimele ajustări genetice. 1398 ani

După 40 de ani, poporul evreu iese din deşert epurat, ajustat genetic, având condici clare în care se menţionează arborii genealogici şi apartenenţa fiecărui membru la una dintre cele 12 familii. Inginerul genetician a gândit că e cel mai bine, cel mai sigur, să-şi implanteze poporul creat într-un spaţiu A.D.N. compatibil cu el, într-un teritoriu în care vlăstare ale aceluiaşi popor derulaseră deja un P.I.G. incomplet, de valoare şi importanţă scăzută comparativ cu P.I.G. riguros practicat în Egipt şi consolidat apoi în deşert. Având drept instrumente L.N.H., chivotul, limba, obiceiurile, religia, disciplina, poporul evreu urma să-şi păstreze caracterele genetice într-un spaţiu înconjurat de o populaţie A.D.N. apropiată din punct de vedere genetic. Cu o armată proprie înzestrată, instruită, disciplinată, dar mai ales, cu ajutorul concret, militar al îngerilor, poporul evreu iese la atac şi ocupă progresiv teritoriul vital, delimitat geografic după criterii genetice stabilite clar de îngerul genetician şef. Deşi dezideratele acestei etape s-au realizat treaptă cu treaptă, prin evenimente care s-au întrepătruns în obiective, este mai uşor să înţelegeţi esenţa celor întâmplate dintr-un material sistematizat. De aceea, în această a cincea etapă, urmărim de fapt două programe importante.
1. Formarea statului naţional evreu; ocuparea teritoriului vital.
2. Păstrarea caracterelor genetice ale poporului evreu; ajustarea patului A.D.N. al poporului evreu.

Formarea statului naţional evreu; ocuparea teritoriului vital

Războaiele ce aveau să aducă poporului evreu spaţiul vital sunt războaie ce urmăresc în general şi obiective ale P.I.G. De aceea, caracterul lor, vom vedea, este cu totul particular, observându-se de departe nuanţa epurării genetice. Cel mai bine înţelegem obiectivele confruntărilor armate ale evreilor cu cei din jur citind acest lucru în Biblie. Apoi „legile pentru război" vor întregi imaginea, oferindu-ne modalitatea în care dezideratul a fost îndeplinit. Aflăm despre aceste războaie cu mult înainte ca ele să aibă loc efectiv, imediat după ieşirea din Egipt:
1. Apoi a zis Domnul către Moise: „Du-te de aici tu şi poporul tău, pe care l-ai scos din pământul Egiptului, şi suiţi-vă în pământul pentru care M-am jurat lui Avraam, fiul lui Isaac şi al lui Iacov zicând: Urmaşilor voştri îl voi da.
2...voi trimite înaintea ta pe îngerul Meu şi va izgoni pe Canaaneni, pe Amorei, pe Hevei, pe Faresei, pe Gherghesei, pe Hevei şi pe Iebusei. (Ieşirea - 33)

Dacă sunteţi surprinşi că Dumnezeu îi împinge pe evrei la exterminarea popoarelor mai sus amintite, care ştim că reprezintă de fapt ramuri ale arborelui genealogic al lui Set, surprinderea este şi mai mare citind prorocirea lui Varlaam:
17...o stea va răsări din Iacov; un toiag se va ridica din Israel şi va lovi căpeteniile Moabului şi pe toţi fiii lui Set îi va lovi. (Numerii-24)
Cu alte cuvinte, aflăm că poporul lui Iacov – Israel, rezultat al unui P.I.G. riguros, total compatibil A.D.N.M.N. cu îngerii S.D., va fi implantat pe rezultatele unui P.I.G. relativ, haotic, mai puţin riguros, rezultate ce reprezintă de fapt ramuri ale aceluiaşi trunchi genealogic – urmaşii lui Set. Cu această ocazie a războaielor, Israel (cel ceresc) „îşi va arăta puterea". În timpul staţionării în deşert evreii primesc, între alte legi, ordinul referitor la „oprirea prieteniei cu păgânii":
22. Domnul Dumnezeul tău va izgoni înaintea ta popoarele acestea; nu poţi să le pierzi repede, ca să nu se pustiască pământul şi să nu se înmulţească împotriva ta fiarele câmpului.
23. Ci ţi le va da Domnul Dumnezeul tău şi le va pune în mare tulburare încât vor pieri.
(Deuteronomul - 7)

3...Domnul Dumnezeul tău merge înaintea ta. Acesta este foc mistuitor: pierde-i-va şi-i va doborî înaintea ta şi tu îi vei izgoni şi-i vei omorî cum ţi-a grăit Domnul.
4...să nu zici în inima ta: „Pentru dreptatea mea m-a adus Domnul să stăpânesc pe acest pământ bun", căci pentru necredincioşia popoarelor acestora le izgoneşte Domnul de la faţa ta. (Deuteronomul-9)

Observaţii

Ca la orice început de drum, Domnul trasează directivele şi face planul pentru etapa următoare. El promite că:
- va stârpi popoarele „pentru necredincioşia lor", adică acele popoare incompatibile A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. sau oricum, cu compatibilitate scăzută;
- va izgoni şi va fi „foc mistuitor" pentru aceste popoare;
- nu va folosi arma nucleară sau alte arme de distrugere în masă ca să nu pericliteze poporul evreu;
- în concluzie, S.D. va acţiona ca şi în Egipt, folosind tehnică superioară, astfel încât evreii nu trebuie să se teamă în faţa adversarilor lor superior mult numeric.
În această ordine de idei Domnul anunţă şi „legile pentru război" în cap. 20 din Deuteronomul:
7. Cel ce s-a logodit cu femeie şi n-a luat-o, acela să iasă (din oştire) ***şi să se întoarcă la casa sa, ca să nu moară în bătălie şi ca să nu o ia altul.***

Deci, funcţia de procreere era mai importantă decât cea de războinic într-un război de epurare genetică, care oricum era câştigat de S.D. cu arme moderne. În aceeaşi ordine de idei, legea războiului prevede posibilitatea ca populaţia unei cetăţi să poată supravieţui în cazul în care se supune evreilor şi este de acord să le plătească bir. O astfel de situaţie nu se întâmplă practic niciodată în Biblie. Principiul ar fi fost valabil, poate, pentru popoarele mai apropiate genetic de evrei sau în momentele în care S.D. lipseşte de la datorie, iar evreii nu pot face faţă singuri unei confruntări armate. Oricum, nu am găsit o astfel de situaţie. A, poate că situaţia de azi, 1999, să fie pe undeva aproape de cele stipulate în lege.
12. Iar de nu se va învoi cu tine şi va duce război cu tine, atunci s-o înconjuri.
13. Şi când Domnul Dumnezeul său o va da în mâinile tale, să loveşti cu ascuţişul sabiei pe toţi cei de parte bărbătească din ea.

Am mai vorbit de rolul genetic mai important al bărbatului într-un P.I.G., determinat de posibilitatea de a avea foarte mulţi copii, însămânţând un număr mare de femei. Legea mai prevedea capturarea prăzii de război, a femeilor şi a copiilor cetăţii cucerite, deşi vom vedea că în practică, evreii vor păstra în viaţă numai **fetele virgine aduse în sclavie.** Vom vedea mai târziu la ce folosesc roabele. Potenţialul lor procreativ va fi exploatat de S.D. Legea de bază a războiului era însă: *16. Iar în cetăţile popoarelor acestora pe care Domnul Dumnezeul tău ţi le dă în stăpânire* ***să nu laşi în viaţă nici un suflet.***

Ei, frumoasă doctrină militară pentru un suflet ce-şi spune Iubire, nu-i aşa? Dar asta nu e tot; evreii sunt avertizaţi cam ce se poate întâmpla dacă doctrina militară impusă de S.D. nu va fi respectată:
55. (Dumnezeu către Moise - n.a.) *dacă nu veţi alunga de la voi pe locuitorii pământului, atunci cei rămaşi dintre ei vor fi spini pentru ochii voştri şi bolduri pentru coastele voastre şi vă vor strâmtora în ţara în care trăiţi.*
56. Şi atunci vă voi face vouă ceea ce aveam să le fac lor. (Deuteronomul-20)
Cutremurător! Evreii n-au avut încotro, au trebuit musai să se războiască, cum a impus Domnul. Acestea fiind legiferate, să vedem acum realizarea practică.

Cel ce inaugurează războaiele de ocupare a viitorului stat este Moise. Ocuparea teritoriului nu s-a făcut la întâmplare, nici după criteriile artei militare, ci după criterii genetice. Au fost exterminate mai întâi populaţiile mai vechi, mai diferite genetic de poporul evreu, care reprezentau, evident, pericolul cel mai mare pentru denaturarea zestrei genetice a lui Israel. În acest sens, sfaturile primite de Moise de la Domnul sunt clare.

Şi să te apropii repede de Amoniți, dar să nu intri cu aceştia în duşmănie şi să nu începi război cu ei, căci nu-ți voi da în stăpânire nimic din pământul fiilor lui Amon, pentru că l-am dat în stăpânirea fiilor lui Lot" (Deuteronomul-2-19)
Acest sfat va fi valabil doar pentru acea perioadă. Vom vedea că fiii lui Lot, amoniții, asemănători genetic cu evreii, dar fără „rădăcină adâncă", vor fi exterminați mult mai târziu. De aceea, ținta următoare a Domnului este populația de uriaşi rămaşi din neamul Refaimilor.
21. Poporul acesta (Refaimii) *fusese foarte mare, mult la număr şi înalt de statură ca fiii lui Enac; dar Dumnezeu îi pierduse de la fața Amoniților.* (Deuteronomul-2)
Informația este importantă şi arată că pe timpul dezvoltării numerice a evreilor în Egipt, Domnul s-a ocupat concomitent şi de patul genetic pe care urma să implanteze poporul evreu: „Domnul îi pierduse în fața Amoniților". Deci, ideea este aceea de a-i lăsa deocamdată în pace pe amoniți şi de a-i extermina pe refaimi, relicve ale uriaşilor, se pare destul de mulți în acea perioadă. Vom vedea că la 400 de ani de la ieşirea din Egipt mai existau încă exemplare din neamul refaimilor.

Domnul îi propuse lui Moise un plan de principiu al ordinii ocupării viitorului teritoriu:
31. „Iată, încep să-ți dau pe Sihon Amoreul, regele Habşonului şi pământul lui; începe a stăpâni pământul lui".
33. Domnul Dumnezeul nostru l-a dat în mâinile noastre şi l-am bătut pe el şi pe fiii lui şi tot poporul lui. (Deuteronomul-2)
Pe scurt, Moise, inițiatorul acestor războaie, respectă întocmai legile războiului elaborate de către Domnul. În Deuteronomul 3-3,4 Moise ne prezintă o sinteză a campaniilor lui militare, concretizată în cucerirea a 60 de cetăți şi exterminarea populațiilor acestora („**bărbați, femei, copii... n-am lăsat pe nimeni viu" -** Deuteronomul 2-34).
Dumnezeu - Domnul, îngerii - cum vreți să considerați - au avut o contribuție zdrobitoare în aceste războaie. Iosua, urmaşul lui Moise, fiul lui Navi, este campionul absolut al războaielor de epurare genetică şi al extinderii teritoriului evreu. Iosua primeşte directive precise în acest sens, cu delimitarea clară a viitorului spațiu geografic vital, imediat după moartea lui Moise.
4. „De la pustie şi de la Libanul acesta până la râul cel mare Eufrat şi până la marea cea mare spre asfințitul soarelui vor fi hotarele voastre.
5. Nimeni nu se va putea împotrivi ție în toate zilele vieții tale.
6. Iată, îți poruncesc: Fii tare şi curajos, să nu te temi, nici să nu te înspăimânți, căci Domnul Dumnezeul tău este cu tine pretutindeni unde vei merge". (Iosua 1)

Asemănător perioadei lui Moise, toată istoria lui Iosua este presărată cu prezența unei tehnici extraterestre uneori mai greu de înțeles, o parte din ea prezentată în capitolul dedicat tehnicii S.D. Dacă în acel capitol v-am descris modalitatea tehnică în care Ierihonul a fost dărâmat, asaltul final a rămas pentru această pagină:
21. Şi au dat junghierii tot ceea ce era în cetate: bărbați, femei şi tineri şi bătrâni şi boi şi oi şi asini, tot au trecut prin ascuțişul sabiei. (Iosua-6)
Nu am nimic de comentat.

Un alt episod al R.E.G. (Războaie de epurare genetică) este distrugerea cetății Ai. Îngerul îl îndemnă pe Iosua: „Eu voi da în mâinile tale pe regele din Ai şi pe tot poporul lui, cetatea şi ținutul lui" (Iosua 8-1). Iosua descrie o tactică de împresurare a cetății conformă cu tehnicile militare vechi, în care o armată ce asediază o cetate, la un moment dat se preface că se retrage, da, de fapt, revine şi ocupă cetatea deschisă, ieşită la atac. Îngerul îi îndeamnă pe evrei:
7.... să cuprindeți cetatea, că Domnul Dumnezeu o va da în mâinile voastre.
23. Şi i-au ucis, aşa încât n-a scăpat cu viață niciunul dintre ei. Iar pe regele din Ai l-au prins viu şi l-au adus la Iosua.
24. După ce fiii lui Israel au ucis pe toți bărbații din Ai... Israeliții s-au întors cu toții asupra cetății Ai şi au lovit-o cu ascuțişul sabiei.
25. Iar toți locuitorii din Ai care au căzut în ziua aceea au fost douăsprezece mii.
26. Şi Iosua nu şi-a lăsat jos mâna sa pe care o întinsese cu sulița, până nu a dat pierzării pe toți locuitorii din Ai. (Iosua -8)

Observaţii

Nu tehnica militară a lui Iosua a fost cauza ieşirii din cetate a apărătorilor, ci altceva, legat de tehnica S.D. – gaze lacrimogene sau gaze toxice? Greu de spus. Cert este că aceşti locuitori care părăsesc cetatea nu sunt în stare să lupte eficient din moment ce Iosua nu înregistrează nicio pierdere: „s-au întors cu toţii". Oricum, se ştia că Domnul va fi cel ce va da cetatea în mâinile evreilor. O altă descriere interesantă este bătălia cu Amoreii:
10. Şi Domnul i-a făcut (pe Amorei) să se sperie la vederea fiilor lui Israel şi i-a învins pe ei Domnul cu înfrângere grea la Ghibeon şi i-a urmărit pe calea spre înălţimile Bet-Heron şi i-a bătut la Azeea şi până la Macheda.
11... Domnul a aruncat din cer asupra lor grindină mare până la Azeca, şi cei care au murit de grindină au fost mai mulţi decât cei ucişi de fiii lui Israel cu sabia în luptă.
14.... că Domnul nostru pentru Israel lupta. (Iosua 10)

Versetele, prezentate şi la capitolul dedicat tehnicii S.D. nu lasă nicio îndoială asupra intervenţiei S.D. într-o luptă ce devine inegală, un adevărat carnagiu. Acesta este episodul în care S.D. „opreşte Soarele şi Luna în loc aproape o zi întreagă", eveniment deja discutat. După biruinţa S.D. asupra oamenilor ucişi cu proiectile bine ţintite din nave extraterestre, Iosua se adresează poporului evreu prezentând alte scenarii de luptă, mult asemănătoare. În aceeaşi zi, a distrugerii cetăţii Ai, Iosua avea să extermine populaţiile din cetăţile Macheda, Libna, Lachiş, Ghezer, Eglon şi altele. Descrierile acestor războaie de epurare genetică (R.E.G.) le găsiţi în Iosua 10. Campania militară de o zi! a lui Iosua se termină spre seara zilei duble, descrisă de Biblie în aceeaşi notă:
40. Apoi a lovit Iosua tot ţinutul muntos, Neghebul, câmpia şi ţinutul mării şi pe regii lor şi n-a lăsat să scape nimeni, ci a omorât toată suflarea, cum poruncise Domnul Dumnezeul lui Israel.
42. Şi pe toţi regii acestora şi ţinuturile lor le-a luat Iosua deodată, căci Domnul Dumnezeul lui Israel pentru Israel lupta.
*43. După aceea Iosua împreună cu toţi Israeliţii s-au întors în tabăra lor de la Ghilgal.(*Iosua 10)

Obositor, nu? E obositor şi numai să citeşti despre atâtea războaie, dar să mai şi lupţi! Observaţiile nu le consider necesare; punctez doar imaginea militară a unui tur de forţă demn de invidiat de orice comandant militar contemporan. Totul este însă posibil în cazul lui Iosua, care de fapt numai se plimbă pe câmpul de luptă. În locul său se războieşte cu tehnică militară Domnul (citiţi în loc de războieşte - ucide). Aşa se face că Iosua, după cum ne-am obişnuit, se întoarce acasă cu efectivul complet, apt de o nouă „plimbare". De data aceasta, locul distracţiei va fi Canaanul. Campania militară vizează acum teritoriul cuprins între Sidon, Misrefot-Maim, până la valea Miţpa. Sunt aplicate, fără excepţie, aceleaşi reguli dure ale R.E.G.

După ce Biblia ne prezintă cucerirea a zeci de cetăţi, tot ea ne oferă explicaţia succesului militar deplin al lui Iosua: *20. Căci aşa a fost de la Domnul, ca să învârtoşeze inima lor şi să întâmpine pe Israel cu război, ca să fie daţi pieirii ca să nu se găsească milă, ci să fie nimiciţi, cum poruncise Domnul lui Moise.* (Iosua -11). Teritoriul cucerit avea să fie distribuit după delimitări exacte celor 12 seminţii ale lui Israel, conform tragerii la sorţi discutată deja în cap. referitor la S.S. Dacă priviţi din nou harta repartiţiei celor 12 seminţii în teritoriu, veţi observa că ele sunt delimitate de obstacole geografice naturale, ape, munţi, care împiedică cât de cât accesul dintr-un teritoriu în altul. În acest mod este facilitată respectarea Legii Nonhibridării (L.N.H).

Am ales cele mai reprezentative versete, poate prea multe. Ele încearcă să sublinieze dimensiunea epurării genetice. Momentul acestor războaie e important. Poporul evreu este la începutul ocupării unui teritoriu, nu prin cucerire, aşa cum s-a întâmplat de obicei în istorie, ci prin exterminarea unor popoare, bineînţeles cu ajutorul covârşitor al S.D. Domnul alege ca ţintă în primul rând popoarele cu caractere genice mai îndepărtate de evrei, dar bine dezvoltate numeric. De ce? Pentru că tot Domnul impregnase doctrina înmulţirii, a însămânţării a zeci de femei de către exemplarele valoroase genetic, chiar de la periferia arborelui genealogic creat. De ce? Pentru obţinerea unui pat A.D.N. ameliorat, cu caractere genetice apropiate de cele ale îngerilor.

După războaiele lui Iosua, harta geografică a poporului evreu este totuşi o hartă mozaic, deoarece S.D. „a iertat" pentru început popoare cu o structură A.D.N. mult ameliorată, cum erau de pildă amoniții. În ceea ce priveşte harta A.D.N. a zonei, aceasta rămâne destul de neomogenă. Totuşi, deşi războaiele de epurare genetică au continuat în secolele următoare, mai ales în perioadele de prezență activă a S.D. în spațiul evreu, greul acestora, importanța lor maximă a fost în perioada lui Iosua. Fiecare seminție s-a dezvoltat numeric separat, în spațiul primit în dar de la Domnul, conform celor scrise de Iezechiel. În pragul morții, la vârsta de 110 ani, Iosua explică clar dimensiunea războaielor purtate de el şi S.D., dar şi necesitatea continuării acestora de către generațiile ce urmează: *10. Unul dintre voi a alungat mii, căci Însuşi Dumnezeul Vostru S-a luptat pentru voi, cum v-a grăit. De aceea siliți-vă şi iubiți pe Dumnezeul vostru.* (Iosua-23). Bine spus! Chiar protejat în acest mod de S.D., era greu să iubeşti un dumnezeu al războiului, al ororilor, al cruzimii, al urii şi în general al istoriei căreia evreii erau sortiți. Mult adevăr în acest verset.

Îngerul explică încă o dată evreilor necesitatea distrugerii popoarelor rămase în vechiul Canaan şi le interzice relațiile de orice fel cu aceste popoare. De fapt, urmaşii lui Iosua sunt amenințați că o hibridare în masă a poporului poate duce chiar la exterminarea lui, pedepsirea lui de către Domnul, care, în acest caz, ar fi nevoit să reia programul de la capăt. N-ar fi pentru prima dată, nu? Este şi mai uşor pe un pat genetic semnificativ ameliorat.

În perioada următoare, la conducerea evreilor se instalează judecătorii. Evreii au timp să mai respire şi chiar să se mai şi hibrideze pe alocuri cu vecinii, în ciuda avertismentelor S.D. Din păcate, pe mine mă interesează acum doar războaiele. Acestea decurg într-o manieră asemănătoare atunci când S.D. îşi face apariția pentru a-şi controla „copilul". Vă ofer câteva exemple: „Domnul a pus pe fugă pe Sisera şi toate carele lui ...şi a căzut toată oştirea lui Sisera de sabie şi nimeni n-a rămas" (Judecători 4-15,16).

Ceva mai târziu „Domnul îi dă pe evrei pe mâna Madianiților timp de 7 ani. Îngerul însă îi apare lui Ghedeon şi-l trimite la război: „*Eu voi fi cu tine şi tu vei bate pe Madianişi, ca pe un singur om".* (Judecătorii 6-16). Iată cum a decurs războiul (dacă se poate numi aşa): Ghedeon adună o armată de 32.000 de luptători. Legea evreilor referitoare la război, care spune că uneori, pentru tine e bine să lupte altul, intră în acțiune. Conform acestei legi, bărbatul este bine să stea acasă şi... să facă copii - principala sa funcție în P.I.G. Deci, pentru Israel urma să lupte acelaşi Domn neobosit, care îi spune lui Ghedeon: „E prea mult popor cu tine" (Judecătorii 7-2). După o metodă empirică, Domnul şi Ghedeon aleg 300 de bărbați hotărâți. Astfel, legea războiului este respectată şi viețile prețioase ale bărbaților evrei sunt cruțate. Prin contrast, armata Madianiților, a Amaleciților şi a locuitorilor Răsăritului era extrem de numeroasă, „ca lăcustele", iar cămilele lor „erau multe ca nisipul de pe malul mării" (Judecătorii -7). Este cam exagerat, dar numai ca noi să înțelegem modul în care se desfăşura acest tip particular de război.
22. Pe când cei trei sute de oameni sunau din trâmbițe, în toată tabăra (Madianiților), a întors Domnul sabia unora asupra altora şi a fugit tabăra către Tețera până la Betşita şi până la hotarele Abelmehola, aproape de Tabat. (Judecătorii -7)
Trâmbițele sunt o armă psihotronică ce determină efectele observate în tabăra adversă: teamă, derută, atacul unora asupra altora etc., episod ce ştiți, nu e unic în cadrul războaielor de epurare genetică (R.E.G.).

Am ales mai multe exemple de R.E.G. din această perioadă a etapei, destul de lungă. E normal ca ele să abunde tocmai la început de etapă. Toată logica noastră ar susține că astfel de războaie nu vom găsi foarte târziu pe axa timpului. Întâmplarea, sau poate logica, vom vedea, fac ca acest tip de război să ocupe toată etapa şi să fie prezent cu o anumită regularitate şi în etapele următoare. Apariția R.E.G. în punctele mai îndepărtate ale acestei etape este perfect justificată prin existența, încă, a unor populații vechi ale pământului ce mai puteau periclita P.I.G., sau care ar fi fost extrem de incomode pentru „specialiştii" istoriei oficiale de astăzi; urmele trebuiau şterse.

O surpriză chiar şi pentru mine este existența, la sfârşitul perioadei judecătorilor şi începutul domniei lui David, a relicvelor unor populații pe care S.D. încetase să le mai extermine de mult timp. După aproape 6.000 de ani de la primul Adam sau, dacă vreți, la peste 2.000 de ani de la potop, Terra mai putea oferi „imposibilități genetice" pentru mulți paleontologi şi antropologi de azi. Aceste „fosile vii" aparțineau fie populațiilor ancestrale ale Terrei, fie erau accidente genetice ale etapelor trecute ale P.I.G. Unul dintre aceştia este Goliat. Echipamentul militar din înzestrarea lui Goliat, descris amănunțit de Biblie, este în acord cu statura lui uriaşă, de peste 3 m. Curios că David nu se sperie deloc şi-l avertizează: „te va da Domnul pe mâna mea", căci „ acest război este al Domnului şi El vă va da în mâinile noastre". (Regi 17-46,47). Într-adevăr, acest război nu era nici al lui David şi nici măcar al evreilor, ci al S.D., al Domnului, care „izbăvea" nu cu sulița, ci cu arme sofisticate, ultramoderne. Este de la sine înțeles că Goliat, cu toată statura lui impresionantă, va fi răpus nu cu praştia, aşa cum spune cartea, ci cu un proiectil modern, bine țintit în cap. Şi ca Biblia să ne convingă de existența unei întregi populații de uriaşi, ce-i drept redusă numeric, şi că Goliat nu suferise o hipersecreție de hormon somatotrop hipofizar (de creştere) în copilărie, mai menționează dimensiunile uriaşe ale lui Lahmi, fratele lui Goliat Gateul.

Gândul mă duce la fosilele vii de astăzi, 1998, când munții Asiei încă mai sunt locuiți de atât de controversații yeti. Mai puțin cunoscut e verişorul lui, Big Foot, din America de Nord. Numeroase mărturii, urme, filme, fotografii cu yeti susțin puternic existența acestui grup de fosile umanoide uriaşe, vii. Scepticii se îndoiesc şi aşteaptă un interviu cu yeti pe CNN. Nu mă interesează părerea lor. Nu mai puțin surprinzătoare pentru aceeaşi perioadă este prezența unei populații din neamul Refaimilor, de asemenea înaltă de statură, „cu şase degete la mâini şi la picioare, adică de toate douăzeci şi patru" (I Paralipomena 20-6). Gândul mă poartă spre o analogie cu o superbă statuetă găsită într-o mină din Transilvania ce reprezenta o femeie cu 24 de degete! Statueta, confecționată dintr-un material foarte uşor, poros, era curioasă atât prin aspectul somatic al femeii, cât mai ales prin faptul că putea fi înclinată mult, fără să cadă! Piesa aceasta absolut deosebită, văzută şi ținută în mână de regretatul Doru Davidovici, zace acum probabil într-o colecție particulară. Întorcându-mă la hibrizii mei, constat că în urmă cu cca 3.000 de ani P.I.G. era periclitat de populații vechi, cu caractere genetice diferite, indezirabile pentru S.D. Acest fapt a justificat continuarea R.E.G. Ținte sunt în această perioadă şi popoarele mai apropiate genetic de evrei.

La 436 de ani de la ieşirea din Egipt, la conducerea poporului se instalează regele David, unul dintre cei mai luminați regi, descins dintr-o linie regenerată prin cel puțin un implant uterin (despre care vom vorbi). El a fost „tatăl" lui Solomon, cel mai vestit rege al istoriei evreilor. David a pregătit practic calea glorioasă a „fiului" său, a extins granițele statului evreu şi a consolidat forța armată, realizând un stat modern. Puterea militară de excepție a evreilor se datora în primul rând protecției S.D ...spre deosebire de situația de astăzi. Contactele lui David cu şeful de program au fost permanente pe timpul campaniilor militare. Biblia descrie, între alte R.E.G. purtate de David sub îndrumarea Domnului, campania împotriva Filistenilor. Rezultatul este descris astfel:
11. Dumnezeu a zdrobit pe vrăşmaşi cu mâna mea, ca pe o surupătură de apă.
14. Iar David a întrebat din nou pe Dumnezeu, iar Dumnezeu i-azis: „Nu te duce de-a dreptul asupra lor; abate-te de la ei şi te du asupra lor pe la dumbrava duzilor".
15. Şi când vei auzi zgomot ca de paşi prin vârful duzilor, atunci să intri în luptă, căci a ieşit Domnul asupra ta ca să bată tabăra Filistenilor" (Paralipomena-14)
E mai greu de înțeles pentru noi tehnica folosită de S.D., dar oricum, n-are importanță. Un alt exemplu din campaniile militare ale lui David este legat de cucerirea Amoniților:
3. Iar poporul care era în ea a fost scos şi omorât cu fierăstraie, cu ciocane de fier şi cu securi. Aşa a făcut David cu toate oraşele Amoniților şi apoi s-a întors el şi tot poporul la Ierusalim. (I Paralipomena-20)

Observații

1. Se poate specula faptul că dacă „tot poporul a fost omorât cu fierăstraie, cu ciocane de fier şi cu securi", evreii n-au întâmpinat nicio rezistență armată. Nici măcar nu s-au folosit armele

tradiționale: sabia, sulița, pentru că Domnul luptase pentru ei; locuitorii erau adormiți, paralizați, atacați cu A.N.M. – ne putem închipui orice scenariu. Ipoteza este în concordanță cu afirmația că David s-a întors apoi cu tot poporul la Ierusalim, deci, ca şi Iosua altădată, n-a avut pierderi.
2. Observăm că, în lipsă de alte popoare candidate la exterminare, David se războia acum cu Amoniții, la fel cum, nu cu mult înainte, terminase lupta cu Moabiții. Aceste popoare, ce derivau din periferia arborelui genealogic, urmaşii lui Lot, ocolite atât de Moise, cât şi de Iosua, erau în acest moment între popoarele din zonă cu cele mai diferite caractere genetice comparativ cu poporul evreu. Cu alte cuvinte, patul ganetic implantat avea o structură superioară, apropiată.

Dacă aruncăm o privire peste 700 de ani, vom găsi în cartea Macabeilor alte războaie în care S.D. este implicată. Am ales special această perioadă din două motive:
1. Cărțile Macabeilor încheie cronologic istoria evreilor prezentată de Vechiul Testament;
2. Războaiele Macabeilor abundă în exemple de implicări extraterestre în favoarea evreilor.
Există şi un al treilea motiv pe care îl voi lua în discuție mai târziu.
Vă prezint succint câteva exemple. Iuda Macabeul, amenințat de o armată greacă de 80.000 de oameni, cere ajutorul Domnului. Acesta îi ascultă ruga şi-i trimite în ajutor „un călăreț cu haină albă mergând înaintea lor şi cu arme de aur sclipind . (II Macabei 11-8) care va ucide „unsprezece mii de pedeştri precum şi o mie şase sute de călăreți" (II Macabei 11-11).
Dacă nu vi s-a părut edificator, continuăm cu un alt R.E.G. dus împotriva cetății Carpiu:
16. Şi cu voia lui Dumnezeu, luând cetatea, măcel cumplit au făcut, încât locul de lângă cetate, care era lat de două stadii, plin de curgerea sângelui se vedea. (II Macabei-12)
Apoi, în fața unei armate de 120.000 de pedeştri şi 1.500 de călăteți, Iuda cheamă din nou îngerul, care, cu ajutorul armei psihotronice, imprimă frică vrăşmaşilor şi-i determină să se ucidă unii pe alții: „Şi bătându-se, s-a întâmplat de au căzut puțini dintre Iudei, pentru că Iuda a chemat pe Domnul să-i fie ajutor şi Căpetenie în luptă". (II Macabei 12-34-36)

Ca să realizați forța distructivă a unui înger păzitor al programului evreu, Biblia ne prezintă un adevărat record în materie, repurtat asupra asirienilor. **Rețineți acest eveniment.** Dincolo de Eufrat se desfăşura un P.I.G. asemănător, despre care veți afla ceva mai târziu.
22. Şi rugându-se, aşa a zis: „Tu, Doamne, ai trimis pe îngerul tău în zilele lui Iezechia, regele lui Iuda, şi a ucis toată tabăra lui Sanherib, ca la o sută optzeci şi cinci de mii.
Apoi, Biblia face referire la o altă situație critică, în care evreii au fost ajutați în fața unei coaliții de popoare, condusă de asirieni.
23. Şi acum, Stăpânitor al cerului, trimite înger bun înaintea noastră, care să fie spre frică şi spre cutremur.
26. Iar Iuda şi cei ce erau cu el, cu chemare şi rugăciuni s-au luptat cu vrăşmaşii. (II Macabei-15)
Astfel, „cu mâinile oştindu-se" (II Macabei 15-27), evreii nici măcar nu şi-au luat armele din cui.
În ultimul război menționat de Biblie, care şi încheie Vechiul Testament, evreii sunt din nou protejați de S.D. în fața invaziei armatei lui Ptolemeu Filipator. Imaginea războiului este similară cu cele prezentate anterior. Evreii se roagă şi:
18....doi slăviți îngeri, înfricoşați la chip, s-au pogorât văzuți de toți, afară de Iudei.
19. Şi s-au aşezat în fața oştirii vrăşmaşilor şi puterea vrăşmaşilor au umplut-o de zbucium şi de frică şi cu obezi au legat-o, din care nu s-au putut mişca. (Macabei-6)
Din nou vă las fără comentariu; faceți efortul şi imaginați-vă singuri scenariul acestor „războaie".

Observații asupra Războaielor de epurare genetică - R.E.G.

1. În primul rând, am numit aceste războaie R.E.G. deoarece au avut ca scop exterminarea unor populații diferite genetic: mai mult, ca în cazul Refaimilor, sau mai puțin, ca în cazul Amoniților, față de poporul evreu.

2. Distrugerea acestor populații se face gradat, treaptă cu treaptă, nuanțat, în funcție de momentul etapei. În felul acesta, S.D. tratează cu aceeaşi seriozitate atât patul A.D.N. pe care implantează poporul evreu, cât şi poporul creat. În acest sens, şi patul genetic cunoaşte o ameliorare „în trepte",

conform celor scrise în Coran: „Însă lumea de apoi să aibă mai multe trepte şi mai mari înălțători” (Sura drumului nopții - 22).
După cum vedeți, „lumea de apoi cu mai multe trepte”, adică cu o compatibilitate A.D.N.M.N. crescută, superioară A.D.N.M.N.-ului poporului evreu, poate susține „mai mari înălțători”, adică poate conține chiar poporul compatibil A.D.N.M.N. riguros cu îngerii S.D. Pentru îndeplinirea acestui deziderat, S.D. nu a ocupat teritoriul pentru poporul evreu într-un mod tip campanie militară, ocupând un areal geografic după reguli geografice şi militare într-o continuitate teritorială, ci strict **în funcție de criterii genetice**. Au fost întotdeauna distruse populațiile mai îndepărtate genetic de poporul evreu, cele ce puteau periclita P.I.G. Multă vreme au fost păstrate popoarele considerate rude ale poporului evreu din ramurile arborelui genealogic principal, cum au fost Amoniții, Moabiții şi în prima etapă chiar şi Heveii, Iebuseii, Ghergheseii. Aceste popoare au constituit patul pe care evreii s-au dezvoltat numeric. Veți vedea în continuare cum au sprijinit aceste popoare înmulțirea evreilor, fără ca măcar să aibă habar despre asta. O parte dintre aceste popoare au fost privite cu interes de P.I.G. Totuşi, după un timp de evoluție numerică a evreilor şi de dispariție a celorlalte popoare mai îndepărtate genetic de ei, popoarele rude au fost ținta S.D. Vreau să înțelegeți că acest tip de program în trepte evaluează tot timpul prioritățile programului, în scopul reuşitei P.I.G., subliniat foarte bine de „Sura drumului nopții”.

3. Nu evreii şi-au ales obiectivele militare, ci S.D.; poporul evreu n-ar fi fost nici pe departe atât de războinic pe cât pare, citind Biblia.

4. În orice caz, poporul evreu nu era un popor viteaz. Ajutorul militar al S.D. a fost decisiv. Legile pentru război fac din viețile evreilor valori pentru program. De aceea, în acest tip de război, evreii practic n-au pierderi; ei dau lovitura de grație unor oameni supuşi armamentului sofisticat, chimic, bacteriologic, psihotronic sau convențional. Doctrina militară impusă de S.D. conține o mare doză de sadism, cultivă permanent ura față de popoarele vecine, pentru ca P.I.G. să-şi continue curgerea în perioadele de absență a îngerilor.

5. R.E.G. creează o anumită psihologie poporului evreu, care porneşte întotdeauna la război ca învingător. El ştie bine în ce constă ajutorul militar S.D. Ştie că Domnul luptă pentru Israel. Această situație naşte şi cultivă sentimentul de popor distinct, superior, favorit, creat de Dumnezeu pentru Dumnezeu, protejat de Dumnezeu pe parcursul P.I.G. Psihologia aceasta este absolut necesară reuşitei programului; ea contribuie la respectarea legii nonhibridării (L.N.H.).

6. Situațiile militare descrise creează o psihologie specială şi o anumită atitudine adversarilor poporului evreu. În perioadele în care aceste popoare simt lipsa îngerilor asistăm la adevărate alianțe antievreieşti: asiriană, greacă... toate soldate cu eşecuri mari în fața navelor S.D. Aceste popoare ştiu foarte bine că liniştea lor este periclitată de prezența poporului evreu în zonă.

7. În mod normal, cronicile vremii ar trebui să conțină descrieri de nave, de îngeri, de tehnică militară inexplicabilă, ce a dus la pierderea unor războaie ale coaliților antievreieşti. Acest lucru fie nu se întâmplă, fie nu avem noi acces la astfel de cronici. Dacă aceste descrieri lipsesc, asta se datorează fie exterminării complete în cursul unei lupte a adversarilor (n-are cine să descrie evenimentul), fie unei acțiuni camuflate sau de la distanță, din umbră, a îngerilor S.D., astfel încât istoria oficială să fie „curată”.

8. R.E.G. nu au o desfăşurare permanentă, ci o anumită regularitate, ce ține de alte evenimente primare pe care le voi discuta. Ele se succed ritmic, pe toată durata etapei, de la ieşirea din deşert până la venirea lui Iisus.

9. Prăzile bogate colectate după distrugerea unor populații îmbogățesc fabulos poporul evreu şi-i creează condiții economice favorabile unui trai decent, uneori chiar îndestulător. Pe timpul lui Solomon, în perioada de maximă înflorire economică şi militară a statului evreu antic - Palestina - bogățiile acumulate depăşesc închipuirea noastră şi fac din poporul evreu unul dintre cele mai avute popoare (dacă Biblia nu exagerează în capitolul III Regi - 10)

Ajustarea genetică a patului A.D.N.

După instalarea chivotului şi elaborarea L.N.H., are loc prima etapă a R.E.G., prin care, poporul evreu este împroprietărit cu o parte a viitoarei Palestine şi este protejat militar aşa cum am descris în punctul 1 al etapei, în vremea lui Iosua. Apoi îngerii vor pleca în concediu pentru perioade variabile, determinate de gradul de hibridare al poporului, mai exact de momentul atingerii nivelului de alarmă prestabilit de îngeri. În aceste intervale, este foarte important de observat că poporul hibridează numai cu anumite popoare învecinate, aş zice, paradoxal, la îndemnul inginerului genetician, acelaşi şef de program care instaurase L.N.H.! Tot versetele mă ajută în a susține, cu tărie, acest fapt: *Apoi fiii lui Israel iarăşi s-au apucat să facă rele înainte ochilor Domnului şi a întărit Domnul pe Eglon, regele Moabului, împotriva Israeliților pentru că ei făceau rele înaintea ochilor Domnului.* (Judecătorii. 3 -12)

„Relele" evreilor constau, evident, în combinarea genetică cu Moabiții timp de 18 ani, conform versetului Judecători 3-13. În urma conviețuirii aveau să se nască mii de hibrizi. Moabiții, urmaşi ai lui Lot, popor de la periferia arborelui genealogic, veritabil pat pentru poporul evreu, era privit cu interes de S.D., motiv pentru care „Domnul a întărit pe Eglon"; după care i-a dat pe fiii lui Israel să-i slujească. Hibridările rezultate aveau să-l întărească într-adevăr pe Eglon, pe Moabiți, prin ridicarea calității A.D.N., prin apropierea genetică de evrei. Iată un alt exemplu:
1. După ce a murit Aod, fiii lui Israel au început iarăşi să facă rele înaintea ochilor Domnului
2. Şi Domnul i-a dat în mâinile lui Iabin, regele Canaanului, care domnea în Haţor. Judecătorii-4
Aflăm că fiii lui Israel fac rele (singurul păcat biblic este păcatul hibridării, veți vedea), deci vor însămânța femeile din Canaan, din cetatea Haţor. Vor rezulta bineînțeles alți copii cu caractere hibride. Canaanul pe de altă parte ştim că este ţara în care a trăit Avraam şi tot trunchiul arborelui genealogic evreiesc. În mod similar, din acelaşi capitol aflăm că evreii vor face schimb de gene cu Filistenii timp de 40 de ani.

Aceste hibridări periodice aveau să apropie genetic popoarele vecine de poporul evreu. Hibrizii, locuiau bineînțeles în sânul ambelor popoare. Hibridarea era oprită de chivot prin atingerea procentului limită de alarmă. Atunci, îngerii sosiți în grabă „ridicau un judecător" care citea L.N.H. poporului evreu. Hibrizii aveau astfel destine diferite. Hibrizii evrei erau distruşi, ucişi, iar L.N.H. îşi dovedea eficiența, în timp ce împotriva popoarelor vecine, hibridate de evrei, îngerii declanşau un R.E.G. În război mureau predominant bărbații poporului vecin şi astfel structura etnică, genetică a acestui popor se modifica substanțial. Noii bărbați ai acestui popor erau după câțiva ani chiar copiii hibrizi ai evreilor. Astfel, patul genetic pe care se instalase poporul evreu îşi ameliora A.D.N., spre o asemănare cu cel al poporului evreu, iar acesta din urmă, prin aplicarea L.N.H., îşi păstra puritatea. Nu în ultimul rând, R.E.G. aveau drept scop şi împuținarea numerică a popoarelor vecine şi schimbarea raportului demografic în favoarea evreilor.

Operațiunea de ameliorare a patului genetic, a structurii A.D.N. a popoarelor vecine este descrisă poate chiar mai bine decât o fac eu, în versetele:
17. Dar nici pe judecători nu-i ascultau ei, ci se purtau desfrânat, mergând pe urmele altor dumnezei, şi se închinau acestora şi mâniau pe Domnul; uşor se abăteau de la calea pe care umblaseră părinții lor, care se supuseseră poruncilor Domnului.
18. Când le ridica Domnul judecători, atunci Însuşi Domnul era cu judecătorul şi-i izbăvea pe ei de vrăşmaşii lor în toate zilele judecătorului. (Judecători.2)

Urma epurarea genetică, practicată în sânul poporului evreu, concomitent cu ameliorarea patului genetic al evreilor. Inginerul genetician a temporizat în mod special dispariția anumitor popoare, păstrate special ca Israel să-şi combine caracterele genetice cu ele. Aceste popoare sunt cele mai apropiate genetic de Israel, hibridarea practicată de inginer fiind o adevărată artă, strict controlată, cu risc minim pentru zestrea genetică relativ pură a aleşilor săi.
4. Acestea fuseseră lăsate ca să se încerce prin ele Israeliții şi să se afle dacă se supun ei poruncilor Domnului (L.N.H. n.a.) *pe care le-a dat El părinților prin Moise.*

Cu alte cuvinte, cu aceste popoare urmau să se probeze funcționarea tandemului chivot - L.N.H., practic fără risc. Capitolul Judecători 3 denumeşte aceste popoare:
5. Şi au trăit fiii lui Israel între Canaaneni, Hevei, Amorei, Farezei, Hetei, Gherghesei şi Iebuse.
6. Şi şi-au luat femei dintre fetele acestora şi pe fetele lor le-au dat feciorilor acelora...
7. Deci au făcut rele înaintea Domnului şi atunci s-a aprins mânia Domnului...
Chivotul a dat alarma, îngerii au sosit, au practicat epurarea genetică şi au declanşat R.E.G., scenariu ce urma să se repete aproape ca un ceas. După mai multe astfel de cicluri, patul A.D.N. pe care era aşezat poporul evreu şi-a apropiat mult caracterele genetice de acesta.

Menținerea caracterelor genetice ale poporului evreu s-a realizat prin:
a) Mecanismul chivot - L.N.H
b) Epurări genetice în masă, practicate în sânul poporului evreu
c) Implanturi uterine în masă

a) Mecanismul chivot – Legea Nonhibridării (L.N. H.)

În etapa a V-a a P.I.G., menținerea caracterelor genetice ale poporului evreu s-a făcut în special prin mecanismul chivot - L.N.H. Reiau acum modul în care au funcționat chivotul şi L.N:H. Am abordat pe larg în capitolul dedicat tehnicii construcția şi funcțiile chivotului. Pentru P.I.G., chivotul este de o importanță capitală. El conține în interior tablele legii, „scrise cu degetul lui Dumnezeu", iar în fața chivotului se află cele 12 pâini ale facerii, câte una pentru fiecare seminție a lui Israel. Întăresc convingerea mea că, de fapt, chivotul conținea memoria structurii standard a A.D.N.M.N. corespunzătoare celor 12 feluri de rod al P.V. şi respectiv a celor 12 seminții ale lui Israel. Obligația preoților era să aducă de trei ori pe an în fața chivotului fiecare bărbat evreu. Cu această ocazie chivotul realiza o scanare a Corpului Spiritual - C.S. al individului respectiv şi compara structura C.S. cu A.D.N.M.N. etalon din memorie al seminției respective. Astfel, Domnul, inginerul genetician şef, cunoştea gradul de hibridare al fiecărei seminții şi vom vedea că va lua decizii foarte nuanțat în privința restructurării seminților, evident în funcție de datele procesate de computerul central, răspunzător de înmagazinarea datelor P.I.G. Este posibil însă ca aceste date să fi fost procesate chiar în chivot, care, fiind un aparat complex, nu era prea complicat să dețină şi limite de alarmă. Astăzi, un aparat automat de măsurat tensiunea arterială sistolică a pacientului poate alarma medicul prin semnal sonor când tensiunea variază în afara limitelor prestabilite; de exemplu tensiunea sistolică depăşeşte 160 mm Hg sau scade sub 80 mm Hg. Cam la fel îmi închipui că funcționa şi chivotul. La depăşirea unui număr de, să zicem 1% hibrizi pentru o seminție, aparatul avertiza printr-un semnal specific baza îngerilor, care trebuia să sosească de urgență pentru corecție.

Un alt instrument de control al P.I.G. de limitare a hibridărilor e L.N.H. Este cea mai importantă lege din tot pachetul de legi primit de evrei şi este în vigoare chiar şi astăzi, indiferent dacă poporul evreu i-a surprins sau nu subtilitatea. Esența legii, deja discutată, o găsiți exprimată în versetele 5 şi 6 din Ieşirea, capitolul 20: „Zece porunci". Revenind acum la exprimarea biblică a L.N.H., de ce se vor ucide numai copiii părinților ce nu respectă legea şi descendenții de generație trei şi patru, adică numai primele trei generații? Răspunsul este cel mai simplu posibil. Hibrizii de generație mai îndepărtată nu vor exista, pentru că legea va intra în acțiune între timp. Fie chivotul îşi va face datoria, va depista hibrizii, iar când limita de alarmă va depăşi 1%, vor apărea îngerii, fie controlul genetic ar fi avut oricum loc la o distanță pe axa timpului egală cu trei patru generații, în cazul în care chivotul se defecta sau încăpea pe mâini străine. Vom vedea că, în spiritul legii, alături de copiii hibrizi vor fi ucişi şi părinții responsabili de inducerea caracterelor hibride.

Scenariu e mai complicat decât pare la prima vedere şi conține unele subtilități care dau o logică acțiunii îngerilor. După ieşirea din deşert, prezența permanentă a îngerilor n-a mai fost necesară. Ei vor apărea mai rar şi apoi cu o anume ritmicitate. Dacă controlul genetic ar fi fost permanent, dacă îngerii ar fi fost tot timpul prezenți la datorie, hibridările n-ar fi avut loc, chivotul n-ar fi fost necesar şi, cel mai important, L.N.H. n-ar fi intrat niciodată în acțiune. În acest caz ea ar fi fost

primită tardiv de evrei, cu puțin înainte de momentul apocaliptic, pentru a fi siguri că poporul evreu nu se încrucișează cu alte neamuri. În acest mod, programul ar fi fost foarte scump, rezultatele proaste, iar programul legat de „curcubeu" n-ar fi fost activat niciodată. Iată de ce, pentru această etapă s-a ales o altă variantă de funcționare. Buna funcționare a L.N.H. a fost instaurată şi verificată prin hibridări induse, conduse de îngerul genetician, care apoi erau urmate invariabil de epurări în sânul poporului evreu. Greu suportate psihic, sentimental, ele lăsau o rană vie, o amintire cumplit de tristă poporului care, cu fiecare epurare, încerca din răsputeri să respecte L.N.H., alegându-şi parteneri de viață din aceeaşi seminție. Totuşi, intervalele dintre două epurări fiind de zeci sau de peste o sută de ani, cu trecerea generațiilor, dar mai ales din cauza conviețuirii cu celelalte popoare, date chiar de genetician „spre ispită", hibridările deveneau inevitabile. Cred că pot totuşi aprecia frecvența acestor epurări după cele două versete din L.N.H. care indică uciderea hibrizilor de generația I, II, III şi IV (până la al treilea şi al patrulea neam). Asta înseamnă că de obicei, cu toată L.N.H., se atingea limita de alarmă impusă chivotului pentru procentul de hibrizi din sânul poporului evreu cam în 3-4 generații, asta însemnând aproximativ 100 de ani.

b) Epurări genetice în masă practicate în sânul poporului evreu

Spre exemplificare voi alege epurări genetice practicate la începutul etapei, mijlocul şi sfârşitul ei. Prin aceasta vreau să subliniez caracterul continuu al acestei operațiuni pe parcursul întregii etape.
Prima epurare, descrisă de Numerii-25, apare la puțin timp după ieşire din deşert, pe vremea lui Moise, după o scurtă conviețuire cu Moabiții. Deşi L.N.H. fusese enunțată, până în acel moment nu intrase în acțiune. Deoarece „poporul a început să se spurce păcătuind cu fetele din Moab", avea să simtă usturător modalitatea de funcționare a acestei legi dure:
4. Şi a zis Domnul către Moise: Ia pe toate căpeteniile poporului şi le spânzură de copaci pentru Domnul înainte de asfințitul soarelui, ca să se abatp de la Israel iuțimea mâniei Domnului". 5. Atunci a zis Moise către judecătorii lui Israel: ***„Ucideți fiecare pe oamenii voştri care s-a alipit de Baal-Peor"*** Aceasta este L.N.H. (legea nonhibridării)!
6. Dar iată, oarecare din fiii lui Israel a venit şi a adus între frații săi o madianită, în ochii lui Moise şi în ochii întregii obşti a fiilor lui Israel, când plângeau ei la uşa cortului adunării.
Tragicul eveniment se desfăşura în preajma cortului adunării, acolo unde era instalat chivotul. Aparatul, după o scanare a fiecărui membru al obştii, hotăra care va fi ucis şi care nu. Cartea relatează cum este ucisă madianita împreună cu evreul său, eveniment în urma căruia încetează pedepsirea poporului. Iată şi dimensiunea epurării:
9. Cei ce au murit de pedeapsa aceasta au fost douăzeci şi patru de mii (!)
Asta da, epurare! Curat masacru! Totul comis cu sânge rece, la indicațiile „Domnului" şi prin decizia chivotului. Domnul, mulțumit de rezultatele epurării, îi ordonă apoi lui Moise să-i ucidă pe madianiți. Urma R.E.G. Important este că întreaga operațiune era condusă de la distanță de către îngeri, legătura audio-video realizându-se prin intermediu chivotului. Vă dați seama ce „impresie artistică" puternică lăsa evreilor această tehnică. Poporul „era salvat" în urma acestei epurări. O hibridare prea intensă ar fi putut duce la o epurare radicală, până la dispariția poporului.

Interesant şi de mare ajutor pentru înțelegerea noastră este faptul că imediat după aplicarea L.N.H., adică după acest masacru odios ordonat de Domnul, acelaşi domn inginer genetician ordonă un recensământ după standardul evreiesc, în urma căruia aflăm numărul evreilor: 601.730, la care se adaugă 23.000 de leviți. Cu această ocazie primim o informație aparent paradoxală: „În numărul lor nu se afla niciunul dintre fiii lui Israel numărați de Moise şi de preotul Aaron în pustiul Sinai... „(Numerii 25-64).

Observații

1. Populația bărbaților peste 20 de ani trebuie să fi fost 601.730 + 20.000 de leviți, adică cca 620.000. Aceştia făceau parte însă dintr-o populație de aproximativ 2,5 milioane de oameni de ambele sexe şi de toate vârstele. Atunci, cei 24.000 de ucişi prin acțiunea L.N.H. reprezentau cam

1% din populație. Să fi fost acest procent limita de alarmă stabilită chivotului? În secolele următoare limita de alarmă de 1% hibrizi să se fi păstrat? Nu ştiu; este însă posibil.

2. Observăm că la 40-50 de ani de la primul recensământ populația n-a crescut, ba dimpotrivă, a scăzut. Cum este posibil pentru un popor protejat, care avea ca unul dintre principalele scopuri înmulțirea şi care mai primea pe deasupra o grămadă de implanturi uterine? În primul rând, cred că observația mea de primă mare epurare la sosirea în deşert, imediat după instalarea chivotului, este corectă.

3. Mai mult decât atât, aflăm cu stupoare că din populația care a trăit în deşert nu mai erau în viață decât Moise, Eleazar, Caleb şi Iosua. Cum a fost posibil ca toți contemporanii lui Moise să dispară într-o perioadă de 40-50 de ani, fără războaie, epidemii, perioadă în totalitate supravegheată de îngeri? Evreii aveau, aşa cum am presupus, o bună creştere demografică, din moment ce s-a reuşit înlocuirea numerică a întregii populații în decurs de maximum 50 de ani. Pentru aceste întrebări există un singur răspuns, pe care-l voi enunța mai târziu, împreună cu alte argumente ce-i sporesc consistența. Probabil, bănuiți şi dumneavoastră acest răspuns ce sare-n ochi!

La peste 600 de ani de la prima epurare genetică din această etapă asistăm la o nouă aplicare a L.N.H. Cei care îndură rigorile legii sunt evrei întorşi din exil (586-458 î.e.n.) din Babilon, în anul 458 î.e.n., în număr de 42.360 de oameni, „după familiile lor" (Ezdra cap. 2) Această epurare e descrisă în toate cele trei cărți ale lui Ezdra preotul, iar eu vă prezint o mixtură a informațiilor. Epurarea nu a vizat însă numai această comunitate, ci tot poporul. Ezdra, aflat şi el în exil, primeşte indicații clare de la Artaxerxe, regele Babilonului (465-425 î.e.n.). După cele descrise în III Ezdra-8, ordinul epurării genetice este primit surprinzător de regele babilonului, care trebuia să elibereze pe cei ce „doresc să se ducă la Ierusalim". O parte dintre evreii ce-şi întemeiaseră familii în Babilon au continuat să trăiască acolo; nu au dorit întoarcerea. Contactele lui Artaxerxe cu îngerul genetician nu sunt întâmplătoare; Mesopotamia - Persia a fost spațiul geografic al unui alt P.I.G., dezvoltat magistral în seminții distincte, program descris în tăblițele de lut.

Să ne întoarcem acum la evrei şi să ascultăm rugăciunea lui Ezdra:
85. „Pământul în care intrați să-l moşteniți este pământul pângărit cu întinarea celor de alt neam ai pământului, şi de necurăția lor s-a umplut.
86. Şi acum pe fetele lor să nu le luați pentru fiii noştri şi pe fetele voastre să nu le dați după fiii lor (L.N.H. - n.a.)
93. Şi când se ruga Ezdra şi se mărturisea plângând, doborât înaintea sfântului lăcaş, s-a adunat la el mulțime foarte multă, bărbați şi femei şi tineri pentru că mare plângere era în mulțime.
94. Şi strigând Şicania, fiul lui Ieiel din fiii lui Israel, a zis: „Ezdra! Noi am păcătuit înaintea lui Dumnezeu căci am locuit împreună cu femei din alt neam din neamurile pământului. (III Ezdra-8)

Rugăciunea e cu mult mai lungă şi deosebit de semnificativă, dar esența o aveți mai sus. Scenariu este acelaşi, jalea era fără margini. Evreii ştiau bine cum acționează L.N.H. Mai întâi, trebuiau făcute investigații pentru descoperirea celor care n-au respectat L.N.H. „Cercetarea lucrului" (III Ezdra-9) a durat 3 luni, timp necesar chivotului să scaneze toți bărbații evrei. Înainte de a-i îndepărta (citiți: „a-i ucide") pe cei A.D.N.M.N. incompatibili, preotul trebuia să citească lămurit legea. Se pare că legea nu era elaborată chiar pe înțelesul tuturor, ci numai preoții inițiați cunoşteau tâlcul ei. Asta probabil făcea ca evreii să cadă destul de uşor în „păcat". Văzând totuşi că poporul pricepe despre ce este vorba, de fapt, cum se aplica L.N.H.,
9. Atunci, Neemia, guvernatorul, Ezdra preotul şi cărturarul şi leviții care învățau poporul au zis către tot poporul: „Ziua aceasta este închinată Domnului Dumnezeului nostru, să nu fiți trişti, nici să plângeți! Căci tot poporul plângea, auzind cuvintele legii.
12. Şi tot poporul s-a dus să mănânce şi să bea (pomana morților - n.a.) *căci înțeleseseră ei cuvintele ce li se tâlcuiseră.* (II Ezdra-8)
13. Şi s-au dus toți să mănânce, să bea, să se veselească şi să dea daruri celor lipsiți, bucurându-se mult de cuvintele legii, pe care le învățaseră în adunările lor. (III Ezdra 9-55)

Sadic nu? Ce forță, să mai poți „să te veseleşti” după aşa un masacru! Dacă la precedenta epurare aflăm numărul celor uciși – 24.000, aici nu putem şti cu exactitate şi n-are rost să fac presupuneri. Durerea poporului era însă foarte mare; mult mai mare decât pot exprima aceste biete versete. Dar prețul nu conta pentru S.D. Acum, după epurarea genetică, cultura sa era din nou pură, cele 12 seminții erau cu caracterele de acum 1.500 de ani. Surprindem mai mult din jalea evreilor cauzată de epurările genetice în Plângeri, cap. 5 – Rugăciunea profetului Ieremia. Nu vă mai încarc cu versetele; le puteți citi singuri dacă doriți.

Tocmai ca noi să observăm continuitatea în acțiune a legii, Biblia ne prezintă în Cartea a treia a Macabeilor o ultimă epurare genetică. Acest episod încheie practic istoria Vechiului Testament. Evenimentul este descris succint, dar pe înțeles, iar eu vi-l sintetizez redând 4 versete:
11. Zicând că cei care pentru pântece au călcat poruncile cele dumnezeieşti
12. Şi spunând ei adevărul, regele a primit şi lăudându-i le-a dat voie slobodă la toate, ca pe cei care au călcat legea lui Dumnezeu să-i piardă în tot locul
14. Şi aşa pe cei care le cădea în mână dintre cei pângăriți, care erau de neam cu ei, pe drum îi certa şi cu arătări din lege îi omora.
15. Şi în ziua aceea au omorât mai mult decât trei sute de bărbați şi s-au bucurat şi s-au veselit omorând pe cei fără de lege. (III Macabei-7)
Într-adevăr, parcă jalea nu mai e ca acum sute de ani; poporul se obişnuise cu epurările! E ultima epurare prezentată de Biblie, deoarece operațiunea caracterizează strict această etapă a P.I.G.

c) Practicarea pe scară largă a implanturilor uterine

A fost o altă metodă de păstrare şi revigorare a caracterelor genetice ale poporului evreu în această etapă. Ele au avut două scopuri principale: cea mai mare parte a lor le-a asigurat creşterea numerică, în timp ce o mică altă categorie a consolidat genetic axul central al arborelui genealogic, din care au apărut o bună parte dintre conducătorii evrei. Particularitatea acestora din urmă implante uterine constă în montarea de implante cerebrale şi de informație viitorilor conducători, accesorii ce-i transformau pe aceştia în adevărați „ofițeri de legătură” cu S.D. De obicei, practicarea în masă a implanturilor uterine apare după R.E.G. Reamintesc că legile războiului, elaborate de S.D., subliniau necesitatea uciderii tuturor bărbaților, alături de posibilitatea de a lua ca roabe femeile tinere virgine. Acest fapt se întâmplă de multe ori pe parcursul acestei etape şi este valabil pentru femeile mai apropiate genetic de poporul evreu. Mai întâi am să dau câteva exemple de astfel de situații. Cu această ocazie veți beneficia de un tablou complet, simbol al modului în care se desfăşura programul în această etapă. Iată punctele unui astfel de scenariu:

1. Inginerii sunt în concediu la una dintre stațiile de pe Marte sau, dacă vă place mai bine ideea, fac plajă în Florida. În acest timp destul de îndelungat (ani) evreii de-abia ieşiți din deşertul Paran, neavând nicio idee despre consecințele nerespectării L.N.H., „păcătuiesc” cu fetele din Madian.

2. Copiii de sex masculin care sunt aduşi în fața chivotului la analiza A.D.N.M.N., având caractere hibride, ajung să reprezinte 1% din numărul total de bărbați ai comunității evreieşti. Chivotul dă alarma! Îngerii îşi întrerup concediu şi sosesc în graba mare pentru prima epurare genetică, cea care va afecta 1% din populație (24.000).

3. Epurarea genetică odată terminată, poporul începe R.E.G. la îndemnul S.D. Ținta este populația madianită care, conform versetelor, s-a purtat dușmănos şi cu vicleşug față de evrei.

4. R.E.G. se desfăşoară nuanțat, fiind lăsate în viață doar femeile virgine.
17. Ucideți dar toți copiii de parte bărbătească şi toate femeile ce-au cunoscut bărbat ucideți-le.
18. ***Pe fetele care n-au cunoscut bărbat lăsați-le pe toate vii pentru voi.***
31. Şi a făcut Moise şi Eleazar preotul cum poruncise Domnul lui Moise.
35. Femei care n-au cunoscut bărbat, de toate (au fost) treizeci şi două de mii de suflete.
Pedeapsa înțelegem că fusese aplicată din cauza femeilor Madianite, care stricaseră zestrea genetică a evreilor, dar copiii ce vină aveau? Erau A.D.N.M.N. incompatibili cu evreii! La 32.000

de fete virgine, vă dați seama cât popor madianit au ucis fiii lui Israel. Dar nu asta este important acum. De ce credeți c-au fost lăsate în viață fetele virgine, când ştim bine că poporul evreu tocmai suferise o dureroasă epurare genetică din cauza madianitelor? Răspunsul este foarte simplu.

5. Aceste fete cu statut de roabe urmau să devină născătoare de evrei. Însămânțarea era făcută de îngeri prin tehnica cunoscută. Îngerii prezenți pentru o perioadă relativ lungă în peisajul exotic al Terrei trebuie priviți cu respect în ceea ce priveşte capacitatea de muncă. În niciun caz nu trebuie să se plictisească. De băut nu beau, de dormit prea puțin, de mâncat şi mai puțin, table nu ştiau, tenis nu jucau, dar ce ştiau foarte bine să facă erau tehnicile complexe de inginerie genetică. Fuseseră păstrate fetele virgine deoarece în primul rând nu purtau sarcini madianite cu copii „spurcați", iar în al doilea rând, fiind tinere, aveau mare potențial de a purta mulți ani sarcini artificiale, putând deveni astfel născătoare perfecte de evrei. Între două sarcini sau între două noi serii de implanturi, îngerii practicau aceeaşi tehnică în areale P.I.G. sau plecau la plajă în Maldive.
Un eveniment asemănător are loc în perioada judecătorilor, după ce Domnul „reduce" cu mult numărul evreilor din seminția lui Veniamin (despre acest act voi vorbi la momentul potrivit). Seminția aproape „dispărută", redusă la 600 de bărbați, e refăcută tot de Domnul, prin capturarea a 600 de femei dintr-un areal vecin, ce nu aparțineau poporului evreu - Şilo şi Iabeş Galaad. El le ordonă Veniaminilor: „pe orice bărbat şi pe orice femeie care a cunoscut bărbat, să-i dați pieirii, iar fetele lăsați-le cu viață". Rezultatul a constat în capturarea a 400 de fete. Restul până la 600 au fost răpite din Şilo în timpul horei. Şi astfel, seminția a fost refăcută... Da, adevărat, dar nu cu aceste femei! Vom vedea când voi descrie masacrul celor din seminția lui Veniamin că sunt uciși numai bărbații, nu femeile şi copiii. Teoretic, seminția s-ar fi putut reface uşor. Femeile sunt capturate pentru a deveni născătoare de „Veniamin" prin tehnica implantului uterin, grăbind în acest mod refacerea seminției. Logic, evreicele cu soți evrei nu aveau nevoie de un implant uterin pentru asigurarea calităților produsului de concepție. De aceea, de obicei, femeile care primesc implante uterine aparțin altor popoare.

Un episod biblic care ne face să înțelegem foarte bine utilitatea femeilor de alt neam pentru P.I.G. este prezentat pe larg în „Cartea lui Rut". Povestea spune că o familie de evrei puri, cu doi băieți, pleacă să locuiască în Moab, din cauza foametei. Feciorii cresc, se căsătoresc cu două moabite - Orfa şi Rut - dar, la scurt timp, cei doi feciori şi tatăl lor mor, iar mama – Noemina, rămâne cu cele două nurori.
6. *Atunci s-a hotărât ea cu nurorile sale să se întoarcă din şesul Moabiților, căci auzise ea din şesul Moabiților că* ***<u>Dumnezeu a cercetat poporul Său şi i-a dat pâine.</u>*** (!n.a.) (Cartea lui Rut-1)
Formularea este magistrală! Veți citi peste câteva pagini capitolul referitor la metaforizarea P.I.G. Sper că voi fi destul de convingător, atât eu, cât mai ales Biblia, în a explica semnificația pâinii cereşti. Noțiunea se referă la înnobilarea genetică, ce are drept scop apropierea caracterelor A.D.N.M.N. între poporul evreu şi S.D. Fiecare serie de implanturi uterine ce aveau să fortifice genetic poporul evreu este metaforizată prin expresii de genul: „poporul a primit pâine de la Dumnezeu". Deci, întorcându-mă la povestea lui Rut, înțeleg că Noemina şi nurorile ei au hotărât să se întoarcă în sânul poporului evreu, deoarece <u>îngerii au cercetat A.D.N.M.N. poporul şi au început o nouă serie de implanturi uterine</u>. Nu am nicio îndoială că este aşa. Interesant este că poporul era obişnuit în aceea perioadă atât cu apariția îngerilor, cât şi cu modalitatea de a naşte fii „dăruiți de Dumnezeu". Noemina insistă ca nurorile, moabite fiind, să se întoarcă la poporul lor. Drept urmare, Orfa acceptă propunerea, Rut însă rămâne cu Noemina şi împreună merg la Betleem, la o rudă din partea soțului Noeminei, pe nume Booz. Acesta consideră că ar fi bine să cumpere partea de pământ a răposatului soț al Noeminei. Singura piedică în calea acestui act era existența unei alte rude, cu grad de rudenie mai apropiat de cel mort. Booz îi explică acestei rude mai apropiate de soțul Noeminei că ei îi revine primul drept de a cumpăra partea mortului, în care era inclusă şi Rut, conform legilor.
6. Iar ruda aceea a zis: „<u>Nu pot s-o iau, ca să nu-mi stric moştenirea mea; ia-o tu, căci eu nu pot s-o iau</u>"! Ruda aceea, se vede bine, respectă L.N.H. şi nu strică zestrea genetică pe care trebuie s-o ofere descendenților. Atunci Booz se hotărăşte să cumpere el întreaga moştenire a celui mort:

11. Şi tot poporul care era la poartă şi bătrânii au zis: „Suntem martori! Să facă Domnul pe femeia care intră în casa ta ca pe Rahila şi ca pe Lia care amândouă au ridicat casă lui Israel...
12. În casa ta să fie cum a fost în casa lui Fares, pe care l-a născut Tamara lui Iuda, şi să se slăvească prin sămânța pe care ți-o va da Domnul prin această femeie tânără.
Versetul face referire la Iuda, capul de serie al uneia dintre cele 12 seminții. Acestuia Domnul îi ucide cei doi fii născuți dintr-o femeie canaaneană şi-i dă alt fiu, pe Fares, din Tamara, una dintre nurorile sale.
13. Şi a luat Booz pe Rut şi ea s-a făcut soția lui. Şi intrând la ea, Domnul i-a dat ei sarcină şi a născut un fiu.
14. Şi ziceau femeile către Noemina „Binecuvântat este Domnul că nu te-a lăsat fără moştenitori! Slăvit fie numele lui Israel!
17. Iar vecinele i-au pus nume şi au zis: „Noeminei i s-a născut fiu şi i s-a pus numele Obed". Acesta este părintele lui Iesei, tatăl lui Iesei, tatăl lui David. (Cartea lui Rut-4)

Observații:

1. Formulările versetelor 12, 13 şi 14 indică foarte clar implantul uterin:
   - „sămânța pe care ți-o va da Domnul"
   - „i-a dat ei sarcină Domnul şi a născut fiu"
   - „Domnul nu te-a lăsat fără moştenitori"

2. Versetul 11 face o analogie între Rahila cea stearpă şi roaba Lia, cea neiubită de Iacov, „mame" deopotrivă, născătoarele unor capi de serie ai familiei lui Israel. Tehnica de implantare uterină se practică prin analogie şi lui Rut, care prin acest artificiu, deşi moabiteancă, reuşeşte să revigoreze zestrea genetică a lui Israel!

3. Aflăm că regele David, una dintre figurile proeminente ale neamului evreu, a fost nepotul unui produs din „picătura lepădată", deci, din arbore genealogic revigorat.

4. Formularea versetului 6 din cap. 1 - Noemina auzise că „Dumnezeu a cercetat poporul său şi i-a dat pâine" indică faptul că evreii acelei perioade erau obişnuiți atât cu prezența îngerilor, cât şi cu tehnica implantului uterin. Bineînțeles că tehnica nu era explicată ştiințific, dar era cunoscută populației ca o posibilitate de-a naşte fii - oferiți în dar de Domnul.

5. Implantul uterin prezentat nu trebuie privit ca singular, ci ca o modalitate uzuală de corectare a zestrei genetice a poporului evreu. Îngerii, bine instruiți în tehnicile de inginerie genetică, eficienți, harnici, puteau face aproape orice femeie a timpului acela o născătoare de... evrei. Implantul uterin trebuia să țină cont de:
   - zestrea genetică a primitoarei de implant;
   - zestrea genetică a zigotului;
   - locul produsului de concepție în arborele genealogic;
   - perioada P.I.G. în care se practică implantul;
   - alți factori care, în mod sigur, mie-mi scapă.

În această etapă mai găsim descrise şi alte naşteri rezultate din fecundație artificială şi implant uterin. Uneori Biblia ne avertizează asupra acestora prin titluri de capitole cum ar fi: „Naşterea lui Samson" sau „Naşterea lui Samuel". Poate cea mai completă, mai amănunțită, dar şi mai frumoasă prezentare a unei astfel de operații e „Naşterea lui Samson" în perioada judecătorilor. Foarte asemănătoare ei, parcă copiată, este şi „Naşterea lui Samuel" din Cartea I a Regilor. Dar să vedem cum a venit pe lume Samson:
2. Era însă în vremea aceea un om din Țara, din seminția lui Dan, cu numele Manoe şi femeia lui era stearpă şi nu năştea.
3. Odată însă, s-a arătat îngerul Domnului femeii şi i-a zis: Iată tu eşti stearpă şi nu naşti: dar vei zămisli şi vei naşte fiu.
4. Păzeşte-te dar să nu bei vin, nici sicheră şi nimic necurat să nu mănânci;

5. Că iată, ai să zămisleşti şi ai să naşti un fiu; şi nu se va atinge briciul de capul lui, pentru că acesta va fi chiar din pântecele mamei sale nazireu al lui Dunmezeu.
6. Şi a venit femeia şi a spus bărbatului său zicând: „A venit la mine un om al lui Dumnezeu a cărui înfăţişare era ca a unui înger al lui Dumnezeu, foarte luminos; nici eu nu l-am întrebat de unde este şi nici el nu mi-a spus numele său;
24. Şi a născut femeia fiu; şi i-au pus numele Samson. Şi a crescut copilul şi l-a binecuvântat Domnul. (Judecătorii 13-Naşterea lui Samson)

Observații:

1. Modalitatea în care Samson a venit pe lume este evidentă de la o poştă.
2. Îngerul prescrie sfaturi pentru mamă, astfel încât să poată purta sarcina, dar şi pentru copil, sfaturi de îngrijire după ce va fi născut.
3. Apariția îngerilor nu era ieşită din comun în acea perioadă.
4. Tehnica prin care o femeie putea obține fiu de la Dumnezeu era cunoscută populației.
5. Aceste implanturi practicate unor femei „drepte", evreice, sterpe sau nu, se fac de obicei în scopul urmăririi în evoluție a acestor produşi de concepție artificială. Dotați cu implante cerebrale, aceştia vor fi în general conducători ai poporului evreu. Implantul ştiți bine, făcea ca aceştia să fie uşor de găsit la nevoie şi mai ales să asimileze informații, programe.
6. Indivizii rezultați prin tehnica implantului uterin alcătuiesc o adevărată subpopulație, vârful de compatibilitate crescută A.D.N.M.N. cu îngerii S.D.
Dacă vom căuta alte descrieri ale implanturilor uterine practicate de zei, vom găsi şi în alte cărți vechi, poate nu chiar atât de bine formulate, dar cred că deja aveți o imagine destul de expresivă asupra acestui aspect.

Recensământul evreilor

Avea loc destul de des în actele îngerilor, dar şi ale obşti; teoretic, se făcea după fiecare epurare genetică. De fapt, poporul era înzestrat cu condici clare, ce nu lăsau dubii asupra apartenenței unui individ la o seminție sau alta. Regulile după care are loc resensământul sunt cu totul particulare, în concordanță cu obiectivele pe termen apropiat şi îndepărtat:

- numărătoarea are loc pe familii (seminții)
- sunt numărați numai bărbații de la 20 de ani în sus - adică cei cu potențial procreativ;
- este camuflat numărul femeilor, mai ales al celor cu potențial procreativ, deoarece numărul include multe roabe,
- este camuflat numărul copiilor şi structura sexelor.

Din păcate, Biblia nu prezintă prea multe astfel de date. De la resensământul de după traversarea Mării Roşii mai există un recensământ în „Numerii", care este situat într-o perioadă de început a cuceririlor evreieşti, la aprox. 50 de ani distanță de primul, şi încă unul pe vremea lui David, adică cu aprox. 3.000 de ani în urmă, când „s-au aflat în tot Israelul un milion o sută de mii de bărbați destoinici de război, iar în Iuda patru sute şaptezeci de mii în stare de-a lua parte la război" . (Paralipomena-21) La acest resensământ nu sunt numărați cei din seminția lui Veniamin, al căror număr îl apreciez la peste 100.000. Trebuie adăugați Leviții „de la treizeci de ani în sus... numărați pe cap de bărbat - 38.000 de bărbați." (Paralipomena 23-3). În total, bărbații evrei erau aprox. 1.700.000. Populația totală a evreilor în acea perioadă era de 6-8 milioane. Această cifră e valabilă pentru o perioadă situată cu cca 1000 de ani înaintea venirii lui Iisus şi înainte ca P.I.G. să fi luat, teoretic, sfârşit. Mai putem face aprecieri asupra evoluției numerice a diverselor seminții, dar prefer să nu mă hazardez, deoarece pot să greşesc. Creşterea demografică a evreilor în nici un caz nu a fost una lineară; deseori sporul a fost brusc negativat, şi veți vedea în continuare de ce.

O pildă subtilă... un râu de informație

Biblia este o carte captivantă, ce reprezintă astăzi un capitol interesant al vieții mele. Pentru mine a fost ca un test de perspicacitate. Ea este construită în aşa fel, încât în scurt timp de la „prinderea" programului general, te orientează cam unde ar trebui să găseşti informația de care ai nevoie -

piesa lipsă din jocul de puzzle. Multe dintre piese se pot găsi în acest mod. Logica Bibliei nu e una sofisticată şi necesită o perspicacitate elementară, încât programul este relativ uşor decodificabil. De ce? Simplu! Pentru ca satelitul numit curcubeu să poată fi activat. În această ordine de idei, atunci când Programul Terra (P.T.) nu mi s-a părut corect construit, am crezut că S.D. a avut unele „scăpări". Ulterior, mi-am dat seama că de fiecare dată eu eram cel ce avea nevoie de o informaţie suplimentară, care în mod normal trebuia să se afle undeva în Biblie. Pus întotdeauna în locul S.D., am văzut pasul următor al programului. Elementul lipsă a fost găsit şi a dat logică acţiunilor S.D., astfel încât consider astăzi Biblia o carte cu construcţie inteligentă, ce conţine aproape toate elementele ce-i definesc programul mascat – P.T. Şi atunci... am admirat corectitudinea celor enunţate de Isaia: **Cercetaţi cartea Domnului şi citiţi, că nimic din acestea nu lipseşte. Căci gura Domnului a poruncit şi suflarea Lui le-a adunat.** (Isaia 34-16).

Am parcurs deja împreună o bună parte din Biblie. Ce nu vi se pare logic până în acest punct? Tot creştinul aşteaptă ziua de apoi ca pe un moment în care, odată ajuns în cer, va intra în rai şi eventual se va contopi cu Dumnezeu. Biblia, dar mai ales Coranul, ne intoxică până la exasperare cu momentul apocaliptic, în care noi vom fi culeşi şi supuşi judecăţii de apoi. Cel ce citeşte însă cu atenţie Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, e deziluzionat rapid de numărul mic al celor selectaţi să cunoască raiul – 144.000. Cu alte cuvinte, la prima vedere, tot Programul Terra este conceput pentru ca cei 144.000 să fie admişi în rai. Fals! Supercivilizaţia lui Dumnezeu acţionează cu logică şi mai ales cu eficienţă! Credeţi că S.D. a dedicat mii de ani de muncă pe această planetă unei singure recolte de 144.000? Ce distorsiune temporală (D.T.) ar fi trebuit să aplice S.D., astfel încât la 30 de zile pământeşti scurse în Staţia Supercivilizaţiei lui Dumnezeu (S.S.) să corespundă mii de ani de muncă pe Terra? Nu spun c-ar fi fost posibil, mai ales că nu le cunoaştem îndeajuns posibilităţile tehnice. Câţi îngeri de sacrificiu trebuiau să lucreze la un astfel de program, înşirat pe mii de ani? Se poate calcula. Iniţial, păcălit şi eu, am calculat eficienţa programului pentru S.D. din acest punct de vedere, şi am aflat că într-un ritm riguros planificat de recoltă a 144.000 la fiecare 30 de zile, numai între 1%-2% dintre îngeri sunt „tată şi mamă" în viaţa socială a S.D. Este eficient, desigur, dar nu suficient. Lipsa de logică a concepţiei P.T. în această variantă nu porneşte numai din aceste puncte de vedere. Gândiţi-vă: o supercivilizaţie cheltuieşte într-un program mii de ani ca să obţină poporul evreu organizat în cele 12 familii ale sale. Apoi, timp de cca 1500 de ani, cultura e „crescută", înmulţită, purificată permanent, urmând 2000 de ani fără control genetic, la capătul cărora îşi recoltează numai 144.000 de Corpuri Spirituale (C.S.) compatibile. Este lipsit de orice logică elementară! Dacă aş fi fost în locul lor, aş fi recoltat numai în perioada celor 1500 de ani de existenţă clară a celor 12 seminţii riguros compatibile genetic cu îngerii S.D. Ei bine, trebuie să aflaţi acum că S.D. a gândit şi a practicat acest program tot aşa. Până să mă apuc de scris, nu găsisem versetele care să-mi indice recoltele din perioada amintită mai sus. Acum îmi sunt foarte clare. Recunosc, ochii mi-au fost deschişi de o pildă a lui Iisus (din Marcu 12), un adevărat râu de informaţie. Mai întâi o prezint integral:

1... Un om a săcut o vie, a împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea un teasc, a clădit un turn şi-a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe.
2.Şi la vreme a trimis la lucrători o slugă ca să ia de la ei roadele viei.
3. Dar ei, punând mâna pe ea, au bătut-o şi i-au dat drumul fără nimic.
4. Şi a trimis la ei iarăşi altă slugă, dar şi pe aceea lovind-o cu pietre i-au spart capul şi au ocărât-o.
5. Şi a trimis alta. Dar şi pe aceea au ucis-o.
6. Mai avea şi un fiu iubit al său şi în cele din urmă l-a trimis la lucrători zicând: Se vor ruşina de fiul meu.
7. Dar acei lucrători au zis între ei: Acesta este moştenitorul; veniţi să-l omorâm şi moştenirea va fi a noastră.
8. Şi prinzându-l, l-au omorât şi l-au aruncat afară din vie.
9. Ce va face acum stăpânul viei? Va veni şi va pierde pe lucrători iar via o va da altora?

Voi analiza pe larg numai acea parte a informației ce ține de P.I.G. O altă bună parte se referă la Lumea intraterestră (L.I.) şi voi trata aceste aspecte în capitolul L.I. În versetul 1 aflăm că „un om" - Dumnezeu - S.D. - „a sădit o vie". Cultura de pe Terra, C.S. este asemuită deseori cu o vie, iar recolta cu una de „struguri copți". Deci, S.D. a inițiat un P.I.G. pe Terra şi via a fost împrejmuită cu gard – au fost create „insule A.D.N." compatibile cu îngerii S.D. Tot versetul 1 ne mai spune că S.D. a săpat în vie un teasc. Acest teasc este asimilat în Biblie invariabil cu sacrificarea oamenilor de către S.D., în scopul recoltării C.S. Exprimarea este de obicei „teascul aprinderii mâniei Domnului" şi se referă la momentul apocaliptic. Pot să vă ofer un exemplu pentru a fi credibil: Cap. 63 din Isaia se numeşte „Ziua izbânzii" şi se referă la momentul apocaliptic:
2. Pentru ce ai îmbrăcămintea roşie şi veşmântul Tău este roşu ca al celui care calcă în teasc?
3. Singur am călcat în teasc şi dintre popoare nimeni nu era cu Mine; (nimeni nu mai era compatibil A.D.N.M.N. cu mine - n.a.). *şi i-am călcat, şi i-am călcat în mânia Mea, i-am strivit în urgia Mea* (probabil S.D. nu a auzit de Ariel - n.a.).
6. *În mânia Mea am călcat în picioare popoare şi le-am zdrobit în urgia Mea şi sângele meu l-am împrăştiat pe pământ"* (Isaia 63)

Aşa cum strugurii sunt zdrobiți în teasc, şi S.D. va zdrobi popoarele în momentul apocaliptic. Revenind la pilda lui Iisus, acesta ne spune că evreii erau dotați cu „teasc" încă de acum 3500 de ani. Tot versetul 1 ne mai spune că în vie „omul" - S.D. - „a clădit un turn". Despre ce turn este vorba? Fără îndoială turnul e în legătură cu teascul. Informații despre acest tip de turn mai avem de la profetul Ieremia, care în capitolul 6 „Vestirea năvălirii unui neam străin" face alte precizări asupra momentului apocaliptic. Îngerul deplângea soarta evreilor care nu au respectat L.N.H., a căror compatibilitate cu îngerii S.D. s-a deteriorat.
26... Plângi amar că fără veste va veni pierzătorul asupra voastră!
*27. **Turn** te-am pus în mijlocul poporului Meu şi **stâlp** ca să afli şi să urmăreşti drumul lor.*
28. Aceştia cu toții sunt răzvrătiți (incompatibili n.a.) *îndârjiți şi semănători de clevetiri; sunt aramă şi fier, toți sunt nişte stricați.*
29... turnătorul în zadar a topit, că cei răi nu s-au ales
30. Argint de lepădat se vor numi, că Domnul i-a lepădat.

Turnul are următoarele funcții:
- preia, captează „produsul brut" rezultat din „teasc" - C.S. ale celor morți, „zdrobiți";
- analizează şi separă, triază C.S. compatibile de cele incompatibile A.D.N.M.N. cu îngerii;
- expune radiației nucleare C.S. compatibile şi le transformă în C.S. identice cu ale îngerilor.
- eventual distruge C.S. incompatibile, ce nu interesează S.D.;
După cum vedeți în Ieremia, în momentul apocaliptic, aproape toți sunt incompatibili, „turnătorul degeaba a topit, că cei răi nu s-au ales" şi asta pentru că „legea (nonhibridării - n.a) au lepădat-o". Turnul este un dispozitiv foarte sofisticat, care în cursul programului, în perioada celor 1500 de ani, capta şi transforma C.S. recoltate în C.S. de îngeri. Stâlpul afla şi urmărea drumul C.S.? Avea oare acest stâlp şi rol de expeditor al C.S. spre S.S.? Pe parcursul acestei lucrări voi încerca să vă ofer câteva exemple ce demonstrează unitatea de expresie a tuturor scrierilor inserate de către zei. Un exemplu constă în dotarea P.I.G. sumerian cu un dispozitiv extrem de complicat, denumit **„stâlp",** amplasat în Nippur, pe o platformă specială – „nobila casă a lui Enlil" .

Ne întoarcem la Biblie. Cine se ocupa de toate aceste operațiuni complicate? Lucrătorii! Conform aceluiaşi verset 1, via (cultura) a fost lăsată în grija lucrătorilor, iar el, „omul" Supercivilizației lui Dumnezeu s-a dus departe. Versetul 2 ne spune că „la vreme", S.D. a trimis un echipaj să ridice recolta (C.S. de îngeri) gata prelucrate de „lucrători". De aici avem de-a face cu o altă poveste, pe care o voi discuta în capitolul dedicat L.I. Pe scurt, lucrătorii se scindează de S.D. şi, cu tehnologie asemănătoare, pun bazele unei noi societăți de îngeri: L.I. – Lumea intraterestră. C.S. recoltate vor fi folosite la producția de îngeri proprii - îngerii L.I., asemănători somatic celor ai S.D. Mulți ani, toată perioada de 1500 de ani, vor fi exploatate mai multe „insule A.D.N.", mai multe programe ce aparțin fie S.D. fie L.I.

Dar mai bine să vorbim despre „recoltele S.D. Unde le putem găsi descrise? Bineînțeles, în partea de istorie a evreilor ce tratează perioada de existență a celor 12 seminții. Vă informam despre formularea: „teascul aprinderii mâniei Domnului”, foarte bine aleasă pentru a explica motivul unui masacru. Vom vedea, în cele din urmă, că Domnul, „îngerul păzitor”, va găsi diverse motive banale să se mânieze pe evrei şi să-i pedepsească exemplar, cu zeci de mii de execuții. Uneori, motivele sunt poveşti de adormit copiii, ce ne indică clar adevăratul motiv al masacrului – recoltarea de corpuri spirituale (C.S).

Cel mai izbitor exemplu îl constituie de departe recoltarea de C.S. în deşert, în perioada celor 40 de ani. Pentru S.D. a fost cea mai bună exploatare posibilă a culturii sale. Îngerul păzitor al evreilor, adică cel ce coordona programul, merita pe deplin o decorație pentru rezultate deosebite în muncă. Vă dați seama, în deşert au intrat 603.550 de luptători şi 22.000 de leviți, la care se mai adaugă copiii de sex masculin – probabil în jur de 1.000.000. Ştiți bine, S.D. nu recoltează C.S. de femei. După 40 de ani, din deşert vor ieşi numai 4 bărbați dintre cei intrați: Moise, Eleazar, Iosua şi Caleb. Restul au fost recoltați! Vă reamintesc:
64. În numărul lor (cei numărați la recensământul de după ieşirea din deşert) *nu se aflau nici unul dintre fiii lui Israel numărați de Moise şi de preotul Aaron în pustiul Sinai.*
65. Căci Domnul le zise acestora că vor muri cu toții în pustie şi n-au mai rămas dintre ei nici unul, afară de Caleb, fiul lui Iefane, şi de Iosua, fiul lui Navi. (Numerii-25)

Acest recensământ avea să găsească totuşi acelaşi număr de evrei ca şi cu 40 de ani în urmă, în condițiile în care cel puțin un milion şi jumătate de evrei au fost recoltați. Se pare că în acea perioadă P.V. era cam gol, iar Dumnezeu „înfometat” peste măsură. Prânzul însă nu cred că s-a rezumat la cei un milion şi jumătate ce par scriptic la prima vedere. În primul rând, copiii din deşert erau în majoritate „copii ai făgăduinței”, rezultați ai sarcinilor eficiente, artificiale, cu sex cunoscut, prin implant uterin de material genetic supus unui control prealabil. Femeile erau născătoare de evrei toată viața. Era singura lor funcție. O singură femeie a putut naşte într-o perioadă de 40 de ani zeci de „copii ai făgăduinței”. Alături de aceştia, femeile trebuiau să poarte din când în când şi sarcini naturale, aducătoare pe de-o parte de 50% băieți, de asemenea compatibili genetic cu îngerii, iar pe de altă parte 50% fetițe, care urmau să completeze lotul născătoarelor. Acestea, odată ajunse la menopauză, erau ucise. Hrana artificială şi resursele de hrană erau limitate în deşert.

Teoretic, prin calcule simple, se poate aprecia numărul celor recoltați în perioada celor 40 de ani. La un milion de născătoare ce năşteau în fiecare an, recolta totală din deşert este de 40 de milioane de C.S.!!! Dacă vă pasionează astfel de calcule, n-aveți decât să le faceți, eu unul refuz să gândesc mai departe la aşa ceva. Oricum, asta da eficiență. Recolta era în special una de copii de sex masculin. Ideea înrădăcinată popoarelor că cei ce mor prematur ajung îngeri, să-şi aibă oare originea în această perioadă? În al doilea rând, alături de poporul evreu, în vremea aceea, S.D. mai iniția şi alte „insule A.D.N.” compatibile cu îngerii S.D., cel puțin în Grecia, în Britania şi probabil în multe alte locuri, „insule” care au adus alte milioane de C.S., ce urmau să fie pierdute economic şi strategic în favoarea L.I.

Înțelegeți acum mai bine povestea cu prepelițele din deşert. Poporul înfometat primeşte de la Domnul prepelițe (în deşert!), astfel încât tot evreul adună cel puțin 10 coşuri, pentru că Domnul adunase grămezi de prepelițe de un metru grosime. Totul e cusut cu ață albă. Domnul se mâniază pe „poporul aprins de poftă” şi-l loveşte cu „bătaie foarte mare”, astfel încât numele locului va fi schimbat în „Chibriot - Hataava, adică mormântul poftei” - Numerii 11-13. În acest fel explică Biblia diversele recolte. De obicei, indică şi numărul celor recoltați. În deşert mai sunt enumerate câteva „pedepse”, de pildă: „Au murit de pedepsirea aceea paisprezece mii şapte sute de oameni, afară de cei ce muriseră pentru răzvrătirea lui Core”. (Numerii 15).
Observați cât de deosebită a fost perioada de existență a poporului evreu în deşert. Înțelegeți de ce uneori se răzvrăteau cu disperare. Dar unde să fugă? Cărei instanțe să se plângă? În vremea aceea

evreii nu inventaseră O.N.U., nici „drepturile omului”. Ce sprijin puteau avea? Ce psihologie aparte trebuie să fi născut acest popor? Mai e oare ea înrădăcinată în psihologia actualului popor?

Aşa cum e şi normal într-un astfel de program, evreii au avut parte de „recoltări” şi în sutele de ani ce au urmat. Câte? Greu de spus. Totuşi, modul particular de derulare a etapei a cincea a P.I.G. poate răspunde destul de bine la această întrebare. Îngerii S.D. au avut o prezență discontinuă în această perioadă de control al P.I.G. prin sistemul L.N.H. - chivot. L.N.H. ne spune că hibrizii de generație mai îndepărtată, „al treilea şi al patrulea neam”, nu existau. Acesta este intervalul dintre două prezențe (cam 100 de ani). Ne aducem aminte ce se întâmpla când soseau îngerii:

1. practicau un recensământ;
2. cercetau genetic poporul;
3. ridicau un judecător care, împreună cu preotul şef sau, mai târziu, cu regele, aplicau Legea – practicau epurarea genetică;
4. declanşau R.E.G., ce vizau împuținarea popoarelor vecine.
5. practicau implanturi uterine, „împărțeau pâine” femeilor aduse în robie.

Eu cred că prezența îngerilor a fost continuă câțiva ani la rând. Asta asigura un bun control genetic al poporului evreu şi o exploatare eficientă a „născătoarelor” capturate, care ştim că erau tinere virgine. În următorii 30 de ani ele erau bune producătoare de C.S. compatibile, alături, bineînțeles, de alte născătoare care aparțineau poporului evreu. La sfârşitul unei astfel de perioade, îngerul păzitor (de program) se putea mândri cu o recoltă de milioane de C.S. şi apoi îşi putea lua un concediu de 100 de ani! Aceşti 100 de ani, împreună cu o perioadă de activitate continuă de 30-40 de ani, în total cca 150 de ani, corespundea probabil unei distorsiuni temporale (D.T.) ce permitea o aprovizionare ritmică a P.V. cu C.S. , la circa 30 de zile scurse în S.S. Veți înțelege mai bine la capitolul „D.T. – Profețiile”.

Într-o perioadă de peste 1500 de ani, îngerii păzitori au expediat spre S.S. probabil cca 10 recolte, fiecare dintre ele cel puțin de ordinul milioanelor de C.S.! Logic este ca S.D. să nu aibă un număr fix de C.S. necesare unei recolte. Există probabil un rezervor de C.S. ce aprovizionează ritmic P.V. la 30 de zile cu C.S. noi. Aceasta asigură „zilele negre” ale S.D. Recoltele trec mai întâi în acest rezervor. Este doar o ipoteză. Recoltarea se face după posibilități, astfel încât sectorul rămas să fie viguros şi apt să producă în continuare. De aceea, Biblia ne prezintă câteva astfel de recolte, diferite numeric, de la zeci de mii până la 500.000. Triajul de 144.000 de la capătul programului reprezintă cea mai proastă recoltă, atât numeric, cât mai ales calitativ.

Închei acest mic, dar important capitol, cu exemplificări ale recoltelor de C.S. (citiți „masacre asupra evreilor”). Prima recoltă după ieşirea din deşert este indicată în „Judecători”, cu ocazia unui incident minor, echivalent ca poveste cu prepelițele din deşert. Concubina unui levit este batjocorită şi ucisă de fiii lui Veniamin. Veritabil motiv de război! Domnul, prezent la datorie, nu numai că nu stopează conflictul armat, dar generează un adevărat masacru. Iată istorioara:

*15. Şi s-au adunat în ziua aceea fiii lui Veniamin de prin cetăți: douăzeci şi şase de mii de oameni purtători de sabie. Afară de aceştia se mai numărau din locuitorii Ghibeii **şapte sute de oameni aleşi.*** (marcați în prealabil, n.a.)

7. Israeliții însă, afară de fiii lui Veniamin, numărau patru sute de mii de oameni purtători de sabie şi toți aceştia erau destoinici în luptă.

18. Şi s-au sculat şi s-au dus la casa Domnului şi au întrebat pe Dumnezeu fiii lui Israel: „Cine dintre noi va pleca întâi la război cu fiii lui Veniamin?” Şi Domnul a zis: „Iuda va pleca întâi!”

21. Iar fiii lui Veniamin au ieşit din Ghibeea şi au pus în ziua aceea douăzeci şi două de mii de israeliți la pământ.

23. Şi s-au dus fiii lui Israel şi au plâns înaintea Domnului până seara şi au întrebat pe Domnul: „Să mai merg eu oare la luptă cu fiii lui Veniamin, fratele meu”? Şi Domnul a zis: Mergeți asupra lui”!

25. Şi a ieşit Veniamin asupra lor din Ghibeea a doua zi şi au pus la pământ din fiii lui Israel încă optsprezece mii de oameni purtători de sabie.

27. Şi au întrebat fiii lui Israel pe Domnul. Pe atunci chivotul legii Domnului se afla acolo,
28. Finees, fiul lui Eleazar,fiul lui Aarn, sta înaintea lui Dumnezeu (a chivotului - n.a.) *zicând: „Să mai ies eu oare la luptă cu fiii lui Veniamin, fratele meu, sau nu"? Iar Domnul a zis: „Duceţi-vă că <u>mâine Eu am să-l dau în mâinile tale</u>"!*
34. Şi au sosit înaintea Ghibeii zece mii de oameni aleşi din tot Israelul şi a început o luptă crâncenă; dar fiii lui Veniamin <u>nu ştiau că-i ameninţă primejdia.</u>
35. <u>Şi a lovit Domnul pe Veniamin înaintea Israeliţilor</u> şi Israeliţii au răpus în ziua aceea din fiii lui Veniamin douăzeci şi cinci de mii o sută de oameni purtători de sabie.
Apoi începe urmărirea celor rămaşi:
44. Atunci au căzut din fiii lui Veniamin optsprezece mii de inşi, toţi bărbaţi voinici.
45. Iar câţi au mai rămas s-au abătut în pustiu spre stânca lui Rimon şi au mai ucis Israeliţii pe drum cinci mii de oameni; alergând după ei până la Ghideom au mai ucis din ei încă două mii.
46. ...toţi fiii lui Veniamin care au căzut în ziua aceea au fost douăzeci şi cinci de mii..."Seminţia lui Veniamin aproape fu pierdută" (Judecători 20)

<u>Observaţii</u>

1. Istoria e cusută cu aţă albă de la un capăt la altul. Paradoxul militar se datorează în exclusivitate Domnului. El va recolta aprox. 40.000 C.S. tip Iuda şi 50.000 C.S. tip Veniamin. Un adevărat masacru al Domnului asupra propriului popor. Ciudat mod de a rezolva conflictele!

2. După aceste evenimente, cei 600 de bărbaţi primesc 600 de femei într-un mod descrisă deja, în scopul refacerii seminţiei.

3. Domnul recoltează în fiecare zi numai câte o seminţie, pentru a-şi uşura munca. Se ştia: astăzi, de exemplu, recoltez C.S. tip Iuda!

4. Priviţi exemplul dat ca pe un simbol, o modalitate de recoltare descrisă de Domnul.

Un alt eveniment ce echivalează cu o recoltă are loc la sfârşitul perioadei judecătorilor. Poporul evreu îşi recuperează cu ajutorul Domnului chivotul ce fusese capturat de filisteni. Îi înţeleg pe evreii care nu s-au bucurat de revederea chivotului şi-i compătimesc.
Dar dintre oamenii lui Betsemeş nu s-au bucurat fiii lui Iehania că au văzut chivotul Domnului. Şi <u>a lovit Domnul pe locuitorii din Betsemeş</u>, pentru că ei s-au uitat la chivotul Domnului şi <u>a ucis din popor cincizeci şi şapte de mii de oameni</u>. Atunci a plâns poporul, pentru că lovise Domnul poporul cu pedeapsă mare. (I Regi 6-19)
Într-adevăr să citeşti şi să nu crezi! Numărul celor ucişi nu este întotdeauna indicat.

În exemplul următor, poporul este pedepsit pentru că cere drept conducător un rege: *<u>Nu e oare secerişul grâului? Dar eu voi striga către Domnul, iar El va trimite trăznet şi ploaie</u> şi veţi vedea cât de mare e păcatul pe care l-aţi făcut voi înaintea Domnului, când aţi cerut rege.* (Regi 12-17)
Prin analogie, momentul apocaliptic e comparat deseori cu secerişul grâului. Urmează pedeapsa, fără să ne fie indicat numărul C.S. recoltate. Prima recoltă, care mi-a sărit în ochi şi pe care nu prea ştiam în momentul descoperirii cum s-o interpretez, a fost următoarea: David primeşte ordin de la Domnul să organizeze un recensământ. Regele uită să-i numere pe leviţi şi pe veniamini. Rezultatul – o pedeapsă de 70.000! *<u>Şi a trimis Domnul ciumă asupra lui Israel</u> de dimineaţă până la vremea hotărâtă. Şi a început molima în popor şi au murit de la Dan până la Beer-Şeba şaptezeci de mii oameni. (*Regi 24-15) Bineînţeles e vorba de 70.000 de bărbaţi, la care se adaugă copiii de sex masculin. Recolta de C.S. este de peste 100.000! Masacrul general presupune şi mai multe victime.

Într-un alt exemplu, Domnul învrăjbeşte cele două provincii evreieştim Iuda şi Israelul, în perioada în care existau ca regate distincte.
15. Atunci au ridicat Iudeii strigăt mare. Dar când Iudeii au ridicat strigătul, <u>Dumnezeu a lovit pe Ieroboam şi pe toţi Israeliţii în faţa lui Abia şi a lui Iuda.</u>

16. Şi au fugit fiii lui Israel din faţa celor din Iuda şi Dumnezeu i-a dat în mâinile lor.
*17. Abia dimpreună cu poporul lui le-a dat o lovitură puternică şi **au căzut morţi din Israel cinci sute de mii de oameni aleşi.*** (marcaţi în prealabil) (II Paralipomena 13)
Concluzie: se pare că P.V. era îndestulat cu C.S. tip Iuda! Două sute de ani mai târziu însă, îi vene rândul şi lui Iuda:
Căci Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, a ucis într-o singură zi o sută douăzeci de mii în Iuda, toţi numai oameni de război, pentru că aceştia părăsiseră pe Domnul Dumnezeul părinţilor lor. (II Paralipomena 28-6.)

Vă mai prezint o singură recoltă, de asemenea fără a se indica numărul morţilor:
24. În zilele acelea s-a îmbolnăvit Iezechia de moarte şi s-a rugat Domnului şi Domnul l-a auzit şi i-a dat semn.
25. Însă Iezechia n-a fost recunoscător pentru binefacerea ce i s-a făcut, căci s-a semeţit în inima lui. Şi a căzut mânia lui Dumnezeu peste el, peste Iuda şi Ierusalim. (II Paralipomena 32)
Toate aceste recolte vi le-am prezentat în ordine cronologică. Ele sunt probabil o mică parte a recoltei totale pe care o putem aprecia. Întotdeauna numărul de femei născătoare a fost de circa un milion. Înmulţiţi minimum 20 de copii de fiecare femeie în perioada activă a îngerilor, înmulţiţi apoi cu 10, numărul aproximativ al acestor perioade şi rezultă cca 200 milioane C.S. recoltate în cursul etapei a V-a a P.I.G. La acestea se adaugă cele cca 40 milioane de C.S. recoltate în deşert. Cred că o bună aproximare este 250 de milioane de evrei recoltaţi de-a lungul Programului Terra.

Ipoteza mea rezolvă problema istoricilor care-şi pun întrebări cu privire la dimensiunea numerică a poporului evreu, ce-şi permitea pierderi de sute de mii de bărbaţi, urmate de redresări numerice rapide ale populaţiei. Trebuie să subliniez că populaţia evreilor a fost mereu cam aceeaşi. Ea a fost determinată numeric de capacitatea de muncă a „îngerului păzitor", adică a echipei îngerilor S.D. care a coordonat programul „producerii" de C.S. compatibile A.D.N.M.N. cu ei.

Închei amintind faptul că Enoh scrie şi el despre „copiii oamenilor" răpiţi de zei: ***Pământul căruia i s-au furat copiii** şi-a ridicat glasul până la porţile Cerului.* (Cartea lui Enoh - IX-2)
*Acolo (la marginea Cerului) am avut o altă viziune. Am văzut locuinţa şi locul de odihnă al sfinţilor. ...**Acolo erau rugăciuni, plângeri ale copiilor oamenilor. Dreptatea curgea în faţa lor ca o apă curată*** (R.V.) *şi iertarea se răspândea pe Pământ ca o rouă preţioasă. Şi **astfel este fiinţarea lor pentru totdeauna.*** (Cartea lui Enoh - XXXIX-4)
*3. Atunci, Rafael, unul dintre îngerii sfinţi care mă însoţeau, mi-a spus: Iată locurile preafericite unde se adună spiritele, sufletele morţilor; acesta este locul **unde se vor aduna toate sufletele copiilor oamenilor.***
*5. **Şi am văzut sufletele copiilor oamenilor care muriseră şi strigătul lor acuzator se ridica până la Cer.*** (Cartea lui Enoh - XII)
Din punct de vedere tehnic emit două variante de practicare a recoltărilor, ambele posibile, argumentate din punct de vedere tehnic şi... istoric.

I. Biblia maschează adevărul cu privire la modalitatea de dispariţie fizică a evreilor. Populaţiei îi puteau spune orice. Nu existau mijloace de contramăsuri din partea evreilor. Cei sortiţi recoltării intrau pe un drum fără întoarcere (imediată) într-un fel de casă a morţii, de sacrificiu. Moartea era produsă tehnic prin expunerea fiinţei vii la o radiaţie puternică, controlată. Teoretic, dacă expunerea e puternică, moartea survine în câteva minute. C.S. odată desprins, era preluat de turn, analizat A.D.N.M.N., eventual corectat în structură şi depozitat. Moartea putea fi produsă şi prin alte metode, iar ulterior C.S. putea suferi transformarea radioactivă în C.S. de înger. În acest mod, fabrica de C.S. ar funcţiona mai tehnic, în acord cu nivelul ştiinţific al S.D. Înclin să cred în aplicarea acestei metode de recoltare mai ales în perioada de staţionare în deşert şi în primii ani ai perioadei a V-a, până la ieşirea evreilor în lume, până la integrarea lor în istoria popoarelor. Aşa cum am mai subliniat şi cum veţi găsi şi în capitolul ce defineşte legile triajului genetic, îngerii au recoltat strict „produşii" de sex masculin, în special nou-născuţii. Au ştiut să echilibreze balanţa între numărul pruncilor recoltaţi şi cel al viitorilor bărbaţi evrei „purtători de sabie", ce aveau

menirea nu de-a duce războaie, ci de a însămânța femeile din seminția lor. Acest destin special al băieților a necesitat un număr sporit artificial de sarcini de sex masculin. Dezideratul s-a realizat prin două moduri:
1. Practicarea implanturilor uterine cu embrioni de sex masculin.
2. Respectarea unei reguli înscrise între normele de viață imprimate de zei poporului evreu.
Capitolul 15 din „Leviticul" se numeşte „Rânduială pentru curățirea bărbaților şi a femeilor". Versetele insistă în mai multe formulări asupra unei reguli:
19. De va avea femeia curgere de sânge, care curge din trupul său, trebuie să stea şapte zile pentru curățirea sa. Tot cel ce se va atinge de ea necurat va fi până seara.
24. De va dormi ea cu bărbatul, necurăția ei va fi şi pe el şi necurat va fi el şapte zile, iar tot patul în care va dormi necurat va fi.
28. Iar când se va izbăvi ea de curgerea sa, să se cureţe şapte zile, după aceea va fi curată.
29. În ziua a opta să-şi ia două turturele sau doi pui de porumbei şi să-i ducă preotului, la uşa cortului adunării.
30. ...s-o cureţe preotul înaintea Domnului de curgerea ei cea necurată.
31. Aşa să feriți pe fiii lui Israel de necurăţenia lor, ca să nu moară ei în necurăţenia lor, spurcându-Mi lăcaşul Meu cel din mijlocul vostru.

Deşi se insistă mai mult, aceasta este esența. Care este tâlcul acestei reguli? În ziarul „Adevărul" din 6 mai 1999 este preluat rezumatul unui articol recent din *New England Journal of Medicine*. Acesta se referă la studiul unor cercetări asupra unui lot de 3.568 de femei care au respectat regula de mai sus, exceptând bineînțeles chestiunea cu porumbeii. Rezultatul a constat într-o proporție mare de băieți născuți. Practic, regula din Biblie impune o abstinență în raporturile sexuale ale femeii în primele 12 zile ale ciclului menstrual. Abia în a 13-a zi, după avizul preotului, era permis actul sexual. Cele mai multe dintre femei au un ciclu regulat de 28 de zile, ovulația având loc de obicei la mijlocul perioadei, între a 11-a şi a 19-a zi. După ovulație, ovulul poate trăi maximum 48 de ore. Spermatozoidul trăieşte maximum trei zile. Proporția maximă de băieți născuți s-a înregistrat pentru fecundările ce au avut loc la două zile de la ovulație, adică, în ultimele ore de viață ale ovulului. Regula impusă evreilor asigura un număr mare de sarcini de sex masculin, deoarece momentul concepției era situat în a doua jumătate a ciclului menstrual. Probabilistic, relațiile sexuale fecundate aveau loc dincolo de momentul ovulației. Iată că nicio regulă impusă de îngeri n-a fost întâmplătoare. Ştiințele moderne ne ajută să înțelegem acest lucru.

Pentru sacrificare, îngerii preferau primii născuți de sex masculin. Acest fapt era clar stipulat în legislația primită de Moise de la Domnul: ***Tot întâiul născut de parte bărbătească este al Meu;*** *asemenea şi tot întâiul născut al vacii şi tot întâiul născut al oii.* (Ieşirea 34-19). Credeți că sacrificarea primului născut a fost întâmplătoare? De ce Domnul nu a cerut sacrificarea celui de-al doilea sau al treilea născut? Există şi în această privință un răspuns. Cercetătorii de la Centrul Canadian Pentru Sănătate Mentală din Toronto au studiat caracteristicile corporale a 70 de perechi de frați şi au ajuns la concluzia că **primul născut are un sistem imunitar mai bine dezvoltat.** Sistemul imunitar al mamei luptă împotriva cromozomului sexual masculin Y, pe care-l deține fătul de sex masculin şi care este considerat corp străin. Formarea anticorpilor anti-Y se termină după ce femeia naşte primul copil de sex masculin. La a doua sarcină de sex masculin sistemul imunitar al femeii este mai bine pregătit să facă față întâlnirii cu cromozomul Y. De aceea, al doilea născut de sex masculin e mai puțin armonios şi are un sistem imunitar mai slab dezvoltat. Procesul de racordare al C.S. recoltat la o somă de înger compatibilă genetic are nevoie de un sistem imunitar performant. Acesta este motivul pentru care primii născuți erau sacrificați zeilor. Cele două metode: implantul uterin cu material genetic controlat şi respectarea L.N.H. permiteau îngerilor să obțină o recoltă bogată de băieței.

Alte versete, spre exemplu din Manuscrisele de la Marea Moartă, detaliază munca specifică îngerilor, în modul următor: *Tu, Dumnezeul meu, încă din părintele meu m-ai cunoscut şi la sânul maicei mele Tu m-ai întemeiat; şi din pântecele ei m-ai învrednicit cu grija Ta, Şi până la vârsta senectuții Tu vei veghea asupra mea; pentru că* ***tatăl meu nu m-a cunoscut şi maica mea m-a***

abandonat Ţie. *Căci Tu eşti Tată pentru toţi fii Tăi în adevăr; şi bucuria ta ai sădit-o în ei precum cea care-şi îndrăgeşte pruncul, şi ca o doică ce-şi cuibăreşte copilul la sân, Tu veghezi peste toate făpturile Tale*. (Manuscrisele de la Marea Moartă. Imnul P. IX. 29-31 şi 34-36)

Versetele descriu în câteva cuvinte foarte sugestive munca de supraveghere a embrionului „întemeiat" de Domnul, implantat şi urmărit apoi chiar în uterul femeii purtătoare a sarcinii. După naştere, copilul, „fiul în adevăr", necunoscut de către tatăl său aparent, este „abandonat" de mama sa şi oferit îngerului, care-l va creşte mai departe asemenea unei doici. După transformarea în înger, individul va fi supravegheat, evident, toată viaţa, prin tehnici specifice supercivilizaţiei. Aceste aspecte vor fi reluate în capitolul referitor la implanturile ce se practică în prezent şi imaginea lor va fi mai completă.

II. Biblia ne informează corect asupra împrejurărilor în care evreii mor, prin asta înţelegând nu motivaţia prezentată de Biblie, ci locul şi modalitatea uciderii evreilor: câmp de bătălie, molimă, etc. În acest caz, corpurile spirituale (C.S.) trebuiau premarcate cu un marker în M.N., ce face posibilă captarea după desprinderea de corpul somatic. Ideea nu-mi aparţine, ci va fi regăsită în modul de captare a celor 144.000 de culeşi în momentul apocaliptic. Ei vor fi premarcaţi pe frunte cu „semnul Domnului". Markerul este factorul ce va determina captarea. Este probabil ca o operaţiune de ştanţare a C.S., pentru a fi recunoscute de un captator. Varianta permite o execuţie a „pedepsei" la distanţă de „turn". V-aţi cutremurat? A fost o surpriză neplăcută? V-am spus doar că emblema S.D. este eficienţa; restul nu contează.

Durata etapei a V-a a P.I.G.

Este o etapă a cărei durată o pot aproxima. În primul rând, consider această etapă de la ieşirea din deşert, până la sosirea lui Iisus pe Terra. O dată biblică esenţială, legată de domnia lui Solomon, mă ajută într-o bună aproximare a acestei etape: „...în anul patru sute optzeci, după ieşirea fiilor lui Israel din Egipt, în al patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel... (III Regi 6-1). O altă dată fixă, cunoscută bine de data aceasta, a istoriei este perioada de robie a evreilor în Babilon, 587-458 î.e.n. Nu-mi rămâne decât să număr anii de domnie ai tuturor urmaşilor lui Solomon, până în momentul deportării. Aceştia sunt: Roboam-17; Abiaa-3; Asa-41; Iosafat-25; Ioram-8; Ohozia-1; Ioaş-40; Amasia-29; Ozia-52; Iotam-16; Ahaz-16; Iezechia-29; Manase-55; Amon-2; Ioahaz-0,25; Ioachim-11; Iehonia-0,25; Sedechia-11. Urmaşii lui Solomon au domnit în total 393 de ani şi jumătate. Solomon a domnit 40 de ani. Putem calcula acum durata etapei:
480 ani - 4 ani (versetul 1 din Regii-6-1=476 ani;
476 ani (ieşirea din Egipt - începutul domniei lui Solomon) - 40 ani deşert = 436 ani.
Acesta este capătul etapei. Toată etapa este:
436 ani (ieşirea din deşert-începutul domniei lui Solomon)
40 ani (domnia lui Solomon)
393,5 ani (domniile urmaşilor lui Solomon)
70 ani (deportarea în Babilon)
458 ani (până în anul zero)

1.397,5 ani = 1398 ani

Observaţii asupra etapei a cincea a P.I.G.

Această etapă, una dintre cele mai lungi (1.397,5 ani) conectează istoria mitică a evreilor la cea oficială. E foarte importantă pentru programul S.D., poate chiar cea mai importantă. Sintetizând, ea a realizat următoarele deziderate:

1. A fost creat statul modern Palestina, cu un teritoriu propriu, bine delimitat. Mijloacele de realizare a acestui teritoriu au fost războaiele, care în acelaşi timp au avut de cele mai multe ori caracter de R.E.G (războaie de epurare genetică). Aceste războaie au fost impuse, coordonate şi chiar purtate de S.D. pentru poporul evreu cu mijloace armate moderne. Întotdeauna au fost luate în calcul criteriile genetice în stabilirea următorului obiectiv militar.

2. În această etapă s-a realizat consolidarea patului genetic pe care a fost implantat poporul evreu. Acest lucru s-a obținut prin hibridări dirijate, controlate, limitate între poporul evreu şi unele populații vecine acestuia, care de fapt s-au constituit la periferia arborelui genealogic evreu. Concomitent, pe plan mondial au continuat P.I.G. ce au avut drept scop înnobilarea genetică a insulelor A.D.N. cu compatibilitate crescută cu îngerii S.D., deja create.

3. Menținerea caracterelor genetice ale poporului evreu s-a realizat în primul rând prin acțiunea tandem a chivotului cu L.N.H. – mecanism simplu, eficient, dar dezastruos în plan psihic, uman. Înrădăcinarea mentală a L.N.H. în conştiința poporului evreu s-a făcut de-a lungul întregii etape prin masacrarea hibrizilor poporului evreu, ordonată de îngerii S.D., care au zdruncinat afectul evreilor pe mii de ani. Concomitent, în această etapă se practică sute de mii de implanturi uterine, mai ales în rândul roabelor poporului evreu, ce vor revigora zestrea genetică a lui Israel.

4. Etapa reprezintă perioada de recoltă a programului general. Pentru Supercivilizația lui Dumnezeu este etapa nucleu, de maximă importanță a Programului Terra.

Iisus

M-am hotărât destul de greu să inserez în acest spațiu capitolul privitor la personalitatea lui Iisus. Ce legătură ar putea avea el cu P.I.G.? Are. Poate nu atât cu P.I.G., cât mai ales cu Programul Terra, în care P.I.G. deține axul central. Pentru buna înțelegere a P.T., este bine ca locul său în cartea mea să respecte cronologia dată de Biblie.

Iisus este fără îndoială unul dintre personajele importante ale Bibliei, dar eu cred că personalitatea sa este hipertrofiată de religia creştină. Noul Testament, parte indivizibilă a Bibliei, este structurat pe viața şi învățătura lui. Am văzut de multe ori editat Noul Testament; invers, editarea separată a Vechiului Testament nu ştiu dacă se practică. Consider că a edita separat cele două mari capitole ale Bibliei e o greşeală. Numai împreună acestea realizează un program uşor descifrabil. Citind numai Noul Testament, fiind practic lipsiți de toată prezentarea P.I.G., nu am putea vedea logica P.T.; ar fi greu descifrabil. Diversele informații disparate cu greu ar putea fi conectate. Numai Biblia toată, aşa cum ne avertizează, de fapt, are cap şi coadă şi nu pune probleme înțelegerii ei în actualul stadiu de dezvoltare a ştiințelor.

Părerea mea este că înțelegerea Bibliei nu este posibilă fără a uita în prealabil tot ceea ce Biserica propovăduieşte cu privire la credință şi în general cu privire la Biblie. Fără cunoaştere ştiințifică, Biserica a moştenit dogme inserate cu peste 1000 de ani în urmă, cu forța sabiei, din diverse interese, care au fost fie ale Bisericii, fie ale puterii politice de-atunci. Uneori, mofturi ale unor conducători au degenerat în cele din urmă în dogme bisericeşti. Pentru mine, e interesant doar cum aceste dogme au putut răzbate până astăzi, în anul 2000. Din controverse generate de neînțelegerea Bibliei, dar mai ales a dogmelor trâmbițate de ea, s-a născut în secolul nostru o mare varietate de interpretări, ce au dat naştere sectelor.

Personalitatea lui Iisus n-ar fi fost percepută în modul în care suntem obişnuiți, dacă n-ar fi fost impuse dogmele Consiliilor ecumenice din secolele IV şi V. Primul Consiliu Ecumenic din Niceea (325 e.n.), convocat de împăratul Constantin (288-337 e.n.) a înlocuit doctrina lui Arius din Alexandria ce susținea că Dumnezeu şi Iisus nu sunt egali, ci doar asemănători, cu dogma unității ființei lui Dumnezeu şi a lui Iisus! Împăratul Constantin a hotărât includerea dogmei de mai sus în noua doctrină prin decret imperial, fiind numit mai târziu de Biserica Ortodoxă „cel Mare”. Că vrem sau nu, noi îl sărbătorim în fiecare an ca pe un sfânt, deşi istoria păstrează încă amintirea unui împărat despotic, cu o moralitate îndoielnică.

Dogma impusă de Constantin nu avea să reziste prea mult. În anul 381, împăratul Theodosiu (347-395) a convocat Al Doilea Conciliu Ecumenic la Constantinopol. Unitatea ființei lui Dumnezeu şi a lui Iisus devine din acel moment teoria trinității, a egalității ființei Tatălui, a Fiului şi a Sfântului Duh! Teribil de interesant! Norocul este că nu s-au născut în fiecare secol împărați despotici, avizi de putere, care să impună o dogma religioasă conform propriilor dorințe, pentru că credincioşii ar fi fost cu mult mai bulversați decât sunt. Al Treilea Conciliu Ecumenic, din Efes, convocat în anul

431 de împărații Imperiului Roman de Apus Valentin al II-lea (425-455) şi Imperiul Roman de Răsărit Theodosiu al Doilea (408-450) a hotărât adorarea Mariei ca Maică a Domnului. Hotărârea a devenit lege imperială. Altfel, Maria ar fi rămas pe veci o biată născătoare de „Domn", rezultat al fecundației artificiale şi al implantului uterin! În sfârşit, Al patrulea Consiliu Ecumenic din Calcedon, anul 451, a emis teoria dublei naturi a lui Iisus: divină şi omenească! Teoria aparține Papei Leon I, care cu această ocazie dă numai Bisericii, instituției papale, dreptul de a modifica învățătura şi sarcina de a păstra unitatea interpretării Bibliei.

În acest mod, oamenii simpli au fost obligați să creadă în ceva impus de minţile „luminate" ale unor împărați, papi, oameni la rândul lor, cu cunoştințe limitate şi cu posibilități de interpretare reduse. Acum înțelegeți mai bine poate de ce Coranul a fost adus lui Mohamed abia în jurul anului 600! Coranul stabileşte clar şi corect relația prost înțeleasă Dumnezeu-Iisus. Din păcate, îngerul Gavriil (Gabriel) nu l-a dus pe masa Papei, ci lui Mohamed, care aparținea unei alte lumi. Acest lucru n-a fost întâmplător, se pare, ci bine argumentat în schema programului general.

Informațiile biblice nu sunt singurele privitoare la Iisus. De aceea, cei care i-au studiat viața, învățătura şi personalitatea au avut acces la informații mai largi, prezente şi în manuscrisele de la Marea Moartă, găsite în 1947 în peştera din deşertul Wadi Qumran. Pentru concluziile la care voi ajunge însă, nu este necesar mai mult decât studiul Bibliei. Informația ei, deşi unii consideră că este pervertită prin proastă traducere şi deformare a conținutului, este de fapt corectă, cred eu. Şi cred aşa nu pentru simplu motiv că vreau să cred, ci pentru că S.D. ar fi avut încă posibilitatea în anii 600-700 să modifice această informație, dacă n-ar fi fost corectă. Acest fapt nu s-a întâmplat. Micile informații complementare aduse de Coran, nici ele nu modifică substanțial un anume punct de vedere ce poate fi elaborat citind doar Biblia. Şi cu asta să trecem acum la analiza lui Iisus.

Ce sens a avut oare venirea lui Iisus?
Etapele P.I.G. însumează 6912 de ani, 7000 cu aproximație.

O	I	II	III	IV	V	Etapa P.I.G.
?	1500	2262	1232	520	1398	Axa timpului

S.D. a avut până la Iisus, pe toată perioada Vechiului Testament o prezență aproape continuă pe Terra. Veți afla în capitolele următoare despre expansiunea militară a Lumii intraterestre (L.I.), despre limitarea progresivă a acțiunilor S.D. Prezența ei nu mai era posibilă, de aceea programul trebuia încheiat, dar nu oricum, ci în spiritul în care se desfăşoară întregul program descris de Biblie. Acesta este scopul principal pentru care soseşte Iisus. Pe de altă parte, în intervalul liber în care încă mai trăim, ce se desfăşoară de la plecarea lui Iisus până în momentul apocaliptic, trebuia păstrată religia creată. Numai un sentiment religios puternic, dus până în preajma momentului apocaliptic, asigură securitatea P.T., prin activarea curcubeului. Trebuia să se întâmple un fapt ieşit din comun, care avea să intre în conştiința popoarelor pentru mii de ani. Acest eveniment este legat de personalitatea lui Iisus. Scopul a fost atins pe deplin, cred, chiar mai bine decât s-au aşteptat, deoarece creştinismul, aflat şi acum în expansiune, îşi are rădăcinile în Noul Testament. Lipsa contactelor S.D. cu Terra pe parcursul următorilor 2.000 de ani a fost compensată cu evenimentul Iisus. Regia acestui film a costat enorm, dar se pare c-a meritat osteneala. Să-l analizăm împreună.

Biblia e un program standard, de aceea S.D. ştia de mult că în cursul programului va apărea la un moment dat Mesia, Mântuitorul ş.a.m.d. Venirea lui Iisus este prorocită cu 500-600 de ani înainte de toți prorocii importanți, primul fiind Isaia în cap.9: „Naşterea, numele şi împărăția lui Mesia".
5. Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui şi se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie.
6. Şi mare va fi stăpânirea Lui şi pacea Lui nu va avea hotar. Va împărți pe tronul şi peste împărăția lui David, ca s-o întărească şi s-o întremeze prin judecată şi dreptate, de acum şi până-n veac. Râvna Domnului Savaot va face aceasta.

Bun! Se ştia deci că va sosi Mesia. Nici vorbă de Iisus. Niciun amănunt despre acţiunile lui concrete. Este o prorocire tipică de program, funcţionalitate a programului. E ca şi cum eu, înscris la facultatea de medicină în anul I, ştiu că peste 6 ani voi da un examen de diplomă, pe care presupun încă de pe acum că-l voi trece cu bine. E posibil ca pe parcursul facultăţii anumite motive să întârzie susţinerea examenului: fie să rămân repetent, fie să-mi întrerup studiile din motive de sănătate, sau altele, pe care nu le bănuiesc acum. Ideea e că nu ştiu cu precizie că voi susţine examenul de diplomă exact peste 6 ani. Evenimentul va avea loc însă, cu siguranţă. La fel se întâmplă şi în programul S.D. Aşa cum nu ştiu când va avea loc momentul apocaliptic, tot aşa evreii, anunţaţi de iminenta sosire a lui Mesia, nu intuiau momentul sosirii lui. Acest moment nu a fost comunicat, pentru că nu era cunoscut cu exactitate cu 600 de ani înainte. Pregătirile pentru ultimul contact public important al S.D. cu oamenii înaintea momentului apocaliptic au fost intense. Evenimentele legate de Iisus sunt descrise de cele patru evanghelii ale lui Matei, Marcu, Luca şi Ioan. Deşi descriu aceleaşi fapte, este bine să citim şi să corelăm în informaţie cele patru evanghelii, deoarece conţin informaţii complementare. Numai sintezele oferă întreaga cantitate de informaţie necesară unei viziuni clare şi corecte asupra evenimentelor.

Naşterea lui Iisus

Este conturată bine încă din prima evanghelie, a lui Matei, dar informaţii mai detaliate despre pregătirea acestui eveniment le aflăm din Luca şi Ioan. În preajma evenimentului, presărat zgomotos de prezenţa tehnicii S.D., îngerii se ocupă mai întâi de aducerea în prim plan a unui alt personaj, mai puţin important decât Iisus, ce avea să-l ajute pe acesta în îndeplinirea misiunii sale. Astfel, aflăm din Evanghelia lui Luca cap. I că preotul Zaharia şi femeia lui, Elisabeta, „amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu", adică compatibili A.D.N.M.N. cu îngerii S.D., „n-aveau niciun copil, deoarece Elisabeta era stearpă şi la menopauză. Faceţi analogia deja cu situaţia Avraam - Sarai. În acest moment apare în scenă îngerul Gavriil. Aş putea să fac o speculaţie numindu-l pe Gavriil şef de program Iisus. Acest extraterestru, sosit pentru evenimentele legate de Iisus, este probabil acelaşi cu îngerul Gabriel, cel care 600 de ani mai târziu îi va monta implantul cerebral lui Mohamed, îi va comunica preceptele Coranului şi ne va informa cu această ocazie asupra aspectelor mai puţin înţelese privind relaţia Dumnezeu - Iisus. Cred, deci, că îngerul Gabriel a avut sarcina de-a supraveghea programul general cel puţin 600 de ani, fapt care, tehnic şi biologic, nu a pus probleme S.D. Continui expunerea lui Luca şi aflăm că Zaharia este vizitat de îngerul Gavriil, care-l anunţă cât se poate de simplu: „Nu te teme Zaharia, pentru că rugăciunea ta a fost ascultată şi Elisabeta, femeia ta, îţi va naşte un fiu şi-l vei numi Ioan". Ne aducem aminte de naşterea lui Isaac, Iacov, Samson etc. În cazul lor însă, scopul implantului uterin era de revigorare a seriei genetice. Drept urmare, „Elisabeta, femeia lui, a zămislit şi 5 luni a tăinuit. I s-a implantat embrion cu sex cunoscut şi misiune clară. Misiunea următoare a neobositului Gavriil se desfăşoară „într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret". Ţinta era deja aleasă: „o fecioară logodită cu un bbărbat ce se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria".

30. Şi îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har de la Dumnezeu.
31. Şi iată, vei lua în pântece şi vei naşte fiu şi vei chema numele lui Iisus.
34. Şi a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu ştiu de bărbat?
Uite aşa, bine! Cu implant uterin de zigot rezultat al fecundaţiei artificiale, cu A.D.N. adaptat, sex cunoscut şi misiune clară! Îngerul Gavriil nu putea recurge la un astfel de răspuns sofisticat pentru înţelegerea Mariei, şi atunci „îngerul i-a zis: Duhul Sfânt se va pogorî peste tine şi puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea, şi Sfântul care se va naşte din tine Fiul lui Dumnezeu se va chema". Vă este clar, da? Îngerul nu-i poate explica Mariei că singurul motiv pentru care a fost aleasă drept „mamă" a lui Mesia este ascendenţa ei genetică „curată", dar ca să-i demonstreze „că de la Dumnezeu, nimic nu este cu neputinţă", îi spune că „Elisabeta, a zămislit şi ea fiu la bătrâneţea ei, şi aceasta este a şasea lună pentru ea, cea numită stearpă". Cu alte cuvinte, îngerul o informează pe Maria că va zămisli prin aceeaşi tehnică prin care a zămislit şi Elisabeta „cea numită stearpă" – tehnica implantului utern.

38. Şi a zis Maria: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău! Şi îngerul a plecat de la ea.
Mai înainte însă l-a implantat pe Iisus. Spre deosebire de extratereştrii sau intratereştrii contemporani nouă, îngerul Gavriil procedează deosebit de elegant, obținând un oarecare accept al Mariei cu privire la ceea ce urma să i se întâmple. Ea este informată că nu e nici prima şi probabil nici ultima ce va purta un implant uterin. După cum am menționat în capitolul „Ființa umană", astăzi, în lume, tehnica implantului uterin a devenit aproape banală. Se cunosc exemplele celor două categorii de femei sterpe şi fertile care, din diverse motive, apelează la tehnica implantului uterin pentru a deveni mame.

Evanghelia relatează în continuare despre vizita Mariei la Elisabeta - însărcinată în luna a 6-a. Interesant e faptul că cei doi produşi de concepție extraterestră s-au salutat reciproc. Capacitatea lui Ioan în stare somatică de făt de a conştientiza prezența lui Iisus în stare somatică de embrion este uimitoare pentru noi: „când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt". Dar acest aspect nu e foarte important pentru program. Vă aduceți aminte din P.I.G. faptul că speculam existența unei sarcini de peste 9 luni la naşterea lui Isaac. „La anul pe vremea asta am să vin la tine şi Sarra va avea un fiu". (Facerea 18-14)

Revenind la povestea noastră, am aflat din versetul 26 că Elisabeta era însărcinată în luna a 6-a în momentul însămânțării Mariei. La câteva zile de la implant, Maria o vizitează pe ...Elisabeta!
56. A rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni, apoi s-a înapoiat la casa sa.
*57. <u>După ce s-a împlinit vremea ca să nască,</u> Elisabeta a născut **un fiu**...*
...ce avea să se numească Ioan Botezătorul. Cred că aceste date nu sunt puse în pagină întâmplător, ci special ca noi să observăm o sarcină deosebită de una pământeană: o sarcină cu A.D.N. uşor modificat ce a necesitat o viață intrauterină de peste 9 luni. Adăugând cele 6 luni de sarcină la venirea Mariei în vizită, cu 3 luni de vizită, cu vârsta reală a embrionului Ioan în momentul implantului şi cu timpul ce se subînțelege din text că a trecut între expirarea vizitei Mariei şi „împlinirea vremii ca să nască", depăşim clar 9 luni. Toate acestea ne sunt date pentru a ne imagina mai exact modalitatea în care Iisus şi Ioan au venit pe lume.

Despre naşterea lui Iisus aflăm din Evanghelia după Matei, cap.I :
18. Naşterea lui Iisus Hristos a fost aşa: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt.
Mai mult, îngerul Domnului i s-a arătat în vis (lui Iosif), grăind: „Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt". Este clar, nu?
21. Ea va naşte Fiu şi vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor.
25. Şi fără s-o fi cunoscut-o pe ea Iosif , Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-născut, Căruia I s-a pus numele Iisus.
Descrierea modului de venirea pe lume a lui Iisus nu diferă cu nimic de cea a lui Isaac, Iacov, Samson sau alții, rezultați prin fecundație artificială şi implant uterin.

<u>Materialul genetic al lui Iisus</u>

Am subliniat de mai multe ori ideea că personalitatea, gândirea şi memoria îşi au sediul în corpul spiritual (C.S.) Modalitatea venirii pe lume a lui Iisus e uşor diferită de cea a predecesorilor lui, menționați mai sus. Iisus ca personalitate este reprezentat de C.S. Iisus, îmbogățit în informație, loial lui Dumnezeu, aparținând S.D. E cert faptul că Iisus a fost folosit des în astfel de programe. El îşi cunoaşte rolul foarte bine, fiind actorul de teatru ce dă aceeaşi reprezentație la un anumit număr de ani, Biblia fiind un program standard. În I Corinteni-5 aflăm:
16... nu mai ştim de-acum pe nimeni după trup; chiar dacă am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-l mai cunoaştem. 17. Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată, toate s-au făcut noi.

Iisus a fost folosit deci în multe programe, corpul său spiritual fiind mereu recaptat şi refolosit. De aici decurge o particularitate a tehnicii folosite în „construcția" lui Iisus. Factorii ereditari folosiți

au adus în procesul fecundației strict materialul genetic M.P. Zestrea genetică M.N. a fost inhibată prin racordul A.D.N.M.P. cu un C.S. matur, dezvoltat, prelucrat, îmbogățit, asemănător îngerilor, numit Iisus. Acesta este eminamente un produs al îngerilor S.D. şi implicit al supercomputerului numit Miel. Înzestrat cu experiență de viață, cunoaştere tehnică, date despre programul Terra, C.S. numit Iisus este prioritar o ființă, o lucrare a complexului Dumnezeu-Miel, şi astfel se stabileşte relația metaforică Tată-Fiu sau spirit care naşte alt spirit. Aşa cum o lucrare ce aparține unui artist este deseori prezentată cu numele autorului (de pildă, despre un tablou al lui Grigorescu: Iată un Grigorescu!) tot aşa, despre Iisus se poate spune: **„Iată Mielul lui Dumnezeu”** (Sfânta evanghelie după Ioan 1-29;36).

Relația Dumnezeu – Iisus a fost deja discutată la Complexul Dumnezeu – Miel (C.D.M.), Coranul având un rol important în precizarea ei. Iisus este important pentru S.D., el are un rol privilegiat, fiind şef de programe, conducător de oşti. Este o personalitate care, având multă informație dobândită prin ştiința Mielului, de la „Tatăl” său, Dumnezeu, poate lua decizii la fel ca Dumnezeu şi apăra aceleaşi interese ca şi ființa supremă. C.S. al lui Iisus deține un A.D.N.M.N. foarte asemănător cu cel al îngerilor, poate chiar identic! De aceea, toate prorocirile ce anunță sosirea lui Mesia ne spun că Mesia este un înger trimis de Dumnezeu. Putea oare acest A.D.N.M.N. să lege orice A.D.N.M.P.? Nu; acum ştim foarte bine acest lucru. Tocmai de aceea, materialul genetic M.P. a trebuit adaptat, astfel încât Maria să poată păstra sarcina. Culmea, Biblia ne informează şi asupra acestui aspect în Evrei cap.2:

7. L-ai micşorat cu puțin față de îngeri; cu mărire şi cu cinste l-ai încununat şi l-ai pus peste lucrurile mâinilor Tale.

9. Ci pe Cel micşorat cu puțin față de îngeri, pe Iisus îl vedem încununat cu slavă şi cinste...

16... căci într-adevăr (Iisus) *nu a luat figura îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat-o”.*

Aceste versete au o mare valoare, pentru că ne explică cum a putut Maria să suporte o sarcină extraterestră. Tot ele ne ajută să înțelegem mai bine regia mitului învierii. C.S. Iisus a fost racordat nu la un A.D.N.M.P. de înger – față de care aflăm că „Isus a fost micşorat cu puțin” şi nici la un A.D.N.M.P. de pământean, compatibil cu cel al Mariei. A fost aleasă o formulă A.D.N.M.P. de mijloc de P.I.G., cu caractere hibride medii. Cel mai adaptat în acest sens era A.D.N.M.P. al lui Avraam – personaj din perioada de mijloc a P.I.G. Dacă A.D.N.-ul somatic al lui Iisus ar fi fost prea diferit de cel al Mariei, ar fi avut loc un avort genetic. Dacă ar fi fost prea diferit de cel al îngerilor, cuplajul, racordul cu un C.S. de înger n-ar fi fost posibil. De aceea, s-a practicat acest artificiu tehnic, ce a permis ca A.D.N.M.P. al lui Iisus să satisfacă două cerințe:

1 - să poată lega C.S. al lui Iisus
2 - să nu fie rejectat genetic de Maria

Produsul de concepție numit Iisus a fost implantat în uterul fecioarei în timpul unei răpiri nocturne tipice pentru îngerii S.D. Aşa cum era de aşteptat, Iisus, care semăna somatic mai mult cu evreii decât cu îngerii, a ajuns la o înălțime medie între populația îngerilor şi cea a oamenilor. Deşi Biblia nu ne informează, presupunem că Maria a necesitat terapie imunosupresivă pentru a păstra sarcina, sau oricum, un tip de terapie imunologică mai greu de bănuit pentru noi astăzi. Pe de altă parte, înțelegeți de ce pentru acest implant mai special s-a ales o născătoare din axul central al P.I.G. Fiind oricum cu o compatibilitate A.D.N.M.N. superioară cu îngerii, Maria a putut suporta mai uşor această sarcină dificilă, imposibilă genetic pentru multe femei de la periferia arborelui genealogic evreu.

Momentul naşterii lui Iisus

Este descris de cele patru evanghelii în detaliu. Regia este demnă de un episod Star Trek. Matei relatează în capitolul 2 că magilor le-a fost indicat locul de naştere al lui Iisus de „steaua” care mergea înaintea lor. Naşterea pruncului a fost supravegheată de inginerul şef de program, prezent la fața locului cu toată echipa de specialişti necesari, baza materială fiind bineînțeles pe o navă tip OZN, luminoasă ca o stea: „steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a stat deasupra, unde era Pruncul.” Pentru ca scriptura să se întâmple, anturajul pământean al pruncului

este supus hipnozei şi beneficiază de ordine telepatice ce vizează securitatea acțiunii, iar „îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif, zicând; „Scoală-te, ia Pruncul şi pe mama lui şi fugi în Egipt...”

Mai generos decât Matei, Luca întregeşte tabloul cu informații mai directe şi mai amănunțite. Iosif şi Maria plecaseră la Betleem pentru recensământ. Aici, într-un ținut de păstori, Maria „a născut pe Fiul Său, Cel Unul-născut şi L-a înfăşat şi L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei”. Îngerul, prezent la datorie, se adresează asistenței înfricoşate de spectacolul navelor S.D.: „Nu vă temeți. Căci iată, vă binevestesc bucurie mare, care va fi pentru tot poporul”.
13. Şi deodată s-a văzut împreună cu îngerul mulțime de oaste cerească. (Luca-2)
Spectaculos, nu? Spectaculos ar fi şi în prezent, dar acum 2.000 de ani cum o fi fost? Naşterea lui Iisus a fost deci un eveniment supravegheat de cei care în urmă cu un an practicaseră implantul uterin Mariei. Descrierea este cam aceeaşi cu cele încadrate în întâlnirile OZN de gradul III.

Comparație între personalitatea lui Iisus şi cea a lui Ioan

În sprijinul celor afirmate până acum despre Iisus, Biblia ne oferă o vastă comparație între Iisus şi Ioan Botezătorul, om născut prin tehnica implantului uterin ca şi Iisus, dar fără a avea calități de înger. Diferența dintre cele două personalități este subliniată şi mai ales conştientizată de Ioan, pe parcursul misiunii sale. Aflăm din Marcu 1-2 esența misiunii lui Ioan: „Iată, Eu trimit îngerul Meu înaintea Feței Tale, care va pregăti calea Ta”. Ioan ne precizează ierarhia dintre el şi Iisus:
Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine. Lui nu sunt vrednic să-i duc încălțămintea. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt şi cu foc. (Matei 3-11)
Cărțile de vizită ale celor doi se prezintă în Evanghelia lui Ioan, capitolul 1:
14. Ioan mărturisea despre El şi striga zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel ce vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era”.
Surprinzător, nu, din moment ce ştim bine că Ioan era mai în vârstă cu 6 luni decât Iisus. Vârsta pe care o apreciază Ioan nu este cea somatică, ci cea a C.S., care la Iisus este cu mult mai mare. Pentru a ne fi clar acest lucru, Ioan este întrebat de evrei cine este de fapt? Ei aşteptau de sute de ani venirea „Mântuitorului”:
26. Ioan le-a răspuns: Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru se află Acela pe care nu-L ştiți.
27. Cel care vine după mine, Care înainte de mine a fost şi Căruia eu nu sunt în stare să-i dezleg cureaua încălțămintei.
29. A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind către el şi a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu, cel care ridică păcatul lumii.
30. Acesta este despre Care eu am zis: După mine vine un bărbat Care a fost mai înainte de mine, fiindcă mai înainte de mine era.
31. Şi eu nu-l ştiam; dar ca să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu, botezând cu apă.
32. Şi a mărturisit Ioan zicând: Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel şi rămânând peste El.
33. Şi eu nu-L cunoşteam pe El, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: Peste care vei vedea Duhul coborându-se şi rămânând peste El, Acela e Cel ce botează cu Duh Sfânt. (Ioan - 1)
O formulare asemănătoare apare şi în Matei 3-16;17, dar cred că e suficient de clar, nu mai insist.

Putem trage următoarele concluzii:

1. Iisus seamănă somatic cu populația locală pământeană. El este recunoscut de Ioan doar după semnele cereşti.
2. Acțiunea are loc de asemenea sub supravegherea S.D., care îl indică anturajului pe Iisus şi este responsabilă cu regia ireproşabilă sub aspect tehnic: semne şi glasuri din cer, hipnoză, inducție mentală a informațiilor.
3. Ioan nu l-a cunoscut pe Iisus până în momentul botezului, deşi, teoretic, fiind născuți la interval de 6 luni din mame pământence, rude din acelaşi areal şi prin aceeaşi tehnică, era normal să se ştie, poate chiar să copilărească împreună. Asupra acestui fapt, după cum observați, Biblia insistă.

4. Iisus e mult mai înaintat în vârstă față de Ioan. Corpul său spiritual, care deține personalitatea, a fost deseori folosit în diverse programe şi ocupă un loc important în ierarhia îngerilor S.D. Biblia insistă mult asupra acestui aspect. Întrebat mai târziu de ucenici: „Nu cumva eşti Tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit?" (Ioan 8-53), Iisus răspunde: „Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de-a fi fost Avraam" (Ioan 8-58).

Acum privim poate cu alți ochi informația din Corinteni ce ne avertiza că „**dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă, iată, cele vechi au trecut toate"**; ne este întărită ideea că Iisus născut pe Terra este reîncarnat, a câta oară, nu ştiu. Nu pun preț însă pe lecturile lui Edgar Cayce, care-l vede pe Iisus reîncarnat în toate personajele biblice importante ale axului central al P.I.G., de la Adam la Iacov! Ca un ultim aspect ce vizează valoarea celor două ființe extraterestre încarnate pe Terra pentru S.D., cred că nu este lipsit de importanță faptul că Ioan este sacrificat prin decapitare, în timp ce Iisus are rezervat un alt program...

<u>Copilăria şi adolescența lui Iisus</u>

Este un capitol extrem de controversat, despre care s-a scris mult. Fiecare om care a citit scrierile vechi cu atenție vine cu idei în a explica ce-a făcut Iisus până la vârsta de 30 de ani. Spre exemplu, von Daniken găseşte asemănări între predicile lui Iisus şi cele ale şcolii esenienilor. Prelegerile acestei mişcări de rezistență antiromană şi şcoală teologică în acelaşi timp au fost găsite în manuscrisele de la Marea Moartă. Erich von Daniken presupune că Iisus ar fi fost instruit mulți ani în deşert de către esenieni. Crezul meu este altul: esenienii şi Iisus au avut aceiaşi învățători!

Observația că Iisus nu se cunoştea cu Ioan e extrem de importantă. Teoretic, ei erau rude, verişori, trăiau în acelaşi areal, erau de aceeaşi vârstă biologică somatică, aveau toate motivele să se cunoască. Totuşi au făcut cunoştință foarte târziu. În acest sens, avem o singură informație. Imediat după ce a fost botezat, în acelaşi capitol, versetul următor afirmă: „Iisus însuşi era **<u>ca de treizeci de ani</u>** când a început să propovăduiască" (Luca 3-23) Este foarte bine spus „ca de treizeci de ani". Asta nu-i deloc întâmplător, ci spus cu tâlc! E foarte curios că o carte atât de exactă cum e Biblia, care ne intoxică cu cifre la fiecare eveniment important, cifre ce-şi dovedesc veridicitatea, nu spune nimic cifric despre etapele vieții lui Iisus. Comparativ cu alte personaje biblice cu mult mai neînsemnate, copilăria şi adolescența lui Iisus lipsesc din carte. Nimic nu-i întâmplător. Ne-am obişnuit deja cu asta! Nu avem date despre copilăria şi tinerețea lui Iisus pentru că ele nu s-au desfăşurat pe Terra decât în mică măsură, motiv pentru care Ioan nu l-a cunoscut pe Iisus până la 30 de ani, dacă erau 30! Măcar dac-am afla câți ani avea Ioan în acea perioadă... Dar tot scenariu e cusut cu ață albă, pentru ca noi să observăm ce este important. Biblia mă ajută să-mi argumentez afirmația.

Despre copilăria lui Iisus aflăm doar că: „copilul creştea şi se întărea cu duhul, umplându-se de înțelepciune, şi harul lui Dumnezeu era asupra Lui" (Luca 2-40) Atât de puțin pentru un personaj atât de important! Un episod însă, extrem de interesant, descris în Luca-2, ne informează ce s-a întâmplat în copilăria acestui personaj, de câte ori, nu ştiu! La vârsta de 12 ani, Iisus şi-a însoțit „părinții" la Ierusalim, unde avea loc sărbătoarea Paştelui. La întoarcere, „**<u>Copilul Iisus a rămas în Ierusalim şi părinții lui nu ştiau"</u>**(?). Bineînțeles, cu toții îl caută „printre rude şi cunoscuți." apoi, „negăsindu-L, s-au întors la Ierusalim căutându-L".
46. Iar după trei zile l-au aflat în templu, şezând în mijlocul învățătorilor, ascultând şi întrebând.
47. <u>Şi toți care Îl auzeau se minunau de priceperea şi răspunsurile Lui.</u>
*47. **<u>Şi văzându-L rămaseră uimiți</u>**, iar mama Lui a zis către El: Fiule, de ce ne-ai făcut nouă aşa? Iată, tatăl Tău şi eu Te-am căutat îngrijorați.*
*49. Şi El a zis către ei; De ce să Mă căutați? **<u>Oare nu ştiați că în cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu?</u>** Dar ei n-au înțeles cuvântul pe care l-a spus lor.* (Luca-2)

Într-adevăr, ei n-au înțeles, dar asta nu înseamnă că noi nu putem înțelege. Şi ca să înțelegeți mai bine, anticipez acum un eveniment întâmplat la data de 25 aprilie 1977, ce va fi descris pe larg în capitolul distorsiunilor temporale. Foarte pe scurt, un pământean este răpit de extratereştri pentru

aproximativ 15 minute. După acest interval revine amnezic, cu barba crescută ca de câteva zile şi cu ceasul indicând data de 30 aprilie. Cu alte cuvinte, în cele 15 minute scurse pe Terra, individul a făcut o călătorie de 5 zile! E un caz particular de distorsiune temporală ce presupune o călătorie în timp în ambele sensuri. Se pare că supercivilizaţiile tehnic avansate dispun de posibilitatea unor astfel de călătorii, mai exact de prezenţa în timpul dorit. Vom vedea în capitolele următoare că sunt destule argumente care demonstrează că S.D. practică din plin acest tip de distorsiune temporală (D.T.).

Prin analogie cu D.T. din fenomenul OZN de mai sus, mă întreb cât timp a petrecut Iisus în „cele ale Tatălui Său". Din povestea biblică reiese clar că Iisus a făcut în cele trei zile lipsă de pe Terra o călătorie în S.S., în „Noul Ierusalim", de fapt mai vechi decât cel pământean, care ştim de acum, i-a împrumutat denumirea. Cât timp a petrecut Iisus în S.S. (Staţia supercivilizaţiei lui Dumnezeu) e greu de spus. Cred că echivalentul unor ani pământeşti. Acesta este motivul pentru care „părinţii" lui rămân uimiţi când îl regăsesc; probabil micuţul crescuse atât somatic, cât mai ales în instrucţie tehnică şi spiritualitate, în cunoaştere generală. Întrebarea următoare este: de căte ori s-a întâmplat asta, pentru că reamintesc, copilăria lui Iisus lipseşte cu desăvârşire din Biblie. Eu cred că acest „copil" creştea mai repede decât alţii, la fel ca în basmele româneşti cu feciori de împăraţi care creşteau într-un an cât alţii în trei!

Acest copil numit Iisus a petrecut mai mult timp în S.S. decât pe Terra pentru simplu motiv că acumularea de informaţie nu era posibilă decât acolo. Practic, Maria şi Iosif s-au trezit cu un copil tot mai matur de la o călătorie la alta, tot mai schimbat, şi au surprins foarte puţine evenimente din viaţa lui. De aceea, copilăria sa nu este prezentată în Biblie decât în acest mod simbolic, legat de evenimentul dispariţiei de trei zile. De aceea nici vârsta lui Iisus nu pote fi apreciată corect de către anturaj: „Iisus era **ca de treizeci de ani** când a început să propovăduiască". Acest personaj trăieşte un continuum temporal pe Terra doar în scurta perioadă a propovăduirilor şi „minunilor" realizate pe Terra în faţa unui popor primitiv, având alături o tehnologie de vârf şi dispunând, bineînţeles, de calităţi extraordinare de corp spiritual - C.S. Vindecările lui Iisus sunt în mare parte energetice. Pildele sale realizează practic o Biblie în miniatură, deoarece ele se referă mai mult sau mai puţin direct la segmentele programului P.I.G., apocalipsă, triaj. Informaţia adusă de Iisus este importantă, uneori, de negăsit în alte capitole din Biblie, dar ea va fi tratată la segmentele de program corespunzătoare.

De ce a sosit Iisus?

Răspunsul îl găsim chiar în profeţiile ce anunţau venirea sa cu cca 600 de ani înainte! Aceste profeţii, numite de mine „de program", subliniază o modalitate de concepere, de funcţionare a programului general. Mesia face clar parte din această schemă! Iată ce ne spune Isaia cu 600 de ani înainte de sosirea lui Iisus despre misiunea acestuia:
3...El va propovădui Legea Mea cu credincioşie.
4. El nu va fi nici obosit, nici sleit de puteri până ce nu va fi aşezat Legea pe pământ; căci învăţătura Lui toate ţinuturile o aşteaptă. (Isaia 42)
Capitolele 42 şi 43 din Isaia conţin de fapt tot programul Iisus până în momentul apocaliptic!

Şi acum, dacă am aflat dintr-o profeţie de program de ce a fost inclus Iisus în scenă, să vedem ce ne poate spune chiar el despre misiunea sa. Iată ce aflăm din evanghelii: *A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind spre el şi a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii".* (Ioan 1-29)
În Luca-2, preotul Simeon, înştiinţat de îngeri despre misiunea lui Iisus, îl binecuvântează pe pruncul ce avea să aducă: „mântuirea pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor, spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău, Israel. Deci pruncul Iisus a sosit pe Terra pregătit să propovăduiască **noua lege** care este spre descoperirea neamurilor, dar în acelaşi timp şi pentru slava poporului Israel! Iisus însuşi dezvăluie secretul misiunii lui: acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulţi se varsă spre iertarea păcatelor. (Matei 26-28).

Ideea generală e că Iisus aduce cu el o lege nouă care pentru mulți (nu pentru toți) e spre iertarea păcatelor, care va fi propovăduită la toate neamurile şi va fi spre descoperirea neamurilor, dar şi pentru slava poporului lui Israel! Acest mesaj nemaipomenit, nemaiauzit, atât de neînțeles de oameni până astăzi – „mântuirea omenirii de păcat", nu e greu de decodat. E chiar uimitor de simplu. Păi, care e păcatul biblic? Singurul păcat, de fapt, ştiți bine acum, este păcatul hibridării, păcatul de încrucişare cu alte neamuri. El este foarte bine definit, direct sau în metafore, pe tot parcursul Bibliei şi stă la baza Legii, singura importantă cu adevărat în Biblie – legea nonhibridării (L.N.H.). Aceasta a asigurat funcționarea P.I.G., iar alături de chivot a constituit un element de control al corectitudinii P.I.G. Ea a permis ca evreii să fie „drepți" înaintea lui Dumnezeu, să nu cadă în păcat. Tot L.N.H. a condamnat la moarte numeroşi hibrizi ai neamului evreu şi pe părinții acestora care au păcătuit cu popoarele vecine.

Cu riscul de-a vă plictisi, ca să observați clar modul cum a mântuit omenirea de păcat, trebuie să revedeți legea cea veche a evreilor, primită de aceştia cu 1500 de ani înainte de venirea lui Iisus, prin Moise, în deşert, sub numele de „Cele 10 porunci", prezentată deja pe larg. Ei bine, să vedem acum, prin contrast, ce ne aduce Iisus după 1.500 de ani: „legea cea nouă, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor". Toate cele patru evanghelii menționează această lege nouă şi conținutul ei exact. Îl reproduc mai întâi din Matei-22:
37 Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău
38. Aceasta este marea şi întâia poruncă.
39. Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuți.
40. În aceste două porunci se cuprinde toată Legea şi prorocii! (Matei-22).
Atât! Simplu şi concis! În Luca şi Marcu, noua lege e pronunțată scurt, identic: „Să nu ucizi, să nu săvârşeşti adulter, să nu furi, să nu mărturiseşti strâmb, să nu înşeli pe nimeni, cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta. (Marcu 10-19). Şi cu asta basta! Nicio vorbă de L.N.H., de condamnarea împerecherii cu alte neamuri, de păcatul hibridării! Cu alte cuvinte, prin omiterea conştientă a L.N.H., Iisus absolvă omenirea de păcat, o mântuieşte. Astfel, se instalează „Legea cea Nouă, care pentru mulți (care vor hibrida în viitor) se varsă spre iertarea păcatelor" (Matei 26-28).

De ce a fost schimbată legea? În primul rând, S.D. îşi încheiase practic perioada de recoltă şi nu mai era interesată de menținerea seriilor genetic pure. Pe de altă parte, una dintre misiunile lui Iisus este propagarea scripturii şi implicit a legii la toate neamurile. Vom vedea că faptele apostolilor se consumă de-a lungul călătoriilor de propagare a evangheliei. Ce nevoie ar fi avut celelalte popoare de L.N.H.? N-ar fi înțeles nimic din ea, aşa cum nici Biserica n-a înțeles până acum nimic din Biblie în ansamblu ei. Propagarea evangheliei, a Bibliei, are loc pentru ca satelitul S.D. montat pe orbita Terrei să-şi intre în atribuții. El veghează asupra afectului omenirii față de Dumnezeu şi programul său. Numai o conştientizare largă a pericolului reprezentat de S.D. poate deveni semnal de alarmă pentru curcubeu. Numai o civilizație tehnică, aflată în era ingineriei genetice poate să observe subtilitatea lipsei L.N.H. din noua lege. Despre acest mod de funcționare al curcubeului vom discuta separat. Astfel, Iisus practic încheie programul cu această operațiune... Alte explicații importante pe această temă le veți primi în capitolul dedicat L.I.

Afecta noua lege P.I.G., derulat deja în spațiul evreu în vederea ultimei recolte din momentul apocaliptic? Nu! În mod sigur evreii n-au surprins nuanța tehnică a noii legi şi au respectat şi respectă chiar şi acum L.N.H. După plecarea lui Iisus rămâne în special în sarcina lui Petru să explice, mai greu de înțeles pentru evrei şi poate mai clar pentru noi astăzi, că omiterea legii nonhibridării din noua lege nu permite totuşi poporului evreu libertatea de a se încrucişa cu alte neamuri ci, este adaptată de această dată tuturor neamurilor, în scopul propagării Evangheliei. Sper că ați înțeles! Şi cu asta, am terminat cu „Mântuirea păcatelor"!

Mitul învierii

Motto: *20. Hristos a înviat din morți, fiind început al învierii celor adormiți. 21. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om şi învierea morților.* (I Corinteni-15).

Ce logică! Cu alte cuvinte, cineva trebuia să le arate evreilor cum se învie din stare de spirit „adormit” după moartea cea dintâi, somatică.

Printre multe alte informații, Iisus ne înștiințează asupra destinației C.S. recoltate de S.D. Saducheii îi amintesc lui Iisus o veche poruncă enunțată de Moise, conform căreia „de va muri fratele cuiva şi va lăsa femeia fără copil, să ia fratele său pe femeia lui şi să ridice urmaş fratelui” (Marcu 12-19). Porunca aceasta asigura un număr crescut de membri A.D.N.M.N. compatibili cu îngerii S.D., poporului evreu. În discuția de față, are mai puțină importanță. Saducheii îi propun lui Iisus o situație specială, în care o femeie este luată în căsătorie pe rând de 7 frați, fără să lase vreun urmaş. Întrebarea cu tâlc este: „când vor învia, a căruia dintre ei va fi femeia? Că toți şapte au avut-o de soție?” (Marcu 12-23) Iisus răspunde cu claritate: „când vor învia din morți, nici nu se mai însoară, nici nu se mai mărită, ci sunt ca îngerii în ceruri” (Marcu 12-25). Iisus le spune deci saducheilor că cei aleşi, culeşi, reconvertiți somatic, nu vor duce o viață asemănătoare celei de pe Terra, ci vor fi asemenea îngerilor, care ştim că nu au reprezentante ale sexului feminin printre ei. Mai mult, Iisus întreabă foarte sugestiv: „Şi care dintre voi, îngrijindu-se poate să adauge staturii sale un cot?” (Matei 6-27). În acest fel, Iisus insistă asupra aspectului somatic schimbat – somă de înger – pe care îl vor avea cei recoltați şi reconvertiți somatic. Despre Iisus am aflat deocamdată că „că a fost micşorat cu puțin față de îngeri” şi avea aspect somatic asemănător oamenilor. Să analizăm acum evenimentele pe care eu le consider că țin de mitul învierii.

Schimbareala față

Un episod ciudat, cu explicații şi consecințe greu de bănuit la prima citire, prezintă un eveniment ce ține de tehnica regiei, la care sunt prezenți Petru, Iacov şi Ioan. Fenomenul este prezentat la fel de către Matei, Marcu şi Luca:
28... Luând cu sine pe Petru, pe Ioan şi pe Iacov, S-a suit pe munte ca să se roage.
29. Şi pe când Se ruga El, chipul feței sale S-a făcut altul şi îmbrăcămintea Lui albă strălucind.
30. Şi iată, doi bărbați erau cu El, care erau Moise şi Ilie,
31. Şi care, arătându-se întru slavă, vorbeau despre sfârşiul Lui, pe care avea să-l împlinească în Ierusalim.
32. Iar Petru şi cei ce erau cu el erau îngreuiați de somn şi, deşteptându-se, au văzut slava Lui şi pe cei doi bărbați stând cu El.
33. Şi când s-au despărțit ei de El, Petru a zis către Iisus: Învățătorule, bine este ca noi să fim aici şi să facem trei colibe; una Ție, una lui Moise şi una lui Ilie, neştiind ce spune
34. Şi pe când vorbea el, s-a făcut nor şi i-a umbrit; şi ei s-au înspăimântat când au intrat în nor.
35. Şi glas s-a făcut din nor, zicând: Acesta este Fiul Meu cel Ales, de El să ascultați!
36. Şi când a trecut glasul, s-a aflat Iisus singur. (Luca-9)
9. Şi coborându-se ei din munte, le-a poruncit ca nimănui să nu spună cele ce văzuseră, decât numai când Fiul Omului va învia din morți. (Marcu-9)

Observații

1. După o regie demnă de fenomenologia OZN, evenimentul se desfăşoară în preajma unei nave aparținând Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.) – „norul”.

2. Cei trei pământeni primesc sub hipnoză („îngreuiați de somn”) proiecția holografică ce-i reprezintă pe Isus alături de Moise şi Ilie, personaje care au trăit în timpuri diferite la multe sute de ani distanță. Cred că această proiecție simultană sugerează posibilitatea de recaptare şi conviețuire simultană după reînvierea somatică a unor personaje care au trăit în timpuri diferite. Cert e că S.D. ştie să facă asta. Bineînțeles că cei trei pământeni aflați în hipnoză nu-i cunoscuseră pe Ilie şi pe Moise, dar fiind „îngreuiați de somn” li se induce ideea că personajele sunt Moise şi Ilie.

3. Cel mai important fapt e cel al apariției lui Iisus cu somă de înger (mai exact al percepției celor trei aflați sub hipnoză): „chipul feței Sale S-a făcut altul, îmbrăcămintea Lui albă, strălucitoare”.

Ideea este că o posibilă reconversie somatică a lui Iisus „înviat” îl poate plasa pe acesta alături de Moise şi Ilie, de asemenea reconvertiți somatic, iar somele lor n-ar putea fi decât some de îngeri.

4. Se face pentru prima dată o identificare clară a lui Iisus cu Fiul Omului. După părerea mea, Iisus este denumirea pe care o poartă C.S. racordat la soma terestră, iar Fiul Omului este denumirea aceluiaşi C.S. racordat la o somă de înger. Vom vedea că atacul nuclear final este condus nu de Iisus, ci de Fiul Omului, adică de Iisus cu somă extraterestră! Dacă nu v-am convins asupra celor scrise mai sus, urmează să vă lămuriți, sper, în continuare.

„**Moartea” lui Iisus**

Voi folosi aceeaşi tehnică analitică, a sintezei de informație a celor patru evanghelii, pentru a avea un film complet al răstignirii şi al „morții” lui Iisus, în secvențele sale mai importante.
De la „trădarea” lui Iuda, indusă acestuia telepatic, până la „înviere”, ne este reamintit la tot pasul că fiecare acțiune are loc pentru ca Scriptura să se împlinească. Din Marcu 15 aflăm că întreaga regie are loc în cursul sărbătorii Paştelui, când, conform obiceiului guvernatorului roman, „le elibera un întemnițat pe care-l cereau ei”. Evreii cer în mod surprinzător eliberarea ucigaşului Baraba, iar în privința lui Iisus „au strigat: Răstigneşte-L!”
Şi Pilat, vrând să facă pe voia mulțimii, le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus, biciuindu-L, L-a dat să fie răstignit. (Marcu 15-15).
Ioan relatează apoi în capitolul 19 că după răstignirea lui Iisus „ostaşii au luat hainele Lui şi le-au făcut patru părți, fiecare ostaş câte o parte şi cămaşa”, pentru care fiind „fără cusătură de sus țesută în întregime”, s-au aruncat sorții. Apoi, „când a fost ceasul al şaselea, întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea” (Marcu 15-33)
Şi la al nouălea ceas a strigat Iisus cu glas mare: Eloi, Eloi, Lama sabahtani? Care se tălmăceşte: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit? (Marcu 15-24)
28. După aceea, ştiind Iisus că toate s-au săvârşit ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete.
29. Şi era acolo un vas plin cu oțet. Iar cei care Îl loviseră, punând în vârful unei trestii de isop un burete înmuiat în oțet, l-au dus la gura Lui.
30. După ce a luat oțetul Iisus a zis: Săvârşitu-s-a. Şi plecându-şi capul, Şi-a dat Duhul. (Ioan 19).
51. Şi iată, catapeteasma templului s-a sfâşiat în două de sus până jos şi pământul s-a cutremurat şi pietrele s-au despicat. (Matei 27)
Iisus a fost răstignit împreună cu doi evrei. După această operațiune urma invariabil zdrobirea tibiilor celor condamnați.
32. Deci, au venit ostaşii şi au zdrobit fluierele celui dintâi şi ale celuilalt, care era răstignit împreună cu el.
33. Dar venind la Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu I-au zdrobit fluierele.
34. Ci unul dintre soldați, cu sulița a împuns coasta LUI şi îndată a ieşit sânge şi apă.
35. Şi cel ce a văzut a mărturisit şi mărturia lui e adevărată şi spune adevărul, ca voi să credeți.
36. Căci s-au făcut aceasta ca să se împlinească scriptura: Nu i se va zdrobi niciun os (Ioan 19).
Practica răstignirii se sfârşea cu coborârea de pe cruce a condamnatului numai după declararea morții. În seara execuției (vineri) *Iosif cel din Aritmateea a cerut trupul lui Iisus* (Marcu 15-43).
44.. Iar Pilat s-a mirat că a şi murit şi chemând pe sutaş l-a întrebat dacă a murit demult.
45. Şi aflând de la sutaş (ce anume? - n.a.), *a dăruit lui Iosif trupul.*
46. Şi Iosif cumpărând giulgiu şi coborându-L de pe cruce, L-a înfăşurat în giulgiu şi L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă şi a prăvălit o piatră la uşa mormântului. (Marcu 15)
Cam asta se poate sintetiza din cele patru evanghelii despre răstignirea şi „moartea” lui Iisus.

Observații cronologice

1. Regizorul şef a ales în mod special evenimentele descrise mai sus în preajma sărbătorii Paştelui. Teoretic, Iisus ar fi avut o şansă de amnistie, conform obiceiului legat de această sărbătoare. Pentru ca Scriptura să se împlinească, aşa cum Iuda îl „trădează” pe Iisus, practic fără voia lui, ci

pentru că aşa a fost imaginat programul, tot aşa mulţimea îl condamnă pe Iisus prin ordin indus telepatic şi-l salvează pe ucigaşul Baraba. Cel care explică foarte bine acest lucru este Petru:
13. Dumnezeu... a slăvit pe Fiul Său, Iisus, pe Care voi (evreii - n.a.) *L-aţi predat şi L-aţi tăgăduit în faţa lui Pilat, <u>care găsise de cuviinţă să-L elibereze.</u>*
14. Dar voi v-aţi lepădat de Cel Sfânt şi aţi cerut să vă dăruiască un bărbat ucigaş. (Fapte - 3)
De prisos să mai spun că Paştele, sărbătoare a evreilor instaurată cu 1.500 de ani î.e.n. n-are nicio legătură cu „învierea" lui Iisus sau alte evenimente în care el este implicat. După cum ştiţi, Paştele e mai mult un motiv de comemorare, fiind legat de „succesul" armei bacteriologice folosite de S.D. pentru a-l determina pe Faraon să-i elibereze pe evrei în mod paşnic din robie.

2. Cămaşa lui Hristos este diferită de ceea ce cunoşteau pământenii, ţesută dintr-un singur fir, rezistentă, greu de rupt. De aceea, ca Scriptura să se împlinească, pentru ea „se aruncă sorţii".

3. Răstignirea lui Iisus s-a făcut sub privirile atente ale îngerilor, responsabili cu întreaga regie, respectiv întunecarea cerului timp de trei ore. Fenomenul, care a mai apărut în literatura OZN în descrierile de tip „dansul soarelui" – de exemplu la Fatima, Portugalia, în 1907 – se poate realiza probabil prin ecranarea Soarelui pe orbită, la o distanţă suficientă de Terra, astfel încât fenomenul de interferenţă a luminii să afecteze zona interesată. Oricare ar fi fost soluţia tehnică, spectacolul trebuie să fi fost extraordinar.

4. La strigătul lui Iisus „Eloi, Eloi, lama sabahtani?" pot specula că acesta, cu toate analgezicele ingurgitate anterior răstignirii, a suferit pe cruce. Durerile fiind mari, aştepta cu nerăbdare o intervenţie din partea asistenţei tehnice. Aceasta nu întârzie să apară...

5. Asistăm astfel la prima anestezie generală cu pivot agent anestezic inhalator din istoria scrisă a umanităţii. Pentru ca Scriptura să se împlinească, Iisus spune: „Mi-e sete". Paradoxal, el nu va primi apă pentru potolirea senzaţiei de sete ci, „cineva" înmoaie un burete într-un lichid ca oţetul, adică mirositor, înţepător şi volatil (caracteristică a agenţilor anestezici inhalatori halogenaţi, folosiţi astăzi în tehnicile de anestezie generală) şi îl urcă în vârful unei trestii la gura lui Iisus. Acesta, în loc să se revigoreze, „îşi dă duhul", adică intră în somn anestezic. Şi asta, pentru că nu de sete suferea cel mai mult Iisus, ci de durere.

6. Marcarea „morţii", adică inducerea somnului anestezic, se face zgomotos, spectaculos, înfiorător pentru asistenţă, catapeteasma crapă în două, pământul se cutremură, pietrele crapă şi astfel, inginerul şef cu luminile, sunetul şi efectele speciale iese în evidenţă.

7. Îngerii păzitori au grijă ca lui Iisus să nu i se frângă nici un os. De aceea, cei care aplică pedeapsa lui Iisus primesc ordin telepatic să-i lase sistemul osos intact.

8. Ca o verificare că cel de pe cruce era viu, în somn anestezic, „un soldat roman" îl împunge cu sulița în coaste şi îndată iese „sânge şi apă", adică un lichid de aspectul sângelui, pentru că Iisus era totuşi cu un A.D.N. somatic uşor diferit de cel al pământenilor. Actul face parte din regie, ca noi să observăm astăzi că el era viu; „şi acela ştie să spună adevărul, ca voi să credeţi". Hemoragia atestă pompa cardiacă activă; dacă ar fi fost mort, n-ar mai fi curs „sânge şi apă".

9. Nu în ultimul rând, Pilat e cel mai mirat că Iisus a murit atât de repede, deoarece el, ca şi mine, ştia că răstignitul nu avea traume care să-i pună în pericol funcţiile vitale, mai ales că fusese scutit de zdrobirea „fluierelor" (tibiilor), conform Scripturii, care spune: „Nu i se va zdrobi niciun os".
În concluzie, pentru mine este clar că Iisus, sub anestezie generală, este transportat la mormânt. Mai departe, din fiecare ultim act al fiecărei dintre cele patru evanghelii aflăm, prin aceeaşi tehnică a mixajului de informaţie, ce s-a mai întâmplat:
1. După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (duminică), au venit Maria Magdalena şi cealaltă Marie ca să vadă mormântul.
2. Şi iată, <u>s-a făcut cutremur mare,</u> că <u>îngerul Domnului, coborând din cer şi venind a prăvălit piatra şi şedea deasupra ei.</u>

5. Iar îngerul, ...a zis femeilor: Nu vă temeți, căci ştiu că pe Iisus cel răstignit Îl căutați.
6. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul în care a zăcut.
7. Şi degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți şi iată, va merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea. (Matei 28)
Nedumerite, cele două femei dau de veste „celor unsprezece şi tuturor celorlalți" (Matei 28-9) şi lui Petru care, „sculându-se a alergat la mormânt şi plecându-se a văzut giulgiurile singure zăcând" (Matei 28-12). În aceeaşi dimineață doi dintre ucenici, aflați pe drum, se întâlnesc cu Iisus „Dar ochii lor erau ținuți ca să-l cunoască" (Luca 24-16). Iisus află toată povestea răstignirii sale ...de la cei doi, după care îi lămureşte asupra celor întâmplate: „Nu trebuia oare ca Hristos să pătimească acestea şi să intre în slava sa?" (Luca 24-26). Ajung la destinație, unde-i întâlnesc şi pe ceilalți:
30. ...luând El pâinea, a binecuvântat, şi frângând, le-a dat lor.
31. Şi s-au deschis ochii lor şi L-au cunoscut şi El s-a făcut nevăzut de ei.
32. Şi au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale şi ne tâlcuia Scripturile?
33. Şi, în ceasul acela, sculându-se s-au întors la Ierusalim şi au găsit adunați pe cei unsprezece şi pe cei ce erau împreună cu ei.
36. Şi pe când vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor şi le-a zis: Pace vouă.
37. Iar ei, înspăimântându-se şi înfricoşându-se că văd duh.
38. Şi Isus le-a zis: De ce sunteți tulburați şi de ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră?
39. Vedeți mâinile Mele şi picioarele Mele că Eu Însămi sunt; pipăiți-mă şi vedeți că duhul nu are carne şi oase precum mă vedeți pe mine că am.
45. Şi le-a spus că aşa e scris şi aşa trebuie să pătimească Hristos şi să învieze din morți a treia zi
47. Şi să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.
51. Şi pe când îi binecuvânta S-a despărțit de ei şi S-a înălțat la cer. (Luca 24).
În Evanghelia după Ioan se menționează de asemenea că nici Maria, şi nici ucenicii săi nu-l recunosc pe cel ce se prezintă drept Iisus: „ea s-a întors cu fața şi a văzut pe Iisus stând, dar nu ştia că este Iisus" (Ioan 20-14). Se arătă apoi ucenicilor şi Toma refuză să creadă că este Iisus. Mai mult decât atât, îi cere lui Iisus să-i arate rănile. Acesta însă îi spune: „Adu degetul tău încoace şi vezi Mâinile Mele şi adu mâna ta şi o pune pe coasta Mea şi nu fi necredincios, ci credincios" (Ioan 20-27). Mesajul îi este imprimat mental lui Toma: acesta este Domnul Meu şi Dumnezeul meu!" (Ioan 20-28) Tot Ioan menționează:
1. După aceea, Iisus S-a arătat iarăşi ucenicilor de la Marea Tiberiadei
4. ... Iisus a stat la țărm, dar ucenicii n-au ştiut că este Iisus. (Ioan-21)
Şi ultima apariție a lui Iisus descrisă de Ioan este concordanță cu celelalte:
12. Iisus le-a zis: Veniți de prânziți. Şi niciunul dintre ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: Cine eşti Tu? ştiind că este Domnul. (Ioan-21)
La mulți ani după plecarea lui Iisus, Petru avea să puncteze şi el desele apariții ale extraterestrului Iisus înainte de a dispărea pentru o perioadă mai lungă:
3...(Iisus) *S-a înfățişat pe Sine viu după patima sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-se timp de patruzeci de zile...*
4. Şi cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se îndepărteze de Ierusalim, ci să aştepte făgăduința Tatălui... (momentul apocaliptic - n.a.)
7. El a zis către ei: Nu este al vostru a şti anii sau vremurile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa, şi acestea zicând, pe când ei priveau, S-a înălțat şi un nor L-a luat de la ochii lor.(Fapte 1)
... ca într-un film S.F... şi dus a fost, până ce va veni momentul apocaliptic.

Observații

1. Între momentul punerii în mormânt a lui Iisus şi cel al găsirii mormântului gol au trecut 35-40 de ore (de vineri seara până duminică dimineața).

2. Iisus n-a mai fost găsit în mormânt, fiind evacuat de urgență pentru îngrijiri medicale. Ca dovadă, îngerul care a prăvălit piatra explică destul de clar acest lucru. (Matei 28-2;5). El anunță viitoarea apariție publică a lui Iisus.

3. Cel ce se prezintă drept Iisus nu este recunoscut de niciunul dintre oamenii cu care avusese contacte anterioare. Recunoaşterea are loc numai după ce interlocutorului i se imprimă mental, telepatic, ideea că îl are în față pe Iisus, numai după ce i „se deschid ochii şi mintea".

4. Nerecunoaşterea acestui personaj nou se datorează aspectului somatic diferit al lui Iisus, care apare de această dată, conform mitului, „înviat" şi schimbat „ca înger al lui Dumnezeu", cu o somă de extraterestru. Acesta e motivul pentru care asistența „se înspăimântă şi se înfricoşează".

5. Iisus extraterestru dispune de capacități de C.S. deosebite, citeşte gândurile celor din jur şi induce la rândul său gânduri, mesaje, idei asistenței. Toți cei care au contact cu el nu-l recunosc, dar imediat apoi află mental, telepatic, indus, că cel din fața lor este Iisus.

6. În versetele 45-47 avem o minisinteză a programului „Iisus". Totul se întâmpă aşa cum a fost programat de mult timp.

7. Iisus se arată apostolilor pentru încă 40 de zile, pentru a întări realitatea mitului învierii, dar şi pentru a oferi informații despre program.

8. Ordinul ca evreii să nu părăsească Ierusalimul este important. Evreii trebuiau să locuiască în continuare compact, în vederea recoltei de peste mii de ani.

9. După ce-şi termină misiunea, Iisus extraterestru „se înalță la cer", probabil cu o navă tip OZN camuflată sub formă de nor, ca un scenariu de film S.F.

Conectând informațiile, ne aducem aminte de proiecția holografică din „Schimbarea la față" şi constatăm că acea imagine a lui Iisus ar putea fi echivalentă cu cea a aspectului somatic de după înviere. În Luca 24-26 suntem chiar avertizați: „nu trebuia oare ca Hristos să pătimească acestea şi să intre în slava sa"? Nimic nu e întâmplător; ideea cred că e cea a unui continuum temporal al C.S., Iisus de-a lungul întregului program, de la geneză până la Apocalipsă. Momentul apocaliptic, atacul nuclear final este condus de Fiul Omului, denumire pe tot parcursul Bibliei echivalentă, superpozabilă lui Iisus, aşa cum am mai scris. Iată imaginea din Apocalipsa a acestui conducător militar Iisus - Fiul Omului - Mesia - Mântuitorul - Învățătorul (Distrugătorul)

11. Şi am văzut cerul deschis şi iată, un cal alb şi Cel ce şedea pe el se numeşte Credincios şi Adevărat şi judecă şi se războieşte întru dreptate.
12. Iar ochii Lui sunt ca para focului şi pe capul Lui sunt cununi multe şi are nume scris pe care nimeni nu-L înțelege, decât numai El.
13. Şi este îmbrăcat în veşmânt stropit cu sânge şi numele Lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu.
15. Iar din gura Lui ieşea sabie ascuțită ca să lovească neamurile cu ea şi El îi va păstori cu toiagul de fier şi va călca teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu, Atotțiitorul.
16. Şi pe haina Lui şi pe coapsa Lui are nume scris: Împăratul Împăraților şi Domnul Domnilor.
(Apocalipsa-19 – „Hristos biruieşte fiara")

Aceasta este imaginea lui Hristos - Fiul Omului din Apocalipsa. Încă o dată beneficiem de o imagine de tip extraterestru a lui Iisus. Din punct de vedere al mitului, regia este absolut corectă. Iisus, „cules" după „moartea" sa, revine „înviat", cu alt aspect somatic, de înger, aparținând S.D. N-ar fi fost normal ca Iisus cel acceptat genetic ca sarcină dusă la termen de Maria, cu A.D.N.M.P. adaptat, asemănător cu cel al lui Avraam, să aibă o somă după înviere asemănătoare sau identică cu cea de pe Terra. N-ar fi respectat chiar el propriile-i preziceri. Pe de altă parte, bunul simț ne spune că Iisus extraterestrul, marele conducător de oşti, nu s-ar fi putut naşte din femeie nici măcar în modalitatea elegantă a implantului uterin (adică fără a fi rezultatul unei fecundări naturale, prin act sexual, acesta consumându-se în eprubetă). Vă aduceți aminte cât preț se pune în

Biblie pe cel născut din femeie. Cum ar fi putut marele Iisus să se nască din femeie? Atunci, sunt două personaje cu numele Iisus? Emit două ipoteze şi o alegeți pe care o doriți.

1. Iisus – implant uterin, născut din Maria, cu C.S. de înger şi somă adaptată, hibridă, este evacuat de urgență din mormânt şi îngrijit la o bază din apropiere. În locul lui apare după 35-40 de ore adevăratul Iisus, cel dintotdeauna, cu C.S. şi somă de înger, deci un alt personaj care cunoaşte regia, rolul, un înger perfect, devotat S.D., cel ce va conduce atacul nuclear final asupra Terrei.

2. Iisus extraterestru este „decorporalizat". Corpul spiritual Iisus este desprins de pe soma Iisus, care rămâne ca o „legumă", într-un stadiu de conservare în S.S. sau la o bază din preajma Terrei. Apoi, C.S. Iisus este racordat la materialul genetic somatic ce va fi implantat în uterul fecioarei Maria. Iisus se va naşte pe Terra. După momentul răstignirii, el este evacuat, dar nu pentru îngrijiri medicale, ci pentru schimb de somă. Oricum, soma nu contează pentru S.D. ***„Duhul este cel ce dă viață; trupul nu foloseşte la nimic."*** Ioan 6-63. Astfel, C.S. Iisus este racordat din nou la soma părăsită, conservată ca o legumă. În acord cu versetul, Iisus „a intrat în slava sa". Acest eveniment are loc în perioada de 35-40 de ore scurse pe Terra. E posibil ca operațiunea de racordare, la care se adaugă drumurile dus-întors în stație sau în bază, să fi durat chiar mai mult, dar distorsiunile temporale pot rezolva uşor aceste probleme tehnice, aşa cum am discutat la copilăria lui Iisus. Eu înclin să aleg această variantă, chiar dacă pare mai sofisticată. În sprijinul susținerii ei vine un verset important, enunțat de Iisus în cursul vieții sale pe Terra, anterior momentului răstignirii: „Voi sunteți din cele de jos. Voi sunteți din lumea aceasta. Eu nu sunt din lumea aceasta." (Ioan 8-23). Apoi, chiar din prorociri se ştia că S.D. va trimite pe Mesia ca înger. Cu alte cuvinte Iisus nu aparține lumii terestre, fiind de fapt, conform calităților de C.S., un înger. Artificiul de racord cu o somă adaptată lumii terestre este părăsit după momentul răstignirii. C.S. Iisus va fi racordat după acest moment cu o somă de înger. Şi astfel, el este primul care respectă întru totul prezicerile sale privind învierea şi viața de apoi. Pavel explică la fel înfățişarea lui Iisus în Evrei, cap.9:

27. Şi precum este rânduit oamenilor o dată să moară, iar după aceea să fie judecata, tot aşa şi Hristos, după ce a adus o dată jertfă, ca să ridice păcatele multora, <u>a doua oară fără păcat se va arăta</u> celor ce cu stăruință Îl aşteaptă spre mântuire. De aceea Iisus apare după „înviere" cu somă de înger, „fără păcat". Numai aşa mitul învierii este regizat corect.

Observați că întreaga regie legată de viața lui Iisus pe Terra este presărată cu tehnică de vârf, care uneori depăşeşte puterea noastră de înțelegere. Asta nu înseamnă că nu trebuie să ne punem mintea la încercare, contrar îndemnurilor Coranului, care se îndoieşte c-am putea intui adevărul în privința lui Iisus. S.D. trimite Coranul după 600 de ani, mai ales în urma constatării că evreii au înțeles prost mult prea multe evenimente descrise de Biblie.

156. Ei au zis (evreii - n.a.) *„Noi l-am omorât pe Mesia-Iisus-fiul Mariei, trimisul lui Dumnezeu". Ei însă nu l-au omorât şi nu l-au răstignit, ci pe altul, care le părea asemenea. Însă părerile felurite în privința acestuia sunt numai îndoieli, pentru că ei n-au despre aceasta cunoştință, ci urmează numai presupuneri. Ei, însă, cu bună seamă nu l-au omorât, ci Dumnezeu l-a ridicat la sine, căci Dumnezeu e puternic, înțelept.*
157. Cei ce au Scriptura, vor crede toți în el, înainte de ce vor muri; însă în ziua învierii el va fi martor împotriva lor. (Sura muierilor.)

Altfel spus, Iisus, cel pe care l-am iubit noi, pământenii, va conduce atacul nuclear asupra Terrei şi probabil, va fi şef de triaj. Este clar-neclar, nu?

În concluzie, nu contează varianta pe care o alegeți în a vă explica dualitatea ființei Iisus. Cel mai important este să realizați că acest fapt deja nu mai contează pentru program şi nici pentru noi; altceva devine de importanță majoră: modul nostru de a judeca evenimentele prezentate de Biblie, de a discerne fapte, imagini surprinse în hipnoză, de a dezlega pilde, de a analiza mituri, programe, de a evalua viitorul.

Respectarea legii nonhibridării în perioada Noului Testament

Diferența esențială între Vechiul Testament (V.T.) şi Noul Testament (N.T.) constă în schimbarea legii vechi care a definit V.T. cu legea cea nouă adusă de Iisus. Această nouă lege, care nu conține L.N.H., face din N.T. o perioadă de relaxare pentru S.D., în comparație cu perioada V.T., o perioadă de program pasiv, cu prezență sporadică a îngerilor S.D., care, în mare, şi-au terminat cu bine treaba pe Terra, până înainte de momentul apocaliptic. Astăzi ne aflăm încă în perioada N.T., adică sub incidența legii noi, iar perioada va sfârşi odată cu momentul apocaliptic.

Toate popoarele vechi au avut zeii lor. Pentru cele care ne-au lăsat documente scrise, ne este relativ uşor să conturăm, într-un mod asemănător lucrării de față, un P.I.G. conceput şi condus de zei. Pe parcursul ideilor mele, am să revin uneori la aceste programe. Acum aş vrea să subliniez faptul că toate popoarele au fost grupate în areale de P.I.G., constituind fie nucleul (partea recoltabilă), fie patul A.D.N. care a făcut posibilă menținerea nucleului. Puritatea genetică a acestor nuclee (asirian, babilonian, fenician, egiptean, dacic, grec etc.) s-a realizat cu o L.N.H. asemănătoare celei evreieşti. Îngerii S.D. îşi încheie programul prin legea cea nouă adusă de Iisus, înscrisă în N.T. Particularitatea noii legi constă în dorința S.D. de a o propovădui la „toate neamurile". În secolele ce urmează acestei legi are loc cea mai amplă operațiune de prozelitism. **Impunerea creştinismului „la toate neamurile" a avut darul de a abroga L.N.H. impuse de ceilalți zei popoarelor lor. Acest fapt a forțat încheierea celorlalte P.I.G. existente pe Terra.** Operațiunea a fost dificilă, incompletă, popoarele lumii renunțând cu greu la propria religie. Procesul continuă chiar şi azi, creştinarea Africii de pildă fiind unul dintre obiectivele declarate ale Vaticanului. Bineînțeles că Biserica înțelege mai puțin sau deloc de ce Noul Testament i-a impus campania de prozelitism, cu timpul obiectivele de suprafață transformându-se în „necesități" politice şi economice.

Supercivilizația lui Dumnezeu ştia că în perioada Vechiului Testament a înrădăcinat poporului evreu o religie suficient de puternică. Pe de altă parte, Noul Testament conține sfaturi pentru evrei în a continua menținerea purității celor 12 familii. Aceste îndemnuri îşi găsesc consistență numai pentru poporul evreu, dotat şi cu V.T. Pentru creştinătatea înzestrată numai cu N.T., sfaturile respective n-au niciun înțeles; sunt chiar sursă permanentă de neînțelegeri între Biserici.

Este meritul lui Pavel şi al celorlalți apostoli, cu toții purtători de implanturi cerebrale şi de informație, de a instrui în continuare poporul evreu, în scopul nonhibridării. Ştiința lui Pavel provine de la S.D., la fel ca şi cea a profocilor. Chiar şi Pavel este un proroc care, la fel ca toți cei care au scris Biblia, deține informații din program: „...Mulțumesc Dumnezeului meu că vorbesc în limbi mai multe decât voi toți" (I Corinteni 14-18). Pavel, „umplut de duh" ne spune în cuvinte simple, dar măiestrit alese (nu de el, ci de redactorul şef al S.D.) ce înseamnă credință, păcat, lege şi care este diferența dintre vechea şi noua lege. Evreii, care trăiesc sub legea nonhibridării de 1500 de ani, este posibil să fi înțeles ceva, nu tehnic, ci intuitiv. Pentru ei, nerespectarea legii ancestrale a L.N.H. însemna moartea. De aceea, cred eu, au continuat să respecte vechea lege şi o respectă chiar şi acum, fără a şti exact de ce. Deşi în capitolul următor voi relua multe din ideile de mai jos, accentuez şi eu explicațiile pe care le primim în N.T. de la Pavel, cu privire la Lege. Este important, pentru că suntem încă în marele capitol P.I.G.

Capitolul 7 din „Epistola între carne şi duh"
5... Când eram în trup, patimile păcatelor care erau prin Lege lucrau în mădularele noastre, ca să aducem roade morții.
În trecut, o posibilă încălcare a legii, a L.N.H. de fapt, ducea spre moarte şi nu spre viață veşnică. Nu numai că un C.S. hibrid n-ar fi fost compatibil cu cel al îngerilor, dar epurarea genetică practicată de aceştia în perioada V.T. suprima fizic hibridul respectiv, ducea invariabil la moarte.
6. Dar acum, (în perioada N.T. - n.a.) *ne-am desfăcut de Lege* (L.N.H.)
7. Ce vom zice deci? Au doară Legea este Păcat? Nicidecum. Dar eu n-am cunoscut păcatul decât prin Lege. Căci n-aş fi ştiut pofta, dacă Legea n-ar fi zis: Să nu pofteşti!

Logic, fără L.N.H. n-ar fi existat păcat, ea îl defineşte. În general, orice abatere este definitivă prin nerespectarea unei legi impuse.
8. Dar păcatul luând pricină prin poruncă (L.N.H. - n.a.) *a lucrat în mine tot felul de fapte. Căci fără lege păcatul e mort.*
Aceeaşi idee din versetul 7 este exprimată în 8 mai plastic şi mai concis:
9. Iar eu (impersonal, eu evreul - n.a.) *cândva trăiam fără lege, dar după ce a venit porunca* (L.N.H. - n.a.) *păcatul a prins viaţă.*
L.N.H. a definit păcatul.
10. Iar eu am murit! Şi porunca (L.N.H. - n.a.) *dată spre viaţă-mi s-a aflat a fi spre moarte.*
11. Pentru că păcatul, luând îndemn prin poruncă, a înşelat şi m-a ucis prin ea.
Adică, pentru că nu am respectat L.N.H. am murit.

Toate legile sunt făcute pentru oameni, tocmai pentru că întotdeauna există unii care le încalcă. Cu cât e mai restrictivă o lege, cu atât devine mai îmbietor în a fi încălcată. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu L.N.H.; restricţia de încrucişare cu alte neamuri, naşte pofte trupeşti. Cine respectă Legea trăieşte, primeşte viaţa veşnică prin compatibilitate A.D.N.M.N. cu îngerii S.D., în timp ce păcatul, nerespectarea L.N.H., duce la moarte. Deja, însă, această moarte de care vorbeşte N.T. nu mai este moartea fizică, somatică, „moartea cea dintâi", ci chiar „moartea cea de-a doua", a C.S. incompatibil, distrus după un triaj nefavorabil, postapocaliptic. Iacov explică în cap. 1 acelaşi lucru, însă în alt mod: „...fiecare este ispitit când este tras şi momit de însăşi pofta sa. **Apoi, pofta, zămislind, naşte păcat, iar păcatul odată săvârşit, aduce moartea"**. E cea mai clară definiţie a păcatului biblic: pofta trupească zămisleşte, naşte păcat aducător de moarte! Ce vreţi mai clar?

N.T. explică modul în care L.N.H. acţionează în V.T.: *După Lege, aproape toate se curăţesc prin sânge şi fără vărsare de sânge nu se dă iertare.* (Evrei 9-22)
Hibrizii trebuiau ucişi! Prin contrast, legea N.T. este descrisă ca fiind mai blândă:
1. Într-adevăr, Legea având umbra bunurilor viitoare, iar nu însuşi chipul lucrurilor, nu poate niciodată cu aceleaşi jertfe aduse neîncetat în fiecare an să facă desăvârşiţi pe cei ce se apropie.
4.Pentru că este cu neputinţă ca sângele de tauri şi de ţapi să înlăture păcatele. (Evrei - 10)
Şi astfel, Pavel condamnă jertfele aiurea, pe care nu le înţelesesem niciodată, şi explică cum se înlătură păcatul numai cu vărsare de sânge de om, conform versetului 22 anterior.

Tot Pavel explică în Romani-9 faptul că nu toţi evreii sunt compatibili genetic cu îngerii, cu poporul ceresc al lui Israel, şi anume: „sunt israeliţi ale cărora sunt înfierea şi slava, legământul şi Legea, închinarea şi făgăduinţele; ...Ai căror părinţi şi din care trup este Hristos". Altfel spus, „...nu toţi cei din Israel sunt şi israeliţi", ci doar „fiii făgăduinţei" şi cei născuţi în urma aplicării corecte a L.N.H.. Ca o consecinţă, V.T. este presărat peste tot cu fii ai făgăduinţei, rezultaţi ai implanturilor uterine, sigur compatibili cu îngerii S.D. Urmaşii lui Avraam „după trup" sunt însă mai mult sau mai puţin israeliţi, în funcţie de gradul de hibridare cu popoarele vecine. De aceea, nu toţi evreii vor fi „israeliţi" la judecata de apoi. Între timp L.N.H. abolită „...căci sfârşitul Legii este Hristos", (Romani 10), a fost înlocuită cu noua lege şi nu va mai exercita un control strict, eficient. Totuşi, înrădăcinarea ei ancestrală în evreilor va face ca după 2000 de ani să existe o „rămăşiţă" compatibilă genetic cu dorinţele S.D.: „Dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, o rămăşiţă se va mântui." Majoritatea nu vor avea compatibilitatea cerută.

Studiile genetice recente confirmă astăzi existenţa unor evrei cu un grad înalt de puritate genetică. În 1998, revista *Nature* a publicat rezultatele unei analize A.D.N. a cromozomului y, ce determină sexul masculin, aparţinând unor bărbaţi ce se declară preoţi din tată-fiu, de la Aaron, fratele lui Moise, încoace. Cromozomul y se transmite intact din tată în fiu. Identificarea caracteristicilor genetice ale familiei Cohan a fost denumită „semnătura genetică Cohan". Din 306 subiecţi testaţi, au fost confirmaţi „credincioşi", „drepţi", numai 106. Materialul generic al acestora din urmă dovedeşte o linie directă neîntreruptă de cel puţin 700 de ani, posibil chiar de 3000 de ani, până la biblicul Aaron. Preoţii cercetaţi A.D.N.M.P. cu mijloacele ingineriei genetice pământene fac parte

din familia cohanimilor şi respectă, se pare, cu strictețe L.N.H., pentru că îndemnul biblic de pe vremea lui Moise a fost: „Să nu lăsați să se stingă neamul lui Cahat dintre leviți.” (Numerii 4-18)

Oare William Cohen, Secretarul American de Stat al Apărării şi d-ra Monica Lewinsky s-au supus acestui test? Cred că aşteaptă cu interes studiul A.D.N.M.N. al îngerilor S.D... Au aflat oare ce rude au în... Africa? Numărul 983 din august 1999 al revistei *Science et vie* publică un articol referitor la descoperirea unei populații africane de culoare, numită lemba, de limbă bantu, situată la granița dintre Africa de Sud şi Zimbabwe, emigrată în acest teritoriu din Yemen în urmă cu mii de ani. Tradiția orală îi face să se creadă evrei. Deşi culoarea şi caracterele somatice negroide vorbesc de la sine de trădarea L.N.H., totuşi cromozomul Y conservat pe linie paternă a păstrat „semnătura genetică Cohen” pentru 53% dintre cei ce se declară urmaşi ai anticului preot evreu emigrant. Această caracteristică genetică este prezentă la 9% din totalul populației lemba, faţă de numai 3,5% din totalul populației evreieşti. Înaintea momentului apocaliptic, cei mai mulți evrei nu vor ajunge la „dreptate” - la compatibilitate, pentru că majoritatea fiilor lui Israel n-au înțeles la o distanță aşa de mare de L.N.H. în acțiune, de V.T., ce trebuie să facă. Hristos a abolit L.N.H. pentru a propovădui Evanghelia la toate neamurile şi pentru a activa în acest mod curcubeul. Cu toate acestea,
17...Un testament întărit înainte de Dumnezeu în Hristos (V.T.) *nu desființează Legea* (L.N.H.) *care a venit după patru sute treizeci de ani* (după ieşirea din Egipt) *ca să desființeze făgăduința.*
Este un verset important: cu alte cuvinte, noua lege, a N.T., nu abrogă de fapt L.N.H. pentru evrei. La rândul ei, L.N.H.a desființat făgăduința, adică obținerea de C.S. compatibile genetic cu îngerii S.D., numai prin implanturi uterine.
19. Deci ce este Legea? Ea a fost adăugată pentru călcările de lege...
21. Este Legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum. Căci dacă s-ar fi dat Lege, care să poată da viață, cu adevărat dreptatea ar veni din Lege.
Din păcate, nici S.D. nu ştie să enunțe sau să practice o astfel de lege generatoare de C.S. compatibile, care să nu implice un program precum Programul Terra (P.T.)
L.N.H. a fost abolită, nu mai există control genetic în perioada N.T. Cu alte cuvinte, perioada V.T. a trecut, pasul următor în program este făcut de Hristos, cel ce aduce noua lege. Aceasta va activa sfârşitul programului... Veți înțelege şi mai bine peste câteva pagini. Vă avertizam la începutul cărții că dacă Biblia trebuie citită mai mult pentru a fi înțeleasă (unii au citit-o toată viața degeaba), **cartea mea trebuie citită de două ori**. Apoi, orice om înzestrat cu logică elementară trebuie s-o priceapă (pentru unii însă, nu este nici necesar şi nici indicat).

Programul de inginerie genetică (P.I.G.) în figuri de stil

Biblia operează cu oameni neinstruiți tehnic, care fie descriu cele văzute, fie beneficiază de un implant de informație care facilitează punerea pe hârtie a materialului codat, destinat viitorului. De aceea în Biblie vom găsi metaforizări ale situațiilor ce implică tehnică. Nu întotdeauna vom înțelege exact ce se întâmplă, nivelul ştiințific al unor informații aparținând echivalentului tehnic al secolelor următoare (dacă vor exista!). Acele situații sunt puține şi nu ne încurcă cu nimic la înțelegerea Programului Terra (P.T.). Axul central al Bibliei este P.I.G. şi are la bază L.N.H. De aceea, cele mai multe figuri de stil, „sarea şi piperul” Bibliei, vor face referiri la acest program. Practic, vom asista cum „cheia A.D.N.” va deschide rând pe rând toate uşile Bibliei şi o va face pe înțelesul tuturor.

Una dintre primele noțiuni cu care ne întâlnim în Cartea Cărților este aceea **de a fi drept în fața lui Dumnezeu**. Ideea că „a fi drept” echivalează cu a fi creat de inginerul genetician extraterestru, adică a avea un A.D.N.M.N. compatibil cu al îngerilor S.D., apare pentru prima dată mai explicit cu ocazia atacului nuclear de la Sodoma şi Gomora. Se ştie că practica homosexualității a însoțit istoria omenirii şi a fost prezentă în toate zonele geografice. Mă îndoiesc că această practică ar fi avut o rată mai înaltă la Sodoma şi Gomora comparativ cu cetățile vecine din Mesopotamia sau Canaan. De fapt, în Biblie, nici măcar nu este amintit motivul real, felul păcatului populațiilor din cetățile amintite. Acest păcat e foarte uşor detectabil. Populația acelor cetăți nu a intrat în arealul

P.I.G. Ea trebuia distrusă pentru a nu periclita soarta pe termen lung a P.I.G. Cele scrise mai sus reies din discuția purtată de Avraam cu șeful bazei locale extraterestre:
20. Zis-a deci Domnul: Stricarea Sodomei şi Gomorei e mare şi păcatul lor este cumplit de greu.
23. Şi apropiindu-se Avraam (de Domnul) *a zis: Pierde-vei oare pe cel drept ca şi pe cel păcătos încât să se întâmple celui drept ce se întâmplă celui nelegiuit?*
24. Poate în cetatea aceea să fie cincizeci de drepți... (Facerea18)

Puteți reciti la etapa a III-a a P.I.G., târguiala dintre Avraam şi Domnul cu privire la decizia de distrugere a cetăților, în funcție de numărul drepților din cetăți. Cercetarea genetică stabileşte că singurul „drept" din Sodoma şi din regiune e Lot, care era din arborele genealogic al lui Avraam, fiindu-i nepot. Lot e singurul salvat, restul, „păcătoşii", sunt distruşi printr-un atac nuclear descris anterior. Ca să înțelegem bine că noțiunea de „drept" sau „păcătos" defineşte caracterele genetice, atât Biblia, cât mai ales Coranul fac mare tam-tam pe tema nedreptății soției lui Lot, care era sodomită. Ea este ucisă, nu intră în calculele genetice ale îngerilor atenționați de Avraam că în cetate locuieşte Lot: „Ei ziseră: „Noi ştim cine este în ea. Noi voim să-l mântuim pe el şi pe familia sa, afară de muierea sa, care va întârzia"... vom trimite asupra poporului acestei cetăți mânie din cer, pentru că sunt nelegiuiți". (XXIX) Sura păianjenului - 31;33). O formulare similară apare în cap. XXVII din Sura fericirii - 58: „noi îl mântuirăm pe el (pe Lot) şi pe gloata sa, afară de muierea sa, care era după hotărârea Noastră între cei întârziați."
Şi ca dovadă, arătând nelegiuirea lor, acest ținut pustiu fumegă şi astăzi (are radioactivitate crescută - n.a.), *pomii dau roadă în afară de vreme şi un stâlp de sare se înalță acolo, spre pomenirea necredinciosului suflet al femeii lui Lot.* (Înțelepciunea lui Solomon, 10-7)
Soția lui Lot purta un A.D.N. care făcea din ea o necredincioasă, o păcătoasă. Simbolul purtat de ea ne face să vedem încă de la începutul Bibliei criteriul de departajare drept/nedrept: apartenența la un grup cu anumite caractere genetice. Acest criteriu este pentru ultima oară foarte bine explicat spre sfârşitul Bibliei, în Noul Testament:
...Sodoma şi Gomora şi cetățile dimprejurul lor, care s-au dat la desfrânare şi ***au umblat după trup străin****, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veşnic.* (Iuda 1-7)
Acesta este păcatul Sodomei şi a celorlalte cetăți, hibridarea, compromiterea programului de inginerie genetică P.I.G., prin încrucişarea cu trup străin. Acesta este singurul păcat biblic care duce invariabil la moarte; acest păcat generează „necredința", „nedreptatea", „necinstea".

Deseori, Biblia explică ce înseamnă a fi credincios. Cu această ocazie, de cele mai multe ori se enumeră tot neamul „nedrepților", adică tot arborele genealogic de la Set la momentul respectiv sau elementele importante ale acestui arbore, despre care ştim cu siguranță că au apărut ca urmare a unor implanturi uterine. Capitolul II din Evrei, N.T. se intitulează: „Credința şi roadele ei, dovedite cu pilda drepților din V.T."
1. Iar credința este încredințarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute.
Cât de frumos şi de logic este construit acest verset! Încredințarea celor nădăjduite se referă la transmiterea către descendenți a caracterelor genetice „drepte". Aceste caractere sunt nădăjduite, sperate a fi compatibile, neştiindu-se exact dacă ele nu cumva au fost modificate de un element al arborelui genealogic care a „păcătuit". Dovedirea lucrurilor celor nevăzute - A.D.N.M.N. (nu se vede) se face numai la „cercetarea sufletelor", adică la analiza A.D.N.M.N. din cursul triajului. Numai atunci lucrurile nevăzute (A.D.N.M.N., structura C.S.) se vor dovedi credincioase sau nu: compatibile sau incompatibile. Spicuiesc şi eu din arborele credincios:
20. Prin credință despre cele viitoare a binecuvântat Isaac pe Iacov şi pe Esav
21. Prin credință Iacov, când a fost să moară, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif.
32. Şi cemai vă zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David de Samuel şi de proroci. (Evrei 11)
Este de prisos să vă mai subliniez că toți cei enumerați mai sus au venit pe lume „prin făgăduință", prin tehnica implantului uterin, adică, au avut material genetic compatibil, drept, credincios, curat, bun, cinstit. Coranul explică la fel încap. XLIX Sura odăilor-13: „Cel cinstit dintre voi înaintea lui

Dumnezeu e acela între voi care se teme mai mult de Dumnezeu". Cel mai cinstit oferă urmaşilor caracterele genetice imprimate de către zei. Surprinzător, tot Coranul precizează în continuare:
14. Arabii spun: „Noi credem"! Spune „Voi nu credeţi, ci să ziceţi: „Suntem moslemi" pentru că încă n-a intrat credinţa în inimile voastre. Dar dacă veţi asculta de Dumnezeu şi de trimisul Său, El nu vă va scurta cu ceva din faptele voastre.
Cu alte cuvinte, voi arabii sunteţi moslemi, sunteţi un fel de hibrizi de la marginea P.I.G. riguros. Aveţi ceva din harta A.D.N. cerută, dar nu totul. Sunteţi oricum păcătoşi, degeaba vă străduiţi să credeţi, pentru că nu puteţi deveni credincioşi, deoarece de la început n-aţi fost! Şi asta o spune tocmai Coranul! Arborele genealogic drept, credincios este menţionat şi în Coran:
82. Cei ce cred şi nu îmbracă credinţa lor cu nedreptate (nu au urmaşi hibrizi - n.a.) *aceia sunt în siguranţă şi sunt bine ocârmuiţi.*
83. Această dovadă a noastră am dat-o Noi lui Avraam faţă de poporul său. Noi îl ridicarăm cu trepte pe cine voim. Domnul dară este înţelept, ştiutor.
84. Şi noi i-am dat lui Isaac şi pe Iacov şi pe amândoi i-am ocârmuit. Noi încă înainte şi pe urmaşii Săi şi pe David şi pe Solomon toţi şi pe Iosif şi pe Moise şi pe Avram şi aşa răsplătim Noi celor ce fac bine.
85. Şi pe Zaharia şi pe Ioan şi pe Isus şi pe Elia şi pe toţi cei credincioşi;
86. Şi pe Ismael şi pe Eliseu şi pe Iona şi pe Lot, pe toţi i-am ales înaintea lumii.
87. Şi pe unii din părinţii lor şi pe urmaşii lor şi pe fraţii lor i-am ales (sortat - n.a.) *şi i-am ocârmuit Noi pe drumul cel drept* (mariaj controlat - n.a.)
„Dovada de credinţă" au avut-o cei menţionaţi mai sus, aproape toţi sau chiar toţi produşii, prin fecundaţie artificială a unui material genetic verificat în prealabil. Cu toţii fac parte din trunchiul arborelui genealogic al P.I.G., spre deosebire de moslemi, care formează ramurile, patul A.D.N.

Compatibilitatea A.D.N.M.N. este echivalată uneori cu atribute ce aparţin oamenilor: înţelepciune, bunătate etc. Solomon, fiul lui David, înzestrat ca şi tatăl său cu un implant cerebral, a avut mai multe întâlniri cu Domnul. Una dintre ele are loc în vis: „S-a arătat Domnul lui Solomon noaptea în vis şi a zis: „Cere ce vrei să-ţi dau!". (III Regi 3-5) Solomon îi va cere înţelepciune. Domnul se întrece cu gluma şi-i montează regelui un implant M.N. (materie negativă), conţinător de informaţie. Astfel, „Solomon a spus trei mii de pilde şi cântările lui a fost o mie şi cinci." (III Regi 4-32) Acestea au făcut referiri la o grămadă de domenii, greu de cuprins în aceea vreme de un singur om. Solomon reprezintă un model ideal, un exemplu de înţelegere a modului în care se practică învăţământul la S.D.: implantul de cunoştinţe. Iată ce spune Solomon: „Dumnezeu a zidit pe om spre nestricăciune şi l-a făcut după chipul fiinţei sale" (Înţelepciunea lui Solomon 2-23). Deci omul a fost făcut spre nestricăciune, adică cu un A.D.N.M.N. compatibil cu îngerii S.D.

Să vedem acum ce înseamnă să ai înţelepciune. Capitolul 10 din „Înţelepciunea lui Solomon" ne lămureşte pe deplin asupra acestui aspect:

1. Înţelepciunea a zidit pe primul om zidit de Dumnezeu ca să fie părintele neamului omenesc, atunci când a fost zidit omul.
Adam a fost deci, înţelept, zidit, conceput într-o manieră ce i-a conferit înţelepciune.
2. Ea (înţelepciunea - n.a.) *l-a scos din păcatul lui şi i-a dat putere să stăpânească toată făptura.*
Începând cu acest verset, asimilăm noţiunea de înţelepciune cu compatibilitatea între A.D.N.M.N. al omului cu cel al îngerilor.
3. Fiindcă s-a depărtat de ea (de înţelepciune), *mâniindu-se pe cel nedrept, a pierit în nebunia sa ucigaşă de frate.*
Şi cu asta aflăm că Abel, crescătorul de animale, a fost ucis de „fratele" său, Cain, din cauza lipsei de „înţelepciune", de compatibilitate A.D.N. cu îngerii. Aşa a fost impusă revoluţia agricolă. Tot înţelepciunea l-a salvat pe Noe de la potop.
4. Iar când pământul a fost acoperit de ape, înţelepciunea l-a mântuit şi pe cel drept, l-a purtat în slaba arcă de lemn.

5. Când popoarele şi-au amestecat toate nelegiuirile de-a valma, înţelepciunea a ştiut pe cel drept şi l-a păstrat fără vină în faţa lui Dumnezeu şi l-a păzit nebiruit când a fost să-l doboare mila de copilul său.
Se face aluzie la intervenţia salvatoare a îngerului, care-l opreşte pe Avraam să-l aducă jertfă pe Isaac, „fiul" său şi al Sarrei - primul implant uterin bine descris al Bibliei.
6. Tot ea a mântuit pe cel drept din prăpădul celor răi şi el a fugit departe de focul coborât peste cele cinci cetăţi.
Înţelepciunea lui Lot l-a salvat deci din Sodoma. Prin contrast cu Lot, cel ce avea înţelepciune, soţia sa sodomită e ucisă, motivul fiind lipsa de „înţelepciune", de compatibilitate A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. Putem continua lanţul de „înţelepţi" trecând prin tot arborele genealogic evreu.
Tot Solomon, în cap.3, ne explică metaforic destinul „drepţilor" şi al celor „stricăcioşi": „Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele (1)...cei credincioşi vor petrece cu El." (9) Cele drepte vor fi sortate spre folosinţă, incluse în P.V., restul vor ajunge în iezerul de foc.
11. Defăimătorii înţelepciunii şi ai învăţăturii sunt ticăloşi (incompatibili A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. - n.a.)
12. Femeile lor sunt fără minte şi copiii lor sunt stricaţi şi spiţa lor e blestemată.
Copii sunt hibrizi şi sunt sortiţi pieirii.
13. De aceea, fericită este cea stearpă care nu s-a pângărit şi care nu a cunoscut pat cu păcat (nu are soţ de alt neam - n.a.)*; ea va avea roadă la cercetarea sufletelor.*
Este preferabil să n-ai copii decât să ai cu cei de alt neam. Răsplata vine în momentul triajului A.D..N.M.N., la judecata de apoi. Sau:
16. Fiii desfrânaţilor nu vor avea desăvârşire şi sămânţa ieşită din patul nelegiuit se va stinge
17. Căci neamul celui nedrept are un sfârşit groaznic.

Neamul fără caracterele genetice dorite de S.D. va ajunge în iezerul de foc. Pentru a ne demonstra că acelaşi lucru poate fi enunţat în o mie de moduri, Solomon echivalează zestrea genetică „dreaptă" cu bunătatea, în cap.4:
1. Mai bine să nu ai copii, dar să ai bunătate: căci pomenirea bunătăţii este nemuritoare şi Dumnezeu o ştie şi oamenii o cunosc.
Este bine să ai o zestre genetică „dreaptă", dar nu e bine s-o pierzi prin încrucişare cu alt neam.
2. Când este de faţă (bunătatea) o urmezi şi când s-a dus îţi pare rău după ea. Bunătatea poartă veşnică cunună, veşnic biruitoare, ieşind fără pată din lupte crâncene.
„Bunătatea" face ca spiritul să supravieţuiască triajului riguros post-apocaliptic.
3. Mulţimea pruncilor la cei nelegiuiţi nu este de niciun folos; din mlădiţele lor spurcate nu se va înfige rădăcină adâncă şi nu vor avea temei nezdruncinat.
Este unul dintre cele mai sugestive versete, care nu ne lasă să punem la îndoială legătura dintre zestrea genetică definită de A.D.N. şi dreptatea, bunătatea, cinstea, credinţa descendenţilor. Legătura este indubitabilă. Formularea „mlădiţe spurcate", referitoare la caracterele genetice, ne oferă imaginea „mlădiţelor" axului A.D.N.
4. Chiar dacă se vor îmbrăca vremelnic între ramuri fiind fără temeinicie, se vor zgudui de vânt şi se vor dezrădăcina de puterea vijeliei.
Cei cu uşoară hibridare cu sectorul genetic dorit, caracterele genetice dorite fiind foarte slabe, fără „rădăcină adâncă", nu vor fi aleşi la triajul postapocaliptic.
6. Pruncii născuţi din somn necurat sunt martori ai nelegiuirii părinţilor, când stai să-i cercetezi.
Formularea deosebit de ingenioasă precizează din nou dacă mai e nevoie, modalitatea în care se nasc cei nelegiuiţi: somnul necurat al părinţilor care n-au respectat legea. Cercetarea genetică a pruncului descoperă cu uşurinţă decalajul genetic al părinţilor, dincolo de limitele permise ale standardului de compatibilitate genetică impus de îngeri.

Vă prezint un ultim grupaj de versete în aceeaşi idee a legăturii între zestrea genetică a descendenţilor şi calitatea de a fi compatibil A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. Nu voi mai face, însă, niciun comentariu. Judecaţi singuri!

1 ...Domnul stă la judecată cu locuitorii pământului,
2. Că nu mai este credinţă, nici iubire, nici cunoaştere de Dumnezeu în ţară
7. Cu cât s-a înmulţit, cu atât au păcătuit înaintea Mea; cinstea lor au preschimbat-o în ruşine
10. Vor mânca, dar nu se vor sătura. Când se vor desfrâna nu se vor înmulţi, că au părăsit pe Domnul, că duh de desfrânare i-a făcut să rătăcească şi au săvârşit destrăbălări, depărtându-se de Dumnezeul lor.
Sper că vă este clar! Formularea este dintre cele mai reuşite din Biblie. Redactorul şef al Bibliei ne uimeşte uneori cu o capacitate uimitoare de analiză şi sinteză.

Dacă noţiunile metaforizate de mai sus vă sunt clare, vă prezint acum versetele cap. Romani-11, o veritabilă sinteză a ceea ce cuprinde practic tot P.I.G. E interesant pentru o societate eficientă modalitatea de a îmbina plastic cuvintele şi de a oferi metafore de expresivitate celei ce urmează:
16. Iar dacă pârga (de făină) este sfântă, şi frământarea este sfântă. Şi acum se va trece în domeniul P.I.G.: *Şi dacă rădăcina este sfântă, şi ramurile sunt.* E vorba de arborele genealogic.
17. Iar dacă unele ramuri au fost tăiate, şi tu, care erai măslin sălbatic, ai fost altoit printre cele rămase şi părtaş te-ai făcut rădăcinii şi grăsimii măslinului.
Deci, unele popoare au fost distruse fiind la marginea P.I.G., iar tu ai fost ales, altoit prin tehnici de inginerie genetică şi compatibilizat genetic cu îngerii S.D.
18. Nu te mândri fără de ramuri, iar dacă te mândreşti, nu tu porţi rădăcina, ci ea pe tine.
Este foarte plastic, dar şi clar în acelaşi timp. Nu te mândri, căci caracterele genetice din tine, cel altoit, îţi dau doar o compatibilitate pe care e uşor s-o pierzi prin hibridare. De fapt, nu eşti la fel cu rădăcina, ci doar asemănător, astfel încât tu nu porţi rădăcina, ci ea te poartă pe tine.
19. Dar vei zice: Au fost tăiate ramurile, ca să fiu altoit eu.
Au fost distruse popoarele vecine, ca sectorul ameliorat genetic să supravieţuiască.
20. Din cauza necredinţei lor au fost tăiate, iar tu stai prin credinţă. Nu te îngâmfa, ci teme-te.
21. Căci dacă Dumnezeu n-a cruţat ramurile fireşti, nici pe tine nu te va cruţa.
Te va ucide în momentul apocaliptic şi în scopul recoltării C.S. compatibil.
22. Vezi deci bunătatea şi asprimea lui Dumnezeu: asprimea Lui către cei care au căzut în bunătatea Lui către tine, dacă vei stărui în această bunătate; altfel vei fi şi tu tăiat.
Oricum o dai, cazi rău în acest program; cei „răi" sunt distruşi, cei „buni" sunt recoltaţi. Cu toţii suferim moartea cea dintâi, moartea somatică.
23. Dar şi aceia, de nu vor stărui în necredinţă, vor fi altoiţi, căci puternic este Dumnezeu să-i altoiască iarăşi.
Deci aceia - buni - dacă-şi păstrează caracterele dorite de S.D. (nu vor stărui în necredinţă), deci cei altoiţi, vor fi altoiţi din nou! Asta se va întâmpla în momentul apocaliptic, prin expunerea la radiaţia nucleară.
24. Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic şi împotriva firii ai fost altoit în măslin bun (prin P.I.G. - n.a.), *cu atât mai vârtos aceştia care sunt după fire vor fi altoiţi în însuşi măslinul lor.*
Cei ce fac parte din axul central al P.I.G. vor fi transformaţi prin radiaţia nucleară în însuşi măslinul lor, adică vor fi total compatibilizaţi, vor fi din punct de vedere A.D.N.M.N. la fel ca îngerii, vor purta rădăcina.
25. Pentru că nu voiesc fraţilor ca voi să nu ştiţi taina aceasta, ca să nu vă socotiţi pe voi înşivă înţelepţi (drepţi, compatibili total, la fel ca îngerii n.a.) *căci împietrirea s-a făcut în parte lui Israel* (compatibilitate parţială - n.a.) *până ce va intra tot neamul* (până în momentul apocaliptic - n.a.)

Şi astfel, în câteva versete, avem metaforizat tot programul de la P.I.G. la momentul apocaliptic. Să mai spună cineva că Biblia e tradusă prost! O traducere inexactă ar fi afectat substanţial înţelegerea unui grupaj de versete cum este acesta. Fidelitatea îmbinării măiestrite a cuvintelor oferă fidelitate programului. Este cuceritoare exprimarea, formularea versetelor. În orice caz, traducătorii, care oricum n-au înţeles nimic din versete, cred că au tradus corect informaţia implantată lui Pavel. Pildele lui Iisus simbolizează aproape de fiecare dată fie segmente ale P.I.G., fie P.I.G. în totalitate. Nu-i nicio filozofie în ele. „Cheia A.D.N." deschide cu uşurinţă aceste pilde.

Voi analiza numai câteva, iar dacă doriți, aplicați metoda pentru celelalte. Conform construcției celor patru evanghelii, fiecare conține cam aceeași informație. De aceea, voi alege pilda cel mai frumos şi complet exprimată dintr-una dintre cele patru evanghelii. De exemplu, în Ioan cap.15 se spune:
1. Eu (Iisus) *sunt viţa cea adevărată şi tatăl meu este lucrător.*
Eu dețin A.D.N.M.N. al S.D., iar „cultura" de pe Terra, aparține lui Dumnezeu.
2. Orice mlădiță care nu aduce roadă întru Mine El o taie; şi orice mlădiță care aduce roadă, El o curăţeşte, ca mai multă roadă să aducă.
Orice descendent ce nu are A.D.N.M.N. compatibil cu cel al lui Iisus, care este deci hibrid, va fi distrus, şi orice descendent compatibil va fi transformat într-o structură A.D.N.M.N. identică cu cea a îngerilor S.D.
3. Acum voi sunteți curați pentru cuvântul pe care vi l-am spus.
Acum, voi ce mă ascultați, dețineți A.D.N.M.N. compatibil.
4. Rămâneți în Mine şi Eu în voi. Precum mlădiţa nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță; tot aşa nici voi dacă nu rămâneți în Mine.
Păstrați descendenților un A.D.N.M.N. compatibil cu al meu. Nu dați naştere la copii hibrizi. Rodul vostru - descendenții voştri vor fi compatibili, dacă nu veți permite hibridarea caracterelor genetice.
5. Eu sunt viță, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne în Mine şi Eu în acela, acele va aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic!
Descendenții celui ce respectă un mariaj în cadrul P.I.G. vor rămâne compatibili A.D.N.M.N. cu Iisus. Fără compatibilitate vor fi distruşi.
6. Dacă cineva nu rămâne în Mine, se aruncă afară ca mlădiţa şi se usucă; şi le adună şi le aruncă în foc şi iad!
Dacă produceți copii hibrizi aceştia vor fi distruşi. După triajul post apocaliptic vor ajunge în iezerul de foc. Simplu, nu?

Să analizăm acum o altă pildă din Luca 8:
5. Ieşit-a semănătorul să semene sămânța sa. Şi semănând el, una a căzut lângă drum şi a fost călcată cu picioarele şi păsările cerului au mâncat-o.
6. Şi alta a căzut pe piatră şi răsărind, s-a uscat pentru că nu avea umezeală.
7. Şi alta a căzut între spini şi crescând cu ea, spinii au înăbuşit-o.
8. Şi alta a căzut pe pământul cel bun şi crescând a făcut rod însutit. Acestea zicând striga: Cine are urechi de auzit să audă.
Pilda se referă la reuşita P.I.G. în „insulele A.D.N." create primordial. Unele areale de P.I.G. au fost insuficient susținute şi au sucombat, aşa cum a eşuat de pildă programul Sodoma - Gomora. Altele au fost înăbuşite de popoarele vecine, cum ar fi P.I.G. din Mesopotamia, iar P.I.G. riguros din spațiul evreu a reuşit şi „a făcut rod însutit".

Iată o altă pildă, pe care o putem echivala cu compatibilitatea în trepte obținută de poporul evreu. P.I.G. a presupus înlocuirea multor populații. Programul în trepte a ameliorat „patul A.D.N." cu fiecare treaptă, până în momentul favorabil creării poporului evreu. Acesta, chiar dacă nu a fost viguros de la început, în anii care au urmat, prin tehnici de inginerie genetică şi cu protecția oferită de îngerii S.D., poporul s-a dezvoltat şi „va da rod la timpul potrivit".
6. Şi le-a spus pilda aceasta: Cineva avea un smochin sădit în via sa şi a venit să caute rod în el, dar n-a găsit.
Via este „patul A.D.N.", iar smochinul este poporul evreu la primele generații.
7. Şi a zis către vier: Iată, trei ani sunt de când vin şi caut rod în smochinul acesta şi nu găsesc. Taie-l; de ce să ocupe locul în zadar?
Ne aduceam aminte de momentele de cumpănă ale inginerului genetician şef care se întreba dacă este cazul să păstreze un popor hibrid sau să reia experimentul genetic.
8. Iar el a zis: Doamne, lasă-l şi anul acesta, până-l voi săpa împrejur şi voi pune gunoi.
9. Poate va face rod în viitor, iar de nu, îl vei tăia. (Luca-13)

Inginerul genetician, vierul, ştia că va reuşi cu tehnici specifice ingineriei genetice să consolideze poporul, să-l purifice şi să-l facă să producă rod curat.

O altă metaforă frumoasă o găsim în Matei 13.
31. O altă pildă le-a pus înainte zicând: Împărăția cerurilor este asemenea grăuntelui de muştar, pe care luându-l omul, l-a semănat în țarina sa.
S.D. având caracterele genetice ale bobului de muştar, seamănă acest bob pe Terra, în scopul creării poporului evreu.
32. Şi care este mai mic decât toate semințele, dar când a cresut este mai mare decât toate legumele şi se face pom, încât vin păsările cerului şi sălăşluiesc în ramurile lui.
Bobul de muştar - poporul evreu este mic la număr la început față de alte popoare, după derularea P.I.G. a crescut în număr, devenind mai numeros decât popoarele vecine, „celelalte legume". Bobul creşte şi devine pom - P.V. după recoltarea C.S. Astfel, în două versete este prezentat tot programul biblic! Superbă sinteză!

Altă metaforă:
Voi (evreii n.a.) *sunteți sarea pământului. Dacă sarea se va strica* (compatibilitatea se va pierde n.a.) *cu ce se va săra? De nimic nu mai e bună decât să fie aruncată în picioare de oameni.* (Matei 5-13). Cred că nu mai are nevoie de comentariu.
Iisus îndeamnă evreii să respecte în continuare L.N.H. într-un mod original:
8. Faceți deci, roadă vrednică de pocăință!
Nu vă încrucişați cu cei de alt neam.
9. Să nu credeți că puteți zice în voi înşivă: Părinte avem pe Avraam, căci vă spun că Dumnezeu poate şi din pietrele astea să ridice fiii lui Avraam.
Logic, a avea strămoş îndepărtat pe cineva nu înseamnă că-i deții zestrea genetică în totalitate.
10. Iată, securea stă la rădăcina pomilor şi tot pomul care nu face roadă bună se taie şi se aruncă în foc. (Matei-3) Concluzia este: evrei, nu produceți copii hibrizi!

Acum, dacă în mare ați înțeles care este modul de decodare a pildelor, să iau în discuție pâinile, dar nu cele obişnuite, ci <u>pâinile biblice.</u> Asupra tipului particular al acestor pâini ne avertizează chiar celebra rugăciune cunoscută sub denumirea de „Tatăl nostru".
9. Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfințească-se numele Tău,
10. Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ.
11. <u>Pâinea noastră cea spre ființă</u> dă-ne-o nouă astăzi etc. (Matei 6)
Pâinea în cauză este nu de mâncat, ci spre ființă, adică pentru trup şi suflet, este pâinea care face de fapt compatibilitatea A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. Că este aşa, vă veți convinge imediat.

Toate cele patru evanghelii prezintă episodul în care 5.000 de bărbați şi familiile lor - femei şi copii - se satură cu cinci pâini şi doi peşti! Să vedem cum a fost posibil:
32. Şi au plecat (Iisus şi ucenicii) *cu corabia spre loc pustiu, de o parte.*
Locul pustiu sau exprimarea „s-a dus în pustie", desemnează în Biblie un areal în care nu a fost inițiat un P.I.G., cu locuitori incompatibili genetic cu îngerii S.D.
33. şi i-au văzut plecând şi mulți au înțeles şi au alergat acolo pe jos de prin toate cetățile şi au sosit înaintea lor.
34. Şi ieşind din corabie, Iisus a văzut mulțime mare şi I s-a făcut milă de ei, căci erau ca nişte oi fără păstor, şi a început să-i învețe multe.
35. Dar făcându-se târziu, ucenicii Lui, apropiindu-se, I-au zis: <u>Locul e pustiu şi</u> ceasul e târziu.
36. Slobozeşte-i, ca mergând prin cetățile şi prin satele dimprejur, să-şi cumpere ce să mănânce.
37. Răspunzând El le-a spus: Dați-le voi să mănânce. Şi ei I-au zis: Să mergem noi să cumpărăm pâini de două sute de dinari şi să le dăm să mănânce?
38. Iar El le-a zis: Câte pâini aveți? Duceți-vă şi vedeți. Şi după ce au văzut i-au spus: <u>Cinci pâini şi doi peşti.</u>
39. Şi El le-a poruncit să-i aşeze pe toți <u>în cete, cete, pe iarbă verde.</u>
Observați cât de „pustiu" era locul, de fapt. Totul e cusut cu ață albă.

40. Şi au şezut cete, cete, câte o sută şi câte cincizeci.
41. Şi luând cele cinci pâini şi cei doi peşti, privind la cer, a binecuvântat, ca să le pună înainte, asemenea şi cei doi peşti i-a împărţit tuturor.
42. Şi au mâncat toţi şi s-au săturat
43. Şi au luat douăsprezece coşuri pline cu fărâmituri şi cu ce a rămas din peşte
44. Iară cei ce au mâncat pâinile erau cinci mii de bărbaţi. (Marcu 6)
Sau o exprimare mai frumoasă: *Şi au mâncat toţi şi s-au săturat şi au strâns rămăşiţele de fărâmituri -* ***douăsprezece coşuri pline.*** (Matei 14-20)
51. Şi (ucenicii) erau peste măsură de uimiţi în sinea lor.
52. Căci nu pricepuseră nimic de la minunea pâinilor, căci inima lor era învârtoşată. (Marcu 6)

Evident că „nu pricepuseră nimic", deoarece Iisus le vorbea de fapt despre P.I.G. El ar vrea să spună de fapt cam asta: locul era pustiu, pe Terra încă nu fusese iniţiat P.I.G.; oamenii erau „fără păstor", nu primiseră L.N.H., nu ştiau să se conducă, erau primitivi. După ce decizia de a iniţia P.I.G. a fost luată, au fost create „insulele A.D.N." Cum? Cei doi peşti, Adam II şi Eva II, au eliberat gameţi ce au format prin fecundaţie artificială primii zigoţi cu caracterele genetice ale S.D. Aceştia, implantaţi femeilor, au constituit primele insule A.D.N. (cete, cete). Despre aceste femei se spune că au primit pâine din cer de la Domnul, pâine spre fiinţă. La ce a dus P.I.G.? La formarea celor 12 familii ale lui Israel. Care este rezultatul hrănirii cu pâine cerească şi cei doi peşti, care astfel înmulţiţi au săturat pe toţi? 12 coşuri pline cu „rămăşiţe de fărâmituri", adică 12 serii genetice, 12 arbori genealogici care deţin ceva din caracterele genetice ale „pâinilor", care le oferă compatibilitate genetică cu îngerii S.D. Nu trebuie să căutăm prea mult cele cinci pâini. Ele s-au numit Set, Irad, Cainan, Enoh, Matusalem, Noe etc. Dacă numărăm pâinile din P.I.G. ele vor fi mult mai multe. Pilda ne oferă doar un raport: cu cinci pâini s-au hrănit cam 5.000 de oameni. Pilda vorbeşte dej de rezultate. **Pornind de la o „pâine" s-au obţinut în jocul P.I.G. cam 1.000 de bărbaţi evrei compatibili genetic cu îngerii S.D.**

Ideea aceasta e susţinută de o altă pildă, a lui Enoh, atunci când descrie P.I.G. de după potop:
23. Şi atunci ***toţi cei sfinţi*** *vor înălţa Cerului rugăciuni de îndurare şi vor trăi până când* ***vor da naştere la [câte] o mie de copii, ...*** *În această epocă tot Pământul va fi cultivat cu dreptate; el se va acoperi de arbori ...vor fi sădiţi pomi bogaţi în roade.*
24. Viţa de vie va creşte din abundenţă şi va produce struguri din belşug: ***toate seminţele care vor fi încredinţate pământului vor da o mie de măsuri pentru una****; şi o măsură de măsline va ajunge la zece teascuri de ulei.* (Cartea lui Enoh - XI)
Pilda este întărită prin repetiţie. De data aceasta, Iisus va sătura 4.000 de bărbaţi şi familiile lor cu şapte pâini şi câţiva peşti.
33. Şi ucenicii I-au zis: De unde să avem noi în pustie atâtea pâini cât să săturăm atâta mulţime?
34. Şi Iisus i-a întrebat: Câte pâini aveţi? Ei au răspuns: şapte şi puţini peştişori.
35. Şi poruncind mulţimii să şadă jos pe pământ,
36. A luat cele şapte pâini şi peşti şi mulţumind, a frânt şi a dat ucenicilor, iar ucenicii mulţimilor.
37. Şi au mâncat toţi şi s-au săturat şi au luat ***şapte coşuri pline cu rămăşiţe de fărâmături.***
38. Iar cei ce au mâncat erau ca la patru mii de bărbaţi, afară de femeişi copii. (Matei 16.)

Dacă pilda anterioară în care au fost adunate 12 coşuri pline cu rămăşiţe de fărâmituri nu a pus probleme de interpretare, cu această pildă este un pic mai greu. Aveţi răbdare, căci voi face lumină peste câteva pagini. Trebuie să ştiţi însă că şi ea, prin analogie, se referă la P.I.G.! Pâinile din această pildă definesc tot C.S. de îngeri sau intens compatibile cu acestea! Iisus va explica chiar El că nu despre pâine de mâncat vorbea:
9. Tot nu înţelegeţi, nici nu vă aduceţi aminte de cele cinci pâini, la cei cinci mii de oameni şi câte coşuri aţi luat?
10. Nici de cele şapte pâini, la patru mii de oameni şi câte coşuri aţi luat?
11. Cum nu înţelegeţi că nu despre pâini v-am zis? Ci feriţi-vă de aluatul fariseilor şi al saducheilor? (Matei 16)
Sau, mai clar:

13. Şi lăsându-i (pe cei 4.000 - n.a.) *a intrat iarăşi în corabie...*
14. Dar ucenicii au uitat să ia pâine şi numai o pâine aveau cu ei pe corabie.
Singura „pâine" de pe corabie era Iisus, cel cu C.S. identic structural cu cel al îngerilor S.D.
15. Le-a poruncit zicând: păziţi-vă de aluatul fariseilor şi aluatul lui Irod.
16. Şi vorbeau între ei, zicând: Aceasta o zice, fiindcă n-avem pâine.
17. Şi Iisus înţelegând le-a zis: De ce gândiţi că n-aveţi pâine? (doară sunteţi compatibili, nu? - n.a.). *Tot nu înţelegeţi şi tot nu pricepeţi? Atât de învârtoşată este inima voastră?*
18. Ochi aveţi şi nu vedeţi şi nu auziţi şi nici nu vă aduceţi aminte? (Marcu -8)

Ca să înţelegem şi mai bine că pâinea biblică se referă la caracterele genetice ale îngerilor S.D., Iisus ne oferă şi alte versete privind calitatea „pâinii":
Şi luând pâinea, mulţumind (Iisus) *a frânt şi le-a dat lor zicând: Acesta este trupul Meu care se dă pentru voi; aceasta să faceţi spre pomenirea mea.* (Luca 22 - 19)
Deci, trupul lui Iisus - A.D.N. compatibil, este pâinea. Ca să fie „pomenit", să existe în urmaşi, pâinea - trupul lui, marca sa A.D.N., trebuie să rămână imprimată descendenţilor. Şi acum, dacă mai aveţi vreo nelămurire în privinţa pâinilor biblice, să citim explicaţiile lui Iisus din Ioan-6.
26... Mă căutaţi nu pentru că aţi văzut minuni, ci pentru că aţi mâncat din pâini şi v-aţi săturat (pentru că sunteţi compatibili - n.a.).
27. Lucraţi nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea ce rămâne spre viaţa veşnică şi pe care o va da vouă Fiul Omului, căci pe El L-a pecetluit Dumnezeu Tatăl. Cu alte cuvinte, luptaţi pentru compatibilitate genetică cu îngerii - singura cale care asigură „viaţa veşnică".
31. Părinţii noştri au mâncat mană în pustie, precum este scris: „Pâine din cer le-a dat lor să mănânce". Este vorba de hrănirea cu pâine - hrană artificială în deşert.
32. Deci Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea cea din cer; ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată.
Prin contrast cu 31, 32 pune punctul pe i şi defineşte pâinea biblică: caractere genetice compatibile cu îngerii S.D.
33. Pâinea lui Dumnezeu este cea care se coboară din cer şi care dă viaţă lumii. Numai pâinea cerească dă viaţă veşnică, compatibilitate.
34. Deci au zis către El: Doamne, dă-ne totdeauna pâinea aceasta.
35. Şi Iisus le-a zis: Eu sunt pâinea vieţii; cel ce vine la Mine nu va flămânzi şi cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată.
48. Eu sunt pâinea vieţii (eu am C.S. – corp spiritual de înger - n.a.).
50. ***Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare*** (!!!)
58. Aceasta este pâinea care s-a pregătit din cer, nu precum au mâncat părinţii voştri mana şi au murit. Cel ce mănâncă această pâine va trăi în veac.
63. ***Duhul este cel ce dă viaţă; trupul nu foloseşte la nimic****. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh şi sunt viaţă.* (Ioan 6)

Este clar? Pâinea biblică este viaţă şi este duh, este A.D.N.M.N., dar nu oricare, ci cel al îngerilor S.D. Acum cred că înţelegeţi mai bine de ce am echivalat cele „12 pâini ale facerii", ce stau înaintea chivotului, cu structurile A.D.N.M.N. ale celor 12 familii ale lui Israel. Şi tot acum înţelegeţi versetul din Cartea lui Rut: *Atunci s-a hotărât ea* (Noemina) *cu nurorile sale să se întoarcă din şesul Moabiţilor, căci auzise ea din şesul Moabiţilor că* ***Dumnezeu a cercetat poporul său*** (a practicat analiza A.D.N.M.N. - n.a.) ***şi i-a dat pâine.*** Adică a început practicarea unei noi serii de implanturi uterine.
Vedeţi cum toate pildele, metaforele, oferă informaţii pentru program, nu sunt alcătuite oricum, ci conectează ingenios segmente ale programului, ne ajută să intuim modalitatea în care P.T. s-a derulat şi se va consuma până la finalul său. Pe de altă parte, pe măsură ce veţi parcurge această carte, veţi observa universalitatea exprimării scrierilor vechi. „Pâinile biblice" nu sunt de fapt doar biblice; ele se regăsesc de exemplu în tăbliţele de lut sumeriene.

Am ajuns într-un punct care naşte o altă întrebare: programul vi se pare logic acum? Da şi nu! Cel puţin eu nu pot să pricep la prima vedere ce a realizat S.D. în aşa-zisa etapă a doua a P.I.G. Mai

nimic! Timp de 2262 de ani între Adam I şi potop a bătut apa-n piuă. În final, a ajuns la un singur cap de serie numit Noe, care culmea, avea tot echipamentul genetic al lui Adam II. Asta este eficienţă? Spre norocul nostru, Iisus se descurcă şi de această dată. Este vorba de pilda în care 4.000 de bărbaţi, „afară de femei şi copii", sunt săturaţi cu şapte pâini şi la sfârşit se adună şapte coşuri pline cu „rămăşiţe de fărâmituri". **Pilda vorbeşte de fapt de un alt P.I.G., distinct, desfăşurat în perioada Adam I - Potop, derulat de asemenea, în etape.**

În preprogramul Adam I - Adam II, iniţiat de Adam I, cel cu suflet viu, fără duh dătător de viaţă, sunt create şapte insule A.D.N. cu compatibilitate scăzută A.D.N.M.N. cu îngeri S.D., iniţiate de „descendenţii lui Adam I şi ai Evei I, ce aveau echipamente genetice identice cu descendenţii lor. În număr de şapte, ei s-au numit: Cain, Enoh, Irad, Maleleil, Matusal, Lameh şi Iubal. Aceste 7 insule cu compatibilitate scăzută create în preprogram au fost apoi preluate de „descendenţii" lui Adam II. Aceştia, având echipamentul genetic al lui Adam II şi al Evei II, vor deţine duh dătător de viaţă şi vor fi veritabile „pâini", care vor înnobila zestrea genetică a insulelor A.D.N. cu compatibilitate scăzută rezultate în preprogram. Pâinile se numesc Set, Enos, Cainan, Maleleil, Iared, Enoh şi Matusalem. Deja, Lamuh, hibrid, nu se poate constitui în „pâine". El trăieşte spre sfârşitul perioadei de program; Noe, nici el nu intră în discuţie. Deşi este o „pâine" de primă calitate, apare în schemă într-o perioadă în care pământul era deja „stricat" şi Domnul se hotărâse să refacă programul. Despre acest lucru ştia şi Matusalem, „bunicul" lui Noe.

Cele şapte pâini, compatibile cu îngerii S.D. au dezvoltat insule A.D.N. compatibile A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. Acestea au generat şapte feluri de „rod". În mod corespunzător, P.V. avea în acea vreme şapte feluri de containere în care erau introduse C.S. recoltate, iar Dumnezeu şi Satana câte şapte feluri diferite de C.S. înlănţuite. Foarte probabil, cel puţin Dumnezeu are acum 12 feluri de C.S. legate într-o fiziologie unitară. Primul program a fost exploatat foarte probabil peste 1000 de ani. Apariţia sau inducerea voită, de o fracţiune a îngerilor, a unor accidente genetice în masă, a făcut ca pământul să devină „stricat". Domnul a iniţiat un alt P.I.G., pornind de la Noe şi alţii ca el, după o distrugere ecologică parţială a primului P.I.G. Noe a preluat o bună parte din realizările P.I.G., aşa cum am discutat. De aceea P.I.G. II a fost mai facil, mai ieftin, a avut la bază o populaţie destul de apropiată genetic de dorinţele inginerului genetician. Foarte probabil P.I.G. II a fost mai robust şi mult mai simplu faţă de primul program. Pe scurt deci, etapa a II-a a P.I.G., descrisă parţial de mine, este un veritabil program exploatat de S.D., cu numeroase recolte, cu şapte feluri de rod, încheiat cu un „moment apocaliptic" ecologic - potopul - eveniment ce a permis iniţierea imediată a celui de-al doilea program.

Revenind acum asupra pildei în care cei 5.000 sunt hrăniţi cu 5 pâini şi sunt adunate 12 coşuri cu fărâmituri, putem să identificăm uşor cele 5 pâini. Ele se numesc Noe, Sem, Avram, Isaac şi Iacov. Au apărut prin tehnica implantului uterin, au generat cele 12 seminţii ale lui Israel şi aparţin cu siguranţă P.I.G. II. Cele scrise mai sus se întăresc cu o pildă a lui Iisus pe care numai acum o putem înţelege:
34. Iar Iisus a zis către ei (ucenici - n.a.) *: Puteţi, oare, să faceţi pe fiii nunţii să poftească cât timp Mirele este cu ei ?* Reamintesc că în Biblie, Mireasa este S.S., iar mirele este Mielul. Cine ar putea să fie fiii nunţii? Numai produsul finit - C.S. de viitori îngeri care intră în circuitul complexului viu C.D.M. - R.V. - P.V.
35... vor veni zile când Mirele se va lua de la ei; atunci vor posti în acele zile.
Sigur, vor veni şi „zile negre" pentru S.D., când nu are de unde să recolteze C.S. Niciun program nu poate fi prelungit la infinit. Perioadele dintre două programe sunt „moarte". P.V. asigură atunci producţia de îngeri şi mai puţin regenerarea lui Dumnezeu. Nici C.S. nu vor putea fi regenerate la rândul lor de fiinţa supremă - ele „vor posti", la fel ca şi Dumnezeu de altfel.
36. Le-a spus lor şi o pildă: Nimeni, rupând petic de la haină nouă, nu-l pune la haină veche, altfel rupe haina cea nouă, iar peticul luat din ea nu se potriveşte la cea veche.
Concluzia este: niciodată un program vechi, spre sfârşit, nu se poate continua cu unul nou. Întotdeauna, astfel de P.I.G. sunt caracterizate de parametri distincţi ce fac imposibilă îmbinarea a două programe. Legile care guvernează genetica nu permit aceste lucruri. Numai după încheierea

unui program se poate începe un altul, care va avea date distincte. Este şi mai economic să produci ceva nou, poate mai adaptat nevoilor, decât să cârpeşti un lucru vechi.
37. Şi nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, altfel, vinul nou va sparge burdufurile; şi se varsă vinul şi se strică burdufurile.
38. Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi şi împreună se vor păstra.

S.D. are programe flexibile, adaptate, care este posibil să urmărească o evoluție genetică. Toate sistemele, elementele ce țin de P.I.G., suferă din mers aceeaşi adaptare la noile condiții. Programul anterior a fost caracterizat de existența a şapte feluri de rod, diferite de cele 12 din actualul program. Ele au intrat în „burdufurile" lor, construite şi adaptate în mod special; au existat doar şapte feluri de pom al vieții; Mielul a fost adaptat în a primi şi analiza cele 7 tipuri distincte de A.D.N.M.N., iar Dumnezeu s-a adaptat pentru a fi regenerat de aceleaşi structuri, diferite de cele de astăzi. De ce? Pentru că tot programul S.D. este flexibil, adaptat. Adaptarea începe chiar cu superființa Dumnezeu, care urmează un curs evolutiv, flexibil din punct de vedere al structurii genetice - A.D.N.M.N. Acest curs îi permite astăzi regenerarea, evoluția, alături de cele 12 feluri de rod ale P.V.
39. Şi nimeni, bând vin vechi, nu voieşte de cel nou, căci zice: E mai bun cel vechi (Luca - 5)
Sigur, adaptarea e pe cât de necesară pe atât de dificilă. Nimic nu e uşor într-o evoluție impusă, artificială, tehnică, dar fără întoarcere. Cu asta, cred că acum sunteți în mare lămuriți despre modul în care a decurs P.I.G. sau, mai exact spus, despre modul în care au decurs cele două programe.

Considerații asupra P.I.G. desfăşurat de S.D.

Durata P.I.G.

etapa a treia	- potop - Iacov	- 1.232 ani
etapa a patra	- formarea poporului evreu	- 520 ani
etapa a cincea	- exploatarea programului	- 1.398 ani
perioada actuală	- anul 1 -- anul 2000 e.n.	- 1.999 ani

		5.149 ani

Acesta este timpul scurs de la potop până în prezent, bineînțeles cu unele aproximări. Noe însă avea vârsta de 600 de ani în momentul declanşării potopului. El este cap de serie al actualului program; adunăm vârsta lui Noe la perioada scursă de la potop până la noi şi rezultă: 5149 ani + 600 ani = 5749 ani. Tot ce este anterior acestei date aparține cu siguranță unei alte perioade, altui program distinct. Să nu credeți că cineva a ținut cu exactitate calendarul evreilor imediat după potop. Poate că Noe şi descendenții săi au făcut acest lucru. Pentru mine este cert însă că scrierile vechi, în special Biblia, a avut darul de a ne informa corect asupra timpului scurs. După formarea poporului evreu, el însuşi a putut ține cronici foarte exacte. Putem să stabilim aproape exact anul în care programul I a debutat, anul producerii prin inginerie genetică a lui Adam II. Evenimentul a avut loc acum 7.411 ani.

Dacă rămânem la aproximarea de 1500 ani a preprogramului, P.T. descris de Biblie a durat 9000 de ani. La aceasta se adaugă etapa 0, a cărei durată este greu de apreciat. Durata P.T. pare într-adevăr lungă. Trebuie să înțelegem că atât percepția, cât şi scurgerea timpului, este diferită pentru S.D. şi pentru noi. Percepția diferită se datorează vârstelor biologice îndelungate ale îngerilor care cu zece vieți acoperă tot Programul Terra, față de 100 de vieți de pământean puse cap la cap. Scurgerea timpului, diferită pentru S.D. se datorează aplicării distorsiunii temporale D.T.

Programul durează pentru S.D. mult mai puțin. Întregul P.T. se poate derula în cursul unei singure vieți de înger. După cum vedeți, în Sura treptelor este prezentată şi o D.T. în parametri fizici. Este cea mai performantă D.T. ce apare în scrierile vechi. Asta înseamnă că îngerii şi duhul, îngerul curier ce ridică C.S. recoltate, face naveta între S.S. şi Terra în câteva minute! **Un minut de călătorie este echivalent în acest caz cu 35 de ani!** Asta înseamnă că îngerul şi containerul cu C.S. - sufertaşul - este de fapt teleportat, este transformat în M.N. (C.S. sunt deja M.N.). Un

interval între două recoltări este de cca 150 de ani tereştri. Îngerul va trăi predominant în staţie. Acest timp scurs în staţie nu-i afectează călătoria pe care trebuie s-o facă din când în când pentru a ridica sufertaşul cu C.S. de pe Terra. Pentru asta are nevoie de aproximativ 4 minute dus-întors. S.S. se află deci cam la două minute de teleportare. Fizicienii ar putea aprecia poate la ce distanţă se află S.S., dar cred că nu e deloc semnificativ. N-are nicio importanţă pentru cei ce realizează D.T. Şi noi, la rândul nostru, în „secolul vitezei", am învăţat să privim distanţele prin timpul necesar ajungerii la obiectiv. Ce contează că eu, în acest moment sunt la un sfert de Ecuator de casă? Mult mai simplu îmi este să spun că sunt la 10 ore de casă! Şi pentru noi timpul a început să devină important! În curând va fi principalul nostru motiv de stres.

Am apreciat numărul recoltelor la 10 pentru P.I.G. II. Pentru P.I.G. I este posibil ca S.D. să fi realizat 7-8 recolte. Împreună cu cele două momente apocaliptice sunt aproximativ 20 de recolte. Îngerul comis-voiajor (dacă a fost acelaşi, ceea ce n-are niciun fel de importanţă) a parcurs de 40 de ori drumul între S.S. şi Terra, în aşa fel, încât între două drumuri dus-întors au trecut 30 de zile în staţie. Cred că P.T. durează pentru S.D. câteva sute de ani. S.D. are şi alte programe interesante ce se derulează în alte scopuri, concomitente cu P.T. Vorbind în acest mod despre timp, nu facem decât să visăm în ipoteze mai mult sau mai puţin reale. Nu acesta este scopul cărţii.

Exploatarea P.I.G.

Am explicat mai devreme de ce un interval între două recolte este de cca 150 de ani; nu mai revin asupra acestui aspect. Într-o perioadă de 1400 de ani, S.D. a putut ridica aproximativ 10 recolte. Prin analogie, în programul anterior, ce corespunde etapei I şi II a P.I.G. general, S.D. a putut recolta probabil aproximativ 1000 de ani în cursul etapei a II-a, până la Potop. Asta înseamnă cam 7 recolte. Recolte mai avem la potop şi la capătul programului în curs. La acestea se adaugă perioada de 40 de ani din deşert, pe care o pot considera o recoltă distinctă. Aş spune că aceasta ar putea reprezenta o recoltă simbol, în sensul că celelalte recolte s-au desfăşurat într-un mod asemănător. În deşert, după 40 de ani, populaţia a fost înlocuită aproape complet. Perioadele de aproximativ 100 de ani, în care descendenţii ajungeau până la „al treilea şi al patrulea neam", erau urmate de perioade ca cea din deşert. Arealul evreu era închis, intra sub supravegherea genetică a „îngerului păzitor", care practica implantul femeilor roabe şi conducea „producţia" de C.S. de copii naturali ai poporului evreu. Teoretic, o femeie roabă adusă virgină trebuia exploatată timp de 30-40 de ani. La capătul acestei perioade, mult asemănătoare celei petrecute în deşert, populaţia era practic înlocuită, iar recolta totală de C.S./perioadă putea fi, teoretic, de maximum 40 de milioane de C.S. Poate că real nu se reuşea o recoltă mai bună de 20 milioane/perioadă!

O altă observaţie ce trebuie făcută este că nu toate recoltele au fost la fel de bogate, putând fi uneori influenţe de condiţii istorice locale sau chiar de condiţii genetice pe care nu le putem bănui în întregime. Oricum, ultimele recolte ale primului program anterior lui Noe au fost slabe, prin contaminarea P.I.G. cu accidente genetice - „pământul era stricat", iar ultimele recolte din cel de-al doilea program au fost „amputate" de conflictul permanent cu îngerii L.I. Teoretic, atât în primul program, cât şi la începutul celui de-al doilea, S.D. putea exploata concomitent mai multe P.I.G., situate în diverse puncte ale globului. N-aş vrea să mă învârt în prea multe ipoteze. În concluzie, câte C.S. au ridicat îngerii curieri ai S.D. de pe Terra? Nu ştiu! Poate orice număr între 200 de milioane şi un miliard! Oricum, numărul, oricare ar fi el, asigură o independenţă a Supercivilizaţiei lui Dumnezeu faţă de astfel de programe pentru un timp îndelungat.

Arhitectura programului de inginerie genetică (P.I.G.)

A realiza un astfel de program, întins pe mii de ani (timp terestru), pare la prima vedere un efort economic şi uman deosebit. Întrebarea mea este: cum s-ar putea realiza un P.I.G. mai ieftin, mai eficient, mai scurt, cu rezultate superioare calitativ. Ce sens a avut susţinerea continuă a patului A.D.N. al poporului evreu şi mai ales crearea altor insule A.D.N. la distanţă? Răspunsul a venit privind un model „pe viu". În Republica Sud-Africană mi-a atras atenţia o reclamă turistică ce susţinea că Africa de Sud, ţară a naţiunii curcubeu, oferă fiecăruia ceea ce-şi doreşte. Trebuie să

spun, ca într-o paranteză, că reclama exprimă de fapt o realitate. R.S.A. este o țară magnifică. Interesant pentru mine a fost că şi realizatorii reclamei au pornit în construcția ei de la sectorul uman - naţiunea curcubeu. Culorile curcubeului, poate ştiți, nu se amestecă. Sunt bine delimitate, bine reprezentate, fiecare descrie arcul ei de cerc, având propriul drum. Şocul a fost pentru mine respectarea în această țară a unei legi a nonhibridării (L.N.H.) nescrise. O țară în care sectorul populațional alb există de cca 350 de ani, deține un procent mic, infim de populație hibridă! Albii sunt albi, negrii sunt negri! Cele două rase se întâlnesc rar în drumul lor în pat, extrem de rar! Veți spune că regimul de apartheid a fost responsabil de nonhibridare. Poate fi ceva adevăr în asta.

Pentru a salva cuvintele, vă prezint starea economico-socială şi demografică a națiunii curcubeu grafic, aşa cum o percep eu. Suprafețele celor două sectoare sunt proporţionale cu numărul populației negre şi albe. Rasa albă din R.S.A. provine din două sectoare importante, olandez şi francez, ultimul având la origine circa 150 de familii hughenote exilate după noaptea însângerată a Sfântului Bartolomeu. Rasa albă putea deveni hibridă în primii 100-200 de ani de la debarcarea în Africa. Faptul nu s-a întâmplat. Cu riscul unei consangvinizări intense, asistăm astăzi la evoluția unui sector populațional alb-blond, ajuns la 4,5 milioane de oameni, cu femei care păstrează caracterele somatice pe care le putem regăsi în şcoala flamandă de pictură.

Rasa albă conservată în Africa de Sud este cu mult mai pură decât cea de origine din Europa Occidentală. Mai mult de cât atât, la Durban, alături de albi şi negri, trăieşte un important sector indian. Nici acesta nu este prea hibridat. Cele trei rase trăiesc în comun, dar respectă de ani de zile o L.N.H. nescrisă. Situația e total diferită în Brazilia sau în fostele colonii portugheze Mozambic, Angola, Insulele Capului Verde, unde putem observa de la alb la negru toate nuanțele posibile. Nici aici n-a funcționat o L.N.H., însă spiritul latin este mai înfierbântat. Întrebarea care se naşte este: n-ar fi putut S.D. să dezvolte un sector de populație compatibil cu îngerii printre speciile umanoide găsite pe Terra? Nu era mai simplu, mai economic, ca acest popor, înzestrat cu L.N.H. sau eventual cu echipament genetic care ar fi făcut imposibilă hibridarea să se dezvolte într-un teritoriu alături de alți umanoizi? S.D. le-ar fi putut imprima celor creați de ei un statut economico-social superior, care să-i ajute în susținerea nonhibridării. Răspunsul este: NU!, un astfel de program n-ar fi fost viabil pentru mult timp! Există cel puțin două motive pentru care P.I.G. nu se putea dezvolta în acest mod.

1) Vă aduceți aminte de modelul computerizat imaginat de Ezra Zubrow de la Universitatea de Stat Buffalo, New York, cu privirea la evoluția a două populații diferite, egale numeric, care se dezvoltă împreună, dar în care una are un avantaj de două procente asupra celeilalte. Rezultatele au concluzionat că populația cu nivel inferior de dezvoltare va dispărea în 1.000 de ani. Îmi exprimam părerea că acesta este doar un model computerizat. În realitate, între două populații care trăiesc împreună se nasc relații atât de complexe, încât sunt greu de evaluat de un biet computer. Dacă privim mai atent evoluția celor două rase principale din Africa de Sud, putem trage câteva concluzii importante. Insist, pentru că mi se pare foarte bună comparația cu modelul propus analizei. Albii, superiori ca nivel de civilizație, au fost întotdeauna inferiori numeric, dar nu cu mult. Sute de ani au exploatat munca rasei cu nivel de dezvoltare inferior. Nu s-a pus niciodată problema exterminării acestor rase, ba dimpotrivă, albii au importat în trecut sclavi de culoare din statele situate în nordul Africii de Sud şi din Madagascar. Alte popoare cu statut social intermediar cum ar fi indienii şi malaezienii au muncit asiduu alături de negri şi albi pentru prosperitatea celor din urmă. Totul a fost O.K. pentru albi, atâta timp cât au putut controla populațiile cu nivel inferior de dezvoltare, chiar dacă asta s-a realizat printr-un regim polițienesc dur. Acest lucru nu mai este posibil astăzi, datorită în primul rând intereselor financiare mondiale (neluate în calcul de computerul Ezrei Zubrow), dar şi exploziei demografice a rasei negroide. Aparheidul a căzut. Priviți evoluția demografică a celor două rase:

1950	12,5 mil.	3,5 mil. albi	9,0 mil. negri + alte rase
1970	22,7 mil.	4,0 mil. albi	18,0 mil. negri + alte rase
1978	27,7 mil.	4,7 mil. albi	23,3 mil. negri + alte rase
1997	43,0 mil.	4,5 mil. albi	39,0 mil. negri + alte rase

Astăzi, la populația de culoare se adaugă un important pluton de imigranți - rezidenți ilegali, estimat la 10 milioane, responsabil de crime, tâlhării, degradarea vieții sociale. Populația albă cunoaşte un important exod către S.U.A., Canada, Marea Britanie, Olanda, Austria şi alte țări dezvoltate de limbă engleză. Grupuri de albi sud-africani încearcă să păstreze în noile țări adoptive cultura sud-africană, obiceiurile şi mai ales limba afrikaans, limbă oficială alături de engleză, şi un grup de 9 limbi africane locale, devenite oficiale peste noapte! Limba afrikaans, vorbită de 75% din populația Africii de Sud, născută ca o necesitate de comunicare între grupurile etnice ale națiunii curcubeu, deține influențe europene: olandeză, germană, franceză, malaeziană, influențe africane prin trei limbi africane principale şi alte limbi africane de importanță mai mică. Probabil este singura limbă din lume onorată cu un steag şi mai ales cu un superb monument situat în apropiere de Cape Town. Părerea mea este că grupurile aflate în exil, dacă nu se vor repatria, îşi vor pierde identitatea națională, se vor contopi în masa popoarelor adoptive în câteva generații, iar limba afrikaans va dispărea. Popoarele de adopție, pe lângă faptul că sunt anglofone, au o populație albă mult apropiată genetic şi o cultură tehnică asemănătoare celei sud-africane. Decalajul demografic între albi şi negri se va mări spectaculos în următorii ani şi mă îndoiesc că peste câteva generații albii vor mai reuşi păstrarea unei rase pure (dacă vor mai fi albi în acest colț de lume). Sper din toată inima să greşesc, dar concluzia este că un P.I.G. dezvoltat în condițiile modelului sud-african n-ar avea şanse de reuşită mulți ani. Asigurarea genetică a grupului vizat trebuie făcută în primul rând pe un pat genetic apropiat, astfel încât corecțiile genetice să fie facile.

2) Supercivilizația lui Dumnezeu ar fi putut derula P.I.G. într-un areal mai larg, lipsit de populații care să-i pericliteze puritatea genetică. De ce n-a ales Australia, bineînțeles după o prealabilă exterminare a băştinaşilor? Este doar un exemplu, de fapt, ştim bine că şi băştinaşii australieni au avut zeii lor. De ce au fost create atâtea „insule A.D.N.” cu compatibilitate scăzută cu S.D.? Răspunsul cred că este imposibilitatea activării curcubeului în acest caz (cap. următor). Cine ar fi umblat pe un pat genetic total diferit să propovăduiască Biblia? Care popor ar fi împrumutat religia poporului creat de S.D.? Programul legat de curcubeu a putut fi activat uşor numai în condițiile genetice create de S.D.

Consider arhitectura P.I.G. ideală. Programul de compatibilizare în trepte a fost cea mai bună alegere. S.D. a ameliorat, a înnobilat genetic o bună parte a populației din teritoriile ce i-au fost repartizate. Efortul S.D. a fost oglindit mereu printr-o balanță echilibrată între cheltuieli şi beneficiu. Un alt răspuns porneşte din crearea unui program flexibil. Prin acțiunile sale, prin inițierea multor „insule A.D.N.” cu diverse grade de compatibilitate genetică cu îngerii, S.D. a realizat un pat genetic relativ omogen. Eventuala dispariție a rasei pure prin hibridări necontrolate sau la începuturile programului - eşuarea unuia dintre P.I.G. relative - nu reprezintă un accident insurmontabil. Timpul scurt în care se creează o astfel de rasă pură pe un teren genetic favorizant face ca programul să devină deosebit de flexibil. O hibridare intensă a sectorului populațional vizat nu duce decât la înnobilarea genetică a popoarelor vecine. Numai cu un pat genetic apropiat roabele au putut să nască „fii ai făgăduinței”. Dacă scindarea între îngerii S.D. şi îngerii L.I. nu s-ar fi produs, cred că acest tip de program ar fi putut fi reluat oricând sau ar fi putut continua, fie în spațiul evreu, fie într-un alt areal al Terrei, în scurt timp şi pentru multe mii de ani. Războiul îngerilor, raportul de forțe dezvoltat spre capătul P.T., face imposibilă continuarea programului.

Conform modului de derulare şi recoltare în P.I.G. până în preajma erei noastre, este aproape imposibil de apreciat corect numărul evreilor puri. Eu cred că până la ultima recoltă, S.D. a păstrat un popor ce avea la bază cam 1.000.000 de femei fertile. Ulterior, dezvoltarea demografică a evreilor a fost compatibilă cu cea a popoarelor vecine. După anul 70 e.n., evreii şi-au părăsit țara oferită de S.D. şi au colonizat în grupuri compacte Europa. O parte dintre ei au dat naştere la numeroşi hibrizi; alții au continuat să respecte L.N.H., fără a-şi cunoaşte însă seminția, pierdută, cred eu, după câteva generații. După anul 1500 e.n. a început colonizarea continentului american. Odată cu exterminarea populațiilor băştinaşe în special în America de Nord, populațiile vechi sunt înlocuite cu tipul european, ce conține numeroşi evrei. Ceva mai târziu, gena europeană şi evreiască ajunge de asemenea în Australia şi Noua Zeelandă.

Istoria, întâmplarea sau poate cineva a făcut ca evreii să se întoarcă după aproape două milenii în matca lor. Mai sunt ei evrei sau nu? Şi da şi nu! Pentru noi, sunt evrei; din punct de vedere al S.D., sunt „nişte stricați". Evreii sunt o rasă mai pură genetic comparativ cu alte popoare. Ei au continuat în mare parte să respecte o L.N.H. înrădăcinată în memoria programului. Verificarea o constituie de exemplu succesul mai mare al transplanturilor de organe la evrei. Asta demonstrează că poporul nu este prea hibridat. La alte popoare transplantul de organe este mai pretențios, cere reguli stricte de compatibilitate genetică şi de aceea este preferabil să se practice în cadru familial. Cu toate acestea, fără o terapie imunosupresivă susținută, regula este rejecția organului intrus.

Racordul A.D.N.M.N. - A.D.N.M.P. practicat de îngeri este asemănător unui transplant de organe. Ei ştiu să cloneze A.D.N.M.P. care va avea o anumită structură. Acesta poate să primească numai un anumit tip de structură A.D.N.M.P. care oricum este nefiziologică, uşor diferită de A.D.N.M.P. clonat. Cu cât hibridarea (varietatea genetică A.D.N.M.P.) este mai mare, cu atât este nevoie de mai multă muncă, de terapie genetică practicată structurii A.D.N.M.P. clonat, pentru ca racordul să fie posibil. Acesta este motivul pentru care S.D. are nevoie de evrei puri. Sunt evreii din Israel puri? Se pare că hazardul încrucişărilor între evrei a făcut ca S.D. să mai găsească la acest capăt de program câte 12.000 de evrei cu puritate superioară din fiecare seminție. Astfel, recolta finală va fi de 144.000. Câți evrei sunt în lume? 25.30 de milioane? Greu de spus. În afara datelor oficiale, mulți sunt mai mult sau mai puțin evrei, fără să ştie acest lucru. Simplul studiu al istoriei (de la cea antică până în prezent), corelat cu studiul migrării populațiilor, ne poate răspunde cu aproximație la această întrebare.

Prețul de cost al P.I.G.

57. Noi v-am făcut pe voi şi de ce nu voiți să credeți?
60. Noi am hotărât pentru voi moarte, Noi nu suntem împiedicați
61. Ca să vă înlocuim cu semeni de-ai voştri şi să vă facem din nou fără să o ştiți.
66. Noi ne-am făcut cheltuieli, dar nouă ne este oprită recolta?
(LXI Sura celei ce se întâmplă)

Alături de ciclicitatea acestui tip de program, sura „celei ce se întâmplă" ne spune că S.D. a avut cheltuieli pe care trebuie să le amortizeze. Punându-ne în locul lor, le dăm dreptate, sunt chiar îndreptățiți şi la un profit, şi nu unul oricum, ci unul ...evreiesc, dacă se poate. Calculez teoretic, ca şi cum S.D. ar fi inițiat toate P.I.G. de pe întreaga planetă. Ce cheltuieli a avut S.D.? Sunt foarte greu de evaluat. Nu putem calcula nici în dolari, nici în lire, nici în shekeli, nici măcar în greutate aur. Putem privi însă aceste cheltuieli prin raportul efort/beneficiu. Ce intră în cheltuielile S.D.?

- îngerii „păzitori" şi pregătirea lor tehnică;
- navele alocate programului;
- baza materială terestră;
- sateliții orbitali - inclusiv Luna, scăzuți din inventar la sfârşitul programului!
- energia necesară susținerii programului, teleportărilor, călătoriilor cosmice;
- susținerea R.E.G. (de fapt, privite ca o distracție);
- energiile consumate în momentul apocaliptic;
- cheltuieli neprevăzute;
- războaiele spațiale cu pierderi de îngeri şi tehnică modernă;
- furt de recolte (pierderi);
- furt de tehnică (pierderi);
- alte cheltuieli pe care eu nu le văd a fi importante.

Pentru o societate supertehnicizată, întotdeauna factorul uman este pe primul loc; tehnica contează mai puțin. Perioadele intense de lucru ale îngerilor au fost în cursul realizării P.I.G. şi mai ales în perioadele de recoltă. Întrebarea de bază este: câți îngeri lucrau la un program? Elaborând modele simple se poate calcula câți îngeri erau necesari pentru a coordona activitatea unei „insule A.D.N." cu compatibilitate genetică crescută cu îngerii S.D., pentru a practica implanturile uterine şi a

efectua toate celelalte munci specifice. Nu mă hazardez prea mult în astfel de calcule, dar din ochi cred că o bază ar fi avut o bună încadrare cu maximum 30 de îngeri. Numărul „insulelor A.D.N." şi al bazelor materiale nu a depăşit nici el 30 (2-3 echipe pentru fiecare seminţie). Apreciez la maximum 1000 de îngeri numărul celor ce au lucrat la o etapă a programului Terra. Ei au recoltat între 200 de milioane şi 1 miliard de C.S. în actualul program. Cei 1000 de îngeri vor fi „tată şi mamă" timp îndelungat, pentru toţi cei aproape 1 miliard de îngeri produşi într-o etapă a P.T. Eficienţa: 1/1.000.000. V-am spus de la început că sunt eficienţi! Pe de altă parte, rămân la ideea că populaţia totală a S.D. trebuie să fie în jur de 5 miliarde de îngeri, conform celor scrise în capitolul „Tehnică". Baza de calcul nu mai rămâne cifra de 144.000, ci noţiunea de densitate umană eficientă economico-social.

Ar fi posibil ca S.D. – Supercivilizaţia lui Dumnezeu – să deţină „proprietăţi" şi pe alte planete. Ne aducem aminte că Enoh este strămutat la un moment dat „cu trupul". O cultură pe o altă planetă este ca o asigurare de viaţă pentru o astfel de civilizaţie. De aceea, nu trebuie să mă hazardez în a face presupuneri cu privire la numărul populaţiei.

În funcţie de timpul ocupat de o etapă Terra, raportat la timpul S.D., am putea şti dacă o etapă ocupă complet vârsta unei generaţii, numai perioada activă a îngerilor sau numai o anumită partea ei, să zicem 600 - 800 de ani. În funcţie de acest raport, am putea şti dacă îngerii au o populaţie caracterizată de un uşor polimorfism somatic sau nu. Cu cât timpul scurs în staţie pe perioada unui P.I.G. este mai scurt, cu atât S.D. va avea un polimorfism somatic mai mare, ca urmare a întâlnirii dintre generaţii şi în acelaşi timp, o rezervă considerabilă de corpuri spirituale (C.S.). Evoluţia genetică A.D.N.M.N. a lui Dumnezeu va fi mereu antemergătoare evoluţiei speciei S.D. Îngerii bătrâni şi cei proveniţi din recaptări de C.S. (75%) sunt tot timpul coada genetică a S.D. – treapta filogenetică cea mai îndepărtată. În situaţia în care un program etapă se consumă într-o viaţă completă de înger, C.S. recoltate sunt cam la limită.

Îngerii sacrificaţi în P.T. (Programul Terra) - cei 1.000 - dezintegraţi social şi temporal din S.D., nu sunt singurii care lucrează la program. C.S. sunt aşteptate cu interes, pentru a fi verificate, „curăţate", „lămurite", introduse în P.V., iar apoi racordate la o somă de înger pe măsură. C.S. din programe tip P.T. au diferenţe de structură care nu pot fi şterse în totalitate. Racordul timpuriu la clona A.D.N.M.P. va determina, cred eu, chiar şi selectarea unor gene şi o anumită fenotipie a îngerilor în raport cu caracterele genetice A.D.N.M.N. Astfel e determinată o diferenţiere somatică şi de personalitate între îngeri. Ei vor putea fi recunoscuţi ca fiind Iov, Isaac, Gheorghe ş.a.m.d.

În afara acestor îngeri, S.D. dispune, cred, de roboţei vii, produşi printr-o metodă de clonare. Ei au probabil statut social inferior îngerilor şi vor arăta identic. Nu vor purta nume, ci numere. Asta seamănă deja a poveste. Povestea e însă una inspirată din poveşti adevărate ce aparţin fenomenului OZN, despre care vom discuta, şi este atribuită numai prin analogie cu S.D.

Să revenim la îngeri. Lucrurile nu se opresc aici. Îngeraşul, chiar dacă creşte foarte repede, trebuie să înveţe. Norocul e că sistemul educaţional e deosebit de uşor. Locul fiecărui înger în societate e predestinat, în relaţie cu calităţile C.S. Toată informaţia necesară îngerului în cursul vieţii va fi inserată pe C.S. înainte de racordul cu soma. În scurta copilărie va învăţa doar cum să aibă acces rapid la „învăţătura" sa. Informaţia nouă a S.D., apărută în cursul vieţii îngerului, va fi inserată sub formă de implant de informaţie M.N. (materie negativă), mediat de un implant cerebral cu care oricum îngerul este dotat din perioada de creştere somatică. Astfel, el va constata că „ştie", la fel cum prorocii biblici au ştiut viitorul, trecutul, datele P.T. Informaţia necesară unui înger este triată, catalogată şi preconceptă pe meserii distincte, pe principiul „îngerul potrivit la locul potrivit". Astfel, sistemul de învăţământ este simplu, eficient, modular, multilateral etc. Totul pentru o societate perfectă!

Personalul angrenat în producerea acestor semeni performanţi nu este nici el numeros. În niciun caz nu ocupă mai mult de un procent din populaţia totală. Acest procent de 1% alături de cei 1.000 (1%), muncesc din greu. Nu ştiu dacă primesc salarii (nu cred), dar două lucruri sunt certe:

- nu le stă gândul la femei;
- în fiecare zi dedică din timpul preţios o bună parte rugăciunilor adresate Tatălui, în semn de mulţumire pentru viaţa ordonată, îndestulătoare, fără grii, în cadrul civilizaţiei lui Dumnezeu. În rest, nu au opinie, totul este hotărât ierarhic! Ordinele vin de la Domnul, care „vede" totul. Aceşti 2% îngeri, antrenaţi şi ei în procesul de producere a semenilor, sunt tată şi mamă ai S.D. Îngerii au deci mai mulţi „părinţi". Generalizând, părintele este S.D., simbolic, complexul Dumnezeu - Miel sau dacă vreţi să fiu în acord cu simţirea dumneavoastră, părintele simbolic este Dumnezeu.

Concluzie: S.D. are o modalitate ieftină şi eficientă de a-şi produce semeni, care convine în continuare acestui tip de program. Programul de inginerie genetică al poporului evreu este un simbol; este programul cel mai performant şi mai bine descris de textele vechi. Alţi zei au dezvoltat pe Terra programe similare, cu scop identic: PERPETUAREA ŞI EVOLUŢIA GENETICĂ A PROPRIILOR SPECII.

PROGRAMELE DE INGINERIE GENETICĂ ALE LUMII INTRATERESTRE

Motto:

34. Ceea ce este bun în faţa omului este rău pentru zeu.
35. Ceea ce este rău în mintea omului este bun pentru zeul său.
36. Cine poate înţelege planul zeilor în mijlocul cerului.
37. Planul zeului e o apă adâncă, cine o poate cuprinde?
38. Unde a învăţat omenirea cea redusă care-i calea cerului?
(Povestea unui amărât - Tăbliţa a II-a)

Lumea Intraterestră! Citiţi numai titlul şi vă trec fiorii! Pare o glumă proastă! Adică cum, noi, pământenii, aflaţi aici de mii de ani de istorie continuă, n-am şti ceva, dacă într-adevăr o astfel de lume ar exista? Suntem copii să mai credem în pitici, în uriaşi, în omuleţi verzi, albaştri sau gri? Şi totuşi, alături de atâtea imposibilităţi, mai există una, care se dovedeşte încă o dată, dacă mai era nevoie, că nu ştim prea multe despre noi şi planeta noastră! Ca în fiecare domeniu ce face obiectul acestei cărţi, lipsa informaţiilor este doar aparentă. În privinţa L.I., n-aş putea spune că aceste informaţii abundă, dar sunt suficiente pentru a ne oferi o imagine cuprinzătoare. Informaţiile nu trebuie decât triate, conectate, înlănţuite într-o secvenţialitate coerentă. Asemenea unui arheolog care găseşte numai câteva cioburi ale vasului de ceramică, dar reuşeşte să obţină forma lui iniţială, şi eu încerc să asamblez informaţiile privind L.I., „lipind cu lut proaspăt", construind cu el „cioburile lipsă", aşa cum cred eu, încât să vă pot oferi o imagine unitară a acestei lumi. Vă avertizez de pe acum că, uneori, fără să fim împuterniciţi de nimeni, trebuie să discernem între realităţile prezentate de „poveşti", să fim asemenea unui judecător care ascultă două părţi aflate într-un vechi conflict şi care-şi susţin fiecare dreptatea. Asemenea unor copii pământeni, beligeranţii sunt obişnuiţi să se arate unul pe celălalt cu degetul. Până acum, am disecat în special scrierile S.D. De aceea, am ascultat mai mult una dintre părţi. Cealaltă Lume Intraterestră vine tare din urmă, într-un maraton absurd pentru judecător, care în final va obosi gândind şi va renunţa la partajarea dreptăţii.

Subliniez acum că, **prin prisma datelor acestei lucrări, a fi credincios sau satanist, în sensul clasic al înţelegerii noastre, sau adeptul înfocat al oricărei religii, n-are nicio logică. Eu cred că trebuie să păstrăm o echidistanţă mentală faţă diversele supercivilizaţii, să privim de la distanţă informaţiile P.T., asemenea unui observator extern. Angajarea mentală nu poate duce decât la suferinţă.**

Astăzi, 1999, deşi ar mai fi multe locuri ciudate de explorat, nu mai e neapărat nevoie să colindăm coordonatele geografice pentru a ne face o idee despre aspectele generale ale diverselor culturi şi civilizaţii pământene. Experienţa înaintaşilor, comunicată în cărţi, mass-media, televiziune, Internet, toate, ne dau o imagine aproape completă a domeniului dorit. Explorând latitudinea, longitudinea şi axa timpului, întâlnim **o mare diversitate, atât rasială, cât şi culturală.** Cu cât

gradul de dezvoltare economico-socială al unei culturi este mai scăzut, cu atât granițele acestei culturi sunt mai bine circumscrise, mai ermetice. Popoarele dezvoltate economic şi social au granițe întrepătrunse atât cultural cât şi rasial. Bineînțeles că de la această observație fac excepție țările cu popoare născute din emigranți, cum ar fi S.U.A., Canada etc.

Priviți cele patru mari **rase umane.** Aparent e simplu; putem încadra uşor un om în rasa negroidă sau mongoloidă. Priviți însă mai mult decât atât. Priviți DIVERSITATEA: eschimoşi, aborigeni, australieni, polinezieni, arieni, mongoli, pigmei, hotentoți, malaezieni, tailandezi, vietnamezi, hinduşi, zuluşi, amerindieni de nord şi sud, boşimani, semiți, chinezi, tibetani şi mulți alții. Sunt tot atâtea tipuri rasiale, variante ale lui Homo Sapiens Sapiens. Privind atent, de data aceasta în interiorul fiecărei rase. Veți distinge subtipuri rasiale care, deşi au în general toate caracteristicile rasei, au un caracter distinct în plus sau în minus. Într-un târziu, privind atent într-un sat tibetan, papuaş sau vietnamez uitat de lume, la prima vedere ne va fi greu să deosebim doi oameni de acelaşi sex şi de vârste apropiate (fapt valabil pentru comunitățile închise).

Ca o concluzie, aş vrea să scot în evidență faptul că specia *Homo sapiens sapiens* se caracterizează prin **diversitatea tipurilor rasiale** şi prin **unitatea genetică a fiecărui tip rasial în parte.** Pe de altă parte, este ştiut că **toate populațiile Terrei au avut religii proprii.** Consider că zeii planetari sunt responsabili de caracteristicile speciei subliniate mai sus. Civilizațiile extraterestre galactice, născute dintr-o formulă A.D.N. comună, ajunse în tehnici avansate de terapii genetice, practică un alt mod de perpetuare şi evoluție genetică a speciei. „Cultura umană" de pe Terra serveşte acestui scop. Zeci de rase galactice au dezvoltat pe Terra zeci de programe de inginerie genetică, fiecare zeu având ograda sa. Diversitatea tipurilor rasiale ale speciei Homo Sapiens Sapiens se regăseşte în diversitatea tipurilor rasiale ale zeilor. Cu toții, oameni şi zei, se învârt într-un joc controlat în jurul **unei formule A.D.N. cu o mulțime de variante.** În aceeaşi ordine de idei, unitatea genetică a fiecărui tip rasial în parte se datorează de asemenea controlului genetic exercitat de zei în cadrul fiecărui program de inginerie genetică în parte. Controlul s-a realizat printr-o L.N.H. scrisă sau orală, prin definirea clară a apartenenței oamenilor la o comunitate închisă, dată de limbă, obiceiuri, într-un cuvânt, printr-o cultură distinctă.

Bazele acestor extratereştri au fost situate, de la caz la caz, pe munți, în mări şi oceane sau în subteran. În jurul lor s-au născut mituri, legende care astăzi încântă imaginația copiilor şi adulților deopotrivă. În istoria modernă, recoltele „la vedere" au dispărut şi odată cu ele s-au desființat şi bazele extraterestre de suprafață. Istoria lumii pare mai puțin controlată, acțiunile zeilor aproape nu se văd. Şi totuşi, acele baza subterane care au servit în principal compatibilizării C.S. recoltate au rămas active. Diverse civilizații extraterestre au perforat scoarța terestră şi au amenajat imense spații subterane sub toate continentele şi oceanele lumii. Personal cred că am putea compara Pământul cu un stup de albine.

Zeii galactici care au continuat să populeze bazele din sistemul nostru solar, şi mai ales bazele subpământene, sunt denumiți în această carte LUMEA INTRATERESTRĂ. Părerea mea este că, teoretic, toate P.I.G. desfăşurate de zei pe Terra, au demarat şi s-au încheiat simultan, cel puțin în cursul ciclurilor trecute de evoluție umană. Veți vedea că există argumente să considerăm că umanitatea noastră este a cincea. Putem chiar să notăm ciclul încheiat prin potop - „P.I.G. IV", iar ciclul actual - „P.I.G. V".

Care a fost activitatea Lumii Intraterestre (L.I.) în cursul ultimului ciclu de evoluție umană pe Terra? Voi încerca să vă prezint în paginile următoare principalele aspecte ale altor programe de inginerie genetică (P.I.G.) desfăşurate de diverşi zei pe Terra. Arta conducerii şi exploatării unui P.I.G. s-a concretizat în numărul şi calitatea genetică a indivizilor recoltați. Un program mai eficient al unora a fost motiv de teamă şi invidie pentru alți zei. Credeți cumva că zeii nu pot avea astfel de sentimente? Această carte tocmai v-a demonstrat că între noi şi zeii noştri există o mare asemănare, inclusiv în modul de a gândi şi simți. Aceste idei enunțate la început de capitol sper să fie consolidate în mintea dumneavoastră pe deplin, în paginile următoare.

Scindarea Supercivilizației Dumnezeului Biblic

La început de capitol, mi se pare important să fac încă o observație. Uneori, pentru o înțelegere mai bună a evenimentelor, cred că este mai bine să încep prin a expune concluziile, pe care după aceea mă voi strădui să le demonstrez. Observația porneşte de la faptul că, în timp ce evreilor li se imprimă o religie monoteistă, în care îngerii au un rol secundar pe lângă Dumnezeu, celelalte popoare semite rămân politeiste. Faptul e valabil şi pentru daci, greci şi alte popoare. Contradicția este, de fapt, şi mai adâncă. În timp ce Biblia şi Coranul precizează că femeia nu-şi găseşte locul în rai, că în S.S. nu există zeițe, lumea semită este plină de zei şi zeițe, cu toții aflați în relații de „rudenie". **Zeii acestui teritoriu se pare că sunt în mare parte comuni,** chiar dacă numele lor diferă uşor de la o limbă la alta (exemplu: Innana la sumerieni = Iştar la asiro-babilonieni = Isis la egipteni = Inaras la hitiți). În acest sens pot să vă dau o mulțime de exemple. Aleg unul singur. Între anii 1280 şi 1269 î.e.n., s-a încheiat o pace între regele Egiptului Ramses al II-lea şi regele hitit Hatusulis al III-lea (Imperiul Hitit a fost situat în Asia Mică - Anatolia). Textul tratatului de pace cuprinde şi „mărturia divină a tratatului": *În ce priveşte cuvintele înțelegerii pe care Marele Prinț din Hatti le-a spus către Ramses-Meri-Amon, marele conducător din Egipt, scrise pe tăblița de argint - cât pentru aceste cuvinte, o mie de zei din zeii masculini şi o mie de zei din zeii feminini din cei din țara Hatti, dimpreună cu o mie de zei din zeii masculini şi o mie de zei din zeii feminini din țara Egipt, sunt alături de mine ca martori care au ascultat aceste cuvinte;* ***Ra, stăpânul cerului; Ra al oraşului Arina; ...Seth al lui Hatti; Seth al oraşului Arina; Seth al oraşului Zippalanda...*** (urmează înşiruirea altor zei ai hittiților - n.a.)*; ...**Amon, Ra, Seth, zeii masculini; zeii feminini; zeii râurilor şi ai munților țării Egiptului***. Observăm că Seth, Ra şi alți zei sunt de fapt zei comuni. Unitatea mitică, culturală, lingvistică, în scriere, în legislație etc. a hittiților cu popoarele din jur este extinsă mai ales către spațiul asiro-babilonian. În acest spațiu sunt prezente zeițele. Grecii au o suită întreagă de zei şi zeițe, iar dacii, alături de zeii principali, o au pe Bendis - zeița Lunii.

Ce explicație putem găsi în fața acestei situații? Cred că evoluția genetică artificială are mai multe stadii de dezvoltare. Trebuie înțeles că idealul ingineriei genetice este acela de a opera cu cât mai puține gene (A.D.N. cât mai simplu şi material genetic cât se poate de pur, homozigot).
1. Într-un stadiu primar, printr-o clonare de tipul tehnicilor pământene actuale se pot obține indivizi valoroşi genetic, de ambele sexe.
2. În stadiile următoare, formula A.D.N. se simplifică din generație în generație. Într-o etapă superioară se izolează C.S. şi se practică analiza lui genetică.
3. Ulterior se pot obține indivizi de ambele sexe prin racord între o somă produsă în laborator şi un C.S. recuperat de la indivizi decedați compatibili genetic.
4. Urmează stadiul producției mari de C.S. prin P.I.G. controlate. Acesta este stadiul care permite cea mai rapidă evoluție genetică, prin schimbarea radicală a mărcii: A.D.N. În primele faze ale acestui stadiu coexistă ambele sexe; se recoltează femei, se produc îngerițe/zeițe. În fazele de mijloc, deşi mai există zeițe (relicve ale programelor trecute, tradiții, moft, estetică, plăcere ancestrală) se recoltează aproape numai sexul masculin (faza L.I. are încă zeițe şi recoltează aproape numai sexul masculin; recoltele sexului frumos sunt rare, întâlnite atât în lumea semită, cât şi la popoarele Americii Centrale). Genetica C.S. este parțial cunoscută; se fac prelucrări şi manipulări de informație genetică în M.N. În ultimele faze ale acestui stadiu, (faza S.D.) se recoltează strict sexul masculin, se produc strict îngeri, mai degrabă asexuați decât bărbați. Artificiile tehnice de tip Eva servesc strict demarării P.I.G. pe diverse planete. Se fac prelucrări avansate de material genetic în M.N.
5. Următorul stadiu, neatins încă de S.D., este cel de producere în serie a C.S. în laborator şi de renunțare la P.I.G. pe populații aflate în tandem genetic. Până la acest stadiu, trebuie parcurse mai multe cicluri evolutive mediate de P.I.G., menite să simplifice formula A.D.N. până la forma ce permite reproducerea C.S. în laborator. Acest curs al evoluției genetice artificiale nu este un moft al cuiva, ci expresia eficienței tehnicilor de terapie genetică.

Cu aceste considerații (unii dintre dv. puteți spune „presupuneri fanteziste”), ne întoarcem acum în Orientul Mijlociu şi Apropiat, pentru observații atente asupra sciziunii S.D. Jocul D.T. face ca perioada de scindare a S.D. să ni se pară lungă. Măsurată în timpul nostru, ea are o durată de 2.000-3.000 de ani. Pentru civilizațiile extraterestre, acest timp e cu mult mai scurt. El se rezumă la principalele evenimente ce au marcat scindarea şi la timpul de activitate pe Terra al îngerilor „veghetori”, participanți direct la misiunile acestei perioade. Aceste perioade sunt:

I. Perioada premergătoare potopului.
II. Perioada demarării P.I.G. actual - scindarea genetică propriu-zisă.
III. Perioada prelucrării patului A.D.N. în Orientul Mijlociu şi Apropiat.

I. Perioada premergătoare potopului

Din prima perioadă, principalele informații provin din Cartea lui Enoh, care ne lămurește în bună parte asupra diferendelor apărute între îngerii rebeli şi conducătorii S.D. Cred că în P.I.G. dezvoltat de S.D. anterior potopului, în zona supravegheată de curcubeu, S.D. se afla în faza de mijloc a stadiului 4 al evoluției genetice artificiale. S.D. recolta predominant sexul masculin. Producția de îngerițe (zeițe) era redusă, acestea folosind în special la obținerea de ovule cu grad înalt de compatibilitate cu marca A.D.N. impusă. Fecundația artificială şi implantul uterin practicat femeilor pământence revigora cele şapte serii genetice. În această fază, teoretic, ideea de femeie nu era atât de îndepărtată îngerilor S.D. Tehnicile de inginerie genetică nu erau şi nu sunt perfecte nici chiar în faza actuală. Cu cât acestea se perfecționează, cu atât diferențele dintre indivizi dispar şi membrii societății arată ca trași la copiator. Şarja îngerilor ce au precedat potopul era mai puțin omogenă. Cel puțin o parte dintre îngeri beneficiau de acele gene responsabile cu amintirea femeii. De unde să ia femei? Atâta timp cât Terra producea corpuri spirituale (C.S.) de viitoare zeițe, înseamnă că deținea un sector de femei compatibile genetic, asemănătoare zeițelor.

Tehnicile de prelucrare a C.S. recoltat erau inferioare celor din P.I.G. actual. Diferențele somatice între zeițe şi femeile precursoare nu erau prea mari. Să-l ascultăm pe Enoh:
1. Pe când copiii oamenilor se înmulțiseră în acele zile, s-a făcut că fiicele lor s-au născut grațioase şi frumoase.
2. Şi atunci, când îngerii, copiii Cerurilor, le-au văzut, s-au îndrăgostit de ele; şi ei şi-au spus unii altora: să ne alegem femei din rasa oamenilor şi să avem copii cu ele.
7. ...Ei erau în număr de 200 şi coborau din Aradis...
Enoh îi numeşte pe toți cei 18 şefi ai rebelilor, conduşi de Samyaza.
10. Şi ei şi-au ales fiecare câte o femeie şi s-au apropiat de ele şi au conviețuit cu ele; şi ei le-au învățat vrăjitorii, farmece şi însuşirile rădăcinilor şi arborilor (au fost date oamenilor fitoterapia şi alte ştiințe medicale).
11. Şi aceste femei au zămislit şi au născut uriaşi.
12. Statura lor era de trei sute de coți. Ei au înghițit tot ce munca oamenilor putea să producă şi n-a mai fost chip să fie săturați. (Cartea lui Enoh - VII)

În capitolul LXVIII, Enoh reia povestea pe larg şi descrie vinovățiile fiecăruia dintre şefii îngerilor „separatişti”. Fără să mai reproduc versetele, amintesc principalele capete de acuzare:

- i-au învățat pe oameni ce înseamnă amărăciunea şi desfătarea;
- i-au învățat să scrie, să folosească hârtia şi cerneala;
- i-au învățat cum să ocolească moartea, cum pot produce platoşe, scuturi, săbii;
- le-au dezvăluit oamenilor „secretele unei false înțelepciuni”.

Conform versetului 10 de mai sus, fitoterapia şi alte ştiințe medicale au fost oferite oamenilor.
Enoh precizează încă o dată că oamenii nu fuseseră proiectați pentru un astfel de program, ci:
Ei au fost făcuți pentru a fi în curățenie şi dreptate deopotrivă cu îngerii. (Cartea lui Enoh - LXVIII - 14) adică doar pentru a fi compatibili genetic cu ei. Pentru bunul mers al P.I.G., menținerea acestei populații la o cotă cât mai joasă a nivelului tehnic era o condiție importantă. „Deşteptarea” omului nu a fost în niciun caz pe placul S.D. În privința uriaşilor de 300 de coți, îmi mențin părerea că au fost un accident genetic indus de îngerii rebeli şi nu copii rezultați din

combinarea îngerilor cu pământencele. Poate că urmaşii acestor cupluri au fost uriaşii de numai 3-4 metri. Oricum, n-are prea mare importanță. Vă dați seama că, în aceste condiții, „lucrarea Domnului a fost stricată".

4. În vremea aceea s-au ivit pe pământ uriaşi, mai cu seamă de când fiii lui Dumnezeu începuseră a intra la fiicele oamenilor şi acestea începuseră a le naşte fii. Aceştia sunt vestiții uriaşi din vechime.

12. Şi a căutat Domnul Dumnezeu spre pământ şi iată, era stricat, căci tot trupul se abătuse de la calea sa pe pământ. (Facerea - 6)

Îngerii rebeli au ocupat bazele de pe Terra în care de fapt lucrau sau lucraseră înainte de sciziune. Interesant este şi dialogul purtat între rebeli şi S.D., prin intermediu lui Enoh, care face oficiul de sol al S.D. Nu în ultimul rând, cred că a avut importanță cuvântul şi susținerea celorlalți zei, care desfăşurau programe pe alte continente şi care au susținut cauza rebelilor. De unde ştiu? Simplu! Veți vedea în paginile următoare că toți ceilalți zei au rămas în aceeaşi fază a evoluției genetice artificiale, de dinainte de potop, cu excepția S.D., care a trecut la un nou standard de puritate genetică (homozigotare), cu eliminarea femeii din viața socială.

II. Scindarea genetică propriu-zisă

Între poveştile de început ale Bibliei este una care încearcă să motiveze alungarea cuplului primordial şi a şarpelui din rai, din S.S. La prima vedere, este o poveste banală, construită parcă pentru adormit copiii. După ce Domnul îi creează în laboratorul de inginerie genetică pe Adam şi apoi pe Eva, le interzice să se atingă de pomul vieții, adică să-şi modifice structura A.D.N., în special cea A.D.N.M.N. În ciuda interdicției, cei doi, la îndemnul şarpelui, „se vor hrăni" din P.V.

6. De aceea (la îndemnul şarpelui - n.a.), *femeia socotind că rodul pomului este bun de mâncat şi plăcut ochilor la vedere şi vrednic de dorit, pentru că dă ştiință, a luat din el şi a mâncat şi a dat bărbatului său şi a mâncat şi el.*

7. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi şi au cunoscut că sunt goi şi au cusut frunze de smochin şi şi-au făcut acoperăminte.

8. Iar când au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin rai în răcoarea serii, s-au ascuns Adam şi femeia lui de fața Domnului Dumnezeu printre pomii raiului.

9. Şi a strigat Domnul Dumnezeu pe Adam şi i-a zis: „Adame, unde eşti?"

10. Răspuns-a acesta: „Am auzit glasul Tău şi m-am temut, căci sunt gol şi m-am ascuns."

11. Şi i-a zis Dumnezeu: „Cine ți-a spus că eşti gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

12. Zis-a Adam: „Femeia care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom şi am mâncat."

13. Şi a zis Domnul Dumnezeu către femeie: „Pentru ce ai făcut aceasta?" Iar femeia a zis: „Şarpele m-a amăgit şi eu am mâncat."

14. Zis-a Domnul Dumnezeu către şarpe: „Pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fii între toate animalele şi între toate fiarele câmpului: ş.a.m.d (Facerea 3)

Observații

Deşi am subliniat câte ceva, nu putem înțelege prea mult din povestea de mai sus. Singurul lucru concret mi se pare intervenția şarpelui, care-i îndeamnă pe cei doi, Adam şi Eva, să se hrănească din P.V., adică să-şi modifice structura A.D.N.M.N. stabilă, migălită cu „sudoare" de Domnul. Ce motiv să fi avut şarpele să fie nemulțumit de structura A.D.N.M.N. a cuplului primordial? Dar cine este şarpele? Tot Biblia ne răspunde în ultimul capitol al ei:

Şi a fost aruncat balaurul cel mare, şarpele cel de demult, care se cheamă diavol şi Satana, cel ce înşeală pe toată lumea, aruncat a fost pe pământ şi îngerii lui aruncați cu el. (Apocalipsa 12-9)

Versetul de mai sus se referă la aceeaşi poveste, parcă se şi potriveşte în continuarea celor din Facerea cap. 3. Acum ştim cine este şarpele - Satana, Diavolul, balaurul cel mare, fiara şi multe alte denumiri. Ce trebuie să mai ştiți acum? Tot Apocalipsa ne spune în continuare:

3. Şi alt semn s-a arătat în cer: iată un balaur mare, roşu, ***având şapte capete*** *şi zece coarne şi* ***pe capul lui, şapte cununi împărăteşti.***

4. Iar coada lui târa a treia parte din stelele cerului şi le-a aruncat pe pământ... (Apocalipsa 12)

Am aflat lucruri interesante: Dumnezeu nu e singura fiinţă superioară în M.N.; Satana, **asemenea lui Dumnezeu,** are „şapte cununi împărăteşti", şapte C.S. înlănţuite, şapte C.S. care au fost îmbogăţite de-a lungul ultimului P.I.G. de cele şapte feluri de rod, acelaşi rod ca şi cel primit de Dumnezeu, rod provenit dintr-o etapă anterioară a P.T. Satana avea în subordine a treia parte din stelele cerului nostru. Este enorm! Acest fapt ne orientează asupra altui aspect. Lumea lui Satana nu se reduce la cei 200 de îngeri rebeli ai S.D., ci este o uniune de civilizaţii extraterestre cu baze pe Terra, care folosesc unitatea vie numită Satana pentru compatibilizarea C.S. recoltate. Mai degrabă cei 200 de dezertori părăsesc S.D. în momentul în care „fraţii" lor pregătesc o nouă marcă genetică pentru viitorul P.I.G.

Oricum ar fi, important este deocamdată că Satana îi dotează pe Adam şi Eva cu gene (frunze de smochin" ce aparţineau P.V., care conţinea în acel moment „burdufurile vechi" pentru 7 feluri de rod. Cu alte cuvinte, dorea un alt curs al viitorului P.I.G. pe Terra decât cel impus de Dumnezeu. Acesta din urmă a impus o evoluţie genetică a S.D. şi implicit a sa spre 12 feluri de rod, care, într-un mod sau altul, deranja interesele genetice ale „confratelui" său. Vi se pare „cam tras de păr"? Nici eu n-aş fi ajuns la o astfel de concluzie dacă n-aş fi citit Coranul. Mai tehnic scris, mai la obiect, cap. VII, „Sura zidurilor" din Coran, ne ajută să înţelegem diferendul de ordin genetic între Dumnezeu şi Satana:
10. Noi v-am făcut bine, apoi v-am plăsmuit, apoi le-am zis îngerilor: „Închinaţi-vă lui Adam." Şi ei s-au închinat, numai diavolul n-a voit să se închine.
Dumnezeu susţine că i-a creat pe Adam şi Eva cu o formulă A.D.N. corespunzătoare cerinţelor S.D. încât, crede că îndeplineşte necesităţile tuturor îngerilor. Diavolul însă „n-a vrut să se închine", n-a fost mulţumit de „plăsmuirea" lui Adam:
11. El (Dumnezeu) *zise: „Ce te-a oprit să te închini, când ţi-am poruncit?" El zise: Eu sunt mai bun decât el. Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el din tină.*
În acest semn este confirmat faptul că Satana este o fiinţă „de foc", tot în M.N – materie negativă. Cine pe cine a făcut e discutabil. Vom vedea că şi Satana îşi spune „Întâiul".
12. El (Dumnezeu) *zise: „Jos cu tine; să nu te mai arăţi semeţ aici; ieşi afară; eşti disprețuit!"*
Nemulţumirea lui Satana este motiv de conflict între cei doi. Un conflict armat între cele două forţe ar fi fost în acel moment distrugător pentru întreaga civilizaţie.
15. El (Satana) *zise: Pentru că m-ai amăgit, îi voi pândi pe ei de drumul tău cel drept.*
16. Şi mă voi repezi asupra lor de dinainte şi de dinapoi şi din dreapta şi din stânga şi partea cea mai mare din ei nu o vei afla mulţumitoare.

Aflăm cu stupoare că Satana este cel amăgit, cel înşelat, astfel încât formula A.D.N. Adam nu corespunde necesităţilor genetice ale unei treimi din stelele cerului, conduse de Satana. Nicio problemă; Satana declară că are mijloacele necesare să contraatace. Pe principiul „să moară şi capra vecinului", el îl avertizează pe Dumnezeu că recoltele sale vor fi „virusate genetic", cea mai mare parte a lor va fi incompatibilă genetic cu standardul A.D.N.M.N. al pomului vieţii (P.V.), lucru ce se va şi întâmpla. Mai mult decât atât, recoltele vor fi atacate „şi pe stânga, şi pe dreapta", din toate părţile şi vor fi practic împărţite între cei doi.
17. El (Dumnezeu) zise: „Cară-te de aici disprețuitule şi lepădatule! De-ţi va urma ţie unul din voi să umplu iadul cu voi cu toţi.
18. Şi tu, o, Adam, locuieşte împreună cu femeia ta în rai şi mâncaţi de unde voiţi, însă nu vă apropiaţi de acest pom, căci veţi fi nelegiuiţi !".

Apropierea de pomul vieţii P.V. ar fi făcut ca Adam şi Eva să devină „nelegiuiţi", la fel ca cei incompatibili genetic cu S.D. rezultaţi prin hibridare. Aceasta înseamnă că cele două fiinţe de laborator fuseseră proiectate pentru un P.V. nou, cu o altă marcă genetică.
19. Dar Satana le-a şoptit că doreşte să le arate ceea ce le-a fost ascuns, adică goliciunea lor, şi zise: „Domnul vostru nu v-a oprit de la acest pom decât ca să fiţi îngeri sau să fiţi veşnici".
Satana vrea să le arate goliciunea - C.S. şi P.V. - ascuns şi interzis celor doi.

21. Şi i-a amăgit cu un vicleşug. Şi când au gustat din pom, li s-a descoperit goliciunea lor şi ei au început să-şi coasă asupra lor frunze ale grădinii, iar Domnul lor a strigat către ei: „Oare nu v-am oprit de la acest pom şi v-am zis că Satana vă este duşman răsvedit?"

Satana le descoperă goliciunea, adică îi decorporalizează şi le introduce în vechiul P.V., unde vor primi frunze, adică gene („iar frunzele pomului sunt pentru tămăduirea neamurilor") ce aparţineau C.S. recoltate din ultimul P.I.G. Aşa cum Biblia o declară, orice adaptare genetică la noi condiţii este pe cât de necesară, obligatorie chiar, pe atât de dificil de realizat. Foarte probabil, Satana ar fi dorit continuarea unui P.I.G. apropiat genetic de ultimul, care dezvoltase şapte feluri de rod, şapte tipuri de C.S. ce se găseau atât în el, cât şi în Dumnezeu. Cei aflaţi în subordinea lui probabil că nu erau apţi genetic pentru noile condiţii genetice impuse de Dumnezeu. Acesta este şi motivul pentru care îngerii fideli îl urmează pe Satana în drumul lui spre sciziune. Bineînţeles că în spatele acestor povestiri naive se ascund manevre tehnice performante, un război secret abil, urmat de unul adevărat extrem de dur. „Povestea" din Coran se termină cu un îndemn al lui Dumnezeu către fiii lui Adam: *26. O, fiii lui Adam, să vă amăgească Satana, precum i-a scos pe părinţii noştri din rai şi <u>a tras de pe ei hainele lor ca să le arate goliciunea lor.</u>* (VII Sura zidurilor) Putem înţelege că Satana a modificat harta A.D.N.M.N. al lui Adam şi al Evei, prin prelucrarea din nou a C.S., după ce „a tras hainele lor" şi i-a scos din rai.

Biblia şi Coranul ne spun tot timpul că Satana e exilat pe Terra, mai exact în adâncul pământului sau sub pământ. Până la consideraţii militare, reiau versetele biblice care ne descriu evenimentele legate de sciziunea L.I. de S.D. Ele sunt descrise în Apocalipsa cap.12. Scriam că femeia „înveşmântată cu soarele, luna era sub picioarele ei şi pe cap purta cunună din 12 stele" este Eva, purtătoarea unui C.S. luat din 12 seminţii ale lui Israel. Ea este blestemată să nască în dureri şi astfel ne este întărită convingerea că despre Eva II e vorba. Aflăm apoi că balaurul: „stătu înaintea femeii, ca ea să nască, pentru ca să înghită copilul, când îl va naşte". Din nou apare motivul genetic. Set, produsul de concepţie consolidat genetic, nu trebuie să se nască. Modul de derulare al P.I.G. nu era conform dorinţelor lui Satana.
5. Şi a născut copil de parte bărbătească ce avea să păstorească toate neamurile cu toiag de fier. Şi copilul ei a fost răpit la Dumnezeu şi la tronul Lui.
Dumnezeu reuşeşte să-l protejeze pe Set. Eva va fi escortată de îngeri S.D. la o bază pământeană dotată cu laboratoare necesare derulării primei faze a P.I.G.
7. Şi s-a făcut război în cer: Mihail şi îngerii lui au pornit război cu balaurul. Şi se războia şi balaurul cu îngerii lui.

Ştiţi deja urmarea. Satana şi ai lui sunt aruncaţi pe Terra. Aşa să fi fost? Eu n-o iau chiar de bună. Cred că Satana a fost dintotdeauna proiectat pentru acest pământ. **Această superfiinţă produsă prin <u>tehnica fabricării dumnezeilor</u> nu este decât o copie a structurii iniţiale a superfiinţei Dumnezeu. Cele două superfiinţe au avut o structură identică, în tandem, ca o cerinţă a programelor P.I.G. desfăşurate pe Terra. Copia lui Dumnezeu era necesară pentru simplul motiv că fabrica de C.S. numită Terra livra dintotdeauna produse finite, adică C.S. recoltate şi compatibilizate pe Terra. De aceea, întregul sistem viu C.D.M. - R.V. - P.V. existent în S.S. avea o copie fidelă în una dintre bazele pământene (subpământene)**. „Cartea egipteană a morţilor", ce-şi are originea înainte de potop, a avut darul de a mă orienta spre aceste idei, ea descriind foarte bine copia lui Osiris - zeul ceresc, existentă în Lumea Inferioară. Cred că fabrica de C.S. satisfăcea în acel moment, ca şi acum, necesităţile de existenţă şi de evoluţie genetică ale mai multor supercivilizaţii, toate având la bază aceeaşi structură A.D.N.M.N.

III. Perioada prelucrării patului A.D.N. în Orientul Mijlociu şi Apropiat

Potopul a fost un cataclism indus, dorit de toţi zeii. Miturile au conservat explicaţia necesităţii dezastrului: reinstaurarea dreptăţii pierdute a omului. Aşa cum Noe e salvat de către S.D. din furia potopului, L.I. (Lumea intraterestră) îl salvează pe Utnapiştim şi probabil pe mulţi alţi germeni, selecţionaţi genetic pentru demararea următorului P.I.G. S.D. rămâne în conflict deschis cu ceilalţi

zei, mai ales cu cei ce coordonează arealul curcubeului. În urma sciziunii, imperiul intră într-o nouă eră de conflicte armate. Supercivilizațiile încep să-şi dispute teritoriile, să-şi saboteze programele: *12. Pentru aceasta bucuraţi-vă ceruri şi cei ce locuiţi în ele. Vai vouă, pământule şi mare, fiindcă diavolul a coborât la voi, având mânie mare, căci ştie că timpul lui e scurt.*

Ca şi Dumnezeu, Satana ştie modalitatea de derulare a P.T., ştie că va urma momentul apocaliptic ce ar putea distruge chiar şi L.I. El are însă mijloacele tehnice, aceleaşi cu cele ale S.D., de a prospecta viitorul prin D.T. şi mai ales de a pregăti bazele sale pentru viitorul atac: *13. Iar când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit femeia ce născuse pruncul.* (Apocalipsa 12) *Iar pe îngerii care nu şi-au păzit vrednicia, ei au părăsit lăcaşul lor.* (Domnul) *i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanţuri veşnice, spre judecata zilei celei mari* (Iuda 1-6) În ciuda unui areal strategic al fostului imperiu, Satana nu mai are forța de a lupta cu S.D., care deține, se pare, o tehnică superioară. Cu timpul însă, Satana şi îngerii lui sunt cei mai avantajați în noua situație, deoarece îşi cultivă corpuri spirituale în propria casă; mai mult, pot coordona alte programe necesare existenței şi evoluției speciilor galatice aliate.

În perioada următoare L.I. îşi consolidează pozițiile militare în sistemul solar, continuă amenajarea spațiului intraterestru, dezvoltă infrastructura, căile de comunicare între bazele subpământene, îşi produce noi îngeri şi mijloace tehnice. Super4civilizația lui Dumnezeu se află într-o situație din ce în ce mai dificilă, prezența îngerilor ei pe Terra devine din ce în ce mai riscantă, aproape fiecare nouă apariție se soldează cu un război spațial, pe orbită sau pe cerul Terrei, astfel încât ultimul progra, în a cărui coadă ne aflăm, se desfăşoară pentru S.D. cu mare dificultate.

Analiza altor **texte vechi originale** ce provin din Orientul Apropiat şi Mijlociu (feniciene, hitite, asiriene, babiloniene, aramaice, egiptene etc.) m-a condus spre **ideea unității programului de inginerie genetică practicat de zei în această zonă.** Voi argumenta mai târziu, în această carte, ideea că satelitul S.D., denumit în Biblie „curcubeu", are capacitatea de-a observa permanent strict un spațiu geografic centrat de Ierusalim, ce are o rază de aprox. 1500 de kilometri. Logica este şi de această dată deplină. Cred că în momentul instalării „curcubeului", civilizația extraterestră din care s-au scindat mai târziu, după potop, S.D. şi L.I., deținea un teritoriu cuprins între Grecia - la vest; Dacia - la nord; Persia - la est şi Egiptul de Jos, Nubia - la sud. Ne e greu să apreciem dacă, exceptând evreii, restul populațiilor din teritoriul „curcubeului" fac parte dintr-un program unic, cu mai multe nuclee, sau dacă aceste nuclee numite Grecia, Dacia, Fenicia, Egiptul, Imperiul Hitit, Mesopotamia, sunt la rândul lor programe distincte. Ambele variante beneficiază de argumente solide, pe care le veți putea desprinde din paragrafele următoare.

Textele vechi îmi dau impresia unei perioade de oarece linişte aparentă, „de tratat de neagresiune" între S.D. şi L.I., ce se derulează după potop, în perioada prelucrării patului A.D.N. Mai mult decât atât, cred că deşi fiecare şi-a trasat granițele programului, aceste programe s-au întrepătruns, au făcut schimburi de gene valoroase. De exemplu, Avraam şi „frații" săi (obținuți prin tehnica implantului uterin) călătoresc şi se stabilesc temporar într-o zonă extinsă, care cuprinde Egiptul Canaanul, Siria, Mesopotamia, având pe aceste meleaguri fii şi fiice cu fiicele oamenilor, în afara celor rezultați în urma mariajului controlat. Întreaga zonă vizualizată de curcubeu ajunge la un grad de puritate genetică ce permite recoltări din partea L.I., dar cred că nu şi din partea S.D. Acest moment este cel dinaintea creării poporului evreu, moment situat înaintea proiectării celor 12 „fii" ai lui Iacov (Israel), care aveau să reprezinte capetele de serie ale celor 12 seminții ale lui Israel. **Până atunci, întreaga lume semită a beneficiat de o prelucrare genetică uniformă.** După această perioadă, S.D. trece la saltul de puritate genetică a propriei culturi, prin crearea germenilor poporului evreu, pe care-l transferă la adăpost în Egipt. Atunci când am disecat P.I.G. desfăşurat de S.D., făceam observația că în timpul staționării evreilor în Egipt, spațiul vechiului Canaan a fost intens prelucrat genetic. De către cine? Acum îmi pare mai logic să afirm că de lucrul acesta s-au ocupat îngerii L.I. Veți vedea în paginile următoare cât de mult au intrat zeii L.I. în conştiința popoarelor semite (descendente din Sem - fiul lui Noe).

După cca 350 de ani, S.D. îşi scoate poporul din Egipt (voit sau obligat). Deşi evreii aveau promis Canaanul, ei sunt conduşi mai întâi în Deşertul Sinai. Motivele acestui transfer, descrise în capitolele de mai sus, rămân valabile, dar alături de ele mai văd încă unul: **spațiul vechiului Canaan era ocupat de populații semite prelucrate genetic de L.I.** După momentul Iacov, evoluția genetică se scindează şi, probabil printr-un pact semnat între diversele fracțiuni umanoide, locuitorii S.S. vor beneficia de exploatarea culturilor de C.S. umane într-un teritoriu din ce în ce mai restrâns, care în final se va confunda cu spațiul geografic al vechiului Israel. Restul zonei Orientului Mijlociu şi Apropiat rămâne sub controlul şi exploatarea L.I., ce-l are drept marcă genetică standard pe Satana. Îngerii acestei lumi aveau să dezvolte un P.I.G. în şapte serii genetice, mai apropiat de marca genetică a ciclului uman anterior potopului. Trebuie să ținem cont că toate P.I.G. derulate pe Terra se desfăşoară simultan. Într-un spațiu, totuşi, atât de restrâns, cred că nu greşesc dacă afirm că perioadele de specializare, de diferențiere genetică a diverselor serii genetice, se suprapun. În timp ce evreii erau diferențiați în 12 seminții, în Egipt, restul seminților erau diferențiate în cele 7 feluri de rod, necesare lumii intraterestre L.I. Consolidat în deşert, poporul evreu a ocupat după 40 de ani Canaanul, spre disperarea altor semiți. Adevăratul conflict dintre cele două supercivilizații a izbucnit în perioada de recoltă a programelor, când fiecare s-a străduit să limiteze recolta celuilalt. Satana s-a ținut de cuvânt şi a făcut ca cea mai mare parte din recoltă „să nu fie mulțumitoare". Mai mult decât atât, cu timpul, teritorii care aparținuseră prin tratat Supercivilizației lui Dumnezeu sunt pierdute în favoarea Lumii intraterestre.

S.D. după scindare

Istoria acestei perioade reiese din unele pilde din Biblie. Una dintre ele, pilda lucrătorilor la vie a lui Iisus, este deja parțial discutată... S.D. inițiază insulele A.D.N. compatibile cu îngerii S.D., lasă lucrători, iar S.S. îşi vede de drum prin Galaxie. S.D. îşi trimite îngerii curieri „cu sufertaşul" să ridice C.S. recoltate, dar, surpriză, vor fi alungați de îngerii lucrători care, fie aparțin L.I. printr-un contract ce face parte din tratatul de pace, fie trec de partea L.I., reprezentându-i acum interesele. Scenariul se repetă; trimişii Domnului nu mai sunt alungați, ci primiți cu ospitalitatea... armelor. Conflictul degenerează într-un război ce va avea loc în oricare punct al sistemului solar şi al Terrei. Pilda prezentă în toate cele patru evanghelii prezintă decizia S.D. de a distruge acest program incontrolabil. Moartea lui Iisus, care, de fapt, vine să activeze curcubeul, este invocată ca un motiv pentru distrugerea L.I. De fapt, programul incontrolabil trebuie înlocuit cu altul, după ce actuala civilizație Terra va fi ştearsă, iar forța L.I. va slăbi.

Aceeaşi pildă, scrisă în alți termeni, este prezentată de Iezechiel în cap.17: „pilda vulturului şi a cedrului" cu aproximativ 500 de ani înainte de Iisus.
3. Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu: Un vultur mare cu aripi mari, cu pene lungi, pufos şi pestriț, a zburat în Liban şi a frânt vârful unui cedru.
4. A rupt pe cel mai sus dintre lăstarii lui cei tineri şi i-a dus în țara Canaanului şi l-a pus într-o cetate de negustori.
Vulturul cel mare cu aripi mari, cu pene lungi, pufos şi pestriț este Dumnezeu - S.D. El va lua din Libanul ceresc, din S.S., un lăstar tânăr - pe Adam şi va iniția un P.I.G. în Israelul pământean - în jurul Ierusalimului, construind o insulă A.D.N. cu compatibilitate crescută cu îngerii S.D.
5. A luat apoi pe unul dintre lăstarii cedrului şi l-a pus într-un pământ roditor, l-a sădit lângă o apă mare, ca pe o salcie.
6. Şi lăstarul a crescut şi s-a făcut un butuc de viță întins, dar nu înalt, <u>ale cărui ramuri se întorceau spre vultur</u>, iar rădăcinile îi erau sub el; el s-a făcut viță, a dat lăstari şi a făcut coarde.

Arealul programului s-a extins, poporul evreu a fost format, înmulțit şi au început primele recolte - „ramurile se întorceau spre vultur". Totul era O.K., dar:
7. Şi a mai fost un alt vultur cu aripi mari şi pufos. Şi iată <u>acest butuc de viță s-a întins spre el cu rădăcinile şi coardele sale</u>, ca să-l ude acela mai mult decât era udat în locul în care fusese sădit.
8. El era sădit într-o țărână bună, la nişte ape mari, încât îşi putea întinde vițele ca să aducă rod şi să ajungă un minunat butuc de vie.

Cultura S.D. reuşise foarte bine: era excelentă, numai că la ospăţ s-a ivit un personaj nepoftit: Satana - un alt vultur mare şi pufos şi L.I. Ei practic au preluat cultura şi au exploatat-o chiar mai mult decât S.D., după o ajustare genetică minimă, deductibilă din orientarea rădăcinilor culturii spre al doilea vultur.

9. Spune dar: Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu: Spori-va el oare (butucul)*? Nu cumva i se vor smulge rădăcinile şi i se vor rupe vițele, încât să se usuce? Toți lăstarii tineri care au crescut din rădăcinile lui nu cu putere mare, nici cu oameni mulți.*

10. Iată, deşi a fost sădit, îi va merge oare, bine? Oare nu se va usca îndată ce se va atinge de el vântul de răsărit? Se va usca muşuroiul pe care a fost sădit." (Iezechiel - 17)

Urmare a imposibilității de control al P.I.G. V, de pierdere a recoltelor în favoarea L.I., S.D. declanşează acțiunea de distrugere a celui de-al cincilea program. Rădăcinile vor fi smulse nu cu prea multă putere, adică distrugerea vieții nu va fi totală, ci suficientă, astfel încât, după un timp, să fie posibil un alt program. Ciclul se va relua. În mod asemănător se pot dezlega multe dintre pildele Bibliei. După cum vedeți, nu e nicio filozofie, cheia A.D.N., cheia P.I.G., cheia conflictului S.D./L.I., pot deschide orice poartă biblică.

O istorie asemănătoare, ce are în spate conflictul S.D. -L.I. e mitul asiro-babilonian al lui Etana. Zeul Soare Şamaş aduce „vulturul" şi „şarpele" pe Pământ. Ei jură zeului că vor trăi în pace, îndestulându-se cu hrana pământului, dar în cele din urmă vulturul se hrăneşte cu puii şarpelui, conflictul fiind astfel deschis. Pilda este interesantă, deşi incompletă. Nu insist asupra ei; o puteți găsi în volumul „Gândirea asiro-babiloniană în texte" de Athanase Negoiță, Ed. ştiințifică, 1975.

Închei ciclul decodării de pilde cu una ce-i aparține lui Iisus, pildă ce conține practic tot P.T.:

2. Împărăția cerurilor asemănatu-s-a omului împărat care a făcut nuntă fiului său.

Reamintesc, în Biblie împăratul este Dumnezeu; mirele este Mielul, mireasa este S.S., nuntaşii sunt C.S. recoltate.

3. Şi a trimis pe slugile sale ca să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină.

Normal, cine ar dori un astfel de eveniment?

4. Iarăşi a trimis alte slugi, zicând: Spuneți celor chemați: Iată, am pregătit ospățul meu; juncii mei şi cele îngrăşate s-au înjunghiat şi toate sunt gata. Veniți la nuntă.

5. Dar ei, fără să țină seama, s-au dus: unul la țarina sa, altul la neguțătoria lui.

6. Iar ceilalți, punând mâna pe slugile lui, le-au batjocorit şi le-au ucis.

„Ceilalți" sunt L.I., Lumea intraterestră care s-au războit cu îngerii S.D. sosiți să ridice recoltele, pe toate meridianele globului.

7. Şi auzind împăratul aceasta, s-a umplut de mânie, şi trimițând oştile sale, a nimicit pe ucigaşii aceia şi cetății lor le-a dat foc.

Fără să mai poată controla Programul Terra, Dumnezeu, „umplut de mânie", ia hotărârea să distrugă Terra şi L.I. Oştile sale distrug viața planetei. Urmează... nunta.

8. Apoi a zis către slugile sale: Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici.

Cercetarea genetică postapocaliptică va demonstra că cei mai mulți nu vor avea compatibilitate A.D.N.M.N. cu standardul genetic al P.V., „nu vor fi vrednici", şi astfel se adevereşte a doua oară ceea ce Satana avertiza în urmă cu 7.500 de ani: „partea cea mai mare dintre ei nu o vei afla mulțumitoare".

9. Mergeți deci la răspântiile drumurilor şi pe câți veți găsi, chemați-i la nuntă.

10. Şi ieşind slugile acelea la drumuri, au adunat pe toți câți au găsit, şi răi şi buni şi s-a umplut casa nunții cu oaspeți.

S.D. va aduna postapocaliptic toate C.S. compatibile sau incompatibile şi va practica triajul:

11. Iar intrând împăratul ca să primească pe oaspeți, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haine de nuntă (Satana n.a.)

12. Şi i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? El însă a tăcut.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Legați-l de picioare şi de mâini şi aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinților.

14. Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleşi. (Matei - 22)

Nu mai e nevoie de comentariu. Observați din nou capacitatea de sinteză a întregului program - P.I.G. război, S.D. - L.I. apocalipsa - triaj, în doar câteva versete, într-o pildă acum, atât de simplă.

După cum vedeți toate aceste pilde menționează conflicte între S.D. şi L.I. ce au avut loc în perioada de exploatare a P.I.G. - segmentul temporal de recoltă. La început, conflictul de interese a degenerat în război, astfel încât, nu după mult timp, a avut loc o partajare prin forță a insulelor A.D.N., a programelor ce vizau cultivarea şi recoltarea de corpuri spirituale. Cu timpul, L.I. devenind mai puternică în sistemul nostru solar, n-a mai permis accesul S.D. Aceste idei le desprind din scrierile vechi şi din miturile diverselor popoare ce menționează războaie spațiale.
În Biblie, primul conflict între S.D. şi L.I. este menționat de Daniel, acum mai mult de 2.500 de ani, mai exact în anul al treilea al domniei lui Cirus al Persiei (556-539 î.e.n.). Daniel, aflat în robie în Babilon, primeşte „vizita" îngerului. El îi adaugă lui Daniel alte informații privind sfârşitul programului. Îngerul îşi explică graba:
13. Şi îngerul păzitor al Persiei mi-a stat împotrivă 21 de zile, dar iată că Mihail, cel dintâi dintre îngerii păzitori, a venit în ajutorul meu şi l-am lăsat acolo la îngerul păzitor al regelui Perşilor.
14. Şi am venit să-ți fac cunoscut ce se va întâmpla poporului tău la sfârşitul zilelor; că mai este o vedenie pentru zilele cele din urmă.
20... Acum mă voi întoarce să fac război cu îngerul păzitor al Persiei şi când Eu mă voi duce, iată că îngerul păzitor al Greciei va veni.
21. Îți voi vesti ție ceea ce este scris în cartea adevărului. Nimeni nu poate să mă ajute mai bine la aceasta decât Mihail, îngerul nostru păzitor.

Observații

1. Este descrisă o luptă între S.D. şi L.I. pentru controlul diverselor programe din zonă;
2. În acel moment, S.D. deținea singur programul Grecia, programul Israel, programul Asiria - Babilonia (loc unde era situat Daniel);
3. Lupta se dădea foarte aproape de acest spațiu geografic, în Persia - actualul Iran - fie pentru păstrarea în continuare a programului Persia, fie pentru redobândirea lui;
4. Denumirea de înger păzitor se referă la înger coordonator de program;
5. Îngerul coordonator - păzitorul şef al întregului P.T. era Mihail, iar baza sa era situată în Grecia, foarte probabil pe muntele Olimp;
6. Existența acestor programe pentru care se dădea o luptă armată presupune că şi ele dețineau populații compatibile A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. sau L.I., deci recoltabile.
7. S.D., ce pierduse anterior multe dintre programele sale, se luptă pentru păstrarea ultimului areal geografic sigur. Îşi dă seama că această redută nu va putea rezista prea mult. De aceea, începe să se gândească la final. Realizează primele distorsiuni temporale (D.T.), primele profeții reale privind sfârşitul veacurilor şi i le inserează lui Daniel. Acum 2.500 de ani începe practic marea retragere, abandonul Programului Terra. Supercivilizația lui Dumnezeu gândeşte momentul apocaliptic. Îngerul responsabil cu implantul de informație ne spune că pentru informații suplimentare privind „zilele cele din urmă" nu va mai face încă un drum pe Terra, ci „îi va vesti", îi va transmite informații rezultate prin D.T. îngerului Mihail - coordonator al P.T., care-l va ajuta la inserarea imaginilor complexe în memoria lui Daniel. Probabil că locul favorabil D.T. este S.S.
Cu aprox. 150 de ani înainte de anul 0, lațul se strânge şi mai mult în jurul lui Mihail. Probabil că singurul program S.D. viabil era cel din Israel. În Cartea a II-a Macabeilor, cap. 5, este descris un război pe cerul Ierusalimului! Capitolul se numeşte: „Minunata arătare a ostaşilor care s-au văzut războindu-se în văzduh peste Ierusalim timp de patruzeci de zile"...
2. Şi s-a întâmplat că în timp de patruzeci de zile s-a văzut, peste toată cetatea din văzduh, alergând călăreți cu haine aurite îmbrăcați şi cu sulițe ca şi ostaşii cei înarmați.
3. Şi cete de călăreți rânduite şi bătându-se unii cu alții şi năvăliri de amândouă părțile şi vălmăşag de paveze şi mulțime de suliți şi săbii scoase şi aruncări de săgeți şi străluciri de podoabă de aur şi de tot felul de platoşe. (II Macabei 5)

Acest război dur nu este ultima întâlnire între S.D. şi L.I. descrisă de Biblie. Între războiul de apărare a ultimei redute şi ultima demonstraţie de forţă a S.D. trec circa 150 de ani, adică exact un dus-întors S.S. - Terra conform D.T. ce ţin de teleportări.

Ultimul act al S.D. cuprinde filmul Iisus. Misiunea complexă a lui Iisus conţine la începutul ei şi o solie la Satana; cei doi nu s-au înţeles, n-au ajuns la niciun compromis. În mod sigur, Iisus a ameninţat L.I. cu distrugerea P.T., foarte posibil având „videocaseta" momentului apocaliptic în buzunar. O înţelegere cu Satana ar fi dus la o schimbare de regie şi chiar un program general. Aşteptăm cu interes argumentele L.I. pentru care au încheiat un pact cu S.D. Capitolul 4 din Matei se numeşte: „Iisus este ispitit de diavolul. Începuturile propovăduirii Lui" etc.
1. Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustiu, ca să fie ispitit de către diavol.
7. Din nou diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt şi I-a arătat toate împărăţiile lumii şi slava lor (probabil pe un ecran - n.a.)
Acum ştiţi bine unde se află muntele foarte înalt; vă daţi seama ce fel de propunere primeşte Iisus: trădarea lui Dumnezeu şi a supercivilizaţiei lui, S.D.
9. Şi i-a zis Lui: Acestea toate ţi le voi da Ţie, dacă vei cădea înaintea mea şi te vei închina mie.
10. Atunci Iisus i-a zis: Piei satano, căci scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini şi Lui singur să-i sluşeşti."
11. Atunci l-a lăsat diavolul şi iată îngerii, venind la El, Îi slujeau. (Matei 4)
Ce sens a avut vizita lui Iisus „în pustie", în teritoriul lumii intraterestre, L.I.? Cred că în spatele versetelor se ascund negocieri serioase care au eşuat. În spaţiul vechii Palestine, S.D. îşi abandona în acel moment programul, în timp ce L.I. se pregătea să-l preia.

Programul de inginerie genetică în Orientul Mijlociu şi Apropiat

Programul din Mesopotamia (Sumer, Asiria, Babilonia)

Între scrierile antice, un loc aparte îl au tăbliţele de lut din Mesopotamia, în special cele sumeriene. Istoria zbuciumată a zonei a făcut ca tăbliţele să fie astăzi atât de împrăştiate în marile muzee ale lumii, încât uneori un poem poate fi parţial reconstituit numai prin examinarea tăbliţelor dispersate pe mai multe meridiane. Descifrarea tăbliţelor devine astfel cea mai dificilă între ştiinţele ce-şi propun decodarea scrierilor vechi. Dificultatea provine şi dintr-o lipsă de coerenţă în catalogarea şi încadrarea temporală a evenimentelor descrise de tăbliţe. Totuşi, analogia cu alte texte, unitatea de expresie, descrierea aceluiaşi program facilitează înţelegerea textelor. Cu aceste consideraţii preliminare, trec acum la o scurtă analiză a textelor asiro-babiloniene mai importante.

Cosmogonia sumeriană, extrem de bogată, conţine poemul „Enuma Eliş", adică, „Epopeea creaţiei lumii". Este unul dintre puţinele documente vechi care menţionează filiaţia zeilor din momentul descoperirii tehnicilor de terapie genetică, până în momentul apariţiei documentului. Programul de inginerie genetică sumerian este astfel bine încadrat în timpul galactic. Spre deosebire de Biblie, unde Dumnezeu este atotputernic, singurul creator, unicul venerat, sumerienii ne prezintă cărţile de vizită ale tuturor zeilor importanţi implicaţi în P.I.G. sumerian.
1. Când sus cerul nu fusese încă numit
2. Iar jos Pământul încă nu purta nume,
3. Când nu exista decât Apsu primordialul, născătorul lor,
4. Mummu şi Tiamat, cea care le-a dat naştere la toţi;
7. ***Când niciunul dintre zei nu fusese adus întru fiinţă,*** (adică nu fuseseră inventate tehnicile de terapie genetică de tipul celor ce au permis saltul evolutiv al fiinţelor extraterestre).
8. Când ei încă nu fuseseră pe numele lor chemaţi şi ***destinele lor încă nu fuseseră fixate,*** (nici fizica şi nici celelalte ştiinţe asociate, ce ar fi permis pe lângă evoluţie genetică condusă, furt de tehnică din viitor, distorsiuni temporale, cunoaşterea destinului, nu erau încă dezvoltate)
9. În acest timp fură creaţi zeii înăuntrul lor.
10. Lahmu şi Lahamu ***au fost formaţi,*** *au căpătat nume.*
Tehnicile moderne amintite mai sus au început să dea roade. Au fost creaţi primii zei.

11. Chiar mai înainte ca ei să fi crescut şi să devină mari,
12. Anşar şi Kişar fură creaţi, depăşind pe alţii,
13. Ei au trăit zile multe, au adăugat la ani;
14. Anu fu succesorul lor, rivalul părinţilor săi;
15. Da, primul născut al lui Anşar, Amu, fu egalul lui.
16. Şi Anu l-a născut pe Nudimmud după chipul său.
17. Nudimmud, stăpânul părinţilor săi, era el,
18. De o vastă înţelepciune, înţelegere, putere şi tărie,
19. Mult mai puternic decât bunicul său, Anşar
20. Nu avea niciun rival printre zei, fraţii lui.
În „Lăcaşul ceresc al zeilor", Anu are un tron asemănător cu cel al lui Dumnezeu:
Enli intră în camera tronului lui Anu (Dumnezeu - n.a.)
Îşi pune tiara şi în partea dreaptă se aşează, lângă tronul zeiesc al lui Anu.
După cum observaţi, odată început procesul de ameliorare genetică umanoidă, cursul schimbărilor este foarte rapid, raportat la timpul galactic, şi se desfăşoară în multiple planuri. Evoluţia genetică impusă „naşte" formule A.D.N. din ce în ce mai simple şi mai eficiente. Fiecare zeu „nou născut" îşi depăşeşte „părinţii" în aptitudini, inteligenţă, perfecţiune. Evoluţia genetică, condusă de computere sofisticate, a dat naştere la zeci, poate sute de formule A.D.N. îmbunătăţite, care au reprezentat tot atâtea supercivilizaţii aflate în diverse grade de „rudenie", greu de precizat chiar de ele însele. Demn de reţinut: cei mai tineri zei îşi depăşesc mereu părinţii şi alţi ascendenţi genetici.

În sfârşit, ajungem la zeul sumerienilor, numit Marduk.
79. În camera soartei, în locuinţa destinelor,
80. A fost născut cel mai înţelept şi mai capabil dintre zei.
81. În inima lui Apsu ***a fost Marduk creat****,*
82. În inima lui Apsu s-a născut Marduk;
83. Cel care l-a născut pe el a fost Ea, tatăl lui;
84. Cea care l-a născut pe el a fost Damkina, mama sa.
91. **(Ea)** ***L-a dăruit cu perfecţiune şi i-a dăruit o <u>dublă divinitate,</u>***
92. ***Cu mult era deasupra lor, cu mult îi depăşea;***
93. Desăvârşite erau membrele sale, mai presus de orice închipuire,
94. ***Deasupra înţelegerii umane greu de priceput.***
95. Patru erau ochii săi, patru urechile sale;
96. Când îşi mişcă buzele, foc scânteiază,
97. Largi erau toate cele patru organe de auzit
98. Şi ochii, în acelaşi număr, vedeau orice lucru.
99. Semeţ era între zei, depăşitoare statura lui
100. Membrele sale erau uriaşe, înalt peste măsură.
102. Fiul zeului Soare, zeul Soare al zeilor
103. ***Înconjurat cu nimbul a zece zei, era puternic peste măsură;***
104. ***Fiindcă ale lor impunătoare străluciri fuseseră îngrămădite peste el.***
Astfel, dubla divinitate numită Marduk a fost contopită cu alte zece C.S.; superfiinţa Marduk avea practic 12 C.S. Ceilalţi zei mai în vârstă l-au ales pe Marduk drept „hotărâtor al destinului".
Aici povestea se complică. „Maica Hubur, numită Tiamat, „cea care creează totul", deţinătoarea unei mărci A.D.N. mai vechi, se împotriveşte hotărârii zeilor tineri. Reuşeşte să coalizeze pe **toţi zeii bătrâni** în număr de 11, împotriva lui Marduk. Îl numeşte şef pe zeul Kingu, pe care doreşte să-l impună ca zeitate supremă. În cealaltă tabără, „copilul" Marduk - noua marcă genetică impusă de zeii mai tineri, este susţinut de „părinţi, creatorii săi. E recunoscut drept zeu suprem, cel puţin egal cu Anu;
1. Ei i-au ridicat lui un turn princiar,
2. În faţa părinţilor el s-a aşezat prezidând:
3. ***„Tu eşti cel mai onorat dintre marii zei,***
4. ***Hotărârea ta să n-aibă egal, porunca ta ca a lui Anu.***

5. Marduk, tu eşti cel mai onorat dintre zeii cei mari.
6. Hotărârea ta este necontestată, cuvântul tău este Anu.
8. Înălţarea şi coborârea cuiva vor fi în mâna ta.
29. (Părinţii) *îi dăruiră un sceptru, un tron şi un veşmânt regal.*
Înzestrat cu teribila armă **abubu** şi cu **plasa** primită în dar de la zeul Anu, „tatăl său", Marduk reuşeşte să învingă armatele adunate de Tiamat şi chiar o ucide pe trufaşa zeiță.
135. Stăpânul se opri să se uite la corpul ei mort,
136. Cum să împartă monstrul şi să facă din el unelte.
137. ***Ca pe o scoică el o împărţi în două:***
138. ***Jumătate o ridică în sus, formând plafonul cerului;***
139. ***Trase în jos zăvorul şi puse gardieni.***
141. El străbătu cerul şi examină locurile.
142. El fixă cartierul lui Apsu, locuinţa lui Nudiimmud.
143. Stăpânul măsură dimensiunile lui Apsu.
144. Stabili Eşarra, locuinţa cea mare asemenea lui;
145. Marea locuinţă Eşarra, ce el o făcu în cer;
146. Aici să-şi ia locul Anu, Enlil şi Ea.
(Enuma Eliş - Epopeea creației lumii, Tăblița a IV-a)
Cu o metaforă mai ciudată, „Enuma Eliş" ne explică cum zeii învingători construiesc pe ruinele unui vechi imperiu stația subpământeană păzită de gardieni şi principala stație situată „în cer", numită Eşara. Spațiul gol situat între scoarța pământului şi Marea primordială, aflată dedesupt, origine a „izvoarelor adâncului", era denumit de către sumerieni prin cuvântul Kur.

Urmează construirea altor baze galactice.
1. El a construit staţiuni pentru zeii mari,
2. Fixând asemănările astrale drept constelaţiuni.
12. El făcu luna să lumineze, noaptea încredinţându-i-o.
(Enuma Eliş - Epopeea creației lumii - Tăblița a V-a)
Zeii Mesopotamiei confirmă aceeaşi origine cu ceilalți zei ai Terrei. Vin de peste tot din jurul nostru; cerul este mare, cu multe stele; la fel de multe sunt bazele zeilor.
13. Judecătorul adevărului, ***tatăl celor fără părinţi****,*
14. Şamaş, (Zeul Soare - n.a.) *s-a îndreptat către camera lui.*
15. O, voi, cei mari, zeii nopţii,
19. O, Pleiadelor, Orionul şi Dragonul,
20. O, Ursa Mare, Ţapul şi Taurul, (Invocare către zeii nopţii)

În sfârşit, după ce toate acestea au fost pregătite, Marduk se hotărăşte să-l facă pe om. Dacă în Biblie omul este făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, în Enuma Eliş omul este făcut „din sângele zeului Kingu", adică din material genetic mai puțin performant comparativ cu propria marcă genetică, dar superior omenirii deja existente pe Terra, cu care urma să se combine. Acest fapt este de înțeles şi absolut logic. Oricum, materialul genetic tip Kingu era la rândul lui „după asemănarea lui Marduk", cei doi zei fiind „înrudiți" genetic.
1. Când Marduk a auzit cuvântul zeilor,
2. Inima lui a voit să creeze ceva plin de măiestrie.
5. ***„Sânge vreau să se adune, să ia fiinţă oasele,***
6. Voiesc să-l fac pe ***lullu****, „om" să fie numele lui.*
7. Da, vreau să-l creez pe lullu, pe om.
33. Din sângele lui (al zeului Kingu) au făcut pe om.
35. După ce Ea, înţeleptul zeilor a creat omenirea
36. Şi a pus asupra ei servirea la zei
37. ***Lucrarea aceasta a fost de neînţeles,***
38. Dar ca un plan minunat al lui Marduk l-a executat Nudimmud.
39. Marduk, regele, a împărţit

40. Pe toţi Anunnaki sus şi jos.
42. Trei sute i-a aşezat în cer ca un fel de gardă;
43. În acelaşi fel, drumurile pământului el le stabili.
44. În cer şi pe pământ şase sute astfel el îi aşeză.
(Enuma Eliş - Epopeea creaţiei lumii Tăbliţa a VI-a)

Alte tăblițe de lut sumeriene descriu mai plastic actul creației. Zeul Enki comandă „mamei tuturor zeilor", zeiței Nammu şi „zeilor buni şi măreți modelatori" un nou tipar umanoid: *Întipăreşte-i chipul* (?) *zeilor, plămădeşte-i inima* (C.S.) *din lutul care este la suprafaţa străfundurilor, bunii şi măreţii modelatori vor îngroşa acest lut. Ninmah va munci înaintea ta, în timp ce tu îţi vei face tiparul. O, mamă, hotărăşte soarta noului născut,* ***Ninmah îi va întipări chipul (?) zeilor: Este omul..."***. Semnul întrebării aparține traducătorului şi semnifică imperfecțiunea traducerii. Prin analogie cu semnificația versetelor Bibliei şi ale Cărții egiptene a morților, „chipul (?)", „inima", se referă, de fapt, la corpul spiritual (C.S.)

Ne întoarcem la „Enuma Eliş". Urmează prezentarea edificiilor construite de zei în Sumer. De departe, cel mai important este templul lui Marduk, construit în Lumea Inferioară, după modelul templului ceresc al lui Anu. Astfel, Marduk devine o copie „avansată" a lui Anu, transferată pe Terra, folosită, veți vedea, în controlul şi ajustarea genetică a C.S. recoltate în Sumer. Beneficiem de o sinteză a informațiilor privind superființa Marduk în poemul „Invocare către Marduk".
1. Eu laud numele tău, Marduk, puternicul zeilor, ***prinţul cerului şi al pământului,***
2. ***Cel ce a fost creat desăvârşit,*** *singur este prea înalt.*
3. ***Tu porți coroana lui Anu, Enlil şi Ea, stăpânii şi împărăția***
4. Tu eşti dascălul a toată înțelepciunea, desăvârşit în putere!
5. Prinț desăvârşit, stăpân măreț, atotputernic.
9. Tu eşti prea puternic între zei. ***Căci frumos te-a plăsmuit Nusimmud.***
34. Înalt de statură, ***Marduk, soare strălucitor, torță luminoasă,*** *care la răsăritul tău*
35. ***<u>Necurăţenia o faci curată,</u>*** *întunericul îl arunci.*
10. ***„Judecător al pământului"*** *e numele tău. „Stăpânul marilor zei".* (Invocare către Marduk)
Asemenea altor zei, ființe vii în M.N., Marduk:
- este deopotrivă „prinț al cerului şi al pământului";
- este o creație a altor zei în M.P., fiind „plăsmuit" de zeul Nusimmud;
- are o structură identică cu cea a zeilor cereşti Ea, Enlil şiAnu;
- este în M.N., aspectul general fiind „strălucitor ca o torță";
- este unitate de control şi corecție a C.S. recoltate; - „necurățenia o face curată".

Literatura asiro-babiloniană conține mai multe mituri referitoare la potop. Epopeea lui Ghilgameş şi Epopeea lui Atrahasis, scrise în mai multe variante, ne oferă o imagine asupra evenimentelor potopului. Epopeea lui Atrahasis, mai puțin cunoscută, a putut fi reconstituită parțial, prin unirea fragmentelor conservate, care fac parte din versiuni diferite (asiriene, babiloniene), scrise pe o perioadă ce depăşeşte 1.000 de ani. Fragmentele ce urmează provin din versiunea babiloniană veche, din care s-a păstrat numai o mică porțiune, tradusă în româneşte de ilustrul semitolog Constantin Daniel. Mai întâi, zeii îşi motivează viitoarea intervenție în forță asupra Terrei:

Pământul s-a mărit, poporul a sporit,...
Enlil auzea zgomotul lor şi a zis către zeii cei mari:
„Apăsător a mai devenit zgomotul omenirii.
Prin țipătul lor ei nimicesc somnul.
Să fie tăiat curmalul pentru popor,
În pântecele lor să fie puține <u>verdețurile</u>.
(Atrahasis - fragmentul A - coloana I)

Halal motiv pentru a distruge omenirea! Veți vedea însă că adevăratul motiv nu era zgomotul produs de omenire, ci „verdețurile" din pântecele ei. Odată luată decizia de distrugere, zeii trimit pe rând seceta, potopul, diverse „plăgi" (ciuma, frigurile, căldurile, amețelile, durerile). În fața potopului zeii îl salvează pe „înțeleptul" Atrahasis într-o corabie special construită după planurile

zeilor, numită „Păstrătoarea vieții". Împreună cu el sunt salvați familia, rudele, câțiva meşteşugari şi diverse animale. În final, obiectivul acestui dezastru complex este realizat.

51. ***Pântecele să fie legat, să nu mai nască vlăstare!***
52. S-a tăiat smochinul poporului,
53. ***În pântecele lor, zarzavaturile au fost puține.***
55. ***Pământul nu şi-a mai dat roadele lui.***
56. ***A secat pieptul Nisabei****...*
57. Iar câmpia cea mare a produs praf de sare. ***Sânul ei s-a împotrivit.***
59. Încât nicio plantă n-a mai răsărit, ***nici o sămânță n-a mai încolțit***
60. Peste popor au năvălit frigurile;
61. ***Pântecele a fost legat şi n-a mai născut vlăstare.***
(Atrahasis fragmentul D - coloana a III-a)

Urmările catastrofei sunt semnificative. Textul chiar menționează că oamenii rămaşi sunt puțini la număr. Asemenea Bibliei, textele asiro-babiloniene folosesc deseori metafora. Cultura umană este asemănată cu o cultură de plante. „Câmpia" e arealul P.I.G., „plantele" sunt oamenii, iar „roadele" sunt cei recoltați. Ingeniozitatea metaforei este cu totul aparte de această dată. **„Zarzavaturile din pântece"** sunt produşii umani hibrizi, abătuți de la rigurozitatea seriilor genetice pure. Acest amestec de gene (zarzavat de gene) a constituit adevăratul motiv al dezastrului indus de zei.

Ca o ultimă observație la versetele de mai sus, cred că potopul a fost de fapt ceva mai mult decât ne putem imagina. Aparent ecologic, dincolo de aspectul climateric, dezastrul a fost complex. În spatele „plăgilor" menționate de text se ascund arme sofisticate, probabil bacteriologice, inductoare de radioactivitate, menite să reducă populația neatinsă de potop şi **să limiteze capacitatea procreativă a populației rămase.** După „asanarea câmpiei" de „zarzavaturi", terenul era apt să primească noul produs al zeilor. Drept urmare, zeii proiectează, în laboratoare sofisticate de inginerie genetică, matrițele viitoarelor serii genetice. Capii de serie nu sunt proiectați nici din „țărână", nici din „lut", ci din „noroi", Se poate spune şi aşa! Diferența constă în faptul că zeii nu pornesc în P.I.G. de la un singur cuplu tip Adam şi Eva şi de la factorii lor ereditari, ci de la şapte astfel de cupluri, care vor fi capetele de serie ale celor şapte serii genetice.

9. ..."Făcătoarea omenirii, te chemăm.
10. Stăpâna tuturor zeilor să fie numele tău!"
12. Ninligiku - Ea şi Înțeleapta mama.
13. ***Paisprezece pântece de mamă erau adunate,***
14. ***Să calce peste noroi înaintea ei.***
17. ***Mama*** *a rostit descântecul; după ce ea a rostit descântecul,*
18. ***...a desenat pe noroiul său.***
19. ***Paisprezece piese a întocmit ea. Şapte piese le-a pus de-a dreapta.***
20. ***Şapte piese le-a aşezat de-a stânga; între ele a aşezat o cărămidă.***
23. Din şapte pântece de mamă au răsărit şapte ființe bărbăteşti.
24. Şapte au dat naştere la ființe femeiești.
25. Pântecele Mamei, Făcătoarea destinului,
26. ***În perechi i-a completat pe ei****;*
28. ***Formele oamenilor le-a făcut mama.***
(Atrahasis fragmentul D - coloana a IV-a)

Tăblițele de lut, găsite în număr mare în Mesopotamia, acoperă domenii vaste. Primele două depozite ca mărime cuprind 27.000, respectiv 22.000 de tăblițe, parțial traduse, parțial bine conservate. Bineînțeles, între aceste multe documente, găsim la tot pasul elemente disparate, ce pot fi structurate în P.I.G. De pildă, întâlnim descrisă şi la vechii sumerieni tehnica implantului uterin, practicat de zei:

Stăpâne, suflet al lui Enlil, pentru al cărui cap se potriveşte tiara,
Erou, a cărui putere a o stăpâni este cu neputință.
Care ca domn pleacă repede, ***cu care eu am fost însărcinată pentru soțul meu***
Pe care eu l-am născut soțului meu, şi l-am crescut fără să aibă loc o sarcină.

(Regele, duhul luminii a cărui strălucire înfricoşătoare e sublimă - Tăbliţa a IX-a)
Activitatea îngerilor vechiului Sumer este sintetizată de câteva versete:
(Îngerii) *erau fiinţe ce nu cunoşteau hrana...*
Erau dintre cei ce ***răpesc soţia din braţele bărbatului,*** (pentru implant uterin).
Şi ***smulg copilul de la sânul doicii...*** (recoltare - n.a.)
Erau dintre cei care nu copleşesc de bucurie sânul femeii.
Nu îmbrăţişează copiii bine hrăniţi, (A.D.N. hibrid, bogat, greu, - n.a.)
Răpesc omului fiul de pe genunchii săi (recoltare - n.a.)
Şi ***duc cu sine nora*** *din casa socrului ei.* (pentru implant uterin - n.a.)
(Tăbliţele de lut sumeriene - din poemul „Coborârea Inannei în Infern")

Un rol important în menţinerea programelor au avut legile instaurate de zei, însămânţate după crearea seriilor pure. Atunci zeii au învăţat omul să scrie, să-şi înscrie legile primite, deoarece modalitatea complexă de control a purităţii genetice a seriilor nu mai făcea necesară prezenţa permanentă a zeilor. Ca şi evreii, care şi-au primit legile prin Moise, pe calea implantului de informaţie, locuitorii vechii Mesopotamii au primit pachete consistente de legi prin intermediu conducătorilor lor. Primul cod de legi cunoscut este codul lui Ur-namu, apărut în Sumer în anul 2050 î.e.n. În Asiria, primul este codul lui Eşnunna (1925 î.e.n.), urmat de codul lui Lipit - Iştar (1861 î.e.n.) şi de codul lui Hammurabi (1750 î.e.n.). Hammurabi insistă în prologul codului că formulările **legilor nu-i aparţin lui, ci zeilor.**
1. Când sublimul Anu, regele Anunnakilor,
2. Şi Enlil, stăpânul cerului şi al pământului,
3. Hotărâtorul destinelor ţării,
4. I-au fixat lui Marduk, primul născut al lui Enki,
5. Atribuţiile lui Enlil peste toată omenirea,
12. Atunci Anu şi Enlil m-au desemnat pe mine
13. Să aduc bunăstare poporului,
14. ***Să fac ca dreptatea să aibă întâietate în ţară,***
15. ***Să dezrădăcinez răul şi nelegiuirea.*** (Prolog - coloana I)
Când Marduk m-a însărcinat să conduc poporul pe calea cea dreaptă, eu am întocmit legea şi dreptatea în limba poporului. (Prolog - coloana a V-a)
96. Eu, Hammurabi, sunt ***regele dreptăţii***, (compatibil genetic cu zeii - n.a.)
98. ***Căruia Şamaş i-a încredinţat legea.*** *Dacă acel om a ascultat cuvintele mele, ce am scris pe stelă, şi n-a desfiinţat legea mea, n-a falsificat cuvintele mele, şamaş să-l facă să domnească mult ca mine, regele dreptăţii; să păstorească poporul cu dreptate.* (Epilog recto XXVI)
Hammurabi îi blestemă în final pe toţi cei ce vor modifica legile scrise de el. În codul lui nu am găsit o L.N.H. explicită, ci doar legi care protejează familia din punct de vedere moral, social şi economic şi legi care condamnă consangvinizarea. Nu se fac referiri la căsătoriile cu străinii. Probabil că posibilitatea aceasta era mică. Pe de altă parte, standardul de homozigotare al acestor programe, mai puţin riguros comparativ cu cel al poporului evreu, nu impunea o lege foarte explicită. Cu excepţia programului S.D., celelalte programe au beneficiat de controlul mai activ, mai frecvent, mai prezent, al inginerilor geneticieni, deoarece bazele intraterestre au avut probabil o activitate permanentă. De aceea, aceşti zei nu au folosit pentru controlul programului sistemul L.N.H. - chivot.

P.I.G. sumerian îl prezintă în toate tăbliţele de lut pe zeul Enlil ca şef absolut. Nu putem verifica acest lucru, dar estee cert că P.I.G. sumerian a fost controlat pe toată axa timpului de acest zeu neobosit. În 1952, o expediţie arheologică a descoperit la Nippur un text de 170 de versuri în care este prezentată personalitatea lui Enlil:

Enlil, ale cărui porunci ajung până departe,
Stăpânitorul cu hotărârea nestrămutată, care hărăzeşte pentru totdeauna soarta.
El, cel al cărui ochi înălţaţi străbat ţara,
A cărui privire înălţată ***cercetează inima tuturor ţărilor;***

El care îndeplineşte hotărârile de cârmuire, de domnie, de regalitate,
El în faţa căruia zeii pământului se pleacă înspăimântaţi,
Înaintea căruia se umilesc zeii cerului...
Necredinciosul, răufăcătorul, asupritorul, obraznicul, încălcătorul de învoieli.
Enlil nu suportă nelegiuirile lor în cetate, Marea Plasă nu lasă pe necinstit şi pe răufăcător să scape din ochiurile ei. (Tăbliţele de lut sumeriene)

Versetele de mai sus ne spun negru pe alb că temponautul Enlil, şef de P.T. peste zeii pământului, era însărcinat să „cerceteze inima tuturor ţărilor", adică să practice cercetarea genetică A.D.N.M.N. Veţi vedea la capitolul destinat trialului că în toate cărţile sacre ale omenirii inima omului metaforizează corpul spiritual. „Inima grea" semnifică un A.D.N.M.N. hibridat, greu, iar „inima uşoară" corespunde unui C.S. compatibil cu cel al zeilor. Este posibil ca „toate ţările" lui Enlil să semnifice de fapt oraşele stat pure din punct de vedere genetic, locuite de cele şapte seminţii create de Enlil. Zonele locuite de cele şapte seminţii au fost separate prin canale artificiale construite de zei între Tigru şi Eufrat. Afirmaţia nu e o închipuire a mea, ci se regăseşte în tăbliţele de lut. Deseori, atunci când raţiunile de exploatare a P.I.G. o cereau, oraşele erau învrăjbite unele împotriva altora, la îndemnul zeilor. Întotdeauna războiul ce urma era însoţit de aruncarea Marii Plase, prin ochiurile căreia puteau trece doar cei compatibili genetic cu îngerii. Astfel, Marea Plasă are rol de triaj al C.S. recoltate. Vă ofer spre edificare un astfel de text:
„Enlil, rege al tuturor ţărilor, părinte al tuturor zeilor, în decretul său nestrămutat a hotărnicit graniţa dintre Ningirsu (seminţia compatibilă genetic cu zeul cu acelaşi nume - n.a.) ***şi Şara*** (seminţia zeului Şara - n.a.). *Mesilim, rege în Kiş,* ***a trasat-o din inspiraţia zeului Sataran*** *şi a ridicat o stelă în acel loc. Dar Uşi,... încălcând în acelaşi timp şi hotărârea divină şi făgăduiala omenească, a smuls stela de la graniţă şi a pătruns în câmpia Lagaş.* (seminţiile au început să se amestece - n.a.). A*tunci Ningirsu, campionul lui Enlil, urmând porunca acestuia a declarat război celor din Umma. Din porunca lui Enlil el a aruncat asupra lor Marea Plasă şi a îngrămădit pe câmpie, ici şi colo, scheletele (?) lor în mormane".*
Semnul întrebării pus după „scheletele" aparţine lui S.N. Kramer şi semnifică imperfecţiunea traducerii cuvântului. Eu cred că e vorba de adunarea sub Marea Plasă a C.S. pentru triaj.
Textul sumerian prezintă în continuare stabilirea graniţelor foarte clare între seminţii, prin **canale adânci, săpate de zei, ce nu trebuiau trecute de membrii celor şapte comunităţi.** Când totuşi două familii se amestecau prin trecerea repetată a graniţei, cei şapte zei controlori numiţi Işakku erau obligaţi să pedepsească poporul, să arunce Marea Plasă. Aşa se face că **celebrele „canale de irigaţii"** construite de harnicii sumerieni, despre care am învăţat la şcoală, **n-au fost altceva decât un instrument accesoriu al L.N.H.**

Prin prelucrări genetice asemănătoare altor programe, erau obţinute C.S. compatibile genetic cu îngerii. Noţiunea de compatibilitate exprimă prin ea însăşi imperfecţiunea genetică a omului atunci când harta sa genetică este comparată cu cea a zeilor. Tăbliţele de lut sumeriene explică cât se poate de clar acest lucru: *Niciodată un copil fără păcat n-a ieşit din vreo femeie, niciodată un băietan nevinovat n-a existat din vremurile străvechi.*
Pe de altă parte, P.I.G. sumerian a fost dotat cu un dispozitiv extrem de complicat, denumit **„stâlp",** amplasat în Nippur, pe o platformă specială - „nobila casă a lui Enlil". În construcţie era inclusă o cameră numită DIR.GA., al cărei mister continuă să rămână neelucidat de cercetători. Eu cred că răspunsul corect privind utilitatea acestei încăperi este în legătură cu semnificaţia cuvântului sau a expresiei ME. Despre ME aflăm din tăbliţele de lut că era „haina ME divină" a zeului Enlil. Tăbliţele descriu haina pe care Inanna o face împreună cu Enlil la reşedinţa cerească a lui Anu (echivalentul lui Dumnezeu), pentru a aduce „haina ME" ce conţine cele şapte /feluri de ME. Iată cuvintele zeului Enlil adresate Ianannei: „Ai ridicat haina ME... / o regină a lui ME, o, lumină strălucitoare cu care mâinile ei au luat cele şapte ME." (Tăbliţele de lut sumeriene).

Trebuie să mai menţionez că toţi îngerii cărăuşi de C.S. călătoreau spre staţiile centrale prin teleportare, adică sub formă de „lumină strălucitoare" - M.N. Recolta de C.S. era deja sub formă de M.N. Astfel, putem identifica „haina ME divină a lui Enlil" cu un C.S. compatibil genetic cu

Anu, iar cele şapte ME cu cele şapte feluri de rod ale P.I.G. sumerian, desfăşurat în şapte serii, cu puritate genetică crescută. Ei, bine, în camera DIR.GA., situată lângă stâlp, „ME este adus la perfecțiune" (Tăblițele de lut sumeriene). Aici am vrut să ajung: recolta de C.S. era aproape perfectă; C.S. expediate spre stație erau produse finite. Complexul areal de cultură - teasc - stâlp - turn (DIR.GA.) - funcționa ca o fabrică de C.S. finite. Celelalte elemente de program sunt şi ele prezente. De pildă, despre C.S. incompatibile cu sistemul, tăblițele de lut sumeriene precizează: „Doar să-i bagi în apă (R.V.) şi apa devine puturoasă; doar să-i bagi într-o grădină (P.V.) şi fructele putrezesc."

Se pare că, inițial, programul a demarat totuşi, în opt serii genetice. Una dintre ele avea să se piardă. Poemul „Enki şi Ninhursag" descrie un paradis mult asemănător ținutului Eden, numit însă Dilmun. Pentru că „apa proaspătă" - R.V., lipsea în Dilmun, zeul Enki îi porunceşte zeului Utu să facă să țâşnească „apă proaspătă" din pământ, astfel încât în Dilmun să crească cele opt plante arbore - P.V. Pe scurt, Enki se îmbolnăveşte, opt dintre părțile trupului său fiind bolnave. Zeița Ninhursag creează atunci opt divinități, pentru a vindeca cele opt boli. Cele opt divinități sunt capetele de serie ale celor opt serii genetice pure create de zei în Sumer, menite să-l „vindece" cu „fructele" lor pe Enki. Fabrica de C.S. numită Terra livrează şi în acest caz „produse finite" - C.S. controlate genetic, compatibilizate în bazele intraterestre din locul numit Infern sau Kur.

După o lungă perioadă în care între zeii cerului conduşi de An şi reprezentantul lui pe Terra - Enlil şi zeii Infernului a existat o armonie perfectă, apare conflictul ce declanşează războiul: Infernul - Kur răpeşte din cer o zeiță numită Ereşkigal. Drept urmare:

După ce An a luat cerul,
După ce Enlil a luat pământul,
După ce ***Ereşkigal a fost răpită de Kur drept pradă***
După ce Tatăl a ridicat pânzele împotriva lui Kur,
Împotriva Regelui, Kur a aruncat cu pietre mici,
Împotriva lui Enki el a aruncat cu pietre mari.
Micile sale pietre, pietre de mână,
Marile sale pietre, pietrele „trestiilor mişcătoare",
Au zdrobit chila bărcii lui Enki
Luptând ca o vijelie năpraznică.

Dintr-un alt poem, numit „Coborârea Innanei în Infern", aflăm că Ereşkigal, cea răpită de Kur „drept pradă" a devenit zeița supremă a Infernului! Aparent, poemul este lipsit de logică, de sens. El descrie însă un aspect foarte important. Innana, zeiță a cerului, parcurge în Infern drumul spre Ereşkigal străbătând cele şapte porți divine, păzite de cele şapte divinități. În dreptul fiecărei porți îşi pierde câte o „bijuterie" (elemente de structură genetică), astfel încât în fața lui Ereşkigal ajunge „goală". Drumul parcurs de Innana este izbitor de asemănător drumului străbătut de C.S. compatibile cu îngerii până în preajma C.D.M. Veți afla în capitolul „Triajul" că un astfel de C.S. este „dezbrăcat" de toate elementele componente, rămânând doar cu o unitate centrală, pe care ulterior se reconstruieşte o altă arhitectură a viitorului C.S., ce va fi racordat la o somă de înger. Faptul că Innana străbate cele şapte porți divine până în dreptul zeiței Ereşkigal (echivalent C.D.M.) răpită de Infern „drept pradă" şi reuşeşte ulterior să-şi recapete „hainele" - „bijuteriile", revenind în final la aceeaşi arhitectură somatică, demonstrează că Innana era identică genetic cu îngerii din cer şi cu cei din Infern. Acesta este mesajul poemului. Innana este prima ființă care parcurge „drumul fără întoarcere" în Infern, pentru că de obicei un C.S. intrat pe acest drum urma să iasă cu o altă structură genetică.

Varianta asiriană veche a acestui mit descrie şi ea drumul Innanei, numită de această dată Iştar:

14. Du-te, Asuşunamir, aşează-ți fața la poarta fără întoarcere. Cele şapte porți ale țării fără întoarcere ți se vor deschide. (Coborârea lui Iştar în Infern) Sigiliu asirian din sec. IX-VIII î.e.n., reprezentând P.V. şi leul ei.

Prețul pe care Innana trebuie să-l plătească pentru revenirea ei din Infern este predarea unui înlocuitor, şi anume a zeului Dumuzi. Povestea devine şi mai interesantă, deoarece Damuzi era

zeul protector al oraşului închis din punct de vedere genetic numit Kullab, oraş ce ar fi trebuit să furnizeze unul dintre cele opt tipuri de rod al P.V., şi anume rodul zeiţei Ninsun. Dumuzi şi rodul rezultat al muncii sale reprezintă o monedă de schimb. Acest fapt îl înţelegem şi mai bine din povestea lui Ghilgameş, locuitor al acestui oraş Kullab. Poemul lui Ghilgameş urmează cronologic celui al coborârii Innanei în Infern. De la eroul sumerian aflăm un fapt extrem de important:

O, Utu, aş vrea să-ţi spun un cuvânt...
În oraşul meu ***omul moare, inima este apăsată;***
Omul piere, inima este grea.
Am aruncat o privire pe deasupra zidului,
Am văzut cadavrele... plutind pe râu.
Cât despre mine, soarta mea va fi aceeaşi; într-adevăr, aşa este.
Omul cel mai mare (A.D.N. complex, hibrid - n.a.) ***nu poate atinge cerul...***

Aceste versete din plângerea lui Ghilgameş către zeul Utu ne spune că populaţia din Kullab nu mai era compatibilă genetic cu creatorii ei, „inima" (A.D.N.M.N.) devenind grea. Mai mult, chiar cei mai drepţi, „omul cel mai mare" dintre locuitorii oraşului, îşi pierduseră compatibilitatea cu zeii cerului. Conform poemului, Ghilgameş pleacă în „Ţara celor vii", în Infern, unde sfârşeşte în final şi devine „judecător al Infernului", Cu alte cuvinte, acest Ghilgameş „stricat", incompatibil genetic cu zeii cerului, devine unitate de control genetic al L.I. Astfe are loc scindarea genetică parţială între zeii cerului şi cei ai Infernului, iar armonia între aceste zeităţi prezentă până atunci în tăbliţele de lut, dispare pentru totdeauna. Înţelegem astfel că L.I. se scindează genetic de S.D. şi adoptă o marcă A.D.N. mai puţin pretenţioasă, mai puţin pură genetic.

La fel ca în Biblie, populaţia unui oraş era distrusă fără milă atunci când „se depărta de lege". Mi-a atras atenţia distrugerea cetăţii Agade, printr-un atac probabil nuclear, ce a avut loc acum cca 4300 de ani. Enlil, şeful programului, după ce omoară poporul din Kiş, preface în praf casa din Uruk, se ocupă de cetatea Agade, care „a părăsit înţelepciunea şi a devenit plină de nelegiuiri".

O, cetate care ai nesocotit pe Enlil...
Crângurile tale să devină mormane de praf...
Cărămizile de lut din care eşti făcută să se întoarcă în abisul lor,
Să devină cărămizi blestemate de Enki, (radioactive - n.a.)
Copacii tăi să se întoarcă în pădurile lor,
Să devină copaci blestemaţi de Ninildu
Pe câmpiile unde creşteau plantele care liniştesc inima,
Nu mai creşte decât „trestia lacrimilor"...
Cel ce spune: „aş vrea să mă stabilesc în acest oraş" nu găseşte un loc bun pentru a se aşeza... (Tăbliţele de lut sumeriane)

Un alt exemplu constă în uciderea locuitorilor Babilonului, în anul 689 î.e.n., când zeul Marduk, îngerul păzitor al Babilonului **„supune oraşul la grea osândă, drept pedeapsă pentru păcatele locuitorilor săi."** (Tăbliţele de lut) Atacul nuclear asupra cetăţii hitite Huyul, despre care am discutat deja, se înscrie în aceeaşi operaţiune.

Închei menţionând că toate elementele de program sunt metaforizate într-un mod asemănător altor scrieri. „Pâinile biblice" nu sunt de fapt numai biblice; ele se regăsesc de pildă în tăbliţele de lut sumeriene: „Aceluia pe care mâna ta l-a meşterit i-am hotărât ursita/**I-am dat pâine să mănânce.**"

Iată acum un alt exemplu, care la prima vedere ar putea fi luat drept un înţelept proverb sumerian. De fapt, versetele ascund elemente de P.I.G.:

Pentru sărac e mai bine să fie mort decât viu;
Dacă are pâine, nu are sare;
Dacă are sare, nu are pâine;
Dacă are carne nu are miel;
Dacă are miel nu are carne. (Tăbliţele de lut sumeriene)

Traducerea ar fi următoarea: „săracul", adică cel cu A.D.N.M.N. simplu, fără lanţuri hibride este mai bine să fie sub formă de C.S. „Dacă are pâine", adică dacă este compatibil genetic cu îngerii,

în mod sigur este lipsit de „sare”, adică de alte caractere genetice hibride supra-adăugate structurii genetice standard. Evident că, „dacă are sare”, nu va fi compatibil genetic cu îngerii, adică „nu va avea pâine”. „Dacă are carne”, adică este în viața somatică, bineînțeles că nu vine în contact cu complexul Dumnezeu - Miel, iar dacă se află în apropierea Mielului, se află cert în stare de C.S., adică „nu are carne”. În acest mod pot fi răstălmăcite o bună parte a tăbliţelor de lut. De cele mai multe ori, acestea nu vorbesc despre agricultură, morală, reforme sociale, dragoste, ci prezintă camuflat elemente de program, aşa cum ne-a obişnuit şi Biblia.

Sumerienii au şi ei „vaca” lor. Tăbliţele de lut fac deseori îndemnuri la înmulţirea vacilor (a programelor de inginerie genetică P.I.G.) şi la hrănirea oamenilor cu smântâna vacii sfinte, adică la păstrarea caracterelor genetice ale vacii primordiale. Iată un exemplu:

O, Sumer, ţară mare între ţările lumii...
Regele căruia tu îi dai naştere este împodobit cu coroana nemuritoare,
Regele tău este „Marele Munte”, tatăl Enlil... Anunnaki, Marii Zei,
În marile tale crânguri îşi iau ei hrana.
O, casă a Sumerului, grajdurile tale să fie numeroase, vacile tale să se înmulţească...
O, Vacă, cine mănâncă smântâna ta? Cine bea laptele tău?
Nidaba (zeu - n.a.) *mănâncă smântâna mea. Nidaba bea laptele meu.*
Aş vrea să-mi aduc smântâna din staulul sfânt... (Tăbliţele sumeriene de lut)

Şi uite aşa a devenit vaca sfântă...
În acord cu celelalte scrieri antice, statutul femeii în Mesopotamia era asemănător cu cel al evreicelor. Tăbliţele de lut sumeriene pun şi ele „sare pe rană”: „O femeie nervoasă acasă aduce şi boala peste necazuri” sau „Ulciorul în pustiu este viaţa omului; ...dar nora este infernul omului.” sau: „Pentru plăcere: căsătorie, după mai multă chibzuială: divorţ.”

Programul din Fenicia

Elemente tipice de P.I.G. găsim la tot pasul în textele feniciene. Tehnica implantului uterin este la vedere în multe texte feniciene. Poate că cel mai evident exemplu îl întâlnim în poemul „Naşterea aurorii şi amurgului”. De fapt e vorba de mai mult decât de un implant uterin; poemul face referire la constituirea arealului de prelucrare genetică, de formarea primilor indivizi valoroşi genetic pentru program şi de răspândirea tehnicilor de implant uterin la scară economică.

1. Eu chem zeii cei încântători...
2. Şi pe ***frumoşii copii de principi*** (echivalenţi genetic cu Adam, Set, etc. - n.a.)
3. ***Care întemeiază o cetate*** *acolo sus...*(constituie un areal de P.I.G. - n.a.)
4. ***În pustia cea de dune...*** (loc în care zeii încă nu au acţionat - n.a.)

Pasul următor în P.I.G. constă în prelucrarea genetică a „cetăţilor”. De aceea, *Mot, prinţul* (zeitate - n.a.) ***tronează având într-o mână sceptrul sterilităţii, iar în cealaltă sceptrul văduviei.*** Operaţiunile nu ne sunt străine. Zeul, „îngerul păzitor, veghetor” are grijă de „cetate” practicând mariajul controlat, în care se dovedeşte că tânăra femeie este **„sterilă”** . Ea poate totuşi să nască „fii”, în urma rugii adresate zeului. Pe de altă parte, au loc primele „recolte” şi multe femei tinere rămân fie fără copii, fie **văduve**. P.I.G. este dezvoltat în şapte serii genetice, fapt sugerat de textul ce urmează:

13. Câmpul lui El, câmpul zeilor, este al lui Athirat şi Rahmay. (zeiţe - n.a.)
14. Peste foc ***de şapte ori să fiarbă slujitorii*** *un ied în lapte, mentă şi unt.*
15. Şi peste cărbuni ***de şapte ori să verse apă proaspătă.***

În continuare, textul istoriseşte naşterea „zeilor încântători” Sahar şi Salim. Poemul îi prezintă pe cei doi ca siamezi, fiind fiii lui El şi ai unor pământence. De fapt, asemenea copiilor biblici veniţi de la „Domnul”, ei nu sunt altceva decât copii rezultaţi din fecundare artificială şi implantare uterină în „mame” compatibile genetic. Zeul El, fiind în stare de spirit, n-ar fi putut procrea. De aceea, şi „actul sexual” se consumă într-o modalitate ... originală, metaforizată:

31. El zări cele două femei care scoteau apa...

34. Cealaltă ţipă: „Mamă, Mamă!" Şi mădularul lui se va lungi cât marea. Mădularul lui El se va lungi cât valul.
36. Zeul El luă cele două femei care turnau apa...
39. Mădularul lui se lăsă în jos. Tăria mădularului lui se moleşeşte...
41. Cele două femei vor fi femeile lui El...
52. După sărutare şi după zămislire, după îmbrăţişare dureroasă,
53. Vine durerea facerii şi ele născură pe Sahar şi Salim.
58. Ele dau naştere zeilor încântători, gemeni născuţi într-o zi.
Poemul mai subliniază caracterele genetice hibride (pământene şi zeieşti) ale celor doi.
63. Ei au pus o buză spre pământ şi o altă buză către ceruri.
(Poemul Naşterea Aurorii şi Amurgului).

La Ras-Shamra s-au găsit mai multe texte ugaritice, datate din epoca bronzului. Între ele, deosebit de interesantă este „Legenda lui Keret". După părerea mea, există o analogie izbitoare între povestea biblică a lui Iacov şi cea a lui Keret. Iacov pleacă din Canaan în Mesopotamia, la „ruda" sa Rahila, singura aptă genetic să poarte sarcina celor 12 capi de serii genetice, veniţi pe lume prin tehnica implantului uterin. În legenda feniciană, eroul principal este Keret, un rege „drept", descendent din zei": *10. Keret este fiul lui El, odrasla milostivului şi sfântului El.* (Tăbliţa a doua - K). În împrejurări neprecizate, lipsite de importanţă, îşi pierde întreaga familie. Ca şi în alte legende ale ţinutului, chiar ale Vechiului Testament, mai importantă este refacerea familiei în urma unui mariaj controlat de zei. În vis, Keret primeşte indicaţii clare de la zeul El, asupra modului în care va trebui să-şi refacă familia, pentru a avea fii moştenitori.

21. Tu trebuie să-ţi iei o soţie, o Keret...
22. O soţie la casa ta, să aduci o fecioară
23. În reşedinţa ta. ***Ea îţi va naşte la şapte fii***
24. ***Şi chiar opt îţi va aduce pe lume.*** (Tăbliţa I- III K - coloana a II-a)

Tânăra aptă să poarte sarcinile zeieşti este preafrumoasa Hurray, fiica regelui cetăţii Udm. Iată cererea lui Keret către regele din Udm:

25. Dă-mi mie pe fecioara Hurray.
26. ***Al cărei farmec este ca farmecul***
27. ***Lui Anat*** (sora mitică a zeului Baal - n.a.) ***şi a cărei frumuseţe***
28. ***Este ca frumuseţea lui Athart*** (zeiţă - n.a.),
29. Ale cărei pupile sunt pietre de safir
30. Şi ale cărei pleoape sunt ca ceştile de onix;
31. Fiindcă El în visul meu, el, tatăl
32. Omenirii, în viziunea mea mi-a dăruit
33. Ca ea să nască sămânţa lui Keret
34. Şi un băiat slujitorului lui El. (Tăbliţa I - coloana a V-a)

Înţelegem că şi Hurray, ca şi Keret, venise prin tehnica implantului uterin. Avea calităţi genetice asemănătoare zeilor. Zeii plănuiseră ca Hurray să nască opt fii. Curiozitatea constă în faptul că mai întâi Hurray va naşte şase fiice. Din P.I.G. biblic ştim bine că îngerii lui Dumnezeu nu proiectau niciodată produşi umani de sex feminin. Coranul acceptă totuşi că acest lucru se întâmpla în mod excepţional, dacă zeii aveau nevoie în programul lor. Fiicele pe care le naşte Hurray sunt sigur proiectate de zei, deoarece zeul suprem El îi prezice acest fapt lui Keret.

1. Să fii tare înălţat, o, ***Keret,***
3. ***În mijlocul cetăţilor pământului,***
4. ***În adunarea ce întruneşte pe domnitori.***
5. ***Şi ea va prinde în pântece***
6. ***Fiice pentru tine.***
7. Ea îţi va naşte ţie o fiică numită...(urmează numele celor şase fiice)
13. Fii dar preamărit, o, Keret,
14. Printre mai marii pământului,
15. În adunarea ce întruneşte pe căpetenii.

16. ***Pe cea mai tânără dintre ele o voi face cea mai vârstnică.*** (Tăbliţa I - coloana a III-a)

Aşa cum ne-am obişnuit, între „domnitori”, între „căpeteniile pământului”, se află numai cei compatibili genetic cu îngerii. Surpriza o constituie cele şase „fiice” dăruite de zei lui Keret, care vor ajunge să trăiască tot atât cât zeii. Erau oare zeiţele acestor ţinuturi obţinute prin proiecţii iniţiale în viaţa pământeană? Aceste „fiice” aveau oare rol procreativ în P.I.G., până în momentul consolidării L.N.H.? Cred că este greu de răspuns cu exactitate. Cronologic, legenda lui Keret ne spune că zeii îşi ţin făgăduiala şi-i oferă regelui fiii promişi:

17. Zeii binecuvântează şi apoi pleacă;
18. Zeii se duc către corturile lor;
19. Seminţia lui El se duce la locuinţele lor.
20. ***Ea prinde în pântece şi naşte un fiu pentru el,***
21. ***Ea prinde în pântece şi naşte fii pentru el.***
22. ***La capătul a şapte ani***
23. ***Fiii lui Keret erau atâţia câţi îi fuseseră făgăduiţi***
24. ***Şi fiicele lui Hurray, de asemenea tot atâtea.*** (Tăbliţa I - coloana a III-a)

Ce performanţă! 13 sau 14 sarcini în 7 ani! Mai important decât această anomalie la vedere este faptul că legenda nu ne lămureşte dacă Hurray naşte şapte sau opt fii, conform promisiunii iniţiale. În continuare însă, povestea ne spune că regele se îmbolnăveşte şi unul dintre fiii săi, pe nume Yasib, „îmboldit de un demon lăuntric”, doreşte să ia tronul. Versetele nu adâncesc explicaţiile privind neînţelegerile dintre zei. Cum niciunul dintre zei nu doreşte însănătoşirea regelui, zeul suprem El intervine personal şi-l vindecă pe Keret. Acesta îşi reia locul pe tronul regal şi hotărăşte uciderea lui Yasib. Astfel, se poate face o analogie cu legendele asiro-babiloniene, în care ni se sugerează că zeii au început iniţial un P.I.G. în 8 serii genetice. Ulterior, programul avea să piardă una dintre serii. Cred că legenda lui Ketet ascunde acest mesaj, cei 8 fii ai săi, rămânând în final 7, după moartea lui Yasib. În Legenda lui Aqhat aflăm câte ceva din viaţa vechilor refaimi biblici, exterminaţi mai târziu de dumnezeul evreilor. Dacă tăbliţele pe care sunt înscrise aceste legende n-ar fi atât de deteriorate, probabil că înţelegerea mesajului ar fi mai bună. În legenda sus-amintită găsim descrierea tipică a unui implant uterin. Refaitul Danel, cel drept se roagă zeului El să-i dea un fiu. După ce e descris portretul fiului ideal, El îl binecuvântează pe Danel cu „un fiu capabil să-şi ridice duhul său din ţărână”. Nu mai reproduc versetele.

O altă tăbliţă feniciană conţine „Poemul refaim”. Deşi este mult deteriorat, poemul are, cel puţin pentru mine, un mesaj foarte clar. Îmi dovedeşte că într-o perioadă în care programul fenician se desfăşura în 8 serii genetice, refaimii erau recoltabili, fie fiind una dintre serii, fie având la rândul lor 8 serii genetice. Vă prezint doar intrarea C.S. în palatul lui El:

1. Şi El (zeul) a răspuns: „Umbrelor, mergeţi
2. Către casa mea, în palatul meu eu vă chem, vă poftesc,
4. Grăbiţi-vă la locul vostru voi, duhurilor” (Poemul refaim - II R - coloana A)
1. ***<u>Opt în palatul meu.</u>*** *Umbrelor,*
2. Grăbiţi-vă fiecare la locul lui; spiritelor, grăbiţi-vă...
6. Umbrele au ajuns în ariile lor, duhurile la plantaţiile lor. (coloanaB)
11. Grăbiţi-vă refaim, voi fiinţe divine.
15. ...Ulei va fi vărsat pe
16. Ţeasta lui Baal şi el selega
17. Cu jurământ: iată, viteazul Baal va fi rege.
18. La porunca mea el va ocupa tronul său regal,
20. În casa mea chem eu pe refaim,
21. Chem eu fiinţele divine. (Poemul refaim - III R - coloana A)

Importantă e ideea că zeii Feniciei prelucrau genetic populaţia. Rezultatul consta într-o populaţie recoltabilă. Acest lucru se făcea fie în cadrul slujbelor când era sacrificat mai ales primul născut dintr-o familie, fie la grămadă, atunci când un zeu se supăra din te miri ce pe oameni, aşa cum se întâmplă în poemul „Baal şi Anat”. Cercetătorii au încercat inutil să găsească motivul furiei zeiţei Anat. Mult deteriorat, poemul începe cu capitolul „Ospăţul lui Baal”.

2. ...nu sta viteazule.
3. Pardameni cinsteşte pe prinţul Baal, stăpânul
4. Pământului. El s-a sculat să orânduiască un ospăţ
5. Şi i-a dat să mănânce. (coloana I)

Vă aduceți aminte „fructele” din P.V., ce constituie „hrana” lui Dumnezeu; de „rodul” bun sau rău la gust? Ce credeți c-ar fi putut Baal, echivalentul Mielului biblic să „mănânce”? Răspunsul îl aflăm în capitolul următor, intitulat „Masacrele lui Anat”:

4. Anat a închis uşile locuinţei sale şi întâlneşte pe slujitori
5. La picioarele muntelui. Şi iată, Anat începe lupta;
6. În vale se bate între două fortărețe.
7. Ea loveşte mulțimea de la marginea mării.
, 8. Ea nimiceşte pe oamenii de la răsăritul soarelui;
9. Capetele sunt ca nişte mingi sub picioarele ei;
10. Lângă ea, leşuri ciopârțite, ca norii de lăcuste,
11. Ca grămezile de grâne-s mădularele luptătorilor.
12. Încinsă cu capete până la spata piciorului,
13. Legată la coapse cu mâini tăiate, ea îşi bagă genunchii
14. În sângele luptătorilor, bagă poalele hainei sale
15. În sângele scutierilor. ***Ea alungă pe oamenii bătrâni***
16. Cu toiagul, la şolduri ochind cu arcul ei.
17. Atunci Anat pleacă la casa ei,
18. Zeița s-a îndreptat spre casa ei.
19. Dar ea nu era sătulă de măcelul din vale,
20. Cu lupta dintre două fortărețe. Ea aruncă
21. Jilțuri peste luptători; mese erau azvârlite
22. Peste militari şi jilțuri peste bravi.
23. Anat se luptă aprig şi-şi priveşte munca.
24. Ea se războieşte şi se uită la lucrul ei,
25. Ea se simte bine, inima i se umple de râs;
26. Anat este plină de ea, bucurându-se când îşi moaie genunchii în sângele
27. Luptătorilor, încălțările ei în sângele scutierilor;
28. Până la săturare ea se luptă în locuința ei,
29. Bătându-se între mese. (coloana a II-a)

Observăm că masacrul este strict asupra sexului masculin. De asemenea, bătrânii sunt alungați din luptă. După ce luptătorii sunt uciși, C.S. sunt preluate şi duse în „palatul” zeiței, unde „lupta” continuă. După o prelucrare primară, C.S. sunt preluate de trimişii lui Baal, numiți Gapan şi Ugar. Zeița Anat îşi curăță veşmântul. Zeul Baal o omagiază şi trimite un mesaj de pace pe pământ!

25. La picioarele ei plecați-vă şi-o omagiați,
26. Spuneți-i fecioarei Anat,
28. Mesajul preaputernicului Baal, cuvântul
29. Celui mai viteaz dintre viteji, zicând: „Războiul pe pământ
30. Este împotriva voinței mele. Mandragore pune în pământ,
31. ***Revarsă pace desăvârşită în inima pământului.***
32. ***Mai multă dragoste pe întinsul câmpului.***

Vă aduceți aminte de formulări echivalente din Biblie, ce proclamă un anumit tip de dragoste a zeului față de om şi anume o dragoste condiționată de respectarea L.N.H.! Toți cei demni de acest tip de iubire zeiască aveau parte de o moarte pământeană timpurie, asemănătoare celei descrise mai sus. În capitolul următor, Anat se laudă cu victoria asupra celor masacrați, asemănați cu un balaur cu şapte capete, evident, fiecare cap semnificând un fel de rod.

53. ...Au n-am doborât eu pe Yam?
54. Pe favoritul lui El? N-am terminat-o cu viața lui Nahar?
55. ***Am pus botniță balaurului, l-am dat gata****;*
56. ***L-am zdrobit pe şarpele cel foios,***

*57. **Pe <u>balaurul cel cu şapte capete</u>;***

*58. **Am doborât pe jivina cea <u>plăcută lui El</u>**...(coloana a II-a)*

Anat călătoreşte apoi împreună cu „recolta” spre palatul lui Baal.

35. Spre cel mai îndepărtat dintre divinităţi, făcând

*36. **Două sărituri pe sub izvoarele pământului, trei salturi pe dedesubtul peşterilor***

37. Atunci ea îşi îndreptă paşii către Baal, către înălţimile de miazănoapte, străbătând o mie de stadii şi zece mii de leghe. (coloana a IV-a)

Anat ajunge la zeul suprem El şi la Baal, situaţi, conform versetelor de mai sus, în lumea subpământeană. Pentru mine este importantă descrierea acestor zeităţi. Este subliniată structura lui El, cu şapte C.S. Asemenea formulărilor biblice, El este „cuvântul”, „viaţa cea adevărată”, „înţelepciunea”, „dreptatea” etc. Baal se află în apropierea lui El. Complexul Dumnezeu - Miel are drept echivalent complexul El - Baal. Din punct de vedere tehnic, Baal constituie ultima unitate de control genetic al C.S. recoltat, altfel spus, deţine „cartea vieţii”. Cei ce trec de Baal, „ultimul judecător”, îl vor cunoaşte pe El, după care vor fi transformaţi în îngeri ai lui El.

*26. **Zeul El răspunde din cele şapte camere, din cele opt încăperi.***

30. Cuvântul tău, o, El, este înţelept, deşteptăciunea ta veşnică,

31. Viaţa adevărată este cuvântul tău.

*32. Viteazul Baal este regele nostru, **judecătorul nostru,***

*33. **Peste el nu-i altul.*** (Poemul Baal şi Anat - coloana a V-a)

Asupra superfiinţei El cred că pot face unele speculaţii. Nu ştiu dacă are şapte sau opt C.S. Există şi alte formulări care trebuie analizate. De exemplu:

*19. **Altarele zeilor sunt opt, jeţurile***

*20. **Marilor zeiţe sunt în număr de şapte.*** (Poemul Naşterea Aurorii şi Amurgului) sau

6. ...tu (baal) vei lua cu tine

*8. Ploaia ta împreună cu cei **şapte***

*9. **Servi şi opt slujitori.*** (Poemul Baal şi Mot - coloana a III-a)

Cred totuşi, că şapte C.S. cu structuri genetice apropiate, ce reprezintă structura genetică standard a celor şapte serii genetice, sunt racordate şi înconjoară un C.S. ce conţine toate elementele de structură genetică ale celor şapte serii genetice, conţine de fapt opt C.S. Cred că este logic. Complexul El - Baal se află pe o înălţime, într-o „grădină”, ce conţine P.V. şi R.V. Iată câteva fragmente ce semnifică acest lucru:

20. Atunci ea (Anat) se duce aproape de El,

*21. **Lângă izvoarele râurilor,***

22. În mijlocul întinderilor de apă.

*23. Ea străbate **grădinile lui El***

*24. **Şi pătrunde în cămările regelui, tatăl anilor**.*

(Poemul Palatul lui Baal - coloana a IV-a)

Imaginea procesului de transformare a C.S. apare mai voalată, dar acum, după ce am parcurs echivalentul biblic, ne este uşor să înţelegem ce se ascunde în spatele versetelor. Procesul este simbolizat în Poemul Hadad, asupra căruia am să revin în capitolul dedicat speciilor extraterestre. Aşa cum lui Dumnezeu Biblia îi atribuie dorinţe, ordine, statutul de conducător, tot aşa zeul El e conducătorul suprem, în timp ce Baal, din punct de vedere mitic, este cel ce îndeplineşte ordinele lui El, conducând la rândul lui pe ceilalţi zei. În afară de cele două zeităţi supreme ale fenicienilor, la loc de cinste stau mulţi alţi zei şi zeiţe, **care din punct de vedere mitic** se află într-o relaţie de rudenie ambiguă, greu de deslușit. **Practic, tehnic,** toţi aceşti zei sunt „copiii” complexului El - Baal, fără să aibă alte raporturi de rudenie.

<u>Programul din Egipt</u>

Unul dintre cele mai interesante P.I.G. desfăşurate de zei sub atenţia curcubeului este fără îndoială programul egiptean. Zona Egiptului antic se numără printre regiunile Terrei în care zeii au lăsat urme de neşters pentru posteritate. Societatea noastră, cea mai avansată tehnologic de-a lungul istoriei umane, va mai avea nevoie de ceva timp pentru a înţelege rostul şi modul în care zeii au

construit edificiile Egiptului antic. Sper că vor veni şi anii când istoria oficială îi va repune în drepturi pe zei, când oamenii nu vor mai fi obligaţi să se mire la nesfârşit de măreţiile Egiptului antic, ridicate de furnicarul de sclavi... Despre asta s-a scris şi se va mai scrie mult.

Dar, de unde credeţi că vin zeii Egiptului? Cum ar fi de aşteptat, trebuie să vină tot din... Sirius, din alte stele mai apropiate de noi.

Am dus sceptrul său Spiritului stelar al lui Sirius.
Precum şi diadema Nemmes, de la acea divinitate
Al cărei nume nu trebuie spus niciodată...
(CLXXX Cartea egipteană a morţilor)

Egiptologii au considerat mereu că amplasarea complexului piramidal de pe platoul Gizeh este în relaţie cu proiecţia constelaţiei Orion şi a stelei Sirius. Dacă până în prezent se considera că Sirius se proiectează pe piramida lui Keops, acum egiptologii britanici Nigel Appleby şi Adam Child consideră că locul în care se proiectează Sirius atunci când cele trei stele ale centurii Orion „cad" pe cele trei mari piramide, este situat la 8 km nord de piramida lui Keops. Acesta, se pare, este locul „camerei comorilor", locul de la care omenirea aşteaptă dezlegarea enigmelor Terrei, locul în care zeii au ascuns date importante despre P.T. – Programul Terra. Între ultimele descoperiri se află mormântul lui Senmout, mare intendent al zeului Amon, aflat la Luxor, mormânt ce face subiectul numărului 982, din iulie 1999, al revistei *Science et Vie*. Plafonul mormântului este divizat în două părţi. Pe una este reprezentat cerul anului 1463 î.e.n.; un amalgam de stele şi divinităţi, relativ uşor de descifrat. Central este reprezentat Osiris - steaua Sirius. Pe cealaltă parte sunt reprezentate lunile anului, zilele, orele. Un calendar viu, cu zei şi fapte zeieşti înlănţuite în timpul astral, ce vine de acum trei milenii şi jumătate. Vom înţelege oare toate semnificaţiile? Cu siguranţă, nu. Zeii ştiau încă de atunci că omul este programat să nu depăşească un anume grad de înţelegere. La fel ca Biblia, care ne spune că „lucrările Domnului sunt ascunse", greu de priceput pentru mintea umană, există texte, pe care le atribui zeilor Egiptului, care ne trimit acelaşi mesaj. Semitologul român Constantin Daniel le-a adunat în lucrarea „Gândirea egipteană în texte antice", Editura ştiinţifică, Bucureşti, 1974.

23. Zeul vădeşte zilnic pe pământ lucrarea sa tainică.
(Învăţăturile papirusului Insinger - Învăţătura a XXIV-a, cap. 31)

Informaţia papirusului Insiger este sintetică şi clară pentru mine. În câteva versete este prezentată evoluţia ciclică a fiinţei umane, supusă dorinţei zeilor. Apoi, un ciclu de evoluţie este disecat. „Bucatele câmpului" - oamenii recoltaţi, sunt în tandem cu evoluţia stelei Sirius, cu „planning-ul familial" al lui Osiris şi al supercivilizaţiei sale. El „face ogoarele să zămislească", iar apoi, la „seminţele" recoltate adaugă „vine şi oase". Dar mai bine să urmărim textul:

1. El face ca pământul să zămislească milioane de oameni pe care-i înghite şi-i odrăsleşte din nou
3. El face bucatele câmpului şi răsărirea lor la răsăritul şi apusul stelei Sirius;
8. El face ca toate ogoarele să zămislească din seminţele pe care le primesc;
9. El creează vinele şi oasele în aceste seminţe;
10. El face ca întregul pământ să fie călcat, astfel că el tremură;
17. El face pe oameni unii după alţii, din neam în neam, spre a-i păstra în viaţă;
18. El statorniceşte ca intenţia lui să fie ascunsă pentru locuitorii pământului, în aşa fel ca ei să nu o cunoască. (Învăţăturile papirusului Insinger - Învăţătura a XXIV-a - cap.32)

Textele egiptene nu ne ascund faptul că **ciclurile umane nu sunt decât un rod al activităţii zeilor, un produs extraterestru ce serveşte o cauză extraterestră.**

Cât despre om, el este doar lut şi paie şi zeul este cel ce l-a zidit.
Zeul zideşte şi zeul nimiceşte oameni în fiecare zi;
El plăsmuieşte mii de oameni de jos dacă doreşte
Sau face mii de oameni de seamă de dregători.
Când zeul este în epoca lucrărilor sale,
În vreme de activitate a sa. (Învăţăturile lui Amen-em-ope)

„Plăsmuirea” omului nu se face la întâmplare, ci, aşa cum ştiţi deja, se execută după un standard care trebuie menţinut atât timp cât durează recoltele. În P.I.G. egiptean vom găsi bineînţeles toate elementele definitorii pentru desfăşurarea sa în bune condiţii. De primă importanţă într-un P.I.G. este L.N.H. împreună cu artificiile tehnice ce ţin de ea. De aceea, şi eu voi acorda mai multe rânduri L.N.H. impuse poporului egiptean.

Unul dintre cele mai lungi şi mai complete tratate de „reguli de viaţă” scrise în vechiul Egipt este „Învăţătura lui Ptah-hotep”. Opera aparţine perioadei domniei regelui Isesi, din dinastia a V-a (2563-2423 î.e.n.) a Imperiului Vechi. Egiptologul francez Gustave Jecquier a caracterizat documentul ca fiind „textul literar egiptean cel mai greu de tradus”. Traducerea din care vă prezint fragmente aparţine lui Constantin Daniel, în culegerea „Gândirea egipteană antică în texte”, şi a fost făcută după papirusul Prisse, păstrat la Biblioteca Naţională din Paris, publicată în fotocopie de Gustave Jecquier. Alături de „Cartea egipteană a morţilor”, acesta este unul dintre cele mai importante texte vechi egiptene. Ca şi celelalte texte analizate în cartea de faţă, „Învăţătura lui Ptah-hotep” e sosită pe calea fidelă a implantului de informaţie. Vechimea, conţinutul informaţiei şi modalitatea de exprimare sunt garantate acestei afirmaţii. Textul egiptean sus amintit are menirea Bhagavad-gitei indiene. Cel ce-i urmează sfaturile are biletul în buzunar pentru lumea lui Osiris. El conţine: *Învăţătura celui ce a fost căpetenie peste cetatea morţilor de lângă piramidă, vizirul Ptah-hotep.* (Învăţătura lui Ptah-hotep 1,4)
În cele ce urmează vom observa unitatea de expresie între alte texte vechi, cum ar fi Biblia şi acest text inserat lui Ptah-hotep.

88. ***Dreptatea este nespus de strălucitoare; perfecţiunea ei este de-a pururea;***
89. ***Ea nu este schimbată din vremea lui Osiris****.*
90. Şi cel ce nu ia seamă la legi îşi primeşte osânda.
97. ...când sfârşitul omului soseşte, doar dreptatea rămâne de-a pururi.
98. Omul trebuie să spună: ***„Acesta este ogorul tatălui meu”***

Formularea e foarte clară şi concisă. Numai „cel ce ia seama la legi”, adică cel ce respectă L.N.H. poate să fie „drept”, „perfect”, strălucitor”, compatibil genetic cu Osiris. Despre „cel ce nu ia seama la legi”, Biblia ar spune că are un sfârşit groaznic. După moarte, C.S. al celui ce „a luat seama la legi” poate să-şi dovedească „puritatea”, „dreptatea”, compatibilitatea genetică cu Osiris. Evident, în acest caz, se poate dovedi că „ogorul său”, adică harta sa A.D.N., e mult asemănătoare cu cea a tatălui său, care la rândul lui a respectat L.N.H. Aceste idei se pot exprima într-o multitudine de forme echivalente. Vă mai ofer câteva.

197. Dacă eşti un om de seamă
198. Să ai un copil prin harul zeului.
199. Dacă el e cu bună rânduială, dacă merge pe urmele tale,
202. Dacă poartă de grijă de averea ta în chip potrivit (dacă va respecta L.N.H. - n.a.)
203. Atunci dă-i lui toate bunătăţile,
204. Căci fiul tău e sământă din sufletul tău; (poartă aceeaşi încărcătură A.D.N. - n.a.)
205. Nu îndepărta inima ta de dânsul.
207. Dacă se îndepărtează de poruncile tale şi le calcă
210. Astfel se împotriveşte al tot ce este poruncit de zei;
217. ...pe el pierzania a căzut din pântecele maicii sale, (este hibrid - n.a.)
218. Cel pe care zeii îl călăuzesc nu poate să se abată,
219. Dar cel pe care zeii îl lipsesc de barcă, nu poate trece râul.

Zeii practicau fie implanturi uterine cu material genetic controlat, fie mariaj controlat, pentru a oferi „o barcă” sigură candidatului la viaţa „veşnică”. Nu mai insist asupra descrierii implanturilor uterine, ci amintesc doar că, între mulţimea de divinităţi egiptene, am remarcat un grup de demoni cu faţa hidoasă şi corp de pitici, numiţi BES. Sarcina lor era să ajute femeile la naştere şi să dea forţă virilă bărbaţilor. Gândul mă duce la extra/intratereştri cenuşii verzi etc. de azi, responsabili cu răpirile de persoane. Pe undeva, rolul lor e asemănător. Revin la povestea de mai sus: Egiptenii „necălăuziţi” aveau o compatibilitate genetică îndoielnică. Supuşi după moarte controlului genetic

A.D.N.M.N. după standarde exacte, veți vedea că numai „cei chemați”, „cei călăuziți”, vor avea o compatibilitate genetică sigură cu zeii. Analiza genetică A.D.N.M.N. e sofisticată şi o voi discuta separat... Versetele următoare fac referire la această operațiune:

220. Dacă te afli în sala de aşteptare pentru o audiență,
221. Poartă-te întotdeauna după cinul (poziția socială) *şi locul tău*
222. Care ți-a fost hărăzit din prima zi.
223. Nu pătrunde la audiență de se întâmplă să nu fii primit,
224. Căci vederea secretarului care vesteşte audiențele este ascuțită.
225. Şi intrare liberă la audiență nu o are decât cel ce a fost chemat.
227. În sala de aşteptare se ține o rânduială strictă
228. Şi purtarea acolo se face după o aşezare dinainte stabilită.

În concluzie, înțeleptul Ptah-hotep îi sfătuieşte pe tinerii egipteni să respecte L.N.H. Acest îndemn îl face mai ascuns, mai voalat, ca în versetele de mai sus, fie direct, ca în recomandarea următoare.

277. Dacă vrei să păstrezi prietenia
278. Cu casa în care intri
279. Ca stăpân sau ca mic
280. Oriunde ai intra
281. Ia seama să nu te apropii de femei.
282. Locul în care s-ar săvârşi aceasta nu poate fi bun,
283. ***Vederea nu e niciodată prea asuțită ca să privească bine femeile;***
284. Nenumărați oameni sunt înlăturați în felul acesta de cele ce le sunt de folos.
285. O clipită scurtă asemenea unui vis...
288. Şi se ajunge la moarte pentru că ai cunoscut-o.

Versetele de mai sus au valoare L.N.H. Tânărul egiptean nu are de unde să ştie structura genetică a femeii pe care ar dori-o. El trebuie să se supună mariajului controlat (soție din cadrul seriei genetice). Ne aducem aminte că legea lui Moise pedepsea cu moartea atât produşii de concepție hibrizi, cât şi pe părinții lor. Copiii hibrizi erau înlăturați oricum de la viața „veşnică”.

545. E un om iubit de zei acela ce dă ascultare poruncilor,
546. Cel ce este urât de zeu nu ascultă de porunci.
550. Inima este aceea care făureşte pe omul care o are în el.
552, Inima unui om este viața sa, prosperitatea şi sănătatea sa.
588. Un fiu ascultător este un slujitor al zeului Horus
597. Întăreşte adevărul şi dreptatea în copiii tăi.
600. Fie ca oamenii ce te privesc să spună:
601. „Copiii aceştia sunt la fel ca acest om (tatăl lor)”
602. Şi fie ca oamenii ce îi ascultă pe copiii tăi să zică:
603. Copiii aceştia sunt la fel ca tatăl lor.

„Inima” omului simbolizează în scrierile vechi structura A.D.N.M.N. Asupra acestui lucru voi reveni pe larg. Dacă „inima” este compatibilă genetic cu zeii, faptul se datorează tatălui, care a respectat L.N.H. Rezultatul s-a concretizat în naşterea unor copii care au cam aceleaşi caractere genetice, „sunt la fel ca tatăl lor”. De fapt, toată învățătura lui Ptah-hotep se învârte în jurul L.N.H. exprimată prin cuvinte simple.

628. Poartă-te bine până ce stăpânul tău va zice de tine:
629. Cât e de bun acesta ce-a fost educat de tatăl său,
630. Din trupul căruia el a fost zămislit.
631. Tânărul acesta căruia ***tatăl său îi spusese deja toată învățătura când se afla în pântecele maicii sale,***
632. Ceea ce a făptuit el e lucru mai mare decât se poate spune prin cuvinte.
633. Iată, un fiu bun, aşa cum este dăruit de zeu,
634. Este cel ce face mai mult decât porunca pe care a primit-o de la învățătorul său.

Versetele de mai sus arată importanța L.N.H., izvorâtă din învățătura preotului. Practic, dacă tânărul respectă L.N.H. având soția potrivită, copilul lui devine chiar din momentul fecundării, concepției, „bun", „drept", „adevărat", „învățat". Aceasta este „toată învățătura": **abilitatea de a produce copii compatibili genetic cu zeii.** În final, Ptah-hotep concluzionează:

635. Atunci când împlineşti dreptatea
636. Lucrează deci după dorința tatălui tău,
637. Fie ca tu să vii după mine în lumea cealaltă cu trupul tău întreg.
638. Şi fie ca regele să fie mulțumit de tot ce ai făcut.
639. Fie ca să petreci tu ani mulți de viață! (Învățătura lui Ptah-hotep)

Ca şi în celelalte scrieri imprimate de zei, regii adevărați sunt zeii. Această precizare e importantă pentru alte analize din capitolele viitoare.

Sper că înțelegeți **că obiectul principal al învățăturilor egiptene vechi este L.N.H.** Există multe alte texte din care această lege se poate extrage mai mult sau mai puțin clar. Unul dintre ele este „Înțelepciunea lui Ani", text inserat integral în lucrarea lui Constantin Daniel menționată. Legea enunțată mai jos stabileşte limitele de siguranță ale mariajului, în scopul declarat al obținerii de copii compatibili genetic cu zeii. Limita de siguranță era cetatea, orașul respectiv.

„Fereşte-te de o femeie din afară, care nu este cunoscută în cetatea ei. *Nu îi arunca priviri...* ***Şi nu o cunoaşte pe ea trupeşte. Ea e un râu adânc şi mare, ale cărui cotituri nu sunt cunoscute.*** *O femeie care este departe de satul ei îți spune ție în fiecare zi, când nu are martori: „eu sunt frumoasă..."* ***A te împreuna cu ea este o nelegiuire mare, vrednică de pedeapsa cu moartea,*** *când se aude de ea, chiar dacă nu se povesteşte de ea în lume*. (Înțelepciunea lui Ani)

Aş putea chiar să fac speculația că imaginea plastică a lanțurilor A.D.N. „cotite", şerpuite, este metaforizată în „cotiturile necunoscute ale femeii străine". Astfel, puritatea seriei din care orașul făcea parte era asigurată pornind de la „celula" arealului de P.I.G., reprezentată de cetate, oraş. Mariajul şi chiar relațiile sexuale nu trebuiau să depăşească limita orașului. Dincolo de această limită de siguranță, zeii au izolat seriile genetice prin obstacole geografice, a căror depăşire era interzisă pentru oameni. La fel ca în Sumer, în America Centrală sau Cambodgia (zona templelor de la Angkor), în Egipt, zeii s-au folosit de canale. Delta Nilului, des populată în antichitate, a oferit un spațiu ideal de prelucrare geografică, la fel de bun ca şi zona situată între Tigru şi Eufrat. Dacă privim harta, observăm că în deltă Nilul are mai multe brațe; cinci sunt mai mari, iar două sunt navigabile. Teritoriul de 24.000 km² al deltei concentrează cam trei cincimi din populația Egiptului. În antichitate, Nilul avea şapte brațe şi consider că acest fapt nu e întâmplător. Cred că harta deltei a fost redesenată de zei conform intereselor cerute de P.I.G. Cele şapte canale, şapte brațe ale Nilului au fost descrise de Herodot. Mai importantă decât descrierea lui mi se pare mențiunea făcută în „Apocriful genezei", reprodus de Constantin Daniel în lucrarea „Scripta aramaica": *10. ...Atunci mă îndreptai către..., în țara Eghipetului... Am ajuns la râul Karmon, unul dintre brațele fluviului... În acel moment am ajuns în ținutul nostru. Şi am străbătut* ***cele şapte brațe ale acestui fluviu***. (Apocriful genezei, coloana a XIX-a)

Recoltele Orientului Mijlociu şi Apropiat

Toate popoarele Orientului Mijlociu şi Apropiat au trăit permanent cu teama de zei. Mai ales în perioada de recoltă zeii şi-au demonstrat forța tehnologică în fața unei populații aproape primitive, le-au arătat oamenilor că sunt stăpâni absoluți, că pot oricând să se joace cu viața lor, că pot decide soarta războaielor. Zeii au instruit omul cu un minim de cunoştințe, i-au dat legi şi mai ales motive de teamă. **Da, teama de zei a fost şi este motivul principal al perpetuării religiilor lumii.** În antichitate, omul făcea orice ca să-şi îmbuneze zeii. Zeci de ritualuri stupide, de jertfe inutile erau închinate zeilor. Pentru nerespectarea lor, oricine putea plăti cu moartea, fie că zeii erau prezenți, fie că se plimbau prin Galaxie. Versetele selectate de mine în această carte nu ilustrează nici pe departe înrobirea omului în slujbe, jertfe, ritualuri aiurea închinate unor ființe avansate tehnologic. Domeniul cărții este altul. Poate că această carte vă va creşte setea de un anume tip de cunoaştere, şi atunci, citind textele antice, vă veți da seama cât de înrobit a fost omul. Zeul trebuia să primească tot ce era mai bun. În templu erau aduse pentru jertfe animale, primul născut al

animalului, fructe, prăjituri, pâine etc. M-am întrebat ce se întâmpla cu toate aceste bunuri. Nu pot să găsesc un răspuns logic. Spre deosebire de astăzi, preoții de-atunci nu puteau să administreze astfel de bunuri după plac, ci numai după reguli precise. Ei aveau aceeaşi teamă de zei ca şi omul de rând. În orice caz, mâncarea şi obiectele aduse zeului trebuiau să dispară; dar zeii nu se aflau întotdeauna la datorie. Pe de altă parte, oricum, zeii n-aveau nevoie de cele jertfite, cu o singură excepție: jertfele umane. **Consider că, alături de manipularea războaielor în scopul recoltelor mascate, jertfele umane directe constituie cea mai frapantă pagină a istoriei antice.** Semitologul Constantin Daniel nu ocoleşte această parte delicată a istoriei. Sacrificiile umane i-au atras în mod sigur atenția. Drept urmare a sistematizat câteva informații sigure de acest gen.

În primul rând, la aceste popoare impresionează sacrificarea primului născut. Diverşi autori au încercat să dea tot felul de explicații acestui obicei, ca de exemplu debilitatea unor copii născuți din mame foarte tinere. Cel puțin acest argument cade, căsătoria fiind stipulată prin lege la vârsta de 20 de ani. Pe de altă parte, ceea ce se sacrifica zeului (om, animal sau obiect) trebuia să aibă calitate maximă, să fie fără defect. **Sacrificarea primului născut era strict rituală**, o împlinire a dorinței zeilor. Mai mult decât orice, subliniază neputința omului neinstruit în fața unor ființe avansate tehnologic, pentru care sentimentele nu mai au decât o valoare istorică. Această practică a avut o amploare mai ales la sfârşitul mileniului III î.e.n. şi în cursul mileniului II î.e.n. Astfel, în sudul Palestinei, la Gezer au fot găsite la temelia caselor oase de copii pe jumătate calcinate (jertfă prin ardere). Templele din Cartagina (colonie feniciană în Africa de Nord) s-au găsit mai multe inscripții ce descriu jertfe de copii oferite zeului cutare. V.T. îl menționează pe regele Ahaz, care-şi jertfeşte prin ardere propriul fiu, iar stela regelui Meşa al Moabului istoriseşte un fapt similar. Diodor din Sicilia relatează sacrificarea a 200 de copii de către cartaginezi după victoria asupra Syracuzei, alături de sacrificarea prizonierilor de război. Quintus Curtius, cronicarul lui Alexandru cel Mare, menționează sacrificiul ritual de copii în oraşul Tyr, în fața pericolului macedonean. Un vechi mit fenician îl prezintă pe zeul suprem El sacrificându-şi unicul fiu de la nimfa Anobret, înainte de război. Se pare că sacrificarea copiilor prin ardere de vii s-a practicat în scop ritual până în secolul al III-lea î.e.n. În anul 1921, la Cartagina s-a descoperit o stelă ce înfățişează un preot jertfind un copil pe altar în cinstea zeiței Astarte.

Copiii jertfiți în scop ritual cred că se pot întâlni în arealul controlat de curcubeu. Spre exemplu, numărul 980 din luna mai 1999 al revistei *Science et vie* comunică o descoperire arheologică semnificativă în acest sens. În nordul Sudanului, pe teritoriul vechiului regat al Nubiei, pe cursul mijlociu al Nilului, s-a descoperit o importantă necropolă ce aparține poporului kerma. Recenta descoperire aparține unui grup de cercetători francezi: Bruno Maureille, Pascal Murail, David Peressinoto şi Francis Geus. Pe o suprafață de 200 m² au fost deschise 62 de morminte de copii foarte mici, uciși ritual la o dată între 1750 şi 1500 î.e.n. Alături de fetuşi sunt înmormântați patru nou-născuți şi alți patru copii cu vârste între 1 şi 2 ani. Ceilalți sunt ceva mai măricei. Cercetătorii au fost stupefiați de „grija” cu care au fost înmormântați. Fiecare copil a fost aşezat într-un pat funerar adaptat ca dimensiuni vârstei. Au fost culcați pe partea dreaptă, cu capul spre est, privirea spre nord, brațele încrucişate în fața capului. Fiecare mormânt conține obiectele funerare obişnuite pentru adulți: ofrande pentru zei, bunuri necesare vieții de apoi.

Primele jertfe umane la scară extinsă pe care le menționează istoria acestor teritorii datează din perioada celei de-a treia dinastii din oraşul sumerian Ur (2060-1950 î.e.n.) Charles Wooley, cel care a descoperit urmele potopului în Sumer, a scos la iveală vechiul oraş Ur, în care regii erau înmormântați împreună cu soțiile şi un număr de slujitori. Obiceiul acesta avea să fie prezent şi în celelalte cetăți din Mesopotamia, ca şi la multe alte popoare. Atât Sumerul, cât şi Akkadul, vechile regiuni rivale ale Mesopotamiei, practicau sacrificarea prizonierilor de război. Spre exemplu, regele akkadian Rimuş (cca 2200 î.e.n.) se laudă cu sacrificarea a 5.460 de prizonieri din oraşele sumeriene Ur şi Umma şi a 5.864 de luptători din Kazallu.

Moabiții, urmaşi ai lui Lot, menționează în stela regelui Meşa sacrificarea rituală (cherem), în cinstea zeului Chemoş, a 7000 de prizonieri din ținutul Nebo. Am argumente să cred că întreaga

zonă a Orientului Mijlociu şi Apropiat a practicat sacrificarea prizonierilor de război. Citind istoriile dezvăluite de textele vechi, comparate, ale hitiților, egiptenilor, fenicienilor, arameilor, canaaniților, asirienilor, babilonienilor, vom observa că aceste popoare organizate de zei în şapte serii genetice s-au războit permanent. Istoria lor este cu totul paradoxală. Toate aceste popoare şi-au disputat pe rând hegemonia. Zeii au hotărât de cele mai multe ori motivul conflictului, învingătorul şi... numărul morților. Acum ştiți bine, cred, aceşti morți erau premarcați şi recoltați. Oraşe state închise din punct de vedere genetic erau secătuite de populație masculină tânără în urma unor războaie devastatoare.

Asirienii, babilonienii şi alți locuitori ai Mesopotamiei au avut parte de o soartă asemănătoare. Îngerii şi recoltele lor sunt cauza distrugerilor succesive a oraşelor stat Babilon, Ninive, Nippur, etc. ca şi a renaşterilor uluitor de rapide. Domnul îi instiga la luptă şi folosea masacrul drept recoltă, conducând destinele luptei în funcție de rodul lipsă din P.V. Vi se pare cam „tras de păr”? Vă prezint o astfel de situație. Tăblițele de lut asiriene descriu cât de poate de sugestiv o bătălie ce a avut loc în anul 691 î.e.n. la Halule, o localitate situată la nord de Babilon, între asirieni şi o coaliție antiasiriană, alcătuită din babilonieni, caldeeni şi elamiți. La fel ca în R.E.G., oastea asiriană e modestă numeric comparativ cu cea a coaliției descrisă „asemenea norilor de lăcuste ce se năpustesc primăvara”. Ce credeți că a făcut în această situație Sennacherib (Sanherib, după numele biblic)? Asemenea evreilor aflați în dificultate, regele asirian îşi cheamă zeii protectori:
M-am rugat lui Aşşur, lui Sin, lui Şamaş, lui Bel, lui Nabu, lui Nergal, lui Iştar din Ninive, lui Iştar din Arbailsk - zeilor mei ocrotitori ca să birui puternicul vrăşmaş. Zeii mi-au ascultat de îndată ruga şi mi-au venit în ajutor... Am apucat strâns arcul puternic ce mi-a fost dăruit de Aşşur şi am luat în mâinile mele săgeţile dătătoare de moarte. Bubuiam la fel ca Adad, zeul furtunii... Din porunca lui Aşşur marele stăpân, m-am prăvălit asupra duşmanului... Cu armele lui Aşşur, stăpânul meu, şi sub apăsarea luptei mele mânioase, am întors piepturile lor şi i-am aruncat înapoi... Bătălia am oprit-o numai după ce s-au scurs de două ori două ceasuri... (Duşmanii)*... au fost cuprinşi de groază... Ei şi-au părăsit corturile şi au rupt-o la fugă. Pentru a-şi salva viața, călcau în picioare propriii lor soldați... Am trimis carele mele împreună cu caii în urmărirea lor şi pe fugarii care alergau să-şi scape viața îi străpungeau cu armele orişiunde îi ajungeau.*

Seamănă cu modul de desfăşurare al R.E.G. (Războaiele de epurare genetică)? Ce fel de arme a folosit Sennacherib? Cum arăta arcul cu săgeți dătătoare de moarte, care bubuiau ca tunetul? Foarte probabil, aceste arme sofisticate erau aceleaşi care aveau să învingă câțiva ani mai târziu coaliția asiriană, condusă de acelaşi Sennacherib, adusă de înger spre moarte împotriva evreilor: „...Tu, Doamne ai trimis pe îngerul tău în zilele lui Iezechia, regele lui Iuda şi a ucis toată tabăra lui Sanherib ca la o sută optzeci şi cinci de mii.” (II Macabei 15-22) Evreii aveau să mulțumească minunatei arătări cereşti care i-a protejat de această dată. Îngerul avea să-i pedepsească însă, mulți ani mai târziu, în fața babilonienilor născuți ca din cenuşă după teribilul masacru la care fuseseră supuşi de către zeul Marduk în timpul aceluiaşi Sennacherib.

Ce observăm? În acea perioadă, zeii reglau populația diverselor seminții, recoltau după dorință rodul deficitar al P.V.; instigau aceste subpopulații compatibile genetic cu ei, oferindu-le motive de război şi un mod onorabil de a muri. Trăiau pentru zei, mureau pentru zei, întreaga viață era la propriu la discreția zeilor. Să fie oare toată istoria antică, istoria acestei perioade de cca 1.500 ani (1.500 î.e.n.-anul 0) o istorie manipulată de zei? Lor li se datorează oare, exclusiv, paradoxurile militare ale antichității? Biblia operează cu îngerii păzitori ai Greciei, Persiei, Israel şi subînțelege existența altor îngeri păzitori, care se ocupau cu administrarea Programului Terra (P.T.). Putem merge cu întrebările foarte departe şi privi cu alți ochi, în această ordine de idei, chiar victoriile paradoxale ale lui Alexandru Macedon, care, cu o armată de 30.000 de oameni, a cucerit Orientul Apropiat şi Mijlociu, oprindu-se în final în India. Cum a putut Alexandru Macedon să cucerească cu o armată obosită, lovită de boli, prost hrănită, Imperiul Persan al lui Darius în anul 331 î.e.n.? Cred tot mai mult în „rodul Persan”, lipsă în Pomul Vieții (P.V.) în acea perioadă... Probabil că multe alte bătălii ale antichității poartă markerul paradoxului militar, posibil datorat voinței zeilor.

Asirienii, în special, aveau să fie recunoscuți de istorie ca cel mai crud popor al antichității. Şi totuşi, „cu zei înainte”, acele state rase de pe hartă, **secătuite de bărbați**, aveau să renască şi chiar să devină hegemone în timp record. Dacă am privi sumar numai istoria Babilonului, am avea suficiente motive să ne mirăm.
După ce Akkadul şi Sumerul îşi dispută hegemonia timp de peste un mileniu, cu aproximație între anii 3000 şi 2000 î.e.n., în 1810 î.e.n. regele Sumuabun înființează prima dinastie babiloniană. Cel mai însemnat rege al acestei dinastii este Hammurabi (1728-1686 î.e.n.)

În jurul anului 1600 î.e.n. oraşul este dominat de casiți (locuitori ai Golfului Piersic)
În 1530 î.e.n. Babilonul este cucerit şi jefuit de către hitiți
1390-1364 î.e.n. - Babilonul stăpâneşte Asiria!
1112-1074 î.e.n. - Asiria, condusă de Tiglatfalasar I, domină Babilonul.
908-889 î.e.n. - triburile arameene invadează Asiria şi Babilonul.
710 î.e.n. - Asiria cucereşte Babilonul. Oraşul este dărâmat în anul 689 î.e.n.
680-669 î.e.n. - Babilonul este reconstruit.
648 î.e.n. - asirienii recuceresc Babilonul.
612 î.e.n. - babilonienii cuceresc Ninive şi Assur! Practic, Asiria dispare din istorie.
587 î.e.n. - Babilonul cucereşte Ierusalimul şi-i deportează pe evrei.
573 î.e.n. - Babilonul cucereşte oraşul fenician Tyr, după un asediu de 13 ani, apoi stăpâneşte Siria şi Palestina.
556-539 î.e.n. - regele Cirus al Persiei cucereşte Babilonul.
331 î.e.n. - Alexandru cel Mare cucereşte Babilonul.

Astfel de exemple de istorie zbuciumată se pot da pentru oricare dintre oraşele state ale întregii zone. Gândiți-vă la hegemonia „prin rotație” a oraşelor state greceşti.

Afirmam mai devreme că **P.I.G. desfăşurat în teritoriul curcubeului este unitar**. Vă aduc un ultim argument în sprijinul acestei afirmații. Priviți comparativ patru hărți a patru mari imperii ce se dezvoltă într-un timp relativ scurt, în acelaşi teritoriu. Hegemonia impusă de zei permitea recoltele mascate şi schimburi de gene puțin importante pentru bunul mers al P.I.G. Cred că documentele păstrate ale acelor timpuri ar putea reface o altfel de istorie antică, anume o istorie integrată, raportată la dorințele şi interesele zeilor. Veți vedea că situația aceasta nu este singulară în istorie. Pe o perioadă mult extinsă, se regăseşte pe continentul american.

<u>Considerații finale cu privire la P.I.G. desfăşurat în „zona curcubeului”</u>

Reluând acum istoria P.I.G. a Orientului Mijlociu şi Apropiat, mi se dezvăluie o imagine uşor diferită. Zeii, inclusiv S.D., au prelucrat împreună genetic zona până acum cca 4000 de ani. În timp ce S.D. îşi pregătea prin nodurile genetice numite Avraam - Isaac - Iacov saltul spre un nou standard de homozigotare, într-un P.I.G. în 12 serii genetice, ceilalți zei au dezvoltat un program comun, în 7 serii genetice, mai apropiat de P.I.G. anterior. Aceştia, numiți de mine generic Lumea Intraterestră (L.I.) au putut începe recoltele ceva mai devreme. Uneori, programul Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.) a interferat cu cel al L.I., mai ales în perioadele în care îngerii S.D. nu erau prezenți pe Terra. Teoretic, amestecul materialului genetic al celor două programe a fost benefic pentru L.I. şi păgubos pentru S.D., care avea un standard avansat de puritate genetică. De aceea, evreii au fost dotați cu o Lege a nonhibridării L.N.H. mai clară, mai bine definită, şi cu un aparat de control genetic - chivotul). Nu veți găsi vreun popor deportat în sânul poporului evreu; în schimb, evreii vor fi deportați în Babilon, fără niciun risc pentru marca genetică a babilonienilor. Genele babiloniene includ genele evreilor. Reciproca nu este adevărată.

Acum, după ce am aruncat o privire asupra întregului spațiu geografic centrat de „curcubeu”, pot afirma că întreaga zonă a suferit cam aceleaşi prelucrări genetice, cel puțin până la „momentul Iacov”. Ulterior acestui moment, S.D. impune un standard crescut de homozigotare, obținând poporul evreu, organizat în 12 serii genetice. Această secțiune de program avea să se încheie mult mai devreme față de restul programului, din cauza conflictului deschis între zei, care a degenerat în conflict armat. Iisus a încheiat practic programul S.D. prin însămânțarea noii legi, ce abroga

L.N.H. Aşa cum am scris mai sus, S.D. nu se aştepta ca evreii sau alte popoare din jur să observe imediat particularitatea, nuanța determinantă a noii legi. Pentru aceste ființe extraterestre, timpul are alte valori. Câteva sute de ani pot avea importanță sau nu. În cazul de față, cred că sutele de ani ce au urmat momentului Iisus sunt lipsite de valoare directă. Pentru S.D. are mai puțină importanță ce-au făcut evreii în acest timp şi contează mai mult ce s-a întâmplat în ograda vecinilor.

Prin propagarea noii legi „la toate neamurile", S.D. a încercat să limiteze dezvoltarea numerică a „rudelor" sale extraterestre. Evident, în fața acestui pericol, complexul de civilizații denumit în această carte Lumea intraterestră (L.I.), şi-a luat unele măsuri în scopul obținerii în continuare a unor recolte calitativ superioare. Zeii Orientului Mijlociu şi Apropiat au fost nevoiți fie să-şi rescrie legile, fie să le întărească. Acesta cred că este motivul apariției în primele secole ale erei noastre a mai multor scrieri cu fond asemănător celor anterioare. Curente noi, fără deosebiri esențiale față de cele vechi, au fost diseminate în Mesopotamia, Persia, Siria, Liban, Anatolia, Arabia şi chiar Palestina. În lucrarea „Scripta Aramaica", Constantin Daniel relatează despre constituirea unei noi secte în jurul lui Manes, undeva pe cursul inferior al Eufratului, în secolul III al erei noastre. Manes este fiul nobilului persan Futtac Babac, din familia Haskanidilor. Asemenea părinților biblicului Samson, Babac este contactat de un înger, care-i ordonă să se ferească de vin, carne şi femei. După un timp, i se naşte Manes, care este crescut în aceleaşi oprelişti. La vârsta de 13 ani, în anul 215 e.n., îngerul îl anunță că l-a ales să propovăduiască. Scenariu se repetă la vârsta de 25 de ani. În cele din urmă, Manes ajunge profet al comunității sale, propovăduind respectarea legilor impuse de zei, pe cale de-a fi uitate. Astfel de nuclee de reabilitare a vechilor programe au apărut în tot Orientul Mijlociu şi Apropiat, în sutele de ani de după anul 0. Sectele religioase însămânțate în această zonă, ca şi implantarea **din greşeală** a Coranului în lumea arabă, aveau să constituie factori importanți de limitare a expansiunii creştinismului în acest areal. Ar trebui să mă explic cu acest „din greşeală". Pe scurt, nu cred că îngerul Gabriel a anticipat conflictul ideologic generat de oferirea a două cărți ce aparțin S.D. către două popoare: unul ce aparține S.D. şi un altul, ce aparține altor zei.

P.I.G. în Dacia

Cultura dacilor este fără îndoială una dintre cele mai importante culturi ale antichității, chiar dacă despre ea vorbim şi cunoaştem mai puțin. Teritoriul fostei Dacii abundă în relicve ale neoliticului, diseminate pe tot teritoriul, mai ales în Dobrogea. Ce a fost oare înainte de acest neolitic? Ce s-a întâmplat în cursul programului de dinainte de potop? Să fie Sfinxul din Masivul Bucegi un echivalent al celor din Masivul Marcahuaschi? Au trecut uriaşii prin teritoriul fostei Dacii, sau mai degrabă zeii au lăsat urme de neşters? După prima ediție a acestei lucrări, am constatat un interes crescut al cititorilor pentru informații privind trecutul nostru, al românilor. Din acest motiv, adaug câteva idei, care în mod normal, depăşesc cadrul tematic al cărții.

Principala zeitate a strămoşilor noştri, a **„**celor mai viteji şi mai drepți dintre traci", conform afirmațiilor lui Herodot, a fost Zamolxe (Zamolxis) - **zeul adâncurilor pământului**, al vegetației, al rodniciei, al plugarilor şi păstorilor. A cunoscut Herodot personal vitejia şi dreptatea dacilor, sau a preluat aceste însuşiri ale strămoşilor românilor de astăzi de la înaintaşii săi? **Să fie oare „dreptatea" dacilor o referire la puritatea lor genetică?** Să fie oare acelaşi tip de dreptate ca şi al „drepților" evrei? Să fi fost oare dacii nucleul de compatibilitate cu îngerii L.I. într-o zonă întinsă, locuită de o mulțime de triburi de traci cu compatibilitate din ce în ce mai scăzută cu cât ne îndepărtăm de Sarmisegetuza? Posibil. Luați-o ca pe-o ipoteză, zic eu interesantă! Şi totuşi, dincolo de ipoteze, studiile avansate de genetică făcute de specialişti români rezidenți în California demonstrează azi o omogenitate superioară a materialului genetic al poporului român, comparativ cu alte popoare ale Europei, în ciuda trecerii atâtor stăpâniri pe aceste plaiuri.

Elemente deja cunoscute ale istoriei şi culturii vechii Dacii, coroborate cu elemente ce au aparținut cu siguranță unor societăți asemănătoare, ne pot ajuta să construim o imagine mai exactă şi poate mai corectă a societății dacice. Consider că, în mare, zeii şi-au dezvoltat programele asemănător.

Din păcate, izvoarele istorice nu au conservat prea bine urmele culturii dacice dincolo de secolele IV-V î.e.n. Sub acest aspect, deşi aparent, diferența între cultura dacă şi cea a evreilor, de pildă, este mare, lucrurile nu stau chiar aşa. Dacă ne referim la urmele materiale, veți vedea că nu există edificii mai vechi de 3.000 de ani care să potă fi atribuite poporului lui Israel. Marea majoritate a dovezilor arheologice provin din aceeaşi perioadă cu cele dacice. Diferența e evidentă doar atunci când luăm în calcul izvoarele scrise. Evreii, sumerienii, indienii, grecii, maiaşii, chinezii, egiptenii şi alții fie au primit scrierea în dar de la zei, fie au dezvoltat singuri (puțin probabil) un mod de a-şi însemna istoria. Alte popoare şi-au transmis istoria pe cale orală, din generație în generație.

În lucrarea sa de sinteză „Dacii", Hadrian Daicoviciu demonstrează că aceştia ştiau să scrie. Sarmisegetuza a păstrat dovezi scrise cu caractere greceşti şi latine. *Decebalus per Scorilo* se spune că este scris în limba dacă, cu caractere latine. Istoricul Dio Cassius afirmă că Domițian a trimis senatului roman, după războiul cu dacii, o scrisoare de la Decebal. Din păcate, dacii nu şi-au scris istoria detailat, aşa cum au făcut alte popoare. Vestigiile cetăților lor de la Costeşti, Blidaru, Piatra Roşie, Căpâlna etc., marele sanctuar rotund şi soarele de andezit de la Sarmisegetuza sunt numai câteva dintre relicvele unei culturi apuse şi uitate de istorici, şi chiar de poporul român. Cel puțin în secolele IV şi III î.e.n., triburile geto-dace, sau poate „semințiile" poporului dac, au constituit o forță capabilă să reziste perşilor şi chiar să învingă armatele macedonene ale lui Lisimah în campaniile militare din anii 300 şi 292 î.e.n. Mai târziu, Burebista (82-44 î.e.n.), regele dac care a unit triburile geto-dace, avea să țină sub control Europa centrală: spre apus - până în cursul mijlociu al Dunării, spre nord - până în Carpații Păduroşi, spre est - până la Nistru şi spre sud - până în Balcani. Armata sa putea ajunge până la 200.000 de oameni.

Ca şi alte popoare, dacii nu au apărut singuri în istorie, ci au fost însoțiți, îndrumați, „ocrotiți" de zeii lor. Expansiunea militară a lui Burebista spre centrul Europei şi lipsa prezenței dacilor în teritoriul controlat de satelitul numit Curcubeu mă face să consider că, totuşi, **Dacia a fost nucleul unui alt program, extins teritorial în Europa Centrală.** Interferența teritorială şi genetică a programelor de inginerie genetică ale diverşilor zei a fost greu de evitat. Ne putem imagina mai multe programe circumscrise teritorial care nu sunt în niciun caz tangente, ci interferă la periferie.

Cultul pentru zeitatea supremă ocupa un rol esențial în societatea dacică. Astfel, în timpul lui Burebista, marele preot Deceneu deținea a doua funcție ca importanță. După moartea marelui rege, el a condus statul dac. Urmaşul său, Comosicus, a deținut ambele autorități: laică şi religioasă. Mai târziu, în timpul domniei lui Decebal (86-106 e.n.), numărul doi în statul dac a fost marele preot Vezina. Observăm că această regulă se extinde pe axa timpului, fără a-i putea preciza începuturile. Ca şi la alte popoare dotate cu zei, marele preot dac făcea la rândul lui parte dintr-o clasă de preoți, numiți de istoricul Strabo ***skistai***, adică, „cei ce se abțin de la plăcerile lumeşti". Poporul îi denumea „călători prin nori" probabil datorită preocupărilor astrologice sau legăturilor acestei categorii preoțeşti cu îngerii. În afara acestei clase, teoretic, ar fi trebuit să aflăm căte ceva despre celelalte „feluri de rod". A fost oare împărțită societatea dacilor într-un fel de caste similare castelor indiene, conținând pe lângă clasa preoțească, clasa nobiliară - tarabostes („cei luminoşi" - bostes înseamnă strălucit, luminos) şi clasa săracilor - comati? Greu de spus. Şi mai greu mi se pare să sistematizez religia şi zeii geto-dacilor. Soarele de andazit din sanctuarul sacru de la Sarmisegetuza indică dezvoltarea societății dacice sub semnul Soarelui, asemenea altor P.I.G. Pentru daci, stăpânul cerurilor, responsabilul cu tunetele şi trăsnetele, era zeul Gebeleizis. Această zeitate îşi disputa „umbrele morților" cu Zamolxe. Reprezentări ce țin de cei doi zei apar în multe zone ale culturii dace. Alături de ei, se impune zeița Lunii, care la daci se numeşte Bendis.

Se pare că în conştiința religioasă a dacilor s-a întâmplat ceva într-un moment situat cu doar câteva secole înainte de cucerirea romană. După Hadrian Daicoviciu, mai vechiul Zamolxe a fost înlocuit cu Gebeleizis, iar ritualul de înmormântare a fost şi el schimbat; în locul înhumării, dacii au preferat incinerarea. După mine, logic ar fi ca dacii să aibă mituri asemănătoare cu cele ale altor popoare, iar Zamolxe - zeul subpământean - să-i urmeze lui Gebeleizis - zeul solar. Soarele de andezit ar putea proveni dinainte de potop. Pe de altă parte, unele izvoare scrise ne spun că chiar

geto-dacii aveau îndoieli asupra destinației sufletului lor. Herodot scrie: „Înainte de a sosi la Istru, primul popor pe care îl supuse Darius au fost geții, care cred că sunt nemuritori. Ei cred că nu mor, ci că cel ce-şi dă sfârşitul se duce la zeul Zamolxis; unii dintre dânşii cred că acesta este Gelebeizis". Această situație, oarecum paradoxală, există şi la popoarele Americii Centrale, la care încrengătura şi interesele zeilor sunt la fel de greu de stabilit. Arheologul Constantin Daicoviciu a descoperit, alături de marele sanctuar de la Sarmisegetuza, din munții Orăştiei, urmele unei scări ce ducea probabil într-un loc de cult situat sub pământ, închinat lui Zamolxe.

Războinici daci erau viteji şi nepăsători în fața morții. Ei ştiau că-şi încredințează sufletul lui Zamolxe. Dintre popoarele europene vechi, doar dacii aveau sacrificii umane. La fiecare cinci ani, un tânăr era sacrificat prin aruncare în sulițe. El era solul poporului către Zamolxe şi trebuia să-i comunice zeului adorat starea şi doleanțele dacilor. Asemenea popoarelor din America Centrală, dacii sacrificau pe altarul jertfei prizonierii de război. Este posibil să fi recurs şi la alte tipuri de sacrificii umane, închinate zeilor. Dr. Napoleon Sevescu, medic român stabilit în SUA, a elaborat studii extrem de interesante privind istoria veche a românilor. Ideile, foarte originale, sunt susținute de o logică greu de combătut. În lucrările sale aminteşte de însemnările unor personalități ale istoriei care şi ele îl considerau pe Zamolxe, zeul dacilor, **un zeu al împărăției subterane**. Alături de Herodot se află în aceeaşi unitate de idei Hellanicos din Mitilene, Apulleius, Platon, Lucian din Samosata, Porphirius, Diodor din Sicilia, Enea din Gaza, Strabon, Hesychios din Alexandria, Iulian Apostolatul şi alții.

Pornind de la ideea că întemeietorul Romei antice a fost tracul Enea, fugit cu o mână de oameni din Troia asediată, lucrările medicului Napoleon Săvescu susțin că limba latină e de fapt o limbă tracică, mai exact, zic eu, de la periferia Traciei, al cărei nucleu de importanță genetică majoră pentru P.I.G. era Dacia. Acest fapt explică lipsa de cuvinte de origine dacă din limba română, altfel spus, **fondul principal de cuvinte din limba română are origine dacă, deoarece, pe de o parte, limba administrației romane era o limbă tracă, iar pe de alta, elementul roman în genetica poporului român lipseşte cu desăvârşire. Dacii au fost cei mai „drepți", cei mai puri din punct de vedere genetic dintre traci tocmai pentru că au respectat L.N.H. impusă de zei.** În mod sigur, ca şi evreii, după cucerirea romană dacii au continuat să respecte legea şi să-şi folosească limba. În această ordine de idei, dacă Dacia a fost nucleul unui P.I.G., patul A.D.N. fiind constituit din triburile trace, costoboci şi alte populații înrudite cu dacii, atunci **puritatea limbii „latine", originea ei, a fost limba dacă vorbită în Munții Orăştiei, la Sarmisegetuza**. Cu alte cuvinte, **romanii vorbeau un dialect al limbii dace.** Bineînțeles că acest fapt atât de logic cu greu ar putea fi acceptat de istorici şi cu atât mai puțin de popoarele „latine", care, înțelegeți, sunt dacice. Istoria viitoare nu va consemna, cu siguranță, niciun congres al dacofoniei.

Populația Daciei ocupate a fost apreciată de unii istorici la minimum 500.000 de locuitori. Cred că n-am greşit prea mult dacă am înmulțit această cifră cu 10. Dacă argumentul numărului optim de indivizi menținuți de zei în nucleul unui P.I.G. nu vă satisface, beneficiem şi de alte indicii. După Ioannes Lydus, romanii au făcut 50.000 de prizonieri daci. Populația Daciei n-a fost în niciun caz exterminată de romani. Diferite izvoare, cum ar fi diplomele militare găsite pe tot cuprinsul Imperiului Roman, atestă formarea a minimum 15 corpuri auxiliare de armată formate din daci, în perioada de administrație romană a Daciei. Amintesc câteva; COHORS I ULPIA DACORUM şi ALA I ULPIA DACORUM, formate în timpul lui Traian, COHORS I AELIA DACORUM, recrutată de Hadrian, COHORS IV NOVA CUMIDAVENSIUM ALEXANDRINA, formată de Severus Alexander la începutul secolului al III-lea. Practic, pe toată perioada administrației romane, recrutarea soldaților daci a continuat. Un alt argument al continuității existenței dacilor pe aceste meleaguri constă în păstrarea denumirilor geografice dacice în toată perioada. Pentru administrația romană, limba dacă n-a fost un impediment, cele două limbi fiind asemănătoare.

În concluzie, susțin cu tărie teoria cu privire la descendența românilor eminamente din daci, participarea genetică şi lingvistică a altor popoare, în special a romanilor, fiind minimă în zestrea poporului român. Atunci, trebuie să reconsiderăm oare ideea tot mai mult scrisă în aceşti

ani, că românii s-au născut creştini? Ca o încheiere a ideilor referitoare la spaţiul mioritic, cred că astăzi putem strânge suficiente dovezi ale prezenţei continue în ţara noastră a civilizaţiilor extra/intraterestre, începând cu Sfinxul din Bucegi, continuând cu mitologia dacilor, cu poveştile populare şi terminând cu realitatea fenomenului OZN, bine reprezentat în România de astăzi. Fenomenele din Munţii Retezat, de la Vălenii de Munte, din Pădurea Hoia - Baciu de lângă Cluj pot fi masca unei porţi spre Lumea intraterestră (L.I.), activă astăzi, ca şi în timpurile trecute.

P.I.G. în India

Motto: *10. În vremea Începutului, Prajapati* (creatorul divin) *creând fiinţele odată cu sacrificiile, a spus: „**Înmulţiţi-vă prin acesta**;* (conform legii sacrificiului - n.a.) *11.* **Prin el** (prin sacrificiu) **să-i ţineţi în viaţă pe zei**, *(iar) zeii să vă ţină în viaţă pe voi; susţinându-vă unii pe alţii, veţi dobândi binele suprem.* (Baghavad-gita III - Yoga faptei)

Pentru a avea o imagine unitară, cuprinzătoare, a Programului Terra, textele spaţiului geografic biblic sigur nu ne sunt îndeajuns. Alte scrieri vechi ne ajută în înţelegere, completează informaţia P.T. şi aduc noi piese jocului de puzzle. Toate aceste scrieri sunt profund acordate lingvistic, au o unitate de expresie remarcabilă, înţelegerea uneia dintre ele putând duce la transferul informaţiei de bază în cealaltă, astfel încât informaţia noii lucrări pe care o citim pare uşor de decodat. Înainte de a citi Biblia am răsfoit Cartea egipteană a morţilor, Bhagavad-gita, „Cele mai vechi upanişade" (taine): Brhadaranyaka-Upanişad şi Chandogya-Upanişad. Trebuie să recunosc că mi s-au părut frumos exprimate, dar abstracte, impenetrabile, cu o informaţie greu asimilabilă, din cauza lipsei de logică. După parcurgerea Bibliei şi a Coranului, cărţi în care informaţie e scrisă direct, cărţile mai sus amintite mi s-au deschis, informaţia lor părându-mi de această dată uimitor de directă, logică, frumoasă, aleasă, minunat scrisă. Din unele puncte de vedere aceste cărţi pline de metafore bine alese mi se par azi mai tehnic scrise decât Biblia.

Cărţile sacre indiene, despre care se spune că n-au vârstă şi că sunt perfecte, excelează printr-o remarcabilă lecţie de genetică şi chiar mai mult. Sunt între puţinele cărţi din cele citite de mine, care oferă **o imagine sugestivă a evoluţiei... creaţiei, a evoluţiei filogenetice a... zeilor sau, dacă vreţi, a dumnezeilor.** Cum s-ar putea formula astfel de idei? Minunat de frumos. Bhagavad-gita reuşeşte acest lucru într-o multitudine de expresii, mai ales în cap. XIII, intitulat sugestiv „Yoga discriminării între natură şi spirit". Mai întâi defineşte Cunoaşterea şi obiectul Cunoaşterii:
11. Continua Cunoaştere a Sinelui Suprem, înţelegerea rostului Cunoaşterii adevărului - aceasta este Cunoaşterea; ceea ce este altfel decât aceasta se numeşte necunoaştere.
12. Îţi voi dezvălui obiectul Cunoaşterii, pe care, cunoscându-l, se dobândeşte nemurirea; este supremul Brahman fără de început, despre care se spune că nu este nici Fiinţă, nici Nefiinţă.

Ce-ar putea fi Sinele Suprem, nemaipomenitul obiect al Cunoaşterii ce trebuie cunoscut şi pe care numai unii dintre noi ajung să-l cunoască urmând calea - yoga prescrisă de zei? Până la un răspuns vă oferim câteva informaţii despre aşa-zisul Sine Suprem, care nu este nici fiinţă nici nefiinţă:
16. ***Neîmpărţit, sălăşluieşte în fiinţe ca şi cum ar fi împărţit.*** *El trebuie cunoscut drept cel ce* ***susţine fiinţele****, drept cel ce le distruge, drept cel ce le creează.*
29. ***Fiind fără de început şi lipsit de Tendinţe,*** *Sinele Suprem este neclintit; deşi* ***sălăşluieşte în corp,*** *o fiu al lui Kunti, el nu făptuieşte şi nu este întinat.*
32. Precum eterul omniprezent nu este întinat din cauza subtilităţii sale, aşa şi Sinele care ***sălăşluieşte pretutindeni în trup*** *nu este întinat.*
Obiectul Cunoaşterii care sălăşuieşte pretutindeni în trup, neîmpărţit în fiinţe ca şi cum ar fi împărţit, care susţine fiinţele, care există încă de la început, fiind lipsit de tendinţe, nu este altul decât A.D.N.-ul primordial, regăsit, după cum am învăţat, în fiecare unitate de structură a unei fiinţe, conform principiului holografic enunţat la începutul lucrării. Acest A.D.N. simplu, mai concret, cu o structură simplă, lipsit de „ramuri", nehibridat, stă la baza tuturor fiinţelor umanoide din această zonă galactică. Cum formulează această idee Bhagavat? În primul rând declară: „Eu

sunt la fel pentru toate fiinţele... cei care mi se dăruiesc cu dragoste (compatibili cu mine - n.a.) se află în mine şi eu mă aflu în ei." (Bhavagat-gita IX - 29).
Şi totuşi fiinţele nu stau în mine: priveşte la unirea mea divină! Sunt susţinător al fiinţelor fără să stau în ele; prin Sinele meu există toate fiinţele. (Bhavagat-gita IX - 5)
Cu alte cuvinte, A.D.N.-ul primordial, structura simplă ce a caracterizat prima fiinţă umanoidă a zonei galactice în care ne aflăm, există în toate fiinţele umanoide derivate din structură; bineînţeles că reciproca nu poate fi adevărată, fapt subliniat şi de versetul de mai sus. Evident, ca să ajungi să identifici Sinele Suprem, este nevoie de multă ştiinţă.
În trecut, până şi zeii s-au îndoit de acest Sine, deoarece natura acestuia, foarte subtilă, nu este lesne de înţeles. (Katha Upanişad - partea întâi - capitolul întâi). Cam în acest stadiu tehnic, de îndoială asupra existenţei sufletului purtător de informaţie genetică, ne aflăm noi, pământenii.

După această scurtă incursiune în definirea Sinelui Suprem, vă ofer şi o definiţie a lui, enunţată în Hatha Upanişad: *Spiritul Suprem nu este născut şi nu moare. Acesta nu a apărut de niciunde şi nimic nu a apărut din el. Este născut, etern, permanent, vechi. Nu este omorât prin moartea corpului.* (Katha Upanişad-18)
Bhagavat ştie să explice acest lucru mai bine decât o fac eu:
2. Nici mulţimea zeilor, nici Rşi nu cunosc naşterea mea, căci eu sunt singura obârşie a zeilor şi a marilor Rşi.
8. Eu sunt obârşia Totului, de la mine porneşte Totul; gândind aşa, cei cu minte şi simţire adâncă mi se dăruiesc mie.
20. Eu sunt Sinele, o Gudakesa, care sălăşuieşte în inima tuturor fiinţelor, eu sunt începutul, mijlocul şi sfârşitul tuturor fiinţelor.
6. Din mine au luat fiinţă în vremea Începutului, cei şapte mari Rşi şi cei patru Manu, născuţi din gândul meu: din ei au luat fiinţă toate creaturile în lume. (Bhagavad-gita IX)
Astfel, Bhagavat explică evoluţia filogenetică a creaţiei. Upanişadele insistă la nesfârşit asupra acestor aspecte. În câteva formulări din Brhadaranyaka-Upanişad, evoluţia viului este abordată larg, dincolo de existenţa A.D.N. primordial, a Sinelui Suprem. Cartea face vagi referiri la existenţa omului născut din evoluţia viului, din „apă", chinuit de foame şi dator cu o moarte naturală până la dezvoltarea tehnicilor de terapie genetică: *La început, aici nu era nimic. Numai de moarte era învăluit Acesta, de Foame, căci Moartea este Foame...* (Brhadaranyaka-Upanişad - Cartea întâi, Brahmana II-1).
Cine este Acesta? Cred că personalitatea lui Acesta este bine aleasă, în spatele lui fiind întreaga evoluţie a viului, de la moleculele organice simple, născute în apă, până la fiinţele inteligente capabile să practice ingineria genetică. Odată cu dezvoltarea acestor tehnici părăsim noţiunea de evoluţie naturală a viului şi trecem în evoluţia creaţiei, mult mai importantă pentru zei. Explicaţiile aceleiaşi upanişade continuă:
1. Într-adevăr, Acesta era Acesta, iar Celălalt tot Acesta, adică Realul. Cel care ştie această mare minunăţie, întâia născută, şi că Brahman este Realul, cucereşte lumile...
2. La început, Acesta era numai apă. Apa a zămislit Realul, Realul pe Brahman, Brahman pe Prajapati şi Prajapati pe zei... (Cartea a cincea, Brahmana IV,V)

În continuare, zeii despică firul în patru, disecând anatomia Realului. Nu vă mai plictisesc cu descrierile, dar este clar că în spatele lor se află întreaga evoluţie a viului născut din apă şi ajuns conform legilor evoluţiei, până la forma modificată a Sinelui Suprem, acea formulă simplă a A.D.N. primordial. Asemenea Bibliei care înşiră deseori arborele genealogic fals, creat de zei prin P.I.G. de la Set, până la Iisus, cele mai vechi upanişade reiau de obicei arborele genealogic al... creaţiei începând cu Brahman, deţinătorul A.D.N. primordial, al Sinelui Suprem, despre care zeii susţin că este atât de vechi, încât nu-i mai cunosc originea.

Primele fiinţe inteligente din Galaxie care au avut acces la tehnicile de inginerie genetică s-au străduit să menţină o formulă A.D.N. cât mai simplă. Logica acestei necesităţi este evidentă. În primul rând, simplitatea A.D.N. este cerută de tehnicile complexe de inginerie genetică ce trebuie să proiecteze pentru un A.D.N.M.N. simplu o structură A.D.N.M.P. de asemenea simplă -

corespondentă. În al doilea rând, simplitatea acestor structuri este cerută de un racord solid, viguro, ce trebuie realizat pentru toate elementele A.D.N. Cu cât formula A.D.N. e mai complexă, mai încărcată cu lanțuri hibride ce traduc caracterele genetice ale ascendenței, cu atât racordul cu o structură standard somatică, A.D.N.M.P., e mai dificil, iar tehnicile de inginerie genetică necesare curățirii ramurilor hibride sunt mai complicate. Rădăcina arborelui genealogic al zeilor este Brahman - A.D.N. primordial, explicat şi exprimat într-o multitudine de variante lingvistice asupra cărora nu mai revin. Lanțul genealogic a fost condus inițial de așa-zisul creator divin Prajapati.

Fiecare element al seriei genetice enunțate de upanişadele mai sus amintite marchează de fapt o modulare a A.D.N. primordial ce respectă cel puțin două condiții: compatibilitatea cu Brahman şi simplitatea. În Cartea a III-a numită Brahmana din Brhadaranyaka-Upanişad, aflăm:
Copiii lui Prajapati sunt de două feluri, zei şi demoni. Zeii sunt mai tineri, iar demonii mai vârstnici. Zeii spuseră: Hai ***să-i întrecem în sacrificiu pe demoni*** *prin udgitha!*
Apare din nou conflictul de interese între zei, izvorât din evoluția genetică diferită: noii modelatori ai A.D.N. primordial şi demonii, mai vechi în seria evoluției genetice a creației. Un alt mod metaforic de a sublinia **evoluția genetică a creației** este descrierea ugerelor vacii sfinte:
Să se mediteze la Cuvânt ca fiind o vacă. Ea are patru ugere: svaha, vasat, hanta şi svadha. ***Zeii îşi trag viața din două ugere ale sale: din svaha şi din vasat: oamenii din hanta, iar strămoşii din svatha.*** (Brhadaranyaka - Upanişad - Cartea a cincea - Brahmana VIII-1).

În India acelor ani, alți zei care fac parte din acelaşi program, având la bază aceeaşi structură genetică simplă a Sinelui Suprem, au dezvoltat un P.I.G. în patru serii genetice, cu puritate crescută, numită caste. „Dumnezeul" lor, unitate de control genetic al C.S. recoltate, deținea bineînțeles patru C.S., deținătoare a informațiilor genetice standard ale celor patru serii genetice, numite caste. Central era (este?) dispusă unitatea Brahman - Sinele Suprem, inclus ca informație genetică în toate cele patru C.S.:
Cu coroană, cu ghioagă, cu disc în mână, doar aşa vreau să Te văd; fii iar cu forma Ta cu patru brațe, o Tu cel cu o mie de brațe, care iei toate formele. (Bhagavad-gita XI-46)
Modul de alcătuire al dumnezeilor respectă pe deplin principiul hologramei: unitatea de structură poate deține informația întregului. Este extrem de interesant ceea ce aflăm din Ramayana despre „Ființa supremă": *Rama era socotit jumătate Vishnu. Dar socotelile nu au rost; e cu neputință să măsori aritmetic nemărginirea. Sruti ne spune că* ***şi o fărâmă din Ființa Supremă este întreagă şi completă prin ea însăşi:***

Întregul e acela, acesta e întregul,
Ce din întreg purcede, întreg e!
Când întregul luat e din întreg,
El tot întreg rămâne! *(*Ramayana cap.2 - Înțeleptul Viswamitra)

Este uimitor şi frumos în acelaşi timp, nu-i aşa?

Cele patru serii genetice corespund celor patru mari Manu (zei), capetele de serie ale celor patru „feluri de rod" indian. Aceste superființe au la rândul lor o superstație, realizată după modelul prezentat în Biblie. Bineînțeles că dacă n-aş fi citit Cartea Cărților, unde stația este prezentată atât de exact, n-aş fi înțeles nimic din descrierea prezentă în Chandogya-Upanişad, în capitolul III. Zeii indienilor, asemenea confraților lor, îşi compară stația cu soarele. Se pare că, de fiecare dată, aceasta este cea mai bună comparație.
1. ...soarele e mierea zeilor, cerul e stupul, văzduhul e fagurele şi stropii de lumină sunt puii.
Eu înțeleg că soarele = stația, e locul spre care călătoresc zeii; cerul = stupul, e teritoriul controlat, văzduhul = fagurele, e cerul terestru; iar puii = stropii de lumină, sunt navele de tip OZN.
2. Razele sale dinspre răsărit sunt alveolele din față, strofele sunt albinele, Rg-Veda este floarea, iar acolo e apa nemuririi...
3. Au clocit Rg-Veda. Clocită fiind, seva ei s-a născut cu glorie, văpaie, tărie, vlagă şi hrană.
4. Aceasta s-a scurs şi s-a aşternut peste soare. Ea este şi ceea ce este fața roşie a soarelui.

Toate razele dinspre răsărit reprezintă porți de intrare a albinelor care muncesc în stație. Floarea acestei zone a stației Rg-Veda este superființa care trebuie întreținută într-un circuit energetic similar celui descris în S.S. Observați prezența apei nemuririi şi naşterea esenței sevei pline de glorie, tărie etc., formulări prezente şi în Biblie. Din această licoare de nemurire aflăm mai târziu, în partea a şasea, că trăiesc zeii Vasu. Iată mai bine formularea:
1. Din întâia licoare de nemurire (Rg-Veda) *trăiesc zeii Vasu cu Agni drept gură, zeii nu mănâncă şi nu beau, ci se îndestulează numai privind licoarea de nemurire...*
3. Cel care ştie astfel această licoare de nemurire devine unul cu zeii Vasu şi se îndestulează, cu Agni drept gură, numai privind licoarea de nemurire.
Ce putem înțelege? Prin analogie zeii care nu mănâncă şi nu beau, trăind în circuitul energetic al apei nemuririi, sunt evident în M.N. – materie negativă. Floarea Rg-Veda este C.S. – corp spiritual standard, iar controlul structurilor A.D.N.M.N. ale C.S. noi, ce intră în apa vieții, este realizat de gura Agni - „mielul" florii Rg-Veda şi al zeilor Vasu, rezultați prin cuplarea C.S. compatibile cu somele corespunzătoare.

Cu aceasta se încheie practic descrierea zonei de răsărit a stației. În mod similar, chiar identic, sunt descrise celelalte trei fețe ce-i găzduiesc pe ceilalți trei zei, împreună cu florile lor, apele lor nemuritoare şi alte elemente comune acestor structuri standard. Astfel, la amiază, floarea se numeşte Yajur-Veda, zeii născuți din circuitul energetic se numesc Rundra, iar gura - mielul se numeşte Indra. La apus, floarea este Sama-Veda, zeii se numesc Asditya, iar gura Varuna. În sfârşit, la miazănoapte floarea se numeşte Atharva-Veda, zeii sunt Marut, iar gura Soma. Acestea sunt cele patru fețe laterale ale stației zeilor Manu. Avem informații despre o altă zonă, situată deasupra, la zenit, în care Brahman este floarea, zeii se numesc Sadhya, iar gura este de asemenea Brahman. Acesta este zona celor mai simple structuri A.D.N.M.N. ce reprezintă o ființă umanoidă inteligentă. Voi reveni asupra acestei explicații. Structurile ce țin de zona Brahman se află în centru pentru simplul motiv că toate structurile A.D.N.M.N. ale celor patru Manu sunt comparate în primul rând cu structura Brahman. Atât timp cât a şasea față nu este descrisă, foarte probabil structura de mai sus, stația celor patru mari Manu, fii ai lui Prajapati, creatorii P.I.G. indian, are o formă probabil prismatică, piramidală, cu vârful în jos.

În esență aceste lucrări demonstrează că zeii s-au jucat de-a genetica, jonglând cu ADN-ul primar, obținând prin tehnici bine stabilite ființe asemănătoare cu ei, ce mențin însă aceeaşi structură ADN de bază. Apoi ne-au impus legi care limitau capacitatea de diversificare a acestei structuri, respectarea lor făcându-se **prin sacrificiu.** Bineînțeles, mă refer la legea nonhibridării - L.N.H., care nu lipseşte nici din programul indian. În Baghavad-gita, L.N.H. este explicată foarte bine:
40. Familia fiind distrusă, pier Legile eterne ale familiei: <u>pierind Legea, fărădelegea pune stăpânire pe întreaga familie.</u>
41. Când stăpâneşte fărădelegea, o Krisna, femeile se depravează; <u>depravarea femeilor, o Varsneya, duce la amestecul castelor</u>.
42. Acest amestec aduce infernul, nu numai pentru cel ce-şi ucide familia, ci chiar pentru familie.
(Cartea întâi, numită Descumpănirea lui Arjuna)
Prasna Upanişad subliniază şi ea că pentru a avea copii asemănători lui Prajapati este necesar un mariaj controlat:
15. <u>Cei care urmează legea lui Prajapati dau naştere la o pereche. A acelora este Brahmaloka</u> (lumea lui Brahman), *a celor ce practică austeritate şi controlul simțurilor şi în care adevărul este ferm stabilit.*
16. Brahmaloka cea pură este a celor în care nu există înşelăciune, falsitate, iluzie. (Prasna Upanişad - Prima întrebare).
7. <u>Tu, Prana, te mişti în burta mamei ca Prajapati, tu eşti renăscut, având asemănarea părinților;</u>
(Prasna Upanişad - A doua întrebare)

Upanişadele explică la tot pasul calea de urmat pentru a ajunge la Brahman. Deseori observăm că această cale se suprapune pe un arbore genealogic controlat de zei. Cu puține informații clare de program, aceste cărți ne prezintă totuşi câte un arbore genealogic compatibil cu Brahman.

Sukesa, fiul lui Bharadvaja; Satyakama, fiul lui Sibi; Sauriyayani, descendent din linia Garga; Kausalya, fiul lui Asvala; Ghargava, descendent din Bhrgu, din ţara Vidarbha; Kabandhi, descendent al lui Katya; ***Toţi aceştia erau devotaţi lui Brahman*** *şi absorbiţi în contemplarea lui Brahman.* (Prasna Upanişad - Prima întrebare -1)

Alte elemente de P.I.G. apar disparate pe parcursul upanişadelor. De exemplu, Brhadaranyada-Upanişad descrie implantul uterin practicat de zeul Visvavasu unei tinere femei căsătorite. Zeul îi explică tinerei femei: „Eu sunt Cerul, tu Pământul./Vino să ne-îmbrăţişăm, / **Sămânţa s-o punem laolaltă, / Un băiat, un fiu spre a dobândi**. Vişnu potrivească matca / Tvastr cioplească formele / Stropească Prajapati / **Dhatr pună-n tine plodul!** (Cartea a şasea, Brahmana IV)
Să nu vă închipuiţi că războaiele e epurare genetică (R.E.G.) descrise în Orientul Mijlociu şi Apropiat constituie un act unicat în istoria comună a fiinţelor extraterestre cu populaţiile Terrei. Reamintesc că programul evreu este un simbol, o modalitate concretă de dezvoltare a unui P.I.G. Toate populaţiile „născute" de zei au fost protejate prin R.E.G. Unele au păstrat scrise documente care atestă cu claritate aceste războaie. Apărută în acelaşi mod ca şi Biblia şi Coranul, respectiv prin tehnica implantului de informaţie, Bhagavad-gita e ea însăşi o întreagă explicaţie a necesităţii R.E.G. Arjuna, unul dintre cei cinci fii ai regelui Pandu, compatibil A.D.N.M.N. cu îngerii, este trimis, asemenea lui Iosua, să distrugă ramurile de la periferia arborelui genealogic, respectiv pe cei 80 de verişori din familia Kuru, cu toţii fii ai regelui Dhrtarastra.

În „Cartea întâia numită Descumpănirea lui Arjuna", aflăm, după cum ne indică titlul, că tânărul războinic nu înţelege de ce trebuie să lupte în Câmpia Legii, conform versetului 1. Despre ce Lege credeţi că e vorba? Evident aceeaşi L.N.H. descrisă mai sus! Întregul poem este dedicat explicării necesităţii R.E.G. şi a modului în care un individ poate ajunge Brahman. Argumentele lui Arjuna în favoarea opririi bătăliei, de tipul: *Privindu-mi neamul, o Krsna, adunat dornic de a ne bate... nu văd la ce bun să-mi ucid rudele în bătălie; nu doresc izbânda, o Krsna, nici domnia şi nici plăcerile"* (Cartea întâia numită Descumpănirea lui Arjuna-28.31) nu contenesc câteva pagini întregi. Bhagavad îi explică concis că motivul necesităţii exterminării rudelor este săvârşirea **„păcatului de a-ţi distruge familia"** (Cartea întâi - Descumpănirea lui Arjuna - 39)

Bhagavad explică în cartea a II-a:
31. Privind la Legea ta proprie nu trebuie să tremuri; pentru un războinic nu există nimic mai bun decât lupta înscrisă în Lege.
33. Dacă însă nu vei da această luptă înscrisă în Lege, atunci, trădându-ţi Legea proprie şi renumele, îţi vei atrage păcatul.
Cât de clar e explicat! Nu mai insist cu interpretarea, care e atât de evidentă! Urmarea învăţăturii întregului poem este trimiterea lui Arjuna împotriva verilor săi. Asemenea scenariilor R.E.G. descrise de Biblie, eroul primeşte în ajutor mai mulţi îngeri, care-i vor completa mica oaste, comparativ cu cea a verilor săi. Spre deosebire de îngerii biblici care sună din trâmbiţe, îngerii de faţă vor suna din... scoică:
15. Hrsikesa a suflat în scoica Pancajanya, Dhananjaya în DEvadatta şi Vrkodara cel crud în fapte, în marea scoică Paundra.
19. Sunetul tumultos (al scoicilor) *a sfâşiat inimile celor ai lui Dhrtarastra, făcând să răsune cerul şi pământul.* (Cartea întâi, numită Descumpănirea lui Arjuna)
Şi cu asta, basta! Arjuna şi-a făcut datoria faţă de Lege, faţă de castă, faţă de zei.

Alături de zei şi împotriva legilor emise de ei au lucrat însă „tendinţele", „natura", care, conform legilor naturale ale evoluţiei, legilor segregării caracterelor genetice născute prin hibridare, au condus la diversificarea structurii A.D.N. primare, la încărcarea ei cu ramuri, cu noi elemente, în care se regăsesc caracterele genetice ale întergii ascendenţe.
Spiritul care stă în Natură ia parte la Tendinţele născute din Natură; înlănţuirea lui de Tendinţe este cauza naşterii într-o matcă bună sau rea. (Bhagavad-gita XIII - 21)
Cel care mă cinsteşte cu yoga dăruirii, fără abatere, acela, trecând dincolo de aceste Tendinţe, poate să devină una cu Brahman. (Bhagavad-gita XIV - 26)

Lanţurile izvorâte din Tendinţe, „ramurile”, stau mărturie „faptelor” individului, reprezintă **karma** lui. Cu cât Legea este mai riguros respectată de către ascendenţă, cu atât individul are un A.D.N. mai simplu şi mai plăcut zeilor. În acest mod şi nu altfel fapta părinţilor se repercutează asupra copiilor. Brhadaranyaka-Upanişad explică parcă şi mai bine esenţa karmei:
...La început, Acesta era numai Sinele (atman), *unul singur. El a dorit: „Să am soţie, să mi se nască prunci, să am avere şi să făptuiesc fapta, ritul, karman...**Corpul* **(atman)** ***îi este omului fapta*** **(karman)**, *deoarece fapta o făptuieşte cu corpul...* (Cartea întâi - Brahmana IV-17)

Fapta este în legătură cu naşterea pruncilor în urma unui mariaj, controlat sau nu. De aici derivă noţiunile de faptă bună sau rea. Mariajul controlat permite naşterea de produşi compatibili cu îngerii, adică respectând L.N.H. Calea pe care trebuie s-o urmezi pentru a deveni Brahman se numeşte Yoga. La rândul ei, această doctrină cunoaşte mai multe metode, dintre care cea mai importantă este yoga faptei, acea cale care fereşte A.D.N. de încărcarea excesivă cu ramuri, cu **fapte**, menţinut asiduu, prin **sacrificiu**, respectând L.N.H.:
*Ceea ce se cheamă **sacrificiu** (yajna) este însăşi ucenicia întru Brahman, căci numai prin ucenicie întru Brahman îl afli pe cel cunoscător. Iar ceea ce se cheamă **jertfă** este tot ucenicia întru Brahman, căci numai căutându-l prin ucenicie întru Brahman îţi găseşti Sinele.*
(Chandogya- Upanişad - Cap. VIII - partea a cincea - 1).

În mod asemănător, aceeaşi lucrare defineşte „**calea îndelungilor sacrificii de soma”** care evident reprezintă tot ucenicia întru Brahman. Poate că cel mai mult am îndrăgit următoarea explicaţie:
*...**doctrina yoga*** **(este)** ***cunoaşterea prin stăpânirea căreia, o fiu a lui Prtha, vei părăsi lanţurile faptei*** **(karman)** (Bhagavad-gita II-39)
*...**Cunoaşterea este unică, hotărâtă; cu multe şi nesfârşite ramuri este cunoaşterea celor nehotărâţi.*** (Bhagavad-gita II- 41)
Este de-a dreptul magistral, surprinzător de exact, minunat în exprimare şi sper din toată inima că n-aveţi nevoie de explicaţii suplimentare. Iată o altă exprimare, la fel de bine aleasă, ce descrie structura A.D.N. a celor nehotărâţi, fără cinste, neadevăraţi, necredincioşi, păcătoşi, lipsiţi de înţelepciune, de bunătate etc.:
Cei fără minte, care vlăguiesc mulţimea elementelor în trup şi chiar pe mine cel care sălăşluiesc în mijlocul trupului - aceştia să-i ştii, au îndemnuri demonice. (Bhagavad-gita XVII-6)
Sper că aveţi în imagine un A.D.N. încărcat de ramuri, cu o ascendenţă bogată în diverse gene concurenţiale în fenotipia caracterelor, care vlăguiesc structura A.D.N., mulţimea elementelor lui, de fapt simplitatea lui, ce caracterizează numai pe Brahman şi pe cei compatibili genetic cu el.

Mai puţin academic decât Baghavad-gita, Chandogya-Upanişad ne explică, de asemenea, în cap. 8, partea a 12-a, cum ne încărcăm de lanţuri hibride:
1. Mărinimosule, trupul acesta e muritor, pradă morţii. El este sălaşul Sinelui (atman) *celui nemuritor şi neîntrupat. Întrupat el* (Sinele) *este cu adevărat pradă plăcerii şi neplăcerii.*
*3. ...el se preumblă ospătându-se şi jucându-se şi bucurându-se de femei, de plimbări sau de rubedenii şi neamintindu-şi de **adaosul trupului.** Aşa cum e legat un animal la jug, la fel este legat şi sufletul de trup.*
Cred că nu mai aveţi nevoie de comentariu. Este oare omul numai trup? Ştim bine că nu. Ceea ce încercam să definesc în primul capitol destul de nereuşit, Bhagavad-gita exprimă minunat de frumos prin formularea lui Bhagavad:
1. Trupul acesta, o fiu a lui Kunti, e numit (câmp)*; celui care îl cunoaşte i se spune „cunoscător al câmpului”.*
2. Cunoscătorul câmpului, să ştii, eu sunt în toate câmpurile, o Bharata; cunoaşterea câmpului şi a cunoscătorului câmpului - pe acesta o socotesc Cunoaştere.
5. Marile Elemente, Eul, Mintea, Cel Nemanifestat, cele zece forţe şi încă una, cele cinci păşuni ale simţurilor,
6. Dorinţa, ura, fericirea, durerea, corpul, gândirea, neclintirea - aceasta este, pe scurt spus, câmpul cu transformările lui.

Bhagavat ne oferă în acest mod o concepție unitară a ființei energetice totale om, un amestec de materie şi energie, într-o multitudine de forme ce conțin gândirea, personalitatea, eul, structurile materiale, toate având la bază aceeaşi unitate A.D.N., ce trece prin toate frecvențele caracteristice ființei umane, de la materie la energie. În această ordine de idei, „câmpul" poate lua o multitudine de forme ce exprimă diversitatea ființei umane, născută conform tendințelor din natură.
30. Când descoperă că diversitatea ființelor este Unitate şi că numai aceasta (diversitatea) *se fărâmițează, atunci* (ființa) *se apropie de Brahman.*
Numai înlăturând ramurile „câmpului", punând în evidență structura de bază A.D.N., ajungem compatibili cu Brahman, de fapt identici ca structură.
34. Cei care prin ochiul cunoaşterii au văzut astfel deosebirea dintre câmp şi cunoscătorul câmpului, precum şi eliberarea ființelor de Natură, ajung la Cel Suprem. (Bhagavad-gita XIII)
Deşi zeii dețin o formulă A.D.N.M.N. doar compatibilă, modelată după cea a lui Brahman, Sinele Suprem - Brahman, se regăseşte în fiecare dintre ei, pentru că:
Zeii care sunt în lumea lui Brahman meditează asupra Sinelui ca fiind tocmai acesta. *Aşa a vorbit Prajapati.* (Chandogya- Upanişad, cap. 8, partea a 12-a -6)

Aşa cum scriam în primul capitol, Sinele Suprem este formula umanoidă A.D.N.M.N. cea mai simplă, cea mai veche şi cea mai greu de obținut. Ea dă unitate speciei.
4. Acel Unul (Sinele Suprem) *fiind nemişcat, este mai iute decât mintea. Zeii nu-l pot ajunge din urmă. Stând, îi depăşeşte pe alții care aleargă...*
6. Numai cine vede în sine toate ființele şi pe sine în toate ființele, acela de aceea nu urăşte.
7. De aceea, ce iluzie, ce tristețe poate exista când Sinele, care, ştiindu-se pe sine, a devenit unul şi acelaşi cu toate ființele, văzând unitatea?
Înțeleptul care a respectat L.N.H., este „neatins de păcat", ajunge în lumea zeilor sub formă de lumină pură. Compatibilitatea înțeleptului cu Prajapati este prin intermediul unității Brahman. Într-una din cele mai ingenioase formulări, Prajapati se poate vedea pe sine în C.S. al înțeleptului ce soseşte din viața pământeană.
8. El, înțeleptul, cel ce-şi controlează mintea, este atotcuprinzător luminos, lipsit de corp, întreg, fără muşchi, pur, ***neatins de păcat****, deasupra tuturor, existent prin sine însuşi. El a distribuit aşa cum se cuvine datoriile eternilor ani.*
16. O, Soare, văzător singuratic, fiu al lui Prajapati, tu, cel ce controlezi totul, îndepărtează-ți razele, adună-ți lumina, ca să pot vedea cea mai nobilă formă a ta; acea Persoană care sunt eu. (Usa Upanişad)

Ideea că Sinele Suprem, A.D.N. de bază este identic conținut de toate zeitățile este formulată într-o multitudine de exprimări metaforice. Una dintre ele îl descrie chiar pe „tatăl" zeilor, Prajapati:
*...**Prajapati ... are şaisprezece părți ... Averea sa sunt cincisprezece părți ale sale; a şaisprezecea sa parte este Sinele (atman). El creşte şi scade odată cu averea*** (în funcție de mulțimea caracterelor genetice n.a.). ***Butucul roții este Sinele (atman), iar obada averea.*** *De aceea, oricât e păgubit de toate ale sale, trăieşte totuşi prin* Sine. (Brhadaranyaka-Upanişad, cartea I, V-15*)*.
Cu alte cuvinte, genetica lui Prajapati e organizată, evident, cu ştiință, pe o structură A.D.N. de bază - cea a Sinelui Suprem, a lui Brahman. În acelaşi capitol din Brhadaranyaka-Upanişad zeii ne vorbesc despre cele trei lumi: *Lumea oamenilor trebuie cucerită* ***numai prin fiu, nu şi prin faptă*** **(karman)**; *lumea strămoşilor prin faptă, iar lumea zeilor prin ştiință. Într-adevăr, lumea zeilor este cea mai bună dintre lumi. De aceea este preamărită ştiința.*
Teoretic, lumea zeilor, fabricată cu ştiință prin tehnici de inginerie genetică, este cea mai bună. Lumea oamenilor a devenit compatibilă genetic cu cea a zeilor tot în urma aplicării unor tehnici ce presupun ştiință. Cele două moduri de abordare a compatibilității sunt: naşterea prin fiu, adică implantul uterin, despre care versetul de mai sus afirmă că e cea mai corectă modalitate, şi naşterea prin faptă, adică prin respectarea L.N.H. P.I.G. desfăşurate pe Terra în folosul diverselor supercivilizații şi care au presupus ambele moduri de obținere a compatibilității genetice cu zeii.

În primul capitol scriam că Sinele Suprem al omului este numit în textele indiene Puruşa, tocmai pentru a se sublinia existența unei informații genetice supraadăugate, răspunzătoare de caracterele

rasei. Puruşa este acea parte a C.S. care ajunge la zei şi care are înscrise toate caracterele genetice ale omului. Cu cât ascendenţii genetici ai omului au respectat mai riguros L.N.H., cu atât Puruşa omului respectiv este mai apropiat structural de cel al zeilor.
Reamintesc cum arată şi unde este situat Puruşa:
17. Puruşa, de mărimea degetului mare, sinele lăuntric, e întotdeauna situat în inima oamenilor. Pe acesta ar trebui să-l smulgă din propriul corp precum smulgi trestia din iarba munja. Pe el trebuie să-l cunoască ca pur şi nemuritor. (Katha Upanişad - partea a doua - al treilea capitol).
Puruşa, stăpânul trecutului şi al viitorului, de mărimea degetului mare, este asemenea luminii fără fum. El este astăzi şi de asemenea, el este mâine (Katha Upanişad - partea a 2-a, cap. 13.
2. O, Somya, acel Puruşa este în interiorul corpului, în spaţiul din lotusul inimii; în acesta îşi are originea cele şaisprezece părţi.
4. Ca şi râurile curgătoare, care când ajung la ocean dispar, şi ale lor nume şi forme sunt şterse, fiind numite ocean, astfel, aceste şaisprezece părţi ale acestui atoatevăzător mergând spre Puruşa, la Puruşa ajungând dispar, ale lor nume şi forme fiind şterse şi numit fiind Puruşa. Acesta devine fără părţi şi fără moarte. (Prasna Upanişad - A şasea întrebare)

Programul indian îşi comunică rezultatele privind compatibilitatea genetică a omului care a respectat L.N.H. Vorbind despre măreţia omului, măsurată în „sferturi", Chandogya-Upanişad explică în capitolul 3, partea a 12-a că: ***Un sfert al său sunt toate fiinţele; trei sferturi îi sunt nemurirea din cer.*** Versetul este extrem de important, fiind practic singurul dintre toate scrierile vechi care măsoară exact, procentual (75%), compatibilitatea genetică cu creatorii programului. Mai exact, 25% din materialul genetic al C.S. recoltat îl reprezintă genele răspunzătoare de caractere hibride, care trebuie îndepărtate. Parcă pentru a dovedi că această măsurătoare este corectă, ideea este reluată în imnul dedicat omului, Puruşa (Rg-Veda, X, 90). Dacă în versetul de mai sus exprimarea caracterelor hibride ale omului se face prin sfertul său, care reprezintă toate fiinţele, în imnul amintit exprimarea este şi mai metaforică:

1. Omul (Puruşa) are o mie de capete, o mie de ochi, o mie de picioare;
Acoperind pământul din toate părţile... (partea hibridă)
2. Omul însuşi este Întregul acesta care a fost şi care va fi; (partea compatibilă)
E de asemenea stăpânitorul nemuririi...
3. Un sfert al său sunt toate fiinţele (partea hibridă)
Trei sferturi îi sunt nemurirea din cer... (partea compatibilă)
4. Cu trei sferturi, Omul s-a înălţat în sus; un sfert al său s-a reîntors aici la fiinţă...
11. Când au despicat omul, în câte părţi l-au rânduit? Ce este gura lui?
12. Brahmanul a fost gura lui...
15. Când zeii, întinzând sacrificiul, au legat omul ca animal de jertfă.
16. ***Zeii sacrificară sacrificiului sacrificiul;***
Acestea fură întâile fapte legiuite (dharman - L.N.H.) *Puterile acesteia atinseră bolta cerului unde sunt sfinţii dintâi, zeii.*

Minunată esenţă de program! Toată această zdroabă creată de zei pentru zei constă de fapt în sacrificarea omului, modelat compatibilizat prin respectarea L.N.H., adică prin sacrificiul zeilor creatori ai programului, născuţi şi menţinuţi în viaţă la rândul lor prin sacrificiu.

P. I. G. în America Centrală

S.D. şi-a încheiat recoltele odată cu promovarea legii N.T., adusă de către Iisus. Deşi noua lege a atentat direct la calitatea celorlalte P.I.G., ale altor zei, prin încercarea de propagare „la toate neamurile", acest fapt a fost mult încetinit (raportat la timpul nostru linear), din cauza nivelului tehnic scăzut la omeniri. De aceea, multe P.I.G. au putut continua nestingherite, la sute şi sute de ani după momentul Iisus. Cred că nu greşesc dacă afirm că alte P.I.G. s-au desfiinţat (recoltele au încetat) concentric faţă de Israel, pe măsură ce noua lege a înaintat. Efectul momentului Iisus pentru toate aceste programe a fost asemănător undei de şoc provocate de o piatră aruncată într-o baltă. Zonele îndepărtate ale Asiei, cum ar fi zona puternic populată a sud-estului Asiei: China, Vietnam, India, Coreea, Cambodgia, Bangladesh, Indonezia etc., au continuat să fie exploatate de

zei, vechea lege a nonhibridării neputând fi atinsă, din cauza distanței prea mari de locul de impact cu noua lege.

Cel mai ferit de efectul legii lui Iisus a fost continentul american, de la nord până la sud. Poate că relativa izolare a Americii a făcut ca urmele civilizațiilor trecute să se păstreze mai bine ca în alte zone geografice. Miturile sud-americane se detaşează prin bogăția şi mai ales prin corespondență în vestigii ale civilizațiilor trecute. „Biblia mayaşilor", intitulată Popol Vuh, menționează şi ea o legendă în care soția (sora) - Luna îşi trădează soțul (fratele) - Soarele. Ea va fi denumită zeița ambiguă a Dragostei. Din nord şi până în sud, continentul american păstrează amintirea mitică a lui Quetzalcoatl şi Tetzquatlipoca - zeul nimicitor. Distrugerile mari reciproce fac ca războiul dintre cei doi zei să fie de durată. El va sfârşi printr-un cataclism. Important este că Quetzallcoat e un fel de Mihail, înger păzitor - coordonator de program. Conform aztecilor, zeul său suprem este Ometeotl, „mama zeilor, tatăl zeilor, zeul bătrân, răstignit în centru pământului, zăvorât în temnița de peruzea, acela care se află în apele de culoarea păsării albastre, acela care e ascuns în nori, zeul bătrân care locuieşte printre umbrele din lumea morților. Domnul focului şi al omului".

Să credem că întreg continentul american a fost în vremea P.I.G. V proprietatea L.I.? Poate. Miturile amerindiene descriu cel mai bine curgerea celor 5 cicluri înlănțuite, de dezvoltare umană pe Terra, rezultate ale dorinței zeilor. Urme ale omului preistoric, de acum 20.000 de ani, au fost identificate de exemplu în Mexic, în peştera Tlapacoya. Ulterior, pe întreg continentul se dezvoltă civilizații a căror identitate este dezvăluită de o multitudine de mituri, transmise în cea mai mare parte pe cale orală. Popol Vuh, textul religios mayaş transcris cu caractere latine acum 4000 de ani de un înțelept quiche, ne ajută să descifrăm cât de cât principalele borne temporale ale trecutului amerindienilor. Asemănător Vedelor indiene, textul mayaş îi desemnează cu numele generic Gucumatz pe toți zeii creatori, Tatăl - Mama Creației. Gucumatz este echivalentul lui Prajapati.

Din El descind cele cinci Ere Solare. Atunci când Popol Vuh sau Chilam Balam (cartea profeților maya) vorbesc de trecut, se referă de obicei doar la cele patru ere trecute. Încrengătura zeilor amerindienilor este greu de sistematizat, datele fiind de obicei confuze chiar şi pentru o singură civilizație veche amerindiană. Totuşi cele patru ere corespund celor patru zei majori arhaici „Bacab" (în traducere, purtători ai stăpânilor) despre care Chilam Balam scrie că „au fost înlănțuiți de Timp". Formularea mi se pare bine aleasă şi semnifică filiația zeilor. Aceeaşi scriere îi defineşte pe „cei 13 zei închişi în stele". Informațiile scrise şi transmise oral converg spre ideea existenței a „13 ceruri", în care îşi au sediul cele 13 divinități superioare, şi nouă lumi subpământene, sedii a nouă divinități subpământene. Cele 13 divinități superioare sunt grupate în jurul Constelației Ursa Mare, numită „Inima Cerului". Ciclurile evolutive trecute se desfăşoară sub semnul unui Zeu Suprem - Stăpân al Dualității. Pentru mine acest lucru semnifică existența unei copii a Zeului în lumea subpământeană. Numele zeităților celor patru ere sunt însoțite de numere, într-un mod original, care complică mult înțelegerea noastră şi asupra cărora nu insist. Important este că cei 13 zei sunt asociați cu cifra 7 (probabil de la 7 feluri de rod).

Cele patru Ere ale Soarelui sunt descrise la majoritatea culturilor amerindiene. Poate că cea mai interesantă sinteză a lor este reprezentată în Piatra Zeului - Soare Tonatiuh, o sculptură gigantă, ce cântăreşte 25 de tone, pe o piatră cu diametrul de 3,60 metri. Descoperită în anul 1790 în oraşul aztec Tenochtitlan, Piatra Soarelui se află astăzi în Sala Mexica a Muzeului de Antropologie din capitala mexicană. Încărcată cu simboluri a căror semnificație este greu de desluşit, piatra are reprezentate pe margine imaginile celor patru Zei – Soare, care au creat ciclurile evolutive umane trecute, separate de catastrofe atribuite aceloraşi zei. Primul Soare a fost Ocelot-Tonatih sau Soarele Jaguar, al doilea a fost Ehecatl-Tonatiuh sau Soarele Vânt, al treilea a fost Quaiauh-Tonatiuh sau Soarele Pasăre şi în sfârşit, al patrulea a fost Atonatyuh sau Soarele Apă.

În această eră se nasc „oamenii adevărați", care sub îndrumarea zeilor încep să cultive porumbul, fasolea, ardeiul, cartoful, arborele de cacao, tomatele etc. Sunt instaurate legile sociale, scrierea şi cultul pentru zeii creatori. Cultura dezvoltată sub al patrulea Zeu - Soare avea să fie distrusă de

potopul provocat de zeița Chalchiuhtlique. Al cincilea Soare - Tonatiuh sau Quetzalcoatl, este reprezentat în centrul sculpturii. El descinde în lumea subpământeană în urma războiului cu zeul nimicitor Tezcatlipoca, ce va fi ulterior reprezentat printr-un „Soare mort". Conform altor mituri, acesta e momentul în care cele 13 divinități cereşti sunt învinse de cele 9 divinități subpământene. Al cincilea Soare, Tonatiuh sau Quetzalcoatl sau „Șarpele cu pene", are un aspect monstruos, cu limba atârnând, încercând să semnifice setea permanentă de sânge omenesc.

Quetzalcoatl este zeul civilizator al Americii Centrale şi de Sud, cel care a introdus cultura superioară concretizată în atâtea edificii uimitoare pentru noi. Un şir lung de culturi s-au dezvoltat în perioada care a urmat potopului. Deşi nu am toate datele necesare, cred că nu greşesc prea mult dacă afirm că până la apariția pe axa timpului a „felurilor de rod", adică a seriilor cu puritate genetică crescută, Quetzalcoatl s-a ocupat de prelucrarea patului genetic. Civilizația preincaşă Moche din Peru sau civilizația olmecă extinsă din Mexic până în Columbia sunt poate doar precursorii seriilor genetice cu puritate crescută. Cu aproximație, între anii 1000 î.e.n. şi 1521 e.n. (anul cuceririi spaniole) se dezvoltă **simultan** în America Centrală, mai multe culturi înfloritoare: **tarascii, totonacii, tlapanecii, zapotecii, cholultecii, huaztecii şi mayaşii.** Sunt în număr de **şapte!** Nu eu am vrut să fie aşa. Acestea sunt singurele culturi cu **extensie temporală simultană şi similară.** Să fie oare acestea cele „şapte feluri de rod" ale lui Quetzalcoatl? Posibil!

Ca şi în Sumer, zeii au trasat „canale de irigații", limitând astfel amestecul semințiilor. Angelo Morretta descrie într-un capitol din „Miturile vechilor civilizații mexicane" tipologia somatică şi vestimentară distinctă a acestor populații ce trăiau în vecinătate. Unele diferențe somatice erau artificial scoase în evidență, cum ar fi spre exemplu aplatizarea artificială a craniului la mayaşi. Alături de aceste culturi au apărut numai pentru câteva sute de ani alte populații avansate înrudite, cum ar fi: tepanecii (450 î.e.n. - 700 e.n.; cei care au construit oraşul Teotihuacan), cicimecii (650 - 1100 e.n.), toltecii (856-1168 e.n.), mixtecii (629-1063 e.n.) aztecii (1168-1521 e.n.). Toate aceste civilizații înrudite au dominat militar şi cultural vecinii, după dorința zeilor care au avut interesul de a recolta rând pe rând „cultura umană" creată.

Dacă doriți o imagine completă a lumii Americii Centrale din perioada în cauză, o puteți găsi în cartea lui Angelo Morretta. Eu mă voi referi în continuare doar la **beneficiul zeilor**, rezultat al unor programe concrete, bine conduse: **sacrificiile umane.** Acest ritual odios, care a îmbrăcat mai multe forme, s-a practicat probabil începând cu o dată situată între 1500 şi 1000 î.e.n., până la cucerirea spaniolă. Deşi spaniolii conduşi de Cortes veneau dintr-o lume în care Inchiziția era specializată în torturi, la sosirea în lumea aztecă ei au suportat cu greu ororile văzute. Vă dați seama ce-au simțit spaniolii când, luați drept zei, au fost întâmpinați de azteci cu... carne de om. Poate că cele mai multe informații despre sacrificiile umane provin din teritoriul „lumii noi", deoarece spaniolii „au picat pe nepusă masă" într-o zonă în care zeii încă nu-şi terminaseră treaba.

Zeii Americii Centrale îşi asigurau recoltele prin mai multe ritualuri. Cel mai important dintre ele era „războiul florilor". Veți vedea peste câteva capitole **că inima omului reprezenta corpul său spiritual în multe religii: egipteană, sumeriană etc. Amerindienii considerau în acelaşi timp că inima omului este o floare pestriță, impură, ce trebuie să ajungă la zei pentru a fi purificată. De aceea, „războaiele florilor" erau duse special în scopul capturării de prizonieri destinați sacrificiului.** Evenimentele se petreceau cumva asemănător cu instigarea unei seminții împotriva celeilalte la evrei. Amerindienii aveau să ajungă pe rând hegemoni în zona lor. Erau purtate fie împotriva popoarelor vecine, fie chiar împotriva oraşelor vecine ce aparțineau aceluiaşi popor. Sacrificiul învinşilor deveniți prizonieri sclavi făcea parte din ritualul fiecărui trib amerindian. Angelo Morretta îl citează pe cel mai demn de încredere istoric al civilizației aztece care descrie sacrificarea prizonierilor. Stăpânii prizonierilor îşi conduceau sclavii până la piatra de sacrificiu situată în vârful piramidei; unii leşinau, iar stăpânii lor îi târau de păr. Toate populațiile Americii Centrale practicau sacrificiul uman spintecând toracele victimei cu un cuțit de obsidian. Unul dintre numele zeului Tezcatlipoca este Itzli, adică „cuțit de obsidian", folosit la sacrificii. Inima sclavului era scoasă şi aruncată spre Soare. Sângele era adunat într-o tigvă şi apoi pulverizat

în direcţia Soarelui. Imitând asfinţitul Soarelui, corpul celui ucis era apoi aruncat spre apus, pe treptele piramidei. La baza ei, poporul tăia capul şi împărţea corpul victimei pentru... a fi mâncat. După sacrificiu, poporul organiza o mare sărbătoare, cu dansuri şi mâncăruri alese, din carne de om. Preoţii azteci, în stare de beţie după consumul de pulque, scoteau creierul victimelor, considerat „cea mai râvnită substanţă energetică". Asupra canibalismului acestora s-au aplecat mai mulţi istorici, fiecare relatând cu groază istorii culese de alţi confraţi. Se citează unii pe alţii, refuzând să folosească propriile cuvinte în descrierea masacrelor închinate zeilor. Angelo Morretta îi citează pe Sahagun, Diego Duran, Tapia şi Bernal Diaz, Sejourne, Duverger şi alţii, care preiau la rândul lor informaţii bogat detailate despre sacrificiile umane şi canibalismul popoarelor vechi ale Americii Centrale. Cele mai multe informaţii de la faţa locului le avem de la preotul franciscan Fray Bernardino de Sahagun, misionar la curtea lui Montezuma, începând cu anul 1529. El este autorul unei adevărate capodopere în domeniul istoriei popoarelor. Observaţiile sale „pe viu", asupra ultimilor ani ai imperiului aztec s-au concretizat în lucrarea „Istoria generală a lucrurilor din Noua Spanie". tradusă în româneşte la Editura Meridiane, Bucureşti, 1989. Cartea ne oferă o imagine a vieţii sociale a lumii aztece, cu obiceiurile şi ritualurile ei religioase.

Viaţa aztecilor aparţinea zeilor încă de la naştere. Reproduc câteva fragmente din cuvântul ce se adresa unui nou-născut:
„Dragul meu fiu, mult iubit. Iată învăţăturile pe care mi le-au lăsat moştenire nobilul Yoaltecutli şi soaţa lui, Yoalticitl, tatăl şi mama ta (nume de zei - n.a.). *Îţi tai acum buricul din mijlocul trupului şi-l leg. Ia aminte şi pricepe că locuinţa în care te-ai născut nu-i casa ta: tu eşti soldat; ...eşti pasărea şi soldatul celui care se află pretudindeni. Iar casa în care te-ai născut nu-i decât un cuib, un adăpost vremelnic unde ai tras: locul de popas şi locul pe unde ai ieşit venind către noi ... casa nu-i decât locuinţa ta trecătoare.* ***Adevărata ta patrie este departe; tu eşti făgăduit altor locuri****. Eşti hărăzit câmpurilor de luptă; doar pentru ele ai fost trimis; meseria şi ştiinţa ta este războiul; datoria ta este să dai Soarelui sângele duşmanilor să-l bea şi Pământului, care se numeşte Tlaltecutli, să-i dai trupurile duşmanilor tăi ca să le înghită. Şi află că moştenirea şi fericirea ta le vei găsi în ceruri, în palatul Soarelui. ...O soartă vei avea, dacă zeii - socotindute vrednic - îţi vor hărăzi să cazi pe câmpul de luptă şi să-ţi găseşti acolo o moarte de viteaz încununată cu flori. Ceea ce tai acum din trupul tău, din mijlocul pântecului tău, este proprietatea lui Tllaltecutli, căci lui i se cuvine, care este Pământul şi Soarele. Când războiul va prinde să clocotească şi soldaţii se vor aduna, încredinţa-vom acest buric celor dintâi viteji, pentru ca ei să-l dăruiască tatălui şi mamei tale, Soarele şi Pământul. Ei îl vor arunca în mijlocul taberei, acolo unde se dau bătăliile; aceasta fi-va dovada că ai fost dăruit Pământului şi Soarelui; acesta va fi semnul făgăduinţei tale că te vei consacra meseriei de războinic. Numele tău va fi scris pe câmpurile de bătălie spre a nu fi niciodată uitat... etc.*
Îndoctrinarea cu ideile de mai sus se făcea de la naştere până la moarte. Nepăsarea în faţa morţii, cruzimea, sacrificiul suprem în cinstea zeului erau cultivate permanent. Bineînţeles că alături de această cuvântare ce se ţinea în faţa pruncului de sex masculin, exista şi una pentru fetiţe. Textul îi predestina o viaţă trăită pe lângă casă, cu interdicţia de a-şi părăsi satul, oraşul. Drept urmare, la naştere, buricul fetiţei era îngropat lângă vatra casei. **Această obligaţie are valoare de L.N.H.**

„Războiul florilor" putea face sute sau mii de victime într-o singură zi. Cel mai mare sacrificiu cunoscut la azteci a făcut 80.000 de victime. De exemplu, Tlaxcala, capitala tlaxcalanilor, care au rezistat invaziei aztece timp de 4 ani, a fost brusc depopulată, locuitorii fiind oferiţi spre sacrificiu în templele din Tenochtitlan în timpul lui Montezuma II. Cei mai demni dintre prizonieri acceptau moartea în ritualul numit „sacrificiul gladiatorilor", în cursul căruia prizonierul înarmat cu o lance era legat de un stâlp şi atacat de adversari.

Un alt scop declarat al sacrificiilor era cel liturgic. Religia acestor popoare a găsit zeci de motive de sacrificiu uman. Citez numai titlurile capitolelor din cartea lui Fray Bernardino de Sahagun, ce privesc sacrificiile umane în scop liturgic: „Jertfă în cinstea zeului Texcatlipoca", „Jertfa prin ardere", „Sacrificarea unei femei în cinstea zeiţei Xilonen", Jertfa în cinstea zeului Xochipili",

„Jertfa adusă zeului Xipe Totec". Acestea nu sunt toate. S-au găsit zeci de motive şi de ritualuri ce aveau drept scop final jertfa umană. Spre exemplu, la fiecare 52 de ani era sărbătorit Focul Nou - legătura dintre anii Solari; un Soare murea, în timp ce altul se năştea. Momentul era marcat de mii de sacrificii umane închinate lui Tonatiuh - Zeul Soare. Ultima sărbătoare a avut loc în 1507, în timpul lui Montezuma II, şi a durat o lună. Un alt motiv religios de sacrificiu, întâlnit la mayaşi, la triburile cicimece, la azteci şi la tolteci, era mitul închinat celor 400 de zei ai Stelelor Sudului şi celor 400 de zei ai Stelelor Nordului. Tinerii războinici capturați erau sacrificați în grupuri de câte 400, fiecare reprezentând o stea sacrificată Soarelui. Fiecare trebuia să hrănească Zeul Soare cu „substanța magică numită viață". Tânărul sacrificat era pictat în alb şi **urma să învie în chip de stea în Constelația Pleiadelor.** Probabil că şi zeii lor aveau pielea albă. Într-un alt ritual aztec, în luna a cincea a anului, denumită Tozcatl, trebuia sacrificat un tânăr în cinstea zeului Tezcatlipoca.

Ritualuri extrem de crude sacrificau copiii. Preoții consumau yauhtli – un drog din canabis, sau se îmbătau cu pulque înainte de a decapita copiii. O statuie olmecă de jad, în greutate de 60 kg, înfățişează un preot plângând, ținând în brațe un copil cu lacrimi în ochi. Copilul urma să fie sacrificat Zeului Ploii. Cu cât copilul plângea mai mult în timpul sacrificiului, cu atât ploaia urma să fie mai abundentă. Sacrificarea copiilor era răspândită în toată America Centrală. Toate civilizațiile acestei zone au lăsat posterității statui numite *baby face*, aparent asexuate, multe dintre ele cu o mimică tristă, plângând, reprezentând copii sau adolescenți ce urmau să fie sacrificați. Înțelegeți, cred, semnificația lor. Copiii de sex masculin sacrificați erau precursorii îngerilor mai degrabă asexuați, decât masculini. Trebuie să subliniez faptul că în sânul societăților amerindiene a existat întotdeauna o clasă care s-a opus sacrificiilor umane, în special celor ce vizau copiii.

Fără să fi epuizat nici pe de parte ritualurile morții, trec la alte motive de sacrificii umane. Jocul cu mingea, cu substrat sacru, este prezent la toate populațiile Americii Centrale. Nu mai amintesc detaliile jocului, ci doar faptul că tinerii căpitani ai echipelor învinse erau decapitați, iar capetele expuse pe ziduri. În afara acestui tip de sacrificii umane, înaintea sărbătorilor, nobilii îngrăşau sclavii pentru a fi mâncați. Trebuie să mărturisesc că e cel mai oribil capitol pe care l-am scris.

Ce observați? În America Centrală, ca de altfel la nord şi la sud de acest teritoriu, cu excepția preoților, <u>populația masculină</u> avea o speranță de viață extrem de scăzută. Dacă nu era sacrificat de copil sau adolescent, tânărul murea oricum, fie în război, fie ca sclav sacrificat, fie ca jucător în jocul cu mingea. Funcția principală a femeilor rămânea aceea de a naşte cât mai mulți... băieți. Quetzalcoatl şi ai săi îngeri se pot mândri cu o recoltă bogată în acest teritoriu. Cred că toată populația masculină era marcată în scopul captării, încă de la naştere.

Față de alte P.I.G. desfăşurate pe Terra, cred că programul de pe continentul american are câteva particularități demne de evidențiat. În mod aparent paradoxal, **toate aceste populații n-au depăşit stadiul neoliticului şi n-au cunoscut roata.** Zeii i-au dotat cu piramide şi oraşe impresionante. Ei le-au trasat „canale de irigație", necesare izolării „felurilor de rod". Zeii le-au oferit religia cu toate aceste ritualuri oribile. Le-au dat în dar scrierea glifică, parțial descifrată astăzi. I-au învățat o astrologie performantă, matematică, calculul sofisticat al timpului, le-au dat în dar cosmogonia. **Tot acest spectacol concretizat azi în civilizația maya, inca, olmecă, aztecă etc. nu reprezintă decât „cheltuielile" zeilor legate de P.I.G.**

O altă caracteristică importantă este cea legată de factorul timp. Civilizațiile Americii îmi par ca nişte „serii scurte" dar extrem de eficiente sub aspectul scopului urmărit. Zeii au hotărât când să „nască" din nimic aceste civilizații şi când să le recolteze aproape în totalitate, atunci când au renunțat la serviciile lor. În timp ce abrogarea L.N.H. făcea ravagii în Europa şi zeii hotărâseră deja ascensiunea social-economică şi ştiințifică a Europei, probabil aceiaşi zei țintuiau o populație în neolitic şi o recoltau nemilos. Nu ştiu cum vi se pare dumneavoastră, dar pentru mine, istoria „e cusută cu ață albă". Aşa cum bine ştiți, după secolele XV-XVI, o dată cu venirea europenilor, aceste civilizații dispar. Nu este vorba numai de o decădere a nivelului cultural, social etc., ci pur şi simplu de o dispariție în masă a celei mai mari părți a populației. De pildă, se ştie că incaşii

ţineau un recensământ strict, care la venirea spaniolilor indica o populaţie de 50 de milioane de oameni. Mare a fost uimirea spaniolilor când n-au putut nici pe departe să confirme o astfel de cifră. Şi totuşi, unde sunt? Părerea mea este că au fost recoltaţi, iar zeii au ştiut cum să şteargă urmele, astfel încât istoria oficială să fie curată, uşor de clădit, fără surprize prea mari. S-ar putea ca în alte zone ale Terrei zeii să fi procedat în mod similar. Dacă zgândărim mai mult, s-ar putea să avem cine ştie ce surprize.

Alte consideraţii privind P.I.G. desfăşurate pe Terra

În concluzie, reafirm că rasele umane existente astăzi pe Terra nu sunt decât consecinţa dezvoltării unor P.I.G. uşor diferite, în areale bine delimitate, care au servit perpetuării diverselor specii galactice, toate având la bază aceeaşi structură A.D.N. Planeta „noastră" a fost amenajată în urmă cu mult timp, poate sute de milioane de ani, poate numai zeci de mii, în scopul derulării P.I.G. Cu cât căutăm mai adânc, cu atât găsim argumente suplimentare în sprijinul acestei idei care, de fapt nu ne produce nici o bucurie.

Cred că Asia, cu splendidele ei temple, e o zonă puternic prelucrată de zei. Sunt convins că există suficiente texte care să ateste acest fapt. Surprizele vin de peste tot. Zeii dogonilor vin din Sirius, iar dogonii (trib din Mali) sunt şi astăzi instruiţi în ale astrologiei, în special în ceea ce priveşte sistemul solar binar al lui Sirius, cu toate elementele sale: planete, sateliţi. Azi redescoperim aceste informaţii... parţial. Mai avem mult până să aflăm tot ceea ce dogonii ştiu de mii de ani. Sistemul solar binar, format conform ştiinţelor moderne din Sirius A şi Sirius B (descoperit numai din 1861 şi fotografiat prima dată în 1970), este descris de către dogoni ca fiind alcătuit din Sirius, o stea luminoasă dar uşoară, şi Po-Digitaria, o stea pitică „infinit de mică" dar grea, ce determină poziţia lui Sirius şi are o perioadă de revoluţie de 50 de ani (50,04 ani, conform datelor moderne). În afara acestor date exacte, dogonii descriu o a treia stea ce face parte din acest sistem, numită EMMA YA, mai mare decât Po-Digitaria şi de patru ori mai uşoară, orbitând în jurul lui Sirius în acelaşi sens cu aceasta. În sfârşit, dogonii descriu un satelit al stelei EMMA YA, numit Planeta Femeilor şi un alt corp ceresc numit Cizmarul, ce orbitează cel mai departe de Sirius A în sens invers faţă de celelalte două stele. Întregul sistem, Constelaţia Sirius, numită şi Constelaţia Câinelui, este situat la 8,5 ani lumină de Terra.

Autorii E. Coarer-Kalondan şi Gwezen Dana demonstrează că vechii celţi au fost vizitaţi de extratereştri veniţi din constelaţia Cassiopeea. Interesante sunt miturile tribului Masai din Kenya. Conform acestora, zeul suprem ar fi creat primul om, pe Maitube, care, adus pe pământ, a dat naştere la 7 copii (7 feluri de rod) născuţi fără a avea nevoie de parteneră, copii din care se trag astăzi toate neamurile pământului. Tot masaii mai spun un lucru interesant: domnişoara Rază de Soare şi domnul Lună, altădată prieteni, luau masa împreună. Într-o zi, Luna a lăsat să se ardă ficatul, iar Soarele, supărat, a ars Luna pe faţă. De atunci are cicatrice. În Biblie, Soarele este S.S., iar Luna este „cort taberelor". Masaii, cu siguranţă, vorbesc despre războiul spaţial între S.D. şi L.I. Acesta a avut loc, conform mitului, pe vremea existenţei a 7 „feluri de rod". În rezervorul mondial de mituri există unele care conţin elemente ce întregesc imaginea îndepărtată, de acum cca 7500 de ani, a sciziunii politico-militare şi biologice între S.D. şi L.I.

Ne mutăm pe alt meridian şi citim în cronica împăratului Ching Koei despre bătălia a două stele lucitoare ca soarele: „În vremea aceea s-au putut vedea cei doi sori, înfruntându-se în ceruri. Cele cinci planete se zvârcoleau în mişcări neobişnuite. O parte a muntelui Tai-Şan s-a prăbuşit".
În cartea lui Dzyan există textul: „Roţile mai vechi se rostogolesc în jos şi în sus. Scânteia mamei a umplut întregul. Au fost bătălii purtate între Creatori şi Nimicitori şi luptele s-au dat pentru spaţiu; sămânţa apare şi reapare neîncetat. Fă-ţi socotelile tale, Lanoo, dacă vrei să desluşeşti vârsta adevărată a roţii tale mici. A patra ei spiţă e mama noastră." Interesant, nu? Să indice ultima propoziţie decurgerea P.I.G. V din P.I.G. IV? - a patra spiţă a roţii e mama noastră", iar „roţile vechi se rostogolesc în jos şi în sus".

Ramayana este de asemenea plină de războaie spațiale purtate de zei. Reproduc şi eu din capitolul „Bătălia”: „Cele două oşti crezură că venise sfârşitul lumii. Zdruncinarea văzduhului le-a prăbuşit. Pământul s-a cutremurat până în măruntaiele lui de foc (multe mai ştiu anticii! - n.a.) Multe stele s-au desprins de pe cer. Cu pieptul crăpat, uriaşul Ravana murise”. Exemplele ar putea continua; Victor Kernbach le-a adunat magistral într-un capitol numit „Conflicte spațiale”.

Importantă este crearea unei imagini de ansamblu asupra Terrei în perioada P.I.G (programelor de inginerie genetică) IV şi V şi interpretarea corectă a evenimentelor trecute, a istoriei noastre mai puțin oficială. Deocamdată suntem în fața unor informații vagi privind L.I. - lumea intraterestră. Veți vedea în capitolele următoare că **există informații ce vorbesc despre o federație de cca 70 de rase extraterestre, care deține baze pe Terra şi în sistemul nostru solar.** Practic, consider că supercivilizația dumnezeului biblic s-a diferențiat genetic de restul federației prin impunerea unui standard superior de homozigotare (puritate şi simplitate A.D.N.).

Inițial, S.D. şi alte supercivilizații au construit multe baze subpământene, subacvatice, poate chiar au amenajat un spațiu larg, într-adevăr subpământean. Aceste baze, situate de obicei în apropierea „insulelor A.D.N.”, au avut o largă rețea de tuneluri de legătură. Mereu reactualizate tehnic, ele nu au fost singurele existente în sistemul nostru solar. Cea mai mare bază este Luna, goală în interior sau cu o arhitectură interioară greu de bănuit pentru noi. Luna, „cort taberelor”, poate adăposti milioane, chiar sute de milioane de indivizi. Marte, se pare, este şi ea amenajată. Construcțiile megalitice de pe planeta roşie descoperite în zona Cydonia şi mai ales cei doi sateliți artificiali sunt grăitori în acest sens. Alte stații este posibil să fie în apropiere de Venus şi astfel, de unde ne considerăm singuri în Univers, ne aflăm de fapt într-un sistem solar mic şi aglomerat de specii mai avansate tehnic decât noi! Este posibil ca acest mic colț de imperiu să facă parte din acea treime din stelele cerului aflată în sfera de influență a lui Satana. **Altfel spus, aceste baze aparțin în prezent strict L.I.** Şi totuşi unde se află aceste baze subterane, subacvatice etc.?

Ne întoarcem la mituri.
- Un mit sumerian vechi de 4.200 de ani ne spune că zeul Ningisida „se urcă pe cer cu chipul unui şarpe de foc şi se lasă apoi din nou pe pământ la marginea de apus”. El veghează „cele şapte porți ce duc în lumea subpământeană”.
- O legendă chineză menționează în Cartea Le-tzî din sec. III î.e.n. existența unei prăpăstii uriaşe, fără fund, numită Guisivi, mărginită de cinci munți pe platourile cărora erau palate în care locuiau nemuritorii. Aceştia ar fi fost înalți, îmbrăcați în alb, fiind înzestrați cu... aripi la spate.
- Pe „acoperişul lumii”, în Tibet, cultura tibetană păstrează amintirea mitică a Shambalei şi credința că pământul este gol în interior, fiind locuit de zei.
- Platoul peruan şi bolivian al Munților Anzi este perforat, nu departe de ansamblul sculptural din Marcahuasi, de galerii săpate în roca dură, ce se pierd în adâncul pământului. Miturile spun că cei care au încercat să le exploreze nu s-au întors întregi la minte! Tapetate cu pietre îmbinate perfect fără mortar, după tehnica preincaşă sau cea a enigmaticei cetăți de la Masvingo, Zimbabwe, galeriile sunt astăzi închise de guvernele peruan şi bolivian.
- În California zilelor noastre, pe muntele Sierra Nevada sunt semnalați din vremuri vechi şi până astăzi oameni albi, înalți, cu fruntea înaltă, misterioşi, îmbrăcați în alb, discreți. Uneori accesul în zonă este imposibil din cauza unor „vibrații” ca un zid impenetrabil. Legendele californiene susțin că la baza muntelui ar fi un tunel ce duce spre o lume misterioasă.
- La data de 19 februarie 1947, amiralul Richard Byrd a fost preluat de o navă tip OZN în cursul unei misiuni de explorare a Polului Nord. După o oră de zbor, pe parcursul căreia a apărut fenomenologia tipică a contactului cu nava străină (dereglarea busolei, parazitarea emisiunilor radio), amiralul a aterizat într-o vale verde, cu vegetație luxuriantă. Întâmpinat de bărbați blonzi, foarte înalți, amiralul a fost apoi condus într-un vehicul la bordul căruia a vizitat un oraş strălucitor, construit parcă din cristale. Nu ştiu cât de verificabilă e această informație. Se pare că fotografii realizate din satelit confirmă astăzi că la Polul Nord există o „gaură” de acces spre interiorul Pământului. Să fie aceasta „fântâna adâncului” descrisă de Biblie?

1. Şi a trâmbiţat al cincilea înger şi am văzut o stea căzută din cer pe pământ şi i s-a dat cheia fântânii adâncului.
2. Şi a deschis fântâna adâncului şi fum s-a ridicat din fântână, ca fumul unui cuptor mare, şi soarele şi văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii. (Apocalipsa - 9)
După cum observaţi, **„fântâna adâncului" nu este deschisă, ci are o poartă în care probabil nu se potriveşte orice cheie.**

Ciclicitatea Programului Terra

8. Şi dacă stelele se vor stinge,
9. Şi dacă cerul va crăpa,
10. Şi dacă munţii se vor dărâma,
12. Pentru care zi s-a dat termenul?
13. Pentru ziua despărţirii!
16. ***Oare nu i-am nimicit Noi pe cei de-nainte?***
17. ***Acum lăsăm să urmeze pe cei de apoi.***
20. Oare nu v-am făcut Noi din apă lepădată?
21. Şi am adus-o într-un statornic
22. ***Până la un termen anumit?*** (LXXVII Sura trimişilor)
„Sura trimişilor" s-ar traduce cam aşa: ce contează că viaţa pe Terra va fi distrusă de momentul apocaliptic ?! Oare noi nu am urmat unui astfel de moment? Apocalipsa va face posibil doar un alt program; totul este ciclic, iar ciclul actual de viaţă, de prezenţă a omului pe această planetă, se apropie de sfârşit - de „termen". Ideea de ciclicitate a P.T. nu aparţine în exclusivitate semnelor Coranului, o regăsim din plin şi în alte texte. De exemplu, un vechi text mandeean descrie lumile anterioare. Acest text, datat în primele secole ale erei noastre, este, cred eu, cu mult mai vechi. Asemenea altor texte provenite de la această comunitate închisă, „Suferinţele Ierusalimului" este o lucrare copiată după o alta cu mult mai veche. Iată fragmentul de interes pentru susţinerea ciclităţii programelor zeilor, desprins din lucrarea lui Constantin Daniel intitulată „Scripta Aramaica":

El (Hristos - din context - n.a.) *spuse:*
„Dacă tu vii de la Viaţa cea Dintâi
Adu scrisoarea înţelepciunii
Şi citeşte-o cu glas tare."
Eu dădui citire începutului scrisorii.
Citii despre Adam, despre Eva, nevasta sa,
Căpetenie a neamului oamenilor;
Citii despre Set, fiul lui Adam, (P.I.G. IV? - n.a.)
Floarea cea mai desăvârşită pe care am sădit-o
În neamurile de oameni şi în lumi;
Citii despre Ram şi despre Rud, (P.I.G. I? - n.a.)
Despre lumea nimicită prin sabie şi ciumă;
Citii despre Surbai şi despre Sarhabel, (P.I.G. II? - n.a.)
Despre lumea nimicită de foc şi de aprindere;
Citii despre Sem, fiul lui Noe, (P.I.G. V? - n.a.)
Despre lumea nimicită de ape.
Cine-mi dă ascultare mie, Omului Divin,
Va avea lăcaş pregătit în Cetatea Luminii...
(Suferinţele Ierusalimului - Cartea lui Ioan)

Textul de mai sus aminteşte practic de trei lumi succesive, anterioare potopului. Să fie oare acesta numai al patrulea P.I.G. al S.D. pe Terra? Cred mai curând că textul a omis unul dintre programe.
În Biblie, cea mai frumoasă formulare ce priveşte ciclicitatea acestui tip de program aparţine regelui Ecclesiastul:

9. Ceea ce a mai fost, acel ceva va mai fi şi ceea ce s-a întâmplat se va mai petrece, căci nu este nimic nou sub soare.
10. Dacă este vreun lucru despre care să se spună: „Iată ceva nou”! acesta a fost în vremurile străvechi, de dinaintea noastră.
11. Nu ne aducem aminte despre cei ce au fost înainte şi tot aşa despre cei ce vor veni pe urmă; nicio pomenire nu va fi la urmaşii lor. (Ecclesiastul - 1)
Şi totuşi au rămas câteva „pomeniri” de la cei ce „au fost în vremurile străvechi de dinaintea noastră”. Acestea sunt astăzi prezente în miturile popoarelor şi în relicvele paleoastronauticii. Piramidele egiptene, mayaşe, desenele din Valea Nazca (Peru) şi oraşul subteran de la Baalbeck (Liban), Sfinxul din Bucegi (România), Tiahuanaco (Bolivia), Cuzco şi Machu Pichu (Peru), oraşele subterane din Kayamakali şi Derinkuyu (Turcia), construcţiile subacvatice din arhipelagul Bimini - relicve ale controversatei Atlantida, galeriile subterane din Peru, căile ferate din Malta, candelabrul din Paracas (Peru), statuile din insula Paştelui, „figurinele” din podişul Marcahuashi (Peru), megaliţii de la Stonehenge şi multe alte vestigii ale lumilor trecute, alături de studiul modern integrat al miturilor şi scrierilor vechi ne pot oferi o istorie oficială, plauzibilă. Avem nevoie, unii dintre noi, de această istorie, acum, pe ultima sută de metri.

Nu intenționez să dedic aici un capitol paleoastronauticii, e foarte mult de spus. S-a scris mult şi foarte bine în acest domeniu. Lucrările aparțin de cele mai multe ori unor pasionați de adevăr, de istorie veche, care nu sunt specialişti în domeniile respective. Pasiunile nasc studii valoroase, ce le depăşesc deseori pe cele ale specialiştilor. Din păcate, studiile diverselor vestigii ale trecutului apar disparat, sunt trunchiate. Avem nevoie de o sistematizare şi corelare a materialului într-un tot unitar, care să dea o imagine clară trecutului. O astfel de lucrare se poate face în prezent, avem toate datele necesare. Miturile ne lămuresc în mare măsură asupra modului în care trebuie interpretate şi ordonate evenimentele trecute.

Miturile toltecilor vorbesc despre existența anterioară a patru civilizații, cea actuală fiind a cincea. Am amintit mai devreme de Piatra Aztecă a Soarelui expusă în Mexico City, la Muzeul de Antropologie. În fiecare dintre punctele cardinale este reprezentată câte una dintre cele patru civilizații apuse. În centrul „Soarelui” se află a cincea civilizație. Toate aceste civilizații aparțin, conform miturilor amerindiene, marii perioade a „Soarelui”. „Calendarul aztec” aşteaptă în continuare decodări exacte. Una dintre ele, ce aparține Vaticanului, precizează situarea celor cinci civilizații - cinci perioade solare, pe axa timpului:

- Prima perioadă solară - 4000 ani
- A doua perioadă solară - 4008 ani
- A treia perioadă solară - 4010 ani
- A patra perioadă solară - 4081 ani
- A cincea perioadă solară - 5026 ani

Tradiția vechilor amerindieni ne spune câte ceva despre aceste civilizații.

- Prima civilizație a fost inițiată de zeul tăriilor, Ehecoatl. Ajunsă într-un stadiu tehnic, omenirea de atunci, care tocmai descoperise tainele cerului, a fost distrusă tot din cer.
- A doua perioadă, atribuită zeului Tezcaltlipoca, a pierit după 4008 ani, ca şi prima.
- A treia civilizație, cea mai dezvoltată tehnic dintre toate cele 4 perioade trecute (se spune), a fost întemeiată, dar şi distrusă de zeul Tlequiaquilo, pământul fiind trecut prin foc!
- A cincea perioadă solară este atribuită zeului Quetzalcoatl şi reprezintă o sinteză a celor patru perioade trecute. Ea va fi distrusă folosindu-se toate mijloacele tehnice ce au pus capăt celor patru epoci anterioare şi se spune că sfârşitul ei va face posibil să se întâlnească toate umanitățile din întreg ciclul solar.

Grecii vechi amintesc şi ei în lucrări vechi, precum „Istoria” lui Helsiad, de existența anterioară a patru umanități. Herodot, Platon şi alții ne spun acelaşi lucru. Vedele, cele mai vechi scrieri indiene, denumesc cele patru perioade distincte trecute:

- satya yuga - perioada de aur;
- treta yuga - perioada de argint;

- dwapara yuga - perioada de bronz;
- kali yuga - perioada de fier.

Indienii Hopi, tibetanii şi alte popoare vechi descriu şi ei mai mult sau mai puţin civilizaţiile apuse în timpuri trecute. Dacă privim atent aceste perioade, decodate cifric în ani de Vatican, observăm că ultimele două însumează aprox. 9000 de ani, tot atât cât descrie Biblia cele două programe distincte despărţite de potop. Conform tradiţiei amerindiene, a patra civilizaţie a fost distrusă prin apă. Datele corespund, deci. Nu ştiu anul în care Vaticanul a decodat calendarul aztec, dar conform calendarului evreiesc, potopul a avut loc acum 5160 de ani (5760 minus 600 - vârsta lui Noe în momentul potopului). Înţelegeţi că cifrele foarte exacte nu mai sunt aşa de importante pentru noi. Este evident că ultimele perioade corespund celor două programe distincte descrise de Biblie. Cele cinci perioade însumează ceva peste 20.000 de ani. Toate se desfăşoară sub semnul Soarelui. Care Soare? În Biblie, Soarele este Mireasa - S.S. - superba staţie a S.D. Ceilalţi zei au şi ei „Soarele" lor. Concluzia: cinci programe s-au derulat unul după altul! Mai mult de 20.000 de ani, zeii au avut o prezenţă aproape continuă pe Terra! Cinci civilizaţii, desfăşurate la intervale de cca 4.000 de ani, au fost născute şi distruse de zei. Patru mii de ani constituie o perioadă suficientă pentru naşterea, creşterea şi înflorirea culturii unei civilizaţii, mai ales când ai ajutor extern. Cinci civilizaţii s-au putut derula una după cealaltă, sau poate asemenea ultimelor două, una din cealaltă. Astfel, potopul devine şi el un simbol. S.D. ne prezintă în Biblie civilizaţia a IV-a , legătura cu ultima - cea actuală, dar şi elemente ale civilizaţiei viitoare. Voi reveni asupra acestui aspect.

Civilizaţiei în curs îi sunt prezentate toate caracteristicile de program, pentru a înţelege modul în care s-au dezvoltat şi au evoluat toate celelalte patru civilizaţii. Germenii vieţii au trebuit implantaţi rapid, după fiecare „moment apocaliptic". Distrugerile acestor „apocalipse" nu au fost complete. Mai mult decât atât, S.D., ca şi celelalte supercivilizaţii prezente pe Terra, s-a cârpit de fiecare dată cu material genetic de la un program la altul. Aceasta este explicaţia faptului că A.D.N. are din nou componente din mai multe grupe A.D.N.m dezvoltate între acum 40.000 şi 20.000 de ani. În acele timpuri a fost o adevărată etapă a P.I.G. Probabil ulterior fiecare civilizaţie şi-a pus amprenta genetică, mai mult sau mai puţin, pe A.D.N. prezent în noi. Toltecii ne spun un lucru important: fiecare perioadă solară a avut un şef de program distinct, care a coordonat etapa de la un capăt la altul. Asta înseamnă că fiecare perioadă solară (observaţi că sunt relativ egale ca durată terestră) se desfăşoară pe parcursul unei generaţii de îngeri. Mi se pare normal acest lucru, având în vedere evoluţia genetică a S.D. Foarte probabil, îngerii produşi după fiecare program arată uşor diferiţi somatic de la un program la altul.

Ce polimorfism genetic exista acum 20-40 de mii de ani? Ce polimorfism genetic au adus zeii în perioadele trecute? Populaţiile cu 4, 5 sau 6 degete, piticii, uriaşii, toate nuanţele de culoare ale umanoizilor trecuţi se află pe reprezentările relicvelor paleoastronauticii. Toate stau mărturie multitudinii formelor genetice inteligente, a unui A.D.N. intens prelucrat, adaptat permanent unor nevoi care n-au fost ale noastre. De la un program la altul, S.D. şi alte supercivilizaţii au modificat uşor structura, secvenţialitatea nucleotidelor din A.D.N., conform raporturilor necesităţi / posibilităţi; cost / beneficii, ajungând astăzi la structura pe care o cunoaştem. Programul zeilor a fost flexibil, mereu adaptat. Evoluţia genetică de-a lungul acestor cinci programe a fost conformă cu necesitatea de evoluţie genetică a raselor extraterestre. Aşa se face că tipurile somatice ale celor cinci programe nu seamănă genetic întru totul. Miturile, sculpturile, desenele ne spun acest lucru.

Se pare că relicve ale populaţiilor vechi, găsite de zei pe Terra în etapa 0 a P.I.G. (21.000 de ani) mai există încă în diverse coţuri ale globului. Protejat de cele două lanţuri ale Anzilor, pe platoul muntos dintre ele, în insulele artificiale ale lacului Titicaca, poporul Uro a supravieţuit celor patru cataclisme majore care au măturat civilizaţiile trecute. Cornelia Petratu şi Bernard Roidinger îl citează într-o carte magnifică, „Pietrele din Ica", pe etnologul Jean Vellard, care a trăit mult timp printre indienii Uro, azi degeneraţi, transformaţi genetic. Aceştia se autocaracterizează:
Noi, ceilalţi, noi, locuitori ai locului, noi, care ne numim cot-sun, noi nu suntem oameni. Ne aflăm aici dinaintea incaşilor, ba chiar înainte ca tatăl cerului, Tatiu să fi creat oamenii, pe aymara, pe

checina, pe albi. Am fost aici chiar înainte ca soarele să înceapă să lumineze pământul, când era luminat doar de lună şi de stele. Pe vremea aceea, Titicaca era cu mult mai mare decât astăzi. Părinţii noştri au trăit începând de atunci pe aceste locuri. Noi nu suntem oameni. Sângele nostru este negru, de aceea nu îngheţăm de frig. Nu simţim frigul nopţilor deloc. Noi nu vorbim o limbă omenească, iar oamenii nu ne înţeleg. Capetele noastre sunt altfel decât cele ale altor indieni. Suntem foarte bătrâni, suntem cei mai vechi. Noi suntem locuitorii locului numit cot-sun. ***Noi nu suntem oameni!*** Cot-sun susţin că strămoşii lor au construit Tiahuanaco!

Dar, poate mai tulburătoare decât existenţa neoamenilor este ceea ce Karl Brugger, citat de Erich von Daniken, a numit cronica de la Akakor. Aceasta conţine istoria scrisă a tribului Ugha-Mangulala. Istoria prezentată în date exacte de Tatunca Nara, şeful tribului, consemnează prezenţa zeilor în diverse perioade. Istoria scrisă a tribului începe o dată cu prima plecare a zeilor, după o prezenţă continuă de peste 3000 de ani. La scurt timp după plecarea lor, a avut loc un potop inimaginabil însoţit de cutremure şi schimbarea climei planetei, în urma căruia au rămas foarte puţini supravieţuitori. Se pare că potopul e specialitatea zeilor. Acest potop menţionat de cronica de la Akakor a avut loc acum 16.383 ani (14.386 î.e.n.). Istoria tribului menţionează două catastrofe majore, iar tribul ştie că a treia este iminentă! Indienii Uggha-Mangulala păstrează amintirea scrisă a zeilor şi a forţei lor tehnologice. Chiar dacă nu corespund în totalitate perioadelor solare ale calendarului aztec, evenimentele cuprinse în Cronica de la Akakor sunt de luat în seamă. Akakor înseamnă „A doua fortăreaţă". Ea a fost construită acum aprox. 14 milenii şi urmează primei, a cărei construcţie se pierde în negura timpului. Interesant este că toate triburile, populaţiile care au supravieţuit catastrofelor trecute au locuit în munţi înalţi, pe platourile montane (tibetanii, Uro, Aymara, Dropa, Ham etc.) Munţii le-au asigurat supravieţuirea.

Perioada solară, ciclul solar, se apropie de sfârşit... Când va mai fi posibil un nou ciclu? Nu ştiu, dar ceea ce ştiu este că Terra, bătrâna planetă, poate oferi curioşilor mai multe enigme decât ne putem închipui. Specialiştii estimează că germenii vieţii au apărut pe Terra acum 3,3-3,5 miliarde de ani. Evoluţioniştii atribuie evoluţiei omului ultimele 15 milioane de ani, fără a exista certitudini în acest sens. Conform evoluţionismului, omul n-are ce căuta într-un trecut mai îndepărtat. Şi totuşi, arheologia, geologia ne spun altceva. Dacă straturile geologice sunt interpretabile ca vechime, dacă o urmă de bocanc sau de picior desculţ de om ar putea fi văzută de unii ca o ghiduşie a naturii, de departe cele mai tulburătoare mărturii ale existenţei omului în timpurile străvechi sunt pietrele din deşertul Ica, situat nu departe de valea Nazca - altă relicvă a inteligenţei umanoide, ce provine nu ştiu din ce timpuri.

În deşertul Ica s-a găsit un mare depozit de pietre gravate, superb finisate, care reprezintă omul trăind alături de dinozaurieni! Astăzi ştim că dinozaurii au trăit în intervalul 230 până acum 65 de milioane de ani. Paleoantropologia a catalogat 125 de tipuri de dinozaurieni. În colecţia particulară a doctorului Cabrera din Lima, unde se află peste 10.000 de pietre din deşert, pot fi observaţi toţi aceşti dinozaurieni, dar şi alţii, care completează o listă de 250 de specii! Ca să ne bulverseze şi mai mult, pietrele prezintă configuraţia continentelor în vremea gravării lor - ceea ce probează astăzi teoria derivei continentelor! În multitudinea imaginilor gravate, apar oameni cu aspectul somatic al statuilor din Insula Paştelui, ce practică chirurgie cardiacă pe cord deschis, cu circulaţie extracorporală cu pompă, sau oameni care zboară cu aparate mai mult sau mai puţin sofisticate. Probabil că civilizaţia lor ajunsese la un stadiu de dezvoltare asemănător omenirii de astăzi. Oare descifrarea echivalentului Bibliei să-i fi determinat pe acei oameni să-şi marcheze existenţa prin pietre gravate? Oare este momentul să începem şi noi codarea mesajelor pentru o posteritate îndepărtată? Oare dispariţia dinozaurilor să fie legată de încheierea unui program din acest ciclu nenorocit? Cert este că banala piatră a păstrat mesajul mai bine decât orice capsulă metalică conţinătoare de microfilme, benzi magnetice sau alte posibilităţi de înscriere a informaţiilor. Pietrele vorbesc şi comunică cu orice fiinţă inteligentă, indiferent de stadiul tehnic în care a ajuns.

Pietrele din deşertul Ica sunt în perfect acord cu descoperiri mai vechi, ce regăsesc omul alături de dinozaurieni. Astfel, în apropierea oraşului Glen Pose din Texas - S.U.A., în albia râului Paluxy, s-

au descoperit zeci de amprente de dinozaurieni perfect păstrate. Curiozitatea constă în alăturarea la aceste urme a unor amprente de tălpi gigantice de om, ca şi cum dinozaurii ar fi fost urmăriţi de oameni! Amprentele, foarte clare, constituie o imposibilitate filogenetică pentru evoluţionişti. Sfidează timpul şi teoriile în vigoare construite asiduu de om.

Fără să fac un tablou complet al zonelor interzise ale istoriei în care omul a călcat, menţionez că dr. Wilbur Burroughs, geolog la Berea College, Kentucky, a descoperit în 1931, aproape de Mount Vernon, urme de om comparabile cu ale noastre, cu o vechime de 250 de milioane de ani! Doru Davidovici înscrie în celebra „Lumi galactice" găsirea unei arme sofisticate, ca picată dintr-un film S.F., într-un strat geologic datat la 250 milioane de ani vechime, într-o mină din SUA. Şi ca şi cum aceste exemple n-ar fi deajuns, în 1968, William Meister, colecţionar de fosile de trilobiţi, a descoperit unul peste care s-a imprimat o urmă de bocanc! Este celebra urmă interpretată ca aparţinând unui astronaut. Trilobiţii au fost prezenţi în istoria Terrei acum 500-400 milioane de ani! Şi cu asta închei şirul enormităţilor istoriei omului, deoarece domeniul cărţii este altul.

Întrebarea care se naşte este: să fie Terra o planetă special amenajată pentru derularea P.I.G.? Aşa cum Carl Sagan îşi imagina transformarea planetei Venus într-o planetă locuibilă, prin simpla „bombardare" cu alge albastre, poate într-o manieră asemănătoare în timpuri străvechi Terra a fost însămânţată cu germenii vieţii şi, după un interval de evoluţie biologică, a intrat în ciclul P.I.G. Să fie oare Marte o planetă pe care tocmai s-a încheiat un P.I.G.? Poate ştiţi că pe Marte au fost descoperite forme primitive de viaţă, alături de piramide gigantice. Complexul piramidal şi sfinxul marţian, situate în craterul Cydonia, ce pare a fi construit artificial, eclipsează complexul de la Gizeh prin dimensiuni de 10 ori mai mari. De asemenea, sateliţii lui Marte sunt priviţi astăzi aproape cu certitudine ca fiind <u>artificiali şi funcţionali!</u> Misiunea sondei americane Pathfinder a demonstrat în 1997 că Marte, planeta roşie, a fost mai demult albastră! „Defectarea sondelor terestre în preajma lui Marte a devenit o obişnuinţă. După mai multe eşecuri notabile înregistrate în anii trecuţi, e periclitată şi misiunea „Deep Space 2". NASA a renunţat de curând la recuperarea celor două minisonde ale lui Mars Global Survoyer, dispărute la începutul lui decembrie 1999. Există tot mai multe voci, cum ar fi de exemplu ziarul britanic *Daily Mail*, care incriminează fiinţe extraterestre în sabotarea misiunilor pământene. Pe de altă parte, astăzi este tot mai evident nu numai faptul că Marte a fost o planetă vie, asemănătoare Pământului, ci chiar că această planetă deţine apă, oxigen şi o atmosferă ce permite procese de fotosinteză şi chimiosinteză ce pot genera viaţă. Cred că astăzi se pot conecta suficiente informaţii pentru a construi un tot coerent, acel tot în stare să răspundă majorităţii întrebărilor noastre.

Acestea fiind scrise, să fie oare capitolul 1 al Genezei - „Facerea lumii" - adevărat? Biblia împarte vârsta Terrei în şapte zile. Teoretic, „zilele" biblice trebuie să fi fost egale. Dacă Terra are vârsta sistemului nostru solar - 4,5 miliarde de ani, atunci o zi a Facerii este de 650 de milioane de ani. În capitolul 2 al Facerii aflăm că în ziua I Domnul a făcut lumină şi nimic altceva. În primii 650 de milioane de ani pământul s-a răcit: Ci numai abur ieşea din pământ şi mugea toată faţa pământului. În ziua a doua, în intervalul de la 650 milioane de ani la 1,3 miliarde de ani ...a zis Dumnezeu: „Să fie o tărie prin mijlocul apelor şi să se despartă apele de ape"! Şi aşa a fost. Tăria a numit-o Dumnezeu cer... (Facerea 1-8). În ziua a treia, în intervalul de la 1,3 la 1,95 miliarde de ani, apare usscatul, continentele. Tot în acest interval ...a zis Dumnezeu: „<u>Să dea pământul **din sine** verdeaţă</u>: iarba cu sămânţa într-însa, după felul şi asemănarea ei, şi pomi roditori, care să dea **<u>rod cu sămânţă în sine</u>**, după fel, pe pământ"! Şi a fost aşa. (Facerea 1-11) În ziua următoare - intervalul de la 1,95 la 2,6 miliarde de ani, au început să se deosebească anotimpurile, zilele, anii. Decizia Domnului a fost ca pe „tăria cerului" să fie doi luminători, Soarele şi Luna „...luminătorul cel mai mare pentru cârmuirea zilei şi luminătorul cel mai mic pentru cârmuirea nopţii". (Facerea 1-16) Biblia insistă: „...le-a pus Dumnezeu pe tăria cerului..." (Facerea 1-17)

Observaţi că dacă **<u>intervenţia lui Dumnezeu este inexistentă până la acest eveniment</u>**, pământul dând verdeaţă „din sine", „după felul" specific Terrei, fapt menţionat în două versete identice, 11 şi 12, în ziua a patra apare prima acţiune clară: Domnul a făcut în acest interval de 650 milioane

de ani atât Soarele - asimilat în Biblie cu S.S. (Staţia supercivilizaţiei lui Dumnezeu), cât şi Luna - montată „pe tăria cerului” – pe orbită. Stelele le putem identifica cu sateliţii orbitali de mici dimensiuni, dar în această perioadă încă nu-şi au rostul. În ziua a cincea încep „să mişune apele de vietăţi, fiinţe cu viaţă în ele şi păsări pe întinsul tăriei cerului” (Facerea 1-20). Acest interval de viaţă în apă şi aer - cu peşti şi păsări, este cuprins între 2,6 şi 3,25 miliarde de ani. În ziua a şasea - intervalul de la 3,25 la 3,9 miliarde de ani, Dumnezeu va face toate celelalte vieţuitoare, iar spre sfârşitul acestui interval îl face şi pe om, dar nu oricum: *26.”Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră, ca să stăpânească peştii mării, păsările cerului, animalele domestice, toate vietăţile care se târăsc pe pământ şi tot pământul”!* (Facerea 26-1). Acesta este primul om făcut de Dumnezeu, după care timp de o zi s-a odihnit - 650 milioane de ani de odihnă. Trebuie să-l credem. Nu întâmplător, numai după acest timp de odihnă apare cap. 2, distinct, separat, în care Dumnezeu reia facerea omului, a lui Adam.

Să reprezentăm axa timpului cu cele 7 zile în ordine inversă, deoarece noi obişnuim să spunem: Cutare eveniment a avut loc acum x ani! Observaţi că evoluţia filogenetică modernă este în acord cu cea din geneză. Viaţa apare acum 3,25 miliarde de ani într-o ordine firească evoluţionismului, de la simplu la complex. Omul însă, primul om, apare acum 650 milioane de ani. El este implantat pe Terra având caractere genetice asemănătoare îngerilor S.D., care îi dau un prim timp de odihnă. Biblia precizează apoi ultimele două programe, ultimele două corecţii genetice în evoluţia omului terestru, care, în concepţia mea, a urmărit, a fost în tandem cu evoluţia genetică a lui Dumnezeu în materia negativă (M.N.) şi a îngerilor lui, de fapt a dumnezeilor şi supercivilizaţiilor ce-şi dispută supremaţia pe Terra. Acesta este crezul meu!

BIBLIA – SUBPROGRAM AL PROGRAMULUI TERRA

Supercivilizaţia lui Dumnezeu a trimis „rând pe rând” pământenilor Biblia, Coranul şi alte lucrări ce se integrează în tabloul general comun. Ce sens au aceste cărţi? Care este adevăratul rol al lor? Aţi învăţat deja cum gândesc: orice efort al S.D. trebuie să fie urmat de un beneficiu. A fost un efort să practice implanturi uterine, implanturi cerebrale şi apoi să contacteze ani în şir diverse persoane care să elaboreze „scrierile sfinte”. Asta încarcă nota de plată a programului. Care este beneficiul? Răspuns: Programul Terra. Aceste lucrări cu informaţie compatibilă şi complementară asigură încheierea programului. Cărţile sunt atât de inteligent construite, încât nu pot da greş. S.D. a introdus tâlcuit tot programul, mai ales în Biblie. Efortul de decodare aparţine unei civilizaţii tehnice, care poate să înţeleagă „căile Domnului”. De 30-50 de ani, de când vorbim de legi ale fizicii ce guvernează multe dintre minunile tehnice ale Bibliei, de când vorbim de A.D.N., de genetică, de când suntem martorii unui fenomen OZN din ce în ce mai agresiv şi mai bine explicat tehnic, într-un cuvânt, de când avem acces la ştiinţă, decodarea Bibliei este posibilă în forma în care o văd eu astăzi. Paşii modeşti făcuţi de lumea occidentală în redescoperirea corpului energetic şi a celui spiritual întregesc un tablou al programului ce ar fi putut fi ştirbit până astăzi. Decodarea programului, făcut din pasiune/curiozitate, căutări de răspunsuri, aşa cum o fac eu, se dovedeşte a fi însă dezastruoasă pentru noi. Decodarea identifică în Dumnezeu - inamicul public numărul unu. În acest caz, afecţiunea popoarelor faţă de Dumnezeu, program şi tot ce este legat de el - până la instituţiile bisericeşti, se poate inversa. S-ar putea ca multe să se spargă în capul Bisericii, ceea ce, drept vorbind, nici n-are sens şi nici măcar logic nu e; dar când au acţionat masele cu logică?

Pe orbita Terrei sunt plasaţi sateliţi care detectează tocmai schimbarea de efect a omenirii faţă de S.D. şi programul ei - panica! Satelitul numit curcubeu semnalizează atunci către S.S. că „strugurii s-au copt”, că poate veni la recoltă - ultima recoltă. Raţiunea este dublă:
1. Recolta este situată în timp înainte ca civilizaţia Terrei să înveţe şi mai ales să practice ceea ce Dumnezeu ştie foarte bine - manipularea genelor umane. Tehnicile de inginerie genetică aplicate omului ar strica total compatibilitatea lui A.D.N.M.N. cu structurile A.D.N.M.N. din P.V. Aceste tehnici, practic, distrug recolta!
2. Recolta este situată îm timp înainte ca Terra să devină o superputere militară, care ar putea da o replică dură S.D. în momentul apocaliptic. Terra trebuie să rămână o pradă uşoară.

Ideile de mai sus n-ar avea nicio valoare dacă n-ar fi susținute, argumentate de versete. Vă aduceți aminte din prezentarea tehnică a S.D. cum este alcătuit P.V., faptul că în materia pozitivă (M.P.) el simbolizează structura A.D.N. cu ax dublu helicoidal, antiparalel etc. Ne întoarcem la primul capitol al Bibliei - Facerea. Adam şi Eva erau creați prin tehnica pe care am descris-o. Un fapt interesant este interdicția de a se atinge de pomul vieții (P.V.) cu care Dumnezeu îi somează pe cei doi precursori ai umanității noastre.

3. Numai din rodul pomului celui din mijlocul raiului ne-a zis Dumnezeu: „Să nu mâncați din el, nici să vă atingeți de el, ca să nu muriți”!

5. Dar Dumnezeu ştie că în ziua în care veți mânca din el vi se vor deschide ochii şi veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul”.

6. De aceea, socotind că rodul pomului este bun de mâncat şi plăcut ochilor la vedere şi vrednic de dorit, pentru că dă știință, a luat din el şi a mâncat şi a dat bărbatului său şi a mâncat din el.

Încălcarea interdicției este motivul, pueril, ca de obicei, pentru care cei doi sunt exilați pe Terra - exact în locul pentru care fuseseră creați. Înainte de acest eveniment, Domnul discută din nou cu Adam: *22. „Iată, Adam s-a făcut ca unul dintre Noi, cunoscând binele şi răul. Şi acum, nu cumva să-şi întindă mâna şi să ia roade din Pomul Vieții şi să trăiască în veci”!*

Cu un mit de adormit copiii, creatorii Bibliei ne spun povestea de seară cu Adam şi Eva, care au fost izgoniți din rai. Eu ştiu la fel de bine ca şi ei că nu povestea de doi bani trebuie urmărită, ci informațiile prețioase legate de P.V., care, împreună cu altele la fel de bine ascunse între imagini şi motive de importanță secundară, întregesc imaginea P.V.

Putem sintetiza informația versetelor de mai sus:

- P.V. - cunoaşterea A.D.N.M.P. - „dă știință”
- hrănirea cu roadele lui, terapia genetică, dă omului posibilitatea „să trăiască în veci”;
- în ziua în care ne vom hrăni din P.V. vom practica terapia genetică - „ni se vor deschide ochii şi vom fi la fel cu Dumnezeu, cunoscând binele şi răul”;
- cel mai important însă e avertismentul: „să nu mâncați din el, nici să vă atingeți de el, ca să nu muriți”. Deci, nu practicați terapia genetică! Dacă o faceți veți muri! Cu alte cuvinte, modificarea A.D.N. din noi duce la moartea noastră. De ce? Pornind de la tehnicile de inginerie genetică, o civilizație poate face un salt tehnic extraordinar! Această știință frumoasă, joaca cu genele, ce se dezvoltă alături de tehnicile avansate de informatică şi de legi şi teorii captivante ale fizicii, formează baza ştiințifică pentru un salt incomensurabil, mai important decât prima revoluție industrială. Această treaptă, care stă în fața noastră, dar pe care nu ne este îngăduit să urcăm, este treapta spre o nouă eră: a revoluției genetice, fără balast social, era „omului potrivit la locul potrivit”, era tehnicilor avansate în domenii multiple, a robotizării, a pierderii valorilor „umane”, **era Supercivilizației lui Dumnezeu.** Atunci e şi normal ca acest pas tehnologic să ne fie interzis.

Pasul mărunt pe care l-am făcut în virtutea inerției revoluției tehnico-ştiințifice - cunoaşterea A.D.N., e suficient alături de alte informații tehnice, pentru a înțelege programul descris de Biblie. Jocul ucigaş are mai multe etape: 1. am avansat tehnic; 2. am descoperit programul; 3. observăm că, de fap, „creatorul” ne este ostil; 4. urâm programul şi pe Dumnezeu; 5. programul sfârşeşte printr-un atac nuclear. Atât Biblia, cât şi Coranul ne avertizează că, pentru liniştea noastră, nu trebuie să zgândărim prea mult aceste cărți. Cunoaşterea lor nu te face mai fericit, ba dimpotrivă, îți amărăşte sufletul: „Că unde este multă înțelepciune este şi multă amărăciune şi cel ce îşi înmulțeşte știința îşi sporeşte suferința. „(Eclesiastul 1-18). Coranul are un stil cu totul particular în a exprima această idee:

108. Spune-le: De credeți în el (în Coran) sau nu credeți, aceia cărora li s-a dat ştiința dinainte, când se citeşte el asupra lor, cad pe față închinându-se şi zic: „Mărire Domnului nostru! Făgăduința Domnului nostru s-a împlinit”!

109. Şi ei cad pe fața lor plângând şi El adaugă umilința lor.

Cu știință, descoperi adevărul: Domnul vine în momentul apocaliptic, aşa cum a promis. Urmarea semnului 109 nu poate fi decât plânsetul, jalea, disperarea! În Biblie, Timotei ne spune:

1. Iar Duhul grăieşte lămurit că, în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de credinţă, luând aminte la duhurile cele înşelătoare şi la învăţăturile demonilor.
3. Să nu vă amăgească nimeni, cu niciun chip; căci ziua Domnului (momentul apocaliptic) *nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credinţă şi nu se va da pe faţă omul nelegiuirii, fiul pierzării, potrivnicul, care se înalţă mai presus de tot ce se numeşte Dumnezeu sau se cinsteşte cu închinare, aşa încât să se aşeze el în templul Lui, dându-se pe sine drept Dumnezeu.* (Timotei 4)

Înainte de momentul apocaliptic, Biblia va fi decodată, va avea loc „lepădarea de credinţă". Totodată, vom fi martorii unui masiv fenomen OZN, iar masele îşi vor pune speranţe în noii apăruţi - L.I., care se vor dovedi a avea de fapt aceleaşi interese ca şi S.D., în ceea ce ne priveşte. Oamenii, înşelaţi de două ori, panicaţi, vor activa cu disperarea lor curcubeul. Cel mai bine ne precizează secvenţialitatea capătului de program Iisus:
11. ... mulţi proroci mincinoşi se vor scula şi vor amăgi pe mulţi.
12. Iar din pricina înmulţirii fărădelegii, iubirea multora se va răci.
14. Şi se va propovădui această Evanghelie a împărăţiei în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; şi atunci va veni sfârşitul. (Matei 24)
Această secvenţialitate este:
1. Propagarea - propovăduirea Evangheliei;
2. Decodare;
3. Îndepărtarea afectivă a maselor faţă de Dumnezeu;
4. Apariţia de falşi dumnezei;
5. Momentul apocaliptic

Celelalte formulări existente în alte evanghelii pălesc prin claritate în comparaţie cu aceasta. Mi se pare cât se poate de evident, de logic, că propovăduirea Evangheliei la toate neamurile ţine de tipar, de tiraj, de tehnică în cele din urmă. Aceeaşi tehnică de vârf, existentă însă în alte domenii, acelaşi progres tehnic, cel actual, face posibilă decodarea programului biblic. Urmarea e „răcirea iubirii" multora dintre noi. Înţelegeţi acum că, practic, această carte ne ucide. **Culoarea neagră aleasă coperţilor Bibliei este perfect justificată**. Şi mai năucitor mi se pare faptul că în mult citita carte este scris negru pe alb că Noul Testament ucide:
2. Scrisoarea noastră sunteţi voi, scrisă în inimile voastre, cunoscută şi citită de toţi oamenii.
3. Arătându-vă că sunteţi scrisoare a lui Hristos (compatibili A.D.N.M.N. cu el - n.a.), *slujită de noi nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.*
Scrisoarea - opera noastră, a S.D., sunteţi voi pământenii. Este una specială, scrisă pe table de carne; gândiţi-vă la secvenţialitatea nucleotidelor din A.D.N.
*6. ...(Dumnezeu) ne-a învrednicit să fim slujitori ai Noului Testament, nu ai literei, ci ai duhului, căci **litera ucide, iar duhul face viu**.*
*7. **Iar dacă slujirea cea spre moarte săpată în litere pe piatră s-a făcut întru slavă***
8. Cum să nu fie mai mult întru slavă slujirea duhului?
12. Având deci o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală (aşa este !)
13. Şi nu ca Moise care îşi punea văl pe faţa sa, ca fiii lui Israel să nu privească sfârşitul a ceea ce era trecător.
14. Dar minţile lor s-au învârtoşat, căci până în ziua de azi, la citirea Vechiului Testament, rămâne acelaşi văl, neridicându-se, căci el se desfiinţează cu Hristos.
15. Căci până astăzi, când se citeşte Moise, stă un văl pe inima lor
16. Iar când se vor întoarce către Domnul, vălul se va ridica. (Corinteni. 3)

În 13-16 ni se spune clar că ascendenţii noştri n-au putut înţelege mai nimic din V.T. sau din N.T. Ei aveau „vălul" pus pe cap, erau lipsiţi de informaţia necesară. Vălul se va ridica în curând, în apropierea Apocalipsei! Cât priveşte „litera care ucide" sau „slujirea (lui Dumnezeu) cea spre moarte, săpată în litere". în literele N.T. ale Bibliei, v-am spus încă de la început că atât Biblia, cât şi Coranul, sunt scrise pe şleau! Trebuie citite doar cu „ochi tehnici". Nu există interpretări - paşi la stânga sau la dreapta. Informaţia trebuie doar ordonată, conectată şi citită. Nu e nicio filozofie!

Asta cu litera care ucide e chiar dezarmantă! Hai să vedem cum ar putea litera, Biblia, să ucidă. Gândiți-vă cum am face noi azi, dacă am avea un astfel de program! Cel mai ieftin ar fi să montăm un satelit pe orbita planetei cultivate, care să răspundă de observarea „culturii". El va urmări stadiul tehnic al omenirii şi efectul ei faţă de program. Asta înseamnă că satelitul trebuie să lucreze şi în M.N. Bineînţeles că S.D. a gândit la fel; sau invers, cum vreţi s-o luaţi. Satelitul este montat şi e funcţional de mult timp. El este „curcubeul" descris la capitolul „Tehnica S.D."

Vă rog recitiţi acum paginile în care descriu montarea şi modul de funcţionare în Materie Pozitivă (M.P.) a curcubeului. Foarte pe scurt reiau câteva informaţii: Curcubeul este un satelit despre care Biblia ne spune că a fost montat de S.D. pe orbita Terrei imediat după potop, pe vremea lui Noe; el observă modul de dezvoltare tehnică al civilizaţiei noastre. S.S. lansează permanent semnale spre curcubeu ca un fel de întrebare despre starea planetei noastre. Curcubeul descompune semnalul („luminos") şi culege informaţiile necesare; apoi recompune, sintetizează un răspuns pentru S.D. sub forma unui semnal „luminos" (undă), semnal ce poate fi sub două forme:
1. Mai staţi!
2. Veniţi de urgenţă!
Datorită acestui mod de funcţionare a fost ales numele de curcubeu. Reprezint din nou schema:
- Curcubeul hotărăşte deci, momentul apocaliptic;
- Curcubeul va fi post de comandă al atacului nuclear final. Având Terra de mult timp sub observaţie, ştie cum trebuie coordonat atacul.
- Satelitul are mijloace de apărare şi atac, „sfarmă pietrele grindinei";
- Este deci, de primă importanţă în momentul apocaliptic.

Curcubeul îşi merită numele pe deplin şi din alte raţiuni. Părerea mea este că acest satelit sofisticat lucrează şi în M.N. cel puţin în două moduri, legate de subprogramul „Biblia".

1. Curcubeul sesizează afectul omenirii faţă de Dumnezeu şi programul său. Am scris în capitolul dedicat fiinţei umane că cei ce posedă percepţii extrasenzoriale „văd" corpurile înconjurătoare corpului somatic, alcătuite în M.N. sub formă de aură. Acesta are culori variate în funcţie de starea de afect a persoanei respective. De exemplu, la bucurie aura este roz, verde, în timp ce la necaz devine cenuşie, neagră. În prezent, curcubeul recepţionează un „curcubeu de culori", adică, sinteze variate de culoare, care ţin de starea de afect a diverselor populaţii. De exemplu, în momentul de faţă satelitul percepe liniştea spirituală a Scandinaviei în culoare verde - roz - galbenă, în timp ce zbuciumul populaţiei hutu din Rwanda este perceput negru. Atâta timp cât există o varietate de culori pe harta lumii, cu o nuanţă de culoare predominant deschisă, totul este O.K. Toate profeţiile ne spun că atacul nuclear din spaţiul cosmic vine la capătul unor ani de puternice frământări ce pot echivala cu al treilea război mondial, cu folosirea masivă a A.N.M., cu cataclisme naturale, cu intervenţia (vom vedea în ce mod) a L.I. şi, aproape sigur, cu schimbarea de afect a omenirii faţă de Dumnezeu. Toate acestea converg spre o schimbare marcantă a variaţiei standard de culoare a M.N. din noi, iar curcubeul tocmai la acest semnal este sensibil. Când limita de alarmă prestabilită satelitului, dată de nuanţa de culoare va fi atinsă, curcubeul va da semnalul 2: „Veniţi de urgenţă"! Astfel va fi declanşat momentul apocaliptic. Aceasta este a doua raţiune pentru care S.D. a numit codat satelitul - curcubeu!

2. A doua modalitate a satelitului în M.N. este ipotetică, dar logică, şi eu o consider ca variantă de suprasecuritate a programului. Ea decurge din interdicţia impusă de Dumnezeu lui Adam de a se hrăni din P.V. Mii de ani, funcţionarea L.N.H. a fost verificată cu succes de chivot (alt aparat ce a lucrat în M.N. şi a funcţionat în tandem cu o lege scrisă - alte litere aducătoare de moarte!). De vreo 2000 de ani, evreii şi-au pierdut chivotul, apoi s-au răspândit prin lume, seminţiile s-au cam pierdut. Acest lucru nu e prea important pentru curcubeu. Ce poate face el? Eu cred că satelitul are posibilitatea să analizeze A.D.N.M.N. al C.S. care orbitează. De mii de ani scanează C.S. de români, evrei, ţigani, japonezi, boşimani ş.a.m.d. E obişnuit ca astfel de C.S. să-i treacă pe sub nas zi de zi, şi de fiecare dată, transmite către S.S. semnalul 1. Este posibil ca la o părticică de procent, de C.S. scanate, total diferite de structurile A.D.N.M.N. cu care e obişnuit, să declanşeze semnalul

2. Aceasta înseamnă că omul s-a hrănit din P.V., că a recurs la terapie genetică şi astfel va strica şi ultima recoltă a S.D., care oricum nu este prea bogată. „Atunci, (omul) va muri negreşit”!

Concluzie: Aşa cum în antichitate, în perioadele de absență ale îngerilor programul era supravegheat de sistemul chivot – L.N.H., tot aşa, în acest interval liber, rămas până la momentul apocaliptic, Terra este controlul sistemului Curcubeu - Biblie! Astfel, din carte sacră a învățăturii omului, Biblia se transformă în armă de temut! Stați liniştiți, nu este cazul să vă speriați şi veți afla în capitolele următoare de ce!

DISTORSIUNILE TEMPORALE

Motto: *Enlil,* (este cel) *ale cărui ordine până departe ajung; al cărui cuvânt este nobil şi sfânt; ale cărui sentințe nu pot fi schimbate;* ***care guvernează destinele până în viitorul îndepărtat...***
(Tăblițele de lut Sumeriene)

Ce este o distorsiune temporală (D.T.)? Nu ştiu dacă voi reuşi s-o definesc foarte corect din punct de vedere fizic, dar voi explica ce înțeleg eu prin D.T. Pentru un sistem - M.P. - aflat în stare de repaus relativ (nimic nu este în repaus), timpul are o curgere lineară. În anumite situații, această regulă nu mai este valabilă. Pentru o imagine mai clară a celor ce urmează, dar şi pentru a menține un punct de vedere unitar al lucrării, să privim din nou diagrama profesorului William Tiller: Scriam încă de la începutul lucrării, că raportat la cele două cadrane ale diagramei, timpul este o noțiune diferită. D.T. ce caracterizează cele două cadrane vor fi şi ele diferite.

Cadranul 1 al diagramei Tiller

Ne aflăm în domeniul de evoluție al M.P., teritoriu în care timpul curge linear pentru un sistem aflat în repaus relativ. Însă timpul măsurat într-un sistem aflat în mişcare, supus unei accelerații constante, va avea la sfârşitul acțiunii o valoare diferită de cea măsurată în sistemul aflat în repaus relativ. Cele două sisteme, cel aflat în mişcare şi cel din repaus relativ, pot fi relaționate prin intermediu transformării lui Lorenz. Prin calcule simple se demonstrează relativitatea timpului ce caracterizează evenimentele cadranului 1, posibila lui contracție sau dilatare, în funcție de locul sistemului de referință (navă sau repaus). Fenomenul nu numai că e demonstrat fizic, matematic, (se învață în clasa a XI-a), dar a putut fi pus în evidență şi experimental. Cei mai mulți dintre dv. ați citit deja, sunt convins, destul despre asta, încât nu vă mai plictisesc cu descrierea diverselor experimente. Am să vă prezint două istorioare vechi, altădată prezente în Biblie, îndepărtate din Cartea Cărților de către cei care nu au înțeles semnificația fenomenului fizic.

În „Enigmele miturilor astrale”, Victor Kernbach surprinde foarte bine călătoria profetului Isaia în spațiul cosmic, la bordul navei îngerului. Întâmplător, a rămas inserată în apocriful slavon din secolele II-III, numit „Vedenia lui Isaia”. Călătoria i se pare prea scurtă „profetului”, şi atunci îl întreabă pe înger: „Pentru ce aşa repede (ne întoarcem)? Căci aici la tine numai două ceasuri am stat”! Îngerul răspunde cu precizie: „Nu două ceasuri, ci treizeci şi doi de ani”! Isaia rămâne nedumerit şi, crezând că a îmbătrânit în intervalul scurs, spune cu amărăciune: „Pentru ce dară să mă întorc în trupul meu cel ofilit”?... Şi s-a întristat Isaia foarte...” Tot îngerul e cel care va pune punctul pe i în această dilemă a profetului: „Nu te întrista, căci nu vei fi bătrân”! Astfel, această mică istorioară descrie foarte clar, ceea ce încercam să teoretizez în rândurile de mai sus. Aplicând transformarea Lorentz, putem calcula viteza navei îngerului, însă nu este relevant.

Un alt capitol al istoriei D.T. se află într-o scriere care teoretic ar fi trebuit să aparțină „Cărții lui Baruch”, dictată acestuia de către Ieremia. Profetul e informat de înger despre apropiata distrugere a Ierusalimului de către asirieni şi despre viitoarea deportare a poporului evreu în Babilon. El intervine la Domnul pentru tânărul Abimelec şi-l roagă să-l protejeze. Îngerul îi oferă lui Abimelec o soluție pe măsura posibilităților lui tehnice... şi astfel tânărul are parte de o experiență uimitoare. În drum spre Ierusalim, Abimelec se opreşte şi culege un coş cu smochine; apoi este cuprins de amețeală, adoarme... Când se trezeşte, nu mai recunoaşte nici locul şi nici oraşul din depărtare - o

ruină. Îşi spune: „Şi totuşi, acesta este oraşul, sunt doar dezorientat”. Spre norocul lui, întâlneşte un bătrân, căruia îi povesteşte tot adevărul său. Bătrânul, la început circumspect, devine şi el curios. Mărturia că tânărul din faţa sa nu-i vinde gogoşi sunt smochinele proaspete din coş. Aşa se face că bătrânul vine şi el cu adevărul său: „Fiule, eşti un om drept. Dar să ştii că au trecut şaizeci şi şase de ani de când poporul a fost deportat în Babilon. Ca să-ţi dai seama că ăsta e adevărul, uită-te la acest ogor. Semințele abia au încolțit, mai este până la vremea smochinelor”.

Biblia păstrează şi acum referiri la D.T. şi chiar ne indică, poate, o riglă de calcul a timpului, o corelare între timpul terestru şi timpul S.D.: ***...o singură zi înaintea Domnului este ca o mie de ani şi o mie de ani ca o zi.*** (II Petru 3-8). Coranul ne oferă şi el aceeaşi echivalare: (Dumnezeu) *ocârmuieşte toate lucrurile de la cer până la pământ, apoi se suie ele la Duhul* ***într-o zi a cărei măsură e o mie de ani, cum numărați voi.*** (XXXII Sura închinării 4). Cele două echivalări nu sunt identice; dacă în prima vorbeşte de o zi înaintea Domnului, asta însemnând oricare zi, a doua exprimă mişcarea, deplasarea navei Domnului, a Duhului, a lui Dumnezeu, deci a S.S. Putem deduce atunci că S.S. se află în permanentă mişcare, cu viteză relativ constantă? Putem calcula această viteză? Conform echivalării de mai sus, o oră în staţie = 41,(6) ani pe Terra! Las fizicienii să se ocupe de aceste calcule. Acestea au fost D.T. caracteristice cadranului I al diagramei Tiller.

Cadranul 2 al diagramei Tiller

Trupuri de oameni trec şi merg departe din vremurile zeului
Şi o altă generaţie vine în locul lor. ...
Bărbaţii zămislesc, femeile dau naştere,
Ziua mijeşte şi copiii oamenilor merg fiecare la locurile lor...
Ia seama şi cugetă la drumul tău când vei fi luat,
De acolo nimeni nu s-a întunat înapoi. (Cântecul harpistului - II)
Toate rudele noastre se odihnesc acolo din cea mai veche zi a vremii
Şi acolo vor fi cei ce vor trăi în milioane şi milioane de ani. (Cântecul harpistului - III)

Textul egiptean de mai sus exprimă distorsiunea temporală (D.T.) de cadran 2. Durata vieţii biologice a zeului din text trebuie să acopere mai multe mii de ani ai P.I.G., mai multe generaţii de oameni care asigură recoltele zeului. Asta presupune o călătorie în ambele sensuri ale timpului. Finalul textului se referă la extensia temporală a staţiei zeilor, care-şi cuplează după necesităţi timpul său la timpul relativ linear, probabil după o grilă complicată pentru înţelegerea noastră.

Cadranul 2, chiar el o ipoteză pentru cei mai mulţi dintre dumneavoastră, ne încearcă imaginaţia, perspicacitatea şi mai ales cunoştinţele. Din păcate, lipsa acestora îmi ciunteşte teoria, exprimarea ideilor. Şi totuşi, încerc să intru în tainele legilor acestui cadran, cu riscul unei D.T. majore! Distorsiunile temporale ale cadranului 1, mai uşor de înţeles pentru noi, ar fi impracticabile pentru o societate avansată tehnic, care ar putea realiza D.T. performante, încadrabile strict în cadranul 1. Aceste D.T. ar fi chiar păguboase, prin imposibilitatea reconectării sociale, informaţionale a călătorului într-un timp ce curge într-un singur sens. Ca să înţelegeţi toţi, iau exemplul unei nave exploratoare ce călătoreşte spre o stea, să zicem un an, timp în care pe Terra se scurg 50 de ani. După îndeplinirea misiunii, nava va avea nevoie de încă un an ca să se întoarcă; dar pe Terra vor trece alţi 50. Echipajul aduce în această situaţie informaţii unei societăţi mult mai avansate tehnic. Cine mai are nevoie de rezultatele unei astfel de misiuni? Aşa ceva este un nonsens. Adevăratele călătorii temporale sunt cele care se derulează în ambele sensuri ale axei timpului, adică în viitor, dar şi în trecut. Acestea se pot obţine numai călătorind dintr-un cadran în altul al diagramei Tiller! O astfel de călătorie, simplă pe hârtie, mai complicată în realitate, se obţine prin dematerializarea şi rematerializarea structurilor vii şi nevii. S.D. realizează cu uşurinţă acest lucru şi îl practică de mult timp. Dar ce devine timpul în acest caz? Ce dimensiune ciudată! Ce ne poate oferi timpul în această situaţie? Inimaginabil de mult!

Discutam la începutul cărţii despre temporalitatea corpurilor spirituale (C.S.), despre lumea pentadimensională (descrisă de Martin Sorge) în care el există. Descrierea a trei dimensiuni pentru

noțiunea de timp oferă posibilitatea ca o structură, un eveniment, să existe parcelar în timp, să aibă o proiecție greu de definit, chiar imposibil de definit, simultană, raportată la celelalte dimensiuni ce caracterizează cadranul 2, care probabil se referă la spațiu. Timpul din cadranul 2 curge altfel; practic, este o altă noțiune, ce nu ar trebui să se numească timp. Din lipsă de vocabular, îl voi numi timp aberant şi-l voi nota cu T.A. Cum se poate penetra cadranul 2? În capitolul „Ființa umană" scriam că energiile ce caracterizează cadranul 1 sunt de natură electromagnetică, iar cele din cadranul 2 sunt de natură magnetoelectrică. Cred că o structură n-are nevoie să i se imprime viteze apropiate vitezei luminii în speranța depăşirii acesteia şi intrării paradoxale în cadranul 2. Teoretic, dar cred că şi practic, dacă o structură e supusă unui câmp magnetoelectric suficient de puternic, ea va trece instantaneu în cadranul 2. La limita energiilor de câmp necesare trecerii în spațiul de dincolo, structura poate avea o prezență materială pendulară.

Fenomenul fizic, cred că es bine cunoscut astăzi. El a fost exploatat în ceea ce s-a numit în istorie „**Experimentul Philadelphia**". Baza teoretică a experimentului a constituit-o teoria câmpului unificat, elaborată de Einstein în 1921!, prestigiosul fizician fiind atunci consultantul ştiințific al proiectului. Au trecut mulți ani de la experimentul Philadelphia; mai exact 55! Deşi discreditat, negat, îmbrăcat în ridicol, camuflat de organizațiile secrete, de serviciile speciale americane, de toți cei responsabili, experimentul a existat, dovezi fiind astăzi o grămadă. A curs multă cerneală în acest sens şi nu mai insist. Distrugătorul-escortor U.S.S. Eldridge (DE 17) a fost echipat cu generatoare puternice de câmpuri electromagnetice. Nava, cu un deplasament de 1240 t a dispărut sub acțiunea câmpului. S-au observat următoarele:
- dematerializarea vasului şi a echipajului, urmată de rematerializarea la aproximativ 400 km în portul Norfolk, la interval de 5 minute;
- repetarea operațiunii, cu rematerializarea în portul Philadelphia, după alte 5 minute;
- evenimentul a fost precedat de învăluirea vasului într-o ceață verde, densă:
- acțiunea câmpului a fost însoțită de un zgomot devenit la intensificarea câmpului un bâzâit, apoi, resimțit ca un torent;
- în urma dematerializării, forma vasului a rămas un timp imprimată în apele oceanului, care a căpătat o mişcare de rotație în sens invers acelor de ceasornic;
- structurile vii (oamenii) au fost afectate în mod diferit, probabil în funcție de energia primită. S-au observat:
- devieri psihice;
- senzația de îngheț, fără a se putea mişca normal;
- pierderea capacității de a percepe normal mediul înconjurător;
- pierderea senzației de trecere a timpului;
- penetrarea structurilor materiale solide (oamenii au trecut prin ziduri în port, la distanță de vas);
- dispariții şi reapariții bruşte ale oamenilor care au participat la experiment (pendulări la limita material/imaterial);
- dispariții de persoane, certificate apoi ca fiind datorate distorsiunii temporale (D.T.), proiecție în alte puncte ale axei timpului.
Cred că aceste tipuri de experimente au continuat în secret până azi, tehnicile fiind perfectate.

Disparițiile din faimosul triunghi al Bermudelor şi din alte zone ciudate ale Terrei (au fost cartografiate 5 zone importante cu risc de dispariție pentru nave aeriene şi maritime) sunt, după părerea mea, teleportări realizate de nave tip OZN, ce se însoțesc uneori de D.T. Din 1499, prima dispariție înregistrată în istoria oficială - trei dintre vasele lui Cristofor Columb - până în prezent, numai în triunghiul Bermudelor au dispărut sute, poate mii de nave de toate dimensiunile. Unele nave apar la mulți ani de la dispariție fără echipaj, dar asta e o altă problemă.
Tehnica dispariților tip „triunghiul Bermudelor" e perfectă. În ce constă perfecțiunea? Cred că în:
- controlul spațiului în care se doreşte ieşirea structurii din cadranul 2;
- controlul timpului (viitor sau trecut) în care se doreşte ieşirea structurii din cadranul 2.
- protecția structurilor biologice care, probabi, vizează aspecte complexe;
- alte aspecte pe care eu nu le estimez în momentul de față.

Foarte probabil, controlul se poate obține prin aplicarea modulată, controlată a energiilor de câmp, prin expunerea structurilor materiale câmpului electromagnetic numai un timp controlat, bine calculat. Controlul permite adevărata călătorie în timp, de o parte şi de alta a axei timpului, adică în viitor şi în trecut.

Azi producem autoturisme cu computer la bord ce au imprimate hărți ale unui traseu prestabilit; ne duc la o destinație în spațiu. Mâine, dacă va exista un mâine, vom produce alte maşini inteligente ce vor adăuga destinației dimensiunea T.A. Poimâine, dacă vom mai visa, vom fi transportați de tehnica ce se supune voinței noastre în destinații pluridimensionale. Aspectul tehnic al călătoriei în timp şi spațiu este definit astăzi de noțiunea de teleportare ce aparține deocamdată filmelor S.F. Şi totuşi, la începutul anului 1998, un grup de fizicieni austrieci anunțau reuşita teleportării unor particule subatomice. În mod normal, teleportarea proiectează o structură spre o destinație care înseamnă timp şi spațiu. Am exemplificat deja o astfel de călătorie pe care îngerul colector de C.S. trebuie să o facă între două recolte. Conform „surei treptelor" - 4: „(treptele) pe care suie îngerii şi duhul la El într-o zi a cărei măsură este de cincizeci de mii de ani", calculam că un minut de teleportare este echivalent cu scurgerea a 35 de ani pe Terra. Curgerea diferențiată a timpului terestru față de călătoria de aproximativ două minute a îngerului trebuie exploatată în interesul programului S.D. De aceea, îngerul sigur va fi programat să se întoarcă în S.S. tot în timpul din care a plecat şi nu după 150 de ani. Aceasta realizează o bună inserție socială a îngerului şi mai ales un program eficient, care devine programul unei generații, şi nu o moştenire de la strămoşi.

Dacă cele scrise în cărțile vechi pot fi puse la îndoială, culmea, tocmai de cei care se consideră credincioşi, astăzi asistăm la un asalt informațional privind fenomenul OZN. Aceste nave care au însoțit dintotdeauna istoria umanității au fost mai mult sau mai puțin cunoscute de generațiile care s-au succedat. Poate cea mei complexă descriere aparține vedelor indiene, vechi de peste 5.000 de ani. Navele zeilor, vimaanele:
- străbăteau rapid atmosfera şi spațiul cosmic;
- se puteau camufla sub formă de nor;
- puteau deveni invizibile;
- piloții vimaanelor aveau posibilitatea să stabilească direcția de zbor a altor nave, să asculte convorbirile din navele adverse, să cunoască interiorul acestor nave, să-i facă pe ocupanții lor să-şi piardă cunoştința, să oprească în zbor navele adverse şi chiar să le distrugă!.
- vimaanele erau bineînțeles aproape indestructibile.
Caracteristicile tehnice nu s-au schimbat substanțial în ultimii 5.000 de ani tereştri. Odată cu progresul științelor, prin pasiunea periculoasă cu care mulți cercetători s-au dedicat studiului domeniului atât de complex, numit azi fenomenul OZN, avem o imagine mai clară, mai explicată ştiințific a ceea ce se întâmplă. Datorită tenacității abilității şi curajului reporterului Garry Schultz am putut vedea la T.V. Cluj imagini din enigmatica Zonă 51 - baza din Nevada în care americanii dețin în hangare 9-15 nave extra/intraterestre, avariate sau intacte, recuperate din prăbuşiri sau oferite cadou spre cercetare, de către El. După cum vedeți, caracteristicile vimaanelor au fost uşor exagerate.

Declarațiile unor cercetători care au lucrat în Area 51, mai ales ale controversatului Bob Lazar, afirmă că energia necesară propulsiei navelor este asigurată de elementul chimic 115, element greu, stabil, ce ar putea exista numai în zona unor supernove sau pe planete din sisteme solare cu sori grei, mai mari decât Soarele nostru. Într-un reactor, elementul 115 se transformă în elementul 116, proces ce degajă energie prin reacție materie-antimaterie şi unde gravitaționale ce creează un câmp gravitațional defazat față de cel terestru (!?). Nava studiată de Bob Lazar avea în dotare trei amplificatoare de gravitație. Deplasarea s-ar realiza prin focalizarea câmpurilor gravitaționale spre ținta de deplasare. După alte declarații sub hipnoză, care aparțin persoanelor răpite de către El în nave extraterestre, principiul propulsiei îl constituie „electromagnetismul invers", iar uneori materia primă necesară producerii acestui fenomen fizic este apa. Să se refere electromagnetismul invers exact la principiul de trecere din cadrul 1 în cadrul 2 al diagramei Tiller? Cred că da!

Ceea ce ştim prin deducţiile noastre, este că sistemele de propulsie ale OZN au la bază procese electromagnetice foarte puternice, responsabile de următoarele fenomene:
1 - manevrabilitate uluitoare - viraje în unghiuri mici, accelerări şi decelerări;
2 - dispariţii şi apariţii bruşte (dematerializări şi rematerializări);
3 - nu generează bang sonic;
4 - emisii de lumină puternică, în diverse culori, diferite de lumina noastră; fascicule de lumină întreruptă, bine delimitate, uneori curbe!
5 - emisie de căldură în spaţiul înconjurător (uneori);
6 - efect de levitaţie;
7 - oprirea motoarelor, pene de curent electric, întreruperi de emisii radio - T.V.;
8 - topirea solului şi a şoselelor;
9 - radioactivitate crescută a solului la locul aterizării;
10 - efecte asupra omului:
- psihice: linişte deplină sau anxietate extremă;
- arsuri, orbire temporară;
- deshidratări;
- efecte de expunere la radiaţii: greaţă, vomă, căderea părului, dermite de radiaţie;
- fenomene de distorsiune temporală tip „stop cadru" sau „a ralenti".

Pentru moment ne ocupăm de punctele 2 şi 10 ale enumerării de mai sus. Fenomenul de dematerializare şi rematerializare bruscă a OZN este frecvent în literatura de specialitate. Uneori, martorii evoluţiei OZN-urilor observă prezenţa acestora în „densităţi uşoare", semitransparente, dematerializate parţial în structuri ce pot penetra alte structuri materiale dense. Alteori suntem atenţionaţi de prezenţa OZN numai prin impresionarea hârtiei fotografice. În România, în apropiere de Cluj, pădurea Hoia-Baciu este un presupus loc de trecere spre L.I. Dosarul este impresionant. Dr. chim. Adrian Pătruţ a reuşit să adune fotografii extraordinare în cartea „Fenomenele de la pădurea Hoia-Baciu, alături de un comentariu corespunzător. În fotografii apar şi fiinţe materializate parţial. Povestit, fenomenul pare incredibil. Procuraţi-vă cartea şi vedeţi cu ochii dumneavoastră ce a imortalizat filmul.

William P. Sanders descrie în „Accidentul OZN" prima întâlnire oficială dintre americani şi eterieni. Evenimentul a avut loc pe 20 februarie 1954, la Air Force Base Edwards, California, în prezenţa preşedintelui Eisenhower. Reproduc: „...(eterienii) au făcut câteva demonstraţii, care în limbajul nostru pot fi catalogate din domeniul paranormalului: levitaţie, trecerea prin pereţi, au iluminat întreaga sală în toate culorile, fără a fi vizibilă vreo sursă de energie sau vreun aparat. Cel mai emoţionant moment a fost atunci când s-au făcut, pe rând sau în grupuri, invizibili, apoi au repetat experienţa cu Comandantul Bazei". Sau despre nave: „Aceste două „trabucuri" aveau chiar culoarea tutunului galben închis, nu reflectau lumina. În jurul lor era o uşoară ceaţă albăstruie care le învăluia şi din când în când puteai vedea peisajul de „dincolo de ele", ca şi cum ar fi devenit transparente.

Nu vreau să intru acum în poveştile cu OZN, ci doar să subliniez un fapt: posibilitatea trecerii din material în imaterial, din cadranul 1 în cadranul 2 al diagramei Tiller, sub acţiunea unui câmp elecromagnetic puternic. Foarte probabil, la limita existenţei materiale a navei şi a ocupanţilor ei are loc un fenomen straniu, descris de mulţi observatori, martori ai evoluţiei OZN. Whitley Strieber, în cartea „Contact cu infinitul", descrie senzaţia de încetinire a cursului vieţii în preajma navei:"...am observat o schimbare stranie. În timp ce ascultam, mi-am dat seama că păsările încetaseră să cânte, insectele încetaseră orice rumoare şi se oprise până şi joagărul mecanic care duduia în depărtare. M-am întors către Anne: „Ascultă: E atâta linişte"! Ea se uita fix la carte cu o expresie curioasă pe chip, ca şi cum cu ochii ei nu mai vedea nimic. Nu a răspuns, iar fiul meu de asemenea a încetat să se mişte. Stătea aplecat asupra maşinuţelor lui fără să scoată un sunet. Liniştea aceea era ceva miraculos. Dădea senzaţia, cum să explic! că există în zonă ceva solemn, ceva sacru. Această senzaţie miraculoasă s-a prelungit o clipă, apoi a părut să înceteze brusc şi să

se extindă în cicluri de eternitate. A trecut o umbră întunecând soarele. Şi, în sfârşit, cu blândeţe, aşa cum se întrerupsese, în jur a revenit „viaţa”.

O situaţie asemănătoare o întâlnim în „Cazul Andreasson” la care voi face referiri largi în capitolul dedicat L.I. Betty Andreasson are aceeaşi senzaţie stranie de a trăi ea şi I.T. un timp diferit de cel al restului familiei, prezentă de asemenea la derularea evenimentelor. Ea relatează sub hipnoză; „M-au urmat în sufragerie (I.T.) şi când am privit înăuntru mi-am văzut întreaga familie paralizată, ca şi cum timpul s-ar fi oprit pentru ei”.

Cercetătorul genovez Robertto Balbi, de la Centrul Ufologic Naţional Italian, a emis teoria stop-cadrului în urma studiului a zeci de astfel de cazuri. Conform acestei teorii, persoanele supuse câmpului ce distorsionează realitatea temporală trăiesc timpuri fizice diferite de ceilalţi din anturaj. Teoria se numeşte a stop-cadrului, deoarece, comparată cu situaţia în care oprim o casetă video pe imagine (pauză) şi desfăşurăm o anumită acţiune în faţa televizorului. Persoanele supuse acţiunii câmpului trăiesc într-un timp în care evenimentele se derulează cu o viteză uimitoare, mult superioară curgerii curente, normale a timpului linear cu care suntem obişnuiţi. Personal, nu ader în totalitate la aceste explicaţii şi prefer pentru denumirea acestui tip de D.T. - D.T. ralenti. Este foarte interesant că numai persoanele vizate, care fac de obicei obiectul răpirilor, sunt supuse unor percepţii temporale deformate în comparaţie cu realitatea temporală curentă. Nu avem mărturii de la anturajul „paralizat” cu privire la desfăşurarea evenimentelor din punctul lor de vedere. Aceste persoane au fost fie hipnotizate ulterior şi le-a fost ştearsă amintirea, ca în cazul Andeasson, fie n-au observat nimic, ca în cazul lui Whitley Strieber. În mod normal, ei ar trebui să vizualizeze derularea unor evenimente cu rapiditate crescută. E posibil însă ca diferenţa de curgere a timpului să fie atât de mare, încât nicio percepţie să nu fie posibilă. Pentru anturaj, viaţa se derulează normal. Câmpul afectează strict persoanele vizate care, în cazurile prezentate, au implant cerebral. Încetinirea curgerii timpului are loc numai pentru ei. Acţiunea lor şi a străinilor extra / intratereştri are loc într-o breşă în timp, creată probabil prin aplicarea de câmpuri electromagnetice.

Derularea unor timpuri diferite nu e o simplă impresie. Persoanele vizate desfăşoară în timpul lor acţiuni concrete. Whitley Strieber îi spune soţiei: „Ascultă, e atâta linişte”, iar Betty Andreasson are acţiuni concrete, de lungă durată, aparent cel puţin, alături de I.T. Diferenţele de timp sunt uneori certificate a fi reale prin înregistrările diferite ale timpului, indicate de ceasuri. Întrebarea mea este: Totuşi, de ce celelalte persoane din anturaj nu înregistrează o percepţie temporală diferenţiată? Implantul cerebral să fie singurul motiv al percepţiei temporale diferite? În cazul Andreasson, Betty este în casă cu familia, iar nava se află undeva în spatele casei. Ce anume produce câmpul? Emit ipoteza: câmpul e emis de costumele strălucitoare ale extra/intratereştrilor sau de aparate aflate în dotare individuală. Acestea emit un câmp controlat de... voinţa E.T./I.T, controlul fiind mediat de un implant cerebral. Aşa-mi explic multe dintre artificiile tehnice la care recurg aceşti umanoizi:

- dematerializări instantanee, uneori parţiale;
- trecerea în densităţi mici şi penetrarea structurilor solide;
- prezenţa pendulatorie în densităţi diferite; Betty îi vizualizează dedublaţi, în densitate uşoară în momentul trecerii prin structuri solide;
- anularea greutăţii şi posibilitatea de levitaţie şi de deplasare în plutire spre o anumită ţintă;
- posibilitatea ca fiinţele umane să fie supuse aceloraşi efecte speciale atunci când sunt încadrate de fiinţele I.T./E.T

Aşa se face că Betty, încadrată de doi umanoizi în costume strălucitoare, pluteşte, trece prin structuri solide (uşă, de pildă). Ideea câmpului dezvoltat de costume mi-a venit citind cu atenţie descrierea călătoriei pe care Betty şi I.T. o fac spre L.I. printr-un tunel fără sursă de lumină, „cioplit ca un tunel de mină”. Deplasarea are loc în levitaţie deasupra unei şine. Interesantă este şi senzaţia complexă de greutate pe care o are Betty. Dar iată ce povesteşte sub hipnoză: „Din când în când treceau pe lângă deschizături ale altor tuneluri cu care se intersectau. (Am putut să le văd) „datorită costumelor. Lumina venea din aceste costume...”.

Apoi Betty trece printr-o „oglindă", fiind încadrată de doi I.T., într-un loc cu atmosferă roşie. Costumele îşi vor schimba culoarea în roşu. Virajul de culoare nu cred că s-a datorat strict intrării în zona roşie. Oricum, schimbările de culoare, ca şi costumele strălucitoare de diferite culori, sunt citate de literatura OZN. Capacitatea lor de a emite lumină cred că este în legătură cu aceea de a dezvolta câmpuri controlate mental, responsabile de efecte aşa-zis paranormale. Senzația de greutate, paralizie, imposibilitate de mişcare conform propriei voințe este tot un efect de câmp. Anularea voinței, controlul nefiresc exercitat de I.T. asupra omului este, cel puțin în parte, un efect de câmp. Vă amintiți de capacitatea unor stimuli luminoşi, electromagnetici, ultrasonici etc. de a induce activitatea sincronă a emisferelor cerebrale, de a deschide porțile gamma, de a stimula sau de a anula voința, de a induce sentimente diferite, stimuli ce reprezintă astăzi baza ştiințifică a armelor psihotronice. În mod normal câmpul aplicat ființei umane ar trebui să aibă întotdeauna şi un efect de D.T. asupra percepției timpului. Cred că EI sunt în stare (dacă vor) să coreleze segmentele temporale astfel încât noi să avem impresia unei curgeri lineare a timpului. Poate cel mai interesant e ce spun ei înşişi despre timp. Betty Anreasson, investigată în stare de hipnoză este preluată mental şi controlată în răspunsuri de entități I.T. „Trecutul şi viitorul sunt acelaşi lucru pentru ei. Pentru ei timpul nu e ca al nostru, dar ei ştiu despre timpul nostru. Pot întoarce timpul. Pot călători în interiorul pământului? Da, densitatea lor e mult diferită de a noastră, deşi au metale pe care nu le pot penetra. Vizitează pământul chiar de la începutul timpului (nostru). Şocant, nu?

Acum putem înțelege mai bine, poate, cel mai spectaculos caz de D.T. din cronicile fenomenului OZN, caz de care aminteam în capitolul „Iisus". S-a întâmplat la data de 25 aprilie 1977 în Pampa Lluscuma La Puerte (Chile), aproape de granița cu Bolivia. La ora 3:45 AM, o patrulă chiliană comandată de caporalul Valdes observă două lumini ca două stele, ce aveau să coboare una în spatele unei coline din apropiere, iar cealaltă la câțiva zeci de metri de ei, lângă focul de tabără. Lumina cea mai apropiată era de formă sferică, pulsatorie, de culoare violet cu două zone roşii-potocalii la extremități, cufundată într-o ceață care camufla adevărata formă a obiectului. Soldații devin anxioşi, au comportament ciudat, isteric, plâng, focul de tabără se întețeşte fără explicație logică, animalele - caii, câinele - se sperie, au comportament straniu. La ora 4:15 caporalul Valdes se apropiie de obiectul luminos, cerându-i să se identifice. După câțiva paşi dispare brusc... apoi reapare după 15 minute, extrem de obosit, confuz, în delir. El va spune: „Muchachos... voi nu ştiți cine suntem, nici de unde venim, dar ne vom întoarce".

Mai importantă decât dispariția în sine a lui Valdes este apariția sa după un interval de 15 minute, cu o barbă ce crescuse foarte mult, ca în câteva zile. Ceasul lui Valdes indica ora 4:30, ca şi cel al camarazilor săi, însă data era 30 aprilie!, în perfectă concordanță cu barba, crescută aparent instantaneu. Unde dispăruse Valdes 5 zile? Greu de spus. Din păcate, el nu a fost supus tehnicilor de regresie hipnotic, ce ar fi putut releva imagini, impresii de călătorie. Tipic pentru „studiului" fenomenelor OZN autorii i-au îndepărtat din armată pe martori şi au oferit explicații tâmpe prin mass media. Roberto Baldi, cel care a reconstituit şianalizat evenimentul, explică D.T. prin aceeaşi teorie a stop-cadrului. Părerea mea este că explicația nu-şi are locul aici; aceasta este o adevărată călătorie în timp, cu dus şi întors, în viitor şi înapoi în trecut. Cazul ne oferă imaginea îngerului curier între S.S. şi Terra. Călătoria, ştim acum, dura puțin: două minute dus, două minute întors. Important pentru el era să ajungă înapoi în timpul din care a plecat.

Acum înțelegem poate mai bine de ce „părinții" lui Iisus se miră când îl revăd după trei zile. Pentru Iisus trecuseră ani şi ani, nu ştim câți. De aceea era „ca un om de treizeci de ani".
Controlul programului prin D.T., călătoria în timp în ambele sensuri ale axei timpului față de un punct de referință rezolvă multe probleme şi pune poate tot atât de multe. Ce oferă călătoria de-a lungul şi „de-a latul" timpului (cadranul 2)?
- evoluția tehnică rapidă - furt din tehnologia viitorului;
- probabil, plafonarea rapidă a nivelului tehnic;
- securitate sporită; de aceea, o astfel de civilizație este avantajată de dezvoltarea pe stații tip S.S., nave, construcții artificiale ce pot fi supuse câmpului şi D.T.;

- evoluție spre un viitor sigur, prin prospectarea apropiată şi îndepărtată a viitorului; acel viitor poate însemna din puntul nostru de vedere şi trecut, dacă conjunctura o impune.
Despre fiecare dintre aceste idei se poate imagina mult. Pentru mine sunt interesante paradoxuri oferite de această posibilitate. Primul paradox este cel al imaginii generale a societății: un amalgam de indivizi care provin din timpuri diferite, cu idei diferite, cu obiceiuri, culturi diferite, cu un nivel tehnic uşor diferit, care trăiesc fiecare în timpul ce-i convine! Aşa să fie? Poate... Şi totuşi, eu cred că această problemă generată de călătoria în timp a fost rezolvată... genetic!

Îmi continuu ipotezele. Am presupus că S.D. îşi schimbă formula, marca A.D.N., cu fiecare generație sau oricum, foarte des. Fiecare înger, fiecare exponent al acestei civilizații are o bună inserție socială strict în timpul generației sale, între semenii săi, între cei de acelaşi aspect somatic şi de aceeaşi simțire. Acolo, în acel timp-spațiu, va beneficia cel mai mult de „căldura" semenilor. Argumentul genetic al inserției sociale a călătorului temporal e de fapt ultimul pe care-l invoc, e cel ce asigură confortul social al individului. Celelalte argumente: disciplină, misiuni specifice care aparțin numai unui anumit timp, ierarhii sociale, militare ş.a.m.d., fac posibilă menținerea unei omogenități genetice temporale a generațiilor unei supercivilizații. Evident, aşa cum ne spune şi Lumea intraterestră (L.I.), trecutul şi viitorul sunt acelaşi lucru. Nu există decât timp aberant (T.A.). Timpul însumat al unei supercivilizații pe generație este un timp compus din segmente temporale lineare, ce aparțin diverselor segmente ale axei timpului, care față de un punct temporal de referință pot însemna trecut şi viitor, şi iar trecut şi iar viitor, un amalgam temporal determinat de conjunctură, de prospecțiuni ale viitorului, de securitate, de avantaje în folosul civilizației, de eficiență. Fantastic, fantastic de interesant şi de frumos în acelaşi timp.

Un alt paradox care se naşte în această situație este paradoxul biologic. Mai greu de interpretat pentru mine, e posibil ca acest paradox să nu existe de fapt, să nu pună fizicienilor niciun fel de problemă. Voi da un exemplu. Am 38 de ani şi îmi propun aniversarea vârstei de 58 de ani în restaurantul Nan Jing, Bucureşti. Aş vrea să rezerv o masă încă de pe-acum, dar nu ştiu sigur dacă restaurantul va supraviețui 20 de ani, ca să nu mai zic de siguranța vieții mele... Ca să nu-i încurc pe cei de la Nan Jing, pot să verific; o distorsiune temporală (D.T.) mă proiectează peste 20 de ani în fața restaurantului. Culmea! Există! Şi parcă şi savoarea e aceeaşi. Ah! Nu pot să rezist! Arunc o privire şi mă văd la o masă cu familia şi prietenii. E ora 20:00. Nu rezist tentației de a-mi spune „La mulți ani"! şi de a mă îmbrățişa. Trebuie să-mi strâng mâna. Dar, se poate, oare? Conform teoriei de mai sus, da. La urma urmei, materia trece prin noi. Suntem tot timpul aceeaşi structură (M.P.+M.N.) păstrată din greu cu efort energetic. Deşi suntem aceiaşi, suntem tot timpul alții. Un trup şi un suflet nou alături de aceeaşi structură, mai veche însă. Mă îmbrățişez; iau loc la masă cu mine şi familia mea, extinsă acum, am chiar şi noi prieteni. Dar, parcă cel mai bun prieten rămân eu însumi. Cât de plăcut e să stau de vorbă cu mine. Regăsesc un prieten întotdeauna. Atunci, hai să-i propun prietenului meu să-i invităm pe toți EU din fiecare an timp de 29 de ani, la ora 20:30 la data aniversării, în anul 2020. Doar orice fenomen fizic este real, dacă este repetabil. În fiecare an îmi voi sărbători ziua de naştere o singură dată - în 2020 - şi-i voi invita pe toți 20 de EU care vor chefui cumplit! Este ora 20:25. Aşteptăm cu înfrigurare pe ceilalți 19. Ce credeți, vor veni? Ar fi minunat, dar teoretic cred că n-ar trebui să fie posibil. Aştept răspuns de la fizicieni. Oricare ar fi răspunsul la întrebarea, conform celor scrise în acest capitol, este cert că se poate călători în timp în ambele sensuri ale unui punct de referință pe axa timpului. Este cert că zeii prospectează mereu viitorul, pentru a-şi asigura existența, securitatea programelor, evoluția biologică ş.a.m.d. De aceea, trimit permanent sonde umane în viitor, pentru a culege informații. Iar aceste informații pot fi „vândute" unora ca noi drept... PROFEȚII.

PROFEȚIILE

Motto:
6... îți voi împărtăşi lucruri noi, ascunse, <u>pe care nu le ştiai</u>.
7. Ele sunt zidite acum şi nu de atunci; de ziua aceasta tu n-ai auzit nimic despre ele ca să nu zici: „Iată, eu le ştiam"! (Isaia - 48)

Baza ştiinţifică a realizării profeţiilor constă în practicarea distorsiunii temporale (D.T.) pentru culegerea informaţiilor şi inserarea lor în memoria „prorocilor", posibilă prin capacitatea S.D. de supunere şi control al voinţei, psihicului şi memoriei omului. Profeţiile asigură:
- securitatea programului S.D. prin D.T., care verifică bunul mers al evenimentelor într-o direcţie;
- elaborarea Bibliei în forma de astăzi, ce permite activarea curcubeului.

Am discutat până acum despre D.T., dar şi despre modul în care a fost scrisă Biblia. Revedeţi în capitolul „Biblia şi Coranul - cărţi de vizită ale S.D." modul de inserare a informaţiilor sub forma implanturilor în memoria prorocilor. Cap.1 din Ieremia se numeşte chiar „Chemarea proroculuí" şi descrie clar inserarea informaţiilor sub forma implantului de informaţie. Nu mai reiau versetele. Acele versete demonstrează capacitatea îngerilor de a ne controla voinţa şi gândirea, de a ne insera informaţii în memorie. Acest fapt nu se datorează exclusiv calităţilor biologice ale îngerilor S.D., ci în parte au un suport tehnic, ce ajută în supunerea voinţei, distorsionarea gândirii, lucruri despre care am mai vorbit. S.D. ne demonstrează deseori aceste capacităţi de control uman în masă sau ţintit, acţionând în cele mai diferite moduri, de la banala folosire a armei psihotronice, până la operaţiunea tehnică de implantare a informaţiilor. Unul dintre aceste momente este descris în Fapte cap. 2 şi are loc la 50 de zile de la trezirea din anestezie a lui Iisus.
2. Şi din cer, fără veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede (densitate uşoară - n.a.) *şi a umplut toată casa unde stăteau ei.*
3. Şi li s-au arătat împărţite limbi ca de foc şi au şezut pe fiecare din ei.
4. Şi s-au umplut toţi de Duhul Sfânt şi au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi.
5. Şi erau în Ierusalim locuitori Iudei,...din toate neamurile care sunt sub cer.
6. Şi iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulţimea şi s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind limba sa.
7. Şi erau uimiţi toţi...
8....Cum auzim noi în limba noastră, în care ne-am născut? Parţi şi mezi şi elamiţi (şi 3 versete de popoare înşirate în ele - n.a.) *cretani şi arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu!* (Fapte 2)
Petru este cel care le explică cât de cât că e vorba de un banal artificiu tehnic de control mental şi informaţional al omului, o mică demonstraţie a îngerilor S.D. În Corinteni, Pavel ne lămureşte şi mai bine asupra acestor posibilităţi de control al fiinţei umane. Iată lista micilor artificii ale îngerilor în joaca lor cu psihicul uman:
10. Unuia (îi dă) *faceri de minuni, iar altuia prorocire; unuia, deosebirea duhurilor, altuia, feluri de limbi şi altuia, tălmăcirea limbilor.* (I Corinteni-12)
În Biblie se insistă foarte mult în diverse formulări că prorocirile (profeţiile) nu pot să vină din om, ci numai de la S.D. sau alţii ca ei, ce dispun de informaţii privind viitorul, şi de capacitatea de implantare a acestor informaţii în memoria omului.
20...Nicio prorocire a Scripturii nu se tâlcuieşte după socotinţa fiecăruia;
21. Pentru că niciodată nu s-a făcut din voia omului, ci oamenii cei sfinţi ai lui Dumnezeu au grăit, purtaţi de Duhul Sfânt. (II Petru-1)
Coranul insistă, de asemenea, că profeţia lui Mahomed nu vine de aiurea, ci de la Dumnezeu:
40. Nu este Mohamed tatăl unuia dintre bărbaţii voştri, ci el este trimisul lui Dumnezeu şi pecetea profeţiilor. Şi Dumnezeu ştie toate.
44. O, profetule, Noi te-am trimis ca martor şi ca binevestitor şi ca îndemnător,
56. Dumnezeu şi îngerii Săi îl binecuvântează pe profet; o, voi cei ce credeţi, binecuvântaţi-l cu salutarea păcii.
1. O, profetule, teme-te de Dumnezeu... şi urmează calea ce ţi s-a descoperit de la Domnul tău; Dumnezeu ştie ce faceţi. (Sura tovarăşilor - XXXIII)
S.D. susţine că prorocirile sunt corecte, vizualizează un viitor care în mod sigur ne aşteaptă şi în sprijinul prorocirilor ce trebuie să se adeverească aduce mereu amintirea celor deja adeverite:

3. Vestit-am din vremuri străvechi cele ce aveau să se întâmple; din gura Mea au ieşit şi Eu le-am dat de ştire; pe dată le-am făcut şi ele s-au întâmplat.
Dacă vreți să despicăm firul în patru, sublinierea de mai sus exprimă o dublă D.T.
- una de cadran 2 - realizată în scopul verificării viitorului;
- a doua de cadran 1 - ce decurge din timpul diferit trăit de S.D. şi de pământeni - „pe dată" am realizat o D.T. de cadran 2 şi faptele relatate s-au întâmplat; pentru noi însă, au trecut zeci de ani până să se întâmple.
Coranul ne face cunoscută, de asemenea, capacitatea Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.) de a cunoaşte viitorul: „El ştie ce este înaintea lor şi după ei, ei nu-l cuprind cu ştiința". (XX Sura TH-109. S.D. poate prospecta atât viitorul, cât şi trecutul, căci timpul S.D. este altfel, este T.A. Astfel, Dumnezeu este „Cel dintâi şi cel de pe urmă", este Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul nostru. Exemple de acest gen aş putea da multe, dar mă opresc aici.

În preajma evenimentelor legate de Iisus se termină şi scrierea Bibliei. Ultimul act al ei este adus de îngerul lui Ioan în insula Patmos, în anul 96 e.n. Odată cu intrarea în „intervalul liber" care precede evenimentele legate de „Apocalipsa", S.D. este în vacanță din punctul nostru de vedere. Suntem într-un segment temporal (încă) lipsit de proroci.
8... Cât despre proroci - se vor desființa; darul limbilor va înceta; ştiința se va sfârşi.
9. Pentru că în parte cunoaştem şi în parte prorocim. (I Corinteni 13)
Versetul 9 este foarte important. S.D. face D.T. strict în interesul ei, al programului. Atunci, toate prorocirile trebuie privite şi interpretate prin prisma unghiului lor de vedere. S.D. nu ține cont şi nici nu e interesată de bariere politice, de hărți, de nume de conducători, de evenimente politice, ci doar de programul ei, văzut ca reuşită sau ca eşec. Multe dintre profețiile sfârşitului de veac le datorăm filmărilor curcubeului şi „judecății" sale. De aceea, nu vom avea profeții bogate în evenimente interpretabile din punctul nostru de vedere: politic, militar, social, teritorial. În general, evenimentele sunt privite „de sus" şi centrate pe spațiul geografic evreu. Aceasta este cauza necunoaşterii în amănunțime a evenimentelor - „prorocirii în parte".
În preajma momentului apocaliptic, Dumnezeu îşi va aduce din nou aminte de noi; în iureşul evenimentelor viitoare vor apare noi proroci ai S.D.
17. Iar în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul şi fiii şi fiicele voastre vor proroci şi cei mai tineri ai voştri vor vedea vedenii şi bătrânii voştri vise vor visa.
18. Încă şi peste slugile Mele şi peste slujnicele Mele voi turna în acele zile din Duhul meu şi vor proroci. (Fapte 2)
În perioada preapocaliptică vom avea din nou parte de minuni, de proroci. Ce rost vor mai avea ele, vom vedea în capitolele următoare. Poate, ca o ironie a soartei, S.D., precisă ca întotdeauna, nu ne va lăsa cu ochii-n soare. Pe ultimii metri ai Programului Terra (P.T.) ne va completa seria profețiilor cu evenimente descrise exact şi poate chiar încadrate temporal exact. Astfel, opera lor va fi încununată de succes, „programul artistic" de însoțire a P.T. va fi şi el unul de un înalt nivel şi îngerii vor putea aplauda în fotoliile lor cereşti... Iar noi vom conştientiza până în ultima clipă rațiunea noastră de a fi...

În Biblie vom găsi mereu îndemnul de a ține cont de profeții. Profețiile sunt elemente majore, ce dovedesc că P.T., programul S.D. nu e o aiureală născocită de mine sau de alții.
11. Şi toate acestea (cele profețite - n.a.) *li s-au întâmplat acelora ca preînchipuiri ale viitorului, şi au fost scrise spre povățuirea noastră, la care au ajuns sfârşitul veacurilor.*
12. De aceea, cel căruia i se pare că stă neclintit să ia seama să nu cadă. (I Corinteni - 10)
21. În Lege este scris: „Voi grăi acestui popor în alte limbi şi prin buzele altora şi nici aşa nu vor asculta de Mine, zice Domnul.
22. Aşa că vorbirea în limbi este semn nu pentru cei credincioşi, ci pentru cei necredincioşi; iar prorocirea nu pentru cei necredincioşi, ci pentru cei ce cred. (I Corinteni - 14)
Este logic, cred că nu-i nevoie de comentarii!

Realizarea unei profeții presupune o cheltuială care încarcă nota de plată a P.T. Cum S.D. trăieşte într-un fel de comunism, poate încarcă nota de plată numai într-o relație de afaceri cu alte

supercivilizații, în niciun caz nu poate cheltui abuziv mijloacele de subzistență ale societății, nimeni nu va deconta cheltuielile prosteşti. De aceea, şi prorocirile sunt, de fapt, de două feluri:

1. **Profețiile false sau de program**, nu au la bază o D.T. Sunt doar estimări de program despre care scriam şi în capitolul „Iisus". Estimarea primei sosiri a lui Iisus este ca şi cum eu aş estima că mâine dimineață mă voi duce la serviciu. Trebuie să vă spun că estimarea mea este chiar mai bună decât a S.D. în acest caz. Puține lucruri s-ar putea întâmpla ca să nu ajung mâine la serviciu. Eventual, în funcție de traficul auto, s-ar putea să întârzii maximum 2 minute (se mai întâmplă). Raportat la miile de zile de serviciu e însă foarte puțin probabil ca mâine să nu ajung la program. Trâmbițata venire a lui Iisus încă din Facerea cap. 3 - „Căderea strămoşilor în păcat. Pedeapsa. Făgăduința lui Mesia.", nu are niciun fel de proiecție temporală. Este o profeție de program; se ştia pentru activarea curcubeului, P.T are nevoie de elementul Iisus. Nu e singura falsă profeție privind momentul apocaliptic, cu excepția celei a lui Daniel şi a lui Ioan. Ele descriu consecințele unui atac nuclear masiv, ştiindu-se bine că P.T. se va sfârşi, la fel ca toate celelalte programe de acest tip, printr-un atac nuclear. Cele mai multe dintre profețiile biblice sunt false profeții, dar estimări corecte de program.

2. **Profețiile adevărate** sunt cele ce au ca bază informațională o distorsiune temporală (D.T.). Aceste profeții se detaşează de celelalte prin claritate, printr-o descriere amănunțită şi precisă a evenimentelor viitoare. Spre exemplu, aceste profeții privesc:
- dărâmarea Ierusalimului de către babilonieni;
- deportarea evreilor în Babilon timp de 70 de ani;
- reconstrucția templului lui Dumnezeu;
- regia legată de viața lui Iisus, securizată prin D.T. din aproape în aproape;
- momentul apocaliptic văzut de Daniel şi Ioan.

Voi relua în „Istoria sfârşitului de program" unele considerații privind profețiile. Până atunci, mă alătur îndemnului biblic: ***Prorocirile nu le disprețuiți!*** **(I Tesalonicieni 5-20)**

ISTORIA OFICIALĂ A EVREILOR VERSUS ISTORIA BIBLICĂ A EVREILOR CONFORM DATELOR PROGRAMULUI TERRA

Motto: *Lucrurile ascunse le văzuse şi ce omului e tăinuit el ştie; şi chiar veşti de dinainte de Potop El a adus. La mari depărtări el călătorea... Iar la întoarcere punea să se însemneze toate isprăvile sale pe un stâlp de piatră.* (Tăblițele de lut sumeriene)

Istoria descrisă de Biblie este foarte veche. „Cartea Cărților" e o cronică a poporului evreu, e o istorie prezentată uneori foarte amănunțit, adeseori semănând cu o poveste. Mi-am pus întrebarea cât de solid stau datele istoriei oficiale pe datele prezentate de Biblie. Ce corespondență au evenimentele descrise în Biblie cu istoria oficială? Logica m-a trimis la cărțile de istorie. Uneori destul de ambigue, acestea au, de pildă, unele încadrări temporale exacte. Vă pot da exemple:
- domnia lui Saul 1029 - 1008 î.e.n.
- domnia lui David 1008 - 968 î.e.n.
- domnia lui Solomon 968 - 928 î.e.n.
- robia în Babilon 587 - 458 î.e.n.

De la caz la caz, cărțile de istorie ne dau perioade aproximative ale evenimentelor, consideră robia evreilor în Egipt reală sau nu. Nu m-am putut lămuri prea bine. Deja, datele istoriei oficiale nu cădeau exact pe datele obținute de mine. Spre exemplu, robia în Babilon, menționată mai sus, ar fi durat 129 de ani, în timp ce Biblia ne spune: *Pentru ca să se împlinească cuvântul Domnului, cel zis prin gura lui Eremia, până ce țara va termina de ținut zilele sale de odihnă. În toate zilele pustiirii ea s-a odihnit până la împlinirea celor şaptezeci de ani.* (II Paralipomena 36)
Unde este adevărul? Întâmplarea (?!), norocul (!?) au făcut să pot desluşi cum e astăzi construită, interpretată istoria veche a evreilor de către cei ce scriu cronica oficială. „Norocul" e numărul din 15 decembrie 1995 al prestigioasei reviste *Time*. Un articol vast, intitulat „Sunt poveştile Bibliei

adevărate sau nu?", semnat de Michael D. Lemonik şi John Eison, tratează exact punctele mele de interes. Acest articol îmi demonstrează clar amatorismul de care dau dovadă profesorii marilor universităţi americane şi evreieşti atunci când fabrică istoria oficială. Domniile lor, exact cei care ar trebui să ne ofere răspunsuri logice la întrebările cheie, să prospecteze cu pasiune trecutul, n-au surprins nicio subtilitate biblică. Conduşi strict după raţiunea: am găsit dovezi arheologice directe - evenimentul a avut loc; n-am găsit - n-a avut loc, aceşti profesori limitează mult cunoaşterea.

În momentul de faţă, pe plan istoric există două curente importante:

1 - O parte dintre istorici, arheologi provin din rândul ultraconservatorilor religioşi evrei, care consideră Biblia un ghid ideal pentru investigaţiile arheologice. După aceştia, tot ce este scris în Biblie a existat. Sper, totuşi, că nu sapă şi după oasele prepeliţelor din deşert!

2 - Al doilea curent consideră Biblia un mit fără suport real. Baza lor constă în imposibilitatea găsirii unor dovezi arheologice directe dincolo de bariera de 3.000 de ani în urmă. „Studiul" din *Time* este însoţit de o axă a timpului pe care sunt înşirate evenimentele descrise de Biblie, evident prost încadrate. Sunt însemnate distinct evenimentele în sprijinul cărora s-au găsit dovezi arheologice şi cele fără un astfel de suport. Tot ce e situat mai departe de Solomon e contestat. Articolul are şi un merit: acela de a aduce dovezi în sprijinul afirmaţiilor Bibliei şi de a prezenta ultimele realizări în acest sens. Dacă Avram, Isaac, Iacov se pare că nu au lăsat urme posterităţii îndepărtate, urmaşii lor - tânărul popor evreu, se pare că a lăsat urme fine în Egipt, în cursul atât de contestatului Exod. În 1990, cercetătorii de la Universitatea Harvard au descoperit în oraşul vechi Askelon, la nord de fâşia Gaza, o mică figurină de bronz suflată cu argint, reminiscenţă a „marelui viţel de aur" descris în „Cartea Exodului". Pe de altă parte, Frank Yurko - egiptolog la Muzeul de Istorie Naturală din Chicago, a identificat figuri antice de evrei pe un perete monolit din Luxor datat 1207 î.e.n.

Puţini istorici moderni cred în cucerirea Canaanului de către evrei. Analiştii Bibliei, ca şi istoricii, încadrează evenimentele din Cartea lui Iosua în secolul XIII î.e.n. Cercetătorul britanic Kathleen Kenyan a excavat la Ierihon timp de 6 ani fără să găsească urme ale distrugerii cetăţii în secolul XIII î.e.n. Azi arheologii consideră că locul a fost pustiu între secolele XV şi XI î.e.n. Sunt perfect de acord cu ei; trebuiau să sape ceva mai adânc; veţi vedea că încadrarea temporală pentru Iosua este din punctul meu de vedere în cursul secolului XV î.e.n. şi apoi, conform metodei folosite pentru distrugerea zidurilor Ierihonului, nici n-ar trebui să se mai găsească ceva din vechile ziduri. Oricum, asupra ruinelor Ierihonului există astăzi o multitudine de păreri, numeroşi arheologi de talie mondială reperând ruine pe locul fostei cetăţi, mai în toate secolele de mult trecute.
Profesorul John Gardstang şi arheologul Huhues Vincent au şi ei păreri diferite cu privire la data distrugerii Ierihonului. În lucrarea „Arheologia Vechiului şi Noului Testament", Werner Keller adună şi el minuţios dosarul Ierihonului, dar ajunge la concluzia „surprinzătoare" că cetatea a fost distrusă de un ...seism. În acest mod, domnia sa dovedeşte că Biblia este o carte exactă! Nici căutarea relicvelor cetăţilor Ai şi Haţor n-a fost încununată de succes. Doar Werner Keller indică descoperirea unor ruine ce atestă 21 de stadii de dezvoltare a cetăţii Haţor, situate la 14 km nord de lacul Galileea.
Saul, primul rege evreu, conform istoricilor moderni, nu a existat. Nici David nu a existat până în ...1993, când Avraham Biran de la Institutul Evreu al Religiilor şi Joseph Naveh de la Hebrew University au descoperit pe o movilă numită Tel Dan, datată în secolul IX î.e.n., o inscripţie ce menţionează separat „Casa lui David" şi „Rege al Israelului". În schimb Solomon, fiul lui David, cel mai important rege evreu, nu a existat. El continuă să rămână o poveste pentru aceşti istorici.

Cele mai multe dovezi în sprijinul susţinerii poveştilor biblice datează din secolele VII şi VI î.e.n. În 1986, savanţii au identificat un sigiliu vechi care a aparţinut lui Baruh, fiul lui Neriah şi scribul profetului Ieremia. Până nu demult se considera că cele mai vechi capitole ale Bibliei au fost scrise înainte ca evreii să fie deportaţi în Babilon. În anul 1979, arheologul Gabriel Barkay a găsit două mici manuscrise în interiorul unui mormânt din Ierusalim, datate în jurul anului 600 î.e.n., cu puţin

înainte de demolarea templului lui Solomon (care nu a existat!). Când au fost desfăcute la Muzeul Israelului, în interior a fost găsită o binecuvântare din „Cartea Numerilor”! Asta demonstrează că unele cărți ale Bibliei au o vechime cu mult mai mare decât se credea şi au fost doar copiate, rescrise în secolele VII-VI î.e.n. Din păcate, evreii nu şi-au înscris istoria pe materiale durabile. Ați văzut cum piatra - bazaltul păstrează cea mai veche dovadă a istoriei evreilor.

În esență, principalul factor generator de discrepanțe este factorul timp. Ştiți cumva în ce an se consideră evreii că sunt? Evreii sunt în anul 5760! Ați citit bine, nu vă miraţi! Astăzi, 2000 după calendarul oficial occidental, 2000 era noastră sau, dacă vreți, după Hristos, evreii sunt în anul 5760! Evreii ştiu foarte bine că Biblia e unitară, că nu putem despărți Vechiul Testament de Noul Testament. Pentru evrei, pentru timpul lor, Hristos nu reprezintă un element atât de important. Ei consideră că istoria lor începe acum 5760 de ani, chiar dacă niciun evreu nu se născuse pe atunci. Cine-i poate verifica? Eu de exemplu! La începutul căutărilor mele, mi-am bătut mintea să aflu de când au început evreii să-şi numere anii. Am găsit răspunsul în cărți: de la facerea lumii! Care lume? Răspunsul acesta nu stă în picioare. Până în momentul desluşirii etapelor P.I.G. n-am realizat răspunsul. Să vedem care sunt etapele P.I.G. Dar, care P.I.G.? Am aflat deja că Biblia descrie două programe. Istoria evreilor priveşte strict acest ciclu de evoluție pe Terra. Iată etapele:

Potop - Iacov	- 1232 ani
Iacov - ieşirea din deşert	- 520 ani
Ieşirea din deşert - Iisus	- 1398 ani
Iisus - 2000	- 2000 ani

	- 5150 ani

La această cifră să adăugăm vârsta lui Noe, care în momentul potopului avea 600 de ani. Noe şi alții ca el sunt „tații” actualei lumi. Vârsta actualului program este de 5760 de ani (5150+600). Am pierdut pe drum 10 ani. Unde am greşit? În multe locuri! Importantă e totuşi aproximarea corectă. Chiar şi cei care au imaginat programul i-au estimat o durată mai puțin exactă în ani pământeşti, apreciată prin numărul generațiilor succesive. Enoh anunța cu circa 800 de ani înaintea potopului:
După aceea Domnul îi spuse lui Mihail: Du-te şi anunță pedeapsa care îl aşteaptă pe Samyaza şi pe toți cei care au participat la crimele acestea... încătuşează-i sub pământ pentru ***şaptezeci de generații*** *până în ziua judecății şi a sfârşitului lumi..* (Cartea lui Enoh - Capitolul X-15)
Aproximarea lui Enoh ne poate duce la unele calcule eronate. Dacă am împărți numai din acest moment vârsta actualului program la 70, atunci speranța medie de viață a unei generații ar fi în jur de 82 de ani. Cu cât această cifră creşte, cu atât Apocalipsa se îndepărtează.

Dincolo de unele aproximări, Biblia este o carte exactă. Din moment ce conține atâtea informații tehnice, verificabile printr-o logică elementară, prin analogie, trebuie să credem în corectitudinea informațiilor privind curgerea timpului. Nu cred să mai existe o altă carte în care încadrarea temporală a unui eveniment să fie atât de exactă: cutare rege a domnit x ani, y luni şi z zile; sau în anul x, la y luni şi z zile de la evenimentul cutare s-a întâmplat...

Anii adunați de mine, perioade însumate pentru aflarea duratei unor etape sunt foarte mulți. Numai în etapa a cincea a P.I.G. am adunat domniile a peste 20 de regi, care au domnit între Solomon şi deportarea evreilor în Babilon. Alături de acestea am adunat şi alte perioade. Din păcate, niciodată nu avem de adunat ani întregi. Aproape mereu rămân în afara calculului luni - zile, nu întotdeauna precizate de descrierea biblică. Dacă priviți axa timpului, observați că potopul este reprezentat de un punct. Biblia ne spune că arca lui Noe s-a oprit după 7 luni şi 27 de zile în munții Ararat! Toate aceste resturi de ani trebuie adunate. Un alt loc în care aş fi putut greşi este aproximarea perioadei de formare a poporului evreu: intervalul Iacov - ieşirea din deşert. Vă aduceți aminte de şiretlicul biblic care m-a obligat la acea aproximare. E vorba despre motivația plecării familiei primordiale evreieşti în Egipt; mascarea adevăratului motiv - criteriile genetice, în spatele unei trâmbițate perioade de foamete în Canaan. Am demonstrat că în Canaan nu mai putea să fie foamete, evreii plecând mult mai târziu, poate 50 de ani mai târziu. Acest interval, apreciat prin dezvoltarea arborilor genealogici ai copiilor lui Iacov, are o aproximare de $\pm$10 ani. Aceste argumente fac

datele mele date aproximative, însă, trebuie să remarcați, aproximarea este minimă. Aş fi putut să modific datele, să potrivesc perioada estimată de mine cu anii numărați de evrei, dar sunt cinstit cu mine însumi şi nu alerg după rezultate potrivite. Am calculat şi am estimat în spiritul logicii elementare. Şi apoi, credeți oare că evreii au numărat chiar bine? Putem fi siguri de asta? NU!

În privința încadrării temporale a istoriei poporului evreu, ne aflăm, probabil, în fața unui fenomen unic în istoria popoarelor Terrei. Adevărul în această privință este greu de stabilit, deoarece lipseşte metoda investigației, care în cazul de față trebuie să analizeze, să confrunte şi să aleagă între datele oferite de trei izvoare, trei surse de informare:

1 - cronica Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.);
2 - cronica evreilor;
3 - cronica coroborată a altor popoare, vecine evreilor.

În cele din urmă, încerc să trasez calea pe care trebuie să meargă investigația.
Perioada ciclului actual de evoluție umană pe Terra oglindită de Biblie poate fi împărțită în două segmente temporale distincte:

1 - perioada între Noe şi ieşirea din deşert, respectiv formarea poporului evreu (600 + 1232 + 520 = 2352 ani);
2 - perioada între formarea poporului evreu şi anul 96 e.n., în care Gabriel îi inserează lui Ioan, în insula Patmos, Apocalipsa (1399 + 96 = 1495 ani)

1. În prima perioadă, până la crearea poporului evreu, respectiv până la Moise, evenimentele P.T. sunt înregistrate strict de către îngeri. Temporalitatea evenimentelor pare corectă doar prin logica lor; oricum nu putem contesta cele scrise prin lipsă de alte argumente. Lipsa altor izvoare corelate cu evenimente scrise aparținând altor popoare vechi (egipteni, asirieni) fac imposibilă verificarea celor scrise. În această perioadă nu există practic o încadrare propriu-zisă a evenimentelor istorice, oricum foarte sărace. Cronica, eminamente a S.D., conține strict datele P.I.G., respectiv este urmărită evoluția temporală a arborelui genealogic creat de S.D. Aceasta primează. Toate celelalte evenimente din preajma P.I.G. n-au nicio importanță pentru o prezență continuă pe Terra în scopul monitorizării P.I.G. Încadrarea acestui segment temporal este un dat pe care nu-l putem contesta.

2. După crearea poporului evreu şi instruirea lui în deşert, preoții încep să înregistreze exact şirul evenimentelor. Prezența permanentă a îngerilor nu mai este necesară, P.I.G. fiind supravegheat de chivot şi L.N.H., de aceea, ei au o activitate în salturi. De fiecare dată când revin, au acces la condicile preoților sau la datele oferite de chivot, astfel încât pot să insereze în implanturi de informație o înscriere corectă a temporalității evenimentelor. Fără condicile preoților evrei, temporalitatea acestor evenimente ar fi mult distorsionată. S.D. trăieşte eficient. N-a fost şi nici nu este interesată într-o corelare perfectă a temporalității sale aberante cu temporalitatea lineară, banală, a P.T. Gândiți-vă că este şi greu şi fără rost să corelezi fizico- matematic exact timpul trăit într-o stație a cărei deplasare produce continuu D.T., cu timpul trăit de îngeri, mult distorsionat prin teleportare, şi cu timpul linear al unei planete. **T.A. al S.D. se cuplează cu timpul linear al Terrei numai pe parcursul unor segmente temporale de istorie comună, în cursul cărora S.D. este activă pe Terra.** Cu fiecare sosire pe Terra, S.D. marchează câte un **pilon temporal**. Temporalitatea biblică oferită de S.D., mai ales pentru această perioadă, încadrarea evenimentelor se face după **metoda pilonului temporal fix.**

Viața oricărui om este presărată cu piloni temporali ficşi, repere, evenimente importante care ne-au marcat existență. Aruncând un gând înapoi, putem localiza imediat un astfel de pilon (de pildă am terminat facultatea în anul X). Evenimentele banale sunt mai greu de identificat pe axa timpului, dar de cele mai multe ori pot fi corect încadrate între doi piloni temporali ficşi. De pildă, nu-mi aduc aminte exact când am vizitat mănăstirile din Moldova, dar era oricum după ce am terminat facultatea şi înainte de a mă muta la Sibiu. Aceste evenimente banale, cu temporalitate îndoielnică, ar putea fi bine localizate dacă am ține un jurnal.

Îngerii aveau acces la cronicile preoților evrei exact ca într-un jurnal. Astfel, între doi piloni temporali ficşi, ce delimitează perioada dintre două vizite extraterestre, beneficiem de o încadrare temporală uimitor de exactă a evenimentelor înscrise de preoți. Alteori, în perioadele mai zbuciumate ale poporului evreu, evenimente aparent importante pentru noi sunt prost încadrate sau neîncadrate. Spre exemplu, deşi Moise şi Iosua sunt atât de importanți pentru istoria evreilor, deşi ştim exact cât au trăit, este imposibil să încadrăm cu exactitate perioada vieții lor pe axa timpului. Alți piloni temporali ne ajută să determinăm această încadrare cu o aproximare de câțiva ani. Date, cum ar fi cele legate de Moise şi Iosua, alte evenimente istorice, deşi sunt de importanță majoră în redactarea Bibliei, sunt de importanță secundară pentru P.I.G., pentru munca specifică îngerilor.

În condicile preoților, mai importantă decât descrierea şi încadrarea temporală a evenimentelor istorice era consemnarea corectă a arborilor genealogici ai celor 12 seminții ale programului. Doar Programul Terra (P.T.) de asta se ocupă şi nu de nişte banale întâmplări consemnate de noi şi considerate a fi de importanță primară. Îngerii şi-au văzut prioritar de P.I.G. De aceea, informația S.D. privind încadrarea temporală a evenimentelor văzute fie prin prisma D.T., fie cercetând cronicile preoților şi corelând apoi temporal evenimentele, este deseori deficitară, aproximativă. Fără a face un calcul exact, uneori imposibil, S.D. ne pune uneori în pagină informații relative, rezultate din aprecieri logice, fără o verificare fizico-matematică a celor enunțate. Astfel, **unele dintre evenimentele biblice au o temporalitate relativă.** De exemplu: „Iisus Însuşi era **ca de treizeci de ani** când a început să propovăduiască". (Luca 3-23) Ce-ar fi putut să ne spună îngerul ca să fie corect? Să fi comunicat vârsta biologică exactă a lui Iisus? Aceasta nu s-ar fi potrivit cu timpul linear trăit de Iisus pe Terra, mult mai scurt. Oricum, datele nu s-ar fi potrivit cu logica elementară a pământului şi nici îngerul n-avea chef, se pare, de calcule sofisticate.

În majoritatea covârşitoare a evenimentelor istorice înscrise în Biblie, încadrarea temporală este făcută de mai multe ori, în scopul verificării corectitudinii informației. Două izvoare, două implanturi inserate diverşilor profeți, încadrează evenimentele similar. E logic, pentru că îngerul responsabil cu montarea implantului este acelaşi, iar momentul implantului este în relație cu acelaşi pilon temporal fix. Acesta este, de pildă, cazul datelor istorice înscrise în Cărțile Regilor şi în cele două capitole Paralipomana. Descrise de aproape prin prisma informațiilor ultimului pilon temporal fix, evenimentele sunt încadrate temporal exact:
33. Copiii voştri vor rătăci prin pustie patruzeci de ani.
34. După numărul celor patruzeci de zile în care ați iscodit pământul Canaan, veți purta pedeapsa pentru păcatele voastre patruzeci de ani, câte un an pentru fiecare zi, ca să cunoaşteți ce înseamnă să fiți părăsiți de Mine. (Numerii - 14)

Privit de la distanță, dintr-un alt pilon temporal fix, situat la capătul celei de-a doua perioade, în N.T., acelaşi eveniment, după mii de ani, are o temporalitate relativă: „...vreme ca de patruzeci de ani i-a hrănit în pustie" (Fapte 13-18). Din fericire, intervalul acesta nu este prea lung. Cei exact 40 de ani sunt priviți de la distanță într-o temporalitate relativă tot cam 40. Ce se întâmplă când segmentul temporal este mai lung? Să vedem: *Şi după aceasta, ca la patru sute cincizeci de ani, le-a dat judecători până la Samuel prorocul.* (Fapte 13-20). Nu-i chiar aşa. Avem alte informații exacte privind segmentul temporal în cauză, provenite dintr-un pilon fix, situat în preajma Judecătorilor: *Iar în anul patru sute optzeci după ieşirea fiilor lui Israel din Egipt, în al patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel, în luna lui Zif, care este a doua lună a anului, a început el să zidească templul.* (II Regi 6-1). Vedeți cât de bine este ancorat acest pilon (zidirea Templului lui Solomon) în temporalitate P.T. Ce evenimente cuprind aceşti 480 de ani? Cronologic ar fi:

1 - staționarea în deşert	40 ani
2 - perioada Iosua	x ani
3 - perioada Judecătorilor	z ani
4 - Domnia lui Saul	40 ani
5 - Domnia lui David	40 ani
6 - Domnia lui Solomon	4 ani

Toate aceste perioade de mai sus sunt bine precizate:
Şi de acolo au cerut rege şi Dumnezeu le-a dat timp de patruzeci de ani pe Saul, fiul lui Chiş, bărbat din seminţia lui Veniamin. (Fapte 13-21)
Timpul domniei lui David peste Israel a fost de patruzeci de ani. (III Regi 2-11)

Perioadele bine determinate temporal însumează 124 de ani. Dacă mai adăugăm 16 ani pentru campaniile militare ale lui Iosua, ne rămân numai 340 de ani pentru perioada Judecătorilor, cifră neconcordantă cu estimarea lui Pavel din Noul Testament (N.T.), care priveşte prin prisma unei temporalităţi relative. Trebuie să subliniez că aceşti piloni temporali nu sunt întotdeauna bine ancoraţi pe axa timpului terestru. Unii au la rândul lor au o temporalitate relativă, rezultat al unei corelări aproximative între timpul aberant (T.A.) al Supercivilizaţiei lui Dumnezeu (S.D.) şi timpul linear terestru.

Privit pe complicata axă a timpului desenată de S.D., tot Programul Terra are o temporalitate relativă pentru S.D., mai mult decât pentru noi. P.T. e chiar el un pilon temporal fix pe o axă complicată a unui timp relativ. Dar dincolo de aceste aprecieri, observăm străduinţa îngerilor S.D. în a ne oferi un program ancorat temporal coerent. Dublele şi chiar triplele verificări de ani, date de frecvenţa scăzută a exprimărilor ce semnifică temporalitatea relativă, dau exactitate timpului linear al P.T., aşa cum îl percepem noi. În prima perioadă, singura istorie a P.T. este imaginea ancorării temporale a arborelui genealogic creat:
10... Sem era atunci de o sută de ani, când i s-a născut Arfaxad, la doi ani după potop.
11. După naşterea lui Arfaxad, Sem a mai trăit cincisute de ani, a născut fii şi fiice şi apoi a murit.
12. Arfaxad a trăit o sută treizeci şi cinci de ani şi atunci i s-a născut Cainan. După naşterea lui Cainan, Alfaxad a mai trăit trei sute treizeci de ani şi a născut fii şi fiice şi apoi a murit. ş.a.m.d. (Facerea-11).
În a doua perioadă, după formarea poporului evreu, evenimentele istorice sunt progresiv mai bogate. La începutul perioadei, ele stau precar în balanţă cu datele P.I.G., pentru ca, spre sfârşitul ei, să domine informaţia biblică, datele P.I.G. fiind aparent de importanţă secundară.

Cred că Biblia a fost redactată începând cu perioada lui Moise. Grosul aparţine secolelor VI şi V î.e.n., perioadă în care datele istoriei antice încep să fie bine conturate şi pentru popoarele vecine. Cu cât ne apropiem de perioada Iisus, S.D. ne oferă o grămadă de date istorice, uşor verificabile prin studiul istoriei antice. Acestea, prin analogie atrag veridicitatea celorlalte încadrări temporale. Privind prin prisma celor mai sus considerate şi prin informaţia generală a P.T., consider vârsta actualului ciclu de dezvoltare umană pe Terra de 5.760 de ani tereştri. Vă prezint şi eu o încadrare temporală pentru evenimentele situate mai departe pe axa timpului, cu o aproximaţie de 10 ani (am pierdut maximum 10 ani):

Noe	3761 - 2811 î.e.n.
Avraam	2078 - 1903 î.e.n.
Isaac	1978 - 1798 î.e.n.
Iacov	1918 - 1771 î.e.n.
Exodul din Egipt	1788 - 1438 î.e.n.
Moise	1550 - 1430 î.e.n.
Iosua	1510 - 1400 î.e.n.
Saul	1042 - 1002 î.e.n.
David	1002 - 962 î.e.n.
Solomon	962 - 922 î.e.n.

Luând drept piloni ficşi aceste date, cu ajutorul Bibliei puteţi determina uşor temporalitatea altor evenimente care vă interesează. În concluzie, cred că efortul S.D. de a ne prezenta o istorie coerentă a P.I.G. şi a evenimentelor sale însoţitoare a fost încununată de succes. Biblia este logică, coerentă şi particulară prin modalitatea în care a fost scrisă. Evenimentele principale încadrate de Biblie sunt cele legate de P.I.G., iar P.I.G. „trăieşte" prin logica lui. P.T. Biblia şi evenimentele prezentate de ea stau în picioare prin aceeaşi logică.

LUMEA INTRATERESTRĂ ÎN ISTORIA MODERNĂ ŞI CONTEMPORANĂ

Omenirea a evoluat lent; îngrozitor de lent. Putem observa chiar o decădere a nivelului tehnic al antichității, o diluare a cunoştințelor până în preajma Evului Mediu. O bună parte a nivelului ştiințific superior în unele domenii s-a datorat în antichitate Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.) şi Lumii Intraterestre (L.I.). Progresul tehnic la care anticii au avut acces n-a mai fost susținut. Cunoştințele împrumutate neavând o bază largă de susținere, s-au pierdut. De la miturile ce ne vorbesc despre focul din centrul Pământului până la „descoperirea" în sec. XVI că Pământul este rotund (Magellan 1519-1521) e o diferență colosală. Aceeaşi distanță desparte hărțile lui Piri Reis de descoperirea oficială a Americii, în 1492. Prelucrarea metalelor a decăzut şi ea; ştiințele exacte, la fel. Apoi, în secolele ce au urmat, s-a simțit o uşoară revigorare a progresului tehnic, dar cred că am fi stat în continuare sute, poate chiar mii de ani sub toiagul Bisericii (din acest punct de vedere nici acum nu suntem prea departe), dacă... momentul apocaliptic n-ar fi atât de aproape!

Deşi navele de tip OZN au străbătut permanent cerul istoriei umane, rolul L.I. în gestionarea P.T., în determinarea destinului uman, e mai bine conturat începând cu sfârşitul secolului al XVIII-lea. Această lume ascunsă privirilor noastre trebuie să câştige un pariu încheiat cu S.D. în urmă cu aproape 2000 de ani, atunci când Iisus refuză oferta lui Satana. Pariul este deopotrivă cu sine. La fel ca pentru S.D., timpul L.I. este o dimensiune penetrabilă în toate punctele ei. L.I. practică D.T. pentru prospectarea şi evaluarea viitorului. Realizarea sau compromiterea obiectivelor L.I. a fost verificată permanent. Numărătoarea inversă pentru istoria acestui capăt de program a început pentru L.I. acum 225 de ani tereştri.

Ce rol jucăm noi, pământenii în ecuația S.D.-L.I.? Răspunsul este destul de complex şi greu de imaginat pe deplin. El poate fi totuşi deductibil din obiectivele program ale Lumii Intraterestre pentru evenimentele din preajma momentului apocaliptic. Sintetic, „programul directivă" trasat acum 225 de ani ar fi putut cuprinde următoarele puncte:

I. <u>O recoltă confortabilă de corpuri spirituale (C.S.) compatibile genetic cu îngerii L.I.</u> Acest punct urma să fie făcut prin:

1 - recolte succesive în perioada care a mai rămas până la momentul apocaliptic.

2- crearea statului Israel anterior momentului apocaliptic, astfel încât îngerii L.I. să nu caute evrei aiurea pe meridianele lumii, în scopul cercetării A.D.N.M.N. şi marcării celor compatibili genetic cu îngerii L.I. Segmentul temporal situat între crearea statului Israel şi Apocalipsă urma să fie folosit pentru cercetare genetică A.D.N.M.N. „în focar".

II. <u>Organizarea apărării Terrei în scopul obținerii unui avantaj militar postapocaliptic asupra S.D. şi al unei distrugeri cât mai ecologice a civilizației noastre</u>. Acest punct al programului a presupus elaborarea unui subprogram, de asemenea complex. Deşi bazele L.I. din sistemul solar, de pe orbită şi din interiorul pământului sunt complexe, cred că o apărare eficientă trebuie să includă şi suprafața Terrei. Credeți că L.I., camuflată privirilor noastre, ar fi putut ține lumea în semi-privitivism până astăzi şi la un moment dat preapocaliptic să se deconspire brusc, spunându-ne: „Ştiți, noi locuim aici chiar înainte de a exista voi; faceți-ne loc să organizăm rapid o apărare, căci vine bomba din cer"?! Eu cred că pe de-o parte L.I. a vrut să evite o astfel de situație absurdă, iar pe de alta, a vrut o eficiență sporită programelor sale. De aceea a elaborat un subprogram complex ale cărui puncte ar fi putut fi:

1 - conducerea progresului uman printr-un transfer de informație tehnico-ştiințifică în două etape: inițial, pe calea implanturilor de informație; ulterior, prin infuzie directă de tehnică I.T.

2 - conducerea istoriei umanității prin intermediul persoanelor „cheie". Dotate cu implanturi de informație, personalitățile istoriei mondiale aveau să schimbe cursul istoriei în favoarea... L.I.

3 - înrobirea popoarelor lumii, în scopul obținerii mijloacelor financiare şi ulterior a celor materiale, tehnologice şi umane, pentru susținerea programului de apărare în fața atacului S.D., pentru limitarea efectelor momentului apocaliptic.

4 - conştientizarea populaţiei Terrei asupra existenţei L.I. şi pericolului reprezentat de S.D., în ultima secvenţă a P.T. Scopul este acela al obţinerii unui suport moral, material şi tehnologic necondiţionat pentru programul L.I.

III. Protejarea unor „vlăstare genetice" tip Noe, care, protejate iniţial de radiaţie în bazele I.T., ar urma să constituie germenii P.I.G. VI, conform tendinţelor evolutive genetice ale L.I.

Conducerea progresului tehnico-ştiinţific uman

Nu contest meritele unor savanţi şi nici nu pătez amintirea celor ce au muncit asiduu pe altarul ştiinţei. Cinste lor! Câteva mari descoperiri însă, acelea ce aveau să propulseze progresul tehnic al omenirii sunt, cred eu, de origine intraterestră (I.T.). Am să dau câteva exemple în acest sens:

Fizicianul englez Michael Faraday a descoperit fenomenul inducţiei electromegnetice. După un timp, a primit într-o scrisoare semnată R.M. descrierea tehnică a generatorului de curent alternativ, „invenţie" care a stat la baza progresului tehnic uman. Faraday a mai primit astfel de scrisori, semnate de acelaşi R.M., pe care le-a făcut publice la vremea respectivă şi care conţineau detalii tehnice ale generatorului. Totuşi, invenţia de importanţă majoră în demararea revoluţiei tehnico-ştiinţifice i se atribuie fizicianului englez. Istoria scrisorilor ce conţin informaţii ştiinţifice avea să se repete câteva decenii mai târziu.

Un exemplu mai concret, mai categoric îl avem în persoana lui Nicola Tesla. Geniul, aş spune chiar egalul lui Einstein prin importanţa contribuţiei sale la dezvoltarea ştiinţelor, s-a născut în Serbia la 10 iunie 1856. Cu o vitalitate care te pune pe gânduri, Tesla avea de mic ceea ce noi numim azi percepţii extrasenzoriale. Tesla „a văzut" imagini proiectate, motoare, aparate, tehnică în general. Toate invenţiile sale i s-au derulat mental, le-a vizualizat, neştiind uneori unde este limita între realitatea palpabilă şi cea proiectată mental. Declara că toate invenţiile lui au fost perfecţionate şi corectate într-o proiecţie mentală atât de reală, încât niciodată un aparat imaginat de el nu a dat greş. Totul a funcţionat perfect, fără corecţii ulterioare, totul a fost construit fără experimente preliminare. Nicola Tesla şi-a dezvoltat o capacitate neobişnuită de proiecţie astrală, în alte dimensiuni, în care a găsit numeroşi „prieteni". Aşa cum a comunicat cu fiinţele din eter, Tesla a făcut cunoştinţă cu tehnica eterică, pe care a văzut-o, descompusă în detalii, în funcţiune. De la vârsta de 30 de ani, savantul a trăit în S.U.A. Marea majoritate a invenţiilor relevate de el, de origine astrală, origine I.T., zic eu, au fost catalogate Top Secret şi „confiscată" de americani.

Ce noutăţi a adus lumii Nicola Tesla? Invenţiile venite prin „canalul Tesla" puteau deschide calea spre energiile nepoluante, şi asta se întâmpla la sfârşitul secolului trecut. În 1891 el a imaginat bobina ce-i poartă numele. Ea este de fapt un transformator rezonant, o bobină de înaltă frecvenţă care, alimentată de la reţea sau de la baterie, ridică tensiunea la sute de mii de volţi, realizând un real câştig de putere, al cărui secret este rezonanţa cu energiile mediului!?!? Bobina Tesla poate fi folosită la iluminat, în domeniul comunicaţiilor, la dezinfecţia apei ş.a.m.d.
Tesla a brevetat multe tipuri de aparate electrice care nu sunt alimentate electric prin cablu. Generatoarele de curent de înaltă frecvenţă imaginate de el aprind tuburi fluorescente prin unde de radiofrecvenţă. A imaginat generatoare cu putere instalată de 10.000 w, ce iluminează fără cablu, pe o distanţă de 30 de km! Energia pluteşte în aer. Asemenea aparatelor de radio, care intră în funcţiune indiferent de numărul lor captând frecvenţa radio, generatorului Tesla i se pot adăuga oricâţi consumatori. „El intenţiona să pună la punct un sistem global de comunicaţii şi aproape că terminase construirea unui spectaculos transformator-turn de aproape 60 metri înălţime, destinat acestui sistem global de comunicaţii, asta înainte ca sponsorul său să-şi înceteze sponsorizarea (întâmplător credeţi? n.a.) După aceea, cele mai multe invenţii ale sale bazate pe fenomene din domeniul tensiunilor înalte şi cele care generează funcţionarea bobinei Tesla „au dispărut" din tehnologia oficială sau au fost studiate şi aplicate în forme diluate. Printre acestea se numără: transmiterea energiei electrice fără fir, idiotransmiţătoare şi radioreceptoare (incluzând sistemele multiplex), metode terapeutice bazate pe folosirea curenţilor de înaltă frecvenţă, noi sisteme de

iluminare şi încălzire, trenuri şi vehicule aeriene cu sisteme de propulsie care funcţionează pe bază de curenţi de înaltă frecvenţă".

Aceste invenţii apărute timpuriu în revoluţia tehnico-ştiinţifică ar fi putut da o altă imagine lumii noastre. Sensul şi amploarea dezvoltării globale a omenirii ar fi fost altele, dacă informaţiile ştiinţifice în cauză n-ar fi fost confiscate. De ce L.I. n-a trimis altora mesajul ştiinţific? A considerat oare că informaţiile lor au ajuns unde trebuia? Nu ştiu... A avut Einstein inspiraţie „divină"? E doar o întrebare, pentru mine fără răspuns. Nu ştiu câţi cercetători şi-au primit informaţiile pe canalele interconectării mentale. Nu ştiu câţi ar fi dispuşi să recunoască faptul că nu sunt adevăraţii autori ai brevetelor pe care le semnează. Cât de adevărate sunt poveştile de azi ce semnalează contacte strânse, permanente între cercetătorii ştiinţifici pământeni şi extra / intratereştri? Înclin să dau crezare evenimentelor descrise în celebra Arie 51 din Nevada.

Astăzi, cel puţin un reprezentant de vârf al lumii ştiinţifice îşi găseşte inspiraţia de ordin ştiinţific în textele ummite decodate. Acest fizician se numeşte Jean-Pierre Petit - director ştiinţific al Consiliului Naţional Francez de Cercetare Ştiinţifică, director al Observatorului din Marsilia. Acest om de ştiinţă cu reputaţie solidă, de formaţie inginer în aeronautică, a început în 1975 decodarea unor texte extrem de interesante, sosite prin Poşta spaniolă într-un mod necunoscut, drept mesaje ale ummiţilor (locuitori ai planetei UMMO).

Am citit despre Jean Pierre Petit pentru prima dată într-un articol din cotidianul *La presse* din Montreal, din data de 6 noiembrie 1991, intitulat „Un fizician îşi găseşte inspiraţia în mesajele extraterestre". În anul următor am cumpărat lucrarea *Enquete sur les extraterrestres qui sont deja parmi nous - Le mystere des Ummites*, Ed. Albin Michel, 1991. Cartea conţine o anexă ştiinţifică destul de detaliată ce are la bază textele ummite decodate şi acordate de Jean Pierre Petit cu ştiinţa terestră. Evenimentele au debutat în anii 60, când ozenologii spanioli din Madrid au început să primească scrisori semnate Xoodu7, fiul lui Xoodu4, ce conţineau informaţii tehnice şi ştiinţifice mult superioare cunoaşterii noastre. Scrisorile adunate de Antonio Ribeira din Barcelona, unul dintre destinatari, indicau sursa expeditorilor: civilizaţia ummită de pe planeta UMMO, situată la 14,6 ani-lumină de Terra, în sistemul stelei IUMMA, identificată de pământeni ca fiind steaua de catalog cu numele Wolf 424.

Afacerea UMMO a suscitat mult interes într-o perioadă şi, ca multe alte capitole ale fenomenului global numit OZN - contacte cu extratereştrii, a fost deseori denigrată, iar cei implicaţi direct au fost ridiculizaţi. Atenţia lui Jean Pierre Petit a fost atrasă de textele ummite sosite prin canalul spaniol, între anii 1962 şi 1967, ce ofereau soluţii inedite în domeniul rezistenţei materialelor. Pe scurt, era vorba de o descriere tehnică a peretelui unei nave discoidale cu structură canaliculară, „vascularizată", microtubulară, conţinând o substanţă lichefiabilă sub efectul căldurii şi vibraţiilor. Se pare că ummiţii ne cunosc cu exactitate nivelul de dezvoltare. Informaţiile oferite de ei sunt ca un etaj nou la o construcţie neterminată. Aşa se face că, după 15 ani de studii intense, fizicianul francez a reuşit să aducă o contribuţie importantă, teoretică şi practică, în domenii extrem de diverse ale ştiinţelor. Lucrările sale de inspiraţie ummită se referă la: geometria spaţiilor curbe; mecanica fluidelor subsonice; informatică; teoria relativităţii restrânse şi generalizate. Aici trebuie să fac precizarea că mesajele dovedesc faptul că ummiţii cunosc teoria elaborată de Einstein şi o consideră incompletă, aplicabilă unui sistem tridimensional. Ei ne transmit textual: „...teoria lui Einstein nu este eronată, dar el ignoră faptul că o viteză constantă a luminii este valabilă într-un sistem de referinţă dat". Textele ummite explică faptul că viteza luminii variază într-un univers curb invers proporţional cu raza R a universului. Atunci când raza este egală cu 0, viteza luminii este infinită. Textele fac de asemenea referiri la: călătoriile interstelare; robotică; economie; fizică nucleară; cosmologie; geneza universului; astrofizică; electromagnetism. Principalele lucrări ale lui Jean Pierre Petit cu aplicabilitate imediată se referă la propulsia magneto-hidrodinamică şi la zboruri cu viteze de 15 ori mai mari ca viteza sunetului, cu evitarea bang-ului sonic. Informaţiile sunt extrem de interesante, dar, din lipsă de spaţiu, nu insist asupra lor, ci le-am amintit doar ca un exemplu de posibilitate de a propulsa de la distanţă progresul tehnic uman. Nu ştiu dacă între

UMMO şi L.I. există o relație, dar n-ar fi imposibil. Vom afla mai târziu că, de fapt, L.I. face parte dintr-o federație de 70 de rase umanoide!

Am dat doar câteva exemple din ce eu cred că a constituit operațiunea de grăbire a progresului uman. S-ar putea ca cele prezentate de mine să fie exagerate sau ar putea fi... o picătură într-un ocean. Priviți listele premianților Nobel pentru domeniile științifice. Câți sunt evrei... genetic? Foarte mulți! Credeți că sunt mai inteligenți? Eu nu. Opinia mea este că genetica evreilor permite o dotare mai facilă cu implanturi de informație. Istoria lumii a fost condusă pentru evrei şi prin evrei. Dacă nu credeți, citiți capitolul următor.

Marea finanță evreiască, administrator al intereselor Lumii Intraterestre

Unul dintre punctele programului elaborat de Lumea intraterestră (L.I.) pentru istoria de final a Programului Terra (P.T.) se referă la orientarea istoriei omenirii spre aservirea intereselor L.I. Obiectivul a fost realizat prin personalități „cheie" ale istoriei mondiale, care prin activitatea lor au influențat hotărâtor cursul istoriei. L.I. a fabricat multe „chei" pe calea imbatabilă a implantului de informație. Dotați cu un implant cerebral necesar monitorizării activității şi semnalizării poziției, aceşti indivizi au devenit practic roboți ai L.I. Cine sunt receptorii de implant de informație? Cine sunt aceia cărora L.I. le-au putut modifica personalitatea, gândirea, le-au putut inocula informația necesară conturării lumii de astăzi? EVREII. Ei, prin genetica lor, au putut primi cel mai bine implanturile de informație. L.I. s-a servit de evrei pentru a rezolva prin ei administrarea unui program în care ei dețin un rol important.

Lojile masonice dominate de evrei se născuseră de mult, încă din secolul XV. Consider totuşi că operațiunea ce ține de gestionarea istoriei capătului de program a debutat în anul 1773. În acel an, „întâmplarea" numită L.I. a făcut ca în casa baronului Mayer Amschel Rotschild, situată pe o stradă evreiască din Frankfurt, să se întâlnească 12 evrei bogați, mari cămătari ai vremii. Ei şi-au propus, nici mai mult, nici mai puțin decât gestionarea averilor lumii, în urma unui program cu bătaie lungă de mai bine de ...225 ani. Comuniştii şi planurile lor cincinale mai mult sau mai puțin realizate sunt mici copii. Mai mult decât atât, cei 12 îşi propuneau acum 225 de ani ca lumea de mâine să fie condusă de un guvern mondial, cu capitala la Ierusalim, şi toată povestea asta să fie realizată cu prețul a trei războaie mondiale. Deja avem primele detalii şi planul lor îmi sună a profeție. Eu cred că s-a bazat pe prospecțiuni clare ale istoriei viitorului, văzute prin tehnica modernă a distorsiunilor temporale (D.T.) practicate de L.I. Aceste D.T. au relevat direcția în care se îndreaptă lumea, au relevat o reuşită parțială a programului L.I., astfel încât cei 12 „au ştiut" ce trebuie să-şi propună. Printr-o tradiție ce ține de istoria lojilor masonice, cei 12 şi urmaşii lor de astăzi, care gestionează averile lumii, şi-au spus iluminați. S-au organizat în loji pe diferite trepte, o anumită treaptă susținând etajul următor, fără să ştie ce conține acesta. Fiecare nivel are impresia că este ultimul. Sistemul de tip piramidal, asemenea piramidei de pe bancnota de 1 $, care de fapt asta vrea să simbolizeze, este ingenios construit. În vârful piramidei este un ochi care vede tot, controlează tot. Nu ştim cui aparține. Poate este al „Întâiului". Poate că nu. Oricum ar fi, Consiliul de Administrație al Terrei este situat pe nivelul superior (2-3) al piramidei şi este format din evrei.

Mă întorc în anul 1773. Prin tehnica implantului de informație, cei 12 au primit materiale ideologice ce conțin detalii ale istoriei viitoare, constituind un model al istoriei de astăzi. Unul dintre materiale se numeşte „Protocoalele Înțelepților Sionului". Elaborat în 1773, acest document a fost secret până în anul 1901, când, descoperit din întâmplare de profesorul rus S. Nilus, a fost publicat şi ulterior tradus în engleză de Victor Marsden. Un exemplar se află şi acum la British Museum din Londra. Protocoalele Înțelepților Sionului conțin programul de acțiune al Iluminaților pentru controlul global al lumii, pentru instaurarea spre anul 2000 a Noii Ordini Mondiale (Novus Ordo Seculorum), a guvernului mondial cu capitala la Ierusalim. Detaliat, materialul conține strategii pentru controlul finanțelor lumii, al presei, al credinței şi al educației, manipularea informației, coruperea, discreditarea şi chiar suprimarea fizică a celor ce se împotrivesc, controlul politicii, conceperea războaielor (aducătoare de venituri importante), controlul lojilor masonice.

Un alt document profeţit de cei 12 este Noul Testament Diabolic, cunoscut de asemenea publicului datorită unei pure întâmplări din 1785: curierul care transporta documentul a fost trăsnit de fulger şi materialele au ajuns în mâna poliţiei. Mult asemănător în ideologie, documentul poate fi o oglindă a lumii de azi. Spicuiesc şi eu:

Primul secret privind felul în care se poate manipula societatea este supremaţia asupra opiniei publice. Prin aceasta, se poate semăna între oameni atâta sciziune, îndoială şi păreri contradictorii, încât ei nu se vor mai descurca în zăpăceala colectivă... Al doilea secret este de a pune în mişcare toate slăbiciunile şi defectele omeneşti, patimile, greşelile, până ce oamenii nu se mai pot înţelege între ei... Prin invidie, ură, discordie şi război, prin foamete, lipsuri şi molime, toate popoarele vor fi atât de slăbite, încât nu vor şti cum să iasă din impas, decât dacă se supun voinţei noastre, a iluminaţilor. Un stat care este epuizat de prefaceri sau conflicte interne va fi, în orice caz, o pradă uşoară pentru noi.
Vom obişnui popoarele să ia aparenţele drept momeală adevărată, să se mulţumească cu superficialităţi, să alerge numai după plăceri, să se epuizeze căutând mereu ceva nou, pentru că în sfârşit să asculte de noi, Iluminaţii. Iar noi vom răsplăti masele cu venituri adecvate pentru supunerea lor.... Prin şarlatanii şi vorbe goale, oamenii trebuie sustraşi, pentru ca să nu poată gândi cu mintea proprie. Oratorii politici instruiţi de Iluminaţi trebuie să bată atâta monedă pe conceptele de democraţie şi libertate, încât oamenii să fie dezgustaţi de discursuri politice, de orice natură ar fi ele. Ideologia Iluminaţilor însă, trebuie să fie inoculată necontenit.
Masele sunt oarbe, nesocotite şi lipsite de critică... Dominaţia mondială se obţine numai pe căi ocolite, prin subminarea selectivă a libertăţilor, prin legi, prin ordine a electoratului, prin presă, educaţie şi metode de învăţământ, dar mai ales sub stricta ţinere în secret a activităţilor noastre. Guvernele trebuie hărţuite până când, de dragul liniştii, să fie dispuse să cedeze puterea.
Vom aţâţa în Europa contradicţii individuale şi religioase, astfel ca statele să nu mai găsească punţi de înţelegere între ele. Preşedinţii de stat vor fi aleşi de noi din rândul celor ce ne dau ascultare. Fiecare dintre ei să aibă câte un punct negru, vulnerabil, în trecut, ca să putem exercita presiuni asupra lor, spre a putea da legilor sensul dorit de noi şi a modifica constituţia.
Vom corupe înalţii funcţionari ca să sporească datoriile externe ale statului, spre a deveni sclavii datornici ai băncilor noastre. Vom provoca crize economice prin speculaţii la bursă, pentru a distruge puterea monedei... Societatea spre care tindem trebuie să fie alcătuită, în afară de noi, dintr-o mână de milionari ce depind de noi, din poliţie şi soldaţi, iar în rest, din cetăţeni lipsiţi de avere. Prin introducerea dreptului de vot general şi individual, vom instaura supremaţia absolută a maselor. Prin propagarea dreptului de a dispune de sine însuşi a fiecărui individ, vom diminua importanţa familiei şi valoarea ei educativă. Printr-o educaţie bazată pe principii false, idiologii mincinoase, vom face ca tineretul să fie indus în eroare, uşor de condus şi depravat. Întemeierea cât mai multor organizaţii cu nume diferite, ademenirea cât mai multora în loji publice au ca scop să le arunce la cât mai mulţi nisip în ochi. Prin metodele expuse, naţiunile vor fi silite să cedeze Iluminaţilor dominaţia lumii. Noul guvern mondial va trebui să apară ca patronul şi binefăcătorul popoarelor. Dacă un popor se opune, trebuie mobilizaţi vecinii şi instigaţi la o acţiune armată.

Imaginea de mai sus este oglinda României de azi, 1999. Peste toate mizeriile pe care le înghiţim zilnic, **gogoriţa numită „drepturile omului" întrece orice criminalitate ideologică de până acum.** Priviţi în jurul nostru mai aproape sau mai departe. De la Iugoslavia şi până în Angola, dreptatea ONU, „patronul şi binefăcătorul popoarelor" e aceeaşi. Dar ce este ONU? S-a scris mult despre asta! Revenind la Iluminaţi, citind istoria lor, atât cât ne este permis azi, se vede de la o poştă credinţa lor nestrămutată în Lucifer. Unul dintre obiectivele lor este, de fapt, prăbuşirea credinţei în Dumnezeu şi înlocuirea ei prin credinţa în Lucifer. Ca şi strămoşii lor de acum mii de ani, aceşti evrei au o credinţă obiectivă, rezultat al întâlnirii îngerilor Lumii Intraterestre L.I., răspunzători de implanturile de informaţie.

Una dintre cele mai proeminente personalităţi sataniste ale secolului trecut a fost Albert Pike. În 1871, această victimă a îngerilor L.I. anunţa ca într-o profeţie biblică obiectivele şi cauzele celor trei războaie mondiale „planificate". Dacă despre Primul Război Mondial aţi putea spune că a fost

istoriceşte aproape de anul 1871, că evreii ar fi putut plănui încă de atunci desființarea Rusiei țariste, cu greu am putea înțelege cum a bănuit Albert Pike substratul celui de-al doilea Război Mondial, obiectivul de creare a statului Israel şi expansiunea sferei de influență rusească de după război. „Profețiile" lui Albert Pike nu se opresc aici. Aflăm câte ceva şi despre al Treilea Război Mondial. În primul rând, conflictul va fi între evrei şi islam. În al doilea, rând va fi un război între atei şi nihilişti. Distrugerile şi tulburările sociale vor fi fără precedent în istorie. Obiectivele Iluminaților pentru acest război sunt:

- instaurarea unui guvern mondial, cu capitala la Ierusalim;
- insuflarea „adevăratei credințe" - credința lui Lucifer.

Totul sună a profeție... şi chiar este o profeție. Despre Iluminați s-a scris destul. Ei nu constituie un subiect important al acestei lucrări, ci trebuie doar introduşi în regie. Mai important decât Iluminații politic, aceşti Iluminați sunt interesanți pentru mine ca Iluminați financiar şi tehnico-ştiințific. Iluminații şi băncile lor dețin astăzi finanțele lumii. Conform Noului Testament Diabolic, majoritatea popoarelor lumii sunt azi sclavele acestor bănci ale Marii Finanțe Evreieşti (M.F.E.) Cum s-a ajuns aici, ați citit mai sus...

De la Războiul de Secesiune (1861-1865) până la destrămarea Iugoslaviei, se pot da sute de exemple în care marea finanță evreiască (M.F.E.), finanțând atât agresorul, cât şi pe cel agresat, a împovărat cu datorii popoarele planetei. Acesta este doar un mecanism. Dacă arunc o privire în statistici, îmi este mult mai uşor să enumăr statele care nu au datorii – 25 din 192 de state catalogate în „Mica enciclopedie de geografie", Larousse 1997. Lipsa datoriilor externe către băncile evreieşti nu înseamnă că statul respectiv nu plăteşte tribut financiar, ci doar că economiile acelor state sunt controlate şi jefuite constant de aceleaşi bănci, cu puține excepții. Spre exemplu, sistemul financiar al S.U.A. face din americani principalii sclavi ai M.F.I. În materie de datorii, toate recordurile le bate America de Sud, cu o datorie globală de peste 360 de miliarde de dolari, la o populație de 322 de milioane, fără a mai pune la socoteală avuțiile naționale concesionate către creditori şi exploatate nemilos. Statele cele mai îndatorate au o datorie externă situată între 1 şi 3 miliarde de dolari la 1 milion de locuitori. Între aceste limite se înscriu de exemplu Thailanda, Mexic, Ungaria, Turcia. Nu cred că aceste țări îşi vor plăti datoriile până în momentul apocaliptic. Cât să fie oare datoria financiară a lumii către băncile evreieşti? 1.500-2.000 de miliarde de dolari? Nu ştiu şi nici n-are rost să calculez. Vă dați seama cât reprezintă dobânzile anuale? Cui folosesc sutele de miliarde plătite cu sudoare de națiunile planetei? Singura organizație a națiunilor unite ar putea fi Națiunile Unite în Sclavie. Cine şi cum administrează dobânda? Analiştii economici ar putea să dea o grămadă de răspunsuri îmbârligate, savante, greu de priceput. În afara obiectivității unora dintre acele răspunsuri, eu mai văd unul. O bună parte, poate cea mai mare parte a acestor miliarde servesc regiei sfârşitului de program. Sintetic, aceşti bani folosesc la:

- obținerea de materii prime, elemente chimice rare, necesare tehnologiilor L.I.;
- construirea bazelor comune ale L.I. şi ale Iluminaților, în care are loc transferul de informație ştiințifică şi tehnologică. În aceste baze subterane de tip Area 51, Nevada, se construiesc navele de luptă ale viitorului de tip OZN, necesare apărării planetei, se pun în practică aplicații ale energiilor noi, nepoluante – energia magnetică, gravitațională;
- se elaborează baza ştiințifică şi tehnică a cortinei nucleare cunoscute sub numele de „războiul stelelor";
- se dezvoltă programe spațiale orbitale, ce au în vedere o apărare avansată;
- menținerea secretelor majore ce țin de Programul Terra (P.T.);
- susținerea financiară a manipulării informației, a dezinformării populațiilor planetei cu privire la fenomenul OZN, existența Lumii intraterestre (L.I.) etc.;
- menținerea unui curs al istoriei cât mai departe de istoria sfârşitului de program (despre care ştim cum va fi, dar nu ştim când).

Toate acestea fac din M.F.E. elementul de legătură între L.I. şi omenirea actuală. M.F.E este „creierul" prin care L.I. realizează contactul intim cu activitatea omenirii şi determină acțiunile noastre mai importante. Se pare că aceasta a fost singura metodă inteligentă de administrare a capătului P.T. O altă metodă ar fi generat o panică timpurie. În paralel cu acest tip de administrare,

organizații sau indivizi independenți pot conecta informația şi o pot oferi gradat oamenilor aşa cum încearcă să facă şi lucrarea de față.

Afacerea secolului

În acest secol zbuciumat s-au încheiat multe afaceri murdare, mai mult sau mai puțin cunoscute opiniei publice. S-a demonstrat clar că războaiele sunt o bună investiție, o afacere rentabilă pentru marea finanță evreiască (M.F.E.). De la Războiul de secesiune (1861-1865) până în zilele noastre exemplele sunt nenumărate. M.E.F. a avut enorm de câştigat de pe urma celor două războaie mondiale, pe care, de altfel le-a planificat. Tot ea a încasat cca 100 de miliarde de dolari americani în urma războiului din Golful Persic. Distrugerea Iugoslaviei a fost şi ea profitabilă. Războaie... sute de miliarde de dolari plătiți cu sudoare de popoarele planetei celor ce le fabrică. Despre aceste afaceri mizerabile s-a scris câte ceva, dar despre cea mai mare afacere, totuşi, nu s-a scris. O afacere teribilă, în care a funcționat trocul şi nu banii, ar putea să zdruncine din nou lumea prin aducerea ei în prim plan. Între două societăți cu nivel mult diferit de dezvoltare, trocul se practică dintotdeauna. De la achiziționarea insulei Manhattan de la indieni pe câteva sticle de whisky până la procurarea unei piei de leopard pe o sticlă de motorină în inima Africii, imaginea trocului poate lua diverse aspecte. Irakul, aflat în embargo politic şi economicm oferă petrol în schimbul hranei şi al medicamentelor. Şi lista ar putea continua la nesfârşit. Caracteristica acestui tip de afacere este că deşi fiecare are impresia c-a făcut o afacere bună, de fapt cel câştigat este partenerul cu nivel tehnico-ştiințific superior de dezvoltare. Vi se pare normal, nu?

Ceea ce voi enunța în continuare este o ipoteză, la fel ca multe altele din această carte. E un mod personal de a privi unele aspecte ale istoriei. Afacerea secolului este, de fapt, dublă şi a constat în:
1.TEHNOLOGIE INTRATERESTRĂ PENTRU CORPURILE SPIRITUALE (C.S.)
2. TEHNOLOGIE INTRATERESTRĂ ÎN SCHIMBUL CREĂRII STATULUI ISRAEL

Tehnologie intraterestră pentru corpurile spirituale

Primul punct al afacerii secolului a avut drept parteneri L.I. şi Germania celui de-Al Treilea Reich. Cum credeți că-şi fabrică L.I. îngerii? Ca şi S.D.! Dețin aceeaşi tehnologie. Pe Terra există un rezervor imens de C.S. de toate felurile. Sufletele morților, compatibile sau nu cu îngerii, orbitează într-un ocean de corpuri spirituale. Teoretic, ele ar putea fi transformate şi racordate la some de îngeri. S-ar putea ca acest lucru să se fi întâmplat sau să se întâmple, deşi nu cred. Să nu vă închipuiți că cineva captează permanent C.S., le cercetează A.D.N.M.N.-ul, le triază, le prelucrează şi aşa mai departe. Nu! E o muncă de Sisif, ineficientă, fără nicio legătură cu obişnuințele de lucru ale unei societăți informatizate, eficiente, aşa cum este L.I. Dacă privim retrospectiv istoria recoltelor S.D., observăm că recolta viza persoane tinere, mai ales copii, adolescenți de sex bărbătesc. Captarea lor avea loc imediat după „moartea cea dintâi", iar populațiile recoltate erau relativ pure din punct de vedere genetic. Teoretic, dar se pare că şi practic, războaiele au constituit un bun prilej de recolte pentru L.I. Conjunctura războaielor oferă pe tavă trei criterii majore pe care trebuie să se îndeplinească recoltele:

1 - C.S. proaspete;
2 - C.S. tinere;
3 - C.S. majoritar de sex bărbătesc.

Un al patrulea criteriu, foarte important, cel ce priveşte compatibilitatea A.D.N.M.N., urma să fie îndeplinit numai în urma unei cercetări şi a unui triaj A.D.N.M.N. al C.S. captate. Ipoteza presupune montarea captatoarelor în preajma câmpurilor de bătălie, prezența îngerilor L.I. şi a echipamentelor lor fiind în M.N. Această ipoteză de lucru presupune o postcercetare a C.S. compatibile cu L.I. În unele situații, foarte probabil L.I. a practicat o pre-cercetare A.D.N.M.N., cu marcare strictă a C.S. compatibile. În aceste cazuri, L.I. a trebuit să fure din efectivele părților implicate în conflict, fără o pre-cercetare A.D.N.M.N., şi apoi să introducă „materia primă" în circuitul tehnologic. În unele războaie, eroi care figurează în scripte căzuți la datorie în slujba patriei au fost de fapt sacrificați şi transformați în îngeri la propriu. A făcut vâlvă „dispariția" într-

un „nor” a regimentului Norfolk în cursul războiului britanico-turc, „evaporarea” a peste 800 de oameni fiind contabilizată în pierderile de război. În cursul războiului din Golf, Televiziunea Română a anunțat o singură dată într-o dimineață dispariția misterioasă a 40 de tancuri americane în deşert. Ştirea n-a mai fost reluată. Să fi fost o eroare? Se ştie oricum că OZN bântuie zonele de conflict armat, fapt observat nu de azi, de ieri, ci din toată istoria noastră cunoscută. Toate aceste C.S. captate în urma conflictelor trebuie cercetate genetic A.D.N.M.N., apoi transformate şi, în final, folosite. Munca ar fi cu atât mai eficientă, cu cât ponderea C.S. cu puritate genetică crescută ar fi mai mare.

Cine deține aceste corpuri spirituale? Evreii! Atunci, ca şi acum, ei au cel mai înalt grad de compatibilitate A.D.N.M.N. cu S.D. şi L.I. Deşi Iisus a adus legea cea nouă, din care a omis L.N.H., evreii au continuat să respecte legea veche, dar fără a păstra şi semințiile. Standardul de homozigotare (puritate genetică) al evreilor a fost cel mai performant dintre toate popoarele lumii antice. Chiar şi fără lege, ei rămân şi acum sectorul populațional cel mai compatibil cu S.D. şi L.I. Aş putea spune că fără respectarea strictă a L.N.H. evreii au pierdut mult în compatibilitatea cu Supercivilizația lui Dumnezeu (S.D.), dar îşi păstrează compatibilitatea genetică cu L.I., standardul de puritate genetică al acesteia fiind mai puțin pretențios.

Dacă privim istoria relativ recentă, observăm că axa timpului e presărată sistematic cu evenimente în care evreii sunt masacrați. În cartea „Ce se va întâmpla cu lumea aceasta?”, scris, ce-i drept, de un evreu - Joachim Langhammer - sunt prezentate cronologic persecuțiile la care a fost supus poporul evreu. Lăsând la o parte stilul prezentării, din noianul de date am reținut câteva evenimente şi cifre.

- Între anii 66-73 e.n., în timpul răscoalei evreieşti împotriva ocupației romane, sunt ucişi peste 1.100.000. de evrei.
- În anul 132 e.n., în timpul răscoalei lui Bar Cochba, romanii mai ucid 500.000 de evrei.
- În mileniul nostru, primul eveniment este marcat de cruciade. Şi astăzi istoricii se întreabă neputincioşi ce anume i-a mânat pe cavalerii secolelor XI şi XII să se înroleze sub semnul crucii, să străbată mii de kilometri din Franța, Germania, Italia, pentru a purta aşa-zisul război sfânt al creştinilor. Răspunsurile date până în prezent nu stau în picioare: Nu cred în dorința normanzilor de pedepsire a poporului evreu pentru asasinarea lui Iisus. Nu cred în dorința lor de a impune religia creştină unor popoare ce erau de fapt proprietarii de drept ai Bibliei şi ai Coranului. Nu cred nici măcar în „karma cruciadelor”, în dorințele „entităților” reîncarnate în cruciați, teorii ambigue, greu de sistematizat şi înțeles pentru mine - teorii relevate de Edgar Cayce. Observația este că cel mai mare număr de morți în primele două cruciade au fost evreii. Un fapt atât de puțin explicat, fără o logică istorică, economică, politică, militară, strategică mă face să cred că altul a fost scopul cruciadelor, şi anume: obținerea unor recolte de C.S. A.D.N.M.N. compatibile cu îngerii L.I. Puteau îngerii să determine şi să conducă acest război din umbră? Puteau! N-ar fi exclus ca de exemplu Papa Urban al II-lea, cel care i-a instigat pe francezi să plece în număr mare (450.000) în prima cruciadă, să fi beneficiat de un implant şi să acționeze după dorința L.I. Cele şase cruciade, desfăşurate între 1096 şi 1291 (anul încetării prezenței cruciaților în Palestina) ura europenilor pentru acest popor se consolidează. În oraşele Europei, evreii sunt arşi, îngropați de vii, executați cu cruzime, expulzați. Nu discut suportul sentimentelor antievreieşti. Încerc să rămân acel observator extern al evenimentelor, neimplicat emoțional. Secolele ce au urmat aveau să adâncească ura europenilor pentru evrei. Joachim Landhammer prezintă o listă pe patru pagini cu masacre asupra comunităților evreieşti ce au loc practic continuu, de la începutul mileniului, până în 1995! Vă prezint numai câteva date:

- În anul 1348 sunt ucişi 1 milion de evrei în toată Europa.
- Mai târziu, în 1648, cazacii ucid 400.000 de evrei în Polonia.
- Doi ani mai târziu cazacii ucid încă 200.000 de evrei în Rusia.
- Al Treilea Reich avea să contabilizeze peste 6 milioane de evrei exterminați, dintre care 1 milion şi jumătate copii!

Toate aceste masacre au două puncte comune: **sunt planificate şi sunt în masă.** Dincolo de motivaţia celor ce ucid, cred că mai este de luat în calcul un motiv. Cel puţin o parte dintre aceste masacre, poate cele mai importante, sunt în scop de recoltă. Dacă speculaţia, ipoteza, vi se pare nepotrivită, ruptă de realitate, să privim din nou spre ceea ce eu numesc „afacerea secolului".

În anul 1773, „capete luminate" ale evreilor au plănuit instaurarea unui guvern mondial evreiesc până în anul 2000, cu preţul a trei războaie mondiale. Ciudată viziune! E ca şi cum eu şi prietenii mei ne-am aşeza la o bere şi am hotărî ca stră-strănepoţii noştri să populeze planeta Marte! Spre deosebire de dorinţele mele, cu totul irealizabile, se pare că obiectivul evreilor este aproape îndeplinit. Să nu vă închipuiţi că L.I. nu ştie ce se întâmplă pe moşia ei, acum, ca şi în viitorul apropiat. Toţi cei aşezaţi la masa din 1773 la Frankfurt aveau implant cerebral. **Ei au ştiut ce trebuie să propună**. Două războaie au avut loc deja, iar supremaţia financiară şi politică se conturează. Al treilea război mondial se prefigurează... Avem o grămadă de informaţii ce vin din trecut, cu privire la acest război...

Cred că al doilea război mondial a fost privit cu interes, ca recoltă bogată şi compatibilă genetic cu îngerii L.I. Teoriile rasiale proveneau din perioada interbelică, de pregătire a celui de-al doilea război mondial. Ele au fost propagate atât în Germania şi Elveţia, cât şi în unele ţări nordice, cum ar fi Suedia, Danemarca şi Norvegia! De aici şi până la arderea evreilor este însă un pas uriaş. Credeţi oare că lui Hiter i-a venit brusc ideea să-i prigonească şi să-i ardă pe evrei, mai ales, după ce, astăzi, ştim bine, războiul l-a făcut cu banii lor?! Miliarde de dolari daţi de Iluminaţii lui Hiter au ridicat industria germană de război şi chiar au finanţat temutul S.S. Rockefeller şi Rothschild au fost campionii acestei finanţări. Pentru documentare suplimentară citiţi „Organizarea secretă şi puterea lor în secolul XX" de Jan van Helsing. Bancherii evrei ar putea ieşi cu faţa curată aflând că părinţii lor l-au creditat pe Hitler în necunoştiinţă de cauză, nebănuind holocaustul ulterior.

Eu cred că evreii au fost arşi la cerere; cred într-un târg încheiat de Hitler cu Lumea Intraterestră Cine ştia exact ce se întâmplă în crematoriile lagărelor de exterminare? Copiii, femeile, bătrânii erau triaţi şi aveau parcursuri separate spre moarte. Se apreciază că între victime au fost 1.500.000 de copii. Cred că aceste crematorii au fost dotate cu „teasc" şi „turn", iar „roadele" au fost captate, triate, transformate, folosite. Spiritul german, metodic, disciplinat, ordonat, meticulos a adunat om cu om, 6 milioane de evrei – cel mai bun racord de C.S. cu o somă de înger L.I.; nu români, nu francezi, nu englezi, nu cehi, nu polonezi, ci EVREI.

Marele secret al lagărelor de exterminare a fost bine păstrat. N-am găsit informaţii directe, dar nici n-am săpat adânc. Totuşi, avem o mărturie ce vine din partea lui Karl Hanke, apropiat al lui Albert Speer, ministrul industriei de război al celui de-Al Treilea Reich.
*Într-o zi - trebuie să fi fost vara lui 1944 - m-a vizitat prietenul meu, Karl Hannke, Gauleiterul Sileziei Inferioare. În anii precedenţi el îmi povestise multe despre campaniile din Polonia şi din Franţa, îmi relatasae despre morţi şi răniţi, despre suferinţe şi chinuri, dovedindu-mi în felul acesta că e un om sensibil la durerile altora. S-a aşezat pe fotoliul verde din biroul meu: de data aceasta era însă tulburat, vorbea şi se poticnea. Mi-a spus să nu accept niciodată invitaţia de a vizita un lagăr de concentrare în Silezia Superioară. Niciodată, sub niciun motiv. El văzuse acolo ceva ce nu avea voie şi **nici nu era în stare să descrie**. Nu i-am pus întrebări, n-am pus întrebări lui Himmler, nici lui Hitler, n-am vorbit despre asta cu prietenii mei personali. N-am căutat să ştiu, n-am vrut să ştiu ce se petrecea acolo. Trebuie să fi fost vorba despre Auschwitz.*

Cuvintele lui Karl Hanke îmi aduc aminte de cele ale lui Iezechiel: „Am văzut ceva, ca un fel de ziduri de cetate..." Este evident că nu prea putea descrie ceea ce-a văzut; îi lipsea termenul de comparaţie. Cu suferinţele umane era familiarizat; altceva văzuse în lagăr. Ştia Hitler de existenţa L.I.? Ştia! De ce era aşa convins de existenţa ei? Pentru că a avut contact strâns cu L.I., fie că a realizat în stare de veghe acest lucru, fie că nu. Cu alte cuvinte, cred că Hitler a avut montat un implant cerebral ce l-a condus în unele dintre acţiunile sale mai importante. Vă prezint câteva elemente care m-au determinat să gândesc aşa:

- În 1918 a luat naştere Organizaţia Thule, organizaţie esoterică, ce promova: teoriile rasiste, lupta împotriva evreilor, astrologia, practica yoga, magia, ocultismul. Din organizaţie au făcut parte mulţi dintre capii celui de-Al Treilea Reich, printre care şi Adolf Hitler.
- Organizaţia Thule credea că Terra este goală în interior şi luminată de un Soare. Accesul în interiorul Pământului era posibil pe la cei doi poli. Aceasta ar fi explicat apariţia Aurorei Boreale, a vântului cald de la latitudinea de 76 de grade a gheţarilor ce conţin apă dulce. Expediţiile germane spre cei doi poli au observat că păsările zboară spre nord peste gheţari, iar vântul cald aduce polen, după topirea gheţarilor.

Convinşi că Dumnezeul Vechiului Testament, Domnul evreilor este un Dumnezeu rău, şi că de fapt cel subpământean e cel bun, un dumnezeu al arienilor, al adevăratului popor ales, Organizaţia Thule a strâns mult relaţiile cu cei de aceeaşi ideologie, cu ...tibetanii. În 1938, Hitler a trimis la Lasha, capitala Tibetului, o primă expediţie condusă de colonelul Harrer, ce avea drept scop cunoaşterea filozofiei tibetanilor şi a fenotipiei lor (studiul datelor antropologice, fizionomiei). Arhiva de filme a lui Dalai Lama deţine înregistrarea evenimentelor principale ale acestei misiuni, puse de curând (decembrie 1997) la dispoziţia televiziunii RAI3. Hitler era în contact cu un călugăr tibetan ce susţinea că deţine cheile tunelului Arianei - cale de comunicare între Himalaya şi interiorul pământului. La data de 25 aprilie 1945, când ruşii au început asediul Berlinului, au găsit într-o cazemată 7 tibetani morţi. Numărul tibetanilor morţi în asediul Berlinului se pare că a depăşit 1000. Ciudată alianţă a arienilor. Sper ca toate datele culese să fie corecte!

Poate că cel mai serios argument în sprijinul convingerii lui Hitler asupra existenţei L.I. a fost chiar contactul cu îngerii L.I. În acest caz ne explicăm de ce L.I. s-a folosit de Germania nazistă în atingerea obiectivului ei - procurarea de C.S. de evrei. Ce putea oferi în schimb L.I. Germaniei? Tehnologie de război, cu care ar fi putut să-şi asigure supremaţia militară. Astfel, într-o epocă în care ştim cum arătau avioanele pământene, germanii se apucau de construit farfurii zburătoare, Vi se pare normal? Şi totuşi, aşa a fost. E ca şi când România şi-ar propune pentru săptămâna viitoare trimiterea unei misiuni de explorare, cu echipament uman în Alfa Centauri!

Cel mai complet dosar al realizărilor „germane" în domeniul construcţiei de discuri zburătoare îl găsim tot în cartea lui Jan van Helsig. Informaţiile ştiinţifice au fost primite de inginerii germani în mod gradat, aşa cum este normal; altfel n-ar fi înţeles nimic. De aceea şi realizările lor sunt din ce în ce mai apropiate de ceea ce azi numim OZN, fără să fi ajuns vreodată la tehnica construirii unuia veritabil. Totuşi, oficial, performanţele atinse de acele aparate n-au fost atinse nici azi.

Pe scurt, primul experiment, nereuşit se pare că a avut loc în 1922. Apoi, în 1934, Schaumann construieşte primul OZN, numit RFZI, care avea să zboare.
- În 1939 a fost lansat „Hamebu I" capabil să zboare cu 17.000 km/h! cu un echipaj de 8 oameni.
- În 1941 e construit primul disc zburător adevărat, propulsat cu energie electromagnetică, care schimba culorile în funcţie de energia câmpului şi de viteză. Acest aparat zbura însă, numai în unghiuri de 90, 45 şi 22,5 de grade şi nu putea fi folosit ca aparat de luptă.
- În 1942 Germania construieşte 17 aparate VRIL-1, cu diametrul de 11,5 m, ce atingeau viteza de 2.900 km/h. Apoi lansează Hanebu II, cu 20 oameni la bord şi viteze de 6.000 km/h. Hanebu III a fost o realizare tehnică de excepţie. Cu 71m diametru, putea transporta 32 de oameni, avea autonomie de zbor de două luni şi atingea viteze de 40.000 km/h.
- În 1943 a fost proiectat un avion sub formă de ţigară, verişorul „sulului de carte" biblic sau al „trabucelor" observate astăzi. Acest aparat trebuia să aibă 139 m lungime.
- Pe 14 februarie 1944, Germania a lansat un avion care se putea ridica vertical cu 800 m/min şi orizontal atingea viteze de 2.200 km/h la o înălţime de 24.000 m, propulsat de energia magnetică. Avionul a fost distrus în bombardamentul de la Peenemunde.

De ce nu şi-au oficializat germanii aparatele de zbor? În primul rând, deşi rapide, aceste aparate era vulnerabile. L.I. le-a vândut tehnologia cu jumătate de măsură. Germanii nu au putut folosi aparatele în luptă din cauza incompatibilităţii sistemului de propulsie, a energiei magnetice, cu

armele convenționale - tunuri, mitraliere etc. Aparatele urmau să fie perfecționate şi dotate cu arme corespunzătoare. Germania n-a mai avut timpul necesar. Totuşi, discurile construite de Germania nazistă au lăsat un dosar interesant în istoria de sfârşit a celui de-al doilea război mondial. Astfel, între toamna anului 1944 şi primăvara anului 1945, piloții aliați, mai ales cei englezi, au înregistrat zeci de apariții de nave discoidale care însoțeau aviația germană, nave ce au primit numele generic de Foo Fighters. W.A. Harbinson a descoperit arhive în care apar informații despre navele discoidale construite de germani. Cele mai multe observări ale Foo Fighters sunt concentrate în luna februarie 1945. Harbison susține că studiile şi construcția navelor discoidale au continuat după război la bazele germane din ...Antarctica. Informațiile par să se lege. Americanii nu erau străini de existența acestor baze, Unii investigatori OZN atribuie o proporție a acestui fenomen navelor construite de germani după război, în continentul înghețat şi chiar vorbesc despre existența celui de-al patrulea Reich. Mie mi se pare o ipoteză fantastică. Şi totuşi, Jan van Helsing nu s-a potolit. A revenit în forță cu noi informații despre toate aceste lucruri. „Cartea a 2-a", „Cartea a 3-a" şi „Operațiunea Aldebaran", apărute în România în 1999 la Editura Samizdat, ne taie respirația prin informația ce-o poartă - din păcate, greu verificabilă.

Cert este că germanii au avut acces la o parte a tehnologiei necesare construirii de nave tip OZN Multe dintre datele legate de această poveste au fost date publicității într-o conferință ce a avut loc în Arizona în 1991. Mai mult decât atât, posturile de televiziune, printre care şi T.V.R.1 în 1996, au prezentat documentare largi pe această temă, cu filme de arhivă şi comentariul de rigoare. Deci, nu mai e niciun secret cu privire la această problemă. Ce s-a fi întâmplat dacă L.I. ar fi dotat aceste nave cu armament corespunzător? Atunci, Germania ar fi câştigat războiul.

Mai ştim astăzi că Germania nazistă a construit, practic, prima bombă nucleară. Să fi fost o parte a tehnologiei de proveniență I.T.? Nu ştiu. Cert e că bomba nucleară germană şi planurile celebrelor Foo Fighters au ajuns în S.U.A., iar începând cu luna martie 1946, inginerii germani au fost integrați în programele americane, conform ordinului „Paperclip" al lui Truman.

Aşa a fost păcălită Germania de Lumea intraterestră. În schimbul a 6 milioane de evrei sacrificați a primit o tehnologie pe care n-a putut-o folosi în câştigarea războiului. L.I. şi-a asigurat o recoltă bunicică înainte de ultima, din momentul apocaliptic. N-ar fi exclus ca ultimul război mondial (doar nu degeaba sunt programate trei!) să mai ofere încă o recoltă substanțială. Cine ştie? Poate cei care conduc astăzi lumea (evreii) ştiu câte ceva!...

Tehnologie intraterestră în schimbul creării statului Israel

Acum circa 3.500 de ani, Moise le spunea evreilor:
27. Domnul vă va împrăştia prin toate popoarele şi veți rămâne puțini la număr printre toate popoarele la care vă va duce Domnul.
28. Veți sluji acolo altor dumnezei, făcuți de mâini omeneşti din lemn etc.
30. Când vei fi la necaz şi când te vor ajunge toate acestea în curgerea vremii, te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău şi vei asculta glasul lui. (Deuteronomul - 4)

Atunci când am început să deslușesc „Programul Terra", modul de „funcționare" al unui astfel de program, am înțeles uşor cum a aflat S:D. că evreii vor pribegi prin lume. Dacă nu era neapărat o componentă a scenariului preimaginat (ceea ce nu cred), se putea vizualiza uşor acest lucru cu ocazia distorsiunilor temporale (D.T.) ce vizau „sfârşitul veacurilor". Tot în acelaşi mod, S.D. ar fi putut afla că evreii au revenit la matcă la un moment dat - concret, după convenționalul an 1948 - anul oficial al recreării statului Israel. Ceea ce nu am înțeles de la început a fost motivul care i-a determinat pe evrei să-şi întemeieze statul chiar înainte de momentul apocaliptic. De ce n-au revenit acum 1000 sau 500 de ani, sau măcar acum 100 de ani? Veți răspunde că progresul tehnic a făcut posibilă comunicarea între evreii răspândiți prin lume şi, în cele din urmă, acelaşi progres, care acum ştiți cui se datorează de fapt, este responsabil de mecanismul social - politic - militar - strategic - istoric - tehnic etc. de creare a statului Israel. Fals! După ce am pătruns mecanismele programului, am înțeles de ce toate se întâmplă acum: pentru că MOMENTUL APOCALIPTIC

ESTE APROAPE! După cum ştiți deja, acest moment este privit cu interes de ambele părți, S.D. şi L.I., ca o ultimă recoltă a actualului ciclu de producție de C.S. Logic, S.D. bănuia că L.I. va afla printr-o D.T. data momentului apocaliptic. Teoretic, evreii trebuiau adunați pentru o cercetare genetică în focar şi premarcare A.D.N.M.N., după criteriile de compatibilitate. S.D. nu s-a ocupat de crearea statului evreu; ar fi fost oricum foarte periculos pentru navele trimise într-o astfel de misiune. Evenimentul se datorează exclusiv Lumii intraterestre. Ar fi fost ineficient ca în preajma apocalipsei navele S.D. şi L.I. să caute evrei prin toată lumea, din America până în Australia, pentru premarcare A.D.N.M.N. De aceea, printr-o altă afacere a secolului, L.I. a condus aliații spre formarea statului evreu. Pentru cronologie, dar şi pentru o bună înțelegere a evenimentelor, trebuie să vă prezint câteva date importante.

Scriam mai sus despre hotărârea încă din 1773 a Consiliului Iluminaților, a Sionului, de a conduce lumea până în anul 2000 cu un guvern mondial, fapt realizabil în „viziunea lor" prin trei războaie mondiale planificate. Mie mi se pare o viziune absurdă, de neînțeles, lipsită de orice logică. Planul pornea dintr-un an în care nu existau nici măcar cincinale, darămite o previziune peste 223 de ani!? Este absurd! Mai ales în vremea aceea, nu cred că vreun pământean ar fi fost preocupat să elaboreze doctrine, scenarii pentru următoarele două secole şi, culmea, chiar să realizeze în bună parte ce şi-s propus, doar dacă... n-ar fi ştiut ce trebuie să-şi propună! Cu alte cuvinte, cred că destinele istoriei au fost conduse de Lumea intraterestră în concordanță cu o bună funcționare a Programului Terra. Aşa cum au condus progresul tehnic al omenirii, tot aşa au influențat şi istoria poporului evreu. Şi cum istoria este făcută de oameni, ea a trebuit condusă prin oameni. De aceea, fie c-au ştiut, fie că nu, personalități care au condus lumea s-au transformat în roboței ai L.I. Asta e... destinul istoric a fost şi este în mare măsură condus. Nu este vorba de evoluția populației din Papua - Noua Guinee şi nici a poporului chinez, atât timp cât aceste evoluții nu deranjează destinul istoric al poporului evreu. Istoria evreilor a fost influențată pentru evrei şi, în principal, prin evrei. Uneori, când conjunctura a cerut-o, L.I. s-a folosit de germani prin „robotizarea" lui Hitler, sau de americani, englezi şi alții, prin folosirea altor personalități „crescute", „educate" să folosească decizia politică în sprijinul unei idei care aparținea L.I.

La jumătatea secolului al XIX-lea, Albert Pike, evreu declarat satanist (nu întâmplător) avea să reia dezideratele Consiliului Sionului de la Frankfurt, din 1773. El va elabora strategii necesare îndeplinirii dezideratului de creare a statului evreu.

În 1881, Teodor Herzl a întemeiat la Odessa mişcarea sionistă, pentru crearea statului Israel în Palestina. A activat neobosit în toată Europa, pentru crearea unui cămin pentru evrei, dar nu oriunde, (evreii au refuzat oferta britanică pentru un teritoriu în Sinai sau unul în Uganda!) ci în locul de baştină, chiar dacă între timp trecuseră ceva secole, iar memoria lor nu mai reuşea să recunoască acel loc. Măcar dacă teritoriul vechiului Canaan sau al actualului Israel ar fi raiul pe pământ... Probabil că mulți evrei au fost dezamăgiți de imaginea pământului strămoşilor. Dar tot scenariu a fost „ca să se întâmple". Prigoniți prin Europa de guvernele acelor vremuri, evreii şi-au început emigrarea în Palestina. Din Rusia, de pildă, între 1881 şi 1914 au emigrat 2 milioane de evrei, dar numai 60.000 aveau să ajungă în Palestina. În 1914 în Palestina erau cca 85.000 evrei. Nici nu se încheiase primul război mondial când, în noiembrie 1917, guvernul englez a emis celebra declarație Balfour, prin care evreii erau încurajați să emigreze în număr mare în Palestina.

În aprilie 1918, o comisie sionistă alcătuită din personalități evreieşti din Anglia, Franța, Italia, Olanda, Rusia, condusă de Haim Weizman - viitorul prim preşedinte al Israelului, făcea o vizită în Palestina, în scopul stabilirii detaliilor cu privire la emigrarea evreilor spre pământul sfânt. Numărul evreilor avea să crească neîntrerupt până în preajma celui de-al doilea război mondial. Istoria serviciului secret, subtilitățile politice ale vremii legate de crearea statului Israel sunt pasionante şi, cred eu, insuficient cunoscute. Oricum, ele nu fac obiectul acestei cărți; s-a scris mult despre asta.

La data de 23 mai 1939, Lordul Lloyd primeşte ordin de la Winston Churchill de a se retrage din Palestina. Trupele engleze, care în ultimii ani ai perioadei interbelice luptaseră din răsputeri să limiteze aşezarea evreilor în pământul strămoşilor lor, făceau loc acum liberei imigrări, singura forță opozantă acestei acțiuni rămânând populația arabă autohtonă. E posibil ca acesta să fi fost cel mai important pas în realizarea obiectivului - un stat pentru evrei.

Al Doilea Război Mondial avea să creeze condițiile pentru înființarea oficială a statului evreu. În timp ce evreii erau prigoniți, exterminați, arşi în crematorii de naziști (conform înțelegerii cu L.I.), de partea aliaților erau angajați 130.000 de soldați evrei, în special în trupele britanice. Alți evrei continuau să emigreze spre Palestina într-un mod dramatic, despre care s-a scris mult.

Care a fost motivul pentru care aliații au ales acest destin pentru evrei? Fără a minimaliza rolul extraordinar de important al M.F.E., al organizațiilor masonice care aveau ca obiectiv declarat crearea Israelului, cred într-un târg încheiat de data aceasta între aliați (americani) şi L.I., târg ce punea în balanță tehnologia I.T. în schimbul înființării statului Israel. Deşi condus din umbră de mult timp, producerea acestui eveniment trebuia impulsionată acum. Şi astfel, în America, într-o perioadă în care ştim cum arătau navele maritime şi care era modul lor de propulsie, apare în octombrie 1943 primul experiment de teleportare a unui distrugător-escortor, cu oameni la bord, eveniment rămas în istorie sub numele de „experimentul Philadelphia". Deşi s-a scris că baza ştiințifică a constituit-o teoria câmpului unificat elaborat de A. Einstein, azi sunt voci ce vorbesc de o implicare extraterestră în acest experiment. Eu fac doar corecția: nu extra, ci intraterestră.

Fenomenele observate, datorate câmpurilor electromagnetice la care a fost supus distrugătorul-escortor U.S.S. Eldridge DE-173 seamănă mult cu fenomenologia de tip OZN, cu disparițiile din triunghiul Bermudelor şi cu aspecte ce țin de Foo Fighters. Ca şi germanii, aliații aveau să fie păcăliți. Tehnologia importată nu-i putea ajuta la câştigarea războiului. Aşa cum am mai scris, oamenii nu rezistau teleportărilor. În schimb, mecanismul de creare a statului Israel fusese declanşat şi nimic nu-l mai putea opri. La data de 29 noiembrie 1947, O.N.U. - brațul politic al marii finanțe evreieşti (M.F.E.) - a decis divizarea Palestinei între arabi şi evrei, în două teritorii distincte: Israel şi Transiordania - pentru arabi, teritoriu care 4 ani mai târziu urma să se numească Iordania. Fără a mai intra în amănunte, statul Israel îşi proclamă independența la data de 14 mai 1948. Dacă ar fi să recapitulăm, observăm că în spatele intereselor aliaților sunt o bună parte dintre interesele Iluminaților (M.F.E.), cei care cred că dirijează istoria lumii.

Schematic, putem reprezenta afacerea secolului astfel:
Ce a realizat Germania?
- a primit tehnologie cu jumătate de măsură;
- a ars 6 milioane de evrei, atrăgându-şi disprețul lumii;
- a obținut credite enorme de la M.F.E. şi s-a împovărat cu datorii de război;
- a pierdut războiul;
- a pierdut toată tehnologia primită de la L.I.

Concluzia - Germania este marea păcălită în această afacere.
Ce a realizat M.F.E. (Iluminații)?
- a primit tehnologie cu jumătate de măsură, pe care a conservat-o;
- a achiziționat după război tehnologia importată de germani;
- a câştigat războiul;
- s-a consolidat financiar, primind banii datorați atât de la învinşi, cât şi de la învingători;
- a menținut şi dezvoltat contactul cu L.I., transferurile tehnologice continuând până astăzi;
- a creat statul Israel conform obiectivului propus (chiar dacă ideea în sine nu le aparține, ci este inoculată subtil);
- a făcut un pas spre „Noua ordine mondială", concept ce include conducerea lumii de către un guvern mondial evreiesc.

Concluzie - M.F.E. a realizat obiective importante şi se pare că în afară de cei 6 milioane de evrei pieriți în Holocaust (o treime din totalul mondial estimat la data aceea) şi de o amprentă psihică

particulară imprimată poporului evreu cu această ocazie, n-a pierdut nimic. A sacrificat M.F.E. conştient milioane de „fraţi", sau n-a avut habar de târgul lui Hitler cu L.I.? Este greu să aflăm; eu nu-mi bat capul cu asta; oricum, faptul este consumat.

Ce a realizat Lumea intraterestră?

- a obţinut o recoltă bună de C.S., A.D.N.M.N., compatibile cu îngerii L.I.;
- a adunat la un loc o bună parte dintre evrei, în vederea cercetării genetice preapocaliptice
- a realizat şi a permanentizat un contact politico-militar cu M.F.E. pe teritoriul S.U.A.;
- a dat curs istoriei dorite, scenariilor care o avantajează;

Cam atât despre afacerea secolului. Poate cea mai importantă idee pe care trebuie s-o reţinem după parcurgerea acestui mic capitol este aceea că nimic nu este întâmplător. Evenimentele istorice importante sunt programate; oamenii nu-şi urmează istoria firească, ci pe aceea dictată de evenimentele programate ale Programului Terra.

Fenomenul OZN

Motto: *Fiara pe care ai văzut-o era şi nu este şi va să se ridice din adânc şi să meargă spre pieire. Şi se vor mira cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii în cartea vieţii, văzând pe fiară că era şi nu este, dar se va arăta.* (Apocalipsa 17-8)

În loc de definiţie: *Luni noaptea, în jurul orei 22:49, deasupra Aeroportului Otopeni a fost observat un OZN. Personalul din turnul de control al aeroportului a văzut un obiect luminos care-şi modifica intensitatea şi poziţia la intervale regulate de timp. OZN-ul a venit din direcţia est, unde a staţionat câteva minute, modificându-şi apoi poziţia cu o viteză ce nu poate fi atinsă de niciun aparat terestru... În jurul orei 0:10 obiectul s-a deplasat spre sud. Imaginile sunt parcă desprinse dintr-un film S.F.: modificări de poziţie şi dimensiune realizate cu o viteză uimitoare, dispariţii şi apariţii fulgerătoare, la un moment dat obiectul părând că s-a apropiat, văzându-se clar un disc luminos, în interiorul căruia se afla un disc întunecat... În jurul orei 1:07 OZN-ul a avut o fluctuaţie bruscă de lumină, după care a plecat spre sud est, într-o clipă dispărând din câmpul de vizibilitate. În niciun moment obiectul n-a avut o manifestare agresivă, impresia tuturor fiind că a răspuns chiar cu prietenie semnalelor făcute de pământeni prin stingerea şi aprinderea balizajului. De reţinut este faptul că prezenţa obiectului nu a putut fi detectată de RADAR-ul aeroportului, nici de aparatele de radiolocaţie ale avioanelor.*
Aceasta este o observaţie clasică de OZN. Ea poate îmbrăca multiple variante, pe care diverşi autori s-au ocupat să le clasifice şi să le studieze, despicând firul în 10, fără să pătrundă pe deplin înţelegerea fenomenului.

Astăzi, observaţiile OZN sunt aproape cotidiene, pe toate meridianele globului. Nu rămâne decât ca ultimii sceptici să savureze o întâlnire de aproape şi astfel, toţi „cei ce locuiesc pe pământ" să înceteze „a se mai mira văzând pe fiară că era şi nu este", dar... se arată! Generaţiile aflate astăzi în viaţă cred că vor avea şanse mari să vadă cel puţin o dată un OZN de aproape sau în evoluţie. Eu am avut două ocazii. Prima dată, şansa mi-a surâs în curtea Muzeului Luvru din Paris. Prietenii zâmbesc neîncrezători atunci când afirm că am văzut OZN-uri la Muzeul Luvru! Dar este cât se poate de adevărat. La data de 30 octombrie 1993, filmând în curtea interioară a muzeului, atenţia mi-a fost atrasă de două „stele" ce evoluau la mare înălţime deasupra Parisului. Observaţia a durat cam 25 de minute. Am fost surprins de atitudinea mea faţă de situaţie. Deşi era destulă lume în jur, n-am alertat pe nimeni. Am considerat spectacolul insuficient de bogat, de evident, şi-apoi eram într-o ţară străină. Imaginea filmată avea să confirme acasă cele văzute: globuri luminoase pe fond albastru-argintiu, cu contur destul de clar delimitat, imposibil de apreciat ca mărime. A doua observaţie am surprins-o în România, în primăvara anului 1994, când, pe autostrada Bucureşti - Piteşti, drumul mi-a fost intersectat de traiectoria unui glob de foc cu coadă, care a traversat cerul pe înserat în două secunde. Ca mulţi alţi observatori de OZN, probabil majoritatea, nu am raportat cele văzute.

Am câțiva prieteni martori ai unor observații într-adevăr de excepție, ce nu se regăsesc în nicio cazuistică. Totuși, aceste observații ar putea fi cuprinse în acele statistici care apreciază numărul observațiilor OZN la 14 milioane pe întreaga planetă. Cifra statistică, avansată de Jacques Vallée, estimată de mulți ca exagerată, mie mi se pare minimă. De ce? Pentru că așa cum eu conduc autoturismul pe străzile orașului meu ori de câte ori am nevoia sau plăcerea s-o fac, tot așa ocupanții acestor nave minunate au dreptul legitim să se plimbe de câte ori vor pe cerul liber, neîngrădiți de bariere convenționale: granițe statale, continentale etc. Ei, ca și noi, sunt acasă. Rupți de aspectele trecute ale fenomenului OZN, de continuitatea lui istorică, de mituri, de legende, cei ce au studiat acest fenomen au sesizat foarte târziu acest fapt. Regretatul astrofizician dr. Allen Hynek, consultant științific al Proiectului Blue Book, avea să declare în 1976: „Am ajuns să sprijin tot mai mult ideea că OZN-urile ar fi nave spațiale „cu șuruburi și piulițe", din alte lumi... Sunt prea multe lucruri care nu se potrivesc cu această teorie. Mie mi se pare caraghios ca o superinteligență să călătorească la mare distanță pentru a face lucruri relativ stupide, cum ar fi să oprească mașini, să recolteze mostre de sol și să sperie lumea. Cred că trebuie să începem să căutăm mai aproape de casă.

În ultimi 50 de ani, fenomenul OZN a intrat în conștiința planetei. Aproape fiecare familie deține astăzi în bibliotecă cărți ce tratează acest subiect. De pildă, eu dețin peste 50 de volume. Apărute inițial ca lucrări elaborate în stil reportericesc, asemenea cărților scrise de Frank Edwards, cu timpul, informația acestor cărți s-a diversificat și s-a aprofundat. Cercetători în diferite domenii: fizicieni, astronomi, piloți, astronauți, militari, medici, psihologi etc. și-au pus amprenta pregătirii profesionale în aprofundarea înțelegerii fenomenului. Foarte vast, cu o problematică ce se adresează multor compartimente tehnice, domeniul OZN a fost disecat și tratat de obicei în monografii ce abordează: prăbușiri de OZN, recuperări de nave, mușamalizarea informațiilor, răpiri de persoane etc. Deși lipsește o lucrare vastă care să integreze întreaga informație a momentului, consider că s-a scris destul și bine până în prezent. Pe de altă parte, cartea mea adaugă acestor monografii „piesa lipsă" din jocul de puzzle, piesa care clarifică imaginea acestui domeniu controversat. A căuta mai departe, a continua investigarea fenomenul OZN prin metodele clasice mi se pare ridicol, fără sens. Nu vom obține informații noi. Nu aceasta este calea de astăzi. Am să punctez numai câteva idei ce mi se par importante. Pornind de la acestea, vă puteți imagina singuri calea investigațiilor viitoare.

Ce merită să fie subliniat? Adevărul despre fenomenul OZN, despre Lumea intraterestră, despre interesele și obiectivele ei, și chiar despre istoria viitoare a omenirii este de mult cunoscut de guvernele statelor mai importante: S.U.A., Marea Britanie, Rusia, Israel și probabil și altele. Problema nu este însă una guvernamentală pură: guvernele vin și pleacă: singurele care rămân mai stabile sunt structurile de securitate. Această problematică aparține de fapt unui alt gen de guvern, acela unic, supranațional, care, că vrem sau nu, conduce în acest moment destinele planetei. Guvernul mondial, al cărui suport este marea finanță evreiască M.F.E., sprijinită financiar de noi, toți pământenii, are structuri de securitate capabile încă să țină în frâu informațiile care aparțin acestui domeniu ce ne pare fantastic. Iată cum văd eu șirul evenimentelor:

L.I. a estimat corect prin distorsiune temporală (D.T.) data momentului apocaliptic și a elaborat un plan pentru istoria sfârșitului de program, care știți deja ce cuprinde. Această lume ascunsă se află eminamente în spatele întregului fenomen OZN, iar contactul cu așa-zisul guvern mondial trebuia realizat la un moment dat. Când ar fi fost cel mai bine? Ar fi putut să fie brusc? După cum vedeți, noi toți avem nevoie de o pregătire minuțioasă pentru a primi astfel de informații. De aceea, L.I. a considerat că și guvernul în cauză, oamenii de legătură, au nevoie cam de aceeași pregătire. Contactul a fost progresiv și istoria lui nu știu când începe cu exactitate. În mod normal, ar trebui să considerăm acest contact încă de pe vremea baronului Rothschild, atunci când L.I. monta primele implanturi de informație cu valoare de profeție. Ulterior, spre sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, după ce intratereștrii (I.T.) au condus progresul tehnic uman spre o înțelegere primară a informațiilor științifice, contactul s-a diversificat. Încercați să vedeți evenimentele înșirate pe axa timpului, într-o dinamică istorică, politică, socială și tehnico-

ştiinţifică. Anii celui de-al doilea război mondial programat de L.I. au făcut posibile două contacte majore cu infuzie de informaţie tehnico-ştiinţifică. Urmarea lor directă a constat în:

- crearea statului Israel;
- recoltarea câtorva milioane de C.S. de evrei.

Informaţiile ştiinţifice ale celor două contacte - german şi american - aveau să ajungă după război monopolul Iluminaţilor evrei stabiliţi în S.U.A. şi integraţi în structurile de conducere ale S.U.A. De fapt, experimentul Philadelphia din octombrie 1943 a fost capătul unui vast program al L.I. - S.U.A. (M.F.E.) desfăşurat în special pe teritoriul S.U.A..

William Moore, unul dintre autorii cărţii „Experimentul Philadelphia", citează cazul lui Robert Suffern, care în 1975 a avut o experienţă OZN. Ulterior, Suffern avea să fie vizitat de trei oficiali de la Canadian Forces - Ottawa, U.S.A.F. - Pentagon şi de la U.S. Office of Naval Intelligence. Aceştia urmau să evalueze observaţiile lui Suffern. Pentru a prezenta încredere, i-au furnizat unele informaţii despre fenomenul OZN şi fotografii, sugerând că S.U.A. şi Canada cunoşteau la acea dată adevărul în această problemă, chiar deţinând au orar precis al aterizărilor navelor străine, şi aveau o colaborare tehnico-ştiinţifică cu EI încă din 1943, din cursul experimentului Philadelphia. S-ar putea însă ca între 1943 şi 1954 contactul să nu fi fost permanent. Prăbuşirile de nave din preajma anilor '50 (unele programate de L.I.) şi valurile de OZN din anii 1952-1954 aveau să convingă definitiv autorităţile (serviciile secrete) ale S.U.A. de necesitatea elucidării problemei.

<u>Ultima revoluţie tehnico - ştiinţifică</u>

În anul 1954, la data de 29 februarie, ora 16:06, a avut loc un eveniment de excepţie care, aşa cum spune William P. Sanders, fiul unuia dintre piloţii militari prezenţi la faţa locului, avea să intre în istorie pe uşa din dos. La Air Force Base Edwards - California a fost programată prima întâlnire oficială între o civilizaţie extraterestră (L.I.) şi preşedintele S.U.A. - Dwight Eisenhower - însoţit de oficiali şi servicii de securitate. Evenimentul este descris astăzi de mulţi martori. Vă prezint descrierea lui făcută de William P. Sanders în cartea „Accidentul OZN":

I.T. a sosit cu cinci nave: două dintre ele imense, cu formă cilindrică, de trabuc, cu lungimi de 90-100 de metri şi diametre de 19-20 de metri, şi alte trei nave discoidale mai mici, dispuse în triunghi. Discurile emiteau semnale luminoase - fascicule lăptoase - către navele mamă, care, învăluite într-o ceaţă albastră, deveneau din când în când, pe anumite porţiuni, transparente, invizibile. I.T. - numiţi Eterieni, s-au teleportat (nu avem altă exprimare) în sala de Consiliu a bazei. Comandantul i-a convocat urgent pe cei invitaţi în această sală. Reproduc: „Eterienii" erau deja acolo! EI, în număr de 23, toţi îmbrăcaţi în costume de zbor de culori diferite, dar toate de nuanţă deschisă, foarte plăcute, aveau părul lung, de un blond decolorat, şi înfăţişări distinse, pline de noblețe. Unul singur purta în mâna stângă acel sul de folii metalice. Când toată lumea s-a strâns în sală, EI s-au adresat, pe rând, telepatic, celor de faţă. Aveau un umor subtil, cei adunaţi râdeau din când în când, mai ales când EI făceau referiri la intervenţiile de „înnobilare genetică" făcute în ultimii 250.000 de ani pe diverse planete din Univers. Conducătorul lor i-a înmânat Preşedintelui Eisenhower MESAJUL GRUPULUI INTERGALACTIC, compus din câteva folii de platină. N-au spus precis de unde vin, dar au informat întreaga adunare că şi alte fiinţe inteligente, dar mai puţin evoluate, vizitează planeta Pământ de foarte mult timp. Apoi unul dintre EI a început să explice care sunt sursele de energie ce trebuie utilizate, conceptele care stau la baza înţelegerii Universului, a vehiculelor şi călătoriilor intergalactice. Atât Preşedintele cât şi savanţii prezenţi erau total copleşiţi de eveniment şi de extraordinara ştiinţă a Eterienilor. Apoi au făcut câteva scurte demonstraţii, care în limbajul nostru pot fi catalogate din domeniul paranormalului: levitaţie, trecerea prin pereţi, au luminat întreaga sală în toate culorile, fără a fi vizibilă vreo sursă de energie sau vreun suport. Cel mai emoţionant moment a fost când s-au făcut, pe rând sau în grupuri, invizibili, apoi au repetat experienţa cu Comandantul Bazei. Au convenit cu Preşedintele să rămână timp de trei ani tereştri, pentru a-şi oferi ştiinţa şi serviciile oamenilor, pentru a-i iniţia în zborul intergalactic. Au mai spus că ei au o bază pe Terra, într-un loc inaccesibil şi necunoscut. Au mai spus că vor reveni peste o lună, timp necesar Preşedintelui şi oficialităţilor să ia hotărârile necesare. După ce au urat asistenţei „Eternitate", au dispărut

subit, creând o stare de confuzie şi uimire chiar şi preşedintelui Eisenhower, care se simţea în dificultate faţă de persoanele oficiale invitate.

Tatăl autorului, Paul W. Sander, a fost unul dintre cei şase piloţi care aveau să „testeze" pentru prima dată o navă extraterestră. Deşi legile americane impuneau 40 de ani de secret, au fost unii martori ai evenimentului, precum Gerald Light, care nu s-au putut abţine faţă de prieteni. E greu să ţii în tine aşa ceva. A rămas celebră scrisoarea trimisă de Gerald Light prietenului său, Meade Layne, după „vizita" la Air Force Base Edwards – California, situată lângă Muroc. Spicuiesc:

Dragă prietene, Relatarea este adevărată - devastator de adevărată! (...) am avut senzaţia clară că lumea noastră s-a sfârşit, şi asta cu un realism incredibil. Pentru că n-am mai văzut niciodată atâtea fiinţe omeneşti într-o asemenea stare de colaps şi confuzie, ca şi cum ar fi înţeles cu toţii că lumea lor se sfârşise cu adevărat, într-un mod definitiv şi indescriptibil. Realitatea aparatelor de zbor provenind „din alte planuri" ale creaţiei este în prezent şi pentru totdeauna smulsă din domeniul ipotezelor (...) În timpul vizitei mele de două zile am văzut separat cinci tipuri de aparate de zbor, studiate de ofiţerii noştri piloţi, având asistenţa şi permisiunea Eterienilor. Cuvintele nu sunt de-ajuns pentru a-mi exprima reacţiile. În sfârşit, s-a întâmplat. Acum este o problemă care ţine de istorie. Preşedintele Eisenhower, aşa cum vei fi aflat deja, a fost adus în secret într-o noapte la Muroc, în timpul recentei sale vizite la Palm Springs. Iar convingerea mea este că el nu va ţine seama de teribilul conflict dintre diferitele „autorităţi" şi se va adresa direct oamenilor prin radio şi televiziune - dacă această soluţie de impas se va prelungi. După câte am putut afla, o declaraţie oficială către ţară se află în pregătire pentru a putea fi publicată către jumătatea lunii mai.

Informaţii despre această întâlnire istorică sunt reluate în multe scrieri cu tema OZN. „Teribilul conflict între diversele autorităţi" a fost tranşat în favoarea secretoşilor, iar progresul tehnico-ştiinţific oferit de această colaborare a fost confiscat de grupul M.R.F., cel mai puternic financiar.

Asistenţa tehnico-ştiinţifică a intratereştrilor I.T. s-a concretizat în construirea de baze diseminate pe toate meridianele lumii - locuri de întâlnire programate în scopul schimbului de informaţii, materiale, tehnologie. Prima carte care dezvăluia existenţa unor astfel de baze a fost Sky Crash, apărut în 1984 sub redacţia BUFORA (British U.F.O. Research Association), scrisă de Brenda Butler, Jenny Radles şi Dot Street. Lucrarea, destul de confuză, este în esenţă o investigaţie a unui caz de prăbuşire OZN la baza militară americană din estul Angliei - R.A.F. Bentwaters, situată în pădurea Rendlesham. Este prima lucrare în care am citit o informaţie referitoare la baze comune, americane sau britanice, cu o civilizaţie extraterestră. Bazele ar fi oferit un loc ideal, ferit de priviri indiscrete, pentru schimburi tehnico-ştiinţifice, stocări de nave tip OZN în complexuri subterane, depozite de materii prime cerute la schimb de I.T. Una dintre acestea ar fi fost R.A.F. Benfwaters Base. Informaţia pare credibilă, din moment ce o mulţime de martori confirmă observaţiile OZN din zonă şi mai ales prin echiparea specifică a zonei. În momentul accidentului OZN în pădurea Rendlesham, la 27 decembrie 1980, în zonă existau două baze aeriene N.A.T.O.: Woodbridge încadrată strict cu personal american, şi o bază a R.A.F. - Bawdsey Manor, ce beneficia de măsuri de securitate de excepţie. În apropiere de aceste puncte forte, pe insula Orford Ness existau în acel moment laboratoare experimentale ale N.S.A. (*National Security Agency*) care aveau ca activitate declarată „observaţiile RADAR dincolo de orizont". Mai târziu aveam să aflăm, noi, publicul larg, că undele RADAR „deranjează" zborul navelor străine. Cazul Bentwaters este important, pentru că după ani de negări, sub presiunea dovezilor, Ministerul Britanic al Apărării a recunoscut în aprilie 1983 existenţa reală a acestui caz, fără însă a da detalii. O altă bază ce găzduieşte periodic nave ale L.I. e situată în Puerto Rico, arhipelag sub protectorat american unde observările OZN sunt la ordinea zilei. Zona cea mai vizitată de discurile zburătoare a fost cedată guvernului federal american. N.S.A. a instalat aparatură modernă de supraveghere a comunicaţiilor, supraveghere aeriană şi navală. Canalul de televiziune Discovery Channel a prezentat alte baze situate în S.U.A., în California şi în Deşertul Nevada, unde tehnologiile L.I. sunt asimilate.

Referitor la baza din Nevada, situată în apropiere de Los Alamos - la Groom Lake, aceasta este cunoscută sub numele de Area 51. Perfect camuflată privirilor noastre, construită în muntele excavat şi în subteran, ca baza din California, Area 51 avea să fie deconspirată de un fizician, care în 1989 a făcut multă vâlvă cu declarațiile lui incendiare. Dacă până atunci se bănuia că Area 51 este locul în care a fost proiectat faimosul F-117A, locul în care au luat naştere proiectele Aurora şi U2, programul „Star Wars" (Războiul Stelelor) şi altele, Robert Scott Lazar, sau mai scurt Bob Lazar a rupt tăcerea în 1989 şi ne-a şocat, ne-a pus la încercare mintea, imaginația. Conform celor dezvăluite de acest savant, a cărui carte de identitate ştiințifică a fost ştearsă de către serviciile secrete, Area 51 este o bază în care ființe extraterestre (intraterestre, spun eu) realizează o infuzie de informație tehnică şi ştiințifică spre vârful tehnologic al planetei noastre.

Bob Lazar a lucrat în S4, un compartiment al Area 51 care studia propulsia discurilor zburătoare. Înainte de toate, savantul a avut acces la un document informativ de cca 120 de pagini, în care este descrisă sumar munca specifică din Area 51. Printre altele:
- Proiectul Galileo avea ca scop construcția de discuri zburătoare. Navele extraterestre recuperate din prăbuşiri sau aflate în perfectă stare sunt studiate şi multiplicate sub îndrumarea I.T. Probabil că, aşa cum Africa de Sud produce autoturisme de lux în Botswana, tot aşa L.I. îşi sporeşte capacitățile de producție şi construieşte discuri zburătoare în Area 51.
- Proiectul „Looking Glass" studiază prospectarea trecutului, vizualizarea evenimentelor trecute.
- Proiectul „Sidekick" are ca scop producerea armamentului LASER de mare putere.
- Proiectul „Star Wars" are ca scop crearea unei umbrele nucleare, un sistem antirachetă avansat, care să asigure o protecție la un atac din spațiul cosmic. N-are nicio legătură cu ruşii. Bob Lazar afirmă că savanții ruşi au fost chiar integrați o perioadă în unele activități din Area 51.

În acel document se afirmă că omenirea este rezultatul unor corecții genetice periodice realizate de extratereştri. Bob afirmă: „Singurul lucru absolut este că există un document extrem de secret care se referă la religie, deosebit de voluminos. Dar de ce trebuie însă să existe un document secret referitor la religie? ... Este atât de bizar... (scrie) că suntem „containere". Aşa se pare că ne privesc extratereştri; nu suntem altceva decât nişte containere. Poate **nişte recipiente care conțin suflete**. Poți dezvolta aici ce teorie vrei. Dar suntem containere şi aşa se face referire la noi în documente; **religia a fost creată special pentru ca noi să avem anumite legi şi reguli, cu unicul scop de a nu distruge containerele**.". Vă este clar, nu? Documentul atât de neînțeles pentru Bob Lazar, dar înțeles de noi după ce am parcurs această carte, îl disculpă pe savant în ochii celor care-l privesc neîncrezător, aşa cum au vrut serviciile secrete.
Dezvăluirile lui nu se opresc aici. Lazar avea să viziteze o bază a N.O.R.A.D. (North American Aerospace Defence Command), situată pe o platformă în Golful Mexic, după o călătorie la bordul unui elicopter sofisticat, ultrarapid, cu o viteză de croazieră de cca 1.000 km/oră. Pe un ecran enorm curbat era proiectată o bună parte a teritoriului S.U.A., aflat sub supraveghere continuă, cu sisteme moderne de control al spațiului aerian, terestru şi naval: SPADATS (Space Detection and Tracking System) şi NAVSPASUR (Naval Space Surveillance System). N.O.R.A.D. a recunoscut oficial că multe dintre detectările sale nu au „corespondent". Pe acestea le numeşte *Alternative Spacecraft* şi aparțin E.T./ I.T. Este de prisos să menționez că aceste observații sunt secrete. Mă întreb dacă N.O.R.A.D. poate detecta şi navele camuflate, invizibile, în M.N... Ar trebui să facă exact acest lucru. Cum se face oare distincție între navele aliaților I.T., navele proprii, rod al colaborării cu EI, şi intruşii sosiți de aiurea? Se face acest lucru doar prin cunoaşterea orarelor de zbor ale aliaților? Astăzi ştim că nava discoidală doborâtă de armata sud-africană în Deşertul Kalahari cu un tun LASER instalat pe un avion Mirage în 1989 a fost detectată cu sistemul N.O.R.A.D. Cui aparținea această navă, recuperată ulterior împreună cu cei doi ocupanți cenuşii, agresivi, înalți de 1,20 m şi transferați la Wright Patterson Base, S.U.A.? Greu de spus. Conform unor documente, N.S.A. urmăreşte activitatea pe Terra a 9 grupuri etnice extraterestre. Important este progresul tehnic derivat din infuzia de informații tehnico-ştiințifice a L.I., ce permite controlul spațiului aerian al unei bune părți a planetei. Există documente ce sugerează că N.O.R.A.D. este avertizată cel puțin asupra unei părți a orarului de zbor a L.I.

Area 51 – sistemul N.O.R.A.D. – baze militare secrete comune cu L.I., toate formează un sistem integrat, baza logistică a unei acțiuni de anvergură: APĂRAREA PLANETEI DE UN ATAC DIN SPAȚIUL COSMIC.

- apărarea avansată pe orbită şi într-un viitor apropiat poate chiar avansat, în sistemul solar;
- armament LASER de mare putere;
- nave de luptă compatibile cu cele ale S.D./L.I.;
- sisteme moderne de alarmare, detecție avansată;
- specialişti pregătiți în domenii ştiințifice avansate;

Sunt doar câteva dintre elementele „la vedere" ale acestei apărări disperate. La toate acestea se adaugă serviciile secrete, care au făcut posibilă evoluția sistemului fără să genereze panică în rândul populației.

Muşamalizarea

Am scris mai sus că toată această acțiune s-a desfăşurat sub conducerea unui guvern mondial ce acționează din umbră şi care, la rândul lui este condus din umbră. Acest guvern se confundă cu sau are ca suport marea finanță evreiască (M.F.E.) La asta a servit „marea conspirație evreiască" şi am explicat deja de ce L.I. s-a servit de evrei şi nu de boşimani, de exemplu. Pe de altă parte, acest guvern nevăzut îşi are sediul prioritar în S.U.A. şi ar fi posibil ca uneori chiar să conțină membri ai guvernului S.U.A. M.F.E. are mijloace proprii de presiune asupra oricărui guvern, inclusiv asupra celui american. S-a scris despre asta, nu este o invenție a mea.

De ce activitățile principale descrise mai sus au loc pe teritoriul S.U.A.? Ce oferă S.U.A.?
- Finanțe de proveniență greu controlabilă. Numai N.S.A. se estimează a avea un „buget negru" de 10 miliarde de dolari. Nu contează de unde vin banii (datorii externe statale, droguri, prostituție etc.) ci numai existența lor;
- Materie cenuşie de primă clasă. S.U.A. a adunat întotdeauna creierele luminate ale planetei. Cei mai dotați cercetători lucrează în proiectele mai sus amintite;
- Tehnologie sofisticată; furnizori competenți de subansamble necesare programului M.F.E. La ora actuală, S.U.A. are armata cea mai tehnicizată;
- Spațiu geografic larg, propice unei activități clandestine;
- Legislația în țara „drepturilor omului" îi interzice acestuia să-şi bage nasul unde nu-i fierbe oala. În caz contrar, este pasibil de închisoare, amenzi usturătoare sau poate primi cadou un glonț de calibru 38, aşa cum a primit James E. McDonald, profesor de fizică atmosferică la Universitatea Arizona, după ce a cerut în şedință deschisă Comitetului pentru Probleme Spațiale al O.N.U. un studiu elaborat al OZN, la data de 7 iunie 1967. Execuția a avut loc pe 13 iunie 1971. Astronautul american dr. Morris K. Jessup a sfârşit tot în mod tragic, intoxicat cu un tub de gaze de eşapament de la propria-i maşină, după publicarea a trei best-seller-uri în domeniul OZN. Lui îi datorăm o bună parte dintre poveştile experimentului Philadephia. Frank Edwards, autorul a două lucrări în domeniul OZN a dispărut şi el, ca şi alții care au încălcat „conspirația tăcerii". Alți curajoşi amenințați, deveniți fără identitate, au fost declarați nebuni, ridiculizați, închişi, amendați sau au renunțat. Dacă se poate vorbi în istorie de un aparat represiv, nimic nu se compară cu reprimarea celor care au făcut posibilă cunoaşterea fenomenului OZN.

Deseori, maeştrii muşamalizării s-au folosit de reviste prestigioase pentru a camufla diverse acțiuni. De exemplu, nr. 959 din august 1997 al revistei *Science et vie*, închide cazul Roswell, prezentând imaginea manechinelor şi a unui balon meteorologic, care ar fi fost confundate cu o farfurie zburătoare şi extratereştrii în 1947! Deja nu mai are importanță... Aceşti maeştri au pierdut demult cursa. Astăzi nu mai pot decât să devină ridicoli ei înşuşi.

SUA mai oferă un avantaj pentru instalarea logisticii programului marii finanțe evreieşti M.F.E.: existența unui personal de securitate antrenat, disciplinat, familiarizat cu tehnica. Serviciile secrete ale guvernului mondial din umbră nu trebuie confundate cu cele ale SUA, deşi ele se întâlnesc la bază. De asigurarea secretului nu se ocupă nici FBI, nici CIA, poate doar prin mici departamente.

N.S.A. este serviciul cel mai cunoscut, care se ocupă de securitatea programelor M.F.E. Poate că acest serviciu are doar atribuții situate la baza piramidei serviciilor secrete, bază care la acest nivel se întrepătrunde cu cea a serviciilor secrete americane. Dincolo de acest nivel, serviciile secrete aparțin celor ce administrează în acest moment interesele umane ale Programului Terra. Acesta este motivul pentru care preşedintele S.U.A. şi Congresul nu au acces decât la trepte inferioare de secret (15-16) pe o scală de 35 de nivele. E normal; preşedinții vin, cad, ca şi Congresul; secretele trebuie să supraviețuiască tuturor mandatelor politice. Încerc să vă ofer imaginea pe care o percep eu în acest domeniu şi nu detalii. Nu cunosc încrengătura serviciilor secrete.

Vă dați seama câți bani înghit toate acestea: baze, tehnică, cercetători, servicii secrete etc.? În România, drumurile așa-zis modernizate poartă mai nou o plăcuță care explică folosirea banilor din taxa pentru drumuri: „Aici sunt banii dumneavoastră!" Cred că în Area 51 sau la oricare dintre obiectivele mai sus amintite ar trebui pusă o plăcuță cu inscripția: „Pământeni, aici sunt banii dumneavoastră". Şi apropo de bani: ce instituție credeți c-ar trebui să finanțeze cel mai bine acest program? Biserica!... conform zicalei: „Ce-mi dai să nu spun?"

<u>Răpirile de persoane</u>

Răpirile au reprezentat pentru mine un capitol interesant al fenomenului OZN, poate cel mai captivant. „Cazul Andreasson" şi „OZN Allagash" sunt două lucrări magistrale ale lui Raymond Fowler, încadrabile în acest domeniu, de asemenea vast. Aşa cum fenomenul OZN a străbătut istoria omenirii relativ cu aceeaşi intensitate, răpirile de persoane au fost „sarea şi piperul" acestui fenomen pe întreaga axă a timpului. Scopul? Nevoia permanentă de corpuri spirituale a raselor umanoide constituite în Lumea intraterestră. Cronicile vechi vorbesc despre aceste răpiri şi nu insist asupra lor. Ion Hobana, Călin Turcu şi alții au descris bine acest fenomen, iar „muzeul timpului" descris de Betty Andreasson şi de alte persoane răpite în L.I. stă mărturie în acest sens. Lumea modernă în care trăim, dezvoltarea științelor, a mass-media, creşterea demografică etc. contribuie din plin la aprofundarea şi înregistrarea acestui capitol care îmbracă mai multe aspecte.

Mi s-ar părea firesc ca toate răpirile să fie urmarea unei cercetări A.D.N.M.N. Se pare că nu este aşa întotdeauna. Probabil că genetica variată a raselor federației din care face parte L.I. permite un racord mai bun al clonelor A.D.N.M.P. cu mai multe tipuri rasiale umane, nu numai cu evrei. Nu degeaba P.I.G. a demarat şi s-a dezvoltat pe toate continentele. Nu degeaba astăzi există tipuri rasiale distincte, cu o puritate genetică rasială relativă. Doar această puritate relativă este probabil suficientă unui racord eficient, apartenența la un grup etnic închis hibridărilor la distanță. De pildă tibetanii, sau locuitorii insulelor polineziene care s-au amestecat prea puțin cu albii colonizatori, formează astfel de grupuri populaționale. Există arii geografice ale Terrei, navale şi maritime, în care L.I. a întins veritabile plase, asemenea unor pescari care aruncă năvodul şi prind „tot felul de peşti". Urmează apoi triajul, ca în pilda lui Iisus. Nu ştiu cât de economic e, dar asta e...

Ivan Sanderson a elaborat un studiu şi a descris 12 zone importante ale Terrei, caracterizate prin anomalii magnetice. Două dintre acestea sunt situate la cei doi poli, iar celelalte 10 sunt înşirate pe latitudinile de aproximativ 36 de grade nord şi sud, din 72 în 72 de grade. Între aceste zone se înscriu spre exemplu Triunghiul Bermudelor, Marea Diavolului situată în sud-estul Japoniei şi alte zone periculoase - porți inconstante, ce deschid un drum fără întoarcere. Alte zone caracterizate de dispariții misterioase se află în preajma Ecuatorului, aşa cum este cazul unei arii geografice din nordul Columbiei şi din Ecuador (linia aeriană între Quito şi Cuenca). Datorită traficului naval şi aerian imens, Triunghiul Bermudelor este celebru prin disparițiile de nave maritime şi avioane de toate dimensiunile. Conform datelor statistice ale Societății de Asigurare Lloyd, între anii 1971 şi 1982 au dispărut în Triunghiul Bermudelor 600 de nave de toate dimensiunile. O bună parte este posibil să fi dispărut prin cauze naturale, dar cea mai mare parte a „evaporărilor" se datorează „calităților" triunghiului. Separat, autoritățile portuare din Miami au înregistrat dispariția a 200 de iahturi numai în anul 1982. Sunt celebre disparițiile unor nave maritime urmate de <u>reapariții fără echipaj</u> după un segment temporal care poate însemna de la zile până la zeci de ani. Uneori vasele

în cauză au bucătăriile cu mâncare proaspăt pregătită sau deţin la bord animale vii (papagali în colivie) neinteresante pentru răpitorii echipajelor. Cazurile vaselor Marie Celeste, Rosalie - 1840, Easton Beach - 1850, Freya - 1902 sunt de acum celebre.

Dispariţia persoanelor terestre, singure sau în grup, sunt de asemenea catalogate. Celebră este amintirea dispariţiei regimentului britanic Norfolk într-un „nor" în cursul războiului britanico-turc. În ultimii 20 de ani, răpirile de persoane au căpătat un aspect nou, greu de acceptat pentru mulţi cercetători ai fenomenului OZN. Tot mai mulţi americani se declară răpiţi în nave de tip OZN sau îşi reîntregesc o astfel de amintire după şedinţe de hipnoză regresivă. Numărul lor este alarmant şi în continuă creştere. Există estimări care apreciază că unul din 40 de americani a fost răpit într-o navă străină. Asta înseamnă cam 6 milioane de americani. Alte cifre avansate pentru anul 1992 indică aproximativ 9 milioane de americani răpiţi. Ce se întâmplă? Au înnebunit cu toţii? NU! NU CRED! Mi se pare normal să se întâmple aşa. De ce? Momentul apocaliptic este relativ aproape iar L.I., care ştie să estimeze acest moment, a declanşat MAREA CERCETARE A.D.N.M.N. şi marcarea celor compatibili genetic cu standardul raselor L.I.
16. Şi ea îi sileşte pe toţi, pe cei mici şi pe cei mari, şi pe cei bogaţi şi pe cei săraci, şi pe cei slobozi şi pe cei robi, ca să-şi pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte,
17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei sau numărul numelui fiarei.

Dacă urmărim relatările sub hipnoză regresivă ale celor răpiţi, observăm că toţi descriu examinări medicale ciudate, recoltări de spermatozoizi, fragmente de piele. Evident că studiul genetic al materialului genetic A.D.N.M.P. oferă informaţii asupra A.D.N.M.N. Metoda aceasta este mult mai simplă, astăzi avem chiar şi noi acces la astfel de studii. Amprenta genetică a intrat de mult timp în practica criminalistică. Uneori însă metoda de studiu genetic e chiar studiul A.D.N.M.N. Betty Andreasson are cea mai amănunţită descriere a examinării medicale, care, după părerea mea, include o scanare A.D.N.M.N. Ar fi interesant un studiu genetic al celor răpiţi, sau măcar un interogatoriu privind apartenenţa rasială, etnică a individului. Câţi oare sunt evrei? Aţi văzut câte nume de evrei sunt în familia lui Betty (de exemplu, fiica ei - Becky - Rebeca). Care este frecvenţa răpirilor în Israel? Nu ştiu. Ştiu însă, că cei aproape 6 milioane de evrei care trăiesc în Israel reprezintă încă o minoritate a poporului evreu. Mai mulţi evrei decât în Israel se află în S.U.A., ţara tehnologiilor avansate, principala arie geografică de legătură cu L.I. N-am nicio îndoială asupra motivelor acestor răpiri. În afara marii cercetări genetice preapocaliptice, se mai realizează un obiectiv, poate mai important: selectarea şi producerea materialului genetic necesar următorului P.I.G. Dar despre asta voi vorbi într-un alt capitol.

Au apărut prorocii „mincinoşi"

Iisus, cel ce activează sfârşitul programului, şi cei ce primesc informaţiile necesare scrierii Noului Testament (N.T.) avertizează că spre sfârşitul veacurilor vor apare prorocii mincinoşi.
Se vor scula hristoşi mincinoşi şi proroci mincinoşi şi se vor face semne şi minuni ca să aducă în rătăcire, de se poate, pe cei aleşi. (Marcu 13-22)
3. Să nu vă amăgească nimeni cu niciun chip, căci ziua Domnului (momentul apocaliptic - n.a.) *nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credinţă.*
4. Şi se va da pe faţă omul nelegiuirii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalţă mai presus de tot ce se numeşte Dumnezeu sau se cinsteşte cu închinare, aşa încât să se aşeze el în templul lui Dumnezeu, dându-se pe sine drept dumnezeu.
8. Şi atunci se va arăta cel fără de lege, pe care Domnul Iisus îl va ucide cu suflarea gurii Sale, însoţită de tot felul de puteri, de semne şi de minuni mincinoase. (II Tesalonicieni - 2)
Fiara pe care ai văzut-o era şi nu este şi va să se ridice din adânc şi să meargă spre pieire. Şi se vor mira cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii în cartea vieţii, văzând pe fiară că era şi nu este, dar se va arăta. (Apocalipsa 17 - 8)

Am ales versetele din N.T. care ne informează despre apariția, spre sfârşitul de program, a fiarei, a L.I. care „se ridică din adânc”. Îngerii L.I. îşi fac simțită prezența într-un mod care în urmă cu mii de ani era caracteristic îngerilor S.D.:
- semne în cer obiectivate în fenomenul OZN, apariții materiale etc.
- răpiri de persoane pentru implant cerebral şi de informație, care devin „proroci mincinoşi”.
S.D. ştie cât de mult se vor mira („şi chiar se miră şi mulți nu cred”!) cei mai mulți pământeni văzând „fiara care era şi nu mai este, dar se va arăta”. Cât de bine este format acest verset! L.I. coexistă cu omenirea dintotdeauna, dar, cel puțin în ultimii 2000 de ani, a avut o prezență discretă, activitatea de suprafață desfăşurându-se, probabil, majoritar în M.N.

În prezent, o dată cu conectarea informațiilor mitice, posibilitatea decodării Bibliei, expansiunea progresului tehnic al omenirii şi cu apropierea momentului apocaliptic, L.I. se obiectivează, iese la suprafață, îşi face simțită prezența prin acțiuni concrete, la vedere. Între aceste acțiuni, de primă importanță este apariția profeților, despre care S.D. afirmă că sunt mincinoşi. Dacă ați citit cu atenție despre profeții, ați observat că Biblia insistă asupra aspectului tehnic al profeției. Omul nu poate proroci de la sine, informația provenind de la cei care au capacitatea de control total asupra ființei umane, gândirii, personalității, memoriei noastre. Profeția vine printr-o tehnică bine stabilită, ce aparține îngerilor. Dacă Biblia şi Coranul au fost scrise de îngeri S.D. cu această tehnică ce presupune răpiri de persoane - hipnoză - implant cerebral - implant de informație, acum este rândul îngerilor L.I. să prezinte cartea de vizită a lumii lor. Ca şi Biblia, „trimisă” multor persoane care au înmagazinat datele oferite de S.D., o veritabilă carte ar putea fi editată prin adunarea informațiilor înmagazinate în „computerele” sutelor şi miilor de oameni răpiți de L.I.

Capitolul răpirilor de persoane reprezintă pentru mine cel mai interesant aspect al fenomenului OZN. Uneori însă nu este absolut necesar să confruntați informația relevată prin tehnica hipnozei regresive de zeci de oameni. Coranul a fost trimis „rând pe rând” unui singur om şi informația lui este destul de cuprinzătoare. În mod asemănător sunt oameni care au primit deja multă informație L.I. Un exemplu care, înțelegeți, nu este unic, ce ne poate oferi numai el o panoramă a L.I., este şocantul caz Anreasson - veritabilă carte de vizită a Lumii intraterestre. Şi noi ne putem scrie o carte de vizită cum vrem. Ea are valoare de autocaracterizare, exprimă mult din personalitatea noastră. Noi alegem caracterele, culoarea literelor, mărimea cărții de vizită, culoarea şi calitatea hârtiei şi mai ales datele imprimate pe ea, care pot descrie personalitatea noastră, pot adăuga titluri imaginare, pe care ni le-am dori, sau dimpotrivă, pot da o imagine modestă, sub valoarea noastră. Cel ce primeşte carte de vizită o ia de bună şi rareori ne priveşte circumspect.

„Cazul Andreasson” (C.A.), prin bogăția de date, sinteze, modalități de prezentare, mi se pare o carte de vizită ideal concepută pentru L.I. Să intrăm în subiect! Cartea cu acelaşi nume este traducerea în română la editura Aldo Press a lucrării *The Andreasson Affair* (1979 vol. I şi 1994 vol. II) şi conține revelații şocante, obținute sub tehnica hipnozei regresive la care sunt supuşi Betty Andreasson şi o parte a familiei sale. Mesajul cărții, sensul ei de a fi, este clar şi apare bine subliniat. Ei îi vor spune lui Betty: „Te-am ales să arăți lucruri... De aceea ai fost tu aleasă... A mai spus că mai sunt şi alții; mulți alții au încuiat în minte secrete. Şi ele vor apărea când va veni timpul. Vor fi date multe ghicitori. Înțelepții le vor înțelege. Cei care caută vor găsi. Ei trebuie să rămână ascunşi din cauza corupției care este pe pământ. Îmi tot spun lucruri. Despre ce urmează să aibă loc, ce o să se întâmple. Vor veni pe pământ. Omul se va înfricoşa. Mulți vor fi uimiți. Dar mulți nu se vor teme, fiindcă şi-au depăşit frica.”

Şi eu cred că cei ce vor citi cărți ca cea de față îşi vor depăşi mult mai uşor frica; vor fi pregătiți pentru oficializarea ştirilor şocante sau pentru situații şocante ce apar brusc. Acesta este motivul pentru care, într-un târziu, am pus mâna pe stilou. „Cazul Andreasson”, consider eu, nu e o carte obişnuită, ci una cu totul aparte. Este într-un fel ca o Biblie. De aceea, din ea trebuie extrase informații mascate, camuflate, studiul ei trebuie să se practice asemănător studiului Bibliei. Acesta este motivul pentru care-i voi dedica un spațiu amplu şi voi folosi mai multe citate. Practic, *The Andreasson Affair* nu-i aparține nici lui Raymond Fowler, nici lui Betty Andreasson, ci nouă

tuturor. Destinatarul suntem noi, cartea e un mesaj către oameni, autorii ei sunt doar mediatorii unor informații ce vin dinspre L.I. Dacă în prima parte a lucrării mele vă prezentam imaginea S.D. conform Bibliei, cred că, având la dispoziție C.A. vă pot oferi o imagine sumară a L.I.

Îngerii Lumii Intraterestre

La întrebarea investigatorilor cu privire la diversitatea somatică a celor ce ne vizitează, Betty are un răspuns ce dă mult de gândit: suntem vizitați de 70 de rase umanoide, toate unite, cu excepția uneia singure, a „celei ofensive". Informația este în acord cu numărul mare de tipuri umanoide observate pe Terra. Primul care a avut curiozitatea să clasifice umanoizii observați după criterii somatice şi altele este dr. Jader Pereira. Acesta a ordonat 12 tipuri principale, fiecare cu mai multe variante, în total fiind 22. Clasificarea este reluată în diverse lucrări de către I. Hobana, Florin Gheorghiță şi Dan Apostol şi nu revin cu amănunte. Important este că toate aceste tipuri umanoide sunt, aşa cum subliniază Betty, RASE şi nu specii. Asta presupune un A.D.N. mult asemănător, chiar dacă aspectul somatic e uneori mult diferit.

Dacă comparăm aspectul fizic al unui scandinav cu cel al unui pigmeu sau al unui aborigen, înțelegem bine diversitatea rasială posibilă în cadrul unei specii. Studiile A.D.N. efectuate pe diverşi umanoizi, morți pe Terra în condiții de catastrofă (prăbuşiri OZN), au arătat că A.D.N.-ul acestor ființe este foarte uşor. Spre exemplu, dr. Leon B. Visse, expert în histoni (fragmente A.D.N., elemente ale materialului genetic nuclear) a fost invitat în 1959 la baza Wright – Patterson, S.U.A. pentru a cerceta celule prelevate de la umanoizi. Visse a fost contrariat de greutatea histonică excesiv de mică, comparativ cu cea a celulelor noastre. Precizez că în 1959 studiile privind materialul genetic erau încă în stadiu incipient. Structura A.D.N., imaginea sa de „pom al vieții" avea să fie descoperită trei ani mai târziu - 1962 - de către dr. James Watson şi colaboratorii săi. De aceea, Visse vorbeşte de histone şi nu despre structura A.D.N. în toată splendoarea sa. Totuşi, lucrările lui duc în final la ideea unui A.D.N. cu greutate moleculară mică.

A.D.N.-ul din celulele noastre este în bună parte non-informațional; pe de altă parte, el conține elemente genetice care aparțin ascendenței şi care urmează legile segregării genelor, pentru a se putea manifesta fenotipic. Eu cred că acest A.D.N. uşor al E.T./I.T. conține pentru fiecare caracter câte o singură genă ce se transmite nu dominant, neexistând o concurență a segregării caracterelor, ci sigur, fiind singura opțiune existentă în baza de date ce se numeşte A.D.N. Altfel spus, nu se mai poate vorbi despre genotip şi fenotip, cele două noțiuni contopindu-se. Acest lucru se obține prin clonarea unui A.D.N. prelucrat prin tehnici de inginerie genetică, la care „balastul genetic" este înlăturat. Se obțin, practic, indivizi ca traşi la xerox în privința aspectului somatic.

Iată descrierea ființelor examinate de dr. Leon B. Visse: „Corpurile erau foarte înalte - puțin peste 7 picioare (2,10-2,20 m - n.a.) fruntea era înaltă şi largă, păr foarte lung, blond. Ochii erau oblici, lucru care le dădea un aspect asiatic. Buzele erau subțiri, perfect conturate. Bărbia era mică şi uşor ascuțită. Ambele fețe erau fără barbă. În ciuda slabelor diferențe dintre fețele lor cei doi humanoizi arătau ca doi gemeni. Corpurile fuseseră păstrate în formol, dar rămăseseră perfect albe, aparent fără granule de keratină... Ochii erau albastru foarte deschis şi nu păreau diferiți de normal. Mâinile erau ca de om, dar subțiri, în timp ce tălpile erau absolut plate, cu degete mici." Dr. Visse mai precizează un element important: aceste ființe aveau un sistem limfatic hipertrofiat, ceea ce presupune un sistem imunitar de excepție. Teoretic el este necesar cel puțin din două motive:
1 - este un antireject genetic în condiții de cuplaj A.D.N.M.P. - A.D.N.M.N. şi în alte situații de terapii genetice pe care doar le imaginăm;
2 - zborul interstelar şi staționarea pe diverse planete cu condiții biologice diferite necesită un sistem imunitar bine dezvoltat.

Caracterele somatice enumerate mai sus cred că le puteți regăsi, cel puțin în parte, la îngerii S.D. E posibil ca ei, S.D. să fi produs alte rase umanoide vasale, deşi acest lucru nu este menționat de mituri. Să ne întoarcem la Betty. Ea va avea contact, într-una din călătoriile în teritoriu L.I. cu ființe mult asemănătoare celor descrise mai sus. Sunt descrise ca fiind înalte (peste 2 m), cu părul

alb, cămăşi lungi, zvelți, mult asemănători nouă. Dar, mai bine, iată descrierea lui Betty: „Şi e un om înalt acolo. Are părul alb şi o cămaşă lungă, albă. Cămaşa îi străluceşte şi părul îi e alb. Are ochi albaştri... E strălucitor acolo şi cred că mai văd încă doi... foarte înalți şi au nişte ferigi în mâini." Aceşti îngeri stăteau în apropierea celui ce-şi spune „Întâiul", pe care-l consider a fi Satana, Azazel, balaurul etc.

Ființele care o răpesc pe Betty arată cu totul altfel. În număr de 4-5, aceste ființe sunt aproape identice, cu excepția unuia, ce pare a fi şef şi e ceva mai înalt decât confrații săi, ce au cca 1,20 m. Betty relatează că răpitorii erau de sex masculin, fără a putea preciza ce anume le determina sexul. Capul, disproporționat față de trup, mare, lunguieț ca o pară cu vârful în jos, se înfige în trup fără un gât vizibil. Nu au paviloane la urechi; gura este doar ca o tăietură, abia schițată; ochii mari, de culoare maroniu-închis, uşor alungiți, ca ochii unor insecte, sunt lipsiți de gene şi sprâncene şi nu clipesc. Pielea este de culoare gri-albăstrui, deşi sunt menționate şi alte culori. Poartă costume tip salopetă, de diverse culori, cu aspect metalic, etanşe, care se continuă cu mănuşi cu trei degete şi cizme. Pe uniforme, pe brațul stâng poartă o emblemă ce reprezintă un vultur cu aripile deschise, iar unii au diverse butoane ce servesc unor acțiuni concrete. De diverse culori, unele butoane sunt strălucitoare şi dau impresia că în interior are loc un arc electric.

Pe lângă aceştia, Betty va observa în călătoriile ei ființe asemănătoare, care execută diverse munci. Părerea mea este că aceşti umanoizi sunt proiectați pentru muncă, oricare ar fi ea, sunt un fel de roboței inteligenți, obținuți prin tehnici de inginerie genetică, şi sunt proiectați de ființele înalte, blonde, asemănătoare nouă. Costumele purtate de ei cred că au capacitatea de a dezvolta forțe electromagnetice responsabile de materializări şi dematerializări instantanee, trecere în densități intermediare, levitație, penetrarea structurilor solide, capacități pe care le imprimă şi ființelor umane (lui Betty) atunci când le încadrează. Cred că toate aceste acțiuni sunt mediate de un implant cerebral care comandă unul sau altul dintre aceste efecte speciale.

Ființele care vin în contact cu Betty au capacitatea de a o hipnotiza şi controla în toate acțiunile ei şi chiar de a vorbi prin intermediul ei, de a-i folosi persoana pentru a comunica mesaje importante investigatorilor cazului Andreasson. Indiferent de culoarea pielii şi a costumelor, acest tip umanoid este astăzi cel mai des observat pe Terra. Poveşti cu omuleți verzi, albaştri, gri, albi vin de pe toate meridianele, iar legendele populare abundă în pitici în toate colțurile lumii. Betty avea să întâlnească în drumurile ei şi alte ființe, mai ciudate, mici, cu ochi telescopați, ca nişte precursori care aşteaptă o metamorfozare în ființe umanoide (este o ipoteză).

În cele ce urmează, vom vedea că acțiunile îngerilor L.I. seamănă mult cu cele ale îngerilor S.D., descrise de Biblie. Betty va avea contactul cel mai frecvent cu cel mai înalt dintre omuleții veniți s-o răpească, personaj ce declară că se numeşte Quazgaa. La fiecare întâlnire, acesta îi va induce lui Betty un sentiment de linişte, siguranță, prietenie, căldură umană ce va alunga frica şi va obține de la Betty o supunere totală. Salutul lui Quazgaa este perceput ca un conglomerat de sunete, ca „vorbirea în limbi", o amestecătură de limbi străine care reuşeşte să transmită un mesaj clar, telepatic. În Biblie, exprimarea este „ca vuietul unei mulțimi" sau „ca vuietul de multe ape". Ca şi îngerii S.D., Quazgaa şi tovarăşii săi refuză mâncarea oferită de Betty şi afirmă: „Dar asta nu e ceea ce mâncăm noi. Mâncarea noastră este încercată în foc; (cunoştințe încercate în foc!). Ai o astfel de mâncare?"

Hrana îngerilor Lumii Intraterestre (L.I.), asemănătoare celei a îngerilor S.D., este produsă prin cunoştințe încercate în foc, este o hrană sintetică, artificială, adaptată biologiei modificate prin tehnici de terapie genetică, ce presupune o grămadă de cunoştințe. Exprimarea metaforică de mai sus o întâlnim şi în Biblie. Aş putea face chiar o comparație. Îngerul care soseşte pentru a-l implanta uterin pe Samson va spune „părinților": *16. Deşi mă vei opri* (la masa ta, din context - n.a.) *eu nu voi mânca pâinea ta; dar de voieşti să faci ardere de tot Domnului, atunci adu-o".* (Judecători 13-16). Ce au înțeles „părinții" lui Samson, anticii în general? Nimic! „Arderea de tot", metaforică, prost tradusă de oameni, s-a concretizat într-o acțiune grotescă: jertfa de animale.

„Întâiul”

Unul dintre scopurile în care Betty este transportată în L.I. este o vizită la „Întâiul”. Denumirea lui mă face să cred că este vorba de Satana, diavolul, balaurul, Azazel, Ometeotl, Zamolxe - denumiri date de S.D. zeului subpământean. Asemene lui Dumnezeu, care-şi spune „Cel dintâi şi cel de pe urmă”, Alfa şiOmega etc., această superfiinţă în materia negativă (M.N.), asemănătoare cu Dumnezeu, cu şapte C.S. înlănţuite, îşi spune „Întâiul”. La vârsta de 13 ani, Betty este răpită pentru întâlnirea cu „Întâiul”. Ajunsă la destinaţie, este întâmpinată de un om înalt, subţire, cu păr alb, cămaşă lungă, asemănător nouă. Este condusă în faţa unei porţi uriaşe, ca de sticlă, multe straturi de sticlă. Podeaua era ca şi poarta. În acest peisaj S.F. aflăm de la Betty: „A sosit timpul, spun ei, să merg acasă să-l văd pe Întâiul. Tatăl iubeşte lumea atât de mult... şi mulţi îl resping.”

„Tatăl”, „Întâiul”, „tatăl şi mama zeilor”, cum spun miturile sud-americane este în M.N. De aceea, Betty n-ar putea să-l vadă cu ochii somatici. Betty este decorporalizată pentru a avea un contact cu „Întâiul”. Descrierea acţiunii este extrem de interesantă şi sugestivă: „E o uşă mare acolo şi e tare ciudată. E parcă din ce în ce mai adâncă. Şi e foarte strălucitoare. Trebuie să stau în faţa porţii. Dar înainte de asta am ieşit din mine. Stăteam acolo şi stăteam aici. Eram două eu şi una era imobilă... Mi s-a spus să vin mai în faţă. Am intrat în poartă, e strălucitoare. Ies pe poartă şi a fost minunat.” Lui Betty i se interzice să dezvăluie ceea ce a văzut dincolo de poarta strălucitoare. Imaginile sunt închise prin hipnoză, în nivele ale memoriei către care accesul este blocat. Doar EI pot debloca intrarea în acele etaje închise şi fac acest lucru gradat. Istoria, pe cât de fantastică pare, confirmă existenţa „Întâiului” în M.N., aşa cum bănuiam parcurgând Biblia şi Coranul.

Implanturile cerebrale; examinarea lui Betty

Aţi aflat până acum despre modul în care au fost scrise Biblia şi Coranul, despre folosirea unor pământeni la editarea acestor cărţi. Întâlnirile dintre îngeri şi acei oameni aleşi au fost multiple. Pentru a-i găsi mai uşor, oriunde s-ar fi aflat, pentru controlul informaţiei, aceşti oameni au purtat un implant cerebral montat de îngerii S.D., de obicei când erau copii mici. Revedeţi istoria lui Zaharia, pe care Domnul l-a cunoscut chiar înainte de-a se naşte! Astăzi, dacă investigăm capitolul referitor la răpirile de persoane, observăm că unele dintre ele relatează răpiri care au avut loc succesiv, începând cu mica copilărie. Unul dintre aceste cazuri este cel al lui Betty Andreasson.

Toate persoanele răpite îşi amintesc la un moment dat de ultima răpire, amintiri parcelare, care sunt însoţite de dureri de cap, insomnie sau afecţiuni psihice. Amintirile pot fi parţial întregite prin aplicarea hipnozei regresive. Gradat, această tehnică, aplicată corect, aduce la suprafaţă o bună parte a evenimentelor înscrise în sertarele memoriei, numai atât cât e permis. Eliminarea gradată a amintirilor ascunse se pare că este controlată de un implant cerebral, acelaşi care face posibilă găsirea individului de către răpitori. Multe persoane sunt răpite, dar, cred eu, numai cei care au un grad ridicat de compatibilitate A.D.N.M.N. cu îngerii vor primi un implant cerebral. Cercetarea A.D.N.M.N. are loc în copilărie şi ulterior persoana este catalogată, răpită din nou, recercetată. Despre profeţii antichităţii ştim cu certitudine că erau A.D.N.M.N. compatibili cu îngerii. Mai aproape de timpurile noastre, lui Betty i se va spune c-a sosit timpul să meargă acasă... în L.I., ceea ce indică compatibilitatea ei genetică cu marca A.D.N. a îngerilor L.I. Dacă privim numele celor ce alcătuiesc familia lui Betty, găsim multe nume de evrei (Waino Aho - bunic; Eva Aho - bunică; Shirley Rettberg - soră; Rebeca Andreasson - fiică). Să fie Betty de origine evreiască? Cred că da!

Betty Andreasson a fost dotată de la natură sau „înzestrată” ulterior cu un simţ ieşit din comun al reproducerii imaginilor în desene. Ea ne face să intrăm cu uşurinţă în lumea ce i s-a relevat. Poate că nu întâmplător Betty nu are o pregătire superioară; nu are o formaţie tehnică, ci una... religioasă ce-i permite să facă asocieri de idei, imagini, să înţeleagă uneori câte ceva din ceea ce se întâmplă. Cu toate astea, tehnica relevată de desenele făcute de ea în stare de hipnoză este avansată. Se potriveşte unei logici ştiinţifice, ceea ce dă credibilitate afirmaţiior ei. Betty a trecut cu succes şi testele cu detectorul de minciuni.

Întregul „caz Andreasson” e captivant. Se pare că L.I. se pricepe nu numai la fabricarea de destine planetare, ci uneori este preocupată şi de unele destine personale. Betty se căsătoreşte tot cu un purtător de implant cerebral, cu Bob Luca (nume evreiesc), soţul fiind subiectul mai multor răpiri. Fiica lor Becky (Rebecca) păstrează şi ea astfel de amintiri şi probabil nu sunt singurii din familia Andreasson. Să ne gândim oare la păstrarea seminţiilor lui Israel, dirijată, controlată într-un astfel de mod? Cred că e ineficient. Efortul pe care-l presupune depăşeşte beneficiul. Ar presupune o precercetare şi dirijare a destinului lor în ceea ce priveşte mariajul. E prea mult!

Betty ne relatează cu amănunte, sub hipnoză, tehnica de inserare a implantului cerebral. După ce este aşezată pe un fel de masă de operaţie, se întâmplă fapte aparent incredibile: I.T. îi scot cu degetele ochiul drept, apoi: „Au luat un ac foarte lung. Un ac de lumină... Era luminat. Un ac alb, strălucitor de lumină. Şi ele au unul din lucrurile acelea de sticlă în capăt... Îmi bagă acul în cap pe unde mi-au scos ochiul şi îl simt în spatele capului. E o lumină puternică. O văd peste tot... Simt acul. Îl împing în jos şi mă simt puţin ameţită. Apoi îl trag puţin şi-l împing în sus, deasupra ochilor. Pe undeva între ochi... Sunt culori puternice peste tot... Au nişte ace de oţel şi le îndreaptă spre capul meu. Acum le dau la o parte şi le pun acolo. Se întorc şi-mi pun ochiul la loc. Oh! Apoi eu stau întinsă acolo şi ei mă ridică.”

Ce simplu! Ar crăpa de invidie neurochirurgii! Ce să mai spun despre anestezie!? A fost asigurată printr-o simplă atingere de mână a unui I.T. pe frunte, toată operaţia fiind, evident, sub hipnoză. Urmează apoi o altă procedură neplăcută. O sondă?! va intra caudal prin canalul rahidian, până la baza encefalului, Betty fiind susţinută într-o poziţie curioasă, ghemuită (ca la rahianestezie), dar vertical. După introducerea sondei va simţi „ace în cap” şi parestezii la nivelul coloanei vertebrale. Sunt posibile toate acestea? Cred că da! După ce ochiul este desprins, rămânând conectat la vase şi nervi, accesul în cutia craniană este permis prin orbită! Prin canalul optic care conţine nervul optic şi artera oftalmică, canal ce se află în aripa mică a osului sfenoid. Deşi accesul este posibil şi prin alte comunicări cu neurocraniul, cum ar fi de exemplu fisura orbitală superioară, care e destul de largă, Quazgaa cred că a folosit canalul optic, care este şi el suficient de larg şi oferă spaţiu latero-superior pentru pasajul unei sonde-fibroscop. Canalul optic e preferabil, deoarece traseul nervilor optici oferă un ghidaj ideal pentru sondă spre baza encefalului, în zona chiasmei optice (loc în care fibrele nervilor optici se încrucişează), a corpilor maminari, a hipofizei şi a pedunculilor cerebrali. Un eventual implant de mici dimensiuni poate fi amplasat fără probleme în aceste zone, fără să deranjeze prea mult diversele formaţiuni anatomice sau să le pericliteze integritatea morfologică şi funcţională.

Betty indică locul implantului: „deasupra ochilor, undeva printre ochi”, adică în zona anatomică descrisă mai sus. Întrebarea pe care ne-o putem pune este: cum ar putea „acul de lumină”, sonda de fibră optică, să inducă în neurocraniu senzaţia de plenitudine de lumină, baie de lumină în diverse culori, simţită de Betty, atât timp cât receptorii pentru lumină sunt situaţi în globii oculari? Să se datoreze acest lucru penetrării sondei în nervul optic şi propagării senzaţiei complexe de traumatism spre chiasma optică şi mai departe? Nu cred. E greu de spus. Să fi perceput senzaţia de lumină, emisă de „acul de lumină”, cu ochii spiritului? Oricum ar fi, răspunsul nu contează prea mult. „Acul de lumină” folosit este tipic pentru chirurgiile laparoscopice intrate şi pentru noi în uz. Noi folosim fibre optice conduse de la distanţă, manual, conectate la o cameră de luat vederi, şi un monitor pentru imagine. N-am ajuns la fineţea unei operaţii ca cea de mai sus, dar cred că nici prea departe nu suntem. Acul de lumină avea „unul dintre lucrurile acelea de sticlă în capăt” - implantul ce urma să fie cuibărit undeva, la baza neurocraniului (encefalului).

Câţiva ani mai târziu, acest implant va fi extras sau ...înlocuit. Betty, din nou răpită, are parte de o nouă experienţă traumatizantă. Ajunsă din nou pe „masa de operaţie”, va suferi două proceduri diferite. „El îmi pune drăcia aia (fibroscopul, „acul de lumină” - n.a.) în nară, o împinge şi sparge ceva. Oh, nu pot să mă mişc. Mă doare! El pune lucrul ăla în capul meu...”. Quazgaa extrage apoi sonda din capul lui Betty. La capătul ei va fi o bilă de mici dimensiuni, cu ţepi - implantul ce

fusese montat la şedinţa anterior descrisă. Traseul străbătut de „fibroscop" e de asemenea posibil şi ar putea fi următorul: fosa nazală → cavitatea nazală → şanţul nazal superior → se perforează peretele superior al acestei sfenoidale → sinusul sfenoidal → orificiul sinusului sfenoidal → neurocraniu. De aici, se ajunge uşor la baza encefalului, loc în care Betty simte prezenţa sondei. Acest traseu, calea nazală, are practic aceeaşi derivaţie anatomică undeva în jurul hipofizei, corpilor mamilari etc. ca şi calea orbitală descrisă mai sus.

Betty va mai beneficia cu această ocazie şi de o examinare abdominală. Poarta de intrare în abdomen este ombilicul, procedură preluată de pământeni în tehnicile chirurgiei abdominale laparoscopice. Betty suferise în urmă cu mulţi ani o histerectomie. I.T. examinează urmările operaţiei şi constată: „Vrem să te măsurăm pentru lumină. Sunt urme acolo. Nu eşti complet plină de lumină. Va trebui să te măsurăm fizic". Cred că afecţiunea somatică a lui Betty s-a repercutat pe corpul energetic şi mai departe pe C.S., fiind cauza lipsei de lumină. Corecţia trebuia făcută. Întreaga operaţiune medicală, implantul cerebral şi examinarea abdominală, s-au efectuat după o prealabilă sterilizare, decontaminare a pielii pacientei cu un duş de lumină albă, lăptoasă, densă, cu raze, mult diferită de lumina noastră.

Montarea implanturilor cerebrale şi răpirile succesive lasă urme neplăcute subiecţilor. Dr. Jacobs, profesor de filozofie, a sistematizat efectele răpirilor şi a descris sindromul post-abducţie ca fiind caracterizat prin:
- simptome fizice, cum ar fi: diverse cicatrice, dureri musculare, contuzii, boli necunoscute ale aparatului genital, scurgeri vaginale şi anale neobişnuite, probleme neurologice (epilepsie, pareze etc.), anomalii la naştere, dermatite, boli necunoscute ale ochilor etc.
- simptome în plan psihic: perturbări ale somnului, anxietate, accese de panică fără motiv, agitaţie, amintiri fragmentate dureroase, care pe parcurs devin tot mai întregite, perceperea unor perioade de timp lipsă - perioadele despre care cei răpiţi nu-şi aduc aminte. Poate că aceste perioade lipsă sunt cele care-i determină pe cei răpiţi să recurgă la specialiştii în tehnicile de regresie hipnotică. Astăzi vă stau la dispoziţie dosare bogate ale cazurilor relevate prin această tehnică.
Să fi fost oare răpirile, implantul cerebral cauza epilepsiei lui Mohamed, a tulburărilor lui psihice? Cred că da! Dar tulburările psihice ale lui Hitler? Să fi avut aceeaşi cauză? Poate!

În episodul de la 13 ani Betty ne relatează despre o altă examinare, care de data aceasta este, cred eu, o cercetare A.D.N.M.N., o scanare a corpului energetic şi a celui spiritual. Este aşezată în levitaţie între două „cutii" care emit o lumină albă. În acelaşi timp, Betty reprezintă centrul unui pătrat pe ale cărui colţuri sunt aşezate nişte dispozitive în formă de L ce emit fascicule de lumină pulsatilă, ce unesc colţurile şi descriu pătratul. Culorile luminii sunt diferite şi realizează benzi colorate în albastru, alb, verde, roşu, într-o logică greu de pătruns. Într-un mod asemănător mi-am închipuit şi eu o scanare A.D.N.M.N., un diagnostic energetic. Graţie lui Betty Andreasson, acum am o imagine mai clară asupra modalităţilor tehnice de scanare A.D.N.M.N.

Despre acest capitol se pot scrie cărţi întregi, iar eu consider că este cel mai important, pasionant şi palpitant aspect al fenomenului OZN trecut şi actual. Lipsa de spaţiu, de timp şi descrierea lui amănunţită în cărţi de specialitate mă fac să nu dezvolt mai mult ideile prezentate. Dar un fapt important consider că merită punctat. De mai bine de 50 de ani se derulează o colaborare progresiv mai strânsă între complexul de civilizaţii extraterestre, ce deţin baze subpământene, denumite de mine L.I. şi anumite servicii secrete ce aparţin prioritar M.F.E. Baza tehnică pământeană cuprinde cei mai buni specialişti în toate domeniile ştiinţifice de vârf. Între domeniile interdisciplinare, un loc aparte este cel al implantului cerebral.

În anii 50, C.I.A. a demarat proiectul MK ULTRA, având ca scop studiul manipulărilor psihice, obţinerea de subiecţi cu acţiuni predeterminate, controlate de la distanţă. Astfel de indivizi, denumiţi „candidaţi manciurieni", au fost folosiţi în unele acţiuni criminale. Subiecţii acţionează fie strict sub hipnoză, fie sub controlul unui implant cerebral, fie (opinia mea) sub control combinat (hipnoză+implant). Studiile iniţiale au pus în evidenţă posibilitatea transmiterii unei

voci, a unui mesaj către cortexul auditiv al persoanei țintă, prin intermediu microundelor. Persoana țintă, ce are montat un implant în acest scop, aude voci în cap, asemenea profeților de acum mii de ani. Primele implanturi practicate nu au fost montate cerebral, ci în alte zone, ca de pildă în cartilajul tiroid. Concomitent, folosirea undelor de înaltă frecvență şi a hipnozei au contribuit la determinarea acțiunilor acestor subiecți.

Studiul filmului asasinării lui Robert Kennedy în 1968 a dus la concluzia că asasinul Sirhan Sirhan se afla sub hipnoză. Subiecții aleşi pentru studiu sunt recrutați de obicei dintre deținuți, iar cei care au de îndeplinit o misiune sunt de obicei agenți de sacrificiu, care au aparținut cândva serviciilor secrete. De exemplu, Timothy Mc Veigh a condus atentatul asupra unui obiectiv federal - clădirea F.B.I. din Oklahoma City, în 1995. Membru al unei organizații paramilitare, în deceniul trecut subiectul a fost angajat al centrului Calspan, care aparține de serviciul secret C.I.A., centru care se ocupă prioritar de montarea implanturilor cerebrale. În ultimii 30 de ani, sute, poate chiar mii de americani au fost supuşi forțat manipulării psihice şi/sau operațiunii de implantare cerebrală, în cadrul programului MK Ultra. Supraviețuitorii s-au constituit într-o organizație numită ACHES şi au protestat vehement pe lângă autoritățile americane. Într-o alocuțiune televizată, reluată de Discovery Channel, preşedintele Bill Clinton a condamnat public lipsa de etică a serviciilor secrete. Şi cu asta, basta! Sunt convins că nici n-ar fi putut face mai mult. Preşedintele SUA nu e decât un pion de pe tabla de şah. Convingerea mea e că regele nu e pământean, iar regina e M.F.E.

Închei prezentarea implanturilor cerebrale cu o informație preluată din nr. 7 din 18 februarie 1999 al revistei „Paranormal". În 1998, la 35 de ani de la asasinarea preşedintelui american John Kennedy (22 noiembrie 1963), în S.U.A. a apărut volumul „Influența extratereştrilor - Adevărul şocant din spatele uciderii preşedintelui Kennedy", scris de un fost agent F.B.I., Richard Goldever. Cartea, documentată cu mărturii, fotografii şi rapoarte a căror autenticitate este greu de contestat, susține că preşedintele a fost asasinat de agenți guvernamentali, deoarece era purtătorul unui implant cerebral extraterestru. Astăzi se presupune că Oswald, asasinul prezumtiv al preşedintelui, a acționat sub hipnoză, fiind un fost agent C.I.A., inclus în proiectul MK ULTRA. Ceea ce ştiam până la apariția acestei cărți era faptul că imediat după asasinat, ambulanța care a transportat cadavrul a urmat un drum dinainte precizat, în cursul căruia preşedintelui i s-a prelevat creierul. După apariția volumului, un grup de specialişti din Silicon Valley a confirmat că în 1964, agenți F.B.I. le-au oferit spre studiu un microcip asemănător cu cele de astăzi. La acea dată, obiectul nu semăna cu nimic fabricat pe Terra. Cartea mai susține că experții britanici au avansat ideea că astfel de microcipuri au mai fost montate în creierele altor personalități, precum Nikita Hrusciov sau Mao-Tze-dong. Oare ce jocuri de interese între L.I. şi serviciile secrete au dus la asasinarea preşedintelui? Câți „pioni" se află oare, în acest moment, pe tabla de şah?

Călătorie în lumea intraterestră

Ceea ce urmează, pe cât de fantastic pare povestit cu cuvintele mele, pe atât de real şi şocant pare citit din cartea lui Raymond Fowler. Betty descrie mai multe călătorii, iar eu încerc să fac o sinteză a aspectelor ce mi se par mai interesante. Mai întâi, este dusă în levitație, încadrată de doi I.T. într-o navă discoidală, împărțită pe mai multe nivele. Descrierea tehnică, admirabilă, făcută de Betty, nu-şi are locul în cartea mea. Din navă ajunge într-un lift cilindric, apoi într-un coridor asemănător tunelului de metrou. Deplasarea se face în plutire deasupra unei şine de cca 25 cm lățime. Ajunge într-o cameră cilindrică, dotată cu 8 scaune aşezate câte 4 în față, al patrulea scaun din fiecare şir fiind dotat cu butoane.

Betty, controlată volitiv total de ființele I.T., este aşezată pe unul dintre scaune şi acoperită cu un plastic transparent, apoi cu o cortină translucidă. Este conectată la trei tuburi flexibile care-i etanşează gura şi nările, apoi întreaga încăpere este inundată de un lichid de culoare gri. Este alimentată cu aer prin două dintre tuburi, iar prin al treilea primeşte o doză de lichid dulce, ca un sirop, cu efect tranchilizant. Lichidul în care este cufundată intră în vibrație, de asemenea cu efect calmant. Urmează transportul în imersie, deconectarea de la întreaga aparatură şi un alt transport

printr-un tunel cioplit ca de mină, în plutire deasupra unei şine negre, încadrată de I.T. Tunelul, luminat de costumele purtate de I.T. (responsabile de câmpul electromagnetic necesar deplasării în plutire, penetrării structurilor solide, dematerializării) se intersectează din loc în loc cu altele asemănătoare - realizând o adevărată rețea subpământeană.

Călătoria în tunel se termină o dată cu penetrarea fără nicio rezistență a unei oglinzi lucioase. Grupul ajunge într-un spațiu cu atmosferă roşie, cu clădiri aparent din ciment, fără geamuri, locuite de creaturi ciudate non-umanoide, cu ochi telescopici, mâini şi picioare subțiri şi bune cățărătoare. Spațiul acesta este lipsit de vegetație. Apoi, grupul penetrează o membrană circulară şi trece într-un spațiu vast cu atmosferă verde. Deplasarea se face în continuare numai deasupra şinei care va avea diverse trasee, uneori la înălțime față de sol.

Iată primele impresii ale lui Betty aflată în hipnoză regresivă: „E frumos acolo. E aşa de frumos şi încă suntem pe acelaşi lucru (şina - n.a.). Suntem acum în atmosfera verde şi ei îşi scot glugile şi parcă e ceața unei mări într-o parte. Frumos. Şi suntem ca pe un pasaj îngust, o limbă de pământ îngustă şi alunecăm pe ea, peste ea, şi acolo, într-o parte, văd, nu ştiu dacă sunt peşti sau altceva. Parcă e o combinație între un peşte şi o pasăre. Şi parcă e ceață peste tot şi aburi, dar totuşi e lumină, astfel încât pot să văd. Nu ştiu unde e, clar în sus, dar se pare că mergem undeva anume. Verdele străluceşte şi e frumos. Oh, e atât de frumos! Cel din față spune: „Vezi, ți-am zis să nu-ți fie teamă!" Sunt o mulțime de lucruri pe care le văd, dar pe care nu le pot descrie. Sunt pur şi simplu neobişnuite şi diferite. Plantele sunt diferite. Sunt asemănătoare unor tulpini lungi care ies în bucle şi au culori diferite. Dar nu verzi!"

Betty vede o clădire piramidală care are în vârf un cap de egiptean cu 11 pene! Şina trece peste piramidă. În depărtare apare silueta unui oraş. Clădirile „erau, cum să vă spun, asemănătoare celor din filmele S.F. Oraşe mari cu podurile diferite peste tot... Oraşul era departe. Şi era orizontul, şi cerul era în spatele lui, cerul verde". Betty precizează că nu vede niciun soare deasupra „infinitului verde", ci doar acoperişuri. Apoi, descrie: „Vin în fața unei lumini puternice, cristale, strălucire, lumini. Totul de jur împrejur e cristal." Grupul trece prin aceste cristale (le penetrează) ce emană o lumină strălucitoare. Din aceste cristale apare o formă, la început vagă, apoi distinctă, bine conturată de... pasăre enormă, uriaşă, un... vultur! Temperatura creşte alarmant: „E foarte cald... şi ea seamănă cu un vultur. Şi trăieşte! Are capul alb şi este o lumină albă în spatele ei. Are pene maronii ...şi este foarte, foarte cald aici." Lumina creşte în intensitate, căldura la fel. Apoi vulturul, înalt cam de 5m arde, devine un foc mic, apoi un bulgăre roşu, o grămadă de cenuşă gri. Focul se stinge şi rămân doar cărbunii, care capătă culoarea gri amestecată cu roşu şi care, în final se transformă într-un vierme mare şi gras, de culoare gri. Poate v-ați dat seama, este vorba de celebra pasăre Phoenix, simbol al nemuririi, al reînvierii, al programelor ciclice la care este supusă Terra, al ciclității programelor. Un ciclu de viață e distrus (ars) dar resturile lui (cenuşa) devin germenii programului următor. Sper că ați făcut legătura cu pilda vulturilor biblici din ghicitoarea lui Iezechiel, cu emblema costumelor I.T., cu PROGRAMUL TERRA în general.

Betty are şi alte descrieri ale teritoriului L.I., din perioada altor incursiuni la care a fost obligată. De exemplu, beneficiem de o altă descriere a teritoriului L.I. cu ocazia unei călătorii, la vârsta de 13 ani, când Betty „merge acasă" să-l viziteze pe „Întâiul". Betty şi răpitorii intră în imersie ca în prima descriere, după care: „Se pare că am ajuns într-un loc deasupra unei ape. Suntem afară din apă şi ajungem într-un loc unde e gheață peste tot... e o peşteră mare sau un tunel de gheață, cu țurțuri peste tot, dar e lumină în jur!" În acest peisaj Betty vede un loc extrem de interesant: de-o parte şi de alta a tunelului sunt oameni în blocuri de gheață. Aşezați ca într-un muzeu al timpului, al istoriei umanității, oamenii înşirați sunt îmbrăcați în hainele timpului în care au trăit şi sunt încadrați de câte un peisaj propriu timpului lor. Expoziția cuburilor de gheață este o veritabilă istorie a umanității. Oare câți dintre ei au „dispărut" în Triunghiul Bermudelor, sau în Marea Diavolului, sau în Tibet, sau în pădurea Hoia-Baciu, sau pe câmpul de luptă, sau pur şi simplu sub privirile celor dragi? Unde sunt ei acum, sau mai exact unde au ajuns C.S. recoltate de la aceşti oameni? Tot prin Betty ne parvine răspunsul la această ultimă întrebare. Mai întâi, declară că la

bordul navelor au fost răpiți mulți pământeni, iar „Când va trece timpul misterele vor fi descuiate pentru om... (Sunt) multe, multe cazuri. Multe, dar puține cazuri au ajuns la plenitudine”.

Dintre cei răpiți și cercetați A.D.N.M.N., numai un mic procent sunt compatibili A.D.N.M.N. cu îngerii L.I. **Întrebată dacă au fost pământeni duși pe planeta lor, Betty răspunde: „Da, și ei se vor întoarce, iar oamenilor le va fi frică de ei”**. Se vor întoarce cu somă de înger, vor schimba „caroseria” - acesta este motivul pentru care oamenilor le va fi frică de ei. Betty ştie că în călătoria cu nava I.T. nu a părăsit Pământul, ci a „fost dusă în locul înalt, mai înalt decât planeta lor. Nu, nu e o planetă, e un loc „(locul în care se află „Întâiul”, în spatele Marii Porți - n.a.). Cred că n-aveți nevoie de comentariu. Răspunsurile lui Betty acoperă bine întrebarea referitoare la destinația C.S. răpite: fabricare de îngeri L.I., care apoi migrează spre locurile de muncă din teritoriul galactic controlat. Întrebată de unde vin I.T., Betty va răspunde: „Vin de pe planete diferite... Nu vin de pe aceeaşi planetă... Da. Unele (rase - din context - n.a.) vin din pământuri în care nu le poți vedea ascunzătorile şi unele vin chiar de pe pământ. Da, există un loc pe acest pământ pe care nu-l ştiți”.

Închei prezentarea teritoriului lumii intraterestre (L.I.) cu impresiile lui Betty aflată sub hipnoză despre ținta călătoriilor ei: „Cred c-am făcut o călătorie cu o navă... Cred c-am fost ținută în scaunele acelea tot timpul drumului... Am părăsit pământul... **şi totuşi, parcă a fost în centrul pământului**. Când am ajuns la destinație, am mers prin acel tunel întunecat ...cioplit ca o mină de cărbuni... Cu tot felul de punți”.

Mesaj către umanitate

Sper că ați înțeles că Betty este folosită de L.I. pentru ca aceasta să-şi prezinte cartea de vizită. În timpul expediției Phoenix, Betty a înregistrat telepatic următorul mesaj: „Te-am ales să arăți lucruri... Îți voi arăta pe măsură ce trece timpul tău. Nu este încă vremea”. Betty este o adevărată arhivă, în care trebuie să cauți. „Documentele” nu sunt însă foarte ordonate, iar accesul nu este permis în toate rafturile. Atunci când „cititorul” încearcă să spargă lacătele, sigiliile informațiilor prețioase, se loveşte de oponența „scriitorului”. Astfel, Betty este preluată mental, controlată în răspunsuri de entitățile I.T. situate în camera de interogare, camuflate în materie negativă (M.N.). Betty va da atunci răspunsuri controlate sau va fi mediumul ce oferă informații prețioase provenite de la I.T., altele decât cele aşteptate de auditoriu, mesaje importante pentru noi toți. De exemplu: „Îmi spune că am fost vegheată de când m-am născut. Voi creşte natural în credința mea în Lumină; va duce şi pe alții la Lumină şi Salvare fiindcă mulți vor înțelege şi vor vedea şi vor şti că suntem cu toții unul.” Mesajul este:
1 - cei cu implant, răpiți, sunt A.D.N.M.N. compatibili cu ei;
2 - vor fi din ce în ce mai mulți răpiți, „salvați” prin marcare A.D.N.M.N. cu markerul L.I.;
3 - toți cei compatibili A.D.N.M.N. cu ei sunt la fel, „sunt unul”, în final vor avea aceeaşi structură genetică A.D.N. Gândiți-vă la unitatea Sinelui Suprem, la „Obârşia Totului”, la trunchiul evolutiv comun al ...creației.

Alt mesaj: „Cei răi (îngerii răi - n.a.) vor să devoreze omul. Vor să-l lovească; vor să-l distrugă... Se apropie vremea. Pământul e beat. Răul care a invadat omenirea (hibridare excesivă - n.a.) va fi zvârlit afară. Ridicați-vă glasurile. Lăudați-L pe cel ce Trăieşte. Lăudați-L.”
Observați unitatea de expresie cu cea biblică! Observați metafora: „răul a invadat omenirea”. Biblia ar fi spus: pământul e stricat; trebuie distrus, sau ceva asemănător.
Quazgaa - îngerul păzitor al lui Betty la propriu şi la figurat, ne aduce şi el un mesaj de adio, foarte important, pe care-l reproduc în întregime. (Quazgaa) „spune că rasa mea (oamenii) nu mă vor crede până nu va trece un timp... Ei au spus că iubesc rasa umană... au venit s-o ajute... Şi dacă omul nu va accepta, nu va fi salvat... nu va trăi. Lucrurile au fost planificate. Dragostea e cea mai mare dintre toate”. Citiți despre „dragoste” în Biblie; este acelaşi tip de dragoste - către cei A.D.N.M.N. compatibili cu EI.

„Nu vor să facă rău nimănui. Dar fiindcă ne iubesc nu pot lăsa omul să sosească în direcția în care merge. Mai bine să piară câțiva, decât să piară toți.” Îi vor „salva” pe cei A.D.N.M.N. compatibili

cu ei, pe aceia îi iubesc de fapt, aceia trebuie „să sosească” în momentul apocaliptic acolo unde trebuie. „Au tehnologie pe care omul o poate folosi. E prin intermediul spiritului, dar omul nu va căuta în direcția asta. A spus că-mi dă formule şi până când omul nu le va găsi şi nu le va înțelege, nu vor mai fi date altele. Omul trebuie să studieze lucrurile naturale de pe pământ. Dacă omul va studia natura, va găsi multe din răspunsurile pe care le caută. În foc, în cenuşă sunt multe răspunsuri”. Se referă la focul şi cenuşa care delimitează un program de tipul P.T.? „Omul le va găsi cu sufletul. Omul nu e doar carne şi oase.” În mod sigur, la P.T. se referă! „Ar fi uşor să-i mânăm (pe oameni - n.a.) spre noi, dar ar însemna că nu suntem demni să-i primim. Cunoştințele trebuie căutate cu spiritul şi cei care merită vor fi dăruiți. Cei care sunt curați la inimă, vor fi dăruiți.” Cu alte cuvinte, ar fi uşor să-i captezi pe toți în momentul apocaliptic („să-i mâne spre ei”), dar nu se poate. Vor fi primiți, „dăruiți,” (lui Satana, Întâiului etc.) numai cei care merită, adică cei A.D.N.M.N. compatibili cu ei. „Energia este în jurul omului, dar nu o cunoaşte. E cea mai simplă formă de energie. E în atmosferă, această atmosferă. I-a fost dată. Vor fi multe ghicitori. Înțelepții le vor înțelege. Cei care caută, vor găsi. Ei trebuie să rămână ascunşi din cauza corupției care este pe pământ.” Adică, cine dezleagă ghicitorile este bine să stea în banca lui! Altfel...vom vedea. „Îmi spun tot felul de lucruri. Despre ce urmează să aibă loc, ce-o să se întâmple. Vor veni pe pământ. Omul seva înfricoşa. Mulți vor fi uimiți. Dar mulți nu se vor teme, fiindcă şi-au depăşit frica.”

Acesta este rostul cărților ca cea de față: depăşirea fricii! „A spus că mai sunt şi alții. Mulți au încuiate în minte secrete. Şi în mintea mea au încuiat secrete. Şi ele vor apărea când va veni timpul. „Ei sunt „prorocii mincinoşi” descrişi de Biblie, care apar la sfârşitul veacurilor, înaintea atacului nuclear final. **„Omul s-a separat. A devenit dual. Şi-a format fața cealaltă. A făcut-o. El era tot bun la început. Şi alegerea lui a fost odată bună. Dar s-a separat. În dragoste nu există separare”.** Cât de interesant este formulat! Unitatea lingvistică a I.T. cu expresia literară a textelor sacre ale omenirii este indubitabilă. În Bhagavad-gita beneficiem de o definire clară a dualității genetice. Cartea explică cât se poate de clar că ființele sunt de trei feluri „după trup, după tendință şi după credință.

3. Credința fiecăruia, o Bharata, este pe măsura firii sale; omul este făcut din credința lui; cum îi este credința, aşa este şi el.

2. Credința celor întrupați este de trei feluri, născută din firea fiecăruia; ea ține de sattva, rajas şi tamas; ascult-o:

4. Cei ce țin de sattva sacrifică zeilor; cei ce țin de rajas sacrifică demonilor Yakşa şi Rakşa, iar cei ce țin de tamas (sacrifică) celor plecați şi stafiilor. (Bhagavad-gita XVII)

De fiecare dată însă, fie că e vorba de S.D. sau de L.I., fiecare renunță la împărțirea ființelor în trei categorii şi o simplifică în două după principiul: noi şi restul, sau cei ce sunt ca noi şi restul. O astfel de formulare se referă la dualitatea genetică şi o găsim în îndemnul lui Bhagavad către Arjuna: *Vedele se ocupă de cele trei Tendințe: fii fără cele trei Tendințe, o Arjuna, **fără dualitate**, stând în adevărul veşnic fără să agoniseşti bunuri lumeşti, cu Sinele tău.* (Bhagavad-gita II-45)

Asemenea metaforelor Bibliei, L.I. ne spune că rasa umană a devenit hibridă, iar programele de inginerie genetică, altădată controlate, dădeau recolte bune, compatibile A.D.N.M.N. Acum, această compatibilitate este pierdută; omul s-a „separat”, iar L.I., ca şi S.D., nu iubeşte hibrizii, pentru că în dragoste nu există separare”. Admirabil şi înfiorător! Dar trebuie să ne depăşim frica. Doar de-aia scriu! „Ei controlează lucrurile! Sunt în ceruri. Au puteri. Te pot face să gândeşti un lucru şi totuşi să însemne altceva”. Te pot păcăli cu metafore frumos alese, ca cea de mai sus, cu dragostea, de pildă. Ce mult m-aş bucura să mă înşel în povestea asta! „Omul caută să se distrugă. Lăcomie, lăcomie, lăcomie. Din cauza ei face greşeli. Totul i-a fost dat gratis omului, lucruri simple. Ar fi trebuit să avanseze până acum. Lăcomia îi stă în cale”. Cei ce iubesc - cei compatibili genetic cu EI - o bună parte a evreilor veritabili au primit gratuit tehnologia cu care noi toți ar fi trebuit să avansăm. Evreii au confiscat însă progresul tehnic din cauza lăcomiei. Greşelile vor continua; lăcomia nu are margini. „Nici acum nu puteți vedea. Noi vorbim. Căutați în direcție greşită. Simplitatea e în jurul vostru. Aerul pe care-l respirați, apa pe care o beți, focul care vă

încălzeşte, pământul care vă vindecă. Lucrurile necesare v-au fost date. Puterile din ele au fost pierdute. Simplitate. Cum credeți că știți să trăiți? Simplitate". Științele antichității, izvorâte din „simplitate", din cunoştințele donate de EI, s-au pierdut. „Veți fi într-un întuneric la fel de mare ca şi până acum. Căutați mai întâi formele simple. Omul e arogant din cauza imaginii pe care o are despre el. Mândria zace acolo. N-ați ajuns aşa de departe, nici n-aveți atâta informație ca să vrem să vă ajutăm. Ceea ce v-a fost dat căutați, cercetați. Vă vom ajuta, relevându-vă unele piese din acest puzzle. Încercați să înțelegeți singuri. Căutați spiritul. Au fost lăsate uşi deschise. Marea Poartă vă va conduce. E intrarea în altă lume, lumea unde este Lumina". Ştiți unde, nu mai insist.

ISTORIA SFÎRŞITULUI DE PROGRAM

Motto: *Eu v-am spus adevărul: cel care v-a creat vă va pierde.* (Cartea lui Enoh - XCIII-9)

Am analizat împreună datele oferite de Biblie şi de Coran cu privire la obiectivul, inițierea, derularea Programului Terra. Am rămas dator cu finalul acestui program captivant, interesant de urmărit... în pagină. Din păcate, datele, aparent numeroase, referitoare la încheierea P.T. sunt în marea lor majoritate lipsite de consistență. Profețiile care descriu evenimentele din preajma momentului apocaliptic sunt aproape toate false, de program, simple estimări de funcționare a programului şi nimic mai mult. Într-un ambalaj stufos de aşa-zise profeții, singurele ce încadrează imagini reale ale aspectelor politice, militare, istorice ale evenimentelor pre-apocaliptice aparțin lui Iezechiel, Daniel şi Teologul. S-ar putea ca unii dintre dumneavoastră să rămână dezamăgiți după citirea acestui capitol, s-ar putea să aşteptați mai mult decât vă pot oferi. Ştiți bine că unii autori în acest domeniu de interes general au început să prezinte lumii istoria sfârşitului de veac, de program, în evenimente bine descrise, încadrate temporal cu exactitate. Eu nu voi face nici una, nici alta, ci vă voi lăsa pe dumneavoastră să trageți concluziile, după ce voi trasa calea pe care cred eu că se poate afla câte ceva despre istoria viitoare a omenirii.

Nici Biblia şi nici Coranul nu ne lasă să aflăm măcar data aproximativă a atacului nuclear final. În evenimentele descrise nu apare aproape nicio încadrare temporală. Este normal să fie aşa. Dacă ați citit cu atenție capitolul referitor la distorsiunile temporale, vă aduceți aminte că timpul nostru, pe care-l parcurgem liniar biologic şi istoric este diferit de timpul lor, denumit de mine timp aberant. Vă aduc aminte că în trecut, vizitele îngerilor S.D. în scop economic şi militar, s-au succedat la intervale de 150-200 de ani. Pentru a da coerență activităților şi vieții lor sociale, îngerii S.D. s-au teleportat întotdeauna în timpul generațiilor lor. Au urărit mereu timpul aberant dar coerent al semenilor lor, fără să le pese de miile de ani scurse pe Terra. Acest fapt a dat eficiență sporită programului de inginerie genetică (P.I.G.).

Am discutat deja că S.D. a pierdut „terenul cultivat" pe Terra în favoarea L.I., dar înainte de a pierde tot a amorsat o bombă cu efect întârziat: noua lege adusă de Iisus tuturor neamurilor. Rezultatul se vede astăzi: o planetă cu o populație hibridă, lipsită de rase pure. Asta face ca nici măcar L.I. să nu mai fie atât de interesată în păstrarea programului. De data aceasta, semnalul de distrugere al Terrei, elementul tehnic ce decide venirea îngerilor S.D. este curcubeul, aşa cum în urmă cu mii de ani momentul vizitelor îngerilor S.D. era determinat de semnalul emis de chivot. Acest semnal soseşte pentru S.D. în timpul aberant, total diferit de al nostru, după un segment temporar aparent linear, cu mult mai scurt decât segmentul temporal real, linear, parcurs de noi între activitatea distrugerii Terrei de către Iisus şi perioada preapocaliptică. De aceea, invariabil, atât în Biblie cât şi în Coran ne este explicat că „ora", „vremea de strâmtoare", „timpul hotărât", atacul nuclear final al S.D. este perceput, din punct de vedere temporal, aproape de către îngerii S.D. şi departe de către pământeni.

1. Unul ce întreabă a întrebat de pedeapsa ce va să se întâmple pentru cei necredincioşi.
6. Ei o văd în depărtare,
7. iară noi o vedem aproape;
8. În ziua aceea va fi cerul ca arama topită
9. Şi munții vor fi ca lâna împestrițată...(LXX - Sura treptelor)

Ce rost ar fi avut o corecție, o corelare temporală între S.D. şi Terra, ca de exemplu:
1. Şi toată făptura care este pe pământ va fi strivită în teascul aprinderii mâniei Domnului, după opt unități temporale şi jumătate de la învierea Mântuitorului care pentru voi, stricaților, înseamnă două mii treizeci şi trei de ani, o sută cincisprezece zile, zece ore şi şaisprezece minute, aşa cum măsurați voi. (I - Moldovan Victor Toni - Gânduri negre)
Nu are niciun sens. S.D. nu-şi pierde timpul cu aşa ceva. Şi apoi, după ce calendar ar fi trebuit să ne comunice data sfârşitului lumii? Societatea modernă îşi numără anii începând cu data naşterii lui Iisus Hristos. Anul acesta nici măcar nu este bine identificat. Am luat cu toții de bună datarea făcută de călugărul scit Dionisie cel Mic în secolul VI e.n. Dacă a greşit? Şi se pare că da; nu mai insist eu, dar discuții interminabile pe această temă continuă să învrăjbească diversele instituții bisericeşti creştine. Islamul, religia cu cei mai numeroşi adepți, consideră anul 622, în care Mahomed a fugit la Medina, ca fiind anul 0. Cel mai firesc ar fi ca S.D. să continue firul biblic şi să ne avertizeze că sfârşitul lumii va fi în anul 5xyz sau 6xyz, conform calendarului propus de Biblie. După acesta din urmă, evreii se consideră a fi în anul 5760 de la facerea lumii, iar eu am demonstrat în această carte că anul în cauză ar putea defini timpul scurs de la naşterea lui Noe. Am văzut însă că sunt necesare unele corecții pentru a pune de acord anii cu diversele evenimente descrise. Aceste corecții, nu ştiu câte, n-ar face decât să demonstreze că în câteva mii de ani am mai încurcat socotelile privind curgerea timpului, că la atâta amar de timp trebuie să ne felicităm dacă avem o bună aproximare a încadrării temporale a evenimentelor.

În afara celor trei calendare principale de mai sus, mai sunt o mulțime, care nu mă interesează atunci când discut problema de față, şi sunt sigur că-i las indiferenți şi pe îngerii S.D. Cred că nu le pasă nici măcar când a început acest program sau când se sfârşeşte. Important pentru ei e timpul lor diferit, aberant, care se corelează cu cel al unei planete ca a noastră doar în perioadele de exploatare, de „recoltă", de interes imediat. Timpii S.D. şi ai Terrei sunt corelați parcelar, pe parcursul unor segmente de istorie comună. S.D. nu este interesată să facă legătura temporală lineară cu ultimul segment temporal în care a fost prezentă pe Terra. N-ar avea niciun rost. De aceea, S.D. nu ştie data exactă a atacului nuclear şi înlocuieşte această dată cu „semnele timpului". Corelații temporale S.D. - Terra apar numai după momentul în care S.D. revine în spațiul terestru pentru a încheia programul şi are o activitate continuă sau aproape continuă un număr de ani. Acei ani, deşi putem afla cam câți sunt, nu putem şti când încep, care este debutul perioadei în care S.D. revine în forță pe Terra. Pentru a aprecia data revenirii S.D. avem nevoie de „semnele timpului". Acestea sunt prezentate sintetic de către Iisus. Pentru analiza lor, păstrez aceeaşi metodă a sintezei de informație oferită de cele patru evanghelii. Cei mai darnici cu imaginea semnelor timpului sunt Matei şi Luca. Capitolul 24 din evanghelia după Matei se numeşte „Dărâmarea Ierusalimului. A doua venire a lui Hristos şi sfârşitul lumii". Când va veni ceasul acela? Pare să conțină exact ce ne interesează. Vă rog să observați cronologia semnelor timpului. Iisus o respectă cu rigurozitate, cred eu, (am motive întemeiate să cred aşa, veți vedea).

Semnele timpului debutează cu distrugerea Ierusalimului.
2... Nu va rămâne aici (în Ierusalim - n.a.) *piatră pe piatră care să nu se risipească.*
4.... Iisus le-a zis: Vedeți să nu vă amăgească cineva.
5. Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos şi pe mulți îi vor amăgi.
Este extrem de interesant că Betty Andreasson, cu o puternică formație religioasă creştină, îi consideră pe I.T. ca fiind trimişii lui Iisus. Chiar îi întreabă dacă presupunerea ei este adevărată, dar nu obține niciun răspuns. I.T. continuă să prezinte cartea de vizită a L.I. nefiind nici tulburați, nici surprinşi de confuzia făcută de Betty, şi ocolind răspunsul direct la această întrebare cheie. Asemenea lui Betty, mulți dintre cei răpiți astăzi în nave tip OZN îi confundă pe răpitori cu îngerii S.D. Confuzia era uşor previzibilă încă de pe vremea lui Iisus. Continui:
6. Şi veți auzi de războaie şi de zvonuri de războaie; luați seama să nu vă speriați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu este sfârşitul.
7. Căci se va ridica neam peste neam şi împărăție peste împărăție, şi va fi foamete şi ciumă şi cutremure pe alocuri.

Perioada preapocaliptică începe să se contureze după un segment temporal dominat de războaie devastatoare, cutremure importante, molime, foamete. Acest tablou, ştiut şi de mayaşi, putem să-l vizualizăm într-o secvență temporală de mai puțin de 100 de ani, care, după echivalarea din II Petru-8, ar putea reprezenta pentru S.D. numai două ore. Acestea conțin cele două războaie mondiale trecute, posibil chiar şi pe al treilea (viitor), creşterea demografică impresionantă din a doua jumătate a secolului în curs, foamete, apariția unor boli precum SIDA, EBOLA etc. Despre toate acestea la un loc aflăm că nu sunt decât „începutul durerilor". Încurajator, nu?

9. Atunci vă vor da pe voi spre asuprire şi vă vor ucide, şi veți fi urâți de toate neamurile pentru numele Meu.
10. Atunci mulți se vor sminti şi se vor ucide unii pe alții şi se vor urî unii pe alții.
Perioada va fi marcată de exacerbarea pe plan mondial a antisemitismului cauzată de cunoaşterea largă a rolului evreilor în administrarea P.T., în manevrarea istoriei mondiale, chiar dacă evreii nu sunt decât o unealtă a L.I. şi S.D.
11. Şi mulți proroci mincinoşi se vor scula şi vor amăgi pe mulți.
Intervalul preapocaliptic e caracterizat de intensificarea aparițiilor OZN, cu toate aspectele acestui fenomen, inclusiv cel a răpirilor de persoane şi al implanturilor de informație.
12. Din pricina înmulțirilor fărădelegilor, iubirea multora se va răci.
Versetul are sens dublu:
1. Ca urmare a răpirilor în cadrul fenomenului OZN are loc o cercetare genetică A.D.N.M.N. care va constata o hibridare intensă a evreilor (urmare a fărădelegilor - a acțiunii noii legi care exclude L.N.H.). Se poate spune despre ei că nu-l iubesc pe Dumnezeu, deoarece nu au respectat legea ancestrală, L.N.H. Cu alte cuvinte, „iubirea multora se va răci".
2. Sensul este şi acela de îndepărtare afectivă a populațiilor lumii față de Dumnezeu, ca urmare, de pildă, a decodării Bibliei şi a celorlalte scrieri vechi. Primul sens este în acord cu versetul următor:
13. Dar cel ce va răbda până la sfârşit, acela se va mântui.
Adică vor fi culeşi, sortați, triați cei ce se vor mântui, cei A.D.N.M.N. compatibil cu îngerii S.D. Al doilea sens este în acord cu versetul 14.
14. Şi se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; şi atunci va veni sfârşitul.

Consecința decodării Bibliei este inversarea afecțiunii populației față de S.D. şi declanşarea momentului apocaliptic conform celor scrise în capitolul „Biblia - subprogram al P.T.". Faptul acesta este explicat la fel şi de către Luca:
24. Căci după cum fulgerul, fulgerând dintr-o parte de sub cer, luminează până la cealaltă parte de sub cer, aşa va fi şi Fiul Omului în ziua Sa.
25. <u>Dar mai întâi El trebuie să sufere mult şi să fie lepădat de neamul acesta</u>. (Luca 17)
Continuăm cu Matei 24.
15. <u>Deci, când veți vedea urâciunea pustiirii ce s-a zis prin Daniel, prorocul, stând în locul cel sfânt - cine citeşte să înțeleagă</u>.
Eu am înțeles şi veți înțelege şi dumneavoastră după ce vom parcurge împreună imaginile induse lui Daniel. Acest profet este primul pe axa timpului care „vede" perioada preapocaliptică.
16. Atunci cei din Iudeea să fugă în munți.
17. Cel ce va fi pe casă să nu coboare ca să-şi ia lucrurile din casă.
18. Iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi să-şi ia haina.
19. Vai de cele însărcinate şi de cele ce vor alăpta în zilele acelea!
20. Rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbătă.
21. Căci va fi atunci strâmtoare mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii şi nici nu va mai fi.

În versetele 16-21 oricine poate să recunoască un atac nuclear. Oamenii trebuie să se adăpostească în munți de unda de şoc, nu trebuie să se întoarcă în Ierusalim deoarece locul este radioactiv, cele însărcinate vor naşte copii malformați etc. Un atac comparativ cu acesta n-a mai fost observat <u>de curcubeu</u> din vremea lui Noe, adică de la începutul lumii, când S.D. folosea arma nucleară pentru a îndepărta grupurile populaționale indezirabile programului de inginerie genetică (P.I.G.), aşa

cum a procedat la Sodoma, Gomora, Adma, Țeboim şi Țoar. Interesant estee că satelitul S.D. înregistrează atacul nuclear asupra Ierusalimului fără a fi interesat de anotimpul din spațiul evreiesc, de ziua săptămânii, de oră etc. Deşi curcubeul este dotat cu un ceas asemenea camerelor video, el nu comunică spre S.S. ora Terrei la care are loc atacul. De ce? Deoarece pentru el nu e important. Evenimentul e important doar prin faptul că se produce. E cu adevărat un eveniment absolut nou, produs în spațiul vechi al Canaanului, un eveniment ce avertizează S.D. asupra tehnologiei pământenilor. Este posibil ca incidentul să constituie momentul de chemare a S.S. în zona Terrei. Cine-i atacă nuclear pe evrei? Deocamdată este clar că nu S.D.! Ei sunt la fel de surprinşi ca şi dumneavoastră şi neagă implicarea în dezastrul nuclear în felul următor:
23. Atunci, de vă zice cineva: Iată, Mesia este aici sau dincolo, să nu-l credeți.
24. Căci se vor ridica hristoşi şi proroci mincinoşi şi vor da semne mari şi chiar minuni, ca să vă amăgească, de va fi cu putință, şi pe cei aleşi.
26. Deci de vă vor zice vouă: „Iată, este în pustiu, să nu ieşiți; iată, este în cămări, să nu credeți”.

Nu numai că S.D. neagă implicarea în dezastrul Ierusalimului, dar îi avertizează pe evrei şi de apariția imediate a navelor L.I., care ar vrea să folosească momentul ca „recoltă”. S.D. recomandă evreilor să stea ascunşi şi să nu se încreadă în „semnele mari”, în „prorocii mincinoşi”, pentru că nu sunt ei, ci L.I. Mai mult, venirea lor, a S.D., a Fiului Omului, a doua sosire a lui Iisus este cu mult diferită de atacul nuclear descris mai sus, o simplă joacă de copii față de ce este în stare S.D.
27. Precum fulgerul iese de la răsărit şi se arată până la apus, aşa va fi venirea Fiului Omului.
29. Iar îndată după strâmtoarea acelor zile, soarele se va întuneca şi luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer şi puterile cerului se vor zgudui.
30....se va arăta pe cer semnul Fiului Omului şi vor plânge toate neamurile pământului şi vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere şi cu slavă multă.
Observați diferența: atacul nuclear al S.D. este global, distruge Terra, noaptea nucleară este generală, apare un conflict armat spațial între L.I. şi S.D. („puterile cerului se vor zgudui”) urmat de sfârşitul lumii. Apoi Iisus explică şi mai bine natura atacului (nuclear) ca la Sodoma şi Gomora, dar mai amplu, vorbeşte despre recoltă şi triaj, evenimente pe care le voi diseca separat. Ei bine, când vor fi toate acestea?
36. Iar de ziua şi de ceasul acela nimeni nu ştie, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
(Matei 24). V-au lămurit buştean! E clar că nu ştiu nici ei, deoarece nu sunt interesați de o corelare temporală S.S. - Terra. Poate computerul central, C.D.M. ar putea face acest lucru. Dar pe cine interesează? Nici măcar pe noi, dacă stăm să judecăm la rece. Speranța alungă panica, iar de panică vom avea parte destul atunci când istoria în cauză va fi mai bine conturată.

Prin urmare dacă, analizăm profeția lui Iisus, observăm că mare lucru nu ne spune. „Semnele timpului” le-am putea profeți şi noi, pentru că ştim structura programului. Totuşi, Iisus ştie un lucru concret: „semnele timpului sunt marcate de distrugerea Ierusalimului într-un atac nuclear ce nu aparține S.D. El ştie că evenimentul acesta motivează venirea îngerilor S.D. (poate chiar revenirea lui pe Terra). Ce mai e important? Iisus face o trimitere cu 550 de ani în urmă, la Daniel, singurul deținător de informație concretă privind sfârşitul veacurilor, până în acel moment. Dar până acolo, să vedem ce-i cu acest atac nuclear surpriză asupra Ierusalimului. Surpriza este pentru majoritatea cititorilor acestei cărți. Analiştii biblici, politici, militari, americani, M.F.E. se pare că au descoperit şi ei problema în cauză şi-şi iau măsuri corespunzătoare.

Iezechiel - atacul nuclear irakian asupra Ierusalimului

Toți prorocii, sau aproape toți: Isaia, Ieremia, Iezechiel, Daniel, Amos, Ioil, Sofonie, Zaharia, prevestesc distrugerea Ierusalimului printr-un atac nuclear, la sfârşitul veacurilor. Până aici, nimic nou! Veți vedea însă că Daniel vorbeşte despre reconstrucția Ierusalimului în „vremuri de strâmtoare”, imagine încadrată într-o vedenie a sfârşitului de program. De ce va fi Ierusalimul reconstruit? Cine-l distruge? Răspunsul îl găsim în Iezechiel, cap. 21. În cursul profeției atât de comune ce anunță „pedepsirea Ierusalimului de către Dumnezeu”, fapt ştiut de la toți ceilalți proroci, îngerul care conduce hipnoza schimbă brusc macazul spre o altă imagine, altă distrugere,

posibil nucleară, a Ierusalimului, agresorul fiind de data asta unul surpriză: Babilonul! Vă prezint pe larg această profeție, ca să nu aveți dubii.
2. „Fiul omului, întoarce-ți fața spre Ierusalim şi vorbeşte împotriva lăcaşului lor sfânt şi proroceşte împotriva ţării lui Israel.
3. Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu: Iată, Eu sunt asupra ta şi-mi voi trage sabia din teaca ei şi voi stârpi din tine pe cel drept şi pe cel necredincios.
10. E ascuțită ca să înjunghie mai mult, e oțelită ca să scânteieze ca fulgerul...
11. Eu am dat-o la oțelit, ca să se ia în mână, şi acum această sabie e ascuțită şi oțelită, gata să fie dată în mâna ucigătorului.
14... aceasta este sabia măcelului, sabia cumplitului măcel, sabia care trebuie să-i urmărească.
15. Pentru a arunca groaza în inimi şi a înmulți jertfele tot mai mult. Vai! La toate porțile lor voi pune sabie grozavă şi ascuțită spre înjunghiere, care scânteiază ca fulgerul.
17. Iar Eu voi bate din palme şi-Mi voi potoli mânia. Eu, Domnul, grăiesc acestea”.

O primă concluzie: toate versetele de mai sus descriu atacul nuclear final la care este supus Ierusalimul, atac ce vine, clar subliniat, din partea S.D., din partea Domnului Dumnezeu. Arma este „sabia scânteietoare ca fulgerul, pregătită pentru cumplitul măcel”. Din alte descrieri, vom înțelege că este vorba despre o armă nucleară. După versetul 17 de mai sus, are loc „schimbarea macazului”, înlocuirea imaginii atacului nuclear din partea S.D. cu un altul, asemănător, o altă „sabie fulgerătoare” ce loveşte Ierusalimul:
18. fosta cuvântul Domnului către mine şi mi-a zis:
*19. „Tu, fiul omului, închipuieşte-ți două drumuri pe care trebuie să treacă sabia regelui Babilonului; acestea amândouă trebuie să plece din această țară; apoi închipuieşte-o în **cetatea Babilonului, de unde pleacă drumurile***
20. Închipuieşte drumul pe care sabia trebuie să vină împotriva cetății Raba, a fiilor lui Amon şi împotriva lui Iuda, împotriva Ierusalimului celui întărit.
21. Pentru că regele Babilonului s-a oprit la o răspântie, unde încep două drumuri, şi stă să ghicească: scutură săgețile, întreabă serafimii şi cercetează ficatul.
22. Sorțul din dreapta are scris pe el: „spre Ierusalim”, încât el trebuie să îndrepte berbecii, să îndrume la ucidere şi să scoată strigăte de război; să aşeze berbecii împotriva porților, să ridice valuri şi să facă turnuri de împresurare.
*23. Acel sorț s-a părut neadevărat în ochii acelora care au făcut jurăminte mincinoase; dar **regele Babilonului, aducându-şi aminte de această necredință a lor, a hotărât să ia Ierusalimul**.*

E cât se poate de clar, nu? Filmarea sabiei fulgerătoare, scânteietoarea regelui Babilonului, se face de pe orbită, din curcubeu. Despre acest satelit ne aducem aminte că are capacitate de analiză, de „judecată” cum scrie Biblia. Asemeni sateliților moderni, americani, ruseşti etc. ce supraveghează pactul de neproliferare a armamentului nuclear, embargoul asupra experimentelor nucleare de suprafață, subterane etc., având posibilitatea de observare şi interpretare computerizată a imaginilor, satelitul S.D., curcubeul, supraveghează militar şi nu numai spațiul geografic centrat de Israel. Foarte probabil, într-un conflict viitor evreii vor ataca spre est din două puncte importante: unul situat în Ierusalim şi un altul în... Iordania, în fosta cetate Raba a fiilor lui Amon, care astăzi este capitala Iordaniei - Amman (Amman Rabbah). Babilonul se află la cca 80 km sud de Bagdad, capitala Irakului. Biblia ne spune de două drumuri pe care sabia le-ar putea avea. Dacă priviți harta, acestea sunt practic contopite. Traiectoria care uneşte Babilonul de Ierusalim, în lungime de cca 1000 de km, trece prin Amman, situat la cca 70 km est de Ierusalim.

Nici curcubeul şi nici îngerii S.D. nu ştiu politică. Ei n-au aflat şi nici nuii interesează că Palestina a fost divizată la data de 29 noiembrie 1947 în două state: Israel şi Transiordania, care mai târziu avea să se numească Iordania. Ei ştiu că din punct de vedere istoric, etnic, în Raba (Amman) ar trebui să fie evrei. Eu nu ştiu dacă mai sunt evrei în Amman, dar cert este că „sabia” va lovi nu Ammanul, aşa cum ar fi tentat să creadă la prima vedere curcubeul, ci Ierusalimul, pe aceeaşi traiectorie, însă 70 km mai la vest. **Pe scurt, Iezechiel ne avertizează că Irakul va ataca nuclear Ierusalimul! Acesta e mesajul!** După versetul 23, îngerul îi imprimă lui Iezechiel versete tipice,

care anunță profetic, în spiritul falselor profeții, atacul nuclear al S.D. asupra Ierusalimului, în cadrul atacului general asupra Pământului. Sunt prezente, ca de obicei, şi versete care se referă la recoltă, triaj, segmente ale programului, de care mă voi ocupa separat.

Dacă vă îndoiți de cele scrise mai sus, trebuie să ştiți că Iezechiel insistă asupra ideii de dublă distrugere a Ierusalimului, iar dacă el face acest lucru, înseamnă că trebuie să-l punctez şi eu. Cap. 22: „Nelegiuirea, fărădelegea şi păcatul atrag mânia lui Dumnezeu", cu alte cuvinte, distrugerea nucleară a Ierusalimului, percepută de curcubeu, atrage atenția S.D. Îngerii S.D. fie ştiu că cei din cetatea sfântă sunt „stricați", „nelegiuiți", A.D.N.M.N. incompatibil cu ei, fie află acest lucru după o cercetare A.D.N.M.N., sosesc de urgență pentru a încheia actualul ciclu al P.T.
2. „Tu, fiul omului, voieşti oare să judeci cetatea sângelui? Spune-i toate urâciunile ei.
Cu alte cuvinte, tu omule, oricare ai fi, ai putea tu să judeci, să cercetezi A.D.N.M.N. cetatea Ierusalim? Dacă poți, spune-i toate urâciunile ei!, deconspiră harta A.D.N.M.N. Nu poți face acest lucru; poți observa doar urâciunile morale.
3. Şi-i spune... O, cetate care verşi sânge în mijlocul tău, ca să-ți vină vremea
4. Cu sângele, pe care l-ai vărsat te-ai făcut vinovată şi cu idolii pe care i-ai făcut te-ai spurcat şi ți-ai apropiat zilele tale şi ai ajuns la sfârşitul anilor tăi.
Cu alte cuvinte, distrugerea Ierusalimului constituie semnalul de chemare pentru îngerii S.D., care sosesc să pună capăt conflictului într-un mod pe care-l cunoaştem. În mod asemănător capitolului anterior, îngerul schimbă ideile şi imaginea din nou şi „pune punctul pe i":
18. Fiul omului, casa lui Israel Mi s-a făcut zgură: toți sunt plumb, fier şi cositor în cuptor, au ajuns ca nişte zgură de argint.

Cu tristețe mărturisită, Domnul constată că cineva i-a ars cetatea, recolta, înainte ca el însuşi să facă acest lucru. Se întâmplă; nu poți fi primul mereu. De data asta se dovedeşte că locul doi nu are nicio valoare. Prezumtiva recoltă, supusă unei radiații nucleare incorecte, incompatibilă, pe alocuri, A.D.N.M.N., se transformă în „zgură de argint", imposibil de folosit la ceva: „toți sunt plumb, fier şi cositor". De supărare, Domnul n-are decât să-şi verse mânia şi arde din nou, fără rost, ceea ce a mai fost ars odată:
19 ...de vreme ce toți v-ați făcut zgură, iată, Eu vă voi aduna în Ierusalim.
21. Şi voi aprinde asupra voastră focul mâniei Mele şi vă voi topi în mijlocul cetății. Iezechiel 22
Aceeaşi idee a culturii distruse, apare în cap. 24: „Pilda cu fierberea căldării".
2. Fiul omului, ***scrie-ți numele acestei zile, anume al acestei zile, că chiar în ziua aceasta regele Babilonului va păşi în Ierusalim.***

Cât de bine este subliniat! Cu ziua aceea, a atacului nuclear asupra Ierusalimului, începe sfârşitul, este declanşată operațiunea de distrugere a Programului Terra.
3. Rosteşte dar pentru neamul de răzvrătiți o pildă şi le spune: Aşa zice Domnul Dumnezeu: Pune un cazan şi toarnă în el apă;
4. Pune în el bucăți de carne, tot bucăți din cele mai bune, şolduri şi spete şi cele mai bune oase;
5. Ia ce e mai bun din turmă, pune lemne dedesubt, fierbe-l în clocote, aşa ca să fiarbă şi oasele.
6.... Vai de cetatea sângelui! Vai de căldarea în care este rugină şi de pe care nu se mai ia rugina! Aruncați bucată cu bucată din el şi nu alegeți prin şorț.
7. Sângele pe care l-a vărsat este în mijlocul ei. Ea l-a vărsat pe stânca goală; nu l-a vărsat pe pământ, unde s-ar fi putut acoperi cu țărână. (Iezechiel - 24)
Cu alte cuvinte, nimic nu mai este de ales, chiar dacă în cazan au intrat „cele mai bune bucăți". Radiația nucleară neadecvată face ca „rugina" să nu se poată îndepărta! Cultura - evreii au fost arşi fără niciun folos pentru S.D. Nefiind pe față, n-a avut montat nici un „teasc", nici „turn" şi astfel C.S. nu au putut fi captate şi acoperite cu țărână, asemenea lui Adam cel făcut din țărână, adică nu au putut fi racordate la o somă de înger S.D. De ciudă, Domnul mai pune o dată căldarea pe foc ştiind bine că în privința calității culturii operațiunea e fără rost. Nu vă mai plictisesc cu versetele.

Nu pot să trec peste ideea dublei distrugeri a Ierusalimului fără să menționez şi pilda cu lemnul de viță de vie, indusă tot lui Iezechiel, în capitolul 15.

5. Nici când era întreg (lemnul de viță de vie, poporul evreu - n.a.) *nu era bun la ceva* (era hibridat - n.a.) *cu atât mai mult nu va fi acum, când l-a mistuit focul; acum când a ars se mai poate face ceva cu el?*
Cineva arde cultura înaintea S.D.
6.... Precum lemnul de viță de vie dintre arborii pădurii l-am dat focului ca să-l ardă, aşa voi da şi pe locuitorii Ierusalimului.
7. Îmi voi întoarce fața Mea împotriva lor. Dintr-un foc au scăpat, dar focul îi va mistui şi veți şti că Eu sunt Domnul când îmi voi întoarce fața împotriva lor.

Dacă încă nu v-am convins asupra secvențialității dublei distrugeri a Ierusalimului într-un viitor apropiat prin atacuri nucleare, vă veți convinge pe parcursul acestui capitol. Pentru mine, este cert că evreii (M.F.E.) şi americanii au înțeles bine mesajul biblic, iar urmarea lui concretă a fost războiul din Golful Persic. Nu mai insist şi eu asupra modului cum serviciile secrete, angajate, ştiți de cine, au programat, început şi realizat acest război. Urmarea lui este embargoul economic, politic şi în special NUCLEAR (sub aspectul informației, tehnologiei etc.) la care este supus astăzi Irakul. În toamna anului1997, la refuzul oficialităților irakiene de a permite inspectorilor O.N.U., mai ales americani, accesul liber la instalațiile militare irakiene, situația din Golf a devenit din nou extrem de încordată. Cel puțin eu aşteptam cu sufletul la gură împlinirea profeției. Nu s-a întâmplat atunci... dar în spatele declarațiilor politice şi militare am înțeles pe deplin neliniştea evreilor şi a celor ce monitorizează istoria Terrei. Ziarul „Evenimentul" din 17 septembrie 1997 scria: „Statul evreu va lansa o bombă cu neutroni asupra unui centru urban irakian în cazul în care Bagdadul va folosi arme chimice sau bacteriologice contra unei ținte israeliene, afirmă reputata publicație *Foreign Report*, editată de grupul de presă britanic *Jane's*. Potrivit aceleaşi surse, „Statele Unite au furnizat Israelului un sistem de prealarmare contra rachetelor, bazat pe un satelit de spionaj Ofek-3, operațional de la lansarea rachetei inamice până ce aceasta ajunge să lovească ținta, timp suficient pentru organizarea unei riposte".

După cum probabil ştiți, Israel a dezvoltat una dintre cele mai performante industrii de armament în toate sectoarele ei. Totuşi, **niciun sector nu se compară cu cel al apărării în fața atacului cu rachete balistice.** Atacul irakian cu rachete Scud în 1991, în timpul conflictului din Golf, a dovedit ineficiența bateriilor de rachete antirachetă Patriot. Inginerul Dănuț Vlad a sintetizat în cotidianul „Curentul" din 25 iulie 1999 ultimele preocupării israeliene în acest domeniu. Vi le prezint şi eu pe cele mai importante.
În prezent se derulează programul Arrow-2, cel mai avansat tehnologic pe plan mondial, destinat apărării antirachetă la joasă altitudine. Sistemul are în dotare un radar Elta Music cu acoperire omnidirecțională (360°) şi vizează interceptarea rachetelor balistice cu rază medie de acțiune pe traiectoria de coborâre la o distanță de peste 90 km de bateria antirachetă. Specialiştii estimează că Israelul ar avea nevoie de cel puțin două astfel de baterii, dotate cu peste 1200 de rachete.
Un alt sistem imaginat, preluat din programul „războiul stelelor", constă în realizarea unui LASER de mare putere, menit să distrugă rachetele inamice în perioada de funcționare a propulsoarelor.
În sfârşit, o altă soluție aflată în studiu, se bazează pe avioane robot de mare altitudine, capabile să lovească țintele cu rachete antirachetă.
Deocamdată toate măsurile sunt preventive. Cert este că nici americanii şi nici evreii nu pot estima exact data atacului irakian. Ultima criză politico-militară, din septembrie 1998, a fost temperată. Între alte negocieri s-a obținut interzicerea deținerii de către irakieni a rachetelor cu rază medie de acțiune şi lansării de proiectile de 50 km. De atunci însă, aproape în fiecare săptămână teritoriul Irakului este supus bombardamentelor ce vizează instalațiile radar şi bateriile de rachete irakiene, evident fără mandat din partea O.N.U. Practic, avioanele americane şi britanice provoacă deliberat apărarea antiaeriană irakiană, în scopul detectării şi distrugerii ultimelor lansatoare de rachete. Suspansul continuă...

Decodarea Bibliei constituie baza teoretică fundamentală a necesității de embargou în informație şi tehnologie nucleară pentru Irak. Dar, totul este fără sens, totul s-a întâmplat deja. Evreii şi cei ce se străduiesc să schimbe cursul istoriei probabil ştiu că n-au nicio şansă de reuşită.

Coranul este ferm în acest sens, avertizând că la sfârşitul veacurilor, după momentul decodării scrierilor sfinte, vom încerca din răsputeri să schimbăm cursul istoriei, dar cu cât vom încerca mai aprig, cu atât „istoria va cădea pe umerii noştri”.

Dacă e să observăm evenimentele la zi (expansiunea fundamentalismului islamic, documentele Conferinţei Islamului de la Teheran etc.), se poate presupune că vechii duşmani - Iranul şi Irakul (alt război planificat) - vor redeveni prieteni într-un viitor apropiat. Prietenii Iranului sunt ruşii sau, cum spun ei: doar savanţii atomişti ruşi. Poate prietenii prietenilor Babilonului au sabia fulgerătoare. Momentul se apropie... Din fericire (dacă se poate spune aşa) sabia nu va fi prea ascuţită. Fie bomba va fi de mică putere, fie explozia va fi în aer. Cert e că după acest atac nuclear reconstrucţia Ierusalimului va fi posibilă după un număr de ani, asemenea Hiroşimei. Satelitul Ofek-3 îşi va dovedi eficienţa parţial... Bagdadul nici n-ar putea folosi o încărcătură nucleară semnificativă, având în vedere vecinătatea eminamente arabă a Israelului.

Până acum, am stabilit că sfârşitul veacurilor este marcat, pe lângă „semnele timpului”, mai mult sau mai puţin evidente, de un eveniment concret: atacul nuclear irakian asupra Ierusalimului. Ce este dincolo de acest moment? Putem să aflăm? Da! Câte ceva, destul de ambiguu, zic eu... Principalele surse ale istoriei ce urmează distrugerii nucleare a Ierusalimului sunt profeţiile lui Daniel şi cele ale lui Ioan Teologul. Aşa cum v-am obişnuit, cel mai bun drum pentru noi este acela al analizei amănunţite a vedeniilor celor doi profeţi, al corelării şi completării reciproce a informaţiilor primite de ei. Evenimentele descrise de Daniel şi de Ioan Teologul sunt similare şi aparţin fără îndoială sfârşitului de program. Dacă Daniel e mai puţin celebru în ochii cititorului, nu acelaşi lucru pot spune despre Ioan, cel care a pus în pagină „Apocalipsa”. Conferinţe, teze de doctorat, seminarii, munci grele s-au depus de către oameni cu felurite pregătiri pentru descifrarea Apocalipsei. Recunosc, şi eu am citit-o de câteva ori până să ajung la o concluzie. Acum, spre finalul cărţii de faţă, sunt convins că cititorii cei mai abili dintre dv. ar putea desluşi destul de uşor ce se întâmplă în Apocalipsa. Poate că evenimentele descrise de cei doi sunt ceva mai greu de interpretat. De un lucru sunt însă sigur: calea decodării, metoda, cheia e bună. Uneori însă, chiar şi cu o cheie bună îţi trebuie pricepere ca să deschizi uşa.

Câteva idei trebuie subliniate de la început. „Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul” este un capitol particular. De fapt, el urmează cursul biblic general, cu care ne-am obişnuit, şi anume prezintă diverse segmente ale P.T. într-un cadru restrâns. Este o Biblie în miniatură şi cred că ar merita cu prisosinţă această calitate, mai ales dacă ar fi contopit cu primul capitol - „Facerea”. Singure, cele două capitole ar putea înlocui toată Biblia în ceea ce priveşte posibilitatea de decodare a P.T. Această calitate face ca Biblia să respecte principiul holografiei care guvernează microuniversul, viu şi în cele din urmă chiar şi P.T. Vom găsi în Apocalipsa eroii principali ai P.T.: descrierea lui Dumnezeu şia Mielului, stabilirea raportului dintre ei, imaginea S.S., Satana, Eva, Set, diversele segmente ale programului de la P.I.G. la cercetarea genetică preapocaliptică, moment apocaliptic, triaj. Toate aceste personaje şi evenimente se înghesuie pe scenă ca actorii unei piese de teatru înainte de cortina finală sau dacă vreţi... ca retrăirea momentelor importante ale vieţii în momentul desprinderii C.S. de trup.

Conform teoriei pilonului temporal fix, imaginile primite de Ioan, acelea ce se suprapun vedeniilor lui Daniel, au o temporalitate relativ determinată. Ele curg pe axa timpului, dincolo de momentul atacului nuclear irakian asupra Ierusalimului. Istoria separată a Pământului şi S.S. se reînnoadă în acel moment, însă nu într-o cursivitate normală, tipic pământeană, ci într-una... biblică. La fel ca acum mii de ani, când S.D. şi Terra aveau o istorie comună, când temportalitatea cursivă, lineară a pământenilor era cuplată cu temporalitatea aberantă a S.S., în Daniel şi Apocalipsa avem de a face cu un astfel de cuplaj temporal (timp linear pământean <-> T.A.-S.S.) într-un segment de istorie comună. Detaliile istoriei finale sunt repetate, reluate diferit de mai multe ori, atât de către Daniel cât şi de către Ioan, asemenea celor patru evanghelii care descriu segmentul Iisus. Imaginile pun în evidenţă elemente diferite, astfel încât tabloul istoriei finale a Pământului să fie cât mai complet.

Este meritul îngerului care conduce hipnoza că reuşeşte să aducă în prim plan unele evenimente, că reuşeşte să exploateze tot ce se poate dintr-o imagine de altfel săracă, culeasă de ...curcubeu!

Da! Acesta este unul dintre secretele decodării. Părerea mea este că evenimentele sunt filmate, interpretate, procesate de faimosul curcubeu. Nu vom afla din Biblie niciodată nimic despre istoria profeţită (viitoare sau deja trecută) a Americilor, a Orientului Îndepărtat, a Australiei şi nici măcar a Franţei sau a Rusiei! De ce se întâmplă aşa? **Obiectivul camerei de luat vederi a curcubeului este centrat strict pe teritoriul geografic al vechiului Canaan şi al zonelor înconjurătoare. Vizualizează evenimente pe o rază de maximum 1500 km.** Satelitul nu surprinde şi nici nu este interesat de noile graniţe politice, etnice, hărţi etc. El ştie doar că la est de Canaan sunt Persia şi Mesopotamia, iar la vest, Marea cea Mare şi Grecia. La Nord sunt Libanul şi Siria, la sud-vest Egiptul şi Etiopia. Ceea ce sesizează în principal curcubeul sunt mişcări de trupe, tehnica militară folosită, soarta unor războaie. Satelitul identifică poziţional agresorul şi agresatul, învingătorul şi învinsul, dar tot ce este la vest de Canaan se va numi Grecia, pentru că doar atât poate observa, tot ce este la est se va numi Mesopotamia sau Persia. De cele mai multe ori, numele agresorului sau al agresatului nu este amintit, ci doar i se indică poziţia geografică faţă de Canaan. Poate că-i subestimez capacitatea de analiză, dar mă îndoiesc că ar putea desluşi finețuri politice cu care uneori „se laudă". De pildă, aminteşte că fiica împăratului de la răsărit se căsătoreşte cu fiul împăratului de la apus ş.a.m.d. Astea sunt „gogoriţe" cu care S.D. ne-a obişnuit deja, şi pe care am învăţat să le îndepărtăm sau să privim printre ele lucruri ascunse, aşa cum am făcut cu grămezile de prepeliţe din deşert, cu foametea din Canaan care a determinat familia lui Iosif să emigreze ş.a.m.d. Curcubeul, deşi ar putea înregistra posturi de radio şi de televiziune, nu se ocupă în mod sigur nici de intrigi politice şi nici de elaborarea unor hărţi detailate ale statelor lumii. Puţinele informaţii ce ar putea ţine de politică sunt prinse din zbor de îngerii S.D. care vor avea segmente de istorie comună, de temporalitate biologică continuă comună cu pământenii, pe parcursul ultimelor clipe al P.T.

Dificultatea mea de a interpreta datele istoriei viitoare profeţite de Biblie se datorează lipsei de informare în unele domenii. Analiştii politici, cunoscătorii strategiilor militare, experţii în doctrine şi tendinţe pe termen lung ar putea descifra cu mult mai bine decât pot eu să „văd" printre rânduri şi poate că deja au schiţat sfârşitul. Oricum, o astfel de muncă de decodare ar trebui practicată în echipă, aşa cum am mai scris.

Acestea, cred eu, sunt ideile călăuzitoare ce constituie metoda de lucru în descifrarea profeţiilor lui Daniel şi celor ale lui Ioan Teologul. Deşi metoda corelării informaţiei este cea mai indicată, aparent o voi părăsi pentru scurt timp. Consider că Daniel şi Ioan Teologul sunt extrem de importanţi tocmai că ne vorbesc despre evenimente ale viitorului. De aceea, cred că merită să fac o expunere şi o analiză lărgită a acestor două capitole, cu riscul de a-i plictisi pe unii dintre dumneavoastră. Aş dori ca unele lucruri să vă rămână bine întipărite, clare... cât se poate de mult.
Înainte trebuie să mai precizez câteva lucruri. **Daniel şi Ioan se referă la evenimente situate temporal dincolo de atacul Irakului asupra Ierusalimului**. Cu cât acest atac se află situat într-un viitor mai îndepărtat faţă de momentul în care citiţi cartea, cu atât evenimentele sunt mai greu de interpretat. Tendinţele actuale (politice, militare, strategice), chiar pe termen lung evaluate, s-ar putea să nu ajute prea mult în identificarea evenimentelor descrise şi a eroilor în cauză. Daniel şi Ioan văd cam aceleaşi evenimente, în imagini diferite, astfel încât imaginea finală sintetizată este completă, mai aproape de realitatea percepută şi indusă de către înger.

DANIEL

Motto: *Iar, tu, Daniele, ţine ascunse cuvintele şi pecetluieşte cartea până la sfârşitul vremii. Mulţi vor cerceta-o cu de-amănuntul şi va creşte ştiinţa.* (Daniel 12 - 4)

Daniel, proroc interceptat de îngerul Gabriel (Gavriil) în urmă cu peste 2500 de ani! Oare Gabriel însuşi să fi cules informaţia privind sfârşitul veacurilor? Câte misiuni pe capul lui! Implantarea lui Iisus şi tot programul legat de el, programul asiduu legat de Mohamed, marele profet al islamului

ş.a.m.d. Nu-i uşor să fii înger al S.D. Să vedem acum ce i-a şoptit Gavriil lui Daniel: capitolul 7 - „Vedenia lui Daniel, în care se arată cele patru fiare":
2. Daniel a început a grăi zicând: „Văzut-am în vedenia mea din timpul nopţii cum cele patru vânturi ale cerului au sfredelit marea cea necuprinsă
3. Şi patru fiare uriaşe au ieşit din mare, una mai deosebită decât alta.
4. Cea dintâi semăna cu un om şi avea aripi de vultur. M-am uitat la ea până ce aripile i-au fost smulse şi a fost ridicată de pe pământ şi pusă pe picioare ca un om şi i s-a dat inimă de om.
5. Şi iată o a doua fiară cu înfăţişare de urs, stând într-o rână, cu trei coaste în gură, între dinţi şi aşa i s-a poruncit: „Scoală-te! Mănâncă multă carne!"
6. Apoi m-am uitat din nou şi iată o altă fiară, asemenea unui leopard, având pe spate patru aripi de pasăre; şi fiara avea patru capete şi i s-a dat ei putere.
7. În urmă am privit în vedeniile mele de noapte şi iată o a patra fiară, înspăimântătoare şi înfricoşătoare şi nespus de puternică. Ea avea dinţi mari de fier şi gheare de aramă; mânca şi sfărâma, iar rămăşiţa o călca în picioare. Ea se deosebea de toate celelalte fiare...
8. M-am uitat cu luare aminte la coarne, şi iată un alt corn mic creştea între ele şi trei dintre coarnele cele dintâi au fost smulse de el. Şi iată că acest corn avea ochi ca ochii de om şi gura care grăia lucruri mari.
Nu comentez deocamdată apariţia celor patru fiare; vom primi în curând explicaţii importante.
9. Am privit până când au fost aşezate scaune, şi S-a aşezat Cel vechi de zile; îmbrăcămintea Lui era albă ca zăpada, iar părul capului curat ca lâna; tronul Său, flăcări de foc; roţile, foc arzător.
10. Un râu de foc se vărsa şi ieşea de sub el; mii de mii Îi slujeau şi miriade de miriade stăteau înaintea Lui! Judecătorul s-a aşezat şi cărţile au fost deschise.

Oricine care a parcurs cartea cu atenţie recunoaşte în cel scris cu majusculă pe judecătorul celor culeşi, pe Dumnezeu, cel aşezat pe tron, fiinţa în M.N. care „naşte" râul vieţii (R.V.), care împreună cu Mielul analizează (judecă) harta A.D.N.M.N. (cartea) a celor culeşi postapocaliptic.
11. Eu mă uitam mereu din pricina multelor vorbe pe care cornul cel mare le grăia. Am privit până când fiara a fost omorâtă şi trupul ei nimicit dat focului.
Fiara, balaurul cel de demult, şarpele, Satana va fi dat focului, iezerului de foc.
12. Dar şi celorlalte fiare li s-a luat stăpânirea, şi lungimea vieţii lor a fost hotărâtă până la o vreme şi un anume timp.
Celelalte fiare au deci, cam acelaşi sfârşit ca şi fiara cea mai cumplită, înspăimântătoare.
13. Am privit în vedenia de noapte şi iată, pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului şi El a înaintat până la Cel vechi de zile şi a fost dus în faţa Lui.
14. Şi Lui i s-a dat stăpânirea, slava şi împărăţia şi toate popoarele, neamurile şi limbile îi slujeau Lui. Stăpânirea Lui este veşnică, nu va trece, iar împărăţia Lui nu va fi nimicită niciodată.

Aflăm că marele comandant de oşti ce este asemenea Fiului Omului - denumire folosită uneori pentru Iisus - îi oferă slava şi împărăţia „Celui vechi de zile", adică lui Dumnezeu. Operaţiunea aceasta urmează după versetul 12, adică după ce Fiul Omului învinge toate fiarele posibile.
Tulburat de cele văzute, Daniel cere explicaţii, iar îngerul i le oferă:
17. Aceste fiare, patru la număr, înseamnă că patru regi se vor ridica pe pământ.
18. Şi Sfinţii Cerului Preaînalt vor primi regatul şi-l vor ţine în stăpânire în veci şi în vecii vecilor.
Pe scurt, regii pământului vor fi învinşi de către sfinţii lui Dumnezeu. Beneficiem în continuare de explicaţii ceva mai amănunţite despre fiara înspăimântătoare, cea de-a patra, despre cele 10 coarne şi despre cornul mai mic, apărut ulterior. Mai aflăm:
21. M-am uitat şi cornul acela purta război cu cei sfinţi şi i-a biruit.
Stupoare! La început, cel puţin, îngerii S.D. sunt învinşi.
22. Până a venit Cel vechi de zile şi a făcut dreptate sfinţilor Celui Preaînalt, până ce s-a împlinit vremea şi împărăţia a ajuns sub stăpânirea sfinţilor.
„Cel vechi de zile" denumirea de această dată asimilată cu un conducător de oşti ale S.D. vine şi face dreptate sfinţilor învinşi şi devine stăpân pe Terra.

23. El (îngerul - n.a.) *a răspuns astfel: „Fiara a patra înseamnă că un al patrulea rege va fi pe pământ, care se va deosebi de toate celelalte regate, care va mânca tot pământul, îl va călca în picioare şi îl va zdrobi.*
Fiara a patra este regele unui regat deosebit, care nu seamănă cu niciun regat cunoscut. Să fie oare regatul L.I.? Acest rege (Satana), deconspirat ultimul pe axa timpului (al patrulea) va călca în picioare pământul, îl va stăpâni.
24. Şi cele zece coarne înseamnă că din acest regat (cel deosebit, probabil al L.I. - n.a.) *se vor ridica zece regi şi un altul se va scula după ei; el se va deosebi de cei dinaintea lui şi va doborî la pământ trei regi.*
25. Şi va grăi cuvinte de defăimare împotriva Celui Preaînalt şi va asupri pe sfinţii Lui şi îşi va pune în gând să schimbe sărbătorile şi legea, şi ei vor fi daţi în mâna lui o vreme şi vremuri şi jumătate de vreme.
Cei 10 regi sunt din regatul deosebit, cel al L.I., cred eu! Ultimul care se ridică (din adânc?) doboară trei regi (ai S.D.?!), îi va asupri pe sfinţii Celui Preaînalt, care vor fi fie evreii, fie îngerii S.D. veniţi în preajma Terrei. Vom mai vedea. Asuprirea asta ţine trei unităţi temporale distincte: 1 - o vreme; 2 - şi vremuri; 3 - şi jumătate devreme. Reţineţi ideea.
26. Şi judecata se va face şi i se va lua stăpânirea, ca să-l nimicească şi să-l prăbuşească pentru totdeauna.
27. Iar regatul şi stăpânirea şi mărirea regilor de sub ceruri se vor da poporului sfinţilor Celui Preaînalt; împărăţia Lui este împărăţia veşnică şi toate stăpânirile îi vor sluji Lui şi pe El Îl vor asculta.
Ultimul rege apărut, probabil un comandant de oşti I.T. va fi învins, prăbuşit pentru totdeauna de îngerii S.D. Terra va fi din nou a S.D., care va smulge mărirea (C.S.) regilor pământului.

Să vedem acum dacă interpretarea este corectă, dacă se corelează cu alte imagini induse sub hipnoză lui Daniel. Capitolul 8: Vedenia berbecului şi a ţapului. Fiţi atenţi! Eu consider că reprezintă sinteza evenimentelor de sfârşit ale Programului Terra.
2. Şi m-am uitat la vedenie şi, când priveam, parcă eram în capitala Sura, care este în ţara Elamului şi, stând cu privirea aţintită, eram pe fluviul Ulai.
Susa se afla pe teritoriul actual al Iranului, la aproximativ 500 km est de Babilon.
3. Şi am ridicat ochii mei şi m-am uitat şi iată un berbec cu două coarne stând în picioare în faţa fluviului şi coarnele lui erau lungi, unul mai lung ca celălalt şi cel mai lung creştea cel din urmă.
4. Am văzut berbecul lovind cu coarnele la apus, la miazănoapte şi la miazăzi şi nicio fiară nu putea să-i stea împotrivă şi nimeni nu scăpa de asuprirea lui. El făcea ce voia şi creştea.

Ce vede curcubeul, căci el este observatorul evenimentelor!? O agresiune militară are punctul de plecare în Iran, şi anume de pe vechiul loc al oraşului Susa. Agresiunea e spre vest, cu două incursiuni principale (două coarne): una mai scurtă, probabil numai până în Israel sau ceva mai departe, şi încă una mai lungă, până la bazinul mediteranean, ce urmează din punct de vedere temporal celei dintâi. Agresiunea are loc concomitent spre nord (în Turcia?) şi spre sud (în Golful Persic, Arabia Saudită, Kuweit, E.A.U.?). Forţa de pătrundere este iniţial mare, încât nimeni nu i se poate împotrivi.
5. Şi m-am uitat cu luare aminte şi iată, un ţap venea de la apis pe deasupra feţei pământului, fără să-l atingă. Şi ţapul avea un corn între ochi, care corn se putea zări.
Răspunsul militar al versului este pe măsură. Curcubeul observă un atac rapid pe deasupra pământului (aviaţie, rachete sau ambele) care lovesc berbecul cu violenţă, fără ca acesta din urmă să poată da o contralovitură.
6. Şi (ţapul - n.a.) *a venit până la berbecul cel cu două coarne pe care l-am văzut stând în faţa fluviului şi s-a năpustit spre el cu toată tăria puterii lui.*
7. Şi l-am văzut cum s-a apropiat de berbec şi a lovit berbecul şi i-a sfărmat cele două coarne, iar berbecul nu mai avea putere să i se împotrivească; şi l-a aruncat la pământ şi l-a călcat în picioare şi nimeni n-a scăpat pe berbec.
Până aici este foarte clar. Acum e-acum!

8. Şi ţapul a crescut foarte şi când a ajuns puternic, cornul cel mare s-a sfărmat şi am zărit patru coarne crescând în locul lor, spre cele patru vânturi ale cerului.
9. Şi din ultimul dintre ele a ieşit un corn mic, care a crescut afară din cale, spre miazăzi, către răsărit şi către ţara strălucirii.
10.Şi el s-a înălţat până către oştirea cerească şi a doborât la pământ din oştire şi din stele şi le-a călcat în picioare.

Ce să înţelegem? Puterea Vestului, cea care învinge berbecul (posibil coaliţia Islamului) se destramă. Locul ei este luat de patru forţe (vă aduceţi aminte de cele patru fiare) care nu au aceeaşi strălucire. Una dintre aceste forţe dezvoltă însă un „corn mic", o forţă ce va creşte mult şi se va întinde către Israel. În spatele acestei forţe deosebite se ascunde Lumea intraterestră. Vă aduceţi aminte de cea de-a patra fiară înspăimântătoare. Numai L.I. e în stare să lupte cu puterile cereşti, cu oştirea îngerilor S.D., şi să- învingă pe trimişii poporului „sfânt".
11. Şi a crescut până la mai marele oştirii şi i-a luat jertfa de fiecare zi şi a răsturnat locul templului său.
12. Şi peste jertfa de fiecare zi el a pus nelegiuirea şi a aruncat adevărul la pământ, şi el a izbutit.
L.I. îi îndepărtează pe îngerii S.D. sosiţi în zona Terra pentru cercetarea A.D.N.M:N. pre-apocaliptică a poporului evreu (vom desprinde clar acest fapt mai târziu; anticipez puţin). Practic, îngerii L.I. fură „jertfa de fiecare zi", fac propria lor cercetare A.D.N.M.N. şi în locul semnului îngerilor, S.D. marchează pe cei A.D.N.M.N. compatibili cu propriul lor semn, semnul fiarei, semnul L.I. Astfel, „pune nelegiuirea peste jertfa de fiecare zi". L.I. face practic legea şi ordinea în spaţiul geografic al vechiului Canaan.
13. Şi am auzit un sfânt ce grăia şi un alt sfânt a zis către cel ce grăia: „Până când va dura vedenia şi jertfa de fiecare zi nu se va mai aduce şi un păcat al pustiirii va fi pus în loc şi templul şi oştirea vor fi călcate în picioare?"
Cu alte cuvinte cât timp va mai dura supremaţia militară a L.I.? Cât timp S.D. nu va reuşi să-şi impună forţa în zona Terra?
14. Atunci el i-a răspuns: Până la două mii trei sute de seri şi de dimineţi; după aceasta, tempul îşi va lua din nou rostul lui.
Adică după 2.300 de zile (6 ani şi 110 zile) S.D. învinge L.I. şi repune în drepturi templul. Care templu? Este vorba de templul din Ierusalimul pământean sau cel ceresc? Mai vedem... Daniel primeşte, ca după fiecare vedenie, explicaţii suplimentare:
20. Berbecul cu două coarne pe care tu îl vezi înseamnă regii Mediei şi Persiei.
Aşa am presupus şi eu: Irakul şi Iranul, vechii duşmani (programaţi) devin aliaţi.
21. Iar ţapul este regele Greciei, şi cornul cel mare, care este între ochi, este regele cel dintâi.
Corect, Grecia e în vest; pentru curcubeu tot ce e la vest înseamnă Grecia. Atât cuprinde obiectivul
22. Şi dacă el a fost sfărmat, patru s-au ridicat în locul lui; înseamnă că patru regate se vor ridica din neamul lui, dar fără să aibă puterea lui.
Nu încercaţi deocamdată să faceţi previziuni. Nu confundaţi cu fapte deja întâmplate, cum ar fi destrămarea Iugoslaviei în 5 state (fără a avea aceeaşi putere). Unul dintre acestea este Macedonia - fostă provincie a Greciei. Să aveţi întotdeauna în minte două aspecte:

1. Curcubeul nu distinge graniţele naţionale;
2. Evenimentele descrise au loc după distrugerea nucleară a Ierusalimului.

23. La sfârşitul stăpânirii lor, la vremea săvârşirii păcatelor, se va ridica cu chip semeţ şi isteţ în lucrurile ascunse.
24. Şi stăpânirea lui va creşte în putere - dar nu prin puterea lui însuşi - şi va face pustiiri uriaşe şi în orice lucru va izbuti şi va prăbuşi pe cei tari şi pe poporul sfinţilor.
Regele care se va ridica în locul celor patru forţe va fi susţinut din umbră magistral de L.I. El este semeţ şi isteţ în lucrurile ascunse. L.I. lucrează în camuflaj, populaţia Terrei nu realizează cine este de fapt în spatele acestui rege. Acesta creşte în putere, „dar nu prin puterea lui însuşi", ci este susţinut de L.I. care va îndepărta pentru un timp îngerii S.D., obţinând succese militare notabile.

*25. Din pricina isteţimii lui, va izbuti înşelăciunea în mâna lui şi se va semeţi în inima sa şi **<u>în plină vreme de pace</u>** va doborî pe mulţi. Şi se <u>va ridica împotriva Regelui regilor</u>,dar va fi aruncat la pământ, <u>nu de mână omenească.</u>*
Totul va reuşi o bună perioadă. „Mulți vor fi amăgiți", vor crede că îngerii L.I. sunt îngeri ai S.D. Prin arta de a manevra oameni importanți, de a conduce evenimentele, istoria, L.I. îşi va instaura pentru un timp puterea pe Terra, mai ales în spațiul geografic evreiesc. Apoi, într-un târziu, va fi aruncat la pământ, va pierde războiul cu S.D. Când se va întâmpla asta?
26. Iar vedenia despre seri şi dimineți care a fost spusă, este adevărată; tu însă pecetluieşte vedenia, că se va întâmpla după multe zile".
Supremația militară absolută a L.I. va dura numai 2300 de zile sau poate mai puțin. După 2300 de zile templul lui Dumnezeu îşi va reintra în drepturi, în „normalitate". Şi cu asta, s-a încheiat una dintre şedințele de hipnoză la care a fost supus Daniel.

Înainte de alte speculații privind temporalitatea evenimentelor descrise, să privim desenul colorat, înflorat, ce are drept ax central imaginile surprinse de curcubeu, ce apar în capitolul 11 scris de Daniel. Capitolul se numeşte: „Prorocire despre regii Persiei, Egiptului şi Siriei".
2. Şi acum îți fac cunoscut adevărul: Iată că se vor scula încă regi în Persia, iar al patrulea va stăpâni bogății mai mari decât toți şi, când va fi puternic prin bogățiile sale, va ridica pe toți împotriva regatului Greciei.
Reamintesc faptul că satelitul vizualizează şi „judecă" evenimentele militare strict din spațiul extins al vechiului Canaan, într-un teritoriu cu o rază de cca 1500 km. Față de Ierusalim Persia este la est (răsărit), Siria la nord (miazănoapte), Egiptul, Etiopia, Arabia Saudită la sud (miazăzi) iar Grecia este la vest (apus). Versetul 2 ne spune că atunci când Persia (Iranul) va fi suficient de puternică, va ataca Grecia (țările din bazinul mediteranean, nu neapărat Grecia). Imaginea este concordantă cu cea a berbecului care atacă țapul.
3. Şi va ieşi la iveală un rege viteaz şi va stăpâni peste un regat puternic şi va face numai ce i se va părea bun.
Acest verset ne vorbeşte tot despre acțiunile țapului.
4. Şi când va fi în culmea puterii sale, regatul lui se va prăbuşi şi <u>se va împărți în cele patru vânturi ale cerului</u>, fără ca să rămână urmaşilor lui nici să aibă putere ca înainte, că regatul lui va fi sfârşit şi <u>se va împărți la alții decât la cei din neamul lui.</u>
Nu ştiu la ce evenimente din spațiul european se referă. Oricum, nu e vorba de recenta divizare a Iugoslaviei şi nici de o separare a națiunilor Marii Britanii în cele patru provincii: Anglia, Scoția, Țara Galilor şi Irlana de Nord. Pe lângă o divizare geografică, se pare că regatul cel puternic va fi slăbit prin acțiunea L.I., care-şi va extinde influența şi va culege „roadele" regatului, ajuns astfel „la alții decât aceia din neamul lui". Cele „patru vânturi ale cerului" ne indică tot prezența unei lumi extra/intraterestre, foarte probabil I.T.

Urmează alte evenimente descrise, care îmbracă stufos acțiunile militare observate de curcubeu. Acestea din urmă sunt importante pentru noi. Sintetic, putem reprezenta evenimentele descrise:
- regele de la miazăzi (Egiptul?, Arabia Saudită?), dar mai degrabă, în acord cu alte profeții - Islamul - ajunge puternic;
- Apoi va domina zona, va fi mai puternic decât regele de la miazănoapte (probabil Europa) pe care-l va invada;
- are loc un război îndelungat, explicat nu prea clar, între miazăzi şi miazănoapte, soldat cu victoria regelui de la miazăzi;
- după acțiuni militare încâlcit prezentate nord - sud, în sfârşit, Europa va aduna o armată puternică după un segment temporal echivalent cu ani;
13. Şi încă o dată regele de la miazănoapte va ridica oştiri mai puternice decât cele dintâi şi după un răstimp de câțiva ani va da năvală peste el, cu o mare oştire şi numeroasă călărime.
- explicațiile ce urmează, încâlcite fac greu descifrabile evenimentele militare, cert e că Israelul este prins şi el în acest conflict armat;
- Israelul se confruntă cu armate venite din toate părțile, inclusiv de pe mare;

- forța regelui de la miazănoapte susținută din umbră de L.I. dictează noile legi în spațiul evreu;
20. Şi în locul lui (al forței nou instalate la Ierusalim - n.a.) *va veni altul, care va trimite un strângător de dări în locul care este gloria regatului, dar în câteva zile va fi doborât nu prin mânie, nici prin război.*

- strângătorul de dări (C.S.) va fi doborât după câteva zile văzute prin D.T. de către îngerii S.D. alertați de gravitatea faptelor. Acest eveniment, însă, va avea loc mult mai târziu, după ce alte evenimente descrise de versetele ce urmează vor fi avut deja loc.

21. Şi în locul lui va veni un batjocoritor (L.I.), *care nu avusese nici un drept la vrednicia regală, şi el va veni paşnic şi prin uneltiri se va face stăpân pe regat.*
22. Şi oştirile de ajutor vor da înapoi înaintea lui şi vor fi sfărmate, de asemenea şi o căpetenie a legământului.
24. Şi pe neaşteptate va veni în cele mai bogate ţinuturi ale ţării şi va face ceea ce n-au făcut părinţii lui şi părinţii părinţilor lui; el le va împărţi cu risipă, pradă, jaf şi bogăţii, şi va urzi planuri împotriva cetăților întărite, ***numai pentru o vreme.***

Versetele de mai sus descriu acțiuni care au loc în intervalul temporal „o vreme" - timp în care spațiul evreu este subjugat activităților L.I., care va beneficia de „bogățiile" (C.S.) Israelului. Sunt descrise în continuare acțiuni militare importante, în cadrul unui conflict deschis între Islam şi Israel, după care urmează „urâciunea pustiirii":
31. Şi oşti trimise de el vor sta şi vor păngări lăcaşul sfânt şi cetatea, iar jertfa de fiecare zi o vor da la o parte şi vor pune în loc urâciunea pustiirii.
În perioada care urmează au loc cele mai evidente acțiuni ale L.I. în Israel, respectiv o cercetare genetică largă şi alte acțiuni premergătoare pentru sfârşitul veacurilor.
36. Şi regele va face după placul său şi se va ridica şi se va trufi împotriva oricărui dumnezeu şi împotriva Dumnezeului dumnezeilor va spune lucruri nemaiauzite şi va propăşi până ce sfârşitul mâniei va veni, că ceea ce este hotărât se va întâmpla.
38. Iar în locul lui va cinsti pe dumnezeul cetăților, un dumnezeu pe care nu l-au cunoscut părinţii lui (Satana - n.a.); *aceluia i se va închina cu aur, argint, pietre scumpe şi lucruri de preţ* (C.S.).
39. ***Îi va lua ca apărători ai cetăților întărite pe poporul unui dumnezeu străin*** *(pe îngerii L.I.);*

Israelul este condus în această perioadă de un „rege" pro L.I. Urmează un alt război devastator între Israel şi țările arabe din jur, Siria şi Egiptul (miazăzi şi miazănoapte):
40. Şi la sfârşitul vremii se va război el cu regele de la miazăzi şi se va năpusti asupra lui regele cel de la miazănoapte, cu care de război, cu călăreţi şi cu multe corăbii. El va veni în ţările pe care le va cotropi şi le va străbate.
41. Şi va veni şi în ţara strălucirii şi zeci de mii se vor prăbuşi; şi iată care vor scăpa din mâna lui: Edomul, Moabul şi restul fiilor lui Avraam.
Cu alte cuvinte, tot Israelul e făcut zob. Edomul, Moabul şi restul fiilor lui Avraam reprezintă teritorii care astăzi aparțin Iordaniei, şi care oricum ar fi în viitor, vor fi populate majoritar de arabi. Curcubeul, aşa cum am mai scris, nu ştie politică. Totuşi, el descrie în ultimele versete ale capitolului 11 o putere ce pune stăpânire pe toată zona geografică - L.I. probabil. Această forță e distrusă în final (de S.D. se subînțelege) fără ca cineva să-i poată veni în ajutor.
După cum vedeți, e destul de vag. Se pot evidenția unele acțiuni concrete; restul este improvizație literară în stil biblic. Fără a putea interpreta concret evenimentele percepute de curcubeu, îngerul improvizează prea mult şi ne încurcă cursivitatea logicii. Vom mai vedea. Cronologic, urmează capitolul 12, care continuă firul evenimentelor cu acțiune în forță a S.D., cu evenimentele cele mai apropiate de momentul apocaliptic. Până atunci, vă prezint punctul de vedere al S.D. asupra încadrării temporale a istoriei sfârşitului de program.

Capitolul 9 este urmarea unei alte şedințe, ce a avut loc în anul I al domniei lui Darius (522- 486 î.e.n.). Se numeşte sugestiv: „Rugăciunea lui Daniel şi prorocirea celor şaptezeci de săptămâni de ani". Capitolul se anunță interesant chiar prin titlu. Orice pământean ştie că 70 de săptămâni echivalează cam cu un an şi jumătate. Acestea sunt însă săptămâni de ani, adică se referă la alte unități temporale decât cele cu care suntem obişnuiți. Să-l urmărim pe Daniel:

21. Şi pe când vorbeam în rugăciunea mea, iată un om, Gavriil, pe care l-am văzut în vedenia mea cea de la început în zbor grăbit, s-a apropiat de mine pe la vremea jertfei de seară.
22. Şi a venit şi mi-a grăit, zicând: „Daniele, chiar acum am sosit ca să-ţi deschid mintea”.
Ce descriere frumoasă şi exactă: îngerul Gavriil a sosit în zbor grăbit ca să-i deschidă mintea lui Daniel. Mesajul este implantat:
24. Şaptezeci de săptămâni sunt hotărâte pentru poporul tău şi pentru cetatea ta cea sfântă până ce fărădelegea va trece peste margini şi se va ispăşi nelegiuirea până ce dreptatea veşnică va veni, vedenia şi prorocirea se vor pecetlui şi se va unge Sfântul Sfinţilor.
Acest mesaj ne spune că din momentul debutului prezenței S.D. în spațiul terestru, după atacul nuclear asupra Ierusalimului şi până la atacul nuclear final al S.D. asupra Terrei, se vor scurge 70 de săptămâni (de ani). În această perioadă se constată că fărădelegea în cetatea sfântă - Ierusalim trece peste margini - adică hibridarea poporului evreu e mai mare ca niciodată. Păcatul e pecetluit, adică are loc cercetarea genetică A.D.N.M.N. preapocaliptică. Nelegiuirea se va ispăşi o dată cu atacul nuclear final; dreptatea veşnică - îngerii S.D. cu cetatea cea sfântă S.S. vor sosi, iar Sfântul Sfinţilor – Dumnezeu, va fi „uns” cu corpuri spirituale C.S. compatibile A.D.N.M.N., care vor intra în circuitul C.D.M. - R.V. - P.V.
*24. Şi să ştii şi să înţelegi că de la ieşirea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului şi până la Cel Uns, Cel Vestit - sunt **şapte săptămâni** şi **şaizeci şi două de săptămâni** şi din nou vor fi zidite pieţele şi zidul din afară, în vremuri de strâmtoare.*
Deci, de la ieşirea poruncii pentru reconstrucția Ierusalimului, distrus în urma atacului nuclear irakian, şi până la Cel Uns, Cel Vestit, sunt două unități temporale distincte:
1 - 7 săptămâni;
2 - 62 de săptămâni;
Două intervale de timp despărțite foarte probabil de o misiune a îngerilor S.D., dar măsurat este fără îndoială timpul linear petrecut de S.D., dar care pentru noi este aberant, este cu mult mai lung. Ce corecție trebuie aplicată? Care este unitatea echivalentă temporală pentru tot intervalul (7+62). În această perioadă (cele 69 de săptămâni de ani) se va reconstrui Ierusalimul în vremuri de strâmtoare. Perioada este caracterizată de intense frământări, de războaie ce au loc în spațiul geografic observat de curcubeu, evenimente descrise parțial anterior (evoluția celor patru fiare, a berbecului, a țapului etc.).

Cel Uns, Cel Vestit denumeşte nu neapărat pe Dumnezeu. Poate desemna chiar un înger S.D., un comandant de oşti al S.D. sau până şi un pământean cu C.S. A.D.N.M.N. compatibil cu îngerii S.D. Ne aducem aminte că şi regii poporului evreu erau unşi regi. În cazul de față, veți vedea şi din alte informații ce nu pot fi puse simultan în pagină, că Cel Uns, Cel Vestit ar putea fi un înger S.D. sau un comandant al acestora.
26. Iar după cele şaizeci şi două de săptămâni, Cel Uns va pieri fără să se găsească vreo vină în El. iar poporul unui domn va veni şi va dărâma cetatea şi templul. Şi sfârşitul cetății va veni prin potopul mâniei lui Dumnezeu şi până la capăt va fi război - prăpădul cel hotărât.
*27. Şi **El** va încheia un legământ cu mulți într-o săptămână, iar la mijlocul săptămânii va înceta jertfa şi prinosul şi în templu va fi urâciunea pustiirii.*

Evenimentele descrise de cele două versete de mai sus încheie istoria celor 70 de săptămâni de ani şi au loc în ultima săptămână de ani, ultima secvență a P.T., a civilizației noastre. **El** - Cel Uns, Cel Vestit, va încheia un legământ cu mulți, adică va conduce cercetarea A.D.N.M.N. a poporului evreu revenit în Ierusalim. În această operațiune vom afla din Apocalipsa că Cel Uns - Cel Vestit va marca cu markerul S.D. 144.000 de aleşi. La mijlocul săptămânii **El** va fi ucis de îngerii L.I. într-un război spațial deasupra Ierusalimului. Îngerii S.D. nu vor mai avea acces la cercetare genetică, adică jertfa va înceta şi va începe urâciunea pustiirii. Accesul la cercetarea A.D.N.M.N. va fi strict pentru îngerii L.I. „Până la capăt va fi război”. Perioada sfârşeşte printr-un atac masiv al S.D. - „prăpădul cel hotărât”, care va pune capăt civilizației noastre. „Pedeapsa nimicirii cea hotărâtă se va vărsa peste locul pustiirii”.

Pentru acest interval, pentru ultima jumătate de săptămână, avem o echivalare, chiar mai multe, cu timpul terestru, în capitolul 8 versetele 13 şi 14. Din momentul uciderii Celui Uns, din momentul începutului urâciunii pustiirii şi până când templul îşi reia funcţia sunt 2.300 de zile, adică 6 ani şi 110 zile. Asta înseamnă că ultima săptămână durează 2.300 de zile x 2, adică aproape 13 ani tereştri! Nu cred! Vom beneficia în continuare de alte echivalări mai exacte. Cele 2.300 de zile reprezintă, după părerea mea, timpul scurs între uciderea Celui Uns şi atacul nuclear final, la care se adaugă timpul necesar captării, trierii C.S. A.D.N.M.N. marcate, compatibile, timpul necesar prelucrării genetice a C.S. alese, timpul de depozitare până la intrarea în circuitul C.D.M. - R.V. - P.V. Numai acel moment - reintrarea în circuitul energetic - poate însemna reluarea funcţiei templului pentru C.S. alese. Săptămâna este sub 4600 de zile, dar oricum, este o săptămână de ani! Interesant, nu?!

Daniel îşi încheie profeţiile în capitolul 12, numit „Vedenie despre învierea morţilor şi Anticrist".
1. Şi în vremea aceea se va scula Mihail, marele voievod care ocroteşte pe fiii poporului tău, şi va fi vreme de strâmtoare cum nu a mai fost de când sunt popoarele şi până în vremea de acum. Dar în vremea aceea poporul tău va fi mântuit, şi anume <u>oricine va fi găsit scris în carte.</u>
Venirea lui Mihail - îngerul şef de program Terra va fi dezastruoasă pentru pământeni. Perceperea genetică A.D.N.M.N. va face posibilă culegerea, „mântuirea" celor A.D.N.M.N. compatibili cu îngerii S.D. Apoi Daniel surprinde „discuţia" a doi îngeri:
6. ..."Pe când se vor sfârşi aceste fapte minunate?"
Răspunsul vine:
7. „<u>Va mai ţine o vreme, vremuri şi jumătate de vreme</u>, iar când se va isprăvi de sfărâmat puterea poporului celui sfânt, atunci vor lua sfârşit toate acestea".
11. Şi <u>din vremea când va înceta jertfa cea de-a pururi şi va începe urâciunea pustiirii vor fi o mie două sute nouăzeci de zile.</u>
12. Fericit că va fi <u>cel ce va aştepta şi va ajunge la o mie trei sute treizeci şi cinci de zile.</u>
Să ne aducem aminte ceva important:
27. El va încheia legământ cu mulţi într-o săptămână, iar <u>la mijlocul săptămânii va înceta jertfa şi prinosul şi în templu va fi urâciunea pustiirii, până când pedeapsa nimicirii cea hotărâtă se va vărsa peste locul pustiirii.</u> (Daniel 9-27)

Totul este clar acum: de la mijlocul ultimei săptămâni de ani, atunci când încetează jertfa cea de-a pururi şi începe urâciunea pustiirii şi până la atacul nuclear final al S.D. sunt 1290 de zile. Aceasta echivalează cu cca 42 de luni. Veţi vedea că este important să exprimăm acest interval şi în luni. Probabil că cei marcaţi de S.D., cei A.D.N.M.N. compatibili cu îngerii S.D., sunt triaţi şi prelucraţi încă 45 de zile, timp după care se hotărăşte soarta lor - admis sau respins - la examenul numit „judecata de apoi". Mi se pare cam lungă această judecată, dar asta e!
Ultima săptămână de ani are deci 42 x 2 = 84 de luni = 7 ani; sau 1290 zile x 2 = 2580 zile = 7 ani şi 25 de zile, fără a ţine cont de anii bisecţi.
P.T. mai durează după atacul nuclear asupra Ierusalimului o perioadă - „o vreme şi vremuri şi jumătate de vreme" - adică trei intervale temporale, aşa cum am discutat, fiecare interval având unitatea sa de echivalare temporală.

Pentru S.D., cele trei intervale sunt delimitate de misiunile lor pe Terra, de cuplarea istoriei şi a timpului nostru. Aceste intervale au pentru S.D. valori de 6 săptămâni, 62 de săptămâni şi o săptămână sau mai exact o jumătate de săptămână, ultima săptămână fiind fragmentată de un eveniment important: uciderea Celui Uns, Celui Vestit, în plină campanie de cercetare genetică şi ştanţare a C.S. compatibile A.D.N.M.N. cu El. Schematic, putem reprezenta astfel:
Conform acestei scheme, primul interval (o vreme) începe cu primul eveniment important luat în seamă de S.D. şi anume atacul irakian asupra Ierusalimului. Cu această ocazie, S.D. trimite primul echipaj spre Terra, iar cuplarea istoriei S.D. la cea a Pământului are loc după 7 săptămâni S.D. care pentru noi înseamnă ani, zeci de ani. Din acel moment începe intervalul „vremuri" sau, dacă vreţi, „vremuri de strâmtoare", interval ce permite reconstrucţia Ierusalimului distrus. Acesta este intervalul în care istoria şi timpul S.D. sunt cuplate cel mai bine la evenimentele de pe Terra. După

părerea mea, intervalul este caracterizat de cea mai bună corespondență temporală timp S.D. - timp Terra, raportul acestor valori fiind cel mai mare posibil, tinzând spre 1:1, fără a-l atinge vreodată. Totuşi, chiar şi aceste 62 de săptămâni sunt săptămâni de ani. Pentru noi „vremurile de strâmtoare" nu durează mai mult de câteva zeci de ani - puține zeci de ani, ce permit reconstrucția parțială a Ierusalimului. Concomitent S.D. va trebui să-şi pregătească în acest interval temporal materialul genetic necesar demarării următorului P.I.G.

Fenomenul fizic de creştere a raportului timp S.D. - timp terestru se datorează plasării Stației Supercivilizației lui Dumnezeu (S.S.) sau a unei baze materiale largi a S.D. în preajma Terrei şi unei activități sporite pe Terra. În momentul în care S.D. pierde militar în fața L.I., în momentul pierderii îngerilor responsabili cu cercetarea genetică a poporului evreu, se retrage din nou şi revine după un interval de jumătate de vreme care pentru noi înseamnă 3,5 ani. Pentru acest interval raportul timp S.D. - timp terestru se micşorează din nou, semnificând lipsa de activitate a îngerilor S.D. pe Terra. Astfel, perceput din S.S., timpul pe Terra are o curgere în trei viteze: rapidă în primul interval de 7 săptămâni, lentă în intervalul de 62 de săptămâni şi intermediară în ultimul - cel denumit „jumătate de vreme". Asta cred eu!... deşi aş vrea să greşesc!

Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul

Să vedem dacă acest capitol inserat lui Ioan de îngerul Gabriel în anul 96 e.n. (la şase secole după Daniel) demolează raționamentul meu de până acum sau din contră, îl consolidează cu argumente noi. Stilul în care e scris e uşor diferit de cel al restului Bibliei, prin faptul că imaginile primite de Ioan aflat în hipnoză aparțin unor timpuri diferite, cu simboluri din cele mai diferite, bogate în tehnică ce se cere a fi decodată. Cred că tehnica implantului de informație sub hipnoză aplicată de înger lui Ioan e cea mai performantă din toată Biblia. Ioan trebuie să transcrie întocmai informația primită, pentru ca decodarea să fie şi ea exactă. Deoarece cu acest capitol şi-au bătut capul mulți, voi încerca să-l abordez într-o modalitate nouă, care nu este tipică lucrării de față. Cred că cel mai nimerit este să aruncăm împreună o privire mai atentă sau mai sumară, de la caz la caz, în fiecare dintre capitolele ce compun Apocalipsa. Cel mai comod pentru mine ar fi ca alături de dv. să fie în acest moment o Biblie, din care să citiți în paralel capitolele pe care le parcurgem. Dacă nu aveți, nu-i nicio problemă; expunerea sper să fie pe înțelesul tuturor. Nu voi încerca inutil cu versete care au o mică importanță în decodare P.T. sau cu imagini pe care le-am discutat deja în alte capitole.

Capitolul 1 se numeşte „Ioan trimite urări de bine la şapte Biserici. În Patmos are cerească arătare. El vede pe Fiul Omului între şapte sfeşnice, având în mâna dreaptă şapte stele". Ca de obicei, acest titlu este o sinteză a celor descrise în capitol. Mesajul primit trebuie trimis mai departe, spre cele şapte Biserici importante din Asia Mică, pentru a nu se pierde şi, de asemenea, trebuie să încheie culegerea de texte ce alcătuiesc Biblia. Descrierea îngerului asemănător Fiului Omului este magistrală şi a fost deja discutată.

Capitolul 2 se numeşte „Poruncă dată lui Ioan de Domnul, ca să scrie îngerilor, episcopilor Bisericilor din Efes, Smirna, Pergam, Tiatira. Poruncile Domnului, lipsurile Bisericilor". Capitolul aduce doar câteva versete real importante în înțelegerea altor segmente ale sfârşitului de program, pe care le voi analiza la timpul potrivit.

Nici **capitolul 3** nu aduce ceva referitor la istoria ultimilor ani ai Pământului, ci indică numai, prin câteva versete, funcționarea altor segmente ale P.T.

Capitolul 4 se numeşte „Priveliştea cerească. Tronul lui Dumnezeu cu douăzeci şi patru de bătrâni şi cu patru heruvimi". El este analizat pe larg în capitolul dedicat S.D.

Capitolul 5, o continuare cronologică a capitolului 4, este şi el analizat în secțiunea dedicată S.D. a lucrării de față. El se numeşte: „Cartea cu cele şapte peceți este dată Mielului. Mielul este lăudat cu cântări cereşti". După cum vă amintiți, capitolul acesta m-a ajutat mult în definirea rolului Mielului în S.D., în definirea de fapt a C.D.M. Cartea cu şapte peceți este decodată de către Miel,

analizată şi redată pe un monitor ca o „mare de sticlă”. Imaginile primite de Ioan nu sunt cele culese direct de curcubeu, ci rezultate din procesare, din analiza şi sinteza efectuată de Miel. Nici una dintre aceste imagini nu conține detalii exacte, ci sunt rodul unei analize ce îmbină sinteza sfârşitului de program propus, cu sinteza sfârşitului de program realizat, un amestec între deziderat şi împlinire. Puținele detalii disparate arată că imaginile au totuşi un suport în realitatea viitoare.

Capitolul 6 este primul dintre capitolele Apocalipsei care ne oferă imagini procesate de Miel - decodorul şi analizorul informației culese de curcubeu. Aceste imagini reprezintă o sinteză globală a finalului Programului Terra. Sinteza e sugerată chiar de titlul capitolului: „Desfacerea celor şase peceți. Împărații şi domnii lumii se ascund în peşteri şi în crăpăturile stâncilor”. Să vedem acum dacă au un motiv întemeiat să se ascundă:
1. Şi am văzut când Mielul a deschis pe cea dintâi din cele şapte peceți, şi am auzit pe una dintre cele patru ființe zicând cu glas ca de tunet: Vino şi vezi:
2. Şi m-am uitat şi iată un cal alb şi cel care şedea pe el avea un arc; şi i s-a dat lui cunună şi a pornit ca un biruitor să biruiască.
Cel care vine pe un cal alb este Fiul Omului, sosit pentru perceperea A.D.N.M.N. a populației Terrei, compatibilizabile încă cu îngerii S.D. Ştiu asta din alte formulări şi din Apocalipsă, care anunță sosirea Fiului Omului pe un cal alb, pe nori etc. Cât despre „biruire-biruință”, se referă în mod clar la cei A.D.N.M.N. compatibili cu îngerii S.D., marcați şi culeşi în momentul apocaliptic. Iată şi un exemplu în acest sens: „Cel ce biruieşte nu va fi vătămat de moartea cea de-a doua.” (Apocalipsa 2-11) Cel compatibil A.D.N.M.N. va fi racordat la o somă de înger - va reuşi, va birui drumul anevoios spre „viața veşnică”, hibrizii merg spre iezerul de foc - moarte cea de-a doua.
La deschiderea celei de-a doua peceți apare imaginea calului roşu şi a călărețului căruia „i s-a dat să ia pacea de pe pământ, ca oamenii să se înjunghie între ei; şi o sabie mare i s-a dat.” Stăpânul calului roşu ar putea fi L.I., care este în spatele momentelor politice, militare, de pe Terra. Pacea va fi luată. Va urma o perioadă dominată de războaie ale căror detalii nu sunt date în acest capitol.
A treia pecete aduce imaginea calului negru şi a stăpânului său „care avea un cântar în mâna lui.” Cele patru ființe conectate la C.D.M. ordonă într-un singur glas: „Măsura de grâu un dinar, şi trei măsuri de orz un dinar. Dar de untdelemn şi de vin să nu te atingi.”
Calul negru şi stăpânul său cred că aparțin de asemenea L.I. Şi ei vor întocmi o precercetare A.D.N.M.N. a celor posibil compatibili genetic cu îngerii lor. Ei nu trebuie să se atingă de „untdelemn”. Vă aduceți aminte de „grăsimea măslinului” de la metaforizarea P.I.G. Aşa cum uleiul, fiind uşor, se poate separa de apă, tot aşa şi A.D.N.-ul uşor, homozigot, poate fi separat de structurile A.D.N. mai grele, complexe: Untdelemnul, grăsimea măslinului, reprezintă sectorul populațional cu compatibilitate genetică A.D.N.M.N. cu îngerii S.D. Deschiderea celei de-a patra peceți vizualizează „un cal galben-vânăt şi numele celui ce şedea pe el: Moartea; iadul se ținea după el; şi li s-a dat lor putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabie şi cu foamete, şi cu moarte şi cu fiarele de pe pământ”. Moartea este adusă de îngerii S.D., care imediat trec la cercetarea A.D.N.M.N. şi la culegerea celor compatibili genetic. Pecetea a cincea aduce imaginea „sufletelor celor înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia pe care au luat-o.” Deja începe culesul! „Mărturia este markerul montat în urma cercetării genetice. Sufletele „strigau glas mare şi ziceau: Până când Stăpâne Sfinte şi adevărat nu vei judeca şi nu vei răzbuna sângele nostru față de cei ce locuiesc pe pământ?” Acum este clar că Moartea vine din partea „Stăpânului Sfânt”, adică din partea S.D.
11. Şi fiecăruia dintre ei (suflete compatibile ale celor uciși - n.a.) *i s-a dat câte un veşmânt alb şi li s-a spus să stea în tihnă, încă puțină vreme, până când vor împlini numărul şi cei împreună slujitori cu ei şi frații lor, cei ce aveau să fie omorâți ca şi ei.*
Să aibă deci, un pic de răbdare până ce va fi întreaga recoltă propusă a fi realizată. Apoi, moartea poate să vină pentru toți locuitorii Pământului. Drept urmare, Mielul deschide a şasea pecete şi pe „marea de sticlă” apare imaginea atacului nuclear final: „...s-a făcut cutremur mare, soarele s-a făcut negru ca un sac de păr şi luna întreagă s-a făcut ca sângele.”
13. Şi stelele cerului au căzut pe pământ precum smochinul îşi leapădă smochinele sale verzi când este zguduit de vijelie.

14. Iar cerul s-a dat în lături, ca o carte de piele pe care o faci sul şi toţi munţii şi toate insulele s-au mişcat din locurile lor.
15. Şi împăraţii pământului şi domni şi căpeteniile oştilor şi bogaţii şi cei puternici şi toţi robii şi toţi slobozii s-au ascuns în peşteri şi în stâncile munţilor.
16. Strigând munţilor şi stâncilor: Căderi peste noi şi ne ascundeţi pe noi de faţa Celui ce şade pe tron şi de mânia Mielului;
17. Că a venit ziua cea mare a mâniei lor, şi cine are putere ca să stea pe loc? (Apocalipsa -6)
După cum vedeţi, se pare că oamenii vor avea motive bine întemeiate să se ascundă în crăpăturile munţilor. Pecetea a şasea conţine sinteza de imagine a atacului nuclear final, care se pare că se produce în mai multe reprize. Exploziile sunt urmate de cutremure, diminuarea în luminozitate a soarelui din cauza pulberilor aruncate în atmosferă. Oamenii se protejează ca în cazul unui atac nuclear şi se ascund în munţi, peşteri etc., iar cei bogaţi în adăposturi antiatomice. Prevăd o industrie profitabilă în acest domeniu... Luna se face ca sângele. Să însemne oare ceva această menţiune? Să însemne un atac asupra Lunii? Ştiţi bine că eu consider Luna proprietatea Lumii intraterestre (L.I.). Acest bastion în faţa atacului S.D. este distrus înainte ca S.D. să dea lovitura de graţie Pământului. Din punct de vedere militar mi se pare normal. Poate că nu m-aş fi gândit la acest atac asupra Lunii, dacă n-aş fi citit Coranul:
1. S-a apropiat ora şi s-a despicat Luna.
4. Şi a venit la ei o veste înspăimântătoare.
6....în ziua în care va chema chemătorul la un lucru urâcios.
7. Cu privirea plecată vor ieşi ei din morminte, ca şi lăcustele împrăştiate, grăbind spre chemător. Cei necredincioşi vor zice: „Aceasta este o zi grea!” (LIV Sura Lunei 1-8)
Observaţi cum, în câteva semne ce sintetizează momentul apocaliptic, captarea, triajul C.S., este inserată şi informaţia privitoare la Lună: satelitul L.I. va fi despicat, va fi distrus în preajma atacului final al S.D., atunci când „ora este aproape”. Revenind la capitolul 6 al Apocalipsei, care conţine imaginile celor 6 peceţi, putem observa acum destul de clar sinteza evenimentelor:

1 - S.D. este sensibilizată în sfârşit P.T. Îngerii sosesc pentru precercetarea genetică;
2 - au loc diverse conflicte pe Terra - posibil al treilea război mondial;
3 - urmează precercetarea genetică a A.D.N.M.N. practicată de îngerii L.I.;
4 - conflictele dintre L.I. şi S.D. încep să fie resimţite pe Terra;
5 - are loc atacul final al S.D., desfăşurat în mai multe etape la intervale scurte.

Capitolele următoare privesc aceleaşi evenimente, dar mai detaliat.

Capitolul 7 descrie pre-cercetarea genetică A.D.N.M.N. practicată de îngerii S.D. El se numeşte: „Pecetluirea a o sută patruzeci şi patru din seminţia lui Israel”. E clar, nu? Pecetluirea înseamnă marcarea, însemnarea celor 144.000 din seminţia lui Israel. Ei, dar ca să-i examinezi A.D.N.M.N., trebuie să-i găseşti.
2. Şi am văzut un alt înger ce se ridica de la Răsăritul Soarelui şi avea pecetea Viului Dumnezeu. Îngerul a strigat cu glas tare către cei patru îngeri cărora li s-a dat să vatăme pământul şi marea.
3. Zicând: Nu vătămaţi pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu vom pecetlui, pe frunţile lor, pe robii Dumnezeului nostru.
Observaţi că îngerul se ridică de la Răsăritul Soarelui. Care soare? În mod normal, în Biblie soarele nu este scris cu majusculă, tocmai pentru a-l diferenţia de soarele care metaforizează S.S. „Pecetea Viului Dumnezeu” nu este decât marca A.D.N.M.N. a fiinţei supreme. Foarte probabil, această marcă e folosită la ştanţarea C.S. compatibile. Fiind asemănătoare cu marca A.D.N.M.N. a C.S. alese, această pecete, marker, ştanţă, nu este rejectată. Ea va face ca cei aleşi să fie rapid captaţi prin mijloace specifice de recunoaştere a pecetei şi de migrare a acesteia către captator. Ordinea este deci: **1 - Marcare; 2 - Atac nuclear; 3 - Recoltare;**
4. Şi am auzit numărul celor pecetluiţi: o sută patruzeci şi patru de mii de pecetluiţi din toate seminţiile fiilor lui Israel:
5. Din seminţia lui Iuda douăsprezece mii de pecetluiţi, din seminţia lui Ruben douăsprezece mii, din seminţia lui Gad douăsprezece mii ş.a.m.d.

Câte 12.000 din fiecare seminție, în total 144.000. Aceasta va fi cea mai proastă recoltă a S.D. atât calitativ (seminții îndoielnice, încrucişate, hibridate) cât şi numeric. Restul versetelor acestui capitol se referă la triaj, despre care voi scrie separat. Mielul ne-a rămas dator cu imaginile înscrise în a şaptea pecete. După părerea mea, evenimentele descrise până la a şasea pecete intră în intervalul temporal „vremuri" al lui Daniel, cel ce măsoară pentru S.D. 62 se săptămâni, din care, pentru noi, reprezintă 62 de săptămâni de ani, veritabile „vremuri de strâmtoare".
Pecetluirea, marcarea celor 144.000 de evrei are loc în ultima „săptămână", alături de alte evenimente ce urmează a fi descrise. Daniel ne spunea de legământul făcut între S.D. şi „mulți" în această ultimă săptămână, mai exact, până la mijlocul ei. Evenimentele descrise de a şaptea pecete au loc la mijlocul ultimei săptămâni de ani, adică în ultimii 3,5 ani ai Terrei.

Să urmărim **capitolul 8**: „A şaptea pecete. Şapte îngeri cu şapte trâmbițe". În plină campanie de cercetare genetică şi de însemnare a celor aleşi, Terra este zguduită de atacuri dure ale S.D. Cele şapte trâmbițe, numite mai târziu „cele şapte cupe pline ale mâniei", reprezintă atacuri nimicitoare cu arme sofisticate declanşate de îngerii S.D. Primul atac este edificator: „a trâmbițat întâiul înger şi s-a pornit grindină de foc amestecat cu sânge şi au căzut pe pământ; şi a ars din pământ a treia parte, iar iarba verde a ars de tot". Cumplit; ce sens mai aveau celelalte trâmbițe? Nu e suficient? Pentru S.D. se pare că nu este. Al doilea înger îşi trimite proiectilul „ca un munte mare arzând în flăcări" în mare „şi a treia parte din mare s-a prefăcut în sânge" (8). Următoarea rachetă nucleară „a căzut din cer (ca) o stea uriaşă, arzând ca o făclie şi a căzut peste a treia parte din râuri şi peste izvoarele apelor" (10). Al patrulea înger aduce Pământului noaptea nucleară: „a fost lovită a treia parte din soare şi a treia parte din lună şi a treia parte din stele, ca să fie întunecată a treia parte a lor şi ziua să-şi piardă din lumină a treia parte şi noaptea tot aşa" (12) În atmosferă se ridică o cantitate impresionantă de pulberi ce determină ecranarea luminii primite de la soare. Încă nu este sfârşitul.

Urmează **capitolul 9**, intitulat „Trâmbița a cincea şi a şasea. Cele ce se întâmplă după ce au sunat. Cei patru îngeri de la Eufrat".
1. Şi a trâmbițat al cincilea înger, şi am văzut o stea căzută din cer pe pământ şi i s-a dat cheia fântânii adâncului.
Curcubeul sau un alt satelit vizualizează racheta nucleară ce loveşte una din porțile adâncului, o intrare spre L.I. Bine programată, racheta îşi atinge ținta:
2. Şi a deschis fântâna adâncului şi fum s-a ridicat din fântână, ca fumul unui cuptor mare, şi soarele şi văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii.
Lovită din plin, L.I. are totuşi forță să revină în regie:
3. Şi din fum au ieşit lăcuste pe pământ şi li s-a dat lor putere cum au putere scorpiile pământului.
4. Şi li s-a poruncit să nu vatăme iarba pământului şi nici o verdeață şi nici un copac, numai pe oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.
Lăcustele L.I. trebuie să protejeze ecologia Pământului, dar misiunea lor principală constă în „vătămarea" oamenilor care au scăpat de marcarea A.D.N.M.N. practicată de îngerii S.D. Probabil că aceştia sunt compatibili strict cu S.D. sau nu suportă două marcări succesive. De aceea, cei rămaşi fără marker sunt însemnați şi recoltați de L.I., evident după o precercetare A.D.N.M.N. ce vizează compatibilitatea cu EI.
5. Şi nu li s-a dat ca să-i omoare, ci ca să fie chinuiți cinci luni, şi chinul lor este la fel cu chinul scorpiei când l-a înțepat pe om.
6. Şi în zilele acelea vor căuta oamenii moartea şi nu o vor afla şi vor dori să moară; moartea însă va fugi de ei.
Probabil că cei marcați cu „pecetea" A.D.N.M.N. a L.I. sunt supuşi unei morți lente, datorată radioactivității degajate prin exploziile primelor cinci trâmbițe, fie unui implant somatic radioactiv ce are ca scop modificarea hărții A.D.N. a celor marcați. Oricum ar fi, după aceste atacuri teribile, baza tehnică materială a omenirii este distrusă. Nimeni nu poate ajuta pe nimeni. Cei scăpați în atacul nuclear direct suferă de boala iradierii. Într-un peisaj... apocaliptic, probabil că doar moartea ți-o mai doreşti. Foametea, lipsa medicamentelor, frigul, disperarea contribuie alături de boala de

iradiere la un sfârşit mai rapid sau mai lent, de la caz la caz. De cei marcaţi, moartea va fugi. Este vorba de moartea cea de-a doua. Ei vor fi recoltaţi fie de S.D., fie de L.I. şi vor supravieţui, iar mai târziu vor deveni îngeri. Satelitul apropie imaginea. Obiectivul fixează din nou lăcustele pe care acum „le vede" în detaliu: „înfăţişarea lăcustelor era asemenea unor cai pregătiţi de război... aveau platoşe ca platoşele de fier, iar vuietul aripilor era la fel cu vuietul unei mulţimi de care şi de cai, care aleargă la luptă... aveau cozi şi bolduri asemănătoare scorpiilor şi puterea lor e în cozile lor, ca să vatăme pe oameni cinci luni" (7;9;10). Lăcustele „au ca împărat al lor pe <u>îngerul adâncului</u>". Este clar, nu? Lăcustele, veritabile maşini de luptă, asemănătoare leviatanului, aparţin L.I.

12. Întâiul „vai" a trecut; iată vine încă un „vai" şi încă unul după acesta.

Observăm că atacul general asupra Pământului nu este continuu, ci **în etape**. După primele patru trâmbiţe, care par a fi atacuri succesive ce au loc într-o singură etapă, urmează conform versetului 12 cele trei trâmbiţe soldate cu trei „vai". Între trâmbiţa a cincea şi cea de-a şasea este un interval temporal de 5 luni terestre.

13. Şi a trâmbiţat al şaselea înger...

15. Şi au fost dezlegaţi cei patru îngeri, care erau gătiţi spre ceasul şi ziua şi luna şi anul acela, <u>ca să omoare a treia parte din oameni</u>.

18. De aceste trei plăgi: <u>de focul şi de fumul şi de pucioasă, care ieşea din gurile lor, a fost ucisă a treia parte din oameni</u>.

Aceste trei plăgi sunt de fapt una singură: atacul nuclear ce produce foc (explozie şi emisie de lumină), fum (ciuperca nucleară - pulberi ridicate în atmosferă) şi pucioasă - radiaţie nucleară (pucioasă ca la Sodoma şi Gomora). Atacul general este fragmentat din nou după trâmbiţa a şasea.

Urmează **<u>capitolul 10</u>**: „Un înger se arată, ţinând în mână o carte deschisă. Poruncă lui Ioan să înghită această carte". Capitolul se referă la tehnica implantului de informaţie şi a fost deja tratat. Urmează atât ca succesiune a informaţiilor, cât şi ca temporalitate, cronologie a evenimentelor.

<u>Capitolul 11</u>, intitulat „Măsurarea templului. Doi martori ucişi de fiară înviază şi se înalţă la cer. Trâmbiţa a şaptea. Cântarea Templului lui Dumnezeu în cer". Acest capitol începe şi se termină cu imaginea templului lui Dumnezeu. Este important! Vă solicit atenţie maximă:

2. Iar curtea cea din afara templului scoate-o din socoteală şi n-o măsura, că a fost dată <u>neamurilor care vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci şi două de luni.</u>

Care cetate sfântă? Îngerul a trecut deja pe tărâm pământesc în cetatea Ierusalimului din Israel. Avem o unitate temporală de 42 de luni. Adică 3,5 ani sau 1290 de zile. Vă aduceţi aminte de profeţia lui Daniel?

3. Şi voi da putere celor <u>doi martori ai mei şi vor proroci îmbrăcaţi în sac, o mie două sute şaizeci de zile</u>.

4. Aceştia sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice care stau înaintea Domnului pământului.

Cei doi martori, îngeri S.D., sunt trimişi pentru 41 de luni, 1260 de zile să profeţească sau, cum spune Daniel, să lege legământ, să însemneze pe „mulţi". Probabil camuflaţi, „îmbrăcaţi în sac", îngerii sunt superdotaţi pentru misiunea lor: „...dacă doreşte cineva să-i vatăme, foc iese din gura lor şi mistuieşte pe vrăşmaşii lor; şi dacă ar voi cineva să-i vatăme, acela trebuie să fie ucis... au putere să închidă cerul, ca ploaia să nu plouă în zilele prorocirii lor, şi putere au peste ape să le schimbe în sânge şi să bată pământul cu orice fel de urgie ori de câte ori vor voi." Se pare, totuşi, că nu este chiar aşa. Drept dovadă,

7. Iar când vor isprăvi cu mărturia lor, fiara care se ridică din adânc va face război cu ei şi-i va birui şi-i va omorî.

Singurii capabili să-i descopere şi să-i învingă pe cei doi îngeri S.D. sunt îngerii L.I., care vor ucide în plină campanie de marcare a celor aleşi: „...trupurile lor vor zăcea pe uliţele cetăţii celei mari..." Să fie oare Ierusalimul? Oamenii „...vor privi la trupurile lor şi vor fi în veselie şi îşi vor trimite daruri unul altuia pentru că aceşti doi proroci au chinuit pe locuitorii de pe pământ." Cele trei zile şi jumătate sunt alte 42 de luni care completează săptămâna, ultima săptămână a P.T., care pentru noi înseamnă 7 ani, conform celor desprinse din „Daniel". Trei ani şi jumătate va dura bucuria pământenilor: „...după cele trei zile şi jumătate, duh de viaţă de la Dumnezeu a intrat în ei

şi s-au ridicat pe picioarele lor şi frică mare a căzut peste cei ce se uitau la ei." Într-un moment în care se cred scăpați de dezastre, vine atacul surpriză. Urmează a şaptea trâmbiță şi ultima. Viața pământului este complet distrusă.
15. Şi a trâmbițat al şaptelea înger...
18....a venit mânia Ta şi vremea celor morți, ca să fie judecați şi să răsplăteşti pe robii Tăi, pe proroci şi pe sfinți şi pe cei ce se tem de numele Tău, pe cei mici şi pe cei mari, şi să pierzi pe cei ce prăpădesc pământul.
19. Şi s-a deschis templul lui Dumnezeu, cel din cer şi s-a văzut în templul Lui, ***chivotul legământului Său,*** *şi au fost fulgere şi vuiete şi tunete şi cutremur şi grindină mare.*
Şi cu asta, gata cu istoria civilizației noastre! După cum vedeți, se pare că chivotul legământului a fost recuperat. Ce observăm? Vă atenționam la începutul capitolului că imaginea sfârşeşte tot în templul lui Dumnezeu. Capitolul este oarecum echivalent cu descrierea evenimentelor ultimei săptămâni de ani din capitolul 9 - Daniel. La jumătatea săptămânii în care are loc marcarea a mulți evrei (încheierea legământului), funcția templului din Ierusalimul pământean încetează şi se instalează „urâciunea pustiirii" pentru 3,5 „zile" adică timp de 1290 zile. Tot Daniel ne spune că este „fericit" cel ce aşteaptă până la 1335 de zile, apoi Templul îşi reia funcția după 2300 de zile de la instalarea „urâciunii pustiirii". În capitolul Apocalipsa 11 sunt descrise atât atacul nuclear final, cât şi judecata de apoi - triajul, „răsplata" - introducerea în P.V. a C.S. compatibile şi „deschiderea" - reluarea activității templului lui Dumnezeu cel din cer". Acest ultim fapt are loc după 2300 de zile de la mijlocul ultimei săptămâni de ani. Oare mai are vreo importanță?

Urmează **capitolul 12**, abordat în întregime în capitolele anterioare. Acest capitol, acronologic, aduce informații suplimentare despre motivul conflictului inițial între Dumnezeu şi Satana. Nu are importanță pentru acest capitol al lucrării mele.

Capitolul 13 se numeşte: „Fiara care se ridică din mare, defăimează pe Dumnezeu şi dă război sfinților. O altă fiară, profetul mincinos se ridică din pământ. Numele celei dintâi: 666".
1. Şi am văzut ridicându-se din mare o fiară, care avea zece coarne şi şapte capete şi pe coarnele ei zece cununi împărăteşti şi pe capetele ei: nume de hulă.
2. Şi fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ei ca o gură de leu. Şi balaurul i-a dat ei puterea lui şi scaunul lui şi stăpânire mare.
Din cele scrise până în prezent este clar că balaurul este Satana, şarpele cel de demult, Lucifer, Azazel, îngerul adâncului, Apollion etc. Apare din nou imaginea celor patru ființe mitice din viziunile lui Daniel, de data aceasta ca o imagine sinteză, asemenea Sfinxului. În spatele acesteia este posibil să fie o alianță de forțe politico-militare pământene care servesc interese ale balaurului şi oferă putere fiarei.
3. Şi unul din capetele fiarei era înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată şi tot pământul s-a minunat mergând după fiară.
Părerea mea este că evenimentele țin de o istorie viitoare, pe care o putem prognoza mai puțin în momentul de față. Aliatul pământean al L.I., purtătorul politicii acestei lumi ascunse, va reveni după o înfrângere inițială în fața unei forțe nedescrise - probabil islamul.
4. Şi s-au închinat balaurului, fiindcă i-a dat fiarei stăpânirea; şi s-a închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei şi cine poate să se lupte cu ea?
5. Şi i s-a dat ei gură să grăiască semeții şi hule şi i s-a dat putere să lucreze timp de patruzeci şi două de luni.
Istoria S.D. este cuplată la istoria noastră timp de 1290 de zile, fapt despre care vorbeşte şi Daniel. În timp ce îngerii S.D., cei doi „măslini ai lui Dumnezeu", execută cercetarea A.D.N.M.N. preapocaliptică timp de 42 de luni, L.I. şi forțele armate pământene luptă pentru îndepărtarea S.D. din zona Terrei.
7. Ei (fiarei - n.a.) *i s-a dat să facă război cu sfinții şi să-i biruiască şi i s-a dat ei stăpânire peste toată seminția şi poporul şi limba şi neamul.*
8. Şi i se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului celui înjunghiat.

După 42 de luni, „sfinții”, „măslinii”, îngerii S.D. vor fi biruiți şi cu asta se încheie evenimentele din prima parte a ultimei săptămâni de ani descrisă de Daniel. Urmează partea a doua a acestei perioade de 7 ani tereştri:

11. Şi am văzut o altă fiară, ridicându-se din pământ şi avea două coarne asemenea mielului, dar grăia ca un balaur.

12. Şi toată stăpânirea celei dintâi apune în lucrare, în fața ei. Şi face pământul şi pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

După biruirea sfinților S.D., L.I. devine singura putere nepământeană de domină un timp P.T. În realizarea scopurilor politice, militare, strategice, religioase se foloseşte de o putere pământeană, ca de obicei.

13. Şi face semne mari, încât şi foc face să se pogoare din cer, pe pământ, înaintea oamenilor.

14. Şi amăgeşte pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele ce i s-au dat să facă înaintea fiarei, zicându-le să facă un chip fiarei care a fost rănită cu sabia şi a rămas în viață.

15. Şi i s-a dat ei să insufle duh chipului fiarei, ca chipul fiarei să şi grăiască şi să omoare pe toți câți nu se vor închina chipului fiarei.

În scurt timp, L.I. ajunge să domine complet Terra, obiectiv realizat prin forța unor aliați pământeni care-i vor îndeplini ordinele. În această perioadă cheie are loc cercetarea genetică a celor compatibili genetic cu îngerii L.I. şi însemnarea lor în scopul captării postapocaliptice.

16. Şi ea îi sileşte pe toți, pe cei mici şi pe cei mari, şi pe cei bogați şi pe cei săraci şi pe cei slobozi şi pe cei robi, ca să-şi pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte,

*17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei sau **numărul numelui fiarei**.*

18. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Şi numărul ei este şase sute şaizeci şi şase.

Am ajuns şi la asta! Să vedem dacă avem priceperea necesară... Păi, cu ce se ocupă P.T.? Ce rost are el? Totul este creat, tot P.I.G. a fost conceput pentru ca perpetuarea şi perfecționarea genetică a speciilor extra/intraterestre să fie posibilă. Toată Biblia conține la urma urmei genetică, multă genetică. Astfel, după ce S.D. şi-a încheiat cercetarea genetică preapocaliptică prin „pecetluirea”, însemnarea „pe frunte” a celor 144.000 de compatibili genetic cu ei, cu pecetea Viului Dumnezeu, acum este rândul L.I. să-şi continue cercetarea genetică.

„Pecetea Viului Dumnezeu” m-a dus cu gândul la o marcare a C.S. compatibile. Dumnezeu este ființă în materie negativă structurată, aşa cum mai scriam, după modelul holografic, conform căruia fiecare unitate de structură reprezintă imaginea întregului. Dacă pentru S.D., actualul ciclu al P.T. s-a desfăşurat în 12 serii genetice distincte, el, Dumnezeu, conține acum 12 serii, 12 tipuri distincte de C.S. compatibile genetic între ele. Practic există 12 tipuri de „peceți ale Viului Dumnezeu” cu care cei 144.000, câte 12.000 din fiecare serie genetică sunt însemnați. Pecetluirea, înțelegeți, este posibilă tocmai datorită compatibilității genetice între cei aleşi şi îngerii S.D., altfel între pecete şi C.S. ar avea loc fenomenul de reject genetic, iar marcarea n-ar mai fi posibilă. Adăugarea marker-ului pe C.S. face posibilă captarea lui postapocaliptică.

Acțiunea îngerilor L.I. este similară din punct de vedere al cercetării genetice şi al „pecetluirii” C.S. compatibile. Versetele 16, 17 şi 18 vorbesc despre această operațiune delicată, pe care o suferă o bună parte a populației, bineînțeles, indiferent de rang, bogății etc. Cercetarea genetică duce la însemnarea celor compatibili cu semnul fiarei, semnul - pecetea L.I., care poate fi tradusă în numele fiarei sau în numărul fiarei. Aceasta e tot o pecete genetică, e marca A.D.N. comună L.I. şi unei bune părți a populației Terrei. Marca A.D.N. a L.I. este posibil să conțină o varietate mai largă de structuri A.D.N., ținând cont că L.I. fac parte dintr-o uniune de 70 de rase umanoide, conform celor relatate de Betty Andreasson. Oricum, aceste structuri A.D.N. au o bază comună, o structură unică ce poate fi codificată numeric în numărul 666. Foarte probabil, structura aceasta, marca A.D.N. sintetizată în numărul de cod 666 este diferită de marca A.D.N. a îngerilor S.D., pentru care numărul de cod este diferit (de exemplu 665?). Acest fapt permite captarea sigură şi unică a C.S. însemnate cu structura 666, după momentul apocaliptic. Cu alte cuvinte, fiecare parte îşi ia prada ei după momentul apocaliptic. În privința expresiei, „nimeni nu poate să vândă sau să cumpere, decât cel ce are semnul”, ea se referă în mod sigur la a-ți vinde C.S. unei some de înger

sau a cumpăra pentru C.S. o somă de înger. Pe scurt, se referă la capacitatea de racord C.S. - somă de înger, pentru cel ce are semnul. Numai acela va putea fi racordat. Este logic. Expresiile privind vânzarea, cumpărarea cu balanța, cu recolta de grâu, secară etc. se regăsesc în pilde asupra cărora nu insist. Expresia în cauză n-are nicio legătură cu codurile bancare, cu activitatea lumii moderne sau cu un eventual crah al capitalurilor, deşi evenimentele s-ar putea întâmpla.
Pista regăsirii codului numeric 666 în anumite persoane - oameni, este de asemenea greşită. Codul 666 este „număr de om", oricare ar fi el, însă compatibil genetic cu îngerii L.I. Reprezintă o structură genetică cunoscută de mii de ani de S.D., din momentul scindării evoluției genetice a S.D. şi a L.I., din momentul conflictului dintre Dumnezeu şi Satana, pe motivul conducerii destinelor P.I.G. Nu uitați, curcubeul nu ştie politică, nici economie, nici finanțe, nici nu identifică fapte ale unor oameni, ci, e programat să observe derularea segmentelor mai importante ale P.T., exprimate în evenimente globale, grosiere. Curcubeul nu este interesat de detaliile istoriei noastre din niciun punct de vedere.

Secvența următoare a Apocalipsei, **capitolul 14** se numeşte: „Mielul şi cei răscumpărați sălăşluesc în Sion. Trei îngeri vestesc judecățile lui Dumnezeu. Secerişul şi culesul viei". După cum anunță şi titlul, segmentele vizate sunt: moment apocaliptic, captare, triaj, segmente despre care voi scrie ulterior. Nu este nimic complicat de înțeles.

Urmează **capitolele 15 şi 16** care reiau imaginea celor 7 îngeri cu cele 7 trâmbițe, îngeri ai S.D. care distrug Terra în etape. De data aceasta însă, trâmbițele sunt denumite „cupe ale mâniei". Acțiunea lor este cronologic identică cu cea a trâmbițelor. Ele nu aduc nimic nou față de capitolele 6, 8 şi 9 care, practic, conțin aceeaşi informație.

Capitolul 17 se numeşte: „Desfrânata cea mare, numită Babilonul, umblă beată de sânge, ca o fiară cu şapte capete şi cu zece coarne". Extrem de interesant, pentru a fi înțeles, acest capitol are nevoie de date suplimentare, ce țin de o istorie viitoare. Ioan primeşte imaginea judecății „desfrânatei celei mari, care şade pe multe ape, ...cu care s-au desfrânat împărații pământului". „Desfrânata" care stă pe „multe ape" este mulțimea populațiilor relativ hibride - „stricate", care conțin structura A.D.N. codată prin numărul 666, compatibilă genetic cu îngerii L.I. Ea stă pe „multe ape" şi vom vedea că apele reprezintă „gloate, neamuri". Apoi, Ioan vede „...o femeie stând pe o fiară roşie, plină de nume de hulă, având şapte capete şi zece coarne".
Ştim că Satana are 7 capete, 7 tipuri de C.S. compatibile între ele, caracterizate prin numărul de cod genetic 666, care caracterizează de asemenea 7 grupuri populaționale distincte genetic, ce constituie recolta L.I. Aceste 7 grupuri de „neamuri, gloate" alcătuiesc „femeia". Versetul următor precizează numele femeii: „Babilonul cel mare, mama desfrânatelor şi a urâciunilor pământului". „Femeia", grupul populațional din arealul Babilon, se pare că mai conține încă „pietre scumpe" - oameni ce poartă un C.S. compatibil genetic cu îngerii S.D. Ei provin din mişcările de populații în zona Canaan - Mesopotamia, ca de exemplu deportarea evreilor în Babilon de acum 2500 de ani. Global însă, femeia este „desfrânată", „plină de urâciuni", hibridă. Pe de altă parte, vă reamintesc, Babilonul va ataca nuclear Ierusalimul - cetatea „mucenicilor lui Iisus".
7. Şi îngerul mi-a zis: De ce te miri? Eu îți voi spune taina femeii şi a fiarei care o poartă şi care arecele şapte capete şi cele zece coarne.
8. Fiara pe care ai văzut-o era şi nu este şi va să se ridice din adânc şi să meargă spre pieire. Şi se vor mira cei ce locuiesc pe pământ ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții, văzând pe fiară că era şi nu este, dar se va arăta.
Am mai comentat acest verset; este vorba de L.I. care încet-încet se deconspiră şi ne uimeşte prin tot ceea ce astăzi caracterizează fenomenul OZN
9. Aici trebuie minte care are înțelepciune. Cele şapte capete sunt şapte munți deasupra cărora şade femeia.
Cele şapte capete ale lui Satana presupun şapte varietăți A.D.N.M.N. cu acelaşi cod numeric de bază, cărora le corespund şapte munți - şapte grupuri populaționale distincte, compatibile genetic cu cele şapte varietăți de C.S..

10. Dar sunt şi şapte împăraţi: cinci au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni are de stat puţină vreme.
11. Şi fiara care era şi nu mai e este al optulea împărat, este dintre cei şapte şi merge spre pieire.
E greu... s-ar putea să avem date insuficiente. Oricum calea e următoarea: în Biblie, **împăraţii nu sunt pământeni, ci conducători intra/extratereştri** precum Dumnezeu - „Împăratul împăraţilor" şi Satana - Lucifer etc. Reluând, aflăm că 5 împăraţi au căzut!? adică 5 împăraţi au condus până acum destinele programelor asemănătoare trecute? Posibil! Un împărat mai este, probabil, Satana, „celălalt încă n-a venit, iar când va veni are de stat puţină vreme" (probabil Dumnezeu) iar ultimul, fiara, este cel de-al 8-lea, dar, aşa cum am enumerat, face parte şi dintre cei 7 trecuţi - respectiv al 6-lea. Aceşti împăraţi, chiar dacă ar fi numai 2, de fapt, pot fi număraţi de mai multe ori în diverse etape ale P.T., deoarece ei se află în evoluţie genetică, într-un proces continuu de transformare/regenerare, fiind practic alţii, clădiţi pe o structură A.D.N.M.N. mai veche.
12. Şi cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împăraţi care încă n-au luat împărăţia, dar care vor lua stăpânire de împărati, un ceas, împreună cu fiara.
13. Aceştia au un singur cuget şi puterea şi stăpânirea lor o dau fiarei.
14. Ei vor porni război împotriva Mielului, dar Mielul îi va birui pentru că este Domnul Domnilor şi Împăratul Împăraţilor şi vor birui şi pe cei împreună cu El – chemaţi, aleşi şi credincioşi.
Cei zece împăraţi sunt de data aceasta pământeni; ei au numai stăpânire de împăraţi, nu sunt veritabili. Vor stăpâni împreună cu fiara, căreia îi oferă puterea lor. Altfel spus, cei 10 împăraţi ai Pământului îşi oferă puterea politică şi militară lumii intraterestre, în scopul organizării apărării. Asta se întâmplă timp de un ceas, până în momentul împotrivirii Mielului. Cât să însemne un ceas? Ce corespondenţă temporală trebuie aplicată? Să fie oare valabilă cea exprimată în II Petru 3-8, căreia o zi pentru Dumnezeu reprezintă 1000 de ani pe Terra? Să fie atunci un ceas egal cu cca 42 de ani? Nu ştiu! Nu cred că este corect să consider aşa, deoarece, după cum aţi văzut există mai multe corespondenţe temporale ce se pot aplica.
15. Şi mi-a zis: Apele pe care le-ai văzut şi deasupra cărora şade desfrânata sunt popoare şi gloate de neamuri.16. Şi cele zece coarne pe care le-ai văzut şi fiara vor urî pe desfrânată şi o vor face pustie şi goală şi carnea ei o vor mânca şi pe ea o vor arde în foc.
„Desfrânata" constituie ştiinţa cercetării genetice practicată de L.I. Cei aleşi, cei şapte munţi de C.S. compatibile cu I.T., ce poartă codul genetic numeric 666, vor fi însemnaţi, captaţi, triaţi din grupul populaţional al „apelor" pe care şade desfrânata.

Capitolul 18, numit „Vestea căderii Babilonului. Poporul Domnului să iasă din cetate! Cei care se întristează şi cei care se bucură de căderea ei", nu ne oferă date suplimentare.

Apoi, în **capitolul 19,** aflăm că Hristos biruieşte fiara: *20. Şi fiara a fost răpusă şi cu ea prorocul mincinos, cel care făcea înaintea ei semne cu care amăgea pe cei ce au purtat semnul fiarei şi pe cei ce s-au închinat chipului ei. Amândoi au fost aruncaţi în iezerul de foc unde arde pucioasă.*

Capitolul 20, asupra căruia voi reveni, descrie evenimente ce au loc nu la sfârşitul veacurilor, aşa cum suntem obişnuiţi de Biblie, ci la sfârşitul mileniilor. Vă avertizez că în unele Biblii, de obicei cele occidentale, titlul acestui capitol este „Împărăţia de o mie de ani". Mulţi dintre cei ce s-au străduit să dezlege tainele Bibliei s-au legat cu optimism de acest lucru. Unii au văzut în el o perioadă de relansare a omenirii, situată după Apocalipsa. Mia de ani în discuţie este vârsta biologică maximă a unui înger obţinut din recolta celor 144.000. Această mie de ani le aparţine numai lor, iar textul explică foarte clar acest lucru. Jocul D.T. face ca mia de ani a acestor îngeri să reprezinte pentru observatorul timpului linear terestru mii de ani. Istoria acestei perioade a Terrei este descrisă în acest capitol, care în Biblia decodărilor mele se numeşte „Balaurul este legat. Sfinţii se scoală la împărăţia de mii de ani. Gog şi Magog. Diavolul este prăbuşit. Judecata de apoi." Observaţi cât de bine subliniază acest titlu cele mai sus discutate.
Ce distorsiune temporală (D.T.) a realizat Supercivilizaţia lui Dumnezeu (S.D.)? Să descrie ea oare alt ciclu viitor al Programului Terra (P.T.)? Se pare că după actualul ciclu, Satana se va salva în lumea lui subpământeană. După mii de ani însă, va fi învins şi va ajunge în iezerul de foc. Astfel, Biblia încadrează actualul ciclu al P.T. între două evenimente importante: potopul şi

apocalipsa; Biblia descrie deci, pe lângă istoria omenirii în curs şi o parte a istoriei omenirii vecină pe axa timpului. Conform discutatei teorii a pilonilor temporali ficşi, pilonii de bază ai Bibliei devin potopul şi apocalipsa - ancoraţi într-o temporalitate relativă.

Capitolele 21 şi 22 încheie Apocalipsa şi aduc informaţii despre Staţia supercivilizaţiei lui Dumnezeu (S.S.). Au fost deja discutate. Şi cu asta, gata cu apocalipsa.

Concluzii

După analiza celor trei capitole dezbătute, putem trage câteva concluzii mai coerente: Iezechiel, Daniel şi Apocalipsa. După părerea mea, evenimentele istoriei viitoare sunt privite prin prisma informaţiilor oferite de ancorarea unor piloni temporali ficşi, diferiţi, ancoraţi de S.D. din aproape în aproape, conform cu interesul imediat în dezlegarea evenimentelor viitoare. Concret, primul pilon temporal fix este în relaţie cu un eveniment major al istoriei viitoare: ATACUL NUCLEAR IRAKIAN ASUPRA IERUSALIMULUI. Distrugerea potenţialei „recolte" atrage mânia şi totodată interesul S.D. pentru încheierea programului actual. Dacă Iezechiel este lipsit de alte informaţii, asta se întâmplă din simplu motiv că S.D. nu cunoaşte mai mult în momentul Iezechiel. De aceea, în scurt timp ancorează pilonul temporal numărul 2 şi extrage informaţii suplimentare, pe care i le implantează lui Daniel. Acest profet este primul pe axa timpului care vine cu o bogăţie de informaţii privind istoria noastră viitoare. Destul de confuz prezentate, încâlceala datelor este cauzată de lipsa posibilităţii de judecată din punct de vedere politico-militar a curcubeului.

- Daniel descrie, totuşi, o agresiune a lumii islamice spre spaţiul mediteraneean şi Europa cu punct de plecare din Iran (Susa).
- Probabil, capătul acestei agresiuni e marcat de atacul nuclear irakian din Babilonul Ierusalimului.
- Răspunsul Europei e rapid, „ţapul" împunge „berbecul" şi, aparent, istoria se linişteşte.
- Forţa Europei ajunsă la apogeu se răsfrânge în patru? şi se pierde... spre ceruri.
- Din umbră, apare L.I., care sprijină forţa politică şi militară a zece împăraţi, expansionează spre spaţiul evreu. Interesul ei este determinat de necesitatea marcării C.S., în urma cercetării genetice practicate în spaţiul evreu.
- L.I. manevrează forţe militare accidentale, care expansionează spre Orientul Mijlociu şi asigură securitatea zonei care înconjoară statul Israel. Cercetarea genetică trebuie să se desfăşoare nestingherit. Acest deziderat se realizează în zeci de ani, cu preţul unor războaie devastatoare, în care sunt implicate Islamul, lumea occidentală şi statul Israel.
- Cu aceeaşi calitate îndoielnică a imaginii şi cu aceeaşi nesiguranţă a interpretării diverselor acţiuni Daniel „vede" în continuare filmul ocupaţiei L.I. în statul evreu.
- Evenimentele încadrate până în acest moment aparţin primelore 69 de săptămâni de ani care reprezintă zeci de ani, timp în care Ierusalimul este reconstruit parţial şi în care S.D. îşi pregăteşte materialul genetic pentru următorul program.
- Daniel vede şi mai departe misiunea îngerilor S.D., lupta lor cu îngerii L.I., cercetarea genetică practicată de îngerii S.D., uciderea acestora de către îngerii lui Satana şi, în final, atacul nuclear final identificabil cu momentul apocaliptic. Daniel ne oferă o relaţie temporală a ultimei săptămâni de ani cu timpul terestru, respectiv o săptămână = 7 ani.
- S.D. a simţit nevoia disecării evenimentelor din ultima săptămână de ani, şi de aceea a ancorat un ultim pilon temporal, probabil situat în preajma momentului apocaliptic. Informaţiile rezultate i-au fost inserate lui Ioan Teologul.
- Ioan descrie evenimentele acestei săptămâni, apreciată ca având o durată de 7 ani.
- Evenimentul principal constă în uciderea îngerilor S.D. responsabili de marcarea corpurilor spirituale (C.S.) compatibile cu S.D. de către îngerii L.I., la jumătatea ultimei săptămâni de ani.
- După o perioadă liberă, urmează atacul nuclear, care are loc în etape, despărţite uneori de luni de zile, aşa cum este cazul segmentului temporal dintre trâmbiţa a 5-a şi a 6-a.
- A 7-a trâmbiţă reprezintă pentru noi sfârşitul civilizaţiei, aşa cum percepem azi această noţiune.

După cum vedeți am un optimism limitat în ceea ce priveşte istoria viitoare, privită prin prisma datelor biblice. Să sperăm că interpretarea mea este greşită, că evenimentele în cauză ar putea fi situate într-un viitor extrem de îndepărtat, sau că S.D. ne vinde gogoşi.

Alte izvoare profetice privind istoria viitoare

Biblia nu este singura lucrare care ține să ne informeze despre istoria viitoare. Supercivilizațiile implicate în Programul Terra (P.T.) ne-au înzestrat şi cu alte documente interesante, care descriu evenimentele viitorului. Pentru mine, cea mai interesantă codificare a istoriei trecute şi viitoare este piramida lui Keops. Din păcate, nu pot exprima mai nimic prin judecată proprie referitor la codurile înscrise în marea piramidă. Peter Lemesurier a studiat ani de zile galeriile marii piramide şi, în acord cu alți cercetători, consideră că lungimea galeriilor marii piramide este în relație directă cu diferite segmente temporale, marcate de cele mai importante evenimente ale istoriei trecute şi viitoare. Scurgerea unui an este echivalată cu lungimea unui inch primitiv = 2,54268 cm. Astfel, intrarea în piramidă marchează anul construcției ei - 2623 î.e.n. Din acest punct, galeria ce străbate piramida are un traseu rectiliniu, descendent până în anul 1453 î.e.n., loc în care se bifurcă într-un traseu în continuare descendent şi într-un pasaj ascendent. Anul 1453 î.e.n. este identificat cu anul în care evreii au părăsit Egiptul. Ați observat că, după datele mele, acest an a fost situat între 1448 şi 1438, deşi limitele ar putea fi mai largi. Ce mai contează câțiva ani! Pasajul ascendent se bifurcă la rândul lui în dreptul anului 33 e.n., care corespunde anului răstignirii lui Iisus, într-un pasaj ascendent şi într-unul orizontal. Cel ascendent, lăgit, se numeşte Marea Galerie şi are marcate anul 1848 şi anul 1999. Codarea istoriei viitoare continuă la capătul acestei galerii.

Lemesurier nu ne comunică criteriile care au stat la baza încadrării temporale a unor evenimente mult îndepărtate de după anul 1999. Scenariul ce i se descoperă lui prin studiul marii piramide este super-optimist prin comparație cu cel oferit de mine şi, pe scurt, conține următoarele evenimente:

- 2007 - Colapsul epocii civilizației materialiste;
- 2011 - Începe o perioadă de decădere spirituală;
- 2034 - Octombrie - Se așteaptă sosirea lui Mesia;
- 2051 - După distrugeri importante, începe o perioadă de refacere rapidă;
- 2072 - Începe o perioadă de mare prosperitate materială;
- 2116 - Moare prima figură „semi-mesianică" sosită pe Terra;
- 2134-2238 - A doua mare figură mesianică vizitează Terra;
- 2264-2368 - A treia mare figură mesianică vizitează Terra;
- 2422 - Are loc reforma pentru iluminarea spirituală a omenirii;
- 2500 - Are loc saltul omenirii spre o conştiință superioară;
- 2989 - Începe Epoca de Aur a unei umanități perfect iluminate şi reintegrate spiritual;
- 3989 - Sfârşitul Epocii de Aur şi trecerea umanității în dimensiuni superioare de conştiință.

Nu ne rămâne decât să sperăm că Peter Lemesurier nu se înşeală. Cât priveşte piramida, ea este în mod sigur bine construită.

N-aş putea trece peste un astfel de capitol fără să-l introduc în scenă şi pe Michel de Nostradame - medic şi ocultist care a trăit în Franța, la St. Remy-de-Provence, în secolul al XVI-lea. Fiind printre ultimele apariții în scenă, cred că implantul său aparține L.I. Ei ar fi fost interesați prioritar de imaginea exactă a viitorului. Atunci, ca şi acum încă, S.D. lipseşte din peisajul terestru. Celebrele profeții versificate, un amalgam de istorii confuze, exprimate într-o franceză arhaică, parazitată de cuvinte şi expresii latine şi greceşti, sunt foarte greu de decodat. Uneori, cei ce-l studiază se întreabă probabil dacă Nostradamus însuşi a ştiut ce vrea să codifice. Traducerea lui este extrem de complicată, nefiind una mot-à-mot. Deşi anii abundă, se pare că cel mai greu de încadrat temporal sunt evenimentele descrise. În acest sens, estimările diverşilor autori, cum ar fi E. Ruir şi Max de Fontbrune, au eşuat. În 1984, revista Paris *Match* prezenta decodarea făcută de un ziarist francez. Conform acesteia, Al Treilea Război Mondial ar fi trebuit să înceapă în 1989 cu agresiunea Islamului, declanşată din Afganistan. Războiul ar fi trebuit să se termine în 1997-1998. Anii au trecut şi Nostradamus aşteaptă alți decodori.

Peter Lemesurier considera că profetul s-a folosit de trei sisteme de referință temporală integrate. Metoda cercetătorului de a corela şi alte izvoare profetice cu informațiile oferite de Nostradamus mi se pare adecvată. Asta nu înseamnă că e şi corectă, deşi ar putea fi. Rămân la părerea că între aceste profeții e mult mai uşor să identifici un eveniment real trecut decât să estimezi încadrarea temporală a unui eveniment viitor profețit. Iată pe scurt istoria viitoare, „văzută" de P. Lemesurier prin canalul Nostradamus. Deoarece 1997 a trecut, voi începe cu 1998:

- 1998 iunie - Încoronarea noului rege în Marea Britanie.
- 1998 august - Forțele musulmane din Asia Centrală invadează Orientul Mijlociu.
Recunoaşteți „berbecul" din Suza!
- 1998 august - Acțiuni anti-franceze au loc în Africa de Nord.
- 1999 februarie - Agresiunea islamică amenință Italia şi Franța.
- 1999 iulie - Au loc ostilități armate în Orientul Mijlociu. Începe domnia Anticristului, identificat cu un prinț arab. Uniunea Europeană se află în culmea gloriei, înainte de colapsul ei total.
- 2000 decembrie - Moare Papa lângă Lyon.
- 2001 ianuarie - Este ales un nou Papă, care va trăda Biserica.
- 2002 mai - Forțele islamice sunt victorioase în Grecia şi Italia. Este atacată Roma.
- 2004 decembrie - Colapsul economic cuprinde Italia de Nord şi întreaga Uniune Europeană.
- 2005 martie - Forțele islamice se regrupează în centru Italiei.
- 2007 mai - Forța navală occidentală abandonează Mediterana.
- 2007 septembrie - Este atacată Franța.
- 2009 Violențele musulmanilor ating apogeul în Franța. După un război devastator în această țară, cu victorii de o parte şi de alta, în 2017 Islamul traversează Pirineii, folosindu-se de arme chimice.
- 2021 Islamul ajunge la Luxemburg.
- 2022 Islamul se instalează oficial la Aachen.
- 2022 februarie, Imperiul Islamic ajunge în limitele lui maxime: Marea Mânecii, Belgia, Franța, Europa Centrală în sudul Dunării, bazinul mediteranean, Africa de Nord, Orientul Mijlociu.
- 2022 februarie - 2/3 din populația Franței moare în urma unei grave epidemii.
- 2025 - China invadează Rusia şi Scandinavia, până la granița cu Franța şi Germania.
- Marea Britanie şi Germania eliberează Franța.
- 2028 - Aliații preiau controlul total în Franța şi Italia. Contraofensiva continuă.
- 2037 - Începe o perioadă de 57 de ani de pace şi prosperitate.
- 2041-2044 - Reprezintă ultima dată posibilă pentru înfrângerea definitivă a Imperiului Asiatic.
- 2062 - Imperiul Asiatic se prăbuşeşte total în Est.
- 2100 - Se încheie perioada de prosperitate.
- 2828 - Se sfârşeşte epoca prezentă. Începe perioada desăvârşirii spirituale a omenirii.
- 3797 - Se sfârşeşte Împărăția cerurilor pe Pământ.

În mare, evenimentele politico-militare descrise de Nostradamus pot fi identificate parțial în Biblie. Asupra încadrării temporale nu mă pot pronunța. După cum vedeți, din regie lipseşte un mare actor: S.U.A. Izvoare profetice numeroase - Edgar Cayce, Jeane Dixon, Mario de Sabato şi alții - rezervă o istorie nefericită marii puteri. Lipsa intervenției militare a S.U.A. este cauzată de cataclismele geologice masive, cu care se va confrunta această superputere militară. Scufundarea Californiei, apoi distrugerea oraşului New York de un cutremur devastator, inundațiile Marilor Lacuri, care vor curge spre Golful Mexic, vor fi răspunzătoare de scoaterea din cursă a S.U.A. Japonia va avea o soartă asemănătoare, o bună parte a teritoriului ei fiind acoperită de ape în cursul marilor cataclisme prevăzute de toți aceşti profeți pentru anul... 1998. Anul a trecut, iar evenimentele întârzie. Cu toate acestea, ele sunt în mod sigur „aglomerate" undeva, în zona temporală pe care o trăim. Încadrările temporale ale lui Nostradamus sunt extrem de dificil de interpretat, iar pe de altă parte, este posibil ca profetul să fi greşit pe ici, pe colo, cu câțiva ani. De exemplu, Revoluția Franceză din 1789 este „văzută" de Nostradamus în 1792. După părerea mea, evenimentul descris de profet pentru luna iulie 1999 se referă la atacul nuclear irakian asupra

Ierusalimului. Să translatăm oare numai 3 ani pentru acest eveniment? Nu ştiu. Oricum, cu fiecare nou „pilon temporal" apărut, vom reuşi să încadrăm mai bine evenimentele istoriei viitoare.

În 1997, atenția opiniei publice occidentale a fost atrasă de o carte intitulată *Cracking the Bible Code* (Spărgând codul Bibliei), scrisă de dr. Jeffrey Satinover. Nu citisem această carte înainte de a-mi publica prima ediție a lucrării (noiembrie 1998) şi îmi exprimam scepticismul cu privire la posibilitatea încriptării în Biblie a unor evenimente corect încadrate temporal, în timpul nostru. În 1999, cartea a fost tradusă la Editura Elit. Astăzi o consider o lucrare de excepție, rezultată în urma unui volum de muncă colectivă impresionant, desfăşurat de-a lungul mai multor decenii... sau, mai bine spus, secole, pentru care am tot respectul. Cred că merită să vă aduc în prim plan câteva idei de sinteză, pe care le-am desprins din această lucrare.

Cei care au încercat de-a lungul timpului decriptarea Bibliei, în special a Torei (primele cinci cărți ale Bibliei), au pornit de la imperativul biblic de a se păstra intacte cuvintele Torei. Tradiția orală susține că textul Torei a fost dictat de Dumnezeu lui Moise cuvânt cu cuvânt, sau chiar mai mult decât atât: **literă cu literă, fără spații între ele.** Eu îi zic implant de informație, dar asta n-are importanță acum. Avertismentul transmis scribilor spune că adăugarea sau omiterea unei singure litere din Tora duce la distrugerea Universului! Drept urmare, toți scribii care au copiat Tora, din antichitate şi până în prezent, au urmat un program special de instruire, cu reguli severe.

Primii rabini care au avertizat lumea asupra existenței unor coduri în Tora au fost Moses ben Maimon Maimonides care a trăit la curtea Egiptului în secolul al XII-lea, Bachya (secolul al XII-lea), Elijah Solomon, rabin lituanian care a trăit în secolul al XVIII-lea, supranumit, „Înțeleptul din Vilna" şi Moses ben Nachman, care a trăit în aceeaşi perioadă. „Înțeleptul din Vilna" a afirmat că „Tot ce a fost, este şi va fi până la sfârşitul timpului se află în Tora - primele 5 cărți ale Bibliei". Aceşti rabini „au ştiut" ce caută. Legendele născute de ei demonstrează că aveau tehnica şi exercițiul decriptării bine implantate în memorie. Ei sunt primii care au demonstrat, empiric, că aşezând literele Torei într-o matrice cu rânduri şi coloane şi citind literele pe sărite la un anumit număr de litere vertical sau orizontal, se pot obține cuvinte repetate grupat sau grupuri de cuvinte ce pot fi în legătură cu un eveniment. Sunt primii care au semnalat semnificația statistică a acestei observații. La începutul secolului XX, rabinul sloven Michael Ber Weissmandl a preluat munca predecesorilor lui şi a aşezat pentru prima dată toate cele 304.805 litere ale Torei echidistant, într-o matrice de 10x10, în care a început primele decriptări. În perioada celui de-Al Doilea Război Mondial, trei domenii importante cu origini în tehnicile de decriptare ale rabinilor: criptologia, statistica şi matematica, aveau să faciliteze dezvoltarea primelor computere.

În zilele noastre, cele mai serioase cercetări au fost întreprinse de Eliahu Rips şi Doron Witztum, matematicieni de talie internațională. Folosind **decriptarea prin metoda literelor egal spațiate,** ei au reuşit să pună în evidență multe dintre evenimentele importante ce au avut loc mai ales în trecut. Şi-au dat seama că metoda are aspecte complexe, spațierea literelor fiind uneori la mare distanță. S-au născut programele de computer necesare acestei munci dificile ...pentru computer. Sigur că a intrat întotdeauna în discuție dacă literele Torei au fost copiate corect sau nu. Atunci s-a elaborat o analiză a degradării controlate a textului. Rezultatul a constatat că modificările minime ale Torei nu modifică semnificativ codul biblic, cu condiția ca el să fie într-adevăr acolo. După mai multe teste, matematicianul Harold Gans de la N.S.A - Agenția Națională de Securitate a S.U.A., a dovedit că rata de eroare ce anulează semnificația statistică a codului constă în ştergerea unei litere dintr-o mie, pentru aceeaşi literă. Pentru prima literă a textului, semnificația codului se păstra până la ştergerea a 77 de litere. Ținând cont că între textele Torei copiate pe meridianele globului există numai 130 de diferențe, se consideră că toate codurile descoperite au o limită de siguranță bună. Evenimentele par abordate în câteva cuvinte cheie, care sunt grupate în aceeaşi zonă. O dată ce apare alături de cuvinte grupate, citite într-un cod, ce par să descrie un eveniment, ar putea să reprezinte data exactă a evenimentului respectiv. De exemplu, în capitolul „Ieşirea" se află cuvintele cheie ce codifică asasinarea preşedintelui Anwar Sadat. Gruparea conține cuvintele: „un prinț va fi asasinat", „o pradă", „1981", „asasinat", „Sadat", „a opta zi Tishri", „conspirație",

„Chaled” şi „Islambooli”. Puținele cuvinte identificate descriu evenimentul: preşedintele egiptean Anwar Sadat a fost asasinat în cursul unei parade militare, la data de 6 octombrie 1981 (a opta zi de Tishri - 5742, după calendarul evreiesc). Numele asasinului este Chaled Islambooli.

Rabinii susțin că în Tora e codificat destinul fiecărui om. Deşi pare incredibil, testele de până acum confirmă acest lucru. Cu atât mai mult, în acest caz, istoria globală a evreilor ar trebui să fie codificată în text. Cum a reuşit S.D. această performanță? Deşi cred că răspunsul la această întrebare e mai complex, precizez de pe acum că la sfârşitul programului S.D. va recolta 144.000 de C.S. ce provin de pe întreaga axă a timpului linear, de la Iisus, până în momentul apocaliptic. Fiecare C.S. deține înregistrată în memorie istoria timpului său, decodificabilă de computerele performante ale S.D. Aceste C.S. au oferit (**vor oferi**) îngerilor datele necesare elaborării Bibliei. Ar fi posibil ca zecile de ani pe care îngerii S.D. le vor trăi în viitorul nostru, în scopul principal de pregătire a materialului genetic uman necesar următorului P.I.G., să le ofere acestora şi datele istorice necesare încriptării Bibliei. Culegerea lor nu va fi o problemă. Vor putea programa chiar şi un om pentru această muncă. EI se vor ocupa doar de prelucrări şi încriptări. **Practic, culegerea datelor necesare redactării Bibliei, va lua sfârşit în viitorul nostru.** La pagina 317, remarcam faptul că istoria V.T. conține două perioade distincte, despărțite de formarea poporului evreu: prima este bogată în evenimente ce țin de P.I.G., iar a doua este mai bogată în evenimente istorice, ca şi cum memoria poporului, posibilitatea de înscriere a informației, timpul mai apropiat ar fi făcut posibil acest lucru. Culmea este că evenimentele timpului istoric contemporan sunt încriptate tocmai în prima perioadă a V.T., cea aparent lipsită de evenimente istorice amănunțite. Ea conține evenimente istorice codate, remarcabil încadrate temporal în timpul nostru.
În prezent, cele mai performante computere din agenții mai mult sau mai puțin secrete, lucrează la aceste tipuri de coduri. Aşa se face că **Mossad-ul, averizat de existența codurilor biblice, deținea în 1991, în timpul conflictului din Golf, trei date probabile pentru atacul irakian cu rachete Scud.** Ulterior, s-a dovedit că data de 18 ianuarie, cea mai apropiată în text de gruparea de cuvinte care descriu Războiul din Golf, era corectă.

Michael Drosnin, autorul unei alte lucrări dedicate codurilor Bibliei, intitulată: *The Bible Code*, a prevăzut cu exactitate asasinarea lui Yitzhak Rabin în noiembrie 1995. Tot el l-a avertizat pe primul ministru israelian Benjamin Netanyahu asupra unei **viitoare explozii nucleare în Orientul Apropiat**. Am convingerea că, dacă pentru atacul cu rachete Scud s-a putut decoda data exactă, pentru un eveniment cum este atacul nuclear asupra Ierusalimului, data trebuie să fie mai uşor „disponibilă”. Cred că anumite cercuri, care țin în dizgrație astfel de studii, ştiu cu exactitate data. Cartea mai sus amintită, apărută pe piața românească în 1999, la Editura Nemira, insistă mult asupra corelării **anilor 5760 (anul 2000) şi 5766 (anul 2006) cu cuvintele codate „holocaust atomic” şi „război mondial”. Atenție, anii biblici se termină în luna septembrie! Şi Michael Drosnin consideră, conform decriptărilor, că data se referă la un atac nuclear aspra Ierusalimului. Din punct de vedere statistic, mai probabil se pare că este anul 5766 (2006 în calendarul modern), dar mie, din punct de vedere tehnic şi istoric, mi se pare mai probabil anul 5760, adică mai exact perioada februarie - septembrie 2000! Sper să greşesc! Îngerii S.D. vor apărea, teoretic, la zeci de ani (55 ani?) după acest eveniment şi vor avea nevoie de alte zeci de ani (58, conform Cărții lui Enoh, analizat în capitolele următoare) pentru pregătirea materialului genetic uman necesar următorului P.I.G. În privința anului în care se încheie distrugerea civilizației noastre, Michael Drosnin precizează că anul 2113 este codat în Deuteronomul, de la 29-24 la 33-14, tot acolo unde textul ascuns relevă cuvintele: „gol, depopulat, pustiit” şi „pentru toată lumea marea teroare: foc, cutremur de pământ”.**

Autorii marilor descoperiri în materie de coduri biblice s-au lovit de „ziduri” impenetrabile atunci când au vrut să le facă publice în marile reviste. Răspunsul a fost de tipul: „Da, este interesant, calculul este remarcabil, corect, dar ...nu ne interesează!” Am cunoscut şi eu astfel de refuzuri atunci când am încercat publicarea lucrării de față în străinătate. Dincolo de cenzură, există teama inducerii panicii în rândul populației. Acesta a fost motivul subînțeles sau invocat de anumite

instituţii şi reviste din România, cum ar fi „Radio România Cultural” şi revista „Formula As”, în anularea unor dezbateri pe tema cărţii, după ce invitaţia fusese deja lansată.

Cred că Tora nu este singura parte codată a Bibliei. **Biblia nu e o operă colectivă, aşa cum încă mai consideră unii.** Atât timp cât e o carte unitară, scrisă în urma unor implanturi de informaţie de acelaşi tip cu cel primit de Moise, **toată trebuie să conţină coduri.** Ar fi posibil ca numai Tora să deţină acurateţea transcrierii textului original, necesară păstrării semnificaţiei codurilor. S-ar putea însă ca Biblia să ne mai ofere multe alte surprize. Tradiţia orală vorbeşte de şapte moduri de descifrare a mesajului biblic. Poate că unul dintre ele este genetica; poate că altul este calea de mai sus sau doar începutul unui drum lung. Metoda de încriptare bazată pe literele egal spaţiate este cred, cea mai simplă. Pare de domeniul fantasticului faptul că un număr finit de litere, ce deţin deja cel puţin un mesaj codat, în cel puţin o formă, deţine *n* mesaje încriptate, în x variante pe care urmează să le descoperim. Deocamdată nu cunoaştem regulile de codificare, iar clasele de informaţii le putem doar bănui. Bietele noastre computere sunt depăşite de situaţie. Singurul computer care poate face cât de cât o analiză complexă a codurilor inserate în Biblie este creierul uman. Modul de gândire care operează simultan cu mai multe sisteme i-a făcut pe mulţi specialişti să-l compare cu un model de operare cuantic. Ideea oamenilor de ştiinţă, născută din studiul calculului cuantic raportat la modelul de operare al creierului, a dus la imaginarea computerelor cuantice. Vom avea oare timpul necesar producerii adevăratei inteligenţe artificiale?

După cum observaţi istoria se precipită. Toţi căutăm, încercăm să relaţionăm evenimentele trecute şi pe cele profeţite. Viitorul începe să se prefigureze tot mai mai exact. Nu în ultimul rând, sunt sigur că alte informaţii vor sosi pe o cale profetică actualizată. Îngerii S.D., L.I. se vor ocupa de asta negreşit, aşa cum au promis. Istoria sfârşitului de program e importantă. Dacă până acum S.D. a ancorat diverşi piloni temporali ficşi şi ulterior a încadrat evenimentele dintre ei, cred că ultimele 70 de săptămâni de ani vor fi disecate permanent. Fiecare misiune viitoare a S.D. va ancora un nou pilon temporal între alţii mai vechi, şi astfel, istoria viitoare va fi din ce în ce mai bine cunoscută. De ce trebuie să ştim noi totul? Deocamdată nu pot formula un răspuns complet.

APOCALIPSA

Motto: *1. Când cerul se sfâşie*
6. Omule, tu te sileşti spre Domnul tău, şi-l vei întâmpina
16. Şi eu jur pe amurg
18. Şi pe lună când se împle
19. ***Veţi fi mutaţi de la o stare la alta.*** (LXXXIV Sura sfâşierii)

La originea lui, cuvântul „apocalipsă” nu denumeşte nimic catastrofic, ci are sensul de relevare, descoperire, transformare. Acesta este motivul pentru care şi eu voi trata „Apocalipsa” dintr-un punct de vedere particular, acel punct de vedere care, cred eu, a aparţinut celor care au imprimat profeţilor Biblia. Faptul că transformarea desemnată de cuvântul „apocalipsă” coincide ca moment cu sfârşitul civilizaţiei noastre, duce la distrugerea vieţii pe Terra, a făcut ca noţiunea să capete un sens în plus, şi anume acela de distrugere totală, de catastrofă cumplită, complexă, inimaginabilă.
Poate că v-am surprins pe parcursul lucrării vorbind mai tot timpul despre „momentul apocaliptic” şi nu despre apocalipsă, nici măcar despre perioada apocaliptică - noţiune care, probabil, ar fi cea mai nimerită. De ce am preferat „momentul apocaliptic”? Eu cred că această din urmă formulare este mai bine racordată la informaţia biblică. Apocalipsa - marea transformare - punctul culminant al programului, are loc pentru fiecare în parte într-un moment bine determinat: atacul nuclear final, „trâmbiţa cea de apoi”, trimisă de îngerii S.D. spre Terra.

Apocalipsa are loc sub acţiunea „trâmbiţei celei de apoi”, aşa cum aflăm din „Întâia epistolă către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel”, cap.15:
51. Iată, taină vă spun vouă: Nu toţi vom muri, dar toţi ne vom schimba,
52. Deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbiţa cea de apoi. Căci trâmbiţa va suna şi morţii vor învia nestricăcioşi, iar noi ne vom schimba.

54. Iar când acest stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune şi acest muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghiţită” (I Corinteni - 15)
Câtă densitate de informaţie! Totul este important. Versetul ne spune că deşi toţi vom fi schimbaţi, transformaţi sub acţiunea apocaliptică a „trâmbiţei celei de apoi”, nu toţi vom muri. Ne aducem aminte de cele două tipuri de moarte descrise de Biblie. După marea transformare urmează „judecata de apoi” - triajul, care va selecta pe cei A.D.N.M.N. compatibili pentru „viaţa veşnică”. Deci, nu toţi vom muri. De ce ne loveşte „trâmbiţa cea de apoi” sau, conform unei alte denumiri, „ultima cupă a mâniei Domnului”? Pentru ca „acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune şi acest muritor să se îmbrace în nemurire”. Trupul stricăcios A.D.N.M.P., oricum incompatibil, poartă, conform celor discutate, un C.S. A.D.N.M.N. compatibil cu cel al îngerilor S.D. Sub acţiunea trâmbiţei, trupul stricăcios (A.D.N.M.P.) se îmbracă într-un C.S. nestricăcios, adică A.D.N.M.N. identic sau aproape identic cu cel al îngerilor S.D. Trupul A.D.N.M.P. oricum nu contează, deşi el suferă o transformare pe măsură. Importantă este transformarea tuturor corpurilor spirituale, dintre care vor fi culese, conform preselecţiei, cele A.D.N.M.N. identice cu cele ale îngerilor S.D. De aceea, se poate spune că „moartea a fost înghiţită de biruinţă”.

Apocalipsa constă în transformarea, modificarea geneticii tuturor corpurilor spirituale sub acţiunea trâmbiţei celei de apoi (radiaţiei nucleare). S.D. este interesată în special în obţinerea de C.S. identice A.D.N.M.N., sau aproape identice cu cele ale îngerilor ei, din C.S. preselectate şi marcate cu markerul S.D. Coranul descrie şi el acest punct important al programului în „Sura sfâşierii”. Într-o înlănţuire de semne care sintetizează evenimentele sfârşitului de program, informaţii preţioase despre cercetarea genetică A.D.N.M.N. preapocaliptică, despre marcare, triaj şi transformarea, schimbarea, modificarea hărţii A.D.N.M.N., subliniată în motto-ul ales pentru acest capitol. Ultimul semn, **„veţi fi mutaţi de la o stare la alta”** e remarcabil, descrie magistral transformarea, schimbarea, apocalipsa. Mai mult decât atât, Coranul ne informează şi asupra sensului „mutării”, în ce anume se vor transforma C.S. atunci când va suna trâmbiţa, iar Pământul va deveni neted: vor fi puri înainte Domnului tău în rând şi El va zice: **„Aţi venit la Noi precum v-am făcut Noi pe voi întâi**” (XVIII - Sura peşterii 46). Enoh subliniază şi el acest moment atunci când ne spune că, după cataclismul ce distruge programul în curs, unii vor învia şi vor fi la fel cu sfinţii. Acest lucru este subliniat în pildele sale: „Întâia pildă: când se va ivi lumina în cei drepţi, când tainele celor drepţi se vor dezvălui şi nelegiuirile se vor şterge de pe pământ, regii şi puternicii pieri-vor şi vor intra în mâinile drepţilor. Pilda a doua: în zilele acelea, **fiii aleşilor şi ai celor sfinţi se vor pogorî din înălţimile cereşti şi neamul lor va fi acelaşi cu al oamenilor.** A treia pildă: în zilele acelea ei se vor pogorî într-un loc ascuns. Şi oamenii înţelepţi vor vedea adevărul şi fiii pământului vor pricepe toate vorbele cărţii pe care am scris-o ...(acestea se vor petrece) în zilele cumplitei nelinişti.

Am înţeles, vom fi transformaţi, dar cum? Ce fenomen fizic stă la baza apocalipsei? În ce constă „trâmbiţa de apoi”? Răspunsul se află în Biblie şi în Coran şi apare cu o densitate remarcabilă. Aproape în fiecare capitol al celor două cărţi ne este sugerată ideea că Terra va fi distrusă de un atac nuclear lansat de S.D. De cât timp ştie S.D. acest lucru? Greu de spus. Mayaşii susţin că a cincea omenire va fi distrusă printr-o metodă complexă ce conţine toate mecanismele ce au dus la dispariţia celorlalte patru omeniri: potop, foc (atac nuclear), cutremur etc. Enoh menţionează momentul apocaliptic (transformarea) şi are multe descrieri ale acestui moment, care ne duc cu gândul la un atac nuclear, urmat de schimbarea axei de rotaţie a Pământului:
4....Ploaia va rămâne în aer şi Cerul va fi de bronz... roadele pământului vor fi întârziate; ele nu vor înflori la timpul lor şi pomii îşi vor opri fructele.
*6. **Luna îşi va schimba drumul său,** ea nu va mai apărea la timpul său; Cerul va dogorî şi niciun nor nu se va vedea şi uscăciunea se va întinde pe faţa pământului. Stele căzătoare vor brăzda Cerul; căci multe se vor întoarce din drumul lor obişnuit, rătăcind prin genuni.*
8. Locuitorii Pământului vor fi buimaci în gândurile lor; ei îşi vor strica toate căile lor.
9. Ei vor călca poruncile Domnului şi se vor crede zei; în acest timp răul se va înmulţi în sânul lor
10. Dar pedeapsa Cerului nu se va lăsa aşteptată; ei vor pieri cu toţii. Cartea lui Enoh LXXXIX).

Profeții Isaia, Iezechiel, Ieremia, Osea, Miheia, Daniel şi alții descriu sfârşitul lumii printr-un atac al Domnului asupra Terrei, care, după detalii, pare să fieun atac nuclear. Iisus vine şi el cu câteva precizări importante: „după necazul acela, soarele se va întuneca şi luna nu-şi va mai da lumina ei." (Marcu 13-24) şi compară atacul S.D. cu cel de la Sodoma: „în ziua în care a ieşit Lot din Sodoma a plouat din cer foc şi pucioasă şi i-a nimicit pe toți. La fel va fi în ziua în care se va arăta Fiul Omului" (Luca 17-29;30). Astfel, într-o profeție falsă, de program, Iisus precizează natura atacului S.D.: **ATAC NUCLEAR!** Am discutat pe larg despre distrugerea Sodomei şi Gomorei. Descrierea amănunțită a atacului nuclear în care cad nu două, ci cinci cetăți, se face special, spre a-i identifica detaliile, natura. Reiau câteva dintre descrierile profeților, imagini care sunt de altfel false profeții cu privire la un atac nuclear masiv al S.D. la sfârşitul veacurilor. Versetele subliniază că acest atac nuclear încheie un ciclu de viață, un program. Nu în ultimul rând, comparația atacului nuclear cu fulgerul a cărui urmare este noaptea nucleară, întăreşte ideea atacului nuclear.

4. Ascultați acest zgomot surd în munți, vuiet al unui neam, fără număr; auziți această zarvă de împărați, de neamuri adunate; Domnul Savaot cercetează oştirea gata de luptă.
5. Ele vin dintr-un ținut depărtat, de la capătul cerului; vine Domnul şi uneltele mâniei Lui, ca să nimicească tot pământul.
6. Strigați, că aproape este ziua Domnului, ea vine ca o pustiire, de la Cel Atotputernic.
10. Luceferii de pe cer şi grămezile de stele nu-şi vor mai da lumina lor; soarele se va întuneca în răsăritul lui şi luna nu va mai străluci.
13. Pentru aceasta voi prăbuşi cerurile şi pământul se va clătina din locul lui din pricina mâniei Domnului Savaot, în ziua iuțimii mâniei Lui.
19. Atunci Babilonul, podoaba împăraților, cununa mândriei Caldeilor, fi-va ca Sodoma şi Gomora pe care Dumnezeu le-a nimicit. (Isaia -13)
1. Iată, Domnul pustieşte pământul şi-l preface în deşert, răstoarnă fața lui şi împrăştie locuitorii.
4. ...ei au călcat legea, au înfrânt orânduiala şi legământul stricatu-l-au pe veci.
19. Pământul se sfărâmă, sare în bucăți, se clatină pământul.
23. Luna va fi roşie, iar soarele va pierde din lumina lui,..! (Isaia - 24)
27. Iată numele Domnului Care vine de departe, mânie înfocată şi nor greu; buzele Sale sunt pline de urgie şi limba Lui e for mistuitor! (Isaia - 30)
2. O zi de întuneric şi de beznă, o zi cu nori şi cu negură deasă. Precum zorile se revarsă pe deasupra munților, tot aşa dă năvală un popor numeros şi puternic, cum n-a mai fost niciodată şi cum nu va mai fi după el până în anii vremurilor celor mai îndepărtate.
3. Înaintea lui merge mistuind focul, iar după el arde văpaia. Pământul este înaintea lui ca grădina raiului, iar după trecerea lui, pustiu înfricoşător, căci nimic nu scapă din fața lui.
10. Înainte lui tremură pământul, cerul se cutremură, soarele şi luna se întunecă şi stelele îşi pierd strălucirea lor. (Ioil -2)

Aş putea continua cu o mulțime de exemple, care n-ar face decât să vă plictisească. Toate aceste false profeții sugerează un atac nuclear programat, caracterizat printr-o amploare neobişnuită, distrugerea aproape totală a vieții pe Terra. Asemănător celui care a distrus Sodoma şi Gomora, atacul are secvențialitatea: explozie nucleară → emisie de lumină → undă de şoc → pulberi care întunecă cerul → noaptea nucleară → radioactivitate crescută → distrugerea omenirii actuale.

Alături de falsele profeții, avem prezente şi descrierile lui Daniel şi Ioan care, aşa cum am mai spus, se pare că au o bază reală, o distorsiune temporală (D.T.). Ioan descrie atacurile S.D. asupra Terrei în etape, numind încărcăturile distructive fie trâmbițe, fie cupe ale mâniei. De exemplu, în capitolul 16 este descrisă succint secvențialitatea „vărsării cupelor". După ce primul înger îşi varsă cupa pe Pământ, „o bubă rea, ucigătoare, s-a ivit pe oamenii ce aveau semnul fiarei şi se închinau chipului fiarei". Apoi, „al doilea înger a vărsat cupa lui în mare, şi orice suflare de viață din cele ce sunt în mare s-a prefăcut în sânge ca de mort". A treia cupă preface râurile şi izvoarele în sânge. A patra cupă este vărsată în soare „şi i s-a dat să dogorească pe oameni cu focul lui", iar a cincea „pe scaunul fiarei şi în împărăția ei s-a făcut întuneric şi oamenii îşi muşcau limbile de durere".

Următoarea țintă este Orientul Apropiat şi Mijlociu. După această distrugere sistematică, probabil tot cu încărcături nucleare, ce are loc, se pare, în mai multe etape, „calea împăraților de la Răsăritul Soarelui este gătită", cea de-a şaptea trâmbiță poate să vină, atacul final este pregătit.
17. Şi al şaptelea înger a vărsat cupa lui în văzduh şi glas mare a ieşit din templul cerului, de la tron, strigând: S-a făcut!
18. şi s-au pornit fulgere şi vuiete şi tunete şi s-a făcut cutremur mare aşa cum nu a fost de când este omul pe pământ, un cutremur atât de puternic.
19. ...şi cetățile neamurilor s-au prăbuşit...
20. Şi toate insulele pieriră şi munții nu se mai aflară.
21. Şi grindină mare cât talantul se prăvăli din cer peste oameni. Şi oamenii huliră pe Dumnezeu, din pricina pedepsei cu grindină, căci urgia ei era mare foarte. (Apocalipsa - 16)
A şaptea cupă este înfiorătoare şi complexă. Constă, în primul rând, într-o explozie - probabil nucleară, în atmosferă. Radiația degajată este imensă, emisia de lumină, unda de şoc sunt şi ele devastatoare. Tabloul este completat cu grindină cât talantul - proiectile care ajustează distrugerea conform dorințelor Domnului.

De ce recurge Supercivilizația lui Dumnezeu la un atac nuclear? Cum are loc transformarea A.D.N.M.N. compatibil în A.D.N.M.N. identic cu cel al îngerilor S.D.? Ce ştim astăzi despre radiația nucleară? Cred că suficient, ca să înțelegem tâlcul scrierilor vechi. O încărcătură nucleară degajă o cantitate imensă de energie, mai ales sub formă de raze X, care sunt absorbite de mediul înconjurător. În cazul unei explozii în atmosferă, aerul devine purtătorul principal al radiației. În acelaşi timp, aerul din zona epicentrului se constituie într-o adevărată bulă incandescentă, cu diametrul de la câteva sute de metri, până la kilometri, în cazul bombelor termonucleare. Bula de foc expansionează rapid, fiind urmată de unda de şoc, responsabilă de distrugerile mecanice. Radiația termică emisă de sfera incandescentă arde totul în jur. Jean Pierre Petit estimează că, în cazul unei arme cu plasmă, bula de foc poate atinge o temperatură de 100.000° C, are un diametru de câteva sute de kilometri şi expansionează rapid, putând înconjura Terra de mai multe ori, transformând solul în sticlă.

Ce tipuri de încărcături va folosi S.D.? Nu ştim încă şi cred că nici nu vom afla. Cert este că atacul va fi nuclear, masiv, global. Ce efecte are un atac nuclear asupra ființei umane? Dacă nu se află în zona epicentrului, dacă a scăpat de acțiunea emisiei de lumină, căldură şi a undei de şoc, omul are „şansa" să constate efecte tardive - boala de iradiere, rezultată din contaminarea radioactivă extremă - expunerea la radiația crescută a mediului şi/sau internă: prin ingerarea de alimente contaminate, inhalare de aer cu pulberi radioactive etc. Radiația nucleară constă, de fapt, din mai multe tipuri de radiație, dintre care noi cunoaştem parțial, astăzi: radiația slab penetrantă; radiația mai penetrantă; radiația y foarte penetrantă; sursa de neutroni. Dozele de radiație absorbită sunt măsurate în Gray (Gy) şi se consideră că doza letală este de 6 Gy. Efectele radierii depind de mulți factori, între care amintesc:
- timpul de expunere al organismului la radiație;
- tipul de radiație emisă de sursă;
- distanța față de sursă;
- ecranarea sursei cu diverse obstacole naturale (munți) sau artificiale (buncăr);
- poziția corpului față de sursă - suprafața de iradiere;
- activitatea sursei - număr de dezintegrări/secundă

Asupra organismelor vii, efectele iradierii sunt complexe şi constau în boala de iradiere. Clinica bolii de iradierea fost sintetizată în trei perioade:
1 - Faza inițială (1-24 ore) este în funcție de doza absorbită în stare de şoc, semne neurologice, comă la expuneri maxime. La expuneri sub 4 Gy semnele sunt mai atenuate, apare eritem cutanat, greață, vărsături. La doze sub 1 Gy acuzele constau în astenie fizică, greață, vărsături.
2 - În perioada a doua, de latență, cel contaminat poate să nu prezinte semne clinice, evident, în funcție de doza absorbită. Perioada mută clinic poate dura 5-15 zile.

3 - Faza critică se caracterizează printr-o înrăutățire a tabloului clinic, caracterizat prin greață, vărsături, febră, hemoragii, astenie fizică extremă, scăderea imunității, comă, deces. În această fază se pune în evidență aplazia medulară - măduva nu produce globule albe şi roşii. Aprecierea gravității iradierii se poate face după panta scăderii numărului de limfocite - celule albe cu rol în imunitate. Un alt indicator de gravitate este reprezentat de **apariția anomaliilor cromozomiale.**

Aici am vrut să ajung! Studiul cariotipului, în esență al hărții A.D.N. a celulelor somatice, poate indica gravitatea iradierii. Iradierile mai puțin importante duc la o evoluție tardivă a bolii de iradiere ce se poate concretiza în manifestări patologice diverse, cum ar fi limfoamele maligne sau alte tipuri de cancer. Iradierile masive duc rapid la alterarea hărții cromozomiale a celulelor somatice, urmată de moarte. Ce se întâmplă în acest caz? Ce cred eu? Revin la reprezentarea schematică a ființei energetice om. Săgețile din cele două scheme indică relația strânsă între corpul spiitual şi corpul somatic via corp energetic. Altfel spus, am subliniat „efortul" corpului energetic de a modula, a corela, a pune în acord informația A.D.N.M.N. cu cea A.D.N.M.P. Moartea cea dintâi înseamnă pentru mine o imposibilitate a corpului energetic de a asigura corelarea informației A.D.N.M.N. cu informația A.D.N.M.P., adică, o imposibilitate de a păstra o informație A.D.N. unitară pentru întreaga ființă energetică numită OM. Prin studii ale materialului genetic s-a constatat că radiația nucleară modifică informația genetică somatică (A.D.N.M.P.) Eu cred că o transformare mai importantă este suferită de C.S. Informația A.D.N.M.N. este profund alterată. Modificarea cariotipului (A.D.N.M.P.) certificat prin tehnicile noastre de analiză a hărții genetice nu este decât urmarea unui efort energetic imens pentru a menține în acord informația A.D.N.M.P. cu cea A.D.N.M.N., mult mai profund modificată. Materia subtilă, eterică, negativă este probabil mult mai suplă, mai uşor alterabilă față de cea pozitivă. Imposibilitatea celulelor somatice de a copia o informație A.D.N.M.N. modificată, care dictează o altă morfologie şi fiziologie, în esență imposibilitatea corpului somatic de a se adapta ad-hoc la noua informație A.D.N.M.N., duce inevitabil, la moarte. Ființa energetică totală nu mai poate funcționa unitar. Şi astfel, vorbim de „moartea cea dintâi", biblică, o moarte ce pune în valoare C.S. transformat. Aceasta are inclusă „pecetea viului Dumnezeu", are şansa să intre în P.V. şi în circuitul vital al S.D. Acest moment al transformării C.S. compatibil, totuşi stricăcios, în C.S. identic sau aproape identic cu cel al îngerilor S.D. sub efectul radiației este numit momentul apocaliptic. Vă dați seama că momentul transformării este o artă ce ține de tipul de radiație imprimat C.S., de timpul de expunere, doză etc. Pentru noi, pământenii, supuşi radiației, „arta S.D." se transformă în chin cumplit.
Culmea este că îngerii n-au uitat să noteze în Biblie şi acest aspect. Capitolul 4 din „Plângeri" se numeşte „Ultimele nenorociri ale cetății".
4. Din pricina setei lipitu-s-a limba sugaciului de cerul gurii lui; copiii cer pâine, dar nimeni nu le-o întinde.
5. Cei care mâncau odinioară mâncăruri alese cad de foame pe ulițe; cei care au fost crescuți în purpură stau trântiți în gunoi.
6. Vina poporului meu a fost mai mare decât a Sodomei, prăbuşită într-o clipită nu de mână omenească.
8. Chipul (căpeteniilor - n.a.) *a ajuns mai negru decât funinginea, pe ulițe nu-i poți cunoaşte; pielea lor s-a zbârcit pe oase, s-a uscat ca o aşchie de lemn.*
9. Mai fericiți au fost cei care au căzut de sabie decât cei morți de foame, care se prăpădesc încet, doborâți de lipsa roadelor de pe câmp.
10. Femeile, deşi miloase, au fiert cu mâinile lor copiii şi i-au mâncat în vremea căderii fiicei poporului meu.
11. Sfârşit-a Domnul mânia, vărsat-a pe deplin urgia aproapelui Lui. Şi în Sion a aprins un foc care l-a mistuit.
17. Şi ochii noştri se sting de supărare, aşteptând zadarnic un ajutor! Din turnul nostru ne-am uitat departe spre un popor al cărui ajutor nu vine.
18. Şi pândeau paşii noştri ca să nu umblăm prin piețele noastre. Sfârşitul nostru se apropia, sosise! (Plângeri - 4)

Dezolant! Nu mai are nevoie de comentariu. Apocalipsa mai adaugă: „în zilele acelea vor căuta oamenii moartea şi nu o vor afla şi vor dori să moară; moartea însă va fugi de ei." (Apocalipsa 9-6). Se pare că cei ce supraviețuiesc ultimului act al atacului S.D. au parte de o moarte lentă, sub acțiunea radiației nucleare care produce transformarea dorită. Baza materială este distrusă; nimeni nu poate ajuta pe cineva. Sfârşitul e aproape pentru umanitatea actuală. Urmează oare şi ştergerea urmelor civilizației noastre? Ce mai contează? S.D. încheie astfel un nou volum al istoriei sale, presărată la fiecare pas cu „opere de artă".

Observați pe parcursul Bibliei şi al Coranului cât de mult abundă figurile de stil, în special metafora. Să fie oare pictogramele din lanurile de grâu, care astăzi uimesc lumea, o metaforizare a momentului apocaliptic? Posibil. Biblia compară sectorul compatibil cu o cultură de viță de vie, grâu, secară etc. Momentul apocaliptic este comparat cu secerişul. Pe de altă parte, astăzi este demonstrat că grâul, adus de zei pentru prima dată în Sumer, a fost obținut, ca şi omul, prin tehnici de inginerie genetică. Pictogramele din lanurile de grâu sunt realizate prin prăbuşirea controlată, în anumite sensuri, a spicelor; în esență este tot un seceriş. Dar, mai important decât acest fapt este transformarea genetică a celulelor somatice de grâu sub acțiunea radiației detectate în lanurile respective. Aceste lucruri, puse în evidență în ultimii ani, îmi sugerează puternic APOCALIPSA! Apariția cu o frecvență crescândă (în prezent, una pe zi) a acestor pictograme sugerează paşii cu care momentul apocaliptic se apropie...

TRIAJUL - „JUDECATA DE APOI"

Motto: *Atunci l-am întrebat despre judecata de apoi şi i-am spus: De ce sunt unii despărțiți de ceilalți? El mi-a răspuns: Sunt trei clase diferite pentru spiritele morților, trei clase diferite pentru spiritele drepților*. (Cartea lui Enoh - XXII - 9)
Cei care slujesc zeilor merg la zei; cei care slujesc strămbunilor merg la strămbuni; la demoni merg cei care sacrifică demonilor; dar cei ce-mi sacrifică mie, la mine vin. (Bhagavad-gita IX - 25)

Ce este cu „judecata de apoi"? Ştiți cu toții, deja. Eu trebuie să mai punctez pe ici, pe colo. Cel mai bine este să-l lăsăm pe Iisus să ne vorbească despre acest segment de program. Cele patru evanghelii, inclusiv cea a lui Marcu în cap. 13, prezintă o pildă a lui Iisus în care cultura umană este comparată astfel: „Asemenea este împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânță bună în țarina sa". Înțelegem că P.I.G. a fost inițiat în serii genetice cu puritate mare, conform cerințelor inginerului genetician şef. Domnul n-a avut însă linişte pentru că „a venit vrăşmaşul lui, a semănat neghină printre grâu şi s-a dus". Satana sabotează P.I.G. inițiat de S.D. Pe de altă parte îşi consolidează propriile programe, propriile programe, propriile serii genetice adaptate cerințelor genetice ale L.I. „Țarina" a început să producă, dar „atunci s-a arătat şi neghina". Programele S.D. şi L.I. s-au dezvoltat şi au fost sabotate reciproc, concomitent. Inginerul genetician şef ordonă subalternilor să nu distrugă neghina, „ca nu cumva, plivind neghina, să smulgeți o dată cu ea şi grâul". Programul S.D. era sabotat de lumea lui Satana, care, în momentul scindării, îi promisese lui Dumnezeu că nu va avea „recolte mulțumitoare" nici cantitativ şi nici calitativ. Totuşi, S.D. nu renunță total la programul său. Se mulțumeşte cu mai puțin şi decide:
30. Lăsați să crească împreună şi grâul şi neghina, până la seceriş, şi la vremea secerişului voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina şi legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul adunați-l în jitnița mea.

S.D. hotărăşte **un sfârşit comun pentru toate programele** şi-şi propune o sortare a „grâului" de „neghină", a roadelor sale de restul roadelor care nu-i aparțin şi care nu-i folosesc la nimic. Apoi Iisus explică mai bine:
38. <u>Țarina este lumea; sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina fiii celui rău.</u>
39. Duşmanul care a semănat-o e diavolul; <u>secerişul e sfârşitul lumii,</u> iar <u>secerătorii sunt îngerii.</u>
Este foarte clar, nu? <u>Triajul</u> este explicat şi mai bine:
41. Trimite-va Fiul Omului pe îngerii Săi, vor culege din împărăția Lui toate smintelile şi pe cei ce fac fărădelegea,

42. Şi-i va arunca pe ei în cuptorul cu foc; acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor.
43. Atunci cei drepţi vor străluci ca soarele în împărăţia Tatălui lor...
Din punctul de vedere al S.D., recolta se împarte în două: „cei drepţi" sunt aleşi pentru împărăţia „Tatălui", iar cei „care fac fărădelegea", ajung în „cuptorul de foc".
Iisus are o mare capacitate de a metaforiza triajul. Într-o altă pildă din acelaşi capitol, el compară recolta primară „cu un năvod aruncat în mare şi care adună tot felul de peşti". Urmează sortarea „peştilor": „vor ieşi îngerii şi vor despărţi pe cei răi din mijlocul celor drepţi". Mai departe, cunoaşteţi destinele celor două categorii.

Exemplele abundă în Biblie, dar mă opresc aici. Dacă totuşi vi se pare o poveste nu prea reuşită, să vedem ce ne spune Coranul despre „judecata de apoi":
9. Da, şi totuşi tăgăduiţi judecata.
10. Dar asupra voastră sunt păzitori
11. cinstiţi, care scriu,
12. care ştiu ce faceţi.
13. Cei drepţi! în plăcere vor fi,
14. şi nelegiuiţii în iad.
15. Ei vor arde în ziua judecăţii. (LXXXII Sura despicării)
S.D. nu a mai beneficiat de o „recoltă" de mai bine de 2.000 de ani. La sfârşitul veacurilor vor înregistra în urma momentului apocaliptic numai o mică recoltă relativ neînsemnată atât cantitativ, cât şi calitativ. Mai importantă decât recolta este distrugerea programului. Cu pierderi minime, S.D. speră într-o „şarjă" de 144.000 de suflete compatibile genetic cu îngerii săi. Recolta postapocaliptică era estimată ca fiind slabă, neînsemnată, încă de acum 2.500 de ani!
Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi ca nisipul mării, numai o rămăşiţă se va întoarce. Nimicirea este hotărâtă de dreptatea cea nemăsurată. (Isaia 10-22)
11. În ziua aceea, Domnul va ridica din nou mâna Sa ca să răscumpere rămăşiţa poporului Său dintre robii din Asiria şi din Egipt, din Patros, din Etiopia, din Elam, din Babilon, din Hamat şi din insulele mării.
12. El va ridica steag pentru neamuri şi va aduna pe cei risipiţi ai lui Israel şi va strânge la un loc pe cei împrăştiaţi ai lui Iuda din cele patru colţuri ale pământului.
16. Atunci se va croi drum pentru rămăşiţa din poporul Său.... (Isaia 11)

Cum „vor croi" îngerii S.D. drumul pentru rămăşiţa lui Israel? Teoretic, foarte simplu! Vor face un marcaj, o însemnare, tuturor C.S. compatibile cu îngerii S.D. şi apoi le vor capta preferenţial, diferit, pe un drum special, destinat migrării stricte a celor compatibili. Pentru realizarea acestui obiectiv, este necesară o cercetare genetică largă. Munca îngerilor S.D. a fost însă uşurată de... îngerii L.I., nu din spirit de înfrăţire şi respect reciproc, ci datorită intereselor comune. Îngerii L.I. trebuie să beneficieze de partea lor de recoltă în urma momentului apocaliptic. De aceea, L.I. a fost în spatele deciziei politice a creării statului Israel în arealul geografic al vechiului Canaan. Evreii fiind adunaţi, cercetarea genetică este mult uşurată.
Astfel, după momentul apocaliptic corpurile spirituale umane vor avea trei direcţii de migrare, vor face parte din trei grupe distincte, cu destinaţii diferite:
- grupa I - „premianţii", în număr de 144.000, vor constitui recolta S.D.;
- grupa a II-a - va fi recolta L.I.;
- grupa a III-a - va arde în „miezul de foc", în „iad" - vor fi distruşi din cauza incompatibilităţii genetice cu îngerii S.D. sau cei ai L.I.

Coranul descrie şi el cele trei grupe distincte:
4. Când se va cutremura pământul întru cutremur
5. şi se vor fărâma munţii întru fărâme
7. veţi fi voi trei feluri:
8. tovarăşii dreptei - ce sunt tovarăşii dreptei?
9. şi tovarăşii stângii - ce sunt tovarăşii stângii?
10. şi cei ce merg înainte - merg înainte! (LVI - Sura celei ce se întâmplă)

Împărțire C.S. în trei grupe este importantă, deşi Mohamed vede în tovarăşii dreptei C.S. din care S.D. va „fabrica" soții pentru „cei ce merg înainte", viitorii îngeri ai S.D. Biblia descrie clar marcarea C.S., practicată de îngerii L.I., dar împarte C.S. doar în două categorii: compatibile genetic cu îngerii S.D. şi restul. Foarte probabil, dacă îngerii L.I. ne-ar trimite o „Biblie", ar vedea problema la fel, adică ar considera două grupe: cei compatibil genetic cu îngerii L.I. şi ...restul. Şi Bhagavad-gita descrie trei direcții de migrare ale C.S. în funcție de structura lor, de credință:
2. Credința celor întrupați este de trei feluri, născută din firea fiecăruia; ea ține de sattva, rajas şi tamas.Cei ce țin de sattva sacrifică zeilor; cei ce țin de rajas sacrifică demonilor Yakşa şi Rakşas, iar cei ce țin de tamas sacrifică celor plecați (preta) *şi stafiilor* (bhuta). (Bhagavad-gita XVII)
Să analizăm acum cele trei grupe de C.S., considerate de mine.

Grupa întâi - recolta S. D.

În Matei 25, Iisus ne vorbeşte despre triaj într-o altă metaforă:
31. Când va veni Fiul Omului întru slava Sa...
32. Şi se vor aduna înaintea Lui toate neamurile şi-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre.
33. Şi va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga.
Iisus explică apoi că cei „de-a dreapta vor moşteni împărăția", iar „cei de-a stânga" vor ajunge „în focul cel veşnic, care este pregătit diavolului şi îngerilor lui". (Matei 25-34;35) Versetul 32 are pentru mine o mare importanță. La începutul căutărilor mele, acest verset ce-ți sare în ochi mi-a întărit supoziția asupra informației genetice purtate de C.S. Asemenea păstorului care desparte oile de capre, cei ce triază C.S. le sortează după informația genetică purtată. Deşi asemănătoare în informație genetică, C.S. pot fi deosebite după o analiză A.D.N.M.N. amănunțită.

Care ar trebui să fie criteriile genetice A.D.N.M.N. după care un C.S. ar fi considerat „drept", compatibil cu genetica îngerilor S.D.? Răspunsul e conținut parțial în Biblie, Coran şi alte scrieri vechi, iar parțial se găseşte în cunoştințele noastre genetice. În primul rând, sectorul populațional compatibil este regăsit în arealul vechilor programe de inginerie genetică, ultimele programe exploatate având şansa cea mai mare de a mai conține indivizi compatibili. În această categorie se înscrie poporul evreu. Cu cât hibridarea între popoare, respectiv între evrei şi popoarele cu care au convieţuit este mai mare, cu atât compatibilitatea genetică cu îngerii S.D. este mai mică. Mai mult, cred că e importantă chiar şi hibridarea între cele 12 seminții ale lui Israel. Nerespectarea L.N.H. face ca îngerii S.D. să nu mai găsească decât 144.000 de drepți, câte 12.000 din fiecare seminție. Eu cred că nici aceştia nu sunt „curați", ci au un anumit grad de hibridare.

S-au făcut studii genetice pe celulele somatice prelevate de la extratereştri. Surpriza a constat, printre altele, într-un material genetic uşor, cu greutate moleculară mică. Clonarea permite realizarea de serii pure genetic, copii perfecte, în care nu se regăseşte o genetică complexă a descendenței. Genetica noastră, a hibrizilor, poartă în ea imaginea ascendenței. A.D.N. din noi, conține caracterele somatice ale strămoşilor, bunicilor, părinților noştri. Un caracter genetic precum culoarea părului sau a ochilor, se transmite conform legilor segregării caracterelor genetice. De aceea, cu cât materialul genetic din noi este mai hibrid, cu atât materialul genetic - A.D.N.M.P. - este mai greu, are o greutate moleculară mai mare. A.D.N.M.P. intens hibridat are o imagine „în oglindă" în A.D.N.M.N. al C.S.

Un A.D.N.M.N. complex, mai bogat structurat, este înlăturat la triajul numit „judecata de apoi". Metaforele lui Iisus, cred că se referă la acest lucru: „Adevărat zic vouă că **un bogat cu greu va intra în împărăția cerurilor"**; sau: mai lesne este să treacă cămila prin urechile acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu". (Matei 19-23;24). Evident, consider că bogăția despre care vorbeşte Iisus se referă la complexitatea A.D.N., la gradul lui de hibridare. Coranul ne spune că judecata celor nelegiuiți - cei care nu au respectat L.N.H., se face „după spețele lor"; adică analiza A.D.N.M.N. oferă imaginea întregii ascendențe genetice, oglindeşte gradul de hibridare.

Față de toate aceste informații aflate în acord există şi una în Coran, aflată în contradicție: „al căror disc (C.S. - n.a.) va fi greu, aceia vor fi fericiți; ...al căror disc va fi uşor, aceia vor pierde sufletul lor pentru că au fost nelegiuiți față de semnele Noastre”. (VII Sura zidurilor 7;8) Părerea mea este că Mohamed a încurcat din nou oalele; a reprodus din nou după ureche, aşa cum ar dori el să se întâmple. Inadvertența e în acord cu altele din Coran, în care profetul vede tinere virgine cu sâni rotunzi etc. care aşteaptă în rai pe cei aleşi.

Am stabilit până acum un criteriu de compatibilitate: hibridare minimă, A.D.N.M.N. cât mai uşor, cât mai simplu structurat şi, evident, cu structură asemănătoare celei a îngerilor S.D. Pe de altă parte discutam la capitolul „Ființa umană” despre structurarea memoriei, a personalității noastre, a gândurilor, imaginilor reale sau virtuale pe C.S. Cu cât omul are cunoştințe mai mari şi imaginație mai bogată, cu atât structura C.S. în compartimentul memorie - personalitatea este mai bogată. S.D. n-are nevoie de nimic de la noi... din păcate. Deseori Biblia insistă asupra acestui aspect:
14. Iov, ia aminte la aceste lucruri, stai locului şi te uită la minunile lui Dumnezeu!
16. Înțelegi tu plutirea norilor, minuni ale Acelui a Cărui știință este desăvârşită?
19. Spune-mi şi mie ce vom putea să grăim cu El? Ce vorbă vom începe noi cu El, astfel întunecați la minte precum suntem?
23. Pe Cel Atotputernic nu putem să-l ajungem cu priceperea noastră. El este atotînalt în putere şi bogat în judecată. (Iov - 37)
22. Dumnezeu este nespus de mare prin puterea Lui. Cine poate să învețe ca el?
26. Cât de mare este Dumnezeu! Dar noi nu putem să-l înțelegem şi numărul anilor Săi nu se poate socoti. (Iov - 36)
Poate omul să fie de vreun folos lui Dumnezeu? Nu, pentru că înțeleptul îşi este de folos lui însuşi. (Iov 22-2)
Ce ştim noi şi nu ştie el? Ideea este că nu are nevoie de ştiința noastră pentru că ştiința lui cuprinde mai mult decât ne-am putea închipui noi. De aceea, C.S. colectate de S.D. trebuie să fie uşoare şi sub aspectul informației tehnice, experienței de viață etc. Aşa se face că în împărăția cerurilor nu vor intra inteligențele Terrei şi nici cei cu experiență de viață, indiferent de numărul faptelor bune închinate Domnului. C.S. sortate trebuie să poarte, pe cât posibil, numai informație A.D.N.M.N. compatibilă, numai structura matrice de C.S. compatibil, nu şi informația structurată ulterior în cursul vieții. Aceste C.S. aparțin copiilor: „...**Cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea.**” (Marcu 10-15) sau” ...De nu vă veți întoarce şi nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor”. (Matei 18-3). Cu cât aceşti copii sunt mai mici, cu atât matricea de C.S.-A.D.N.M.N. compatibilă genetic cu îngerii S.D. este mai simplă, mai săracă. Puteți să reveniți acum la capitolul „Ființa umană” pentru a revedea **aspectul închis al chakrei nou-născutului.** Integrarea lui în mediu este minimă. Structurile adiacente rezultate prin învățare sunt sărace sau lipsite cu desăvârşire. Acum puteți înțelege versetul: **„Fericiți cei săraci cu duhul, căci a lor este împărăția cerurilor”.** (Matei 5-3)

V-am spus doar că Biblia e scrisă pe şleau! Bun! Am hotărât că cei mai săraci cu duhul sunt copiii. Dar S.D. n-are nevoie de toți copiii compatibili genetic cu S.D., ci doar de băieței. Corpul lor spiritual e apt a fi racordat la o somă de înger. Dacă un C.S. compatibil aparține unui copil mai mărişor, condiția de a fi între cei drepți ține de amintirea femeii. Imaginea ei nu trebuie să ajungă în rai sau, în orice caz, nu imaginea de femeie ca sex opus bărbatului, ca parteneră de viață şi sex.
1. Şi m-am uitat şi iată Mielul stătea pe muntele Sion şi cu El o sută patruzeci şi patru de mii care aveau numele Lui şi numele Tatălui Lui scris pe frunțile lor.
4. Aceştia sunt care nu s-au întinat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceştia sunt care merg după Miel oriunde se va duce. Aceştia au fost răscumpărați dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu şi Mielului. (Apocalipsa - 14)
Cei răscumpărați sunt însemnați cu numele Mielului şi al Tatălui, adică cu „pecetea viului Dumnezeu” care, după părerea mea, constă într-o unitate de structură A.D.N.M.N. ce aparține S.D., Mielului şi lui Dumnezeu deopotrivă, pentru că toți au aceeaşi structură genetică, toți sunt făcuți după aceeaşi „carte”, au aceeaşi secvențialitate a nucleotidelor în A.D.N.M.P. şi aceeaşi

proiecție A.D.N.M.N. De aceea, ultimul triaj la care sunt supuşi cei captați este realizat de către Miel, care compară propria „carte" - „cartea vieții Mielului" cu „cartea" celui captat, adică cu structura A.D.N.M.N. Numai o structură identică sau asemănătoare îi permite intrarea în circuitul energetic C.D.M. <=> R.V. <=> P.V. pentru că „**în cetate nu va intra nimic pângărit şi nimeni care a dedat cu spurcăciunea şi cu minciuna, ci <u>numai cei înscrişi în Cartea vieții Mielului</u>**." (Apocalipsa 21-27)
18. Da! Cartea drepților este în Illiiun.
19. Şi ce te învață ce este Illiiun?
20. O carte scrisă! (o structură A.D.N.M.N. desfăşurată. - n.a.)
22. Cei drepți vor fi întru plăcere,
25. vor fi adăpați cu <u>vin pecetluit</u>
Vor fi scăldați în râul vieții (R.V.), în „vinul pecetluit" cu aceeaşi „carte a vieții", marcat cu aceeaşi structură A.D.N.M.N.
27. Amestecarea lui este din Tasnân,
28. Un izvor din care beau cei aproape de Dumnezeu. (LXXXIII Sura celor ce scurtează măsura)

Marcarea, pecetluirea celor 144.000 este posibilă tocmai datorită compatibilității genetice A.D.N.M.N. între ei şi îngeri. Fără această compatibilitate, s-ar produce rejectul genetic al marker-ului. Despre asta am mai scris în capitolul „Istoria sfârşitului de program". O imagine mult simplificată a operațiunii de cercetare genetică şi de însemnare a celor 144.000 ne este oferită de Iezechiel în capitolul 9: „Pierderea nelegiuiților şi cruțarea celor însemnați".
*2. Şi iată dinspre poarta de sus, care dă spre miazănoapte, veneau şase bărbați, având fiecare în mână unealta sa ucigătoare; şi <u>între ei se afla unul, îmbrăcat cu haină de in, care avea la brâu **unelte de scris**</u>...*
*4. Şi i-a zis Domnul: „**Treci prin mijlocul cetății, prin Ierusalim şi însemnează cu semnul crucii pe frunte** pe oamenii care gem şi plâng din cauza multor ticăloşii ce se săvârşesc în mijlocul lui".*
5. Iar celorlalți le-a zis în auzul meu: Mergeți după el prin cetate şi loviți! Să nu aveți nicio milă şi ochiul vostru să fie necruțător!
*6. Ucideți şi nimiciți pe bătrâni, tineri, fecioare, copii, femei, **<u>dar să nu vă atingeți de niciun om care are pe frunte semnul crucii</u>**. Şi să începeți cu locul cel sfânt". Şi au început ei cu bătrânii care erau înaintea templului.*
7. Apoi le-a zis: „Întinați templul, umpleți curțile cu ucişi şi ieşiți!" Şi au ieşit şi au început să ucidă prin cetate.
11. Şi iată, omul cel îmbrăcat în haină de in, care <u>avea la brâu unelte de scris</u>, a dat răspuns şi a zis: „Am făcut cum mi-ai poruncit". (Iezechiel - 9)

În cadrul unei cercetări genetice largi, îngerul îmbrăcat în haină de in îi „însemnează" cu „unealta de scris" pe cei compatibili genetic cu S.D., adică le implantează unitatea de structură genetică A.D.N.M.N., ce aparține S.D. Momentul pecetluirii, important în structura P.T., este descris pe larg în Apocalipsa:
3... Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu vom pecetlui pe frunțile lor pe robii Dumnezeului nostru
4. Şi am auzit numărul celor pecetluiți: o sută patruzeci şi patru de mii de pecetluiți, din toate semințiile lui Israel. (Apocalipsa -7)

Cine sunt cei pecetluiți? Credeți oare că toți aceşti 144.000 marcați în ultima „săptămână de ani" descrisă de Daniel vor fi oameni în viață (somatică) în acel moment? Cred că nu! <u>Cred</u> că îngerii S.D. au capacitatea de a cerceta „tărâmul morții". Nu sunt pregătit să discut despre locuința morților, des amintită în Biblie, în „Cartea tibetană a morților", în „Cartea egipteană a morților" şi alte scrieri vechi. Conform unor informații mediumice asupra cărora nu-mi plec de obicei urechea, ar fi posibil ca „morții" - C.S. - să „graviteze" în apropierea zonelor geografice din care provin. În capitolul „Reîncarnarea" subliniam că tibetanii nu-şi caută niciodată sanctitatea în România şi nici în Australia, ci strict în Tibet. În altă ordine de idei, până la instaurarea noii legi a N.T. (Noului Testament) adusă de Iisus, evreii au respectat cu strictețe L.N.H. Ei ar fi continuat să-şi conducă

mariajul conform L.N.H. dacă n-ar fi fost împrăştiaţi în lume după anul 70 e.n., subtilitatea noii legi fiind greu de observat în acel moment. Totuşi, evreii, deşi au renunţat la seminţii din cauza condiţiilor istorico-geografice, n-au renunţat la a se căsători între ei. Vreau să subliniez că, străbătând înapoi axa timpului, cu cât ne apropiem de anul zero, cu atât compatibilitatea genetică a evreilor cu îngerii S.D. creşte. În istoria programului, îngerii S.D. au recoltat până la momentul Iisus tot ce era compatibil genetic cu ei. După acel moment, niciun reprezentant al S.D. nu a mai pecetluit vreun evreu. Logic ar fi ca în cercetarea genetică preapocaliptică, de atenţia cea mai mare „să se bucure" evreii C.S. ce au trăit în perioada imediată plecării lui Iisus. De aceea, cercetarea trebuie să înceapă în „tărâmul morţilor" şi să sfârşească în cel al viilor. Plutonul celor 144.000 va fi încheiat de puţinii evrei compatibil genetic cu S.D., care astăzi se află în viaţă pe meridianele lumii, în special în Israel şi S.U.A. Iisus ne spune, practic, acelaşi lucru: „vor fi cei din urmă întâi şi cei dintâi pe urmă că mulţi sunt chemaţi, dar puţini aleşi." (Matei 20-16) sau : „..**sunt unii de pe urmă care vor fi întâi şi sunt alţii întâi care vor fi pe urmă."** (Luca 13-14)

Obţinem o informaţie identică, dar mai clară, de la Pavel, care ne spune că ordinea captării C.S. este bine stabilită. Mai întâi vor fi captate C.S. adormite, din „tărâmul morţilor". Ele vor fi triate, iar cei compatibili - „morţi întru Hristos" - vor învia întâi. Urmează trâmbiţa care ucide pe „cei vii, care vor fi rămas" şi captarea C.S. proaspăt eliberate. Acestea intră într-un triaj ulterior, similar celui aplicat primului grup. Cercetarea genetică preapocaliptică stabileşte probabil grupul celor 144.000, atât din rândul „adormiţilor", cât şi din cel al viilor.
15... noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi.
16. Pentru că ...cei morţi întru Hristos vor învia întâi.
17. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh... (Tesalonicieni - 4)

Aş mai discuta un aspect. Când am enunţat legile reîncarnării, subliniam că legea compatibilităţii genetice între C.S.- A.D.N.M.N. şi noua fiinţă A.D.N.M.N.-A.D.N.M.P. este cea mai importantă. Practic, întregul P.T. se bazează pe această lege, ce constituie suportul ştiinţific al modalităţii de reproducere a îngerilor. Mecanismul reîncarnării ar fi putut funcţiona bine, în trecut, în perioada de exploatare a P.T., atunci când seriile genetice create aveau o puritate genetică crescută. Astăzi, acest fenomen, cred eu, este rar, din cauza hibridării raselor umane şi în particular a evreilor. Iisus nu cunoştea însă, în acel moment, gradul exact de hibridare al evreilor de peste 2.000 de ani. El spera, totuşi, într-o respectare a L.N.H., inserată ancestral evreilor. Respectarea legii ar fi făcut posibil mecanismul reîncarnării. De aceea, Iisus le explică ucenicilor: „**De nu vă veţi întoarce şi nu veţi fi precum pruncii, nu veţi intra în împărăţia cerurilor.**" (Matei 18-3) Observaţi două condiţii pe care trebuie să le îndeplinească ucenicii, interlocutorii lui Iisus pentru a ajunge în S.S.:
1 - să se reîncarneze - „să se întoarcă";
2 - să fie precum pruncii - C.S. trebuie să conţină strict matricea A.D.N.M.N., fără altă informaţie structurală.

Versetul este enunţat pentru ca noi să ne batem capul cu legile triajului. Bănuiesc că un reîncarnat are mai multă informaţie structurată decât un prunc, fiinţă nouă în totalitate. Şansa ucenicilor de a ajunge în S.S. creşte în cazul unei hibridări excesive a evreilor de astăzi. Scriam în capitolul „Reîncarnarea" despre degradarea structurii C.S. în timp, atât la nivel de informaţie structurată în memorii, cât şi la nivel de structură, de matrice A.D.N.M.N. Pe de altă parte, consideram că fenomenul reîncarnării stabilizează, reorganizează matricea A.D.N.M.N. a C.S. Judecata de apoi este dificilă uneori pentru Miel, care trebuie să aleagă între un C.S. proaspăt, viguros, stabil, cu structură bine exprimată, dar hibridat pe alocuri, şi un C.S. palid, o matrice ştearsă, învechită, dar cu structură A.D.N.M.N. perfectă, identică cu cea a îngerilor S.D. Înţelegeţi că între cele două variante mai există sute de milioane, fiecare C.S. având „amprenta" lui, ce oglindeşte o structură A.D.N.M.N. care poate fi de la palidă la extrem de clară şi o informaţie adiacentă structurată, ce variază de la amintirea vieţii intrauterine, la bogăţia spirituală a celui mai reîncarnat evreu şcolit, aventurier, învăţat, ce trăieşte azi pe Terra. Grea judecată pentru bietul Miel, care în final trebuie să aleagă doar 144.000! Noroc că „judecata" are criterii clare, iar el e un supercomputer. Atunci,

nimic nu e greu. Asemenea candidaților la un examen de admitere cu mai multe probe, la care se face o medie a notelor obținute, Mielul ştie să-şi desemneze aleşii. Un examen greu, cu puține locuri - numai 144.000. De aceea, despre toți cei admişi se poate spune că sunt premianți.

În concluzie, judecata de apoi constă într-o operațiune complexă de triere a corpurilor spirituale potențial compatibile cu marea A.D.N.M.N. a S.D. Destul de lungă ca durată, sortarea C.S. începe cu cercetarea genetică preapocaliptică, atât în tărâmul morților, cât şi în cel al viilor, continuă cu însemnarea C.S. compatibile, captarea C.S. transformate genetic sub efectul radiației nucleare pe două canale diferite, unul pentru cele însemnate şi altul pentru C.S. indiferente, şi se încheie cu avizul Mielului, care, în urma unei comparări a hărții A.D.N.M.N. a C.S. cu propria-i structură, hotărăşte admiterea ființei în Pomul vieții (P.V.). Criteriile de triaj au în vedere:

- sexul masculin;
- vârsta fragedă;
- structură identică genetic A.D.N.M.N. sau foarte apropiată
- informație adiacentă structurată pe C.S. cât mai săracă.

Vă doresc succes celor ce vă doriți o călătorie în P.V.!
Bun! După ce corpurile spirituale au fost însemnate, după o largă operațiune de cercetare genetică a tărâmului morților şi al viilor, a urmat momentul apocaliptic. C.S. au fost transformate „într-o clipeală, la trâmbița cea de apoi". Ce urmează?

Captarea corpurilor spirituale

Motto:

41. El (Marduk) *făcu o plasă să prindă pe Tiamat.*
42. Cele patru vânturi le postă ca nimic să nu-i scape,
43. Vântul de sud, vântul de nord, vântul de est şi vântul de vest.
44. Strâns de o parte ținea ***plasa, darul tatălui său, Anu.***
(Enuma Eliş - Epopeea creației lumii - Tăblița a IV-a)

Cum de nu credeți în Dumnezeu? Doar ați fost morți şi El v-a înviat ; apoi vă va omorî, apoi vă va învia, apoi la El vă veți întoarce. (II Sura vacii -26)
O, voi, cei ce credeți, răspundeți lui Dumnezeu şi trimisului Său, dacă vă cheamă la ceea ce vă înviază şi ***să ştiți că Dumnezeu merge între om şi inima sa*** *şi că vă veți aduna la El.* (VIII Sura prăzilor -24)

Cum se vor întoarce la Dumnezeu „cei ce cred"? Cum reuşeşte să meargă Dumnezeu între om – corp somatic şi inima sa – corp spiritual, şi să adune apoi „inimile", corpurile spirituale? Culmea e că aflăm chiar şi acest amănunt din Biblie:
19. Şi îngerul a aruncat pe pământ cuțitaşul lui şi a cules via pământului şi strugurii (C.S. - n.a.) *i-a aruncat în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.*
20. Şi teascul a fost călcat afară din cetate şi a ieşit sânge din teasc, până la zăbalele cailor, pe o întindere de o mie şase sute de stadii. (Apocalipsa - 14).

Ce ne spun aceste versete? După momentul apocaliptic (culegerea viei pământului) urmează scoaterea afară din cetate a teascului - conținătorul roadelor. Traseul urmat de teasc este cunoscut deja şi estimat ca având o lungime de 1.600 de stadii, adică aproximativ 296 km, dacă considerăm un stadiu biblic egal cu 185 de metri. La capătul acestei distanțe se află „zăbalele cailor". Iar zăbalele sunt bineînțeles aproape de gurile cailor, adică de gurile-intrările navelor S.D. Versetul ne spune de fapt că navele S.D. implicate în captarea C.S., se află după momentul apocaliptic, pe orbita geostaționară a Pământului, la aproximativ 300 de km de scoarța terestră. Este logic!

Se mai nasc şi alte întrebări. Există oare două canale separate de captare, unul pentru cei pre-triați (poarta strâmtă), cei însemnați şi unul pentru restul celor captați („poarta largă") sau există o singură linie de captare, care ulterior, în S.S. se ramifică? Existența a două căi: „poarta strâmtă" şi „poarta largă" mi se pare mai eficientă, mai logică. În primul rând, în această situație toți cei însemnați ajung la destinație. Apoi, existența celor două căi uşurează munca. Probabil că mai întâi

vor fi reexaminați cei 144.000 de însemnați, pentru a se constata modificările genetice induse de radiație şi pentru o ultimă verificare înainte de a fi introduşi în P.V., urmând apoi o examinare atentă, de durată a restului recoltei, care ar putea conține alte corpuri spirituale (C.S.) compatibile, puține, dar importante. Astfel, drumul celor compatibili genetic cu îngerii S.D. este în trepte de triaj şi destul de lung ca durată. Daniel ne spune:

11. Şi din vremea când va înceta jertfa cea de-a pururi şi va începe urâciunea pustiirii vor fi o mie două sute nouăzeci de zile. Fericit va fi cel ce va aştepta şi va ajunge la o mie trei sute treizeci şi cinci de zile. (Daniel - 12)

Să fie diferența de 45 de zile necesară iradierii celui ales, desprinderii C.S. de corpul somatic, captării, trierii, retrierii, curățării şi, în final, introducerii în P.V.? Nu ştiu, dar e posibil.

O altă întrebare pe care ne-o putem pune se referă la numărul C.S. captate de S.D. Trebuie să vă atrag atenția că S.D. nu reuşeşte să capteze toate C.S. umane. În primul rând, L.I. are aceleaşi interese şi-şi va monta propriile captatoare, chiar dacă se pare că va ieşi mai şifonată decât S.D. din războiul spațial şi terestru. Se pare că S.D. nu va capta mai mult de 50% dintre corpurile spirituale existente pe Terra, cifră care trebuie să fie oricum impresionantă, deoarece, vă amintiți, miturile amerindiene spun că după momentul apocaliptic se vor întâlni C.S. ce aparțin celor 5 lumi - toate trecute! Lăsând la o parte tărâmul morților asupra căruia mi-e greu să fac aprecieri, Iisus ne spune clar despre procentajul C.S. culese de la cei aflați în viață înainte de momentul apocaliptic:

34... În noaptea aceea vor fi doi într-un pat; unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.
35. Două vor măcina împreună; una va fi luată şi alta va fi lăsată.
36. Doi vor fi în ogor; unul se va lua şi altul se va lăsa. (Luca - 17)

Astfel, Iisus anunță un procentaj de captare de 50%, superior unei alte estimări, de numai 10%, ce apare în Biblie anterior, pe axa timpului. Nu vă mai încarc cu descrierea ei. Procentajul mai mare se datorează probabil distrugerilor mai mari la care va fi supus Pământul, față de cele estimate inițial, prin false profeții. S.D. nu va putea capta o cifră superioară în primul rând din cauza faptului că moartea ce ne-o oferă este prin iradiere. S.D. nu-şi va permite să blocheze pentru mult timp navele captatoare pe orbita Pământului. Astfel, în zona Terra va rămâne o a <u>patra grupă</u> de C.S., ce nu este supusă triajului S.D... deocamdată: „Iar ceilalți morți nu înviază până ce nu se vor sfârşi miile de ani..." (Apocalipsa 20-5) Reamintesc, apocalipsa are loc la sfârşitul veacurilor, sfârşitul mileniilor fiind o dată extrem de îndepărtată. Pe lângă C.S. umane, S.D. speră în captarea a cât mai multe C.S. de îngeri L.I., pe care ar vrea să le distrugă în „iezerul de foc". Faptul că acestea sunt sortite distrugerii subliniază marca genetică, structura A.D.N.M.N. diferită a îngerilor Supercivilizației lui Dumnezeu (S.D.) şi a celor din Lumea interioară (L.I.).

<u>Grupa a doua - recolta L.I.</u>

Lumea intraterestră „s-a hrănit" mii de ani din rezervorul de corpuri spirituale al Pământului. „Muzeul timpului", descris de Betty Andreasson şi de alți subiecți răpiți care au vizitat L.I., este relevant în acest sens. Pe de altă parte, logica P.T. şi declarațiile intratereştrilor (I.T.), care astăzi montează implanturi cerebrale pământenilor, susțin cu tărie că planeta noastră a oferit din plin C.S. pentru fabricarea de îngeri I.T. sau de „veri" ai lor, situați astăzi în alte puncte, mai apropiate sau mai depărtate ale Galaxiei. Ar fi interesant de aflat date amănunțite ale programului lui Satana. Din păcate, cele oferite de îngerii I.T. pământenilor pe calea implanturilor de informație sunt confiscate sistematic de organizațiile secrete, care încearcă să ferească deocamdată lumea de astfel de informații. Sistemul de control al datelor este deocamdată eficient. El nu aparține nici C.I.A., nici N.S.A., nici Mossad-ului, nici S.U.A., ci organizațiilor secrete supranaționale, constituite în sistem piramidal şi conduse spre vârful piramidei de către evreii bogați - cei mai bogați oameni ai Pământului – Marea finanță evreiască (M.F.E.). Dosarele privind L.I. ar putea fi probabil închegate într-un fel de Biblie, însă mult mai tehnic, adusă la zi. Din datele ei s-ar putea extrage probabil informații privind numărul de C.S. folosite de L.I. de-a lungul timpului, asupra mărcii A.D.N.M.N. a L.I. care, teoretic, trebuie să fie foarte asemănătoare cu cea a S.D., dar diferită.

S.D. dezvăluie în Biblie codul numeric aflat în relație cu structura A.D.N.M.N a L.I. Acesta este 666 şi probabil este numărul de cod al structurii vechi A.D.N.M.N. al S.D., ce a aparținut şi Supercivilizației lui Dumnezeu în cursul programului de dinaintea potopului.
Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om şi numărul ei este şase sute şaizeci şi şase. (Apocalipsa 13-18)
Unitatea de structură A.D.N.M.N. cu număr de cod 666 este inserată celor ce pot s-o poarte, adică celor compatibili A.D.N.M.N. cu îngerii L.I. Cred că compatibilitatea oamenilor de astăzi cu îngerii L.I. este mai bună decât cu cea a îngerilor S.D. Nu am elemente solide să susțin această afirmație. Este, dacă vreți - simțul meu, modelat de informația acestei cărți. L.I. face parte dintr-o uniune de 70 de specii conform celor inserate lui Betty Andreasson. Diversitatea lor genetică este probabil în acord cu diversitatea noastră genetică. Pretențiile de racord sunt mai mici, puritatea genetică cerută celor răpiți este mai puțin strictă. L.I. a fost de mii de ani aici. Probabil că tehnicile de racord C.S. - somă au fost adaptate şi pentru hibrizi. Pe de altă parte, ştim din mitologie şi chiar din Biblie că S.D. a pierdut precoce P.I.G. desfăşurate pe continentul american, în sud-estul Asiei şi chiar în Europa continentală. Aceste P.I.G. au fost preluate de L.I. De aceea, posibilitățile de cercetare genetică ale L.I. sunt cu mult mai largi, cuprind teritorii şi rase umane extinse, spre deosebire de îngerii S.D., obligați de condițiile genetice să se limiteze la evrei.

Când începe cercetarea genetică preapocaliptică? Eu cred că deja a început. Am discutat în capitolul dedicat fenomenului OZN despre răpirile de persoane practicate de I.T. în acest scop (presupus de mine). Numărul acestor răpiri este impresionant şi în continuă creştere. De ce? Pentru că momentul apocaliptic este destul de aproape. Deşi Biblia insistă pe ideea însemnării în masă practicată de I.T....(fiara) „îi sileşte pe toți, pe cei mici şi pe cei mari, pe cei bogați şi pe cei săraci, pe cei slobozi şi pe cei robi, să-şi pună semn pe mâna dreaptă sau pe frunte" (Apocalipsa 13-16), eu cred că este necesară o compatibilitate genetică între A.D.N.M.N. al celui însemnat şi structura A.D.N.M.N. cu număr de cod 666. Pe de altă parte, cred că marcarea practicată de I.T. face imposibilă o altă marcare. Dacă există procedeul genetic ca implantul I.T. să ducă la imposibilitatea de reimplantare cu implant S.D., să determine rejecția genetică a unui presupus implant ulterior, atunci cred că L.I. are tot interesul să marcheze în special sectorul genetic care-i interesează pe îngerii S.D. S-ar putea ca versetul 17 din acelaşi capitol 13 al Apocalipsei să ne spună chiar acest lucru. Fiara îi sileşte pe toți să-şi pună semn... *Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce are semnul adică numele fiarei sau numărul fiarei.* (Apocalipsa 13-17)

Pe scurt, cred într-o concurență a celor două supercivilizații în marcarea C.S. Pe lângă avantajul teritorial, L.I. mai are încă unul, enorm: TIMPUL. Marcarea se face sistematic, în relativă linişte, concomitent cu pregătirile pentru marea răfuială. Cercetarea genetică este o operațiune obişnuită în practica civilizațiilor extraterestre prezente pe Terra, care precede o recoltare de indivizi cu „cărți" A.D.N.M.N. diferite. Este descrisă chiar în „Cartea egipteană a morților":
Oh! şi ce văd? Demoni care, nemişcați mă urmăresc cu ochii... Aceşti duşmani ai zeului Shu se pregătesc, ***Capul să mi-l reteze, Şi fruntea să-mi cresteze****, Ca, din porunca Stăpânului lor, Să mă batjocorească cum vor...* (Capitolul XC)

Postapocaliptic, cred într-o posibilitate de captare a C.S. marcate de L.I., asemănătoare celei practicate de S.D., deşi se pare că L.I. va fi învinsă. Nu este exclusă însă o „remiză". Eu cred mai degrabă într-un tratat nou între L.I. şi S.D. Dotată cu un iezer de foc pe măsură, L.I. speră probabil în captarea şi distrugerea C.S. ce aparțin îngerilor S.D. ucişi în conflictul armat. Sintetic, interesele L.I. şi posibilitățile tehnologice de care dispune sunt comparabile cu cele ale S.D. Îngerii L.I. execută o „judecată de apoi" mult asemănătoare celei practicate de S.D., operațiune ce serveşte aceluiaşi scop - perpetuarea speciei.

„Cartea egipteană a morților" este o culegere de versuri de acum peste 3.500 de ani. Proveniența lor este aceeaşi cu a celorlalte scrieri vechi, dar ancorarea în timp este ceva mai adâncă, cred eu. În vremea în care scribii aleşi înşirau pe papirus versurile, S.D. şi L.I: erau un singur imperiu. În carte găsim adesea referiri la „Cele două ținuturi", „Cele două lumi" care ne lasă să înțelegem că

Osiris îşi are sediul în „Ținutul Ceresc”, într-o zonă galactică vastă, ce conține Ursa Mare, Sirius, Orion ş.a.m.d. Îngerul cărăuş al C.S. recoltate este Ra. Judecata de apoi este realizată tehnic pe Terra, aşa cum ni s-ar părea şi nouă normal. Deşi în Ținutul Ceresc există toată tehnica necesară triajului, tot complexul Osiris - Thot - R.V. - P.V., un complex similar este amenajat pe Pământ în „lumea inferioară” - baza tehnică a Ținutului Ceresc. „Cartea egipteană a morților” descrie modul în care are loc triajul în „Lumea inferioară”. Operațiunea constă în cântărirea sufletului mortului, a „**inimii**” sale. Pe unul dintre talerele balanței se află o pană, iar pe cealaltă „inima” celui mort. Dacă sufletul este în echilibru cu pana, atunci intră în împărăția lui Osiris. Dacă este mai greu (A.D.N. bogat), va fi devorat de monstrul infernului. Cartea descrie drumul parcurs de un C.S. compatibil - identic A.D.N.M.N. cu structura lui Osiris, din momentul ajungerii în „Tărâmul morților” până în momentul contopirii cu Osiris. Nu întâmplător acest C.S. aparține scribului Osiris Ani, care, vă dați seama, este numit aşa deoarece trebuie să-şi scrie pe „tăbliță” - structura A.D.N.M.N., semnele - genele, mai întâi pentru a fi adus în fața lui Osiris; este scribul lui Thot şi deopotrivă scribul lui Osiris; este scribul Osiris - Ani. Să urmărim versetele capitolului XCIV, intitulat: „Pentru a avea dincolo o Călimară şi o Tăbliță”.

O, Tu, Spirit mare, despre care vorbeşte Sfânta Carte a lui Thot
Şi care, în tăcere, îl contempli pe Tatăl tău divin,
Iată că, devenit Spirit sfânt, în fața ta vin!
Sufletul meu viu, având puteri nepământene,
Cărțile sacre ale lui Thot le umplu cu semne...
În mâinile mele aceste cărți eu le țin;
Pentru a trece printre Seth şi Aker, când am fost adus,
Călimara şi Tăblița, fiind cu mine le-am pus
În mâinile lui Thot, scribul divin,
Devenind, astfel, scribul lui Thot.
Luați amint, aceasta este o Taină mare de tot...
Aduc şi praf din trupul lui Osiris, resturile lui putrezite,
Cu care scriu semnele sfinte...

V-a plăcut? Este magistral! Minunată exprimare ce provine din culegeri de texte reproduse, sunt sigur, cu exactitate după textele originale, acum mai bine de .500 de ani! Tăblița este structura A.D.N.M.N. de bază pe care sunt scrise semnele - caracterele genetice, înscrise în „Sfânta Carte a lui Thot” echivalentă cu „cartea vieții Mielului”. Această carte vorbeşte despre marele Spirit, despre Osiris, pe care de fapt îl reprezintă ca structură. Astfel Thot - echivalentul Mielului, este scribul lui Osiris - echivalentul lui Dumnezeu. El îi verifică permanent structura A.D.N.M.N. şi mai ales verifică structura A.D.N.M.N. a C.S., care urmează să vină în contact cu ființa supremă. Sufletul nou cules umple cu semne (gene) cartea lui Thot în cursul operațiunii de triaj - „pentru a trece prin Seth şi Aker”. Aşa cum Thot „rescrie” permanent cartea vieții pentru Osiris, C.S. cules scrie, încearcă să scrie - să completeze cartea vieții lui Thot cu semnele aduse în mâinile sale, după viața pământeană. „Semnele sfinte” pe care le aduce şi cu care-şi scrie cartea în fața lui Thot, devenind astfel scribul lui Thot, nu sunt complete, sunt doar „praf din trupul lui Osiris, resturile lui putrezite”. După remodelare, vindecare, care vom vedea cum se face, cele două cărți vor fi identice. Şi aşa, „luați aminte”, această „Taină mare de tot” este acum dezlegată...
Tehnic, triajul decurge astfel: mai întâi are loc recunoaşterea grosieră a structurii A.D.N.M.N, apoi cântărirea sufletului şi purificarea - vindecarea - tămăduirea în „Dubla Sală a lui Moat” acolo unde C.S. cules trebuie să treacă printre Seth şi Aker. Capitolul CXXV: Cuvinte de rostit la Intrarea în Dubla Sală a lui Moat.

Un imn de slavă scribului Osiris - Ani să-i înălțați
Ajuns pe Tărâmul Morților,
Spune Osiris-Ani triumfător:
O, Moat! Iată că în fața ta eu sosesc;
Lasă-mă frumusețea ta strălucitoare să o slăvesc.

Sosesc în locuri în care salcâmul nu poate încolți,
În care ierburile Pământului nu pot înverzi,
Spre locuri ascunse ale Misterelor mă îndrept
Şi vorbesc cu stăpânul acestor locuri, cu Seth...
Osiris, scribul Ani, cu Seth a intrat în templu şi pe îndelete...
A văzut lucruri ascunse şi secrete...
Iată că Seth, în felul lui, îmi vorbeşte...
Îi răspund „Aşa e, Cântarul tău în inima mea se găseşte,
Însă trebuie să îl cauți, de poți !"
Măria-sa Anubis, a zis:"Cunoşti numele acestei Porți, în aşa fel încât să poți spune acum?"
Eu îi răspund: „Zeul-Shu - distrugătorul, iată numele acestei Porți!"
Măria-sa Anubis a zis: „Cunoşti Numele Balamalei de sus a acestei Porți, Precum şi Numele Balamalei de jos?"
Îi răspund: „Doamna-Adevăr-Dreptate-pe-picioarele sale" Este Numele Balamalei de sus.
„Domnul-îndoitei puteri-Îmblânzitor-de-Fiare" este Numele Balamalei de jos.
Atunci, Măria-sa Anubis zice: „Treci, fiindcă tu cunoşti aceste nume magice!"

Acestea sunt primele operațiuni ale triajului: C.S. „crestat pe frunte" este cântărit şi trebuie să aibă aceeaşi greutate cu a lui Seth. Apoi e verificată structura A.D.N.M.N. a C.S.; într-un mod grosier: trebuie să recunoască doar câteva elemente de structură care, o dată identificate îi permit trecerea la etapa următoare a triajului. C.S. intră printre Seth şi Aker în Dubla Sală a Adevărului-Dreptate, sala lui Moat, unde va pronunța „Confesiunea Negativă I" şi „Confesiunea Negativă II". În cursul acestei operațiuni are loc curățarea păcatelor lui Osiris-Ani şi ştergerea amintirilor legate de viața pământeană. De-abia acum, Osiris-Ani e pregătit pentru ultima etapă, ultima verificare a structurii A.D.N.M.N.

În fața Zeilor Lumii Inferioare

Acesta este titlul subcapitolului. Observați, chiar şi ultimele ajustări ale structurii genetice a C.S. aveau loc în laboratoarele de pe Terra, în „Lumea Inferioară".
O, voi, divinități care şedeți în marea Sală de Adevăr-Dreptate, Eu vă salut! Într-adevăr, eu vă cunosc şi Numele voastre le cunosc pe toate!
Osiris-Ani anunță ca un C.S. identic cu cel al structurii standard a Lumii Inferioare. El explică zeilor că deja a parcurs cu succes primele etape ale triajului şi este pregătit pentru examinarea următoare.
Pieptul meu e pur, fiindcă l-am spălat,
Iar dosul şi măruntaiele mi le-am purificat în Lacul lui Moat.
În întreaga mea ființă, n-ai să găseşti nicio parte
Care să nu fie din Moat - Adevăr şi Dreptate...
„Poți să te apropii!" Cine eşti tu? Care este Numele Tău?...
„Floare de Măslin" este Numele meu...
O voce se aude din spații
Şi-mi răspunde cineva, nevăzut: „Treci!"...
Poți trece prin uşa Sălii Moat,
Căci tu cunoşti fața dublă a lui Adevăr-Dreptate.
Cât de frumos este sugerată comparația cu două structuri identice!
Însă Zăvorul Uşii îmi spune:
- Nu te las să treci dincolo de mine, Dacă Numele meu ascuns nu mi-l vei spune.
- „Centrul - de - greutate - al - Balanței - pentru - Adevăr - Dreptate", iată Numele tău.
- Să treci mai departe, nu te voi lăsa Îmi spune Tocul uşii din dreapta, Până nu-mi vei spune Numele meu ascuns,
- „Talerul - Balanței - pe care - se - află - Adevăr - Dreptate", iată Numele tău.
- Pe aci nu vei putea să treci încă, Îmi spune Tocul uşii din partea stângă. Până nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns.

- „Ofrandă-de-vin", acesta este Numele tău. Pragul uşii îmi spune: Nu te voi lăsa să treci peste mine Până nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns.

În mod similar, „Clanța uşii", „Mânerul de la Clanță", „paznicul Foilor de Uşi", „Podeaua Sălii Moat", „Paznicul Uşii de la Sala lui Adevăr-Dreptate" îşi cer codurile lor, elemente de structură A.D.N.M.N., pe care Osiris-Ani trebuie să le recunoască. „Tăbliţa" lui Osiris-Ani trebuie să aibă înscrise aceleaşi „semne sfinte" cu cele ce aparţin Zeilor Lumii Inferioare. Ca într-o reacţie antigen - anticorp, anticorpul C.S. trebuie să recunoască antigenul, poarta, şi reuşeşte să-l cupleze numai dacă structurile sunt complementare. Evident, situaţia e diferită, în cazul nostru se compară de fapt două structuri care trebuie să fie identice („faţa dublă a lui Adevăr-Dreptate").
Ultima întrebare care-i este adresată lui Osiris Ani este:
Care este zeul care guvernează acum, în acest ceas?
Care este Numele său?
- „Cel - care - apără - cele - Două - Pământuri", iată Numele său
- Bine, dar cine este acest zeu care apără cele Două Pământuri?
- Thot este acest zeu.
- Treci atunci pragul şi apropie-te, după ce l-ai trecut,
Spune vocea lui Thot, el însuşi rămânând nevăzut.
- Pentru ce ai venit aici? Spuneimediat!
- Am venit aici pentru a fi anunţat.
- Ce fel de om eşti tu? Care-ţi sunt motivele?
- Sunt curăţat de toate păcatele,
Imperfecţiunile oamenilor îmi sunt străine,
Dintre aceşti oameni, eu nu mai fac parte.
- Am să te anunţ la divinitate dacă-mi vei răspunde pe loc:
Care este numele acestei divinităţi
Care este apărată de un Car de Foc...ce ai de zis?
- Acesta este Osiris!
- Treci pragul! Într-adevăr, te voi anunţa!

Observaţi că ultimul control al structurii A.D.N.M.N. a lui Osiris-Ani, purificat deja, este efectuat de Thot-Mielul, ultima barieră înainte de Osiris. Osiris-Ani devine scribul lui Thot, scribul lui Osiris. Deoarece scrierile lor sunt identice acum, Osiris-Ani se contopeşte şi confundă cu Osiris.

Adevărat este, acum, eu cu Osiris, o singură Fiinţă formez!
Priviţi! Fiinţa mea la fel de perfectă devine
Ca a lui Osiris, cel mai perfect dintre divinităţile bătrâne:
Lui Osiris îi voi vorbi în limba oamenilor,
Iar el îmi va răspunde în cea a zeilor!
Iată că spiritul sfânt devenit, ...
Căci eu, scribul Osiris Ani, sunt un spirit afinţit,
Strălucitor în strălucirea Spiritelor sfinte.
(Cap. CXXIV - Pentru a deveni Supus al lui Osiris)

„Spălarea", regenerarea, înnoirea lui Osiris e ultima etapă parcursă de C.S. compatibil→ identic, înainte de a intra în procesul de fabricaţie a îngerilor. Sper că aţi remarcat asemănările cu celelalte scrieri vechi. Guvernatorul celor „Două Pământuri" este Thot, echivalentul Mielului biblic, iar pământurile sunt Terra - locul Zeilor Lumii Inferioare şi staţia spaţială a zeilor Egiptului - locul lui Osiris. Practic, „Zeii Lumii Inferioare" deţineau în acea vreme o copie a întregului complex viu Osiris-Thot - R.V. - P.V., necesară trierii competente a culturilor C.S.

Cartea tibetană a morţilor descrie secvenţele triajului într-un mod asemănător. În capitolul numit „Judecata" ni se spune că această operaţiune are loc după cercetarea structurii A.D.N.M.N. a C.S., care în funcţie de încărcarea cu lanţuri hibride dezvăluie o karmă bună sau rea. „**Că suferi astfel, vine din propria ta karmă**... Geniul Bun... va veni la tine şi-ţi va socoti faptele bune pietre albe şi Geniul Rău va veni şi-ţi va socoti faptele rele pietre negre. Asta te va înspăimânta foarte mult, te

va intimida şi îngrozi, vei tremura şi vei încerca să simți spunând: „N-am făcut nicio faptă rea”. Şi atunci spune Zeul Morții: **„Voi întreba oglinda karmei!”** (adică voi face studiul A.D.N.M.N. - n.a.). Spunând aceasta, se uită în oglindă, în care orice faptă bună şi rea se reflectă cu claritate. Minciuna este nefolositoare.” (Cartea morților tibetană - extras din cap. Judecata) Despre asta voi scrie în capitolul următor. Zeii Indiei ne comunică în Bhagavad-gita criterii de triaj mult asemănătoare celor enunțate în Biblie. Astfel, cei care țin de sattva, adică cei care sacrifică zeilor se supun ascezei întreite, care constă în asceza truoului, asceza cuvântului şi a minții. Dintre toate cea mai importantă este asceza trupului care ține curată fapta, karma, „...lepădând înlănțuirea precum şi fructul ei, această lepădare este socotită că ține de sattva”. (Bhagavad-gita XVIII-9). În al doilea rând, îndepărtând orice gând, cu excepția celui al unirii cu Brahman, „lepădându-se de egoism, violență, mândrie, dorință şi ură, de bunuri lumeşti... poate să ajungă una cu Brahman (Bhagavad-gita XVIII-53). În esență, matricea corpului spiritual lipsită de personalitatea vieții pământene, de eul celui care a purtat-o, curățată de „fapte”, „ramuri”, având memoria structurii A.D.N. primordiale, devine compatibilă cu zeii:
Cunoaşterea prin care vezi în toate ființele o singură existență neclintită, neîmpărțită în cele ce-s împărțite - să ştii că ține de sattva. (Bhagavad-gita XVIII -20)

Grupa a treia - C.S. distruse în „iezerul de foc”

Motto: ***Faptei care din cauza tulburării minții nu ține seama de urmări,*** *pierderi, vătămarea şi de ce-i cu putință - i se spune că ține de tamas.* (Bhagavad-gita XVIII - 25)

Hibridarea excesivă a caracterelor genetice, rezultat al traiului în afara Legii generații de-a rândul, duce la punerea în evidență a faptei care nu ține seama de urmări”. Purtătorul unei astfel de fapte bogată în lanțuri, în ramuri au o singură destinație până la momentul apocaliptic: tărâmul umbrelor şi stafiilor. Apoi, după ce fapta este citită, destinația este invariabil spre iezerul de foc. Coranul formulează într-o manieră asemănătoare explicația cu privire la destinul hibrizilor:
7. Da, cartea nelegiuiților este Sigjgân. O carte scrisă!
5...ei (nelegiuiții) *în ziua aceea vor fi opriți de Domnul lor,*
16. Apoi vor arde în iad; (LXXXIII Sura celor ce scurtează măsura)
21. Iadul este o cursă, pentru păcătoşi o locuință.
24. Ei nu gustă acolo răcoare şi băutură, ci numai apă clocotită şi puroi (LXXVIII Sura veştii)
...temeți-vă de ***focul care arde oameni şi pietre*** *şi este pregătit pentru cei necredincioşi.* (Sura vacii - 22*)*
14. Şi moartea şi iadul au fost aruncate în râul de foc. Aceasta este moartea cea de-a doua: iezerul de foc.
15. Iar cine n-a fost aflat scris în cartea vieții, a fost aruncat în iezerul de foc. (Apocalipsa - 20)

Sigjgân este o carte scrisă - cartea nelegiuiților - o altfel de carte față de cartea vieții Mielului, despre care am aflat că reprezintă marca A.D.N.M.N. a S.D. Destinația celor ce au altă carte, a celor ce nu s-au găsit înscrişi în cartea vieții pe lista „premianților”, este iezerul de foc. Acest foc, care „arde oameni şi pietre”, locul unde miroase a pucioasă, poate să distrugă structura A.D.N.M.N. sau să o modifice. El echivalează practic cu o a doua moarte, care este moartea C.S. Revedeți capitolul „Tehnica S.D.”. Am presupus încă de la început că iezerul de foc constituie sursa de energie a S.S., bazată fie pe fuziune nucleară (arde pitre, miroase a pucioasă), fie, mai puțin probabil, pe reacția materie-antimaterie. Distrugerea pe care o suferă C.S. este apreciabilă şi ireversibilă, astfel încât, nu va mai putea fi folosit niciodată. Într-un verset, Enoh ne vorbeşte chiar despre proporția distrugerii structurii corpului spiritual:
Eu mă voi lepăda de ei cum se leapădă paiele în foc, cum se separă plumbul de apă. Ei vor arde în fața celor drepți, se vor îneca sub ochii sfinților şi ***nu va fi găsită nici măcar a zecea parte din ei****.* (Cartea lui Enoh - XLVIII - 9)
Cât de mult suferă ființa ce ajunge în cuptorul de foc? Unele versete spun că „acolo este plângerea şi scrâşnirea dinților”, sau că cei păcătoşi „vor petrece acolo veacuri”. „Cartea egipteană a

morţilor" menţionează: *În Dublul Lac de Foc, Aici unde bucuria nu se cunoaşte decloc, Căci acest loc este un loc de suferinţă haină...* (Cap. CIX - Pentru a cunoaşte Sufletele Apusului)
Ce dureri va trebui să îndurăm cei mai mulţi dintre noi? Fiziologia durerii, despre care avem în prezent cunoştinţă, nu ne spune cât este durere somatică şi cât este durere energetică pură, a M.N. – materiei negative din noi. Se poate face o delimitare netă a celor două feluri de durere? Cred că nu. Ştim că stimularea punctelor de acupunctură, veritabile porţi energetice, provoacă o durere insuportabilă, vie, penetrantă, electrică. Stimularea continuă a unui singur punct poate fi o tortură. Mai ştim că moarte prin iradiere duce la suferinţe îngrozitoare, că moartea cea dintâi e cumplită. Ce chin trebuie să îndure C.S. dacă iradierea continuă? Vom muri şi vom vedea!

PERPETUAREA RASELOR EXTRATERESTRE

Motto: *Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l trage Tatăl Care M-a trimis şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.* (Ioan 6-44)

După captarea C.S. urmează triajul şi învierea. Despre această înviere a auzit aproape tot creştinul, chiar dacă nu ştie mare lucru despre ea. Ar fi interesant un sondaj de opinie pe această temă... Oricum, S.D., Biblia, subliniază adesea că acesta este capătul de program pentru cei ce-l pot parcurge în întregime. De ce? Pentru că tot Programul Terra există, este conceput pentru realizarea acestui obiectiv. Voi aborda în acest capitol diversele descrieri ale procesului de fabricare a îngerilor, prezente în textele sacre ale omenirii. Deşi, probabil, cunoştinţele tehnice în general, de inginerie genetică în particular, diferă de la o civilizaţie la alta, vom observa o unitate a acestei descrieri. Aceasta ne demonstrează că obţinerea de semeni se face cam prin acelaşi procedeu.

Pentru S.D. ca şi pentru alte supercivilizaţii, n-au nicio importanţă durerile, chinurile pe care le suportă cei „recoltaţi". Contează doar atingerea obiectivului: fabricarea îngerilor. Operaţiunea este comparată cu chinurile pe care trebuie să le îndure femeia atunci când aduce pe lume o fiinţă nouă:
20...Voi vă veţi întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.
21. Femeia, când e să nască, se întristează,...dar după ce a născut copilul nu-şi mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s-a născut un om în lume. (Ioan 16*)*
17. Ca femeia însărcinată şi gata să nască prunc, care se zvârcoleşte şi strigă în durerea ei, aşa am fost noi, Doamne, cu toţii în faţa Ta!
18. Zămislit-am, dureri de facere am avut şi ***am născut vânt****! Mântuire ţării noi am dat şi în lume s-au născut locuitorii ei!*
19. Morţii Tăi vor trăi şi trupurile lor vor învia! Deşteptaţi-vă, cântaţi de bucurie, voi ce sălăşluiţi în pulbere! Căci rana Ta este rouă de lumină şi din sânul pământului, umbrele vor învia.
20. Du-te, poporul meu, intră în cămările tale şi închide uşa după tine; ascunde-te puţine clipe, până când mânia va fi trecut! (Isaia - 26)

Deşi am zămislit, în urma momentului apocaliptic naştem vânt - C.S. - incapabile să aducă lumii locuitorii ei. Dar... „vântul" morţii, „umbrele", cei ce „sălăşluiesc în pulbere" vor învia în cele din urmă. Mai întâi însă, C.S. recoltate şi triate trebuie să intre în „cămările sale". Unde? Biblia ne indică în multe dintre capitolele sale că cei triaţi intră în P.V. sau, mai exact, în circuitul energetic C.D.M. <=> R.V. <=> P.V. şi chiar se termină cu un verset sugestiv în acest sens:..."de va scoate cineva din cuvintele acestei proorociri, Dumnezeu va scoate partea lui (C.S. - n.a.) din pomul vieţii" (Apocalipsa 22-19). Dacă ar scrie cineva o carte despre originea blestemului ar trebui să includă şi acest verset! Cred că vă mai aduceţi aminte de P.V.: „La râu, pe amândouă laturile lui vor creşte tot felul de arbori care dau hrană... fructele din ei nu se vor mai isprăvi. În fiecare lună se vor coace fructe noi, pentru că apa pentru ele vine din locul cel sfânt; ... fructele se vor întrebuinţa ca hrană..." (Iezechiel 7-12). Fructele, C.S. triate, vor intra după triaj în P.V.; de fapt, în cei 12 pomi ai vieţii, fiecare „fel de fruct" intrând în pomul său, în „cămara" sa.

Care este scopul intrării în circuitul: C.D.M. <=> R.V. <=> P.V.? Iată ce mai aflăm: „Rămăşiţa Sionului şi cei ce vor fi scăpat cu viaţă din Ierusalim se vor chema sfinţi şi oricine va fi înscris să trăiască în Ierusalim" (cel ceresc - n.a.) Dar, înainte să se cheme sfinţi, ..."Domnul va fi spălat

necurăţenia fiicelor Sionului şi va fi şters fărădelegile din mijlocul lui prin duhul dreptăţii şi al nimicirii." (Isaia 4-3;4). Acesta este scopul principal al introducerii C.S. în circuitul energetic: spălarea, curăţarea C.S. de memorii nedorite. Majoritatea „fructelor" culese nu au o structură A.D.N.M.N. perfectă, identică cu a felului de rod standard, din cauza gradului mai mic sau mai mare de hibridare A.D.N.M.N. cu caractere hibride. În plus, fiecare C.S. are o memorie adiacentă, ce ţine de evenimentele trăite de posesorul C.S., de cultura sa, de gradul de pregătire, memorie ce este structurată pe „fructul" cules. Aceste structuri care reflectă hibridarea şi memoria vieţii (vieţilor) anterioare trebuie şterse, curăţate, spălate. Operaţiunea este foarte delicată, dar Mielul ştie să facă acest lucru.

După triaj, C.S. intră în P.V., în „cămara sa", apoi va fi eliberat în R.V., spre C.D.M. Primul contact e cu Mielul, care compară „cartea sa" cu „cartea" C.S., adică compară structura standard A.D.N.M.N. a tipului de rod căruia C.S. îi aparţine prioritar. „...Ştiu faptele tale, că trăieşti, dar eşti mort. (Apocalipsa 3-1). Simultan, Mielul curăţă, îndepărtează memoriile nedorite, „tămăduieşte" C.S. şi îl aduce printr-o operaţiune de chirurgie energetică la structura standard, a matricei libere A.D.N.M.N. a C.S. Apoi, C.S. eliberat de Miel spală fiinţa supremă, pe Dumnezeu. Fiind o structură proaspătă viguroasă (aparţine unui copil), cu o fiziologie perfectă, în acord cu structura A.D.N.M.N. a S.d. şi a lui Dumnezeu, în particular, C.S. poate să regenereze fiinţa supremă, poate s-o înnoiască, „... prin baia naşterii celei de-a doua şi prin înnoirea Duhului Sfânt". (Tit - 3). Schimbul energetic este reciproc, C.S. este de asemenea stabilizat structural, revigorat energetic, prin contactul cu Dumnezeu, după care este eliberat în R.V. -> P.V. unde continuă să-şi exercite rolul energetic pozitiv în cadrul structurilor cu care vine în contact. În acelaşi timp are loc corectarea structurilor imperfecte: „...Şi ei se vor întoarce la Domnul şi El se va îndupleca şi îi va tămădui. „(Isaia 19-22). Dacă în circuitul energetic „scapă" structuri A.D.N.M.N. totuşi hibride, imposibil de corectat, atunci „fructul" i se pare lui Dumnezeu „crud la gust şi de nimic bun". În final, un astfel de rod va fi îndepărtat de Miel: „...Căci n-am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului Meu." (Apocalipsa 3-3)

Cam aşa văd eu fiziologia acestor structuri energetice vii. N-avem nicio informaţie cu privire la durata staţionării unui C.S. în circuitul energetic viu. Probabil că media este de o lună, deoarece în fiecare lună P.V. este alimentat cu noi C.S. Ar fi posibil ca timpul necesar curăţirii C.S. de memoriile nedorite să fie variabil, în funcţie de amploarea corecţiilor necesare. Abia după „tămăduire", „curăţare", după ce C.S. are o matrice A.D.N.M.N. viguroasă şi identică cu cea a S.D., se poate trece la etapa următoare, îndeplinirea obiectivului P.T.: fabricarea îngerilor. Manuscrisele de la Marea Moartă amintesc şi ele „purificarea" la care sunt supuşi cei aleşi:
... la Dumnezeu se află îndreptăţirea şi de la El vine desăvârşirea cărării... prin Harul Lui El mă va mântui. Prin justiţia Lui cea adevărată m-a îndreptăţit şi în nesfârşita Lui milă mă va ierta de toate nedreptăţile, şi ***cu nedreptatea lui mă va purifica de necurăţia omului şi de păcatul fiilor omului****: pentru a mărturisi înaintea Domnului dreptatea Sa şi Prea-Măritului slava Sa.*
(Manuscrisele de la Marea Moartă - Ibid., XI, 11-13-15)

Observaţi că purificarea este făcută la standardul de „nedreptate", de imperfecţiune genetică al lui Dumnezeu. Este singurul text venit de la S.D. care menţionează o structură genetică a „fiinţei supreme" departe de cea ideală. Ţinta genetică a evoluţiei genetice artificiale rămâne acel Sine Suprem, practic, imposibil de atins. Unul dintre miturile care simbolizează reînvierea este cel al păsării Phoenix, ce renaşte din propria-i cenuşă. El este reamintit de către Iov:
19. Rădăcina mea (C.S. - n.a.) *se va răsfira pe lângă apă* (R.V. - n.a.) *şi roua se va lăsa noaptea peste ramurile mele.*
20. Slava mea va întineri neîncetat şi arcul meu se va înnoi în mâna mea.
18. ...ca şi pasărea Phoenix voi înmulţi zilele mele. (Iov - 29)
Cred că nu mai aveţi nevoie de comentariu. Faceţi analogie cu mitul reprezentat etapă cu etapă tehnic, scenic în faţa lui Betty Andreasson. Vulturul imens arde (atac nuclear - emisie de căldură şi lumină - radiaţie); se transformă iniţial într-un pumn de cenuşă (moment apocaliptic), apoi ia

forma unei larve - precursor al unei noi fiinţe. Toată povestea simbolizează reînvierea şi e prezentă în variante asemănătoare pe toate meridianele globului.

Biblia nu ne lasă să avem îndoieli asupra etapelor importante ale programului. De aceea s-a considerat că un simplu simbol sau deducţiile logice nu sunt de ajuns. Iată de ce Iezechiel ne prezintă o imagine detailată asupra racordului corp somatic - C.S. Capitolul 37 se numeşte „Vedenia oaselor uscate. Alcătuirea din nou a trupului şi învierea morţilor". Se anunţă interesant, nu? Sub hipnoză, lui Iezechiel i se induce imaginea „unui câmp plin de oase omeneşti".
2....iată oasele acestea erau foarte multe pe faţa pământului şi uscate de tot.
5. Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu oaselor acestora...
6. Voi pune pe voi vine şi carne va creşte pe voi; vă voi acoperi cu piele, voi face să intre în voi duh şi veţi învia şi veţi şti că Eu sunt Domnul"
7. prorocit-am deci... Şi când am prorocit, iată s-a făcut un vuiet şi o mişcare şi oasele au început să se apropie, fiecare os la încheietura sa.
8. Şi am privit şi eu şi iată erau pe ele vine şi crescuse carne şi pielea le acoperea pe deasupra, ***iar duh nu era în ele.***

Ce observăm? Asemenea lui Adam, al cărui corp somatic a fost făcut din ţărână, avem imaginea fabricării unui corp somatic, de data aceasta din „piesele" componente: oase, muşchi, vase, piele etc. Această imagine indusă sub hipnoză lui Iezechiel este pe înţelesul său. Avea vreun rost ca Domnul să-i inducă imaginea clonării A.D.N.M.P. într-un laborator modern de inginerie genetică din S.S.? Avea sens să ne prezinte imaginea primelor diviziuni celulare, a organogenezei, creşterii artificiale a somei? Nu. Nu e necesar. Noi ştim deja cum este scrisă Biblia şi înţelegem mesajele ei chiar şi atunci când sunt acoperite de metafore sau imagini analoge. Asemenea lui Adam, cel construit din ţărână, care nu era încă viu până ce Dumnezeu nu a suflat duh de viaţă peste el, aceste corpuri somatice „văzute" de Iezechiel nu erau vii, deoarece nu erau racordate la C.S.
9. Atunci mi-a zis Domnul: „Fiul omului proroceşte duhului: Duhule, vino din cele patru vânturi şi suflă peste morţii aceştia şi vor învia!"
10. Deci am prorocit eu cum mi se poruncise şi a intrat în ei duhul şi au înviat şi mulţime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor.

Astfel, Iezechiel are imaginea fabricării de îngeri din C.S. culese - roade ale P.T., şi din some de îngeri clonate în laborator. Ca să fim siguri că nu am greşit în interpretare, Domnul vine cu precizări suplimentare:
11."Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată eu zic: S-au uscat oasele noastre şi nădejdea noastră a pierit; suntem smulşi din rădăcină".
Adică, suntem în stare de C.S. liber, rupt de corpul somatic, ars în atacul nuclear.
12. De aceea proroceşte şi le spune: Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu: Iată, Eu voi deschide mormintele voastre şi vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre şi vă voi duce în ţara lui Israel. (Israelul ceresc - n.a.)
14. Şi voi pune în voi Duhul Meu şi veţi învia şi vă voi aşeza în ţara voastră şi veţi şti că Eu, Domnul, am zis aceasta şi am făcut". zice Domnul.
27. Fi-va lăcaşul Meu la ei şi voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. (Iezechiel - 37)

Una dintre scrierile vechi ce încearcă să ne lămurească asupra procesului tehnic de producere a îngerilor este „Cartea tibetană a morţilor". Corecţia genetică a C.S. prin înlăturarea memoriilor karmice - structurilor genetice nedorite, este bine descrisă. Pietre negre - karma cea rea - sunt definite de caracterele genetice ale diverselor organe pe care le reprezintă, astfel încât asimilarea noţiunii de karmă cu structura genetică A.D.N.M.N. este indubitabilă. Continuăm lectura din capitolul „Judecata": „...una dintre furiile călău ale Zeului Morţii înfăşoară o funie în jurul gâtului tău şi te târăşte; ea îţi taie capul, îţi scoate inima, îţi smulge intestinele, îţi linge creierul, îţi bea sângele, carnea ţi-o mănâncă şi îţi roade oasele; **tu însă eşti incapabil să mori.** Chiar dacă trupul ţi-e tăiat în bucăţi, îţi revii. Tăierea repetată îţi pricinuieşte o îngrozitoare durere şi tortură... **Corpul tău fiind un Spirit-Corp, nu poate muri, chiar dacă este decapitat şi făcut bucăţi.**

Corpul tău este în realitate de natura vidului; aşa că nu trebuie să ai nicio teamă...**Corpul tău de dorință este un corp din înclinații şi vid.** Vidul nu poate face rău vidului; **lipsa de însuşiri nu poate face rău lipsei de însuşiri."** (Cartea tibetană a morților - extras din cap. Judecata). Astfel C.S. suferă o veritabilă chirurgie energetică în M.N., devine lipsit de însuşiri nedorite, dar adaptat viitorului corp somatic de înger, caracterizat printr-un A.D.N. simplu, lipsit de însuşiri, adică de prea multe caractere genetice. Legea genetică a viitoarei ființe este: o genă corespunde unui caracter, genotipul este practic identic cu fenotipul. Prin contrast, legea noastră genetică, a ființelor născute „în Natură, din Tendințe" se caracterizează prin segregarea caracterelor, prin exprimarea unui singur caracter fenotipic, în dauna mulțimii caracterelor genetice înscrise în A.D.N. pentru o însuşire - structură a ființei (de exemplu: culoarea ochilor, a pielii, forma nasului, predispoziția genetică la anumite boli, grupă sanguină etc.).

Într-un stil mult asemănător cu „Cartea egipteană a morților", replica tibetană descrie actul chirurgical energetic suferit de C.S. ca având loc în etape succesive, în cursul cărora C.S. îşi pierde unele părți, dar este concomitent recunoscut drept compatibil cu elementele „Bardo" - noțiune ce defineşte, după părerea mea, caracterele genetice ale sistemului viu tip C.D.M.-R.V.-P.V. Analiza A.D.N.M.N. a C.S. şi modelarea lui au loc într-un tunel - pasaj ce se îngustează progresiv şi care, o dată străbătut, conferă compatibilitate genetică cu Bardo. De-a lungul tunelului, structura C.S. e comparată cu elemente de structură genetică din Bardo, precum „Cetele Mamelor Dakinis". Asemănarea celor două structuri permite avansarea C.S. spre următoarea etapă de analiză. C.S. solicită diverse „călăuze" care-i uşurează tranzitul dureros. Redau numai ultima etapă a pasajului:
9... De-a lungul strălucitei căi de lumină a Înțelepciunii...
Să ne conducă eroicii Deținători ai Cunoaşterii,
Cetele Mamelor Dakinis să fie apărarea noastră,
Să fim salvați din îngrozitorul pasaj îngust din Bardo,
Să fim transpuşi în starea desăvârşitei buddheități.
10... Elementele eterice să nu se ridice ca duşmani...
Fie să vedem toate Împărățiile lui Buddha.
Fie să ajungem ca toate sunetele să le recunoaştem ca propriile noastre sunete; ***Fie să ajungem ca toate radiațiile să le recunoaştem ca propriile noastre radiații****; Fie să ajungem ca să obținem Tri-Kaya în Bardo.* (Cartea morților tibetană-II Calea bunelor urări pantru salvarea din periculosul pasaj îngust din Bardo - 9,10)

Corpul spiritual, transformat în îngrozitorul pasaj îngust din Bardo, devine o structură genetică identică cu divinitatea. Nu mai urmează decât „naşterea matriceală supranormală, naşterea Bardo". Zeii tibetani ne informau mai devreme că un C.S. recoltat, intens compatibil cu îngerii, poate beneficia de o „naştere matriceală supranormală" prin cuplajul cu corpul Bardo (somă de înger). C.S. recoltat suferă mai întâi analiza şi chirurgia energetică practicată de Zeul Morții, despre care am vorbit. Ajuns la simplitate A.D.N.M.N., C.S. se numeşte în acest stadiu corp-dorință-structură genetică compatibilă cu îngerii, ce poate primi în acest stadiu un corp somatic de înger. Iată descrierea corpului-dorință, rezultat al transformării suferite de C.S.: **„Cu un corp părând de carne ce se aseamănă celui precedent şi aceluia care trebuie produs, dotat cu toate facultățile de simțire şi ale puterii de mişcare neîmpiedicată, posedând minunate puteri karmice, vizibil purilor ochi cereşti ai ființelor din Bardo, de aceeaşi natură".**
Observați compatibilitatea corpului-dorință, obținut prin prelucrare C.S. atât cu corpul somatic precedent, cât mai ales cu a celui viitor, ce urmează a fi produs. În acelaşi sens explicația este şi mai largă: **„Acel corp iradiant (corpul-dorință) despre care se vorbeşte ca (fiind) asemănător celui precedent şi celui ce va fi produs, (asta înseamnă că vei avea un corp întocmai ca şi corpul din carne şi sânge, corpul uman de mai înainte, corpul înclinațiilor) este dotat şi cu anumite semne şi frumuseți ale perfecțiunii, aşa cum le posedă ființele cu un destin înalt"** (Cartea morților Tibetană - partea a doua - corpul Bardo: naşterea şi facultățile lui supranormale).

Textul de mai sus subliniază negru pe alb că C.S. modificat prin chirurgie energetică, lipsit de lanțuri hibride şi de structuri genetice fără corespondent în structura genetică a „corpului ce va fi

produs" este dotat suplimentar cu alte structuri genetice, care îşi vor găsi corespondentul material în structura genetică a „fiinţelor cu destin înalt". Deci, corpul-dorinţă este dotat cu „semnele şi frumuseţile perfecţiunii". Numai după această operaţiune racordul corp somatic-corp spiritual devine perfect. Cartea tibetană a morţilor conţine în ultimul capitol „Calea bunelor urări care apără de frică în Bardo", imn ce ghidează C.S. compatibil spre ultimul act al transformării în înger:
6. Când voi primi o renaştere supranormală în Sidpa Bardo, c*ând voi ajunge acolo unde doresc,*
9. Când voi vedea viitorii părinţi în unire, fie să-i privesc ca pe o pereche divină, Învingătorii, Blânzii şi Mânioşii Tată şi Mamă. Fie să obţin corpul desăvârşit, distins cu semne şi podoabe.
10. ***Când voi obţine corpul unei fiinţe masculine...*** *Fie ca reaua karmă să nu mă poată urmări, Şi meritele pe care le am să mă urmeze şi să se înmulţească*
13. Voi învingători, Blânzi şi Mânioşi, Ca eu şi alţii, imagini ale corpurilor voastre, (numere ale) *adepţilor voştri, durată a timpului vieţii voastre, graniţe ale bogăţiei voastre Şi imagine a bunăstării numelui vostru divin, Să egalăm adevărul vostru Sine în toate acestea.*

Sinteza imnului de mai sus reprezintă încununarea P.I.G. - reuşita fabricării îngerilor prin tehnici avansate de inginerie genetică. Îngerii, având înscrise în structura lor genetică numărul de cod genetic al supercuvilizaţiei respective, fiind purtătorii creatorilor lor, deveniţi Mamă şi Tată într-un mod extrem de original, se nasc cu dorinţa eternă a bunăstării supercivilizaţiei lor, a extinderii graniţelor imaginii lor genetice şi a egalării perfecţiunii „părinţilor lor" prin naşteri repetate. Zeii sumerienilor nu ne ascund nici ei modalitatea în care îşi fabrică îngerii. Uneori fac acest lucru într-o manieră simplificată. Într-un poem găsit la Nippur, datat cu 1.000 de ani înainte de scrierea Cărţii lui Iov, un credincios imploră zeii asemenea lui Iov să-l vindece, să-i dăruiască nemurirea. Urmarea este o descriere succintă a transformărilor pe care trebuie să le sufere credinciosul pentru a deveni nemuritor:
Omul - zeul a plecat urechea la ale sale lacrimi amare şi la plânsul lui;.
Răul care l-a lovit (pe om*)...,el* (zeul) *l-a înlăturat;*
Ursita rea care fusese pentru el hotărâtă, din vrerea sa, a îndepărtat-o.
A preschimbat în bucurie suferinţele omului, (i-a modificat harta genetică - n.a.)
A pus lângă el genii binefăcătoare
A dat... îngeri cu înfăţişare plăcută. (Tăblițele de lut sumeriene)

Într-un vechi poem asiro-babilonian, intitulat „Povestea unui amărât", zeii Mesopotamiei descriu amănunţit tot procesul de transformare a omului în înger. Poemul conţine patru tăbliţe de lut, parţial distruse, dar cu informaţie neştirbită. În prima tăbliţă aflăm că „amărâtul", care toată viaţa l-a lăudat pe „deţinătorul înţelepciunii", a murit şi a fost luat de zei din ograda sa:
1. Am ajuns, am trecut dincolo de al vieţii prag.
2. Privesc în jurul meu; rău peste rău! (structură diferită de cea a zeilor - n.a.)
3. Necazul meu sporeşte, nu-mi găsesc dreptate.
4. Am implorat zeul, dar nu şi-a întors faţa.
10. De unde vin toate aceste necazuri?
11. M-am uitat înapoi: vai ce persecuţie!
12. Ca a unuia care nu a adus jertfă de băutură zeului (etc.)
15. Care a devenit neglijent şi ***a nesocotit înfăţişarea zeilor****;* (Tăbliţa a doua).
Acest „amărât" ne explică în continuare că a respectat toate legile impuse de zei. Drept urmare zeii, revin asupra lui şi fac o analiză atentă a fiecărei componente a structurii C.S. corespunzătoare corpului somatic.
53. Un duh rău a venit din abis.
54. Demonul a coborât din muntele infernului.
3. Corpul cel vârtos (somatic - n.a.) *ei l-au distrus ca pe un zid,*
4. Demonul bolii ***alu*** *s-a îmbrăcat în corpul meu* (C.S. - n.a.) *ca şi o haină.*
5. ***Ca o plasă m-a cuprins somnul.***
6. Ochii mei clipesc, dar nu văd.
10. Urechile mele sunt deschise, dar fără vedere... (etc.)

15. Moartea m-a urmărit şi mi-a cuprins întreg corpul.
16. Dacă cineva întreabă de mine şi mă strigă eu nu răspund.
19. În gura mea un căluş s-a aşezat,
20. Eu țin pe loc cuvântul gurii mele...
26. Nemaipomenit de mult a durat necazul meu. (**percepție temporală dificilă**)
30. Patul mi-e o închisoare, mi s-a oprit ieşirea.
31. Temnița aceasta a devenit casa mea. (P.V. - n.a.)
*32. Mâinile mele au fost aruncate în **lanțurile corpului.*** (secvență A.D.N. - n.a.)
33. În legăturile mele proprii au fost zvârlite picioarele mele.
34. Umflăturile mele sunt dureroase, rănile adânci.
35. Biciul ce mă izbeşte este plin de groază.
36. M-au găurit cu un arac, înțepătura a fost sfâşietoare.
37. Prigonitorul mă persecută ziua întreagă.
38. Noaptea nu mă lasă să respir măcar o clipă
39. Încheieturile îmi sunt slăbite din cauza smuciturilor,
40. Membrele îmi sunt sfărmate, trântite de o parte.
45. Vraciul n-a pus diagnosticul suferinței mele,
46. Iar timpul bolii mele, ghicitorul nu l-a fixat. (percepție temporală dificilă) (Tăblița a doua)

După decuparea structurilor energetice necorespunzătoare necesităților viitoarei ființe, urmează „purificarea" C.S. şi supra-adăugarea noilor elemente.

1. Un om oarecare, uriaş de statură...
10. Cu membre gigante, îmbrăcat în straie noi... veni la mine.
25. „Tab-utul-Enlil, locuitorul din Nippur,
*26. **M-a trimis să te purific pe tine.***
27. Scoțând apă el o vărsă peste mine.
28. Ritul vieții el rosti, mă unse cu... (tăbliță defectă - n.a.)
*40. Un om puternic, purtând o coroană; **un vraci scriind o tăbliță*** (noua structură A.D.N. - n.a.)
41. „Maruk m-a trimis"
48. El repede termină boala mea, ruptă fu...
49. După ce inima stăpânului meu se linişti,
50. Spiritul lui Marduk, milostivul, s-a potolit.
*60. **Păcatele mele le-au lăsat să le ia vântul.*** (Tăblița a treia)

Urmează în sfârşit racordul acestei structuri energetice cu noul corp somatic. Încet, încet, „amărâtul" se trezeşte din nou la viață, însă cu o nouă înfățişare.

16. Negura ochilor mei, peste care era întins acoperământul nopții,
17. El o suflă cu un vânt puternic şi lumină vederea lor.
18. Urechile mele înfundate şi-ncuiate ca ale unui surd,
*19. El le desfăcu înfundarea, deschise auzul meu...*ş.a.m.d.
24. Gura mea era astupată şi vorbea cu greutate,
25. <u>El a curățit-o şi ca pe aramă a făcut-o să lucească.</u>
26. Dinții mei, ce erau încleştați,
27. <u>El a lărgit spațiul dintre ei şi rădăcinile lor el</u>... (tăbliță defectă)
28. Limba ce era legată şi nu putea vorbi,
29. <u>El îndepărtă muțenia ei şi vorbirea-i deveni clară</u>...
33. Plămânii ce erau prinşi şi opreau răsuflarea,
34. <u>A lor... a fost îndreptată, el a deschis închizătura lor.</u>
51. Stomacul, ce de foame se golise tot şi era închis ca un coş,
52. <u>Primeşte hrană, acum ia băutură</u>.
55. Ca a unuia ce are toată vigoarea, deveni puterea mea... etc.
*60. **El şterse rugina trupului, îl făcu curat, lucios.***
*61. **Înfățişarea ştearsă deveni strălucitoare.***
*62. **Pe malul râului sfânt (R.V.), unde are loc judecata de apoi a lumii.***
*63. **Fruntea mea a fost bine ştearsă, semnul sclaviei mele spălat**...* etc.

66. De la suferință, prin izbăvire, eu vin acum... etc. (Tăbliţa a treia)
3. ...el mă luă, îmi dărui viaţa. Din necaz el mă scoase. Din râul Hubur (R.V. - n.a.) *el mă înălță.*
În final „amărâtul" devenit între timp înger îşi reia filmul metamorfozării, folosind de data aceasta imaginea „porților" prin care a trecut în drumul devenirii sale. Descrierea este asemănătoare celei din „Cartea egipteană a morților". Astfel, el a străbătut pe rând „Poarta Abundenței", „Poarta Marelui Lamassu", „Poarta Mulțumirii", „Poarta Vieții", „Poarta Răsăritului Soarelui", „Poarta Iertării Păcatelor", „Poarta Anchetării Gurii", „Poarta Dezlegării Suspinelor", „Poarta Apelor de Purificare", Poarta Mulțumirii" - în care se întâlneşte cu Marduk şi „Poarta Belşugului Deplin".

În sfârşit, beneficiem de o ultimă descriere a transformărilor suferite de C.S. într-un vechi poem fenician, intitulat **„Poemul Hadad"**. Începutul este parțial distrus. Capitolul se numeşte **„Un oarecare se plânge înaintea zeului El"**. Titlul ne duce cu gândul la „Povestea unui amărât".

9. Ei (zeii - din context) *ne distrug pe noi, o , El, părintele nostru;*
10. Ei ard măruntaiele noastre ca un foc,
11. Ei ne rod piepturile ca nişte viermi. (coloana I)

La fel de sugestiv, capitolul următor are un titlu bine ales: „Zeul EL porunceşte lui Talis şi lui Dimgay să meargă în câmpie să dea naştere unor rumegători".

12. Zeul El râse în inima sa şi zise:
16. O, Damgay, slujnica lui Athirat,
17. Ia-ți repede ***scaunul tău de naştere****, letica ta*
18. Şi ale tale scutece şi du-te,
19. ***Du-te la pomul cel mare*** **(P.V. - n.a.)**
23. ***Presară-ți corpul, mâinile şi picioarele,***
24. ***Cu țărână încolăceşte-te şi naşte.***
25. Orătănii rozătoare te vor face să te încovoiezi
26. Şi să dai naştere la jivine atotrozătoare
27. Al căror nume numai zeul El
27. Îl va vesti la vreme

Formulările sunt bine alese. C.S. ce urmează a fi prelucrat este supus ființelor „rozătoare" care curăță structurile genetice inadecvate viitoarei ființe. C.S. purificat este racordat apoi la **„țărâna încolăcită" - A.D.N.M.P.** şi astfel se „naşte" un înger. Urmează lupta lui Baal cu „rozătoarele". Aşa cum era de aşteptat, Baal iese învingător. Poemul se termină cu „Invocarea lui Baal".

60. O, prințule, eu te-am aşezat ca tu să fii tare;
61. S-a făcut din tine un rege puternic,
62. ***S-a făcut din tine ceea ce se scoate la izvor,***
63. S-a făcut din tine puțul casei lui El
64. Şi fântâna casei lui. (Poemul Hadad)

Bineînțeles, Baal este deținătorul informației genetice standard, deci, „produsul finit" „ce se scoate la izvor" este la fel ca el, se poate spune că este făcut din el.

Ei, cam aşa decurge procesul de asamblare a îngerilor. Discuții de ordin tehnic ar fi multe. S-ar putea ca racordul C.S. - corp somatic să aibă loc ceva mai devreme, poate imediat după primele diviziuni celulare. Poate că matricea A.D.N.M.N. are un rol determinant în conducerea creşterii somei dintr-o celulă vie, prelevată din celula somatică ce conține informația de bază A.D.N.M.P. Se racordează oare C.S. chiar la celula inițial prelevată şi se oferă noii ființe condiții artificiale optime de creştere? Oare racordul se face exact aşa cum este descris, între C.S. prelucrat şi o somă matură de înger, produsă în laborator? Poate că geneticienii ştiu să răspundă.

Ce amintire vor păstra îngerii locurilor de origine, Pământului din care provin? Niciuna. Memoria C.S. a fost ştearsă, aşa cum ştergi o bandă de videocasetă.
17. Nimeni nu-şi va mai aduce aminte de vremurile trecute şi nimănui nu-i vor mai veni în minte,
19. Şi Mă voi bucura de Ierusalim şi Mă voi veseli de poporul Meu şi nu se va mai auzi nicun plâns, niciun țipăt.

20. Să nu mai fie acolo copii care mor în floarea vârstei şi nici bătrâni care nu ajung la capătul vieţii lor! Aşa că cine va muri la o sută de ani va fi tânăr şi cine nu va ajunge va fi blestemat.
24. Şi înainte de a Mă chema pe Mine, Eu le voi răspunde şi grăind ei încă, Eu îi voi fi ascultat. (Isaia - 65*)*
Ăsta, da, serviciu de informaţii! Şi uite aşa, Programul Terra se încheie. Amintirea lui, a noastră, a planetei, a civilizaţiei noastre în evoluţie s-ar putea să rămână stocată în „dosarele" Mielului. S-ar putea totuşi să nu fie aşa? Ce folos i-ar aduce lui sau lui Dumnezeu sau S.D.? S.D. nu priveşte spre trecut decât dacă este avantajos, eficient să se întoarcă într-un anume segment temporal, care pentru noi ar putea însemna trecut. Deocamdată însă, noi suntem trecut pentru ei. NOI SUNTEM NIMENI. PENTRU ACESTE CIVILIZAŢII EXTRATERESTRE, NOI NU MAI EXISTĂM!

CE VA MAI FI PE TERRA?

Motto: *Şi nu este cetate pe care să nu o pierdem înaintea zilei învierii sau să nu o pedepsim cu pedeapsă grea. Aceasta este scris în carte.* (XVII Sura drumului nopţii - 60)

Să sperăm că îngerul Gabriel exagerează. Distrugerile vor fi într-adevăr imense. Toate miturile avertizează că vor fi cele mai mari cataclisme pe care le-a cunoscut Pământul, comparativ cu toate cele patru distrugeri ce au pus capăt programelor trecute. Un alt motiv pentru care distrugerile sunt mai mari decât cele prevăzute iniţial constă, cred eu, în progresul tehnic uman ceva mai înaintat comparativ cu vârful tehnologic al civilizaţiilor trecute. Azi omul, organizaţiile secrete supra-naţionale, în care rolul central îl are M.F.E., cred că încearcă o apărare de undeva, de pe orbita planetei, sub îndrumarea tehnică a Lumii Intraterestre. S.U.A. în special face un efort disperat de cercetare contra cronometru, în scopul realizării „cortinei antirachetă nucleară", program cunoscut sub numele de „războiul stelelor", în scopul perfectării rachetelor sol→orbită, sau orbită→spaţiu cosmic. Concomitent cu construirea de baze subterane, în care speră să înmagazineze tehnică, ştiinţă, material tehnic şi... uman performant, vor încerca probabil construirea de nave spaţiale dotate cu armament pe măsură. Vor reuşi? Cred că nu! Nu până la capăt. Tot ceea ce înseamnă tehnică nu va depăşi limitele istorice ale acestui program. Cu cât tehnica de care dispunem e mai sofisticată, cu atât distrugerile vor fi mai mari. De aceea, singura cale inteligentă spre supravieţuire este non-acţiunea.

Şi totuşi, cineva reuşeşte să supravieţuiască atacului Supercivilizaţiei lui Dumnezeu. Este vorba de Satana şi lumea lui intraterestră. Biblia ne lasă să înţelegem că istoria se termină cu un pact între învingător - S.D. şi învins - L.I.
1. Şi am văzut un înger pogorându-se din cer, având cheia adâncului şi un lanţ mare în mâna lui.
2. Şi a prins pe balaur, şarpele cel vechi, care este diavolul şi satana, şi l-a legat pe mii de ani.
3. Şi l-a aruncat în adânc şi l-a închis şi a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească neamurile, până ce vor sfârşi miile de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat câtăva vreme.
5. Iar ceilalţi morţi nu înviază până ce nu vor sfârşi miile de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.
7. Şi către sfârşitul miilor de ani satana va fi dezlegat din închisoarea lui.
8. Şi va ieşi să amăgească neamurile, care sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog şi Magog, şi să le adune la război; iar numărul lor este ca nisipul mării.
9. Şi s-au suit pe faţa pământului şi au înconjurat tabăra sfinţilor şi cetatea cea iubită. Dar s-a pogorât foc din cer şi i-a mistuit.
10. Şi diavolul care-i amăgise a fost aruncat în iezerul de foc şi de pucioasă unde este şi fiara şi prorocul mincinos şi vor fi chinuiţi acolo zi şi noapte, în vecii vecilor. (Apocalipsa - 20)

Ce observăm? După ce Satana este închis în adâncul pământului, urmează practic un alt program, o altă civilizaţie care se dezvoltă pe Terra. Sună parcă ceva mai optimist, nu? S.D. este capabilă să facă o distorsiune temporală (D.T.) îndepărtată, până la „sfârşitul miilor de ani", care pentru noi pot să însemne zeci de mii de ani. După cum vedeţi, istoria se va repeta oarecum identic. Diferenţa constă în faptul că Satana va fi nu numai învins, ci şi aruncat în iezerul de foc. Nu avem altă soluţie; din lipsa unei alte poveşti contradictorii,trebuie s-o credem pe aceasta.

Se pare că până la programul în curs, conflictul S.D.-L.I. nu era unul major. Răfuiala viitoare a celor două supercivilizații va afecta grav ecologia planetei. Acest fapt nu cred că a fost programat chiar de la început, deşi se ştia că P.I.G. actual va fi distrus prin atac nuclear. Acum cca 2.600 de ani S.D. estima Ieremia:
...Blestemul mistuie pământul şi locuitorii îndură pedeapsa lor; drept aceea, cei ce locuiesc pe pământ sunt mistuiți iar oamenii rămaşi sunt puțini la număr! (Isaia 24-6)
Că aşa a zis Domnul: „Toată țara va fi pustiită, dar nu o voi nimici de tot . (Ieremia 4-27)
Isaia, în urmă cu mai bine de 2.800 de ani profețeşte o distrugere parțială a vieții pe Terra.
11. Pelicanul şi ariciul vor fi stăpânii lui, bufnița şi corbul, locuitorii lui. Şi pe deasupra, Domnul va întinde peste el frânghia nimicirii şi cumpăna pustiirii. Şi oameni cu chip de țap vor locui şi de viță bună socotiți vor fi.
12. Nu se va pomeni acolo de niciun regat şi toți prinții lui vor fi nimiciți.
13. În palatele lui vor creşte spini, iar în turnurile dărâmate mărăcini şi urgie. Acolo va fi sălaşul şacalilor şi adăpostul struților.
14. Câini şi pisici sălbatice se vor pripăşi acolo şi făpturi omeneşti cu chip de țap se vor strânge.
15. Acolo îşi va face şarpele cuib şi va depune ouă în el, va cloci şi va scoate pui. Acolo se vor strânge vulturii de pradă şi în acele locuri se vor găsi cu toții. (Isaia - 34)

Teoretic, Isaia descrie un sfârşit al civilizației noastre, şi nu al omului ca ființă terestră. După un atac nuclear asupra zonelor intens populate ale planetei, radiația nucleară restantă ucide selectiv ființele. Omul este mai sensibil la radiație decât unele animale, sau chiar foarte sensibil față de unele insecte ce pot suporta doze de 1.000 de ori mai mari (scorpionul). În unele zone mai puțin afectate, zonele slab populate astăzi, s-ar putea ca radiația să nu fie intensă. Omul, protejat inițial prin mijloace artificiale, ar putea trăi ulterior în afara zonelor intens contaminate radioactiv. Distrugerea bazei materiale, rarefierea populației, dispariția specialiştilor, concentrați de obicei în marile centre urbane, duc la decăderea tehnică şi socio-culturală a rasei umane. Locul omului modern ar putea fi luat de un om degenerat atât ca nivel de cunoştințe cât şi biologic, posibil prin modificarea geneticii sale sub efectul radiației crescute. Omul cu chip de țap ce va popula planeta îmi sugerează un om cu barbă, adus în stadiul unei epoci preistorice.

După cum observăm, putem să aflăm în mare câte ceva din istoria viitorului folosind drept bază de studiu scrierile vechi. O altă cale de investigare a viitorului omenirii în ansamblu s-a dezvoltat relativ recent. Este vorba despre **hipnoza progresivă**, tehnică perfectată de dr. Helen Wambach, din San Francisco. Dacă timp de 39 de ani, cercetătoarea a elaborat o anchetă asupra vieților anterioare, folosind hipnoza regresivă, practicată de mii de oameni, ultimii ani de studiu au fost dedicați hipnozei progresive. Descoperind că prin hipnoză îşi poate progresa subiecții până în viețile viitoare, ea a elaborat un studiu pe scară largă în S.U.A. şi în Franța, pe 2500 de persoane. Helen Wambach a încetat din viață înainte de a-şi încheia studiul. Unul dintre colaboratori, psihologul Chet Snow, a preluat ştafeta şi a prezentat concluziile studiului într-o carte recentă, intitulată *Mass Dreams of the Future* (Visele în masă ale viitorului).

În primul rând, toți cei investigați descriu o diminuare spectaculoasă a populației Terrei în viitor, printr-o catastrofă însoțită de schimbarea axei de rotație a Pământului. Ca urmare, o bună parte a celor investigați (nu cunosc procentul) nu vor găsi în viitor un corp fizic în care să se reîncarneze. Cei care descriu viitorul, situat probabil pe axa lineară a timpului dincolo de momentul catastrofei, se împart în patru grupuri distincte. **Primul grup** descrie o lume sterilă, lipsită de bucurie, în care majoritatea oamenilor trăiesc în stații spațiale, hrănindu-se cu alimente de sinteză şi purtând costume metalizate. **Al doilea grup**, botezat *New Age*, descrie în viitor vieți fericite, mai aproape de natură, semeni trăind în armonie unii cu alții, dedicându-şi timpul dezvoltării spirituale(?) **Al treilea grup** a fost botezat *High Tech City* (Oraşul de înaltă tehnologie). Membrii lui descriu o viață anostă, un viitor trist, robotizat, în mari oraşe subterane, unele protejate prin cupole de atmosfera poluată din exterior. **Ultimul grup** se identifică în supraviețuitorii catastrofei, probabil nucleare, care va afecta planeta. Ei vor trăi în cele mai diverse locuri: oraşe în ruină, ferme izolate, peşteri. Îmbrăcați în haine confecționate din piei de animale, îşi vor asigura hrana strict din vânat.

Chiar autorii acestei anchete au avut dificultăți în interpretarea rezultatelor. Chet Snow, în spiritul modelului holografic, sugerează existența unor tipuri potențiale de viitor ale omenirii în ansamblu, în cadrul Universului holografic. El subliniază că omenirea este pe cale să-şi creeze oricare dintre aceste tipuri de viitor, dar numai unul.

Eu cred că studiul de mai sus este magistral şi cu rezultate absolut „normale". Explicația lor nu trebuie căutată în modele sofisticate. Nu ştiu dacă v-am convins de-a lungul cărții, dar eu consider că viitorul e „bătut în cuie", la fel ca şi trecutul. Discuțiile pe margine acestui subiect nu sunt decât simple teorii. Distorsiunile temporale practicate de Supercivilizația lui Dumnezeu au ca scop investigarea viitorului Programului Terra, a acelui viitor sigur, real, singurul posibil. Explorând informația profețiilor prezente pe axa lineară a cronologiei evenimentelor biblice, am constatat până acum respectarea acestui principiu, ce pentru mine devine o teoremă. Veți vedea în capitolul următor cum întăreşte Cartea lui Enoh această afirmație. Rezultatele studiului inițiat de dr. Helen Wambach şi încheiat de Chet Snow sunt în deplină concordanță cu destinul oamenilor, derivat din legile triajului. Reiau în discuție cele patru grupuri.

Primul grup, ce descrie traiul în stații spațiale, cred că este reprezentat de cei marcați cu „semnul Domnului" şi cu „semnul fiarei", adică de cei compatibili genetic cu îngerii supercivilizațiilor S.D.-L.I., care au fost (vor fi) reconvertiți somatic, transformați în îngeri. Aici s-ar putea imagina un subiect de discuție. Biblia ne informează că **viitorii îngeri vor fi „curățați" de orice amintire a vieții pe Terra.** Tehnologia de „fabricare" a îngerilor descrisă de „Cartea Tibetană a Morților" confirmă şi ea acest fapt. Conform studiului de progresie hipnotică, se pare că reciproca nu este adevărată. Adică, deşi amintirile din viitor spre trecut nu mai sunt posibile în acest caz particular, „amintirile" din prezent referitoare la acel viitor în cauză nu sunt blocate. Este logic? Cred că da! Ființa umană se comportă ca un computer. Întreaga informație câştigată în cursul vieții este înmagazinată în „bilele de memorie", pe un „hard disc" structurat în materie negativă. În cursul procesului de fabricație, informația de pe hard este ştearsă, iar structurile în M.N. corespunzătoare „procesorului" (creierului), vor fi modificate, în vederea racordului cu soma de înger. Evident, toate aceste modificări se fac în limitele compatibilității de program... genetic. Putem, deci, să accesăm prin hipnoză progresivă informații ce aparțin viitoarei ființe extraterestre datorită compatibilității genetice a „procesorului" ei. În schimb, din poziția ei temporală nu se pot accesa informații ce au aparținut ființei pământene originale, deoarece „hard-ul" a fost şters.

Nu ştiu să dau o explicație mulțumitoare celui de-**al doilea grup**. Ar fi oare posibil ca impresiile de viață ale acestui grup să vină dintr-un viitor foarte îndepărtat pe axa lineară a timpului? Poate.

În privința celui de-**al treilea grup** aspectele mi se par mult mai clare. Biblia încadrează actualul program din care facem parte cu încă două: unul trecut, anterior potopului, şi altul postapocaliptic. Dacă actualul program a fost constituit pe germenii genetici proveniți din cel anterior, civilizația viitoare va avea la bază structura A.D.N.M.N. modificată de efectul radiației nucleare post-apocaliptice. Modificările nu vor fi mari, probabil. Ele vor fi însă în acord cu evoluția genetică a speciei îngerilor S.D. Am constatat că celelalte culturi, celelalte P.I.G. s-au cârpit de la un program la altul. Rămăşițele unui P.I.G. exploatat şi distrus au constituit baza genetică pentru următorul P.I.G. Extrem de importanți pentru demararea următorului P.I.G., nu au fost oamenii salvați la întâmplare, de şansă, ci acei indivizi valoroşi din punct de vedere genetic, selectați şi protejați de „zei". Ei au fost Noe, Utnapiştim, Fuxi, Niuwa şi mulți alții.

Dacă actualul program este la final, nu credeți c-a sosit timpul pentru pregătirea următorului? Ce ați face dacă ați fi în locul zeilor? Probabil că ceea ce fac zeii în zilele noastre, mai exact, acel complex de supercivilizații ce dețin baze pe Terra, numit de mine Lumea intraterestră (L.I.). Aşa cum am mai scris, evreii sunt încă cea mai homozigotă rasă dezvoltată economic de pe Terra. Deşi alte rase care trăiesc în comunități restrânse, închise, cum ar fi de pildă populația insulelor polineziene sau a satelor izolate din Laos, Indonezia, Bolivia etc., ar putea fi cu mult mai pure genetic decât evreii, aceştia din urmă sunt cei mai interesanți pentru L.I. Reamintesc faptul că L.I.

s-a scindat de S.D. deoarece standardul de puritate genetică impus de S.D. a fost prea ridicat. În cursul actualului program, L.I. a „recoltat" populația ce a constituit baza genetică, patul A.D.N. al programului evreu, situat cam în acelaşi areal (Mesopotamia, Media, Suza, iar mai târziu, posibil Dacia, Grecia). Cu trecerea timpului. Legea nonhibridării (L.N.H.) n-a mai fost respectată strict, iar controlul genetic practicat altădată de chivot a fost desfiinţat. Drept urmare, evreii, deşi nu mai respectă standardul genetic impus de S.D., cred că se încadrează destul de bine în standardul L.I. De aceea, nu a fost întâmplătoare recoltarea evreilor în cursul Holocaustului. De aceea, nu a fost întâmplătoare conducerea destinului planetei prin tehnicile deja discutate, spre o situație în care evreii să dețină puterea economică, financiară şi politică pe Terra.

Marea finanţă evreiască (M.F.E) decide dacă anul acesta avem război, dacă ne confruntăm cu instabilitatea monedei naționale sau dacă datoria statului către ei creşte. Evreii, mai precis M.F.E., nu sunt ajutați necondiționat de L.I., ci se conformează unor planuri ce au drept scop final salvarea unui eşantion de populație a planetei în calea atacului nuclear al S.D. Părerea mea este că M.F.E. construieşte, în colaborare cu L.I., mari oraşe subterane, dotate cu tehnologii hibride, adevărate *High Tech City*, capabile să reziste cel puțin câțiva ani atacului nuclear şi radiației nucleare restante. Pentru noi, muritorii de rând, un astfel de oraş e destul de greu de imaginat. De exemplu, aprovizionarea cu oxigen a acestor oraşe nu cred că se va face din containere cu oxigen lichid, deşi o astfel de rezervă aş considera-o absolut necesară.

Discovery Channel a prezentat în aprilie 1999 proiectele „Biosfera 1 şi 2", desfăşurate în Arizona, cu finanțarea „unui miliardar texan", declarate a fi destinate unui studiu preliminar, în vederea construirii unor oraşe spațiale. Este vorba de construirea unor stații de dimensiuni relativ mari, izolate complet sub cupole cu aspect futuristic, independente atât energetic, cât şi din punct de vedere al altor resurse de mediul exterior. Oxigenarea atmosferei este asigurată de plante selectate în acest scop. Cu toată tehnica înghițită, cu tot sprijinul tehnologiilor moderne, „Biosfera 2" a supraviețuit numai doi ani, timp în care specialiştii au trăit permanent în condiții de izolare totală. Mintea mea refuză să creadă că un miliardar texan ce locuieşte atât de aproape de Nevada, Arizona, Colorado, New Mexico şi alte zone interesante şi pline de secrete, ferite de ochii muritorului de rând, dar bântuite de OZN-uri, de elicoptere negre nemarcate şi de alte fenomene stranii, n-a auzit de sfârşitul lumii şi de proiectele M.F.E.

Cred că aceste oraşe aflate în studiu au destinație subterană. Cred că deja se lucrează real la astfel de oraşe. Cap de serie al acestor edificii de excepție este baza Mount Cheyenne a Pentagonului, care face parte din N.O.R.A.D. (*North American Air Defence Command*). Construcția, protejată antiseismic şi antinuclear, a demarat în anul 1963 şi a fost concepută ca centru de comandă şi supraveghere a operațiunilor militare, în special de pe orbită, prin intermediul sateliților militari. Săpat la baza muntelui de granit, accesul în interiorul complexului se face printr-un tunel lung de sute de metri şi printr-o uşă de 25 de tone, ale cărei dimensiuni permit trecerea unui camion. Complexul, construit pe o sursă naturală de apă, este modular, suspendat pe 1300 de arcuri de oțel, ce-i asigură antiseismicitatea, fiecare arc putând susține aproape 30 de tone. Este asigurată independența totală, inclusiv cea energetic, pentru mai multe luni. În complex lucrează în ture 1400 de militari americani şi canadieni. La nevoie, poate adăposti pe preşedinte şi guvernul S.U.A. Centrul a fost operațional în cursul războiului din Golf şi al celui din Kosovo. Proiectat la nivelul tehnologic al anilor '60, prezentat de Discovery Channel, descris pe pagini de Internet, complexul Mount Cheyenne nu are atât de multe surprize pentru noi. Ar fi interesant să aflăm câte ceva despre construcții asemănătoare, proiectate şi construite la nivelul anilor '90, cu tehnologie hibridă (M.F.E. - L.I.) Se pare însă că M.F.E. îşi păstrează bine secretele.

Cred că astfel de construcții subterane se află sau se construiesc în zona central vestică a Statelor Unite, în care se derulează colaborarea pământeană cu L.I. Inginerii acestor proiecte care pun multiple probleme s-ar putea inspira din arhitectura oraşelor subterane de la Derinhuyu şi Kayamakali (Turcia), construite în urmă cu nu ştiu câte mii de ani, pe 13 nivele subterane, având o infrastructură bine studiată. Arheologii turci apreciază că numărul acestor oraşe este de 14 şi au

demonstrat că între ele există legături subterane. În total puteau adăposti aproximativ 1,2 milioane de oameni. Ce anume i-a determinat pe antici să facă un asemenea efort? Teoretic, amenințarea nu putea veni decât de sus. După cum am mai scris, tradiția vechilor amerindieni ne spune că primele două civilizații dezvoltate sub semnul Soarelui au fost distruse prin atacuri din cer, iar a treia a fost trecută prin foc din cer de la zeul Tlequiaquilo. Convingerea mea este că, la rândul lor, anticii şi-au cunoscut viitorul din cărți echivalente Bibliei, toate aceste programe-civilizații având o evoluție standard. Oraşele subterane din Turcia au fost construite la finalul oricăruia dintre primele trei P.I.G. dezvoltate de zei pe Terra. Prin importanță şi obiective, ele echivalează cu navele maritime salvatoare în calea potopului, al căror simbol este arca lui Noe.

Cred că în prezent avem suficiente argumente ca să susținem construirea de oraşe subterane. Amplasarea lor trebuie aleasă cât mai departe de zonele intens populate, de zonele industriale, care, conform surelor Coranului şi mai ales logicii, vor fi atacate prioritar. Priviți continentele fotografiate pe timp de noapte din satelit şi veți vedea cum dezvoltarea economică, prosperitatea şi demografia fac din oraşele luminate ținte sigure. Şansele de supraviețuire există doar în zonele nepopulate intens, fără industrie, zone de munte din rocă dură, cu obstacole naturale în calea efectelor atacului nuclear. Dar în astfel de zone e extrem de greu de construit. Puține state îşi pot permite acest lucru şi, bineînțeles, nu pentru întreaga populație. Este de preferat să se construiască mai multe oraşe de mici dimensiuni, diseminate pe o arie extinsă; şansele de supraviețuire cresc în acest mod. Țări ca Australia, Noua Zeelandă, Africa de Sud, au potențialul economic şi dispunerea geografică necesară adăpostirii unei bune părți a populației, dacă s-ar pune serios la lucru chiar de acum. Dar cine ar face-o? Pare o nebunie nu? Alte țări cum ar fi S.U.A., Rusia, China, Mongolia; țările lanțului Munților Anzi, ar putea adăposti populație selectată. E îngrozitor ce scriu, nu-i aşa? Estimez şanse minime de supraviețuire în Europa şi în Japonia. Şanse maxime ar avea oraşele subterane amplasate în zonele depopulate, protejate natural, cum ar fi între lanțurile Anzilor, pe malul lacului Titicaca sau în munții Drakensberg, Leshoto, Africa de Sud.

Şansele de supraviețuire postapocaliptică ale unei zone sunt invers proporționale cu nivelul ei de dezvoltare tehnologică. Teoretic, şansele maxime le are Africa şi o bună parte din Asia Centrală. Africa subsahariană nici măcar n-ar trebui atinsă. Fără un contact cu o civilizație superioară tehnologic, se întoarce singură în comunitate tribală. Fostele colonii „eliberate" îşi urmează cursul firesc spre... neolitic. Asta nu-i o poveste a nu ştiu cui, ci un fapt observat la fața locului. Lucrarea „Operațiunea Aldebaran" a lui Jan van Helsing menționează o răpire tipică, în cursul căreaia pământeanului i se ordonă reținerea detaliilor unei hărți. Reprodusă, harta pare să reprezinte viitoarea configurație a continentelor după momentul apocaliptic. Citită invers datorită probabil viitoarei inversări a celor doi poli, harta păstrează imaginea unui singur continent: **Africa.**

Să ne întoarcem acum de la ceea ce ar trebui să facem, la ceea ce eu cred că se întâmplă real. Cred că M.F.E. - L.I. au demarat construcția acestor oraşe în S.U.A. şi poate chiar şi în alte zone ale planetei. Cine şi când va locui în aceste oraşe subterane? L.I. este capabilă să aproximeze data momentului apocaliptic. Poate aprecia când este momentul optim de demarare a efortului necesar acestor adăposturi. El este situat la limită, în ascensiunea maximă tehnologică şi financiară a M.F.E. Părerea mea este că primul criteriu de admisie în aceste adăposturi este selecția genetică practicată de îngerii L.I. Al doilea criteriu este specializarea superioară şi apartenența genetică relativă la grupul etnic în cauză. Ultimul criteriu este probabil cel financiar. Oricum, „împărații şi bogații lumii", despre care „Apocalipsa" spune că se vor ascunde în „peşterile şi crăpăturile pământului", vor avea banii necesari unor construcții proprii, adevărate vile subterane cu confort sporit, în comparație cu cei ce vor locui la „bloc". Dacă timpul necesar locuirii în subteran ar fi estimat în ani - generații, atunci L.I. ar fi interesată în mod sigur de omogenitatea genetică a locuitorilor oraşului. Mai mult, ar fi posibil ca unele adăposturi salvate inițial după atacul S.D., să fie ulterior distruse de îngeri L.I., din cauza neomogenității genetice, rasiale a locuitorilor lor.

Un factor de decizie în abordarea ingineriei construcțiilor subterane este timpul. Oare cât timp va fi necesară izolarea în subteran? Luni, ani, generații? Va ajunge Terra asemenea planetei Marte

după acest atac nuclear? Oare Marea Finanță Marțiană de peste mii de ani își va trimite sondele spațiale spre complexul piramidal de la Gizeh, sau va prefera să ascundă marțienilor de rând adevărul despre viața extramarțiană, despre posibilul trecut viu al planetei noastre? Dar să nu trec cu totul în imaginar. Apelând la datele problemei noastre, aflăm atât din Biblie, cât şi din studiul de hipnoză progresivă despre grupul de oameni aduşi în epocă preistorică. Acest grup nu poate fi prea îndepărtat pe axa lineară a timpului deoarece Biblia afirmă că viața Pământului nu va fi distrusă complet.

Atacul final descris de Biblie nu este un atac unic, masiv, ci unul care se desfăşoară în etape, precum bombardamentele asupra Iugoslaviei. Cele „şapte din urmă cupe ale mâniei" vor distruge civilizația noastră în a doua jumătate a ultimei „săptămâni de ani", a cărei durată este de 7 ani lineari. Distrugerile şi efectele radiației vor fi cuantificate după fiecare „cupă". Doar primele patru „cupe" sunt vărsate, aparent, într-o singură etapă. Apoi, de pildă între „cupa" a 5-a şi a 6-a este un interval temporal de 5 luni. Teoretic, cei care au de gând să se protejeze ar trebui s-o facă înainte sau imediat după prima „cupă". Părerea mea este că cel puțin M.F.E. va fi înştiințată la timp de iminența acestor atacuri. Pe de altă parte, aşa cum Biblia afirmă, la „sfârşitul veacurilor" vom beneficia de multe alte date implantate, care vor oferi informații suplimentare despre program. Cenzura şi manipularea vor fi însă mai active decât până acum. Deci, teoretic protecția antiradiație ar trebui practicată cu cel puțin un an înainte de ultima „cupă". La această perioadă se adaugă protecția postapocaliptică, a cărei durată este discutabilă. Se estimează că numai praful din atmosferă ridicat în urma impactului cu un meteorit gigant sau în urma unei conflagrații nucleare ar avea o remanență de 6 până la 12 luni. În privința radioactivității restante nu pot face aprecieri. Ea este dependentă în mare măsură de elementele chimice de dezintegrare folosite. Cu cât acestea au timpi de înjumătățire mai lungi cu atât durata necesară protecției creşte. În atacul de la Marea Moartă (Sodoma şi Gomora) au folosit Cessiu - element cu timp lung de dezintegrare. Să sperăm că au epuizat stocul şi au trecu la elemente cu timpi mai scurți de înjumătățire. Oricum interesul LOR față de Terra, estimarea viitorului prin D.T. şi alte mijloace vor dicta alegerea armelor. Eu cred însă că proiectele de construcții subterane ale M.F.E. se bazează pe informații clare, obținute în urma colaborării cu L.I. Cred că ei ştiu cam care este durata necesară protecției. Ceea ce ştiu mai puțin sunt datele privind rezistența omului pe termen lung în condiții de radiație crescută şi mai ales efectel radiației asupra geneticii descendenților. Acestea sunt de interes maxim pentru L.I. Acest interes este concretizat într-o colaborare cu diverse structuri ale M.F.E. (servicii secrete, specialişti în fizică, medici, biologi etc.) ce fac obiectul unuia dintre cele mai interesante şi oribile aspecte ale fenomenului OZN - **mutilările de animale.**

Prima pagină a dosarului mutilărilor de animale a fost scrisă în ziua de 9 septembrie 1967, când un mânz de 3 ani a fost găsit mort în statul Colorado, lângă Alabama, în zona San Luis Valley. Craniul animalului fusese curățat de carne şi alte țesuturi cu o precizie uimitoare, iar creierul, organele interne şi coloana vertebrală dispăruseră. Decuparea acestor organe nu lăsase urme de sânge, iar în preajma animalului nu s-au găsit urme de maşină. În schimb, la cca 12 metri distanță de animal au fost remarcate 8 găuri în sol, dispuse într-un cerc cu diametrul de 1 metru, suprafața având radioactivitate crescută. Animalul a fost examinat de dr. John Altshuler, profesor de hematologie şi anatomie patologică de la Universitatea Centrului de Ştiințe Medicale Colorado din Denver. Profund impresionat de aspectul cadavrului, uimit de lipsa oricărei sângerări, profesorul a constatat că inciziile fuseseră făcute extrem de rapid, cu o sursă de temperatură foarte înaltă, de tip LASER. Una dintre probleme este aceea că în 1967 nu se folosea LASER în medicină şi oricum, chiar cu un LASER modern, operațiunea în cauză ar pune dificultăți imposibil de depăşit. De la acest prim caz prezentat opiniei publice, au fost raportate mii de cazuri similare de mutilări. În 90% la sută dintre ele sunt implicate vite. Urmează în ordine cai, oi, capre şi alte mamifere.

Interesante sunt alte caracteristici ale acestui fenomen. Aria de desfăşurare cuprinde o zonă relativ depopulată, ce se întinde prioritar în statele Nevada, New Mexico şi Colorado. În aceste teritorii există o radioactivitate crescută, urmare a primelor explozii atomice de suprafață de la Los Alamos (New Mexico) şi a exploziilor atomice în poligonul subteran din Nevada. Zona oferă spații largi,

ferite de privirile curioşilor, situate în Podişul Colorado şi în Podişul Marelui Bazin, la o altitudine medie de 2000 de metri, în lanţul Munţilor Stâncoşi şi lanţul Sierra Nevada, cu vârfuri de 4000-4400 de metri. În lipsa radiaţiei, zona ar fi ideală pentru construcţia oraşelor subterane. Aceasta este probabil zona de pe Terra în care fenomenul OZN se manifestă cel mai intens, în toate laturile sale. Chiar dacă n-am lua în seamă imposibilitatea omului de a practica acest tip particular de „chirurgie", există sute de mărturii directe privind implicarea navelor de tip OZN în mutilările de animale. Ele fac obiectul mai multor monografii despre fenomenul OZN; de aceea nu insist decât asupra unor consideraţii ce ajută în explicarea fenomenului. Timothy Good îl citează în „EI SUNT AICI" pe astrofozicianul francez dr. Pierre Guerin, care consideră că mutilările de animale sunt o formă de manifestare a activităţii extraterestre. El condamnă vehement raportul oficial al F.B.I. - *Animal Mutilation Project*, etichetat drept o dovadă de intenţie deliberată a autorităţilor americane de a înşela opinia publică în privinţa fenomenului OZN

Un alt aspect important de menţionat este implicarea în mutilările de animale a unor autorităţi pământene ce par să ţină de serviciile secrete americane. Prezenţa în zonă, uneori chiar în aceeaşi formaţiune de zbor a celebrelor elicoptere negre, ultraperformante, rapide, probabil de tehnologie hibridă, neinscripţionate, ca şi prezenţa unor formaţiuni ce par să aparţină armatei, supravegherea continuă a zonei, indică clar implicarea unei forţe pământene. În Nevada este instalată baza cunoscută sub numele de Aria 51, centru de cercetare şi producţie de nave compatibile OZN. Cred că această zonă a S.U.A. este nucleul unui fel de stat în stat, un stat fără legi scrise, fără graniţe declarate, ce-şi întinde tentaculele în orice zonă de interes a lumii. Aici are loc cea mai febrilă colaborare ştiinţifică şi tehnologică între Marea finanţă evreiască şi Lumea intraterestră.

După părerea mea, mutilările de animale au o determinare precisă şi logică. Sunt prelevate prin operaţii supertehnicizate de organe sexuale (testicul şi ovar), părţi ale sistemului limfatic, organe interne, segmente ale aparatului digestiv etc. Se pare că, de obicei, operaţiunea chirurgicală are loc în nave tip OZN, după care animalul este aruncat din zbor, uneori iradiat. Aproximativ 90% dintre animale sunt vaci tinere de până la un an, vaci gestante sau tăuraşi de 4-5 ani. Savantul Howard Burgess a demonstrat în cursul unui experiment că animalele mutilate sunt premarcate pe spate sau pe cap (posibil din zbor) cu o substanţă fluorescentă, ce poate fi pusă în evidenţă în spectrul ultraviolet. Animalele marcate sunt viitoare ţinte sigure. O altă observaţie constă în faptul că niciodată nu au fost mutilate animale aduse din afara acestui areal, ci numai cele care aparţin de generaţii teritoriului în cauză. **Practic, din 1967 până în prezent au fost examinate ţesuturi prelevate de la un întreg arbore genealogic bovin, născut şi dezvoltat în condiţii de radioactivitate crescută.** Pe de altă parte, ţesuturile mai sus amintite sunt cele care oferă cele mai multe informaţii privind efectele teratogene ale radiaţiei pe termen lung asupra generaţiilor succesive, îndepărtate. Dacă de la primele experienţe nucleare s-au succedat doar trei generaţii umane, generaţiile de bovine ar putea fi în număr de 15-20, materialul genetic cercetat fiind în mare măsură asemănător celui uman.

Indienii apaşi din zonă ar putea constitui un material genetic valoros pentru studiu. Oare „zeii" nu s-au gândit la asta? Se pare că logica de program este mai presus de orice considerente umanitare. Andreas von Retyi, în cartea „Imperiul extraterestru", Editura Lucman, 1998, semnalează prima mutilare asupra unui om în anul 1956, în persoana lui Jonathan P. Lovette. Tot el îi citează pe Paul Bennewitz şi pe John Lear, care declară că în Nevada şi în New Mexico se află mai multe baze extraterestre subterane, construite cu aprobarea şi ajutorul guvernului american, în care lucrează mii de extratereştri şi pământeni. Una dintre acestea, construită pe mai multe nivele subterane, se află lângă localitatea Dulce (New Mexico). Cu acordul guvernului american, extratereştri studiază material genetic recoltat de la oameni şi animale, S.U.A. (M.F.E.) primind în schimb tehnologie extraterestră. Studiile ar fi de fapt mai ample, extratereştrii făcând tot felul de experimente, cum ar fi: crearea de indivizi hibrizi, cu material genetic uman şi extraterestru, implantat unor mame pământene (n-ar fi prima dată, nu?) şi studii pe feţi umani recoltaţi. Alături de micuţii cenuşii lucrează cot la cot şi cercetători pământeni. Un ofiţer al serviciilor secrete afirmă că „materialul de studiu" supus mutilărilor, experimentelor, hibridărilor, implanturilor, este format din sute, poate

chiar mii de oameni răpiți și reținuți cu forța. Ofițerul descrie un conflict armat izbucnit în 1967 între guvernul american și extratereștri, în urma unei revolte a „materialului de studiu" și a cercetătorilor pământeni. Apoi amintește de un alt conflict, ce a avut loc la baza Dulce în 1978, între armata americană și extratereștri, soldat cu moartea a 66 de militari. Thomas C., cel care a relatat acest conflict, a vizitat baza de la Dulce. Afirmă că în spațiile subterane ale bazei se află circa 18.000 de ființe extraterestre!

Experiențele pe material genetic uman continuă. Povestea mă duce cu gândul la suferințele, inimaginabile pentru noi, trăite de evrei în deșert, în perioada celor 40 de ani de „recoltări" și ajustare genetică. Ca și atunci, voința zeilor s-a impus, până la urmă. Personal, acord credibilitate acestor informații. Dincolo de logica lor de primă vedere, am putea găsi alte lucruri și mai grotești, ce se înscriu în dictonul „scopul scuză mijloacele". **În concluzie, consider că mutilările de animale și oameni, studiile genetice pe material uman sunt practicate în scopul cercetării efectelor radiațiilor nucleare crescute asupra generațiilor succesive de mamifere terestre. Studiile servesc adaptării construcției orașelor subterane la necesitățile de aprovizionare și protecție, în funcție de tipul, intensitatea și durata viitoarelor radiații nucleare crescute.**

Nu toți oamenii programați să supraviețuiască teribilei catastrofe vor fi adăpostiți strict în baze subterane, sau cel puțin nu de la început. Protecția sigură a materialului genetic uman necesar demarării P.I.G. VI va avea loc în navele extraterestre sau în baze situate relativ aproape de Terra. Afirmația de mai sus nu este numai logică. Baza ei se află în relatări sub hipnoză ale persoanelor deja răpite în nave OZN. „Operațiunea Aldebaran" a lui van Helsing este cert interesantă, cu mai mult sau mai puțin real. Între multe informații ce par de domeniul S.F., cartea reproduce ședințe sub hipnoză regresivă ale unor personaje răpite de-a lungul timpului de către extratereștri. La un moment dat, hipnoza este adâncită și personajul „se vede" copil, dus de mână de un extraterestru arian prin laboratoarele navei. Acolo își cunoaște viitoarea... soție, pusă deocamdată „la borcan", într-un proces de creștere artificială. Nu mi se pare o bazaconie. Astăzi se scriu cărți despre răpiri de persoane al căror scop este fie însămânțarea artificială a femeilor, fie recoltarea de material genetic uman, mai ales de factori ereditari: spermă și ovul. Sunt relatate cazuri de sarcini rezultate în urma răpirilor care ulterior au fost furate. Cel mai probabil acestea conțin material genetic hibrid. Feții sunt dezvoltați ulterior în condiții artificiale.

Cazul de mai sus, relatat de van Helsing, duce la ideea unui mariaj controlat pe o masă restrânsă de oameni, proveniți din experiment extraterestru, prin tehnica implantului uterin. Acești oameni au tot destinul condus de EI. Gândiți-vă din nou la Betty Andreasson, răpită din fragedă pruncie, posibil rezultat al unui implant uterin, cum ajunge să se căsătorească cu Bob Luca, posesorul unui alt implant. Astfel de „Betty Andreasson" sunt diseminate în toate fostele P.I.G., inclusiv în România. După editarea primei variante a cărții de față, am cunoscut cel puțin două femei purtătoare de implant. Una dintre ele chiar o „eclipsează" pe Betty. Nu am mandat să disec într-o carte acest caz. Menționez doar că între imaginile obsedante ce-i revin în „vise" sunt unele cu nave spațiale, în care se află împreună cu fiul ei, provenit, după părerea mea, în urma unui implant uterin. Departe, prin hubloul navei, apare imaginea Terrei supusă atacului nuclear. **Luate separat, aceste persoane par nebune. Privite în comun, cred că ele construiesc realitatea.** Dar ce contează ce credem noi? Zeii își văd în mod constant de ale lor...

Am ajuns, în sfârșit, la al patrulea grup descris de Chet Snow, vânătorii îmbrăcați în piei de animale, ajunși practic în epoca de piatră sau, în cel mai bun caz, a bronzului. Teoretic, în cazul fericit, ei pot proveni din grupuri salvate prin hazard, în zone geografice ce oferă condiții naturale de protecție, în cazul unei radioactivități de intensitate mai slabă și de durată mai scurtă. În cel mai rău caz pentru ecologia planetei, acest grup apare pe axa lineară a timpului ceva mai târziu, fiind constituit din urmașii celor salvați în orașele subterane care și-au pierdut autonomia. Cred că în ciuda tehnologiilor avansate ale acestor orașe, știința se va pierde, deoarece baza materială și tehnologică ce a stat la baza lor este pierdută cu desăvârșire. Nu va fi prima dată... Evident, zeii nu vor mișca un deget în ajutorul oamenilor, singurul lor obiectiv în preajma acestor evenimente fiind

să-i treacă pârleazul spre următorul program de inginerie genetică, respectiv spre următorul ciclu de dezvoltare umană pe Terra.

ENOH - UN OBSERVATOR GENERAL AL PROGRAMULUI TERRA

Motto:
20. ...Cine va putea privi lucrarea prin care a fost creat Cerul şi să înţeleagă aceste minuni?
22. Care dintre copii oamenilor va putea cerceta lungimea şi lăţimea Pământului?
23. Cui i-au fost oare dezvăluite dimensiunile tuturor lucrurilor? Există oare măcar un singur om care să poată prin inteligenţa sa să cuprindă Cerul, să cerceteze adâncimea lui, să coboare până la temeliile sale?
24. Cine ştie oare numărul stelelor şi cunoaşte locul de odihnă al tuturor astrelor?
Cartea lui Enoh - Cap. XCII

Cartea mea se apropie de final, ca şi actualul ciclu de evoluţie umană al „Programului Terra". Nu ştiu dacă sunteţi lămuriţi sau nu în ceea ce priveşte evenimentele trecute şi cele viitoare. Nu ştiu dacă v-am convins sau nu asupra diverselor particularităţi ale programului, asupra menirii existenţei noastre efemere în acest colţ prăpădit de Galaxie. Nu ştiu dacă aţi înţeles sau nu că viitorul nostru este „bătut în cuie". Asupra acestui din urmă aspect vă mai aduc un ultim argument. În anul 1905 Albert Einstein dezvolta în cadrul teoriei relativităţii ideea celei de a patra dimensiuni: acel **continuum spaţiu-timp.** De atunci încoace am început să ne imaginăm mai complex şi mai aproape de realitate încadrarea evenimentelor universale în această dimensiune. Mai aproape de teoria reletivităţii generalizate, amerindienii împărţeau timpul în „Acum" şi în „Toate Celelalte Timpuri", iar aborigenii australieni considerau două referiri temporale: „Timpul Trecut" şi „Marele Timp". „Zeii numere" ai populaţiilor din America Centrală sunt înlănţuiţi în marele timp universal. Aţi văzut că în textele ce privesc încrengătura genetică a supercivilizaţiilor este greu chiar şi pentru zei să stabilească timpii galactici ai fiecărei ramuri a marelui arbore genealogic artificial.

Relaţia timp linear terestru – timp aberant (T.A.) extraterestru îmbracă multiple aspecte. Am mai scris în această lucrare despre modul în care zeii îşi verifică îm permanenţă viitorul cu ajutorul distorsiunii temporale (D.T.) Biblia, Coranul şi alte scrieri ne prezintă diverse scale de timp. Am remarcat până acum posibilitatea supercivilizaţiilor extraterestre de a practica D.T. şi de a „vedea" viitorul îndepărtat. De departe, cea mai performantă „privire" asupra evenimentelor programului Terra, înşirate pe circa 10.000 de ani lineari aparţine învăţăturii lui Enoh. Afirmam în capitolele anterioare că Enoh este probabil singurul dintre profeţi care a călătorit real cu nave extraterestre în spaţiul cosmic, poate chiar în S.S. Nu mă refer aici la ultima călătorie spaţială a profetului spre alte planete, în programele zeilor, ci la călătorii care au avut loc în perioada celor 365 de ani, cât a trăit pe Terra. Cartea care-i îi poară numele precizează că Enoh se afla încă pe Terra în momentul naşterii „strănepotului" său - Noe. Enoh este cel care îl sfătuieşte pe Lameh să păstreze acel copil ciudat numit Noe, care semăna mai degrabă cu îngerii din cer, ştiind bine că Noe urma să treacă pragul dintre cele două P.I.G. Ne aflăm totuşi în faţa unei imposibilităţi. Iată versetele:
21. Enoh a trăit o sută şaizeci şi cinci de ani şi atunci i s-a născut Matusalem.
*22. Şi **a umblat Enoh înaintea lui Dumnezeu** după naşterea lui Matusalem două sute de ani, şi i s-au născut fii şi fiice.*
23. Iar de toate zilele lui Enoh au fost trei sute şaizeci şi cinci de ani.
24. Şi a plăcut Enoh lui Dumnezeu şi apoi nu s-a mai aflat, pentru că l-a mutat Dumnezeu.
25. Matusalem a trăit o sută opt zeci şi şapte de ani şi atunci i s-a născut Lameh.
28. Lameh a trăit o sută optzeci şi opt de ani şi atunci i s-a născut un fiu (Noe - n.a.) (Facerea - 6)

Un calcul simplu ne spune că Enoh ar fi trebuit să aibă în anul naşterii lui Noe 540 de ani. Dar ştim că Enoh a trăit pe Terra numai 365 de ani. Care este adevărul? Evident, cel menţionat de Biblie! Aparenta anomalie se datorează D.T. induse de zborurile spaţiale pe care le-a făcut Enoh împreună cu îngerii „înaintea lui Dumnezeu". Între scopurile acestor voiaje spaţiale se numără

implantarea de informații precise în memoria profetului. Între acestea, se înscrie o „privire de ansamblu" asupra P.T., pe care Enoh „o vizualizează" înainte de anul 600 î.e.n. - anul naşterii lui Noe. Profetul ia poziția unui observator extern, de pe orbita Terrei, de unde descrie o istorie a umanității care pentru el (şi pentru noi deopotrivă) înseamnă trecut şi viitor. Să-l ascultăm:
1. Şi Enoh se ridică şi spuse fiului său Matusala (Matusalem)*: Lasă-mă să-ți povestesc, o, fiul meu. Ascultă vorba din gura mea şi pleacă-ți urechea la viziunea şi visul tatălui tău.*
2. Iată un taur ieşind din pământ.
3. Şi acest taur era alb. **(Adam I - n.a.)**
4. După aceea ieşi o juncă şi cu ea doi viței tineri, dintre care unul era negru şi unul roşu. **(Eva I + Cain + Abel - n.a.)**
5. Cel negru îl lovea pe cel roşu şi îl urmărea pe tot Pământul.
6. Din acel moment nu-l mai observai pe cel roşu.

Cain îl ucide pe Abel, „vițelul negru", îl ucide pe cel roşu.
7. După aceea văzui mai mulți tauri născuți de acesta, care le semănau şi care îi urmăreau.

Urmează seria genetică descendentă din Cain: Enoh, Irad, Maleleil, Matusal, Lameh, Iubal.
Şi prima juncă ***se îndepărtă din apropierea primului taur*** **(programul Adam I este părăsit - n.a.)** *şi ea caută vițelul roşu, dar nu-l găseşte.*
9. Şi ea scotea gemete jalnice căutându-l.

Pierderea lui Abel de către Eva este motivul biblic invocat pentru apariția lui Set.
*10. Şi ea continuă țipetele sale până când taurul se apropie de ea; din acel moment ea încetă să plângă şi să geamă ...***(Adam II + Eva II)**
11. Şi apoi ea aduse pe lume un taur alb. **(Set - n.a.)**
12. Şi după aceasta, mulți tauri şi alte junci. **(Enos, Cainan, Maleleil, Iared, Enoh, Matusalem, Lameh, Noe - n.a.)** (Cap. LXXXIV)
1. Îmi ridicai privirea şi văzui Cerul deasupra capului meu.
2. Şi iată că o stea căzu din Cer. **(Satana - unitate de control genetic a C.S. recoltate - n.a.)**
3. Şi ea se înălță în mijlocul acestor tauri şi păru că paşte împreună cu ei.
4. După aceea văzui alți tauri mari şi negri; şi iată că ei schimbă fără încetare păşunile şi staulele, în timp ce tinerii lor viței încep să se jelească împreună cu ei; şi uitându-mă încă o dată la Cer, văzui mai multe astre ce coborau şi se îndreptau către această stea unică. **(îngerii rebeli, scindați din S.D.)**
5. În mijlocul vițeilor tineri, tauri erau cu ei şi păşteau cu ei. **(Îngerii rebeli se încrucişează cu populația arealului de P.I.G. - n.a.)**
6. Privii şi admirai aceste lucruri şi iată că taurii au început să intre în călduri şi să se suie peste juninci; acestea primind sămânța lor, au adus pe lume elefanți, cămile şi măgari.

P.I.G. este sabotat din punct de vedere genetic: apar uriaşii – elefanții, şi cele şapte serii genetice pure se amestecă - dau naştere la hibrizi - „cămile" şi „măgari".
7. Şi taurii era înspăimântați de această generație monstruoasă şi imediat i-au muşcat şi i-au lovit cu coarnele lor.
8. Şi elefanții i-au devorat pe tauri şi iată că toți copiii Pământului s-au cutremurat de cele ce au văzut şi au rămas îngroziți. **(Uriaşii compromit „lucrarea Domnului")** (Cap. LXXXV)
1. Privii în continuare şi îi văzui cum se loveau unii pe alții, se mâncau între ei, şi auzii Pământul care gemea. Atunci întorsei a doua oară privirile mele către Cer şi într-o a doua viziune văzui ieşind oameni asemănători cu oamenii albi. Erau unul şi alți trei care-l însoțeau. **(Sunt îngerii cu care Enoh a călătorit în spațiul cosmic - n.a.)**
2. Aceşti oameni care au ieşit la urmă, m-au luat de mână şi, ridicându-mă deasupra Pământului şi a locuitorilor săi, m-au condus într-un loc deosebit. În acest punct Enoh ajunge cu istoria în timpul său prezent, se observă pe sine ca făcând parte din program.

3. Şi de acolo m-au urcat pe un turn înalt înconjurat de coline mai joase **(probabil, în S.S. - n.a.)** *şi ei mi-au spus: Rămâi aici, până când vei vedea ce se va întâmpla cu aceşti elefanţi, aceste cămile şi aceşti măgari, aceste stele şi toate aceste vite.* (Cap. LXXXVI)
1. Atunci observai pe acela dintre cei patru oameni albi care ieşise primul.
2. Şi el apucă prima stea care căzuse din Cer. **(Satana - n.a.)**
3. Şi el îi legă picioarele şi mâinile şi o aruncă într-o vale îngustă, adâncă, dezgustătoare şi întunecată. **(bazele L.I. n.a.)**
4. Atunci unul dintre cei patru trase o sabie şi o întinse elefanţilor, cămilelor şi măgarilor, care au început să se lovească cu ea unii pe alţii; şi tot Pământul se cutremură. Începe distrugerea sistematică, cu mijloace moderne, a vechilor populaţii ale P.I.G. IV.
5. Şi în viziunea mea, iată: văzui pe unul dintre cei patru oameni coborâţi din Cer cum apucă şi adună toate stelele mari, ale căror părţi sexuale erau asemănătoare cu părţile sexuale ale cailor, **(îngerii L.I. - n.a.)** *şi le aruncă pe toate, cu picioarele şi mâinile legate, în peşterile Pământului.* (Cap. LXXXVII) S.D. se scindează genetic evolutiv şi social de rasele extraterestre uşor diferite, obligate să trăiască în bazele intraterestre.
1. Atunci unul dintre cei patru oameni se apropie de ceilalţi tauri şi le arătă anumite mistere la care ei s-au cutremurat. Şi se născu un om care construi o mare corabie. **(Noe - n.a.)** *El locui în această corabie, şi cu el trei tauri* **(fiii săi - Sem, Ham şi Iafet - n.a.)** *şi s-a făcut învelitoare pe deasupra lor.* **(Arca lui Noe - n.a.)**
2. Îmi ridicai din nou privirea către Cer şi observai o mare boltire; şi avea deasupra ***şapte cascade care vărsau torente de ploaie peste un sat.*** Cele şapte serii genetice ale vechiului P.I.G. sunt distruse.
3. Privii iarăşi şi iată că izvoarele Pământului se răspândiră peste ***pământ în acest sat.*** **(adică în arealul vechiului P.I.G. - n.a.)**
4. Şi apa începu să se învolbureze şi să crească peste pământ în aşa fel, încât nu mai putu zări acel sat, pentru că era tot acoperit de apă.
7. Şi toţi taurii care erau adunaţi fură înecaţi şi pieriră în ape.
8. Dar nava plutea peste suprafaţa acestor ape. În acest timp, toţi taurii, elefanţii, cămilele şi măgarii şi cirezile pieriră în această inundaţie imensă; ei dispărură înghiţiţi şi nu i-am mai putut vedea adâncurile din care nu au mai putut să scape.
9. Mai privii încă şi iată cascadele încetară să mai cadă din înalt, izvoarele Pământului să mai curgă, iar adâncurile se redeschiseră.
11. Şi corabia se aşeză pe Pământ, întunericul se împrăştie şi apăru lumina.
12. Atunci, boul alb **(Noe - n.a.)** *care s-a făcut om ieşi din arcă şi cu el trei tauri.* **(fiii săi - Sem, Ham şi Iafet - n.a.)**
13. ***Şi unul din cei trei tauri era alb*** **(Sem - n.a.)** ***şi semăna cu acest bou; un altul era roşu ca sângele, şi al treilea era negru; şi taurul alb se retrase dintre ceilalţi.***

Acesta este singurul verset dintre toate textele vechi pe carele-am citit, care afirmă că cei trei copii ai lui Noe, obţinuţi la rândul lor prin implanturi uterine, deţineau material genetic diferit. Axul genealogic central din care aveau să se dezvolte mai târziu evreii a fost derivat din Sem. Ceilalţi „fraţi" ai lui Sem au dezvoltat linii genetice necesare patului A.D.N. al poporului evreu.
14. Şi animalele câmpului şi păsările începură să se înmulţească.
17. Şi printre ei se născu un bou alb. **(Avraam - n.a.)**
18. Şi ei începură să se muşte unii pe ceilalţi; şi boul alb, care a fost născut între ei, va zămisli un catâr **(Ismael - n.a.)** *şi un bou alb* **(Isaac - n.a.)** *şi după aceea mai mulţi catâri. Şi boul alb care a fost zămislit din el născu la rândul său un mistreţ negru* **(Isav - n.a.)** *şi o oaie albă* **(Iacov, supranumit Israel - n.a.)**
19. Mistreţul zămisli mai mulţi mistreţi.
20. Şi ***oaia zămisli alte douăsprezece oi.*** **(capetele de serii genetice ale poporului evreu - n.a.)**
21. Când aceste douăsprezece oi s-au făcut mari, ele vândură una dintre ele măgarilor. **(vinderea lui Iosif, de către „fraţii" săi, la ismaeliţi -n.a.)**
22. Şi măgarii vândură oaia lupilor. **(ismaeliţii îl vândură pe Iosif egiptenilor - n.a.)**

23. Şi ea crescu printre ei. **(Iosif creşte printre egipteni - n.a.)**
24. Atunci Domnul aduse celelalte oi pentru a locui cu prima şi să pască cu ea în mijlocul lupilor. **(Exodul familiei lui Iosif în Egipt - n.a.)**
25. Şi ele se înmulţiră şi păşunile lor erau din abundenţă.
34. După aceea văzui lupii năpăstuind tot mai mult turmele de oi. Şi oile strigară iarăşi către Domnul şi Domnul coborî în mijlocul lor.
35. Şi el începu să omoare lupii care urlau; dar oile au păstrat liniştea şi n-au strigat. **(Paştele - atacul cu arma bacteriologică - n.a.)**
36. Şi văzui cum ele ieşiră din ţara lupilor. Ochii acestor lupi au orbit şi ei au ieşit şi au urmărit oile cu toate forţele lor. Dar Domnul oilor mergea cu ele şi le conducea.
38. Faţa sa era înfricoşătoare, înfăţişarea sa era strălucitoare şi măreaţă. În acest timp, lupii au început să urmărească oile până când au ajuns la marginea unei mări întinse. **(Trecerea prin Marea Roşie - n.a.)**
39. Atunci marea a fost împărţită şi apele se traseră în părţi ca un zid.
43. Dar atunci apele s-au reunit după legile fireşti şi ele i-au înghiţit pe lupi. Şi eu văzui pe toţi aceia care au urmărit oile înecându-se în valuri.
44. Cât pentru oi, ele trecură marea şi au mers în acel pustiu **(Deşertul Sinai şi Paran - n.a.)** *care nu avea niciun copac, nici apă, nici verdeaţă. Şi ele vor începe să deschidă ochii şi să vadă.*
45. Şi-l văzui pe Domnul acestor oi trăind împreună cu ele şi dându-le lor apa necesară. **(ajustarea genetică în deşert - n.a.)**
46. Cu oaia care le conducea pe celelalte. **(Moise - n.a.)**
47. Şi această oaie se sui pe culmea unei stânci înalte şi Domnul oilor a trimis-o către celelalte. **(Moise primeşte legile de la Domnul - n.a.)**
48. Şi-l văzui pe Domnul acestor oi în mijlocul lor şi faţa sa era aspră şi înfricoşătoare.
49. Şi când l-au observat, oile s-au înspăimântat.
52. Şi celelalte oi au început să fie orbite şi să se îndepărteze de la drumul pe care le-a arătat oaia. Dar acesta nu ştia nimic.
L.N.H. era chiar la început. Unii dintre evrei continuau s-o încalce, dând naştere la copii cu caractere hibride, care nu erau observabile cu ochiul liber - „Dar acesta nu ştia nimic."
53. Şi Domnul s-a mâniat contra lor şi când oaia a înţeles ce se întâmplă la poalele muntelui,
54. Ea coborî în grabă şi când se apropie de ele, ea găsi multe,
55. Care erau oarbe, şi care şi-au părăsit drumul. Şi când celelalte oi au văzut-o, ele strigară şi tremurară în prezenţa sa.
58. Şi această oaie, conducând pe celelalte oi cu ea, s-a apropiat de cele care erau rătăcite.
59. Şi ea a început să le lovească; şi ele erau înspăimântate de prezenţa ei. Atunci ea a adus înapoi la stână pe cele care erau rătăcite. **(ajustarea genetică a poporului evreu - n.a.)**
60. Şi mai văzui într-o viziune că această oaie se făcu om şi el construi pentru Domnul o stână şi el a adus oile în ea.
Moise construieşte chivotul şi cortul adunării în care instalează chivotul, faimosul aparat sofisticat.
61. Văzui încă cum a căzut o oaie care era venită în faţa celui care era conducătorul celorlalte. Văzui în sfârşit un mare număr din celelalte oi, micuţii lor crescând în locul lor, intrând într-o nouă păşune şi venind la malul unui fluviu.
Cu ajutorul Domnului, poporul evreu cucereşte vechiul Canaan şi ajunge pe malul Iordanului.
62. Şi oaia care le-a condus şi a devenit om se despărţi de ele şi muri. **(moartea lui Moise - n.a.)**
63. Şi toate oile au căutat-o şi au strigat cu ţipete jalnice.
64. Văzui că ele se opriră din plâns şi trecură peste apele unui fluviu. **(trecerea poporului prin Iordan n.a.)**
65. Acolo crescură alte oi, pentru a le înlocui pe cele care au murit şi le-au condus mai înainte.
Acesta este momentul în care aflăm din Biblie că în deşert a fost recoltată şi înlocuită, practic, întreaga populaţie masculină a poporului evreu.
66. În sfârşit, le văzui intrând în acest loc norocos, pe un pământ al binefacerii şi bucuriei. **(Se încheie cucerirea Canaanului - n.a.)**

67. Ele şi-au potolit foamea; şi stânele lor se ridicară pe acest pământ prea fericit şi ochii lor erau când deschişi când orbiţi, până când una dintre oi s-a ridicat din mijlocul lor şi le-a condus în aşa fel, încât le-a readus pe toate şi le-a deschis ochii. **(Sub Iosua, seminţiile lui Israel îşi ocupă fiecare teritoriul promis, fiecare are propria „stână" - n.a.)**
68. Dar câinii, vulpile şi mistreţii **(popoarele din jurul poporului evreu, conduse de zeii L.I. n..a.)** *au început să le mănânce, până când o altă oaie a ajuns ruina turmei şi berbecul care le condusese. Acest berbec începu de fapt să lovească cu coarnele sale câinii, şi mistreţii şi îi omorî pe toţi.* **(Este vorba despre primul rege evreu - Saul - n.a.)**
69. Dar când prima oaie deschise ochii văzu faţa berbecului pălind şi stingându-se.
70. Căci el începuse să lovească şi oile, să le năpăstuiască şi să-şi uite toată onoarea.
71. Atunci Domnul trimise această primă oaie la o altă oaie pentru a o face berbec şi conducător al turmei în locul celui care şi-a mânjit gloria sa. **(Domnul îl numeşte pe David rege în locul lui Saul. - n.a.)**
72. Ea a mers şi a vorbit şi a aşezat-o ca berbec şi câinii nu încetau să le supere pe oi.
73. Şi primul berbec l-a năpăstuit pe al doilea. **(Saul îl prigoneşte pe David - n.a.)**
74. Atunci acesta se scula şi fugi din faţa primului berbec. Văzui câinii care l-au chinuit pe acest prim berbec. **(Saul şi fii săi mor ucişi de Filisteni. - n.a.)**
75. Dar al doilea se ridică şi conduse tinerele oi. ***(David - n.a.)***
David a fost primul rege cu adevărat important pentru evrei. Sub David şi mai ales sub Solomon regatul evreilor înfloreşte, devine puternic.
76. Şi el zămisli mai multe oi, dar în cele din urmă muri.
77. Şi el a pus ca urmaş un berbec tânăr care deveni conducătorul turmei. **(Solomon n.a.)**
78. Şi sub el oile crescură şi se înmulţiră.
79. Şi toţi câinii şi vulpile şi mistreţii se temeau şi fugeau din faţa lui.
80. Căci acest berbec lovea şi ţinea la distanţă toate fiarele sălbatice, în aşa fel că lor le era peste putinţă să mai prigonească oile sau să răpească măcar una singură. **(Regatul lui Solomon este cel mai puternic din întreaga zonă.)**
81. Şi stâna deveni mare şi minunată şi ***se ridică un turn înalt cu ajutorul acestor oi.***
82. Stâna era puţin ridicată, dar turnul era foarte înalt.

După ce seriile genetice au devenit riguroase şi cu puritate genetică mare, a început exploatarea economică a programului. Vă aduceţi aminte de noţiunile de „teasc", „stâlp" şi „turn" cu care a fost dotat programul evreeiesc şi multe alte programe asemănătoare. „Turnul foarte înalt" se pare că asigura transferul C.S. spre S.S. Distanţa era parcursă de îngerul cărăuş cu duhul, într-o zi a cărei măsură era de 50.000 de ani pământeşti, conform „surii treptelor" din Coran. Am mai discutat, este vorba de un transfer prin teleportare.
83. Şi ***Domnul oilor se aşează în acest turn şi voi să i se ridice o masă măreaţă.*** La capătul „turnului" se află Dumnezeu şi tot sistemul viu de compatibilizare a C.S.
84. Dar văzui curând că oile au început să greşească din nou, să urmeze drumuri diferite şi să părăsească stâna lor. **(Sistemul L.N.H. - chivot funcţiona tocmai datorită micilor hibridări controlate, ce aveau loc în absenţa îngerilor.)**
90. În sfârşit îl văzu pe Domnul însuşi răzbunându-se, căci făcu un mare masacru; dar ele strigară împotriva lui; atunci abandonă templul său şi îl lăsă în puterile leilor, tigrilor, lupilor, vulpilor şi tuturor soiurilor de animale.

Au loc recolte succesive, descrise în capitolele regilor, din Biblie. Distanţa temporală dintre cele două recolte este aproximativ egală cu un dus-întors între Terra şi S.S. Atacurile celorlalţi zei asupra programului S.D. se întetesc. Îngerii veghetori nu mai pot să facă faţă.
91. Şi aceste animale vor începe să le sfâşie.
92. Văzui de asemenea că Domnul pe care ele îl abandonaseră, le părăsi pradă leilor răi şi cruzi şi la toate soiurile de fiare sălbatice.
93. Atunci ţipai din toate puterile mele şi îl implorai pe Dumnezeu pentru aceste oi care erau sfâşiate de toate soiurile de animale sălbatice.

94. Dar el n-a răspuns deloc, şi privea cu un ochi mulţumit aceste oi care erau sfâşiate şi nimicite. În sfârşit el chemă şaptezeci de păstori şi dădu lor în grijă să vegheze asupra turmei.
Întăririle trimise pe Terra revigorează pentru un timp recoltele şi ajustarea genetică a semințiilor. Deşi fiecare dintre îngerii trimişi are doctorat în management-ul culturii umane, la sosirea pe Terra îngerii primesc sarcini precise de la Domnul.
95. Şi el le-a spus lor: Fiecare dintre voi să vegheze asupra oilor şi să facă ceea ce eu îi voi porunci; eu vă voi da fiecăruia un anumit număr să le conduceţi.
96. Şi acelea pe care vă voi spune să le omorâţi, voi le veţi omorî; şi el le dădu lor.
97. Apoi el chemă un altul şi îi spuse: Priveşte şi fii atent la tot ce păstorii vor face cu aceste oi; pentru că ei vor face să piară mult mai multe oi decât le voi arăta eu.
Se pare că Domnul nu prea avea încredere în propriul produs; îngerii erau spionați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu. Pe de altă parte, se observă grija conducătorului de program pentru păstrarea unei proporții optime între numărul evreilor rămaşi în viață şi numărul celor recoltați, astfel încât programul să fie viabil cât mai mult timp.
98. Şi orice încălcare a ordinelor mele, toate omorurile pe care păstorii le vor face, vor fi notate; adică vor fi însemnate cele pe care ei le vor omorî din ordinele mele şi cele care vor pieri din propria lor autoritate.
100. Dar ei să nu ştie ce ți-am poruncit, nu le deschide lor câtuşi de puțin ochii, nu le da niciun avertisment; ci socoteşte cu grijă toate omorurile pe care le vor face şi dă-mi mie o socoteală bună a lor. Şi văzui cum aceşti păstori conduseră turma fiecare la timpul său. Şi ei au început să omoare mai multe oi decât trebuiau ei să facă să piară.
101. Şi ei au abandonat oile în puterea leilor, astfel încât multe dintre ele au fost mâncate de lei şi de tigri; şi mistreții s-au aruncat asupra lor şi ***au dat foc turnului închinat Domnului şi au distrus stâna.***
102. Şi am fost mult întristat de ***arderea acestui turn şi de distrugerea stânei.***
103. Căci după aceea nu am mai putut-o vedea.

Evreii sunt deportați în Babilon, templul lui Dumnezeu este distrus, iar Ierusalimul ars. Seriile genetice – semințiile, sunt în mare parte deteriorate, amestecate. Zeii popoarelor vecine evreilor se pare că au o acțiune concertată spre distrugerea P.I.G. evreu, de limitare a recoltelor S.D. „Păstorii" S.D. nu au fost susținuți la timp de bazele lor spațiale. Sunt convins că au făcut tot ce au putut ca să mențină programul. Probabil că în disperare de cauză au recoltat mai mult decât au fost autorizați. Era singurul mod de a salva câte ceva din cultură. În fața unui inamic superior, au distrus parțial programul.
107. Şi văzui în viziunea mea cum cel care scria, nota zi de zi omorurile comise de păstori; cum el urca şi prezenta Domnului oilor şi îi dădea lui cartea în care era socoteala exactă a tot ce fuseseră păstorii, ca toți aceia pe care aceştia i-au făcut să dispară.
În sfârşit, după trecerea timpului necesar teleportării ajutoarelor solicitate, îngerii S.D. revin în teritoriul curcubeului.
110. După aceea văzui cum ***păstorii au căpătat autoritate timp de douăsprezece ore.***
111. Şi iată că trei dintre aceste oi **(din Babilon - n.a.)** *s-au reîntors şi au intrat în locul stânei şi au început să ridice tot ce a fost distrus.*

După 70 de ani, S.D. revine în forță şi-şi reclădeşte programul. Importanța momentului este subliniată de cuplarea parțială a timpului aberant al S.D. la timpul nostru linear. După o grilă de calcul temporal, ce ține de viteza de deplasare a S.S., îngerii restabilizează programul într-un timp terestru echivalent cu 12 ore trăite în S.S. Evreii sun aduşi din robie, probabil în urma unui armistițiu cu L.I., iar Ezdra aplică cu duritate legea (L.N.H.) şi reface seriile genetice. Ezdra şi Neemia rescriu condicile poporului evreu în care arborele genealogic al fiecărei semințiii este clar evidențiat. Zorobabel se ocupă de reconstrucția templului. Îngerii trimişi de Domnul au sarcina reabilitării programului. Sarcina lor nu a fost chiar uşoară, fiind presați permanent de adversar.
112. Dar mistreții îi împiedicau, însă eforturile lor erau zadarnice.

113. Şi oile au continuat să clădească, întocmai ca mai înainte şi ***ridicară un turn care se numea turnul înalt.***
114. Şi ***ei au început să aşeze o masă în faţa turnului, dar pâinea pe care ei o puneau pe ea era murdară şi stricată.***
115. În plus, toate oile erau orbite, ele nu puteau vedea mai mult decât păstorii.

Sub presiune, refacerea corectă a programului a fost extrem de dificilă. Seminţiile nu au mai avut puritatea genetică de dinainte - „pâinea era murdară şi stricată". Această perioadă este situată între momentul revenirii din robie şi momentul Iisus. Practic, cu 600 de ani î.e.n., S.D. se gândeşte la abandonarea programului.
116. Păstorii le-au dat de asemenea pentru a fi omorâte în număr mare.
117. Dar Domnul oilor a tăcut şi toate oile s-au lăsat târâte. Păstorii şi oile, toţi s-au amestecat şi nimeni nu le-a mai apărat de atacul animalelor sălbatice.
118. Atunci, cel care scria cartea urcă şi i-o dădu Domnului oilor. Dar în acelaşi timp se rugă pentru ele, ducând mărturie împotriva păstorilor care l-au făcut să piară. Şi după ce el depuse cartea, plecă. (Cap. LXXXVIII)

Între două recolte, programul este uşor revigorat.
1. Şi observai cum treizeci şi şapte de păstori au reînceput să aibă grijă de cireadă, până când fiecare dispăru la rândul său, ca şi primii. Atunci oile au fost lăsate în grija celorlalţi păstori care le-au păzit fiecare câte un timp anume.
2. Apoi observai în viziunea mea toate oile din Cer care era fugărite de vulturi, ulii şi corbi. Şi vulturii îi conduceau pe toţi ceilalţi.
6. Şi văzui oi sfâşiate de câini, de vulturi şi de corbi. Carnea lor, pielea, muşchii lor, totul a fost mâncat; nu le-au mai rămas decât oase, care au căzut pe pământ, şi numărul oilor a scăzut mult.

Laţul se strânge tot mai tare în jurul programului S.D. Urmează momentul Iisus şi sabotarea programelor celorlalţi zei, prin propagarea legii adusă de el. Practic, S.D. îşi abandonează programul; recoltarea evreilor de către S.D. încetează.
Următoarele versete **cred** că aparţin descrierii sfârşitului de program.
7. Şi văzui după aceea douăzeci şi trei de păstori aşezaţi în capul turmelor. Şi al căror timp adunat făcea ***cincizeci şi opt de ani.***

Momentul este din nou extrem de important. S.D. revine pe Terra după o absenţă de cca 2.000 de ani şi îşi cuplează timpul la timpul nostru linear. Ce-ar putea să reprezinte cei 58 de ani menţionaţi de Enoh? Cred că sunt de fapt ultimii ani ai civilizaţiei noastre. Când va începe sau când a început această perioadă? Scriam mai devreme că sfârşitul este marcat de atacul nuclear irakian asupra Ierusalimului şi înclin să rămân la această idee. Teoretic, revenirea îngerilor S.D. are loc la câteva zeci de ani după acest eveniment. Textul nu menţionează dacă „timpul adunat" al îngerilor este întrepătruns, suprapus sau nu. Totuşi, conform unităţii de expresie a textelor vechi, cred că S.D. se referă la timpul linear al unei prezenţe continue pe Terra. Pentru S.D., istoria politică a Terrei nu are nicio importanţă. De aceea, în versetele următoare avem descrise activităţile S.D. legate de încheierea actualului ciclu de evoluţie umană şi de demararea următorului P.I.G.
8. ***Atunci mieii au fost aduşi pe lume de către oile albe şi ei au început să deschidă ochii şi să vadă şi să-şi cheme mamele.***
9. ***Dar oile nu i-au primit, nu au ascultat deloc plânsetul lor; căci ele erau surde. oarbe şi împietrite.***
Versetele sunt excepţional formulate! Evreicele care au uitat între timp de L.N.H. - sunt „surde, oarbe, împietrite", încep să nască copii compatibili cu îngerii - „mieii deschid ochii şi văd". E cât se poate de evident că aceşti copii sunt obţinuţi prin implant uterin, cu meterial genetic prelucrat. Dovada stranietăţii acestor copii este faptul că „oile nu-i primesc". La fel ca şi ceilalţi zei, S.D. este preocupată de pregătirea materialului genetic necesar programului următor. Având în vedere schimbarea mărcii genetice postapocaliptic, cred că pentru prelucrarea genetică a indivizilor de tip Noe e nevoie de câteva generaţii 2-3-4. Să sperăm că sunt cât mai multe. Tehnicile de prelucrare

sunt aceleaşi: selectarea femeilor apte să poarte sarcini prelucrate genetic, obținerea de copii de ambele sexe, mariaj controlat, trepte ulterioare de prelucrare similară; protejarea acestor indivizi în perioada Apocalipsei. **Tocmai despre aceste trepte** vorbesc şi versetele următoare. Recunosc că nici pentru mine, deja familiarizat cu exprimările de tip biblic, nu a fost prea uşor să le identific.
10. Şi am văzut în viziunea mea cum corbii se aruncau asupra acestor miei.
11. Care le înhățau şi mâncau oile după ce le sfâşiau.

Zeii se străduiesc să limiteze populația „oilor", mai ales a acelora cu calitățile genetice necesare S.D. Aceste „oi" reuşesc totuşi să dea naştere unei noi generații de „miei", diferiți de mieii de până atunci, cu caractere genetice noi, apropiate de marca genetică a următorului P.I.G. Desigur, şi această nouă generație este ținta atacurilor zeilor L.I.
*12. Şi văzui de asemenea **<u>cornițele acestor miei crescând,</u>** dar corbii încercau să le smulgă.*
Generația mieilor cu cornițe crescânde dă naştere la apogeu capului (capetelor) de serie al viitorului P.I.G. postapocaliptic - oaie (oile) cu corn mare.
*13. Iată că, **în sfârşit, un corn mare a crescut pe capul unei dintre aceste oi şi ochii tuturor celorlalte s-au deschis.***
14. Şi <u>prima le privi şi ochii lor au fost deschişi şi ele l-au chemat.</u>
15. <u>Boii prezicători se grăbiră către ea.</u>

Formulările de mai sus nu lasă nicio îndoială asupra corectitudinii decodării. Oaia cu corn mare este venerată de toate celelalte; „vede", este înconjurată de „boii prezicători". Acel **„în sfârşit"** din versetul 13 subliniază faptul că oaia cu corn mare a fost ținta prelucrărilor genetice ale S.D. În paralel cu aceste evenimente ce țin de programul S.D., zeii implicați în Programul Terra limitează sistematic populația planetei. Suntem în plină perioadă apocaliptică. Conflictele se desfăşoară în stilul „fiecare pentru el şi împotriva tuturor". Zeii continuă lupta de limitare numerică a materialului genetic pregătit de adversari.
16. În acest timp, acvilele, ulii, corbii şi vulturii continuau să năpăstuiască oile, zburând peste ele şi mâncându-le. Şi oile au tăcut, dar boii se jeleau şi gemeau.
17. Atunci corbii s-au luptat cu ea.
18. Căutând să-i zdrobească cornul, dar eforturile lor au fost zadarnice.
19. Şi privii până când veniră păstorii, acvilele, ulii şi vulturii.
20. Care puseră corbii să rupă cornul acestei vite şi ale căror care se luptau cu ea. Dar ea suportă atacul şi ceru ajutoare.

Observăm că oaia cu corn mare s-a metamorfozat într-o vită cu corn deosebit. Similitudinea este cu „taurul alb" - Adam, capătul de serie al P.I.G. IV, şi cu „boul alb" - Noe, capătul de serie al P.I.G. V. Îngerii S.D. sosesc în număr mare pentru a proteja „vita cu corn".
21. Atunci văzui venind omul care avea înscris numele păstorilor şi care era ridicat în prezența Domnului oilor.
22. El veni şi îi anunță pe toți că el este venit pentru a aduce ajutoare vite.
23. Şi iată că Domnul oilor coborî înflăcărat de mânie şi toți cei care l-au zărit au rupt-o la fugă. Ceilalți s-au închinat în tabernacol, iar acvilele, ulii, corbii şi vulturii s-au unit şi au adus cu ei toate oile de pe câmp.
24. Se uniră cu toții încercând să rupă cornul vitei.

Are loc un război între S.D. şi L.I. Încep marile distrugeri pe Terra. Începe colectarea şi triajul C.S. Acțiunile descrise mai jos sunt lesne de înțeles; nu mai insist asupra lor.
25. Atunci văzui omul care a scris la ordinele Domnului, luând cartea distrugerilor împlinită cu ultimii doisprezece păstori şi adusă dovadă că ei au făcut să piară mai multă lume decât de către cei care au fost înaintea lor.
26. Văzui încă venind la ei pe Domnul oilor, ținând în mână sceptrul mâniei sale, lovi pământul care se întredeschise şi animalul şi păsările cerului încetară să mai năpăstuiască pe oi şi căzură în prăpăstiile căscate în pământ, care s-au închis apoi deasupra lor.

27. Mai văzui apoi dându-se o sabie mare oilor, cu care acestea au urmărit la rândul lor fiarele sălbatice şi le-au ucis.
28. Ci toate animalele şi toate păsările cerului s-au retras din faţa lor.
29. Şi văzui un tron ridicat într-o regiune norocoasă. **(tronul lui Dumnezeu)**
30. Pe care stătea Domnul spiritelor, care primi toate cărţile, şi le deschise.
31. Atunci Domnul chemă primii şapte oameni albi **(cei şapte îngeri ai Apocalipsei cu cele din urmă şapte cupe ale mâniei - n.a.)** *şi le ordonă să aducă prima stea,* **(pe Satana n.a.)** *cea care a fost înaintea tuturor celorlalte, ale cărei părţi sexuale erau asemănătoare cu părţile sexuale ale cailor, care în sfârşit a căzut prima şi l-au adus cu toţii în faţa lui.*
33. Şi el zise omului care scria în prezenţa sa şi care era unul dintre cei şapte oameni albi: Aduceţi aceşti şaptezeci de păstori cărora le-am încredinţat oile şi care au făcut să piară mult mai multe decât le-am dat ordin. Şi iată: îi văzui înlănţuiţi în picioare în faţa lui. Şi se începu prin a se judeca astrele şi ele au fost găsite vinovate şi au fost duse la locul de judecată; şi le-au aruncat într-un adânc plin de flăcări. După aceea, au fost judecaţi şi cei şaptezeci de păstori şi au fost găsiţi vinovaţi; ei au fost, la fel, aruncaţi într-o prăpastie în flăcări.
34. În acelaşi timp, văzui în mijlocul pământului o genune plină cu foc.
35. Acesta era locul în care au fost duse oile orbite care au fost judecate ca vinovate. Toate au fost aruncate în prăpastia de foc **(iezerul de foc - n.a.)**
36. Şi prăpastia era aşezată la dreapta acestei stâne.
37. Şi văzui oile arzând şi oasele lor mistuite de foc.
38. Şi am socotit în sinea mea că această străveche stână era distrusă; dar mai înainte au fost luate coloanele, fildeşul şi toate bogăţiile pe care le conţinea şi acestea au fost îngrămădite într-un loc aflat la răsărit. **(triaj- n.a.)**
39. Văzui de asemenea şi pe Domnul oilor ridicând o casă mai mare şi mai înaltă ca prima şi clădită în acelaşi loc unde fusese prima. Toate aceste coloane erau noi, fildeşul era nou şi era mai mult ca mai înainte. **(Se pregăteşte schimbarea mărcii A.D.N. a viitorului P.I.G. -n.a.)**
40. Şi Domnul oilor locuia în interior. Şi toate fiarele sălbatice, toate păsările cerului s-au închinat în faţa oilor care rămăseseră şi le adorau, le adresau rugăciuni supunându-se lor în toate lucrurile.
41. Atunci cei trei oameni care erau îmbrăcaţi în alb şi care m-au prins de mână făcându-mă să urc, mă ridicară din nou şi mă aşezară în mijlocul oilor, înainte de începutul judecăţii.
42. ***Oile erau toate albe, lâna lungă şi curăţată de toate petele*** *şi toate celelalte care au pierit sau care au fost omorâte, toate fiarele sălbatice, toate păsările cerului s-au adunat în această casă şi Domnul oilor tresărea de bucurie de a vedea oile intrând în stână.*
C.S. recoltate au fost prelucrate în vederea racordului cu o somă de înger.
43. Şi văzui că ele aşezară jos sabia care l-a fost dată, pe care ele au adus-o la stână şi au pecetluit-o în prezenţa Domnului.
44. Oile erau închise în casa care se străduia să le închidă pe toate şi ochii lor erau deschişi şi ele îl priveau pe Cel Bun şi nu era niciuna printre ele care să nu-l vadă. **(C.S. recoltate au fost compatibilizate. - n.a.)**
45. Şi văzui că această casă era mare şi încăpătoare şi plină de lume. Şi iată ***că se născu un viţel alb ale cărui coarne erau mari şi toate animalele sălbatice, toate păsările Cerului îl adorau şi îl implorau fără încetare.***
46. Atunci văzui ***cum se preschimbau cu toţii şi ei deveneau vaci albe.***
47. Şi ***prima dintre ele a fost făcut Cuvântul şi Cuvântul deveni un animal mare şi el purta pe capul său coarne mari negre.***
48. Şi ***Domnul oilor se bucură să vadă toate aceste vaci.***
Şi astfel, **ciclul se reia** cu o nouă marcă genetică, prelucrată intens în S.S.
49. Şi eu care m-am prosternat, m-am trezit, dar am păstrat în minte tot ceea ce am văzut. Acesta este viziunea care mi-a apărut în timpul somnului meu...
50. După aceea, am văzut multe lacrimi, şi ele curgeau fără întrerupere, amintindu-mi de cele ce am văzut. ***Căci toate aceste lucruri se vor împlini şi toate lucrările celor fericiţi se vor vădi la timpul lor***. (Cap. LXXXIX)

Observații:

Din păcate, povestea versetelor de mai sus sună destul de plauzibil. Afirmația aceasta a fost şi este valabilă în fiecare punct al axei timpului nostru. Dacă omul ar fi decodat versetele de mai sus în această manieră, în orice moment al axei lineare a timpului, ar fi constatat cu stupoare, de fiecare dată, corectitudinea afirmațiilor lui Enoh. Ordinea principalelor evenimente a fost cunoscută încă din cursul programului trecut. Ce înseamnă acest lucru? Când a fost elaborată Biblia, de fapt? Vă aduceți aminte de afirmația lui Pavel: **„..în parte cunoaştem şi în parte prorocim."** (I Corinteni 13-9). Cunoaşterea lui Enoh e parțială, oferită de câteva distorsiuni temporale (D.T.) bine țintite, care conturează în mare istoria viitorului. Segmentele istoriei programului erau conturate, fără a conține însă amănuntele. Informația Bibliei avea să fie detailată mai târziu, etapă cu etapă, după fiecare segment parcurs în parte, conform metodei pilonului temporal fix, despre care am discutat. Aceşti piloni temporali corespund în mare parte evenimentelor care segmentează descrierea lui Enoh, chiar dacă Iisus şi atacul nuclear irakian asupra Ierusalimului lipsesc cu desăvârşire.

Ultimul pilon temporal este reprezentat de perioada celor **58 de ani de misiune continuă pe Terra**, ce se desfăşoară, teoretic, la zeci de ani după atacul irakian asupra Ierusalimului. În această perioadă S.D. obține informații complete despre ultimii 2000 de ani ai istoriei noastre, ancorați în timpul nostru linear. Accesul deplin la informația oferită de fiecare pilon cred că a fost posibil dinainte de naşterea lui Noe. Faptul că Tora (primele cinci cărți ale Bibliei) deține codificate multe dintre evenimentele contemporane şi altele situate în viitorul nostru, mă face să consider că Biblia a fost elaborată în totalitate înainte de potop, sau cel mai târziu cu puțin timp înainte de momentul ieşirii din Egipt. Implantarea ei avea să se facă pe parcursul istoriei programului, între perioada lui Moise şi cea a lui Ioan.

Afirmațiile de mai sus mă îndreptățesc să consider că programele viitoare ale S.D. sunt explorate în totalitate. Teoretic, perioada viitoare a celor 58 de ani ar trebui să fie presărată cu profeții privind viitorul P.I.G. Rostul acestei operațiuni este mai greu de înțeles. S.D. nu practică acest artificiu pentru a-şi uşura existența, ci pur şi simplu pentru că poate. Viitorul este „bătut în cuie" chiar şi pentru EI. Ați observat, sper, greşelile şi neajunsurile programului în care ne aflăm (îngeri sacrificați, pericolul de pierdere totală a programului şi chiar pierderea lui în final). Credeți că S.D. nu-şi regretă eşecurile? Supercivilizațiile se află în competiție cu adversari pe măsură. Reuşita uneia înseamnă deseori eşecul alteia. Senzația de ajustare a măsurilor suplimentare în fața unui eşec anunțat este numai aparentă. Şi pentru ei se întâmplă ceea ce deja s-a întâmplat.

Ați observat că Enoh descrie evenimentele destul de amănunțit. Dacă unele dintre ele ar putea fi catalogate drept profeții false, de program, conflictul dintre Saul şi David sau distrugerea Ierusalimului de către babilonieni sunt în mod sigur profeții adevărate. Nimeni nu-şi propune periclitarea propriului program şi nici distrugerea lui. Observați pe de altă parte numărul redus de îngeri veghetori. Toată munca necesară poate fi asigurată de maximum 50 de îngeri. Numai conflictele armate şi hărțuirea permanentă au făcut ca S.D. să fie obligată să trimită permanent întăriri. Suplimentul de îngeri trimişi după momentul Solomon este de 130. Asta înseamnă că **programul este cu mult mai eficient decât am estimat inițial.**

Să revenim la dimensiunea timp! Cuplarea timp aberant (T.A.) al S.D. la timpul nostru linear face timpul LOR să ni se pară ciudat, cu o curgere în mai multe viteze. Deşi am mai scris despre acest lucru, mi se pare interesant să insist. Cartea lui Enoh ne oferă chiar o raportare a curgerii timpului linear terestru, pe toată perioada celor cca 10.000 de ani ai celor două P.I.G. descrise.

*4. Atunci Enoh începu să vorbească după o carte şi zise: sunt născut în a şaptea zi din **prima săptămână** în timp ce judecata şi dreptatea aşteptau cu răbdare.*

*5. Dar după mine, în **a doua săptămână** se va arăta o mare nedreptate şi înşelătoria se va înmulți rapid pe Pământ.* (distrugerea genetică a P.I.G. IV, hibridarea seriilor, apariția uriaşilor - n.a.)

6. Şi atunci va fi un prim sfârşit şi un singur om va fi salvat. (Noe - n.a.)

A doua săptămână are loc între Enoh şi potop - aproximativ 1.000 de ani.

7. Dar de când prima săptămână va fi terminată, nedreptatea va spori şi Domnul va pune să se împlinească cele ce a hotărât împotriva păcătoşilor.
8. După aceea, în timpul ***săptămânii a treia,*** *un om va fi ales pentru a fi tulpina unui popor puternic şi drept şi după el planta dreptăţii va creşte pentru totdeauna.* (Avraam - n.a.)
A treia săptămână corespunde intervalului Avraam - ieşirea din Egipt.
9. După aceea, în timpul celei de ***a patra săptămâni,*** *sfinţii şi drepţii vor avea viziuni; ordinea generaţiilor va fi stabilită şi se va construi pentru ele o locuinţă; în* ***a cincea săptămână*** *se va ridica pentru ele o casă glorioasă şi puternică.* (recolte - n.a.)

Este cea mai bună perioadă a programului; se realizează cele mai bune recolte. Concomitent, „sfinţii şi drepţii" primesc implanturi de informaţie şi scriu Biblia. Cele două săptămâni corespund cu intervalului situat între ieşirea din Egipt şi perioada profeţilor Daniel, Iezechiel etc.
10. Apoi, în timpul celei de ***a şasea săptămâni,*** *toţi cei care vor exista vor fi învăluiţi de întuneric; şi inimile lor vor uita înţelepciunea şi un om va fi ridicat din mijlocul lor.* (Iisus - n.a.)
A şasea săptămână debutează cu perioada în care programul S.D. este periclitat, aproape pierdut. Evreii sunt duşi în robie în Babilon; după revenire, programul nu mai poate fi reluat la vechiul standard de puritate genetică.
11. Chiar în timpul acestei perioade, casa puternică şi măreaţă va fi prada flăcărilor (programul evreiesc este pierdut, îşi încheie activitatea - n.a.) *şi rasa celor aleşi va fi risipită pe tot Pământul.* (emigrarea poporului evreu - n.a.). Observăm că săptămâna a şasea a S.D. corespunde unui timp linear terestru de peste 2000 de ani, poate chiar 2600 de ani, situat între perioada pierderii militare şi calitative a programului evreu şi perioada istoriei actuale. Lipsa interesului şi prezenţa S.D. pe Terra în această săptămână face ca D.T. să fie la cote maxime.
12. După aceea, în timpul celei de ***a şaptea săptămâni*** *se va ridica o rasă coruptă* **(L.I.- n.a.)** *ale cărei numeroase lucrări vor fi lucrări ale nedreptăţii. Atunci drepţii şi aleşii vor fi răsplătiţi şi li se va da o cunoaştere de şapte ori mai mare asupra tuturor părţilor creaţiei.*
A şaptea săptămână îşi are corespondent în perioada actuală şi în zecile de ani ce urmează. Fenomenul OZN, răpirile de persoane, studiile L.I. pe material genetic animal şi uman, domină această perioadă. S.D. sosită şi ea în peisajul planetei noastre, după atacul nuclear irakian, practică şi ea marea cercetare genetică preapocaliptică. Concomitent, dezvoltarea ştiinţelor duce la decodarea completă a scrierilor vechi care, conform tradiţiei orientale deţin şapte chei, şapte căi de decodificare. Timpul S.D. e mai bine cuplat la timpul nostru, această săptămână însemnând pentru noi zeci de ani.

13. Va veni, după aceea o altă săptămână, ***săptămâna dreptăţii*** (a opta - n.a.) *care va avea sabia judecăţii şi a dreptăţii, pentru a lovi pe toţi cei ce asupresc.*
14. Atunci păcătoşii vor fi daţi în mâinile celor drepţi, care, în timpul acestei săptămâni, vor bine merita o locuinţă pentru dreptatea lor şi vor clădi un palat pentru marele Rege. După această săptămână va veni ***a noua*** *în timpul căreia va veni judecata universală.*
15. Lucrările necredincioşilor se vor şterge de pe faţa Pământului. Lumea va fi condamnată la distrugere şi toţi oamenii vor merge pe calea dreptăţii.
Săptămânile a opta, a noua şi primele şase zile din săptămâna a zecea sunt cel mai bine cuplate cu timpul nostru. Are loc distrugerea în etape a civilizaţiei noastre, culegerea C.S. marcate, triajul, prelucrarea genetică a C.S. compatibile şi distrugerea celor incompatibile cu marca genetică a S.D. Timpul linear al Terrei raportat la această perioadă este de câţiva ani.
16. Apoi, în a şaptea parte a ***săptămânii a zecea*** *va fi judecata de veci care va fi aplicată contra veghetorilor şi tot Cerul va renaşte în mijlocul îngerilor.*
Îngerii sunt „judecaţi" la rândul lor, se schimbă marca genetică a S.D., fapt subliniat şi de versetul următor. Creşte „strălucirea Cerului", creşte gradul de puritate genetică, de homozigotare al rasei extraterestre a S.D.
17. Primul Cer va fi înlăturat şi va dispărea, va apărea cel de al doilea ***şi toate puterile cereşti vor străluci într-o splendoare de şapte ori mai mare.*** *Apoi vor veni multe alte săptămâni, al căror număr este de nesocotit, care se vor petrece în sfinţenie şi dreptate.*

Aceste „multe săptămâni” reprezintă un alt program, nestudiat încă pe axa timpului S.D. Explorarea lui va avea loc probabil spre sfârşitul acestei săptămâni (a şaptea).
18. Atunci nu vor mai exista păcate. (Cap. XCII)

Observați curgerea diferită a timpului S.D. Raportat la timpul nostru, timpul LOR curge cu mai multe viteze, ce depind de gradul şi de perioada de cuplare la timpul nostru. Versetele de mai sus prezintă doar un raport orientativ de timp; reprezintă raportarea a aproximativ 10.000 de ani de istorie terestră la timpul S.D., considerat a fi de 10 săptămâni. La fel de bine, raportarea se putea face la durata unei ore sau a unei zile. Amintiți-vă numai faptul că Daniel raportează aproximativ 2600 de ani la 70 de săptămâni... de ani. În mod similar, „creația lumii” este concentrată în şapte zile. Vreau să înțelegeți că istoria S.D. raportată la cei 10.000 de ani nu durează zece săptămâni, ci un timp cu mult mai lung, dar greu de definit exact, din cauza relativității sale. Oricum, conform celor considerate în această carte, în perioada celor 10.000 de ani tereştri S.D. consumă timpul biologic a două generații de îngeri care însumează aproape 2000 de ani tereştri. Viața lor biologică este raportată de asemenea la o mulțime de evenimente galactice ce nu au nicio legătură cu Terra. **Din punct de vedere practic, pentru noi are mare importanță cuplajul temporal de 58 de ani, în care S.D. îşi pregăteşte în generații succesive materialul genetic pentru următorul P.I.G. Informația cred că este unicat între toate textele vechi.** Şi dacă stăm bine să ne gândim, nici nu sunt atât de vechi!

Evenimentele induse de inteligențele galactice sunt structurate în timpul galactic, universal. Raportarea temporală unele față de altele este extrem de dificilă chiar şi pentru aceste ființe. Poate că singura raportare temporală valabilă este cea față de Big Bang, de momentul zero al Galaxiei. Pionieri în ştiințe moderne, astăzi suntem încă departe de a estima corect vârsta Universului. După montarea pe orbită a telescopului Hubble, am mai adăugat 2 miliarde de ani vârstei estimate anterior. Vorba lor: *Cui i-au fost oare dezvăluite dimensiunile tuturor lucrurilor? Există oare măcar un singur om care să poată prin inteligența sa să cuprindă Cerul, să cerceteze adâncimea lui, să coboare până la temeliile lui?* (Cartea lui Enoh - Cap. XCII - 23) Cred că şi EI sunt departe de a le şti pe toate. La urma urmei, ne aflăm în fața unor zei lăudăroşi, plini de zel, limitați tehnologic şi sentimental, aflați în căutarea metodei de producere a C.S., scop pentru care se folosesc de artificii groteşti. Halal zei!

Raportarea la timpul galactic, şi ea destul de dificilă, cred că este mai practică pentru EI. E greu de raportat exact o perioadă de 5.000 de ani tereştri la un timp galactic de 13.000.000.000 de ani. De aceea, zeii preferă să afirme că sunt înlănțuiți în timp. Cred că au posibilitatea să dezvolte un program într-un timp situat în trecut față de timpul galactic etalon. Este aproape imposibil să-şi definească clar şi pe înțelesul nostru încrengătura genetică. Vârsta Universului nu este concordantă cu vârstele supercivilizațiilor. Este posibil ca în copilăria Universului să existe supercivilizații performante, fără ascendență în timpul linear universal. E ca zeii să ne fi implantat undeva în trecutul timpului etalon galactic; sau poate că zeii zeilor noştri ne-au făcut de fapt figura asta şi nouă şi zeilor noştri. Totul este relativ. Şi totuşi, dincolo de teorie, ne aşteaptă un viitor palpabil, bine „bătut în cuie”.

EPILOG

Motto: *O idee nouă este mai întâi condamnată ca fiind ridicolă, apoi se renunță la ea deoarece este trivială, până ce, în cele din urmă, devine ceea ce ştie toată lumea.* (William James)

Atunci când am hotărât să-mi aştern pe hârtie teoria, a trebuit să decid şi asupra formei prezentării, a cronologiei informației. Am început să sistematizez materialul astfel încât imaginea să fie unitară, cursivă. Lucrarea, încheiată inițial în decembrie 1997, nu a putut fi publicată din diverse motive. Inițial ceva mai amplă, supra-argumentată şi mai greu de digerat, cartea a suferit o restructurare. Lunile ce au temporizat apariția cărții au permis completarea ei cu câteva date la zi. Planul inițial de redactare a suferit unele mici modificări, determinate de relevarea subită a unor aspecte camuflate, ce țin de Programul Terra, greu de depistat la o parcurgere sumară a volumului

de informație. Un aspect ce părea să aibă o anumită culoare la începutul lucrării a căpătat pe parcursul ei nuanțe diferite, iar tabloul final are o imagine uşor diferită de cea estimată la început. În sfârşit, ediția a doua, pe care o vedeți în față, încheiată în ianuarie 2000, aduce noi argumente teoriei mele, culese de pe axa timpului, din texte vechi şi din ultimele informații ale timpului pe care obişnuim să-l numim „prezent".

Surpriza mea şi bucuriile amare ale descoperirilor mele cred că vi s-au transmis şi dumneavoastră. Am încercat să nu repet la nesfârşit aceeaşi informație, aşa cum o fac toate scrierile vechi. Obiectivul e greu de realizat şi cine cunoaşte măcar Biblia îşi dă repede seama de dificultatea unei sistematizări. Oricum, n-aş fi reuşit niciodată să pun simultan în pagină tot programul, aşa cum o face Biblia, prin caracterul ei holografic. Reluarea unor versete, uneori privirea aceluiaşi verset din unghiuri diferite, cred că a facilitat fixarea informației. Decodarea textelor vechi nu se poate face decât prin **metoda sintezei de informație asupra diverselor segmente de program.** De aceea, lucrarea mea este o culegere de sinteze care încearcă să vă prezinte o imagine de ansamblu asupra datelor P.T. Cred că acum, la capăt de drum, este necesară o sinteză a sintezelor, o expunere succintă a principalelor idei ce conturează P.T.

Supercivilizații ce coexistă în acest colț al Căii Lactee au renunțat de mult timp la o perpetuare naturală, sexuată a speciei. Modul lor de reproducere constă în racordarea unei some obținute în laborator la un corp spiritual (C.S.) compatibil genetic, obținut în urma unor programe de inginerie genetică (P.I.G.) standardizate, desfăşurate pe diverse planete. Se pare că Terra este proprietatea comună a mai multe supercivilizații, ce dezvoltă cicluri economice de producție de C.S. ce asigură perpetuarea şi evoluția genetică a propriilor specii.

Amplasarea primului om pe Terra la sfârşitul zilei a 6-a a Genezei, respectiv acum aproximativ 650 de milioane de ani, duce la ideea unei prezențe aproape continue a LOR pe Terra. Acest „aproape" subliniază de fapt o activitate în salturi pe Terra, cel puțin în ce priveşte S.D. În acord cu metaforele biblice, îmi permit o comparație între prezența S.D. pe Terra şi durerea din ulcer duodenal. Aceasta din urmă - durerea - este caracterizată prin mică periodicitate, circadiană (durerea apare la anumite ore din timpul zilei, întotdeauna aceleaşi) şi de mare periodicitate, anuală (apare mai ales primăvara şi toamna, în aceleaşi luni, de obicei). Bolnavul (Terra) poate uita de durerea provocată de ulcer (prezența S.D.) atât în timpul zilei, cât mai ales în perioadele lungi de liniște situate între cele două anotimpuri mai sus menționate. Ulcerul (S.D.) însă, dacă ar raționa, ar fi conştient că stăpâneşte continuu acest bolnav ce s-a născut ulceros prin predispoziție genetică şi va muri tot ulceros. Pentru ulcer, perioadele de liniște practic nu există; el este tot timpul activ. În perioadele de liniște resimțite de bolnav, nu face decât să pregătească terenul pentru următorul puseu acut ulceros. Jocul distorsiunii temporale (D.T.) inteligent practicat de S.D. face ca din punctul LOR de vedere, prezența pe Terra să fie continuă sau aproape continuă. În schimb, diversele omeniri pasagere în acest joc surprind numai o mică parte a unui singur ciclu dureros (puseu acut al ulcerului). În rest, e liniște, nimic nu se întâmplă, chiar regretăm că suntem atât de singuri în Univers. Mica periodicitate în acest joc al D.T. constă în cicluri succesive de producție de C.S., de dezvoltare a unor umanități derivate una din cealaltă, ce servesc evoluției genetice a speciei îngerilor S.D. pe o anumită perioadă. Aceste cicluri pot fi întrerupte fie de un atac disproporționat al S.D. asupra Terrei ce pune capăt P.T. pe o perioadă mai lungă de timp, fie de cataclisme geologice naturale care fac imposibilă reluarea „producției", fie de alte motive ce țin de istoria S.D., motive ce obligă supercivilizația la salturi temporale mari, de milioane, sute de milioane de ani. În această perioadă de liniște planeta se reface, apoi oferă condiții optime de dezvoltare umană.

Cred că într-o astfel de mare perioadă se află Marte, planetă ce are probabil interiorul amenajat asemenea Terrei. Despre sateliții săi, Deimos şi Phobos, bănuim astăzi că sunt artificiali; ştim că acum milioane de ani, Marte era o planetă albastră şi putem presupune, conform datelor P.T. , că Sfinxul marțian şi piramidele sale stau mărturie programelor trecute de inginerie genetică. Cât despre sora ei, Terra, să fi fost această planetă într-o mare perioadă de liniște după dispariția

dinozaurilor? Să fi fost S.D. sau alte supercivilizaţii cauza cataclismelor ce au dus la dispariţia dinozaurilor şi a umanităţilor care au desenat pietrele din Deşertul Ica? În cursul ciclurilor din actualul „puseu acut de ulcer", Ei au (re)amenajat interiorul Terrei. Planeta „noastră" funcţionează ca o fabrică de produse finite. Era normal ca triajul C.S. compatibile genetic cu îngerii să se efectueze nu în S.S., acolo unde este C.D.M., ci la locul producţiei, în apropierea locului cultivat. S.D. a construit pe Terra o copie fidelă a complexului viu C.D.M. - R.V. - P.V., menit să asigure trierea şi stocarea C.S. compatibile până în momentul transferului în staţia centrală - S.S. Cum planetele tip Terra se pare că sunt pietre preţioase rare în acest colţ de galaxie, alte rase umanoide, unele chiar derivate genetic din S.D., şi-au cerut dreptul legitim la supravieţuire şi evoluţie genetică. Sub presiunea unei confederaţii galactice de rase umane superdesvoltate, „fabrica Terra" a stopat în cursul programului trecut satisfacerea cursului evolutiv al unei singure supercivilizaţii (a S.D.) şi s-a transformat într-o zonă de interes pentru mai multe rase. Copia C.D.M. - R.V. - P.V. instalată pe Terra a devenit unitate independentă, deservită de îngeri independenţi, fideli noii fiinţe supreme modificată genetic, adaptată la genetica raselor deservite şi numită Satana de către S.D.

Cum toate popoarele lumii deţin mituri legate de prezenţa zeilor, consider că segregarea raselor umane se datorează aproape în exclusivitate zeilor, care au orientat genetica raselor în funcţie de propriile necesităţi, modelându-le „după chipul şi asemănarea lor". Astfel, în ecuaţia Terrei intră mai multe supercivilizaţii cu interese de evoluţie genetică uşor diferită, concretizate în programe de inginerie genetică uşor diferite şi... în conflicte armate pe care **noi nu le putem influenţa.** Programul actual a început acum mai bine de 5.700 de ani, o dată cu naşterea lui Noe (simbol genetic), capul genetic de serie al omenirii actuale. De fapt, programul mondial de inginerie genetică, dacă se poate vorbi despre aşa ceva, a demarat sub semnul mai multor supercivilizaţii, programele diverse fiind bine împărţite geografic, în zone strict delimitate.

Programul evreu este programul S.D., probabil cel mai bine dezvoltat dintre ele, şi în mod sigur ultimul exploatat de S.D. pe Terra. După obţinerea unor serii cu puritate genetică crescută, menţinute prin acţiunea L.N.H., desprinsă din legile lui Moise care au guvernat perioada Vechiului Testament, programul evreu a fost exploatat economic timp de cca 500 de ani, între momentul ieşirii evreilor din Egipt şi sosirea lui Iisus. Întru-un moment de disperare pentru S.D., în faţa atacurilor permanente ale altor zei asupra programului evreu, Iisus aduce legea cea nouă, care omite special L.N.H. şi astfel, prin libera hibridare a seriilor cu puritate genetică crescută, este activată distrugerea programului actual. Mai mult, S.D. încearcă distrugerea programelor zeilor rivali prin „exportarea" legii noi „la toate neamurile".

Încheierea unui ciclu de producţie şi chiar de dezvoltare umană pe Terra este asigurată de mecanismul tandem Biblie - curcubeu. Acest satelit plasat pe orbita Terrei de către S.D. a fost descoperit deopotrivă de S.U.A. şi de fosta U.R.S.S. Misiunea lui este aceea de a observa gradul de dezvoltare tehnică a umanităţii şi... de înţelegere a Bibliei. Decodarea acesteia este posibilă numai prin cunoaşterea geneticii, a A.D.N., a fizicii atomice şi a altor ştiinţe moderne. Panica născută în urma decodării este sesizată de curcubeu, care anunţă supercivilizaţiei momentul necesităţii înlocuirii unui ciclu cu un altul.

Desfăşurarea programelor a fost supravegheată de-a lungul axei timpului prin distorsiuni temporale, care uneori au luat forma profeţiilor. Nu toate profeţiile sunt reale. Unele sunt false şi se bazează numai pe o estimare corectă a secvenţialităţii evenimentelor programului, de tipul: mâine voi merge la serviciu. Alte profeţii sunt reale, au la bază culegerea de date dintr-o distorsiune temporală realizată tehnic, în scopul detectării unor evenimente ce au loc la o distanţă de sute-mii de ani lineari. Probabil fiecare dintre programele trecute au avut particularităţile lor. În programul actual una dintre particularităţi constă în conflictul deschis de interese, inclusiv pe plan militar, între două supercivilizaţii: cea a lui Dumnezeu şi cea a lui Satana. O altă particularitate e aceea că în prejma încheierii actualului program, atenţia curcubeului nu este atrasă de schimbarea de efect a omenirii faţă de Dumnezeu, ci de un alt eveniment important pentru EI: **ATACUL NUCLEAR IRAKIAN ASUPRA IERUSALIMULUI!** Acest moment a fost evidenţiat de S.D.

prin distorsiune temporală încă de acum mai bine de 2.500 de ani lineari, respectiv în anul 592 î.e.n. Informația i-a fost implantată lui Iezechiel. După vizualizarea acestui eveniment, Supercivilizația lui Dumnezeu a realizat în perioada imediat următoare încă o distorsiune temporal, cu scopul de a cerceta mai atent evenimentele sfârşitului de program, respectiv ale istoriei noastre viitoare. Informațiile culese i-au fost implantate lui Daniel, care va descrie cele „70 de săptămâni de ani" ce încheie istoria civilizației noastre. Pentru S.D. sunt numai 70 de săptămâni; pentru noi, acestea reprezintă, conform jocului distorsiunilor temporale, zeci de ani, timp în care Ierusalimul va fi parțial reconstruit „în vremuri de strâmtoare". Intervalul de 70 de săptămâni de ani este împărțit în alte trei intervale de 7, 62 şi respectiv 1 săptămână, prin misiunile specifice ale îngerilor. Pentru fiecare dintre aceste intervale temporale se aplica corecții temporale diferite. Ultima săptămână de ani este disecată într-o distorsiune temporală specială, a cărei informații-a fost codată şi implantată lui Ioan Teologul în Insula Patmos, în anul 96 e.n. Acesta este singurul interval căruia putem să-i intuim valoarea corespondenței temporale lineare, respectiv 7 ani (ultima săptămână de ani = 7 ani). Despre celelalte două intervale nu putem afla corecțiile temporale concrete, ci putem face doar unele deducții.

S.D. nu a corelat pe deplin temporalitatea evenimentelor culese prin distorsiune temporală cu timpul linear al Terrei. Totuşi, ne comunică un fapt extrem de important prin Enoh. Înainte de distrugerea civilizației noastre, **S.D. îşi cuplează timpul său la timpul Terrei pentru o perioadă de 58 de ani,** în care îşi pregăteşte materialul genetic pentru următorul P.I.G. Teoretic, această perioadă are loc la zeci de ani după atacul nuclear irakian asupra Ierusalimului, acest interval temporal fiind necesar îngerilor S.D. pentru a ajunge pe Terra. Putem considera că cele „70 de săptămâni de ani" sunt egale cu zeci de ani + 58 de ani. Sună parcă ceva mai optimist, nu? Oricum, toată perioada celor „70 de săptămâni de ani" este extrem de zbuciumată. Dincolo de jocul de interese şi de acțiunile concrete ale celor două supercivilizații care-şi încheie un program pe Terra, atenția ne este atrasă în această perioadă de „berbecul din Suza" (Iran) care-şi trimite coarnele spre bazinul mediteranean. Are loc Al Treilea Război Mondial, devastator în Europa. Desfăşurarea lui o cunoaştem în bună parte, grație Bibliei şi lui Nostradamus. Dacă este să-l credem pe acesta din urmă, Islamul va fi stăpân în Europa timp de 27 de ani, iar întinderea lui va cuprinde Grecia, Iugoslavia, Franța, Italia, Spania, Portugalia, Belgia, Olanda, ajungând în perioada de maximă expansiune până la Aachen (Germania). Unele evenimente apar concret profețite. Spre exemplu, Budapesta va fi divizată, numai partea vestică fiind ocupată de Islam. Deşi se pare că granița nordică a imperiului islamic va fi Dunărea, n-am nicio siguranță asupra poziției României în viitorul conflict. Situația țării noastre în viitorul război va fi determinată probabil de poziția ei actuală față de Islam, în principal față de Irak, țară cu care am avut permanent relații economice şi diplomatic bune. Nu întâmplător, Franța şi Italia - țările cele mai devastate în viitorul război - au cerut cu insistență intrarea României în flancul sudic al N.A.T.O. INTRAREA ROMÎNIEI ÎN N.A.T.O., CA ŞI ANGAJAREA EI ÎNTR-O VIITOARE COALIȚIE ANTI-IRAKIANĂ NU SERVESC INTERESELOR ROMÂNIEI. Am fost pavăză suficient timp la porțile Europei fără să avem măcar compensații morale.

În principiu, nici S.D. şi nimeni altcineva nu ştie exact momentul atacului nuclear irakian asupra Ierusalimului. Încercările disperate ale celor ce fabrică istoria astăzi de a împinge acest eveniment cât mai departe pe axa timpului, sunt iluzorii. Toată floarea cea vestită a fizicienilor Apusului nu m-ar putea convinge de contrariul acestei afirmații. Marile guverne ale lumii, care au decodat la rândul lor scrierile biblice, ştiu şi ele despre evenimentul profețit de Iezechiel. Acest eveniment este cauza actualei crize irakiene, care pare de departe o nebunie pentru orice analist politic. Într-un discurs ținut la sediul Pentagonului la data de 17.02.1998, Bill Clinton încerca să explice poziția S.U.A. față de Irak spunând textual: *„...Hai să ne imaginăm viitorul... ce se întâmplă dacă Saddam Hussein ignoră angajamentele... va putea continua producerea de arme de nimicire în masă ...<u>într-o zi, vă garantez, el va folosi acest arsenal... vreau ca toți cei care vă aflați aici să credeți acest lucru ...acțiunea S.U.A. va lăsa</u>* (Irak-ului) *<u>o capacitate mult mai mică de a ataca vecinii</u> ...vom monitoriza foarte atent Irak-ul până se va conforma rezoluțiilor O.N.U."*

Es de prisos să vă mai spun că S.U.A. nu sunt interesate de „drepturile omului" irakian, kurd şi aşa mai departe, după cum nu sunt interesate nici de cele ale triburilor sudaneze. Pe de altă parte, Bill Clinton ne vorbeşte despre capacitatea Irakului de a-şi ataca vecinii şi de siguranţa că acest stat va folosi arme de nimicire în masă mai devreme sau mai târziu. S.U.A. nu pot estima cu exactitate momentul. Este posibil ca L.I. să fi realizat în ultimul timp alte D.T., ca rod al colaborării cu M.F.E. şi să fi încadrat temporal mai bine atacul irakian asupra Ierusalimului, fără a putea menţiona o dată exactă. Imagine mea asupra datelor oferite de D.T. este aceea a unei încadrări temporale din aproape în aproape mai bună. Ca să înţelegeţi, observaţi modul în care S.D. şi-a estimat acţiunile în istoria noastră viitoare. După ce a evidenţiat un eveniment (atacul nuclear irakian) fără a-i putea determina temporalitatea, după momentul Iezechiel, realizează o altă D.T. largă, în care „vede" evenimentele principale, fără detalii (Daniel). Apoi, disecă această D.T. în alte trei intervale, probabil rod al altor trei D.T. ce localizează evenimentele în cele trei segmente temporale ale celor 70 de săptămâni de ani. În sfârşit, pentru a obţine detaliile ultimei săptămâni de ani, S.D. recurge la o ultimă D.T., a cărei informaţie îi este inserată lui Ioan Teologul. Probabil că „lărgirea" unei zile sau a unei ore din această săptămână este posibilă prin alte D.T., special orientate spre investigarea şi identificarea mai exactă a temporalităţii unui eveniment important observat iniţial fără detalii. Aceasta cred că este modalitatea estimării temporale a unui eveniment deja profeţit.

Să aibă oare S.U.A., M.F.E., informaţii care să estimeze mai exact limitele temporale ale atacului nuclear asupra Ierusalimului? Eu cred că da! Şi mai cred că trupele coaliţiei O.N.U. nu vor părăsi zona Golfului Persic până în momentul atacului profeţit. Oricum ar fi, acest moment nu poate fi nici îndepărtat de coaliţia O.N.U. şi nici apropiat de această carte, oricât de mediatizată ar fi. Acest moment are un loc fix, bine stabilit, dar nedetectat exact pe axa timpului. Decodarea numerică, matematică, a Bibliei, prin metoda literelor spaţiate, ar putea identifica acest moment istoric crucial. S-ar putea chiar ca institutele specializate ale Guvernului Mondial să fi identificat evenimentul în Tora sau să deţină câteva date probabile, la fel ca în timpul războiului din Golf, când fuseseră estimate trei date probabile pentru atacul irakian cu rachete Scud. Oricum, vom face ceea ce am făcut deja. Şi vom face o grămadă de greşeli. Una dintre ele este intervenţia în Irak. Această ţară nu cred să aibă în acest moment „sabia fulgerătoare". Vecinul ei însă, „berbecul din Suza" o va avea în mai puţin de un an. Deocamdată, Iranul deţine rachete cu rază medie de acţiune ce pot fi înzestrate cu focoase nucleare şi, evident, pot lovi statul evreu. Atacul dur american va duce la creşterea sentimentelor antiamericane ale lumii islamice şi astfel, în locul urii dintre Iran şi Irak, se va aşterne o colaborare ce va avea drept urmare transferul „sabiei" spre Babilon. Este un scenariu posibil. S-ar putea ca momentul să fie foarte aproape sau ceva mai târziu. Deocamdată, statul Israel a devenit putere spaţială peste noapte şi în disperare lansează satelit după satelit în speranţa că va putea anihila „sabia regelui Babilonului". Satelitul Ofek-3, lansat anul trecut, avertizează Israelul asupra rachetelor lansate de Bagdad după două minute de la lansare. Acest interval minim permite o apărare antirachetă, vom vedea cât de eficientă... Satelitul Ofek-4 lansat anul trecut a eşuat. La începutul lunii decembrie 1999, Israelul a lansat un nou satelit militar, cu ajutorul unei rachete ruseşti. Aşteptăm viitorul mai mult sau mai puţin pregătiţi.

În octombrie 1998, îmi încheiam prima ediţie a acestei cărţi cu următoarele ideii:
Ţapul ispăşitor al istoriei viitoare s-ar putea numi... Iugoslavia, Kosovo. Şi asta, nu pentru că S.U.A. sau NATO sau M.F.E. i-ar iubi pe albanezi, ci pentru că AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL trebuie declanşat de undeva, ca şi celelalte două. Calculele sunt probabil elaborate în detalii. Despre cât de profitabile sunt războaiele pentru M.F.E., pentru cei ce conduc destinele lumii, s-a mai scris. Nevoia enormă de bani pentru finanţarea programelor considerate de ***ei*** *cu adevărat importante pentru planetă, face ca mijlocul de obţinere să nu mai aibă nicio importanţă, mai ales în condiţiile în care, cu privire la criza din Iugoslavia, Europa se lasă atât de uşor manipulată. Pe de altă parte,* ***atenţia lumii trebuie deviată de la esenţa elementelor P.T.****, care în momentul de faţă ar putea fi decodate şi imprimate la scară largă omenirii. Acest fapt le-ar putea încurca puţin socotelile. De aceea „beneficiem" de această mare manipulare, organizată minuţios în trepte.*

România, păcălită sau voit păcălită, face un joc periculos pentru sine, în dezacord cu istoria şi simţirea poporului român. Dar, vom face aşa cum am făcut deja. Atacul nuclear irakian asupra Ierusalimului ar putea fi doar un moment al celui de-al treilea război mondial, cu punct de plecare posibil din Iugoslavia. pag. 377.

Între timp, agresiunea N.A.T.O. asupra Iugoslaviei a avut loc deja. Ziua de 24 martie 1999 va rămâne veşnic neagră în istoria Europei şi a lumii. Cuvintele Noului Testament Diabolic: **„...Dacă un stat nu se supune, vom instiga vecinii la luptă armată..."**, s-au făcut simţite. Doctrina de mai bine de 200 de ani a fost totuşi încălcată. Fabricanţii istoriei sunt acum mai puternici ca niciodată. De această dată, chiar ei au dat lovitura de grație. Vecinii au facilitat crima, blocând victima şi lătrând de la granițe. Guvernele aservite ale vecinilor, construite de agresor, cu trudă, în ultimii ani, au devenit cele mai tinere brațe ale caracatiței, înşelându-şi propriile popoare, cărora le-au jurat credință. Cu bună ştiință, câțeii demagogi au trădat interesul național şi legile internaționale, ştiind bine că următoarea victimă a caracatiței este chiar propriul popor.

Cum s-a ajuns aici? La data de 5 decembrie 1989 George Bush şi Mihail Gorbaciov parafau planul Noii Ordini Mondiale. Fața lumii trebuia schimbată conform noului raport de forțe. Întregul sistem comunist era demolat din interior şi din afara lui. Negocierea greilor lumii trasa de fapt o nouă graniță a cortinei de fier, concepută de francmasonerie. Mass-media acelor ani a publicat de mai multe ori viitoarea hartă a Europei, rod al doctrinei Williams-Huntington, elaborată în anii '80. Doctrina impune noi granițe statale, destrămarea unor state şi apariția altora, după principiul „apartenenței mentale a popoarelor la valorile culturii şi democrației occidentale". Țelul urma să fie realizat pas cu pas, într-o perioadă de 15-20 de ani, în care nu contează prețul uman şi material. Concret, doctrina enunță ceva de genul: Ce contează ruina în care-i vom aduce pe sârbi, atâta timp cât croații şi slovenii vor migra către o societate „democratică", impusă de noi? Ce contează că o parte a României va trece în sfera de influență rusească sau a nimănui, atât timp cât Transilvania accede la valorile culturii occidentale?

De fapt, care cultură? Statele aşa-zise democratice, în special S.U.A., sunt clădite cu muncă multă, dar cu mai puțină cultură. Mă refer aici la lipsa generală de informație a celui ce trăieşte în Occident. Bineînțeles că se poate instrui, dacă doreşte. Însă şcoala pe care o parcurge elevul silitor american, francez, englez sau german, nu-i oferă o viziune prea largă şi nici nu intră adânc în vreun domeniu. Acesta este motivul pentru care românii şi alți estici îi spulberă sistematic în fiecare an la olimpiadele şcolare. Nici mai târziu, viața culturală a occidentalului nu este prea roză. Cartea e prea scumpă chiar şi pentru el, dacă se decide să urmeze o universitate, cu greu reuşeşte să parcurgă o materie limitată, spraspecializată. Am subliniat „cu greu", pentru că şi în această etapă universitară experiența arată că românul sau, hai să-i spunem esticul, îl depăşeşte net pe mândrul occidental, care-l întreabă sfiit: „Dar, tu unde ai învățat asta? ...În România? ...Dar ce este România? ...Unde? ...În Europa?" În final, reuşeşte să ajungă un specialist bun, într-un domeniu foarte restrâns. Mai ales, noi, românii, am avut deseori ocazia să constatăm aceste lucruri. Îmi aduc aminte de afirmația colegului meu anestezist la sosirea din Marea Britanie: „Nu mă dau pe niciunul dintre ei!" Aşa şi e.

În diversele ocazii în care am cunoscut colegi occidentali, mi-am pus întrebarea cum au putut să ajungă specialişti, având o bază de cunoştințe generale de-a dreptul ridicolă! Sistemul lor e diferit, dar nu întâmplător. Vederile înguste ale cetățeanului occidental nu sunt doar profesionale, ci şi sociale, rasiale, politice etc. Mass-media occidentală, în general, nu educă. Dincolo de obiectivul comercial, **promovează desăvârşirea cetățeanului lipsit de opinie**, ce ia drept certitudine ştirea prezentată. Lipsit de suficiente cunoştințe generale, îndoctrinat cu simbolul național şi încrederea în instituțiile statului, **cetățeanul occidental este uşor de manipulat.** Faptul se poate dovedi în viața de fiecare zi. Cele mai bune probe ale informațiilor de mai sus rămân perceperea războiului din Golf şi a celui din fosta Iugoslavie, de către popoarele occidentale. Prezentarea total eronată a realităților iugoslave n-a avut efectul de dezacord al populației față de politica guvernelor țărilor N.A.T.O. Oricum, cetățeanul occidental, în special american, nu ştie ce sau unde este Iugoslavia.

În general, cetățeanul occidental îşi este suficient sieşi. Atât timp cât politica guvernului nu-l afectează direct, el îi dă uşor girul pentru orice tâmpenie, inclusiv bombardarea unui stat suveran căruia nu i-a declarat război. Pare paradoxal faptul că zâmbetul macabru al lui Tony Blair, afişat după „pierderile colaterale" iugoslave cifrate la mii de morți civili, n-a fost sancționat de britanici. În schimb, cota de popularitate a premierului britanic a crescut cu 6 procente după ce presa a aunțat că soția îi este însărcinată pentru a patra oară. După mintea britanicilor, cota de creştere s-ar putea dubla dacă premierul ar anunța că va avea gemeni, sau s-ar putea prăbuşi dacă s-ar dovedi că soția l-a înşelat. Cam pe-aici se învârt problemele englezului de rând. Pentru americani problemele similare sunt şi mai hazlii. Scandalul Bill Clinton-Monica Lewinski intens comentat pe mapamond nu demonstrează decât bolnăviciunea sistemului „democratic" american şi a planetei în general.

America începe să culeagă roadele propriei politici față de cetățeanul american, devenit un bun muncitor, incult, fără opinie politică, supus permanent violenței promovate de mass-media. Principalul inamic al Americii nu este nici musulmanul radical, nici sârbul ruinat, nici românul înşelat, nici europeanul păcălit, ci propriul putregai, crescut cu sârg la sânul propriului popor. Din păcate pentru noi şi pentru alte popoare europene, „putregaiul american" ne bombardează zilnic prin impunere în mass-media şi prin deteriorarea gravă şi ireversibilă a învățământului. Apariția „manualelor europene alternative", condamnarea folosirii simbolurilor naționale, fac parte din politica greilor față de țările mici şi mijlocii, sortite pieirii. Foarte curând vom ajunge şi noi la fel de tâmpiți, fără opinie, fără discernământ şi, cel mai grav, fără sentiment național. Dar să nu mă depărtez prea mult de la esența temei de fond.

Revin la doctrina Williams-Huntington. Elaborarea unor obiective ce ne par atât de îndepărtate, mă fac să mă gândesc la clădirea istoriei viitoare cu ajutorul distorsiunii temporale. Se pare că fabricanții istoriei merg la sigur. Am asistat neputincioşi la îndeplinirea unui deziderat. Fosta Iugoslavie a fost decupată după hărți elaborate în anii '80, negociate cu sânge rece la Malta. Nu vreau să reiau istoria tragică a Iugoslaviei ultimilor 10 ani. Despre asta s-a scris mult, deşi marea manipulare face ca părerile să fie împărțite. Oricum, dincolo de naționalismul sârb, croat sau sloven, **(musulmanii n-au drept istoric în fosta Iugoslavie)** fără implicarea directă a Germaniei, Vaticanului, S.U.A., Franței, Ungariei etc. şi fără marea trădare a Rusiei, Iugoslavia ar fi fost şi astăzi un stat federal înfloritor, prosper, de invidiat în această zonă a Europei.

De ce e atât de important războiul din Kosovo pentru istoria sfârşitului de program? **Acest război e un moment de cotitură al relațiilor internaționale. S-ar putea ca istoria viitorilor ani să fie divizată în perioada pre- şi post-Kosovo. Tragicul eveniment ne-a dezvăluit adevărata față a politicii planetare, imaginea raportului de forțe militare şi politice, propaganda mincinoasă în sprijinul celui puternic, sfârtecarea prin orice mijloace a libertăților şi năzuințelor unui popor.** Deşi a fost desfăşurat într-un teritoriu de cca 100.000 de km pătrați, de-o parte şi de alta a conflictului au fost implicate țări de pe aproape toate continentele, mulți oameni de rând aşteptând cu sufletul la gură declanşarea unui război mondial. N-a fost să fie... acum.

Reiau pe scurt şirul evenimentelor. Guvernul Mondial a pregătit minuțios, din umbră, ascensiunea militară a U.C.K. (Armata de Eliberare din Kosovo). Mafia kosovară controlează încă de la sfârşitul anilor '80 cea mai mare parte a traficului de droguri, albanezii kosovari reprezentând în prezent 14% din totalul persoanelor arestate de Interpol. Primii luptători U.C.K. s-au experimentat în războiul iugoslav din 1991-1992 când au luptat alături de croați. În anii care au urmat, serviciile secrete militare germane (*Kommando Spezialkrafte*) au instruit şi echipat combatanți U.C.K. cu arme, aparatură de transmisiuni şi uniforme ale fostei poliții secrete est-germane Stasi. „Revolta" albaneză din 1997 avea să mai transfere încă un milion de arme în provincia sârbă Kosovo. Traseele armelor, proveniența banilor necesari războiului sunt în mare parte cunoscute astăzi. Spre exemplu, 220.000 de etnici albanezi rezidenți în Elveția sunt obligați la o cotizație lunară de 2.000 de mărci germane, destinați U.C.K. Ajutorul material şi logistic occidental nu a fost suficient pentru ca această armată de criminali să cucerească prin luptă Kosovo. Occidentul s-a întrecut cu

minciuna, punând pentru nu ştiu a câta oară la zid poporul sârb. Sub pretextul mincinos al apărării etnicilor albanezi supuşi genocidului şi altor forme de epurare etnică dictate de Belgrad, Occidentul a decis ştergerea poporului sârb din istorie.

„Lupta pentru civilizaţie" trâmbiţată de Lionel Jospin şi de alţi demagogi de aceeaşi talie s-a concretizat în bombardarea sălbatică a Iugoslaviei, decisă de ţările N.A.T.O., fără mandat din partea Consiliului de Securitate al O.N.U. şi fără acordul parlamentelor ţărilor agresoare. Preşedintele american Bill Clinton a fost dat în judecată de 17 membri ai Congresului pentru declanşarea ofensivei militare fără declararea stării de război, fără mandat din partea Congresului, aşa cum stipulează articolul I, paragraful 8, clauza 11, din Constituţia S.U.A. Mai mult decât atât**,** decizia Congresului nu a autorizat acţiunea armată. N.A.T.O., a marginalizat şi a discreditat instituţia O.N.U. şi parlamentele ţărilor membre. **N.A.T.O. a ieşit dintr-un anume anonimat şi a demonstrat că e braţul armat al acelui Guvern Mondial care hotărăşte destinul popoarelor, care scrie istoria lumii.** Şefii de state şi guverne, masoni la rândul lor, nu sunt decât marionetele guvernului din umbră.

O dată cu bombardarea Iugoslaviei au căzut relaţiile principiale între state, stabilite prin dreptul internaţional stipulat în Carta naţiunilor unite. N.A.T.O. a încălcat grav Convenţia de la Geneva, integritatea teritorială a R.F. Iugoslavia, principiul neamestecului în treburile interne, principiul nerecurgerii la forţă, al dreptului de autodeterminare şi de decizie asupra propriei dezvoltări etc. şi mai presus de toate principiul bunului simţ şi al moralităţii în relaţiile interstatale. Au apărut noi principii, cum ar fi dreptul la ingerinţă în treburile interne ale altor state şi principiul drepturilor omului, care, prin modul de aplicare, devine cea mai cumplită crimă ideologică a timpurilor moderne. Acestea sunt principiile nescrise, dar de temut ale Noii Ordini Mondiale. Alte principii vor fi instituite cât de curând.

Dar, cel mai grav au fost încălcate legile războiului. Declarată ca acţiune militară menită să limiteze forţa militară a Belgradului şi să protejeze populaţia albaneză, acţiunea N.A.T.O. a fost departe de aceste obiective. În primul rând, s-a dovedit după război că cel mai puţin a avut de suferit capacitatea militară a Iugoslaviei, protejată abil de armata sârbă, atât de încercată. În privinţa protejării etnicilor albanezi, este cunoscut faptul că marele exod al acestora a avut loc din cauza bombardamentelor N.A.T.O., care nu au ales între ţintele sârbe şi cele albaneze. Bravii piloţi americani au spulberat tot ce le-a ieşit în cale: satul Korisa (87 de morţi şi zeci de schilodiţi prin explozia bombelor cu fragmentaţie - 17 mai), deţinuţii separatişti albanezi din închisoarea Istok, Kosovo (19 morţi - 22 mai), poziţiile U.C.K. (7 morţi, 15 răniţi - 22 mai), coloanele de refugiaţi albanezi (peste 100 de morţi) etc.

Bombardarea Iugoslaviei a creat cea mai gravă criză umanitară din Europa postbelică. Greul îl duce poporul sârb, supus adevăratului genocid. Alianţa „împotriva tiraniei" a subestimat forţa morală şi capacitatea de sacrificiu a poporului sârb. La rândul lor, sârbii au subestimat bestialitatea, barbaria atacurilor N.A.T.O. Uimit de întrăzneala de a rezista dictatului, Guvernul Mondial a decis ruinarea poporului sârb. Ce altă explicaţie să existe pentru distrugerea aproape completă a economiei iugoslave? Încălcând sistematic legile războiului, peste 1.000 de avioane N.A.T.O. au distrus podurile peste Dunăre, aeroporturile, nodurile rutiere, feroviare, podurile de cale ferată, rafinării, fabrica de autoturisme Zastava, centrale electrice şi termice, conductele de apă potabilă şi staţiile de epurare a apei, combinatul Petrochemija din Pancevo, platformele industriale ale marilor oraşe. La o populaţie de 11 milioane de locuitori au fost distruse peste un milion de locuri de muncă. Pierderile materiale au depăşit cu mult 100 de miliarde de dolari.

Şi asta nu e tot. Dincolo de aceste pierderi, mai importante sunt pierderile umane şi degradarea gravă a mediului. Până la data de 20 mai, erau înregistraţi peste 1.000 de morţi şi 6.000 de răniţi. N-au scăpat de botezul bombelor nici spitalele, nici şcolile (peste 200), nici taberele de copii şi nici convoaiele umanitare. A fost devastator, cumplit. Imaginile şocante ale barbariei nu ne vor dispărea din minte. Nu voi uita solidaritatea şi demnitatea poporului sârb în faţa agresorului. Nu

voi uita nici concertele rock de încurajare, ținute în centrul Belgradului, nu voi uita femeile şi tinerii cu ținte desenate, prinse la piept, apărând cu propriul trup podurile peste Dunăre. Curajul şi eroismul lor a fost zadarnic. Eludând convențiile internaționale, S.U.A. a folosit teribilele bombe cu fragmente şi bombe cu uraniu neîmbogățit, responsabile de dezvoltarea cancerelor, în special la copii. Bombardarea rafinăriilor, a combinatelor chimice şi farmaceutice, au alterat grav mediul înconjurător pentru zeci de ani, pe o rază ce cuprinde şi zone din România şi Bulgaria. Detonarea a zeci de mii de tone de explozibil în cele peste 10.000 de raiduri aeriene a afectat stratul de ozon în întreaga zonă geografică. Probabil că America n-a mai adunat atâta ură de la cucerirea vestului sălbatic. Într-un moment de inconştiență sau de cinism greu de egalat, S.U.A. a folosit rachetele Tomahawk şi elicopterele Apache, denumiri ce ne amintesc de cumplita exterminare sub care au căzut peste 6 milioane de amerindieni. Pe această epurare etnică criminală, egalată numericeşte doar de Holocaustul evreilor, s-a clădit democrația de tip american. Ah, de-ar exista un Dumnezeu veritabil, care să judece astfel de fapte!

Spectacolul macabru a fost interzis lumii. Războiul informațional a fost pe măsura celui armat. Cel puțin în prima fază, sârbii au câştigat detaşat războiul de imagine. Au exploatat greşelile inamicului sau afirmațiile cretine de genul celei a asasinării lui Rugova de către sârbi. A doua zi Ibrahim Rugova cerea de la Televiziunea iugoslavă încetarea bombardamentelor N.A.T.O. Umilită de pierderea războiului informațional, N.A.T.O. avea să radă de pe fața pământului posturile de televiziune şi radio, centralele electrice, lăsând un popor în beznă. Mai mult, S.U.A. au cerut insistent scoaterea Iugoslaviei de pe Internet, deoarece radioamatorii interceptau convorbirile alianței şi detectau următoarea țintă. Cenzura informației de război a fost impresionantă, mai abil clădită decât în timpul războiului din Golf. În general, popoarele lumii au aflat cam ceea ce au vrut EI să afle. S-a dovedit că exista un control general al informației, puține agenții media având curajul să descrie realitatea din teren. Curajoşii au fost rapid sancționați. În România, curajosul se numeşte Ion Cristoiu (destituit ulterior din postul de director al „Cotidianului"). Revista „Lumea Magazin" şi postul TV „Antena 1" au oferit, de asemenea, informații corecte.

Pe plan extern, ca şi la noi, curajoşii sunt puțini. De cealaltă parte, campionii marii manipulări s-au întrecut în minciuni, într-un concurs la fel de absurd ca şi cauza în slujba căreia s-au pus.Între campionii surpriză ai marii manipulări se numără Discovery Channel, care în documentarul (pentru proşti) *Yugoslovia - Death of a Nation* îi prezintă pe bravii soldați americani - eroii din Kosovo, eliberatorii albanezilor în fața tiraniei sârbe! E de-a dreptul ridicol! Manipularea a luat uneori forme hazlii. În timp ce sârbii îşi primeau porția de bombe, Europa se desfăta cu concursul de frumusețe din Jounieh (Liban). Unde credeți că se ascundea frumoasa Europei? Tocmai într-o tabără de refugiați din Albania, sosită după un cros sănătos, cu o ceată de violatori sârbi pe urme. Tânăra kosovară Venera Mustafa, Miss Europa 1999, e originară din Priştina, capitala provinciei tot mai puțin sârbe Kosovo.

Războiul s-a încheiat... deocamdată. Epurarea etnică barbară, practicată de albanezi, curge zilnic sub ochii trupelor de ocupație K.F.O.R. Kosovo pare definitiv pierdut pentru sârbi, sau **poate că armatei sârbe i s-au prezervat capacitățile ofensive în mod special.** Eu cred că sârbii vor reveni cât de curând în Kosovo. Cine ştie ce scenariu ne mai rezervă fabricanții istoriei. Iugoslavia este o ruină, dar sârbii încă mai rezistă. Deşi C.I.A. a alocat numai inițial 100 de milioane de dolari pentru susținerea opoziției sârbe şi alungarea preşedintelui Miloşevici de la putere, sârbii refuză să acorde credit unei opoziții vândute. La sârbi scenariul tip „Piața Universității" n-a ținut, deşi cred că sunt în mare derută. Privind în urmă, vestul începe să se întrebe unde sunt urmele teribilelor masacre comise de armata iugoslavă. Mai mult, condamnarea preşedintelui Slobodan Miloşevici pentru crime împotriva umanității nu mai stă în picioare.

Ce-i de făcut? La închiderea ediției acestei cărți, serviciile secrete iugoslave arestează filiera serviciilor secrete franceze şi germane implicate în tentative şi scenarii de asasinat al preşedintelui iugoslav. Altfel zis, teroriştii apelează în continuare la mijloace teroriste, până la victoria finală. De parte lor se află aproape totul: Finanțe, mijloace armate, mass-media. Iugoslavia este doar

începutul unui drum. Sârbii, mai demni, mai dârzi, au preferat războiul. Românii au ales poziția pro... masonică şi au ajuns ca după război. Scenariul iugoslav face parte dintr-unul mult mai larg. Doctrina Williams-Huntington îşi urmează cursul. Conform celor negociate la Malta, Rusia trebuie să facă joncțiunea cu popoarele slave ortodoxe: bulgarii şi sârbii. Ghiciți pe unde trece drumul?

Bineînțeles că în toate aceste conflicte **religia este un mijloc de realizare a dezideratului.** În procesul de globalizare şi de redesenare a hărților, statele Europei Centrale şi de Est vor avea cel mai mult de suferit. Istoria se precipită, legile internaționale sunt în schimbare. Pentru aceeaşi situație, fabricanții istoriei aplică măsuri diferite, în funcție de interesul lor direct. **Războiul din Kosovo este exemplul dat celor ce nu se supun,** constituie verificarea că noile concepte ale Noii Ordini Mondiale sunt funcționale, aplicabile. Orice țară are un Kosovo. Chiar şi țările occidentale au cel puțin câte un Kosovo. În această ordine de idei, devin un simpatizant al mişcării de eliberare din Irlanda de Nord şi din Scoția, un luptător pentru independența Țării Bascilor, a Piemontului şi a Corsicii. Cred chiar că ar fi frumos din partea Franței să cedeze Marsilia arabilor maghrebieni. Ar fi şi ei mai aproape de casă, având oricum o pondere mare în acest oraş.

Dincolo de glume sinistre, atât timp cât S.U.A. şi Marea Britanie nu uită să bombardeze aproape zilnic Irakul, nici noi nu trebuie să uităm de atacul nuclear irakian asupra Ierusalimului şi nici de Al Treilea Război Mondial. Islamul va stăpâni militar Europa. Pare absurd, dar se va întâmpla cu siguranță. Aruncați o privire asupra Europei. Fiecare mare oraş este un cap de pod al islamului, un nod al unei plase întinse. Trebuie doar ca cineva să zgâlțâie plasa. Occidentul ştie destul de bine acest lucru. Guvernul Mondial o ştie şi mai bine. De aceea, el nu pierde niciodată. Privite din alte unghiuri, par diferite. La rândul lor, aceste scenarii largi sunt încadrabile în ceva cu mult mai larg. De la un anumit nivel, de problemele omenirii se ocupă zeii. Istoria viitorului va fi din ce în ce mai mult sub bagheta zeilor care trebuie să-şi încheie un program. Dincolo de mizeriile din jurul nostru, încercați să vedeți problemele zeilor. Nu cred că sunt mai fericiți ca noi.

Trecând pe acest nivel de observare a istoriei şi a elementelor Programului Terra, vă veți întreba ce rost au toate acestea. Au, probabil. După citirea cărții de față, vă veți întoarce la problemele zilnice, importante pentru fiecare. Veți uita curând de Programul Terra. Şi totuşi, cu fiecare clipă, cu fiecare nou eveniment important, veți realiza din când în când că programul îşi urmează cursul, indiferent de voința noastră. Nimic, de fapt, nu poate bloca viitorul profețit. În concluzie: ***„Profețiile nu le disprețuiți”*** (I Tesalonicieni 5 - 20)

POSTFAȚĂ

Motto: *Toate anunțurile şi legile ştiințifice au totuşi o trăsătură comună: ele sunt „adevărate sau false”. Enunțurile ştiințifice referitoare la fapte şi relații nu pot să producă directive etice. Minciuna distruge încrederea în enunțurile altor oameni. Fără o asemenea încredere, cooperarea socială devine imposibilă, sau cel puțin dificilă. O atare cooperare însă este esențială pentru a face viața umană posibilă şi tolerabilă.* Albert Einstein

Ce ar mai fi de spus? Multe şi nimic! Nu ştiu dacă toate piesele jocului de puzzle sunt la locul lor, dar imaginea de ansamblu a tabloului cam asta este. Poate că unele detalii nu sunt destul de clare, mai ales în planul îndepărtat, şi nici nu pot fi îmbunătățite, deoarece culorile sunt vechi şi pânza putredă. De abia acum îi dau dreptate pictorului care avertiza iubitorul de artă să nu încerce să vadă detaliile pentru că: „...unde-i multă înțelepciune e şi multă amărăciune şi cel ce-şi înmulțeşte ştiința îşi sporeşte suferința”. (Eclesiastul 1-18)

E greu! Sunt ca un medic în fața pacientului după o anamneză îndelungată şi o baterie sofisticată de teste de laborator. Bucuria reuşitei diagnosticului este anulată de severitatea lui. Pacientul meu cu totul special are cancer şi „va muri negreşit”. Cum trebuie să procedez oare? Deşi alți prieteni ai pacientului meu au pus mai devreme acelaşi diagnostic, contrar obiceiurilor occidentale, adevărul i-a fost ascuns. E bine ştiut că trăieşti mai uşor, mai mult şi mai confortabil cu cancerul decât cu diagnosticul de cancer. Şi totuşi, acest pacient special, asemenea altor bolnavi de cancer,

trebuie să afle că este condamnat. Trebuie să hotărască asupra tuturor aspectelor vieții în care este implicat, trebuie să-şi ordoneze gândurile şi viața ce i-a mai rămas. Sub aspectul timpului rămas, pacientul meu special se află într-o situație specială; lucrurile sunt bine stabilite; factorul timp nu mai are nicio importanță pentru că viața se va sfârşi atunci când s-a sfârşit. Când? Nu ştiu încă, dar „timpul", „ora" este aproape şi are locul ei bine determinat pe axa timpului.

Ce sens are editarea acestei lucrări? Cum stau în balanță binele şi răul generate de apariția ei? Greu de spus! În primul rând, cine o va citi? La început, mai puțini, apoi mai mulți, din ce în ce mai mulți. Efectul? Va consta în primul rând în panică, frică, deznădejde, neliniște, sentimentul că Dumnezeu ne-a înşelat, a profitat de naivitatea şi lipsa noastră în informație ştiințifică. Vor urma apoi neîncrederea în instituțiile fundamentale ale statului planetar, în Biserică şi toți cei implicați în muşamalizarea adevărului. Sigur, toate aceste sentimente vor fi îndreptățite; dar care e diferența între canibali şi o supercivilizație care-şi ucide propriul copil în mod planificat, premeditat, chiar făcând din crimă o artă? Aproape niciuna; şi unii şi alții sunt împinşi de nevoile fiziologice spre un act criminal ce li se pare firesc. Comparația din scrierile vechi a acestui act criminal cu secerişul grâului practicat de pământeni mi se pare inadecvată, deoarece tot aceste scrieri demonstrează cu că dincolo de compatibilitatea genetică între noi, pământenii, şi aceste supercivilizații, există o compatibilitate firească în simțire şi, aş putea spune, chiar în cultură. Crima rămâne crimă!

Cât bine poate să aducă lucrarea de față? La prima vedere, aproape deloc. Şi totuşi, mulți dintre dumneavoastră aveți o nevoie imperioasă de adevăr, căutați răspunsuri la întrebări fundamentale, vreți să ştiți cât mai exact care ne este locul în configurația Universului, măcar acum, în ultimele clipe ale civilizației noastre. Mulți aveți nevoie de o istorie mai apropiată de adevăr şi preferați un adevăr dureros în locul minciunii. Poate că cel mai mare câştig va fi realizat în anii care vin. O parte dintre cititori îşi vor învinge frica şi vor fi mai bine pregătiți pentru evenimentele viitoare care, ca şi această carte, par de domeniul S.F. Un om pregătit se apără altfel, răspunde mai adaptat, mai coerent, la agresiune. Unii, mai abili, vor şti să-şi urmeze un curs al vieții favorabil ocolirii iureşului evenimentelor. Acesta este cel mai mare câştig, pentru că zone geografice destul de largi vor oferi un trai mai liniştit zeci de ani, până la momentul apocaliptic.

Şi apoi, sunt eu sigur că această carte va apărea pe piață? Vă dați seama câte forțe sunt implicate în blocarea acestor informații? Nu le mai enumăr; le puteți deduce singuri. Acele forțe trebuie să afle că nu există moduri de întrerupere a cursului istoriei descrise de profeți. Totul se va întâmpla negreşit. Imaginile provenite din perspectiva diferiților „piloni temporali ficşi" sunt aceleaşi, tocmai ca să ne convingă asupra corectitudinii lor. Această carte, alături de altele care poate se scriu chiar în momentul de față, va face posibilă cunoaşterea unei bune părți a adevărului despre noi, Lumea intraterestră, Supercivilizația lui Dumnezeu, şi probabil chiar şi cei ce scriu astăzi istoria oficială vor adăuga curând alte informații prețioase. Şi totuşi, dacă această carte va apărea, nu vă pierdeți cu firea. Încercați întotdeauna să priviți frumosul din spatele grotescului. Totul este dual. Veți găsi cu siguranță ceea ce căutați.

Dacă nu ați înțeles ceva, nu mă întrebați! Recitiți cartea şi veți găsi singuri răspunsul! Dacă veți fi nelămuriți în continuare, citiți Biblia! Sau mai bine... NU CITIȚI! Rămâneți fericiți şi trăiți clipa! Bucurați-vă, fiți demni, săvârşiți fapte bune în acord cu morala şi cu normele de conduită socială conforme timpului pe care-l trăim! S-auzim de bine!